(6487)

கணபதிதுணை.

பிரபுலிங்கலீலை.

வேதாந்தசித்தாந்தவீரசைவசமயாசாரியராகிய

துறைமங்கலம்

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்

திருவாய்மலர்ந்தருளியது.

இஃது

பாரிப்பாக்கம்

முனியப்பமுதலியாரவர்களால்

பார்வையிடப்பட்டு

புரசபாக்கம்

ஏழுமலைப்பிள்ளையவர்களது

விவேகவிளக்க அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

யுவ ௵

GF
Q234 x K5 v.1
A

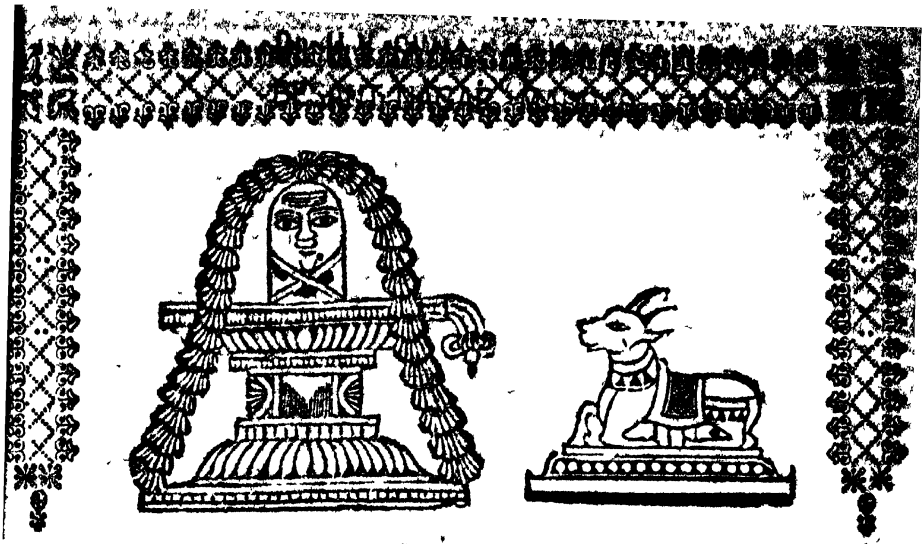

சிவமயம்.

பிரபுலிங்கலீலை - மூலம்.

காப்பு-விருத்தம்.

சுரர் குலாதியன் றூய்மலர் நந்தனம்
பொருக வார்கடற் பெய்த வயிற்றினேன்
கரக நீரைக் கவிழ்த்த மதகரி
சரண நாளுந் தலைக்கணி யாக்குவாம்.

முதலாவது

துதிகதி.

பூவாய்நெடுங்கோட்டுறுமாசுந்தேன் கைத்தூன்முடங்குபொறியிலிதன்
றுவாயொழுகிற்றெனவுலக மளந்தமாலுநான்முகனுங்
காவாயெனநின்றேத்தெடுப்பத் தானேயுவந்தெங்கரதலத்தின்
மேவாவமர்ந்தமாமணியைத் தொழுதுவினைக்குவிடைகொடுப்பாம். (௧)

ஆதிபகவன்றனதுட னணிப்பாம்பணியவவ்விறைவன்
பாதமிறைஞ்சுமதற்குநெற்றிப் பகையுமல்குற்பகையுமாஞ்
சீமதியுமாவும்விழுஞ் செயற்குழவைகசெய்யாமலலை
மாதுபணியுமதற்குமன மகிழுமுமையையணங்குவாம். (௨)

மாரனெடுத்துவளைக்குமொரு கரும்பையொடித்துமலர்சிதறி
காரியடுத்தவளிமாலை குலையத்துரக்குமயங்தோடி
வீரமுந்துவினைப்பாகர் குழிப்பிலொழுகிவிளையாடு
மீரமதிச்செஞ்சடைக்களிறல் யானையினைத்தானேத்துவாம். (௩)

[illegible]பாகமொருபெண்குடியிருக்கும் பரமனணியிற்பரித்தமணி
[illegible]றுழைவுற்றுடல்கருண்டு கிடந்துருகுவெண்டலைப்புழையிற்
போகமெல்லத்தலைநீட்டிப் பார்த்துவாங்கப்போகுமொரு
தோகைமயில்வாகனப்பெருமா னிணைத்தாட்கமலந்தொழுதிடுவாம்()

கலையைமதிக்கும்புலவர்தமைச் சித்தர்குழாத்தைக்கடவுளரை
நிலையைமதிக்குமுனிவரரைத் திசைமாமுகனைநிரைவளையாச்
சிலையைமிதிக்குமடியோனை விழுங்கியுமிழாத்திறன்மாயைத்
தலையைமிதிக்குமல்லமன்செங் கமலமலர்த்தாடலைக்கணிவாம். (௫)

வெள்ளவேணிப்பெருந்தகைக்கு யான்செய்யடிமைமெய்யா[illegible]
கள்ளவேடங்கொண்டிருந்த கள்வரெல்லாங்களங்கமறு
முள்ளமோடுமெய்யடியா ராகவுள்ளத்துள்ளுமருள்
வள்ளலாகும்வசவேசன் மலர்த்தாடலையால்வணங்குவாம். (௬)

மங்கலமாற்றுவழிமாற்றி யொருநல்வழியைப்பகர்வார்போற்
றங்கண்மதியிற்பலபிதற்றுஞ் சமயருரைகடமைநீக்கி
யங்கநிலையிற்றிலிங்கநிலை யிற்றென்றருளும்வீரசைவ
சிங்கநிலைத்தவருட்சென்ன வசவன்றிருத்தாள்சிரத்தணிவாம். (௭)

வார்க்குங்குமமென்முலைபாக னடியாரறுவைமாசடித்துத்
தீர்க்குஞ்செயல்போல்விச்சலமன் னவன்றன்சேனைசெய்பிழையைத்
தாக்குங்கரவாள்கொடுசின்ன பின்னமாகத்தடிந்திட்டுப்
போக்குங்கருணைமடிவால மாச்சன்பொன்னங்கழல்போற்றி. (௮)

பெண்ணிற்கரசுதானாக வென்புபெருநீற்றறைபிரச
வண்ணக்கமலமலர்ப்பொய்கை யாகச்செங்கன்மாமழையா
னண்ணச்சிறியகரிக்கன்றுடன் குளேயபரியாய்க்கர்வுகுதப்
பண்ணிற்குரியவமுதுமிழ்முத் தமிழ்நால்வரையும்பணிகுவாம். (௯)

பாவைகேள்வன்றிருத்தொண்டத் தொகையுளடியார்பத்தியெலா
முருவமாகுஞ்சேரமா னாதன்றுதியுஞ்சரண
ரரவணியாண்டியாரென மற்றையவர்களனைவருந்தாம்
[illegible]விநாளுமிருப்பவிடங் கொடுக்குமுள்ளம்விரிந்தன்றே. (௰)

வேறு.

தண்ணிலவுபுனைசடிலத் திறைபுகழல்லமதேவன் சரிதத்தினால், புண்ணியர்தஞ்செவிவாயிற் றமிழ்ச்சங்கத்தான்முகந்துபுகட்டினனு, லெண்ணரியபுகழ்மலயத்திருந்தவனோவடிவெடுத்தானென்றுகூறப், பண்ணின்மிக்கதமிழ்க்கவிதைச் சிவப்பிரகாசப்பெரும்பேர் படைத்துளானே.

வேறு.

[illegible]மல்லம வரியசீரொடு
[illegible]வயக்குயா சாட்டுமென்மறை

அநிகநி

மட்டிருமுலகமென் மொழியைவந்துவர்க்
கடலினுமூழ்குவர் கால்மொன்றினே. (௰௨)

நாற்கதிதருமிடர் கடந்தநச்சுனர்
ஞர்க்கதிமுதலிரு மத்தைத்தாங்கதி
மேற்கதிமெறவருள் விளங்குமல்லமன்
சீர்க்கதியிருமதோ டைந்துஞ்செப்புவாம். (௰௩)

கன்றியவயிரிகள் காதுங்காதையும்
வன்றுயர்மதனநோய் வளர்க்குமாற்றமும்
புன்மொழியினர்வறும் பொழுதுபோக்கலு
மன்றருளல்லம னமலலீலையே. (௰௪)

புறங்கறையொழுகுசெம் புணணிலியென
வறுங்கதைபுல்லியர் கொள்வர்மாமல
ருறுங்களிவண்டினல் லமனெண்காதையைப்
பிறந்துளபயன்மெறும் பெரியர்கொள்வரே. (௰௫)

மயலறுத்தான்றுகோன் மல்குமன்பெறு
மியலெழுத்தெழுதுகோ லங்கலிங்கமாம்
வியனிலத்தளவுகோன் மதிவிளக்கினை
யயர்வறத்தூண்டுகோ லமலலீலையே. (௰௬)

நன்றிகொளடிகளான் குறடைந்துமோ
வென்றனிநாவினின் றெழுமிச்செய்யுளான்
வென்றிகொளல்லமன் சீர்த்திமென்மயன்
கன்றலிலன்பராங் கன்றையூட்டுமால். (௰௭)

வேறு.

ம்
நாசிவப்பிரமமென்னப் பட்டொருதிரிவுமின்றி
புலாமனமிறந்துநின்ற வொருசிவலிங்கந்தன்னில்
வருமுயர்சதாசிவன்றான் மற்றவன்றனைப்பொருந்து
மிருமைகொண்ஞானசத்தி யிவர்களாற்சிவனுதிப்பன். (௰௮)

சாற்றுமச்சிவனுக்கிச்சா சத்தியிவ்விருவராலுந்
தோற்றுவனுருத்திரன்றான் சொல்லியவிவற்குச்சத்தி
மாற்றருங்கிரியையென்பர் மற்றவரிருவராலும்
தோற்றுமரியுதிப்பன் மொழியவன்சத்தியாமால். (௰௯)

அத்திருமாலுமாவு மளிப்பவர்துதிப்பன்வண்டு
மொய்த்திசைமுரலுஞ்செங்கேழ் முளரிவானவனவற்குச்
சத்திவெண்கமலையன்னோர் தாமருமூலகிற்றோற்ற
மித்தனங்குருகுகே வினைவுமக்கிசையினுமால். (௨௰)

ஆக்குறுஞ்செயலதொன்றே பயன்றனக்காக்கலோடு
காக்குறுஞ்செயலிரண்டு கண்ணனுக்காக்கல்காத்தல்
போக்குதலென்றிம்மூன்றும் புராந்தகற்களித்தவற்கு
நீக்கருமிறைமைநல்கி திருவின்குருகுகேசன். (உக)

முதலாவது - துதிகதி முற்றிற்று.

இரண்டாவது

கைலாசகதி.

வெள்ளிமால்வரையினுச்சி யிற்றிருந்தருளுமுக்கண்
வள்ளலாரொடுகூறுந்து மதாரிநெடுங்கட்செவ்வாய்ப்
பிள்ளைவாண்மதிநுதற்பெரும் பிராட்டியல்லமனைக்காண்பான்
உள்ளமாமையையொலத் துவிடுத்தவக்கதியுரைப்பாம். (க)

இயங்குவநிற்பவான யாவையுங்கலைமாதோடு
முயங்குபுமுன்னமீன்ற முளரியானவன்வகுத்த
வியன்புவியண்டந்தன்னுள் விதித்தனன்றதமிடங்கள்
வயங்கெழுமசுரர்நாகர் வானவர்முதலியோர்க்கு. (உ)

நான்முகவண்டந்தன்னு ணனிசிறந்தொப்பிகந்த
நான்முகவிழிகளாற்கண் டும்பராருவகைபூப்பத்
தான்மிகுமருளான்மேனி [illegible]ம்பிரானந்தக்
கூன்முகமதியணிந்த கொற்றவன்கைலைக்குன்றம். (ங)

கொள்ளைவண்டிழிந்துதாதுக் குடைந்துழக்குழவுடைந்து
கள்ளிழிந்தொழுகுசெம்பொற் கடுக்கைவேய்ந்திலகுவேணி
வள்ளல்வண்புகழ்திரண்ட வளங்கெழுகைலைக்குன்றில்
வெள்ளிவந்தத்தியாச மாகவேவிளைந்ததம்மா. (ச)

வண்பிசைந்தொருசேயின்னுங் கழுழிதுவந்தனைக்கொடிப்பல்
மண்பிசைந்துண்டமாயன் மறுத்திடவலியனல்ல
[illegible]பிசைந்திறைவனுக்கேகாமிடமாவதென்று
பண்பிசைந்தலைதிரண்ட பரிசினின்றிமக்குன்றம். (ரு)

[illegible]குறமருவியிட்ட மொலியினைகுவெண்டிங்கள்
வழுக்குறமுடற்களங்காற் பாகசாதனன்கூர்ங்கோட்டு
மழுகளிறுமிழ்மதத்தான் மலர்மிசைக்கடவுளூர்தி
[illegible]குறங்கடையாலன்றி யறிதரப்படாதக்குன்றில். (சா)

விளங்கொளிதுளும்புமந்த வெள்ளியங்கிரியினுச்சித்
துளங்கொளிவிரிக்குஞ்செம்பொற் சுடர்மணிச்செய்குன்றொன்று
[illegible]துய்ய கரும்புரக்குவாவின்மீது
[illegible]ழுடையோன் தற்று வயங்குதல்போலுமன்றே. (எ)

இனையதிக்கலைவெற்பி லிறையரசிருக்கையொன் றன்
டனையதையணியமாட்டா தப்புறம்போயினுனென்
றெனையிசழ்பவர்களில்லை யிலங்குமம்மண்டபத்தின
றனிவளமனைத்துளுஞ் சாற்றிடற்கரிதுமாதோ. (அ)

வேறு.

அன்னமண்டபத் தங்கணேர்பகன்
மின்னுசெம்மணி வேதிகையொன்றின்மேன்
மன்னுசெங்கதிர் மண்டலத்துற்றன
னென்னவந்தவ் விருந்தனனென்பவே. (௯)

குழவியாகிக் கூனிகைத்ததோர்
விழுவுவாண்மதி வேணியின்மேவுறக்
கிழவியாகிக் கிரிக்கோன்மகப்பெறு
மழகுநீர்மக னாயிடைவாழ்வுற. (௰)

அங்கியென்னற் கடுப்பமேனேக்கிய
செங்கனுென்று திருநுதலசோதரத்
திங்களென்றுந் தினகரனென்றுமவா
மூங்கண்மல்கு மருண்மடைபோன்றுற. (௰க)

என்றுமன்பர் நிதடமென்புட்படு
கன்னிபோன்றுவார் காதிடைத்தோடுற
நன்றுமாதுமை நன்னுதறபொட்டென
வண்ணநீல மணிமிடற்றென்றுற. (௰உ)

நகந்தருங்கொடி கண்களோரணிபெய
முகந்திரும்பு முறைபிறழ் நமபுமான்
மகிழ்ந்திடங்கதி வீரமழுவலங்
தகுந்தகுந்தகு மெனாதுயங்குற. (௰௩)

சொற்றெரிந்த சுடர்மணிக்கங்கண
முற்றிலங்க வொருகருங்கேழவின்
பற்றிருந்தம தாணியிற்பட்டெனப்
புற்றருங்கலை யுற்றனாபொற்புற. (௰ச)

புரத்தைவென்ற கனைக்குமென்போதினேன்
சிரத்தைவென்றசெங் கைக்குஞ்சிலைமத
னெரித்தகண்ணிற்கு மின்றெனக்கூற்றதேஉந்
தரித்தவிரக் கழலொடுதோன்றுற. (௰ரு)

இருந்தவாதி யிடத்திலிருந்தனன்
பரந்தவாலும் படிபுரப்பிர்கஞ்

மொருங்குதோன்ற வுதவிக்கருவுறீஇ
வருந்திலாத மணிவயிற்றன்னையே. (௧௬)

இறைவனங்க ணொனுமுச்சுடர்களு
முறவுகொண்ட விருளெனுமோதிமே
லறவனென்றநம் மண்ணைஸ்புனைந்தரு
ணறவுமிழ்ந்த நறுமலர்தாழ்ந்திட. (௧௭)

ஏற்றுவார்கொடி யெந்தைசடைப்பிறை
யாற்றுள்வீழ்வுற் றிறப்பதற்கெண்ணுறத்
தோற்றமேவு சுடர்த்திருநெற்றியின்
றாற்றுமோர்மணிச் சுட்டிகலந்தர. (௧௮)

ஈசனார்முக மென்னுமுளரியி
னாசைகூரு மளிவிழிக்காரருள்
வாசமாமலர் வாய்க்கிளம்வண்ணகை
தேசுலாமணி யாகச்சிறந்துற. (௧௯)

மாணப்பூண்புனை மற்றையுறுப்பெனப்
பூணுட்டயட்டிடா தோலையின்பூணென
யாணர்ச்செம்பொன் னிலங்கொளியோலைமேற்
காணக்காதெனும் வள்ளைகவின்பெற. (௨௰)

ஓங்குவாவுடை யும்பனயனரி
தாங்குமாவி தணங்கெர்ழிகொளினும்
வாங்குறுவெழின் மங்கலநாணொளி
தேங்குபூணர சென்னச்சிறந்திட. (௨௧)

அரவுலாஞ்சடை யண்ணலைப்பிள்ளைதான்
மருவலூன்றினிற் பாடவின்யாறரும்
பொருவில்கொங்கைப் புகழெனப்பொங்கொளி
மருவுமார மணிவடந்தாழ்ந்துற. (௨௨)

மறந்திடாமணி வண்டியடுமலர்
சிறந்தலை மலரொடுசேர்பெற
மறந்திடாது மறைமுடியின்பொரு
ளுறைந்துபைங்கிளி முன்கையமர்ந்திட: (௨௩)

தோளுடைப்பரன் றொன்மனையாட்டிதன்
பாலடுத்ததெவ் வாறெனும்பட்டனை
மேலுடுத்து விளங்கவொண்மேகலை
நூலிடைக்குறு வோய்புரியாதுற. (௨௪)

புத்தளிச்சம் படிணும்பொருமையை
பெய்த்தமற்றை யிருமணைத்தம்மியி

னத்தன்னவத்த வடிக்கமலங்களின்
முத்தரிச்செஞ் சிலம்புமுயுந்துற. (உ௫)
இருந்தவாரரு ளெம்பெருமாட்டியாற்
குரும்மையைகாணுமென் கொங்கைப்பொறையினுல்
வருந்துநுற்பக வன்னமருங்குலா
ராம்பைமாத ரளப்பிலரெய்தினர். (உ௬)

வேறு.

முல்லையந்தொடை யருந்ததிமுதலெழுமுனிவ
ரில்லறம்புரி துணைவியராமெழுவருமபோய்
வல்லரும்பெனுங் குவிமுலைப்பனிமலைமகளைச்
சொல்லருந்துதி செய்துவாழ்த்தெடுத்தனர்தொழுது. (உ௭)
அன்னமொன்றறி யாமுடிக்கங்கையையறிந்து
துன்னவந்தலமருமெகி னங்களின்றொகுதி
யென்னவம்புயத் தொருசதகோடியிந்திராகண்
முன்னடைந்துவெண் கவரிகளிரட்டினர்முறையால். (உ௮)
அரவுகௌவிய கதிரெனப்பட்டசாந்தாற்றி
யரவையல்குல்வெண் முத்தவாணகைகொலைபயில்விற்
புருவமென்மலர்க் குழற்சசிகோடிகள்புகன்று
மருவியம்பிகை மருங்குநின்றசைத்தனர்மன்னோ. (உ௯)
எடுத்துவீணைக ளுளர்சரம்பிதுமிடறிதுவென்
றடுத்தகேள்வராம் பிரமருந்திரிதாகப்
படத்தயாம்பணி பரன்புடைமசுதுசீர்யாட்டிற்
றொடுத்துவாலிய கலைமடந்தையர்பலர்துதித்தார். (௩௰)
செப்பமைந்ததண் ணுமையிசைதாளமென்சிறுதாட்
டுப்பமைந்தவொண் சுதிசமீஇச்சுவையலகாய
முப்பமைந்தவின் கறியெனவடித்தனருமையோ
டொப்பமைந்தக ணுருத்திரகணிகையருவந்து. (௩௧)
எந்தைமாதுமை பூக்குணங்களுமுருவெடுத்து
வந்தமாதர்க ளருகுநின்றனர்பணிமகிழ
வந்தமாதருட் டமகுணமாதுமையருளாற்
சந்தமாயையென் பெயர்கொடுதருக்கிநின்றனளால். (௩௨)
தெள்ளுவார்திரைக் கங்கையுங்கங்கையுஞ்சிறிய
பிள்ளையாகிய மதியமுமதியமும்பெரிது
துள்ளுமோரிள கவ்வியுகவ்வியுந்தொடர்பு
கொள்ளுமாறவ ணெருங்கினவுருத்திரகுமாரர்கள். (௩௩)
சங்கமொன்றுட னொன்றுதாக்குறவொளிதழைக்குஞ்
அங்கமேயிய மன்னவாறுறவலைசுருட்டும்

பொங்குவேலையுந் தெனவரிக்கணங்களிற்புகுந்த
வெங்கணுயகன் பேரவையிடத்துவந்திறுத்த. (௩௪)

முகங்களைன்கினு நான்மறைவிதிமுறைமுழங்க
வுகந்துகையிரு நான்குநான் குச்சியிற்குவியச்
சகங்களுஞ்செயற் பிரமர்களளப்பிலர்தையல்
பகுந்தமேனிய னவையிடைபுகுந்தனர்பரவி. (௩௫)

அயனுமாயனு மெனினுயார்க்கவனொன்பதன்றிக்
கயிலைநாயக னமர்திருவோலக்கங்காண்டா
னயனமாயிர மிலானையினதிகாரனென்று
வயிரவாட்படை யிந்திரனெண்ணிலர்வந்தார். (௩௬)

உரகர்சித்தர்கள் விஞ்சியாதரர்சுரருயர்கிம்
புருடர்மெய்க்கதிர் முதலியகோடிசைபுரப்போர்
கிருதர்மற்றுளர் விழிபிதிர்ந்திடவுடனெருங்கி
வரதனைத்திரு வோலக்கங்காணியவந்தார். (௩௭)

அழிவுமாக்கமு முனையிறைசெயும்வலியடைந்தார்
மொழியுமாக்கையு மனமுநல்லறங்களின் முயன்று
கழியுமாறுமுக் காலமுமுணர்தலை கழன்றார்
பழியிலாவசிட் டாதிமாமுனிவரர் பரந்தார். (௩௮)

குழவிபால்குடிப் பதுகடல்குடிப்பது குழவி
யழுதுமாறுணன் மணமெனபித்துண்பதுபடைப்பு
முழுதுமோர்தளர் நடைமகச்செயலெனு முரண்கொள்
வழுவிலாவருட் சணங்களெண்ணிகந்தன வந்த. (௩௯)

செருக்கொடுஞ்சிவ நிந்தைசெய்வார்க்கிலைதீர்வு
விரிக்கிலென்றமுன் சிறுவிதிதலையறவெட்டி
யெரிக்குலக்கினித் தனைசெயாமறிமுசமியைத்துத்
தருக்கின்றவவ் வீரன்வந்தொருபுடைசார்ந்தான். (௪௰)

காதியாயிர மால்களைப்பிழிந்துமாங்கனியோரம்
கோதுவிசினுங் கடலகவிழ்ந்தனையசெங்குருதி
யாதியாயினு நிரம்புருக்கபாலமாணியனாய்
நாதுபாதிய னவையிடைப்புகுந்தனன்வடுகன். (௪௧)

வீரமாதருக் கில்லையென்றுரைப்பதென் விளங்க
வீரமாதென வறிகிலரோவென் விளம்பி
வீரயோகினி வெள்ளமோடமர்பொர விரும்பும்
வீரகாளியும் புகுந்தனளவையிடை விரைந்து. (௪௨)

ஒன்றுணர்வமோ பெர்வயிராகல் லொழுக்க
நன்றுகாலெனக் கொண்டான்முகத்திள முறுவல்

றென்றுமாறுமின் முடிவனக்கதிரு டொலைத்தல்
போன்றுமாயையைத் தொலைத்திடுபிருங்கியென் புனிதன்.

படிகொளிண்மாமுடிக் கண்கணத்திறைபதம் படுமொண்
முடிகள்யாவையும் படுகழனந்தியெம் முதல்வ
னடிகளேர்ந்துகை புறவடித்தொதுக்கியவ் வவையைக்
கடிகொண்மாலையம் பிரம்பொடுதிரிந்தனன் களித்து. (௪௪)

பெய்யுமாமழை முகிலெனப்பெரியவாய் முழவந்
துய்யமாமதி யனையவெண் சுரிமுகச் சங்க
மெய்வாணனும் பாணுகம்பப்பெயரவனுங்
கையும்வாயுமொத் ததிர்த்தனர்செவிகரங் கவிழ்ப்ப. (௪௫)

துதிப்பரோர்சிலர் பாடுவோர்சிலர் துள்ளிக்
குதிப்பரோர்சிலர் கைகளாற்றோளினைக் கொட்டி
யதிர்ப்பரோர்சிலர் நெக்குநெக்குருகிநெஞ் சகமெய்
விதிர்ப்பரோர்சில ராயினரவையிடை மிடைந்தோர். (௪௬)

படைக்கலங்களி னொளியிமையவரொளி பரித்த
தொடைக்கலங்களி னொளியரம்பையர்பணைத் தோளி
னிடைக்கலங்களி னொளியெலாமிருளிறை யிடற்றி
னடைக்கலம்புக நிறைந்தனபரந்தபே ரவையில். (௪௭)

வேறு.

இன்னணமவையிடை யிருந்தவெம்பிரான்
றன்னொடுவினவுமோர் தகைமையுன்னுபு
கன்னலுமமிர்தமுங் கைப்பவெம்முடை
யன்னைதன்வாய்திறந் தறைதன்மேயினாள். (௪அ)

தலைவநின்னவையிடை சார்ந்தவிப்பெரு
நலனுடையவரெலா நணுகிவெம்மலத்
தலைகிலராகியின் படைவரோவலா
ரிலையிலரோவிது நிகழ்த்துவாயென்றாள். (௪௯)

விளங்கிழைநன்றுநின் வினாவென்றெந்தைமண்
ணளந்தவனயன்முத லாயினோருமின்
புளங்கொளுமரு யத்தொடொன்றுறத்
தளர்ந்துளகிரியையாற் சார்கிலரென்றான். (௫௦)

அனையதேனுமரூப கிரியைகளனைத்தும்வல்ல
நினைவுறுசூட்சியொன்று நீயெனக்குரைத்தியென்னப்
பனிமலைதவஞ்செய்தீன்ற பவளவாய்மடந்தைகூற
நனையவிழ்கொன்றைவேணி நம்பன்மற்றிதனைச்சொன்னான். ()

போகபூமியினிற்போக தனுவினாற்பொருந்தலாகா
தேகமாமின்யசித்தி யியம்புறிற்கருமபூமி
யாகமானதுகொண்டன்றி யாதலானாலத்தெய்தி,
யோகமாநெறியினின்றே ருண்மைசார்ந்தித்துககொள்வர். (௫௨)

என்றிதுகொழுநன்கூற விளங்கொடியனையதாயி
றென்றேருமக்கண்ஞாலத் துவமையின்ஞானசித்தி
நன்றுறவுணர்த்தவல்ல குரவன்யார்நவிறியென்னக்
குன்றணிமதியமொப்பக் குனித்தவன்கூறலுற்றான், (௫௩)

தொல்லையிலுயர்சுஞ்ஞானி துங்கிராங்காரனென்போ
னொல்லையிறவங்கள்செய்ய வெமதுமெய்வடிவந்தானே
யல்லமனுமனுமந்த ருயினனையன்றன்னை
யில்லுறழ்நுதலாய்காண்டன் மிகவுனக்கரியதென்றான். (௫௪)

என்றலுமிமயவல்லி யெனக்கரிதென்பதென்கொ
லுனறனியல்லமன்ற னுண்மையையறியவேண்டி
னின்றவர்தமக்கெலாமு மெளிதெனநெகிழ்ந்துரைப்ப
வன்றினர்புரமெரித்த வறிவைகையாளன்சொல்வான். (௫௫)

முனிவுறேல்றியவுன்றன் மொழியளவல்லன்மாதே
வினைதபுமன்பான்மால் வேண்டியவடிவனாகி
பனையவர்விழியிற்றோன்றி யருளுவனலமதேவன்
றனதியல்பியாவரானுஞ் சாற்றிடற்கரியதென்றான். (௫௬)

மெய்ம்மையிம்மாற்றமாகும் வேறுளர்க்கியான்செய்மாயை
யொய்ம்மலிசெயலிற்றப்பிப் போமெனிற்காண்பலென்று
வம்மலைமகடருக்கி யறைதலுநின்றனற்றன்
மைம்மலிகுழலாய்காண்கு மென்றிதுவள்ளல்கூறும். (௫௭)

இன்னணஞ்சூளியும்பி யினிவறிதிருத்தியாயிற்
பொன்னவிர்சுணங்குபூத்த புணர்முலைமடவாய்தோல்வி
யின்னிடைவருமென்றண்ண னிகழ்ந்தலுமிமயவல்லி
யென்னுளைதவறுதென்ன நெடுமொழியிசைத்துப்பின்னர். ()

ஆயிடையருகுநின்ற தமகுணவடிவமாகு
மாலையைவிளித்துநீயோய் மண்ணிடையல்லமப்பேர்
நாயகன்றனையறிந்து ணுகுகியென்றுகூறி
யேயினளவள்வணங்கி யினையதொன்றியம்பலுற்றாள். (௫௯)

அல்லமனியல்பறிந்திங் கனைதுவனாழுவுமாயின்
வல்லிநின்வலிந்துபோற்றி யிர்த்திவண்வருவலென்று
சொல்லினளொருகூன்வேலை சுவறவுண்டிடுவலென்று
நல்லியவெறும்பொன்றாற்றல் புகல்வதுயோலவன்றே. (௬௰)

தன்னளவறியாண்மாழ்கித் தண்மதிதவழும்வேணி
முன்னவன்வையுணின்று மொழிந்தவச்சூண்முடிப்பான்
பன்னகமுடிபரித்த யார்மிசைச்செல்லவெஞ்சத்
துன்னினளெய்தினள் வொளியிழைமாயைமாதோ. (௬௧)

இரண்டாவது-கைலாசகதி-முற்றிற்று.

ஆக - கதி - ௨ - க்கு - திருவிருத்தம்- ௮௨.

மூன்றாவது

மாயையுற்பத்திகதி.

வேறு.

பூதலத்திற்பொருந்துபுமாயையென்
றோதலுற்றவொருபிடிநுண்ணிடை
மாதவத்தர்மனங்கள்கலங்குறச்
சாதமுற்றுவளர்ந்தமைசாற்றுவாம். (௧)

களங்கவெண்மதிநெஞ்சங்கவற்றுமோர்
துளங்குசங்குடைத்தோன்றன்மணத்தணி
வளங்கொண்மண்மகள்மார்பின்மதாணிபோல்
விளங்குமென்பவிளவலதேயமே. (௨)

வாவியாவுமதன்பெருந்துணிசெய்
யாவுமாரனெடுக்குஞ்சிலையிடங்
காவெலாமவன்காகளச்சாலைகள்
பூவைமார்மனேபோர்க்களமென்பவே. (௩)

பொறைக்கயிற்றிற்புகழையின்சொல்லெனும்
விறற்கயிற்றின்விருந்தைக்குரவாசொன்
மறைக்கயிற்றின்மனத்தைத்திருவைவல்
லறக்கயிற்றினசைப்பவொங்குமே. (௪)

வறியனுவன்வடதிசைமன்னவ
னறிவிலாளனனந்தனுமாவனோர்
சிறியனுவன்சிலைமதன்பூம்பொழில்
வெறியுலாவும்விளவலத்தெய்தினே. (௫)

இணையிலாதவிளையவளம்பல
[illegible]னுகிவாழும்விளவலநாட்டிடை
வணியினுப்பணமுத்தும்விலையிலா
மணியின்மேவும்வளவசைமாநகர். (௬)

வடிக்குளிரப்பமலசப்பழுத்தொண்புவி
வெடித்தவாயிலனந்தன்மணிவெயி
லடுத்துவானத்தவிர்மதியைத்தொடாக்
கடுத்தவேள்குடைக்காம்பெனத்தோன்றுமால். (எ)

நறவவிழ்ந்தநறுமலர்தோறும்வண்
டுறவருந்தியிருளுற்றொடுங்குமா
லறவர்தங்களகந்தொறுமையமுண்
டுறவர்தங்குகைதுன்னுதல்போலவே. (அ)

வாவிச்செங்கமலங்களின்வல்லிருண்
மேவித்துஞ்சிவிடிதருகாலையிற்
காவிற்சென்றுகளிவண்டினங்குயில்
கூவத்தண்மதுக்கொள்ளைகொண்டுண்ணுமால். (௯)

பெடையொடுற்றுப்பிரிவில்பைங்கிள்ளைகள்
குடியிருக்குங்குளிர்பொழில்வாய்மலர்ப்
பொடியுதிர்க்கிலவேலளியோய்வயன்
மடையுடைக்குமதுப்பெருவெள்ளமே. (௰)

சேலுலாவித்திரியுநதிப்புனன்
மாலியானைமறையக்கதிர்த்தலைச்
சாலிநீடித்தழைத்துவிளைவயற்
காவிஞெடிக்கடிதுவிழுமரோ. (௰௧)

வரிக்கயற்செங் கமலம்வரிவளை
யிருக்கையான்மல ரம்பினையேந்தலால்
விரிக்குமஞ்சிறை மென்னடைப்புள்வயல்
செருககுவின்மதன் செங்கைநிகர்க்குமால். (௰௨)

களிகடற்றுயி லாரணன்றன்னுருக்
கொளவளித்தவர் கையிற்கொடுத்திடும்
வளைபிறக்கு மிடமெனவண்புனற்
குளமனைத்துஞ் குடவளைமொய்க்குமால். (௰௩)

வேறு.

தாழ்ந்தோருயர்வொன்றுமிக வுயர்ந்தோர்தாழ்வொன்றுமறஞ்
சூழ்ந்தோருளைக்குமுளைகண்டா மதில்சூழ்கிடந்ததொல்லகழி
யாழ்ந்தோரனந்தன்மணிமுடிமே னின்றன்றுயர்ந்துதடவரையைச்
சூழ்ந்தோர்வரையினுதிப்பவன்றாட் கீழ்நின்றதுபோய்ச்சூழெயிலே. ()

செம்போர்புரிவர்நன்மறையா றங்கமுணர்ந்தொழுகுலத்தோர்
மற்றோர்புரிவர்கொடியசிலை யிராமனையவிறல்வேந்தர்

பொற்போர்புரிவர்பிறர்பொருளுந் தமுபோற்பேணிப்புரிவணிகர்
நெற்போர்புரிவரங்கரில வேளாண்குலத்தினெறியினரோ. (கரு)

உடுப்போர்க்குடுக்குந்துகில்களா லுண்போர்க்குண்ணும்பொருள்களா
லெடுப்போர்க்கெடுக்குமலர்களா லணிவோர்கணியுஞ்சுடர்மணியா[ல்]
லடுப்போர்க்கடுக்குமலைகளாற் குறைபாடுடையதன்றதுதான்
கொடுப்போர்க்கிரப்போரில்லாத குறையொன்றுளதுகூறுங்கால். (கசா)

ஈசனளித்தவொருகோட்டி யானைக்கியாங்களிணையாயின்
வாசவனைத்தாங்கிருகோட் டியானையெம்மைமானுமெனுட
மாசவுரற்காலியானையொடு பாண்டிலிழுக்கும்பகடியரிற்
றேசினிரதப்பரிசிறந்த வென்னும்பரிசடெருவகலா. (கஎ)

மறையுங்கலைகள்பற்பலவு மூழங்குமொலியுமங்கலஞ்செய்
பறையுங்குழலும்யாழுமியம் பொலியுங்கரியும்பரிமாவு
நிறையுந்தெருவினேடுமணித் தேரினொலியுந்திரைகடலி
னறையுந்திரையிற்சென்றுவிசும் பமராசெவியினடைநதிமால். (கஅ)

வேயைநகுமென்சுடர்த்தொடிய தோண்மாதுமையையிடைகொண்டு
மேயுமகன்றுவரற்கரிய கைலைமலையைப்பிரிந்தெய்தித்
தூயமனமுங்கலங்கவருந் தவர்வேள்குலவுகதோள்வீங்க
மாயைபிறந்தவனவுசைமுர நகரின்வளத்தையாசொல்வார். (ககூ)

வேறு.

இம்மாநகரிற்கரசாகியிருந்துவாழ்வோ
னம்மால்புணருஞ்செயன்மாத்திரையாகம்வைத்தல்
சும்மாபுகழன்றெனவிந்தையைத்தோளிலவைத்தோன்
கைம்மாறுவேண்டாமனழுவோன்மமகாரனென்பான். (உ0)

திறைதானளக்குந்திறல்வேந்தர்க்கரியசீரான்
குறைதானிரக்குமவர்க்கீரடிக்குறுகநிற்பா
னிறைதானவெற்புமணிநாகமுநின்றுதாங்கும்
பொறைதானெடுக்குமிகுமாற்றல்பொருந்துதோளான். (உக)

இரப்பார்வரிலோரடிஞாலமெளியதன்றிக்
காப்பார்காக்கும்பொருளன்றெனவீகைகற்றே
யுரைப்மாருரைக்குமுரையாவும்புகழில்வைத்தான்
றரைப்பாலுவமையிலையாகத்தருக்கிவாழ்வோன். (உஉ)

அன்னான்மனைவியவணர்வார்குழ[லி]வேற்கண்
மின்னார்மருங்குறளர்ந்தொலகிமெலியவிம்மிப்
பொன்னார்கணக்குவிரிபூண்முலைப்பூங்கொம்பன்ன
ளின்னாமிர்தமொழியோகினியென்னும்பேரான். (உங)

ஒன்றுளகம்பன் மருங்காயிழையுற்றவிலை
ஞானறுதவாற்றன் முனிவோருளங்குன் றுமாறு
பொன்றுதமொற்பிக்கிவள்பூங்கரும் [illegible] பெற்று
மென்றுலிகளுக்கிணையாயினியரைச்சொல்வாம். (௨௪)

வேறு.

இம்மமகாரனு மோகினியென்னு
மைம்மலிமென்குழல் வாள்விழிமாது
மம்மகவின்மையி னலனுசெய்தி
மெய்ம்மலிகோன்பு விளைத்தனரன்றே. (௨௫)

முன்னியகோன்புசெய் மோகினிமாதின்
றன்னுதரத்துமை தன்னருளாலே
மன்னியமாரன் வலப்புயமாடக்
கன்னிகைமாயை கருப்பமடைந்தாள். (௨௬)

மூத்தணிகொங்கை முகங்கள்கறுத்தாண்
மெய்த்திருமேனி விளாத்துநரம்பு
மைத்தனமீது பாப்பவிருந்தாள்
பொய்த்துயல்கொண்டு புளிக்குமுவந்தாள். (௨௭)

றின்னணமையிரு திங்களிருந்து
பின்னருமோகினி பெண்மகவின்று
டன்னிகாகின்ற சலஞ்சலமொன்றிங்
கின்னொளிமுத்தினை யீன்றதையொத்தே. (௨௮)

ரங்கொடுதண்ணுமை சச்சரிதாளம்
வங்கியம்வெந்துடி வார்முரசங்கண்
மங்கலமங்கை மிகப்பெறுகாளி
னங்கசவேண்முர சென்னவதிர்ந்த. (௨௯)

தூண்டொளிபோன்மக டோன்றவுவப்புற்
றுண்டகைமன்னவ னந்தணர்கொள்ளப்
பூண்டுகின்மாமணி பொன்னிலமற்றும்
வேண்டினயாவும் வெறுப்பவளித்தான். (௩௰)

வேறு.

ஒங்கொருமாயையென்னு மெழின்முளைதோன்றலோடும்
பொங்குறுமுவகைநெஞ்சம் பொறுக்கிலனாகியெய்யும்
வெங்கணைமழையுந்தூவு மென்மலர்மழையுமொன்று
றங்கசனுமதனவேணின் றிடையறச்சொரிந்தானம்மா. (௩௧)

[illegible]ணகவிலத்தகக்கைக் கனாயினுமுமைழயிடத்தும்
[illegible]ணியவனத்துமெய்தி-புற்றுமாய்மரமாயுற்றுக்

தண்ணியபுன்மிற்றீமிற் சார்ந்துமூண்டெயிறுறந்தும்
நண்ணியதவத்தோர்நெஞ்சம் புதைத்தனமயலின்மூழ்கி. (௧௨)

ஐம்பெரும்பூதமெல்லா மடுக்கழிந்தொழியும்போதுங்
கம்பமின்மேதுநெஞ்சங் கலங்கியதென்னைகொல்லோ
வம்புறுசெயலீதிங்கு வந்தவாறெவ்வாறென்று
செம்பொருளுணர்ந்தசீர்சால் செய்தவரிருந்தகாலை

தளர்ந்துழியுதவுங்கல்வி தானெனத்துருவாசப்பேர்
கொளுங்கனி முனிவர்கோமான் குறுகலு முனிவரெல்லா
முளங்கனிவாய்நின்றேத்தி யுயர்தவிசிடையிருத்தி
வளங்கெழுமலர்கொடு மர்ச்சனைசெய்துசொல்வார். (௧௪)

என்றுமெம்முள்ளமெல்லா மெழுதிபவிளக்குப்போல
நின்றிடுமின்றென்கொல்லோ நிலைதடுமாறுகின்ற
தென்றன்முன்னிருந்தசெய்ய சிறுசுடர்போலவைய
நன்றிதையுணருமாறு நவின்றருள்செய்கென்றார். (௧௫)

சங்கரியொருகூறாற்றன் றமகுணவடிவமாகு
மங்கையைவிடுப்பவன்னாள் வனவசைநகரிற்பிள்ளைத்
திங்களினுதித்தாளின்று செய்தவக்கிழமைபூண்டீ
ருங்கணெஞ்சதனாலாற்ற லுடைந்ததென்றவனுரைத்தான். (௧௬)

அருந்தவமுனிநீகூறிற் றுண்மைபெயன்றியெங்கள்
பெருந்தவமுயலுநெஞ்சம் பிறழ்தாற்கேதுவில்லை
யிருந்துளம்வருந்தியாய்ந்த வெம்மிடையையமெல்லாம்
பரிந்தனவருளானீயெம் பால்வருகையினாலென்று. (௧௭)

முனிவரர்துருவாசப்பேர் முனிவர்கோன்றனைவழுத்திப்
பனிமலைவலவியேவப் பட்டெழின்மாயையென்னும்
வனிதையிவ்வுலகில்வந்த வாறுநீவிரித்தியாங்க
ளினிதுணர்வுறுமாறோது கென்றலுமவனுரைப்பான். (௧௮)

கயிலையோலக்கத்துற்ற கண்ணுதலல்லமன்றன்
னியல்பினையறிதறேற்று மென்றுமையுடனுரைப்ப
மயிலியலறிவலென்று மாயையைவிளக்கைக்காண்பா
னயிலிருளினைவிடுக்க பரிசெனவிடுத்தாளன்றே. (௧௯)

காரணமிதுவேயெங்கோன் கைலையைவிடுத்துமாயை
தாரணிதனில்வரற்குத் தக்கவம்மாயையென்னு
மாரணவிடுங்கலந்த மயக்கமல்லமனென்றிட்ட
பேரணிக்கலுழன்றன்னை நினைத்திடப்பெயருமன்றே. (௨௰)

பிணிதலவேண்டில்வாழ்நாட் பெரிதுறவேண்டிற்செல்வ
மணிதரவேண்டிற்கல்வி யறிதரவேண்டில்வானம்

பணிதரவேண்டின்முதற்ப் பயனைப்பெறவேண்டிலென்று
பின்னையறுமாலைப்பே ரெகதையைபின்னைப்பொன்றும. (௪௧)

புகழுறவருளதகிறதுன்பம் போகருபுதருவாசன்று
னகனறுதனைவிட்டதடைந்தா னனறுகொட்டருகைவத்தோர்
மகிழ்ந்தருளலமனறன் மலரடிமனத்திற்றங்கி
புகதவனபுகழ்வாய்வந்த வாறெலாமுனாககலுற்றார். (௪௨)

நெஞ்செனுமகலினன்பா நெய்நிறைத்துள்ளமென்னும்
பஞ்சுறுதிரியினுசசிப் பற்றிடவலலமப்பே
ரஞ்சுடரிலக்கேற்றியருந்தவர்மாயையென்னுந்
துஞ்சிருள்கனறிருந்தா தொலலைமாதவங்கள்செய்து. (௪௩)

மந்தரகிரிப்பேர்பெற்ற மத்தெறிகடல்போலேயர்
சிந்தனைகலங்கிமெல்லத் தெளிந்தமைதெரிந்துரைத்தாம்
வந்துமண்பிறந்தவனறே மாதவர்மனங்கலக்கும்
வெந்திறன்மமகாரன்றன் மகடிறம்விளம்பலுற்றாம். (௪௪)

வேறு.

காந்தம்வலியுமிரும்புபோற் கண்கட்டுமோரடுறப்பிணித்து
சேர்ந்தமனமோரணுவென்னு நியாயமன்றென்றம்மனததிற்
போந்தவாசைப்பெருங்கடலைப் புகட்டுமகளைக்கண்டுவந்து
வேந்தன்மாயையெனுநாமம் விளம்பிச்சிறப்புப்பலசெய்தான் (௪௫)

மாயைப்பெயர்கொண்மகளைநறு மஞ்சடிமிர்ந்துகனைக்காவி
னேயக்கிடத்திச்சீராட்டி யிணைககணுந்திநீருகி
நேயத்துகிலின்மெய்துடைத்து நெகிழ்மென்முலையோடுறத்தழீஇ
வாயிற்றிவலைகொடுதேய்த்து மண்பொட்டணிந்துநீமிட்டு. (௪௬)

கண்ணிற்கமையமையெழுதிக் காற்குச்சதங்கைபொற்றண்டை
கண்ணப்புனைந்துபொன்னரைஞா ணடுவிற்பூட்டிப்புலியுகிர்சேர்
வண்ணப்பசும்பொன்னணிமார்பின் வளைந்துசிறுமென்முடிசாத்திப்
பெண்ணிற்கரசிதிருநுதற்பொற் பிறைமேற்சுட்டியொன்றணிந்து. ()

போக்கும்பொருளாற்கண்மிச்சிற் போக்கியன்பான்முலையூட்டித்
தூக்குமபவளக்காற்பசும்பொற் றொட்டின்மலியவளர்த்திபே
பார்க்குஞ்சுவைவானமுதமே பார்வேந்தணியேயென்றுயரக்
தீர்க்குங்கருமபேகண்மணியே திருவேயென்றுசீராட்டி. (௪௮)

மிடியனொருசெய்யாளனச்செய் விளையக்காக்குஞ்செயல்போலப்
படியில்கல்விவிரும்பினோன் பாடம்போற்றுமதுபோல
வொடிவிலசெங்கோன்மனுவேந்த னுலகம்புரக்குமுறைபோலக்
கொடியகோனபுசெய்நோற கொடியையவளர்த்தாள்மோகினியே. (௪௯)

ள்ளமாயைதன்னெழிற் போற் கண்டதில்லையென்னமிக
வுள்ளம்வியந்துகலையனைத்த லொப்பவனையுஞ்சுடர்பார்த்து
மெள்ளவிரலொன்றினைச்சுவைத்து மினிர்பூஞ்சதங்கைத்தாளுதைந்து
வின்னுமலர்வாய்குவித்தழுது மீளநகைத்துறங்கிடக்குமால். (௫௰)

மாயைகவிழமுகங்கவிழ்ந்த மதனனிருந்தானவணிருப்பத்
தோயசிலையொன்றெடுத்தெழுந்தா னொண்ணுதலியன்றயானையெழு
மேய்வனங்கவேண்டாதான் வேதன்பயந்தமைசனடைப்பத்
தூயதவஞ்செய்தைந்தவித்த துறவினோர்பாலோடினான். (௫௧)

குழலும்யாழுமினியவெனக் கூறுவண்ணமென்கனிவாய்
மழலைமொழிந்துமுடங்கின்ப மருவியோடிமேலவிழுந்தும்
விழையுமழகின்மிக்கினிமை விளையாடநாளுஞ்சுவையடிசில்
செழியசிறுகையாலளைந்துஞ் செய்தாள்போகமினதன்றோ. (௫௨)

ஈரவுபெருஞ்சீரல்லமனைப் பற்றவந்தயதிபாற்றன்
னுருவநிழலைப்பற்றவினைத் தோடியோடக்கழுந்திடுவா
ளொருவின்மதியமேன்றணிந்து வொங்குமழலைவீசாமன்
றருவியுறவுகொள்வாள்போல வாவாவெனவழைத்திடுவாள். (௫௩)

மாதிப்பரிசுதன்னைத்தாய் மகிழவளர்வுற்றாகிருந்த
நீதிக்கிழவனிடப்பலவு னெறிசெயிளஞ்சேயவன்றவிசின்
மீதுற்றதுபோன்றுன்றுளைத்த வெண்பல்விழவேறெயிறுதிப்பப்
பேதைப்பருவங்கடந்துமெல்லப் பெதும்பைப்பருவநண்ணினாள் (௫௪)

செய்யவல்லகம்மியன்செய் சிங்கஞ்சுமந்தமணியணையிற்
பையவந்துமணிமவுலிப் பார்வேந்திருக்குமபரிசுபோல
வெய்யகுதம்பைவளர்த்தகல விழுநீவள்ளைககாதினிடைத்
துய்யபசும்பொன்மணிகுயின்ற துணைத்தோடமையத்தோன்றினாள். ()

மட்டுக்கணைவேளரனைக வளர்த்தகுழற்காடலர்விரவிக்
கட்டுற்றதுமபான்களைத்துக் கடுவுமவிழிகள்சிறிதுற்ற
மூட்டித்துறவாம்பறவைமயன் மூடியிறபடுதன்மெல்லமறைச்
செட்டிப்பார்ப்பதெனமுகங்கொண டெழுநதமாபினிளமுலைகள். ()

அன்னநடையுமன்னமிலா வையர்நடையுந்தளர்வெய்தக்
கன்னிடக்குநடைகற்றாள் கரும்புகசக்குமொழிபெற்றாண்
மன்னுமலர்வீழ்சுரும்பனைய மைந்தர்யார்வைக்குறிப்பறிந்தா
டன்னையரியனெனவயிர்த்து தானேமனத்திற்றருக்குற்றாள். (௫௭)

இந்தக்கன்னிமதிமுழுகோக் கெய்திச்செவ்வாய்வலியடைந்து
சந்தச்சிங்கந்தனையடுத்த தக்கவாவின்வலிசோர்ந்து

மூக்கைக்கொடிமீனத்தலைவன் மூனிவாராதும்பகைவெல்லக்
கந்தப்பகழிபலவேழக் கருப்புச்சிலையிற்றொடுத்தனனால். (௫அ

மாசமாகப்பொங்கியெழும் மதுமேபோலப்பொங்குமெழின்
மோகமாயைதன்பாலு மூன்னிருடிவேந்தயனுமா
லாகுமாடமொன்றுபுரிந் ததன்கட்கல்வியற்பலவும்
யோகுமாதர்பலர்சூழப் போற்றியிருப்பச்செய்தனனால். (௫௯)

வேறு.

வாய்த்துளவம்மணி மாடநண்ணுபு
மாத்தொடைபற்பல பயின்றுந்தந்திரி
நாத்தனியாழைமா ணுக்கனென்றுகான்
யோர்த்துள்விரலகளாற் பேசுவிதநுமே. (௬௰)

அங்கொருமடவர லதிர்ப்பத்தண்ணுமை
மங்கையர்பலரிசை மரபிற்பாடுறக
கொங்கவிழ்மலரளி குழுறத்தென்றலாற்
பைங்கொடியசைதல்போற் பாடியாடியும். (௬௧)

வருவுலையிறைக்கிணை யாகவந்திடக்
காமெனுமேவலன் புடைக்குங்காட்சிபோல்
விளைமலரோதிமேன் ஞிமிறினாங்கிடப்
பருமணிகுயின்றமென் பந்தடித்துமே. (௬௨)

பூந்தொடைவார்குழல் புனைந்துநல்விரைச்
சாந்தமூனமூந் தயங்கப்பூசியு
மேந்திழைபலவுறப் பிசையத்தாங்கியு
மாந்துறுசுவையல வகையுமாந்தியும். (௬௩)

தீங்கனிபாலொடு செம்பொற்பஞ்சரக்
தாங்குறுபைங்கிளி யூட்டித்தன்மொழி
யாங்கதுபயில்வுற வளித்துங்கற்பகப்
பூங்கொடியனையவள் பொழுதுபோக்குநாள். (௬௪)

தென்னவன்செம்பியன் சேரன்கொங்கண
மன்னவன்மாளுவன் மகதநாட்டிறை
யென்னுமிங்கிவர்தமு ளியாவாகண்ணதோ
கன்னிதன்மணவினைக் கடனென்றுன்னியே. (௬௫)

ஆய்ந்திருந்தனன்மக காரனையிடைப்
போந்தனனவன்குரு வாகப்போற்றுறுஞ்
சார்ந்தவாங்காரனுந் தகுதிப்பேரினோன்
வேந்தனங்கெதிர்கொளீஇ விதியிற்சூழ்ந்தனன். (௬௬)

மன்னவன்வந்தனை மாடிற்கொண்டவன்
கன்னிதன் னெழினலங் காணப்போயினு
னன்னவ ளொளிர்தடந் தாரியன்றனைச்
சென்னியின் வணங்குபு சிறப்புச்செய்தனன். (௬௭)

மாந்தளிராமேனி வயங்குகோங்கரும்
பேந்தெழினமணமல ரெய்தியற்புதப்
பூந்துணைவல்லிநேர் பொன்னைக்கண்டவ
னோர்ந்தனன்காரண மாதென்றுன்னியே. (௬௮)

மாதுருவுறுகுறி மதிக்கயிந்தவா
றாதரவொடுமுடி யரசைநோக்கியின்
கோதையையார்கொலோ தோளிறைகொள்பவ
ரோதுகவென்றலு முரைத்தனமேயினான். (௬௯)

உணர்ந்திலனடியனே னொருநங்கோதைதன்
மணந்தனக்குரியவர் மனிதர்வானவர்
கணங்களுளொருவரைக் கருத்திற்றேர்ந்துநீ
யிணங்குறவெனக்கிவ ளியம்புகென்றனன். (௭௰)

கொங்கவிழ்தொடையினாய் கூன்கொக்கன்றுவான்
கங்கையையடைவது கடவுளங்கமே
மங்கையையணைபவர் மனிதரல்லதிந்
சங்கரனேயிவ டலைவனென்றனன். (௭௧)

மாதுலான்முகனுமா டரியவள்ளலிவ்
வேலவார்குழலினாட் கெளியனோவென
வாலமார்மிடற்றின னன்பர்வேண்டிய
கோலமாய்நணுகுமித் தன்மைக்கூற்றென்றான். (௭௨)

இன்னணமரசனோ டியம்பிமாயையாங்
கன்னியையளித்தவள் கருத்தினங்குறச்
செங்கிலேதனையுப தேசித்தேகினான்
றன்னிகர்குருபரன் றனதிடத்தரோ. (௭௩)

குருவருண்மொழிநெறி கொண்டுமாயைதான்
வரவனவசைநகர் மதுகைநாதனைப்
பரவினளருச்சனை பயின்றுபூசனைக்
கருவிகண்முழுவதுங் கடைப்பிடித்தரோ. (௭௪)

மூன்றாவது-மாயையுற்பத்திகதி-முற்றிற்று.

ஆக-கதி-௩-க்கு-விருத்தம்-௭௪.

நான்காவது

மாயைபூசனைகதி.

வேறு.

பதுமைமேவுறுங்காதலினஞ் சகத்தினுட்பதித்து
மதுகைநாதனைவரன்முறை வரிவிழிமாயை
யுதயகாலையிற்பூசைசெய் நாள்களுளொருநாள்
விதியையோதுபன் குவிமனத் தவாகொளவிரித்து. (௧)

விதுவைச்சேய்மையிற்கண்டலர் குவளைகண்மெலியு
முதிராவிளம்பூணின்முலையெழில் மாயைதன்முகமா
மதியைச்சார்தருவரிக்கருங் குவளைகண்மலரக்
குதிரைதேரவனெழுந்தனன் குணதிசைக்குன்றின். (௨)

அனையகாலையிலனைமென்றூவியெய்யணைமேற்
றனியன்மாமயில்போற்றுயின்றகடுயிறணந்து
வினையினுண்மலமறுசனசாலையுண்மேவி
யினியவாசநீராடினள்சேடியரோங்க. (௩)

விலைவரம்பறியாமணிக்கோவைசூழ்விளிம்புக்
கலையணிந்தொருதலைநூலமேலலங்கரித்தாண்
டலையொடுந்துகில்கண்டனன்முதற்றெருட்டார்ந்தன்றே
விலகுறுங்கலைவல்லவாகடப்டமென்றல. (௪)

மணியமைந்தபொற்றாலுகையொருத்திமுன்வைப்பப்
பிணியவிழ்ந்தசெங்காமரைப்பதங்கொடுபெயர்ந்தே
யணியணிந்திடுமண்டபத்தணையிசையமர்ந்தாள்
பணியணிந்திடுமங்கையரடைந்தனர்பலரே. (௫)

மாரவேள்சிலைவளைந்திடப்பூட்டியவண்டு
நாரியோர்தலைநெகிழ்ந்ததுவிட்டெனவொருநாரி
காரவாமலர்க்குழலசடைகைபுனைந்தியற்றி
வீரவேனெடுங்கண்ணிதன்முதுகுறவிடுத்தாள். (௬)

பின்னும்வேணிவார்குழலெனுங்கரியபோரவு
முன்னமார்தருகடர்களையுமிழ்ந்திடுமுறைபோற்
கன்னிவனுகன்மிசைக்கதிர்ப்பிறையொடுகவினப்
பொன்னவாஞ்சுணங்கவிர்முலையொருத்திகைபுனைந்தாள். (௭)

ஒளியாகியவறன்மிசைச்சுவடுறவூர்ந்து
நிலாதவொண்சந்தனத்திலகவெண்மதிக்குய்

போதுமோர்சிறுபாம்பெனமயிர்வரிபொருந்தச்
சோதிமாமணிச்சுட்டியொன்றிருத்திதூக்கினளால். (அ)

வேனிலம்பதிகொலைவிடவூட்டியவெவ்வேன்
மானவஞ்சனமெழுதியவிழிபொரவாலாற்
றானதன்பகைதனைத்துணைக்கொண்டிருந்தகைபோற்
றானலஞ்செவியிசையணிந்தனளொருபாவை. (கூ)

அடுகதுமாதவமழியினென்றனங்கவேடமக்கு
விடுத்தவோலையைக்கண்கடமேற்பழிவிளம்பிற்
கொடுத்தவேண்மிசைநிந்தைகூறுதற்குவத்திருந்தற்
றடுத்துவாழ்தரவொருத்திபொனோலைகாதணிந்தாள். (௰)

தன்னைநிந்தைசெய்வெண்ணகைமேற்பழிசார
மன்னியங்கதுநீகரறவாழ்மனைவாய்தன்
முன்னிறத்திடுவேனெனமுன்றுகொண்முறைமை
யென்னவெண்மணிமூக்கணியொருத்தியினிட்டாள். (௰க)

கற்றையங்குழனறுமலர்த்தொடையொடுகனமா
யுற்றணங்குமென்மயிலகுபூண்பிடித்ததையொப்ப
விற்றயங்குவாணுதலெழின்மாயைதன்மிடற்றிற்
பொற்றடந்தகட்டணியொருமடவரல்புனைந்தாள். (௰உ)

கன்னியத்தம்வந்தினமணிக்கற்கடகத்தின்
மன்னியுற்றதற்புதமெனவளையலகாக்க
வின்னுதற்கருங்கண்மடமாதுகைவிளங்கப்
பொன்னினற்கடகம்புனைந்தனளொருபூவை. (௰௩)

ஆயுமின்சுவைதரச்செலுங்கையுடனடுத்து
வாயிறெண்கலின்காணியமருவுறுமாபோன்
மாயைதன்கையிற்பொற்கடகத்தின்முன்வனைந்தா
பேசெம்பவளங்களைக்கோத்தொருதோகை. (௰௪)

மங்கலத்தொழிலாடவர்மனங்கடக்கிற்குக்
குங்குமப்பெருஞ்சேற்றினைக்குறித்திடுகற்போன்
மங்கையர்க்கொருதிலகமாகியவெழின்மாயை
கொங்கையிற்புனைந்தனளொருபெண்மணிக்கோவை. (௰௫)

பாயும்வெண்டிரைக்கருங்கடலிலச்சுமைப்பாம்பி
னாயிரம்படங்களுந்திறையிட்டனவனைய
மீயிலங்கொளிவிரிமணிமேகலைவேய்ந்தாண்
மாயைமங்கைதனல்குலிலொருதிருமடந்தை. (௰௬)

குறையடிக்களியானையின்வரவினைக்கண்டு
மறுகினுற்றவரிரிதரமணிமருங்கிடல்போ

ஊறுதலத்தவர்திந்தனரோடவொண்ணுதற்கு
கூறுமலரப்பதத்தணிந்தனள்சிலம்பொருவளைக. (௰௭)

கூடமென்மலாமணத்திறலறிந்ததைக்குறுகப்
பாடும்வண்டினஞ்சூழ்கலைபோல்விளைஞாண்மாப்புத்
தேடருஞ்சொருளனையவட்குறாநறுந்தேய்வைப்
பீடுறுவகுவிமுலைக்கணிந்தனளொருபேதை. (௰௮)

நின்றனவிம்பமேனிக்கெதிரன்றிவேறிலலை
யென்றுகணகொளத்தெளிந்தபோரடியொன்றெடுத்தாள்
ஒன்றெனுங்குவிமுலையவளெதிர்கொடுங்குழைமேற்
சென்றுசெனறுபாயரிமதர்மழைக்கணோதெரிவை. (௰௯)

வீரவேள்களையுரத்தசெங்கரும்பவண்விலவி
நூரிமேவொடாமலர்மறுவிலாநகைமதியங்
காருருக்கயின்கட்பிறவாதவினைமுதம்
வேரிலாதபூங்கொடியொன்விரகினண்மாமை. (௨௰)

மாதரிவ்வகையணியலுமனுகைநாயகன்றன்
பாததாமரையருச்சனைப்பொருள்கள்யாற்பலவு
நீதியாலமைந்தனவினிதிகரிலெம்பிராட்டி
போதுவாயெனவொருமடமாதெதிர்புகன்றாள். (௨௧)

மயிலெழுந்தெனவெழுந்தனள்கோமகள்வாழ்த்திக்
குயிலெழுந்தெனவெழுந்தனமடந்தையர்குழாங்க
ளியிலெழுந்தெனவெழுந்தனநூபுரத்தழனி
வெயிலெழுந்தெனவெழுந்தனமணியணிவிளக்கம். (௨௨)

பொன்னிலங்கியசிவிகைமுன்கொணர்ந்தனர்பொறுப்போர்
கன்னியங்கதையேறினண்மதர்விழிமாயை
சின்னமவெண்பணிலம்மனைதண்ணுமைதிமிலை
முன்னிரைந்தனமதியெழுகடன்முழங்குவபோல். (௨௩)

ஆன்றிரட்டுறுகண்ணன்வாய்க்குழலிஃதெனிபூண்
மான்றிரட்டுறுமெனக்குழலூதினாமலர்விற்
கோன்றிரட்டியவழகனையாண்முனைக்குறுகி
மூன்றிரட்டியமுகமுடைமுருகனுமுருக. (௨௪)

வயங்குமாயையங்கரும்பினிற்முழ்ந்தவாமாவி
னுயர்ந்தமாதராருற்றிருந்தொழுகுகண்மலரை
யயர்ந்துசூழ்தருமளியினண்ணினர்பிறர்காலா
வியங்குமாதிருப்புடையினுமிடையறவின்றி. (௨௫)

வேளளித்தனன்றன்குடையெனக்குடைவிதிர்க்கும்
வாளெனப்பிறழ்மதர்நெடுங்கண்ணிபான்மருவக்

காளமொத்தகண்மடந்தையர்பலரிளங்கமுகின்
பாளையொத்தவெண்கவரிவீசினரிருபாலும். (௨௬)

காமவேட்டமன்மூட்டல்போற்கடிமலர்ச்சிவிறி
தாமசைத்தனபொய்க்கணைசொரிந்தவிற்றடக்கைக்
கோமகன்றிருந்திழையுளமறிதல்போற்குறுகிப்
பூமடந்தையைவென்றவர்பூமழைபொழிகுவார். (௨௭)

பாகுவெள்ளிலைசந்தனங்குங்குமம்பளித
மோகைமான்மதம்வண்டிமிர்நறுமலர்மாலியல்
போசெழும்பணிப்பெட்டிமென்றுகிலுடைப்பேழை
தோகைமார்பலர்மருங்கினிற்சுமந்துடன்பயின்றரால். (௨௮)

கொங்கையங்குவிமுகிழ்விழிக்கயலிதழ்க்குமுத
மங்கையம்புயமாக்கிப்பஞ்சுழியினையமைத்துப்
பொங்குறுங்கலிநீர்ப்பெருக்காற்றினைப்புனையு
மங்கலநதிசூழ்வுறுமணிமாளிகைமறுகு. (௨௯)

திங்கள்வாணுதன்மடந்தையர்செஞ்சிலம்பொலியுஞ்
சங்கினோடணிகலன்களினொலிப்பொலிதாறுங்
கொங்குலாமலர்த்தொடையளியிசைகளுங்கூடிப்
பொங்குமாழியிற்பஃறுளிபெருக்கலியொன்று. (௩௰)

துன்றுவெண்படைசூழ்வரமாலையந்தோகை
வென்றியங்கனன்மழவிளைஞர்விழியினால்வேலைக்
கொன்றதென்னெனக்கேட்பமென்றுளவிழிகொண்டு
சென்றுறுஞ்செயலென்னவக்தெருவிடைச்சென்றான். (௩௧)

வேறு.

அரிமதர்மழைக்கணல்லரிவைதன்புடை
வருமடவரசியர்வனப்புக்காண்டலு
மெரிபுரைவிழியரியேறுபோல்பவர்
கரிநகர்வெள்ளிலங்கனியையொத்தனர். (௩௨)

இனத்தியல்பாமறிவென்பதுண்மையே
மனத்துயர்செயுமயன்மாற்றுநீறுதா
னணிச்செமெல்லடியினார்நுதலடுத்தலும்
பணித்துடல்வெதும்புமால படுத்தலாலென்பார். (௩௩)

தொல்லைநஞ்சடர்துயர்சொல்லக்காத்தவன்
வல்லியங்குடையருண்மதுரைநாயகன்
செல்லுமங்கையர்விழிநஞ்சுசெய்வதுஞ்
சொல்லுதுமவனொடுதொழுதுநாமென்பார். (௩௪)

இக்குழுமகளிருள் யார்வனப்பினுன்
மிக்கவரொன்றுமை வினவினுரெதிர்
முக்கனிக்குட்சுவை முதிர்ச்சிபெற்றுள
தெக்கனியதனைநீ ரியம்புவீரென்யார். (௩௬)

கரும்பினுமினிய சொற்கயற்கணிளங்
குரும்பையும்பயன்படாக் கொங்கைதன்னையும்
விரும்பினமுலகர்முன் விண்டினர்சகம்
வருந்துதனைகைதரு மடமையேயென்யார். (௩௭)

விடங்குலாமதர்விழி யினைத்தண்பூங்குழ
லுடங்குநாலிடைப்பிறை நுதற்பொற்கொம்பனுர்
முடங்கலைனுறமிளங் குவவுக்கொங்கையோ
ருடமபெலாமுடிநு துய்யலாமென்யார். (௩௮)

இவ்வணங்கருத்தழிக் கிளைஞர்மாழ்குறக்
கொவ்வையங்கனியிதழ்க் கோதைமாரொடு
மவ்வலங்குழலெழில மாலையென்பவு
ளவ்வரன்கோயிலி னருகுயோயினுள். (௩௯)

சிவிகையினிழிந்துதன் சென்னிதாங்கிய
குவிகைப்பிணுடுபுகாக் கோபுரத்துவெண்
கவிகையனுமமகா ரன்கணைனிகட்
செவிகையினுனிபவ னெதிர்சென்றுளோர். (௪௰)

வேண்டியவனைத்தையு மேவன்மெல்லிய
ளாண்டகுகுறவமைத் தவிப்பமாயைதான்
காண்டகுநுதல்விழிக் கடவுட்கன்புளம்
பூண்டனளருச்சனை புரிதலமேயினுள். (௪௧)

ஆகியவரன்முறை செயகருத்திய
மாகியகொடிபர னளிந்திருந்தபூ
வாகியகனைந்துமங் கிரமமறைந்துகம்
மாகிலையமஞ்சன மாட்டன்மேயினுள். (௪௨)

வேறு.

தயிலமுடனுண்டத்தைக்கதையமுத கறுசெய்பாறயிர்செழுந்தேன்
வயமினெழுகரும்புடைத்துக சொன்சாறுமுழும்பிழிந்தமதுரச்சாறு
நுவலவதுவசனுறுமினீர்கறுஞசக் தனக்குழம்புபோற்றுநாவி
வியவினமைதபனமினவயொன்றனபிடுன்றுமுறையிறைவற்காட்டி
ச்சுலவுமென்னைகெடுகடவிலேவல் விழிமாலையசம்பார்நுக்கு
மங்கையமியமேனிமுழுவதுஞ்சக் தனததிரவமணியச்சாத்தி

திங்களொளுமொருசிறுகூன்முதுகிப்பியின்றவெனச் சினவெள்ளேற்றா
ன், கங்கைமுடி மீதினில்வெண் ணிலவெறிக்கு நித்திலவக்கையுமி
ட்டாள். (௪௪)

பிறைதவழுநெடுஞ்சடையெம்பெருமானைச்சார்ந்துசர்ப்பமப்பிராந்திமே
வ, நறைமலர்மென்றொடைமாலைபலவணைந்துகூர்ங்கோட்டுநால்வாய்ச்
சிற்றக், கறையடியீருரிசுமந்ததிருமேனியழகுறநுண்கலைபுனைந்திட்[ண்.
டிறைவனெனும்பணிநாண வயிரமணிப்பூண்பற்பலவு மெடுத்தணிந்தா

கற்றாமக்கமழ்நித்தியகலியாணிமணாளற்குநானஞ்சாத்திப்
பெற்றானங்கடிதவிலாக்கறிமருவுபோனகங்கள்பிச்சையல்லான்
மற்றொன்றில்லாதபெருந்தகைக்குநிவேதித்துவண்டுகிண்டி
யுற்றாதுங்கடிமலர்மென்குழன்மடவாள்வெள்ளிலையுமுவந்தளித்தாள்.

நறியபுகைசெழுஞ்சுடர்மென்சிவிறியொடுவெண்கவரிநாடுமாடி
நெறிமுறையினெடுங்கடல்போலிவமுழங்கநின்றுதவிநிமலன்றன்னைப்,
பிறைநுதலிவ்வகைபூசைபுரிந்துதுதிபலசெய்துபெருகுமன்பான்
மறைபுகலுமஞ்செழுத்துமறைந்துவலம்வந்துமுனம்வணங்கிப்பின்னர்

அன்பினுளமுருகிவிழிசொரிநீராலெழுதியமையழிந்திருப்பப்
பொன்புரையும்வடிவமயிர்பொடிப்பவியர்வாஞ்த்லின்பொட்டழிந்து
மின்புரையுநெடுஞ்சடிலப்பொன்மலையினணைந்தவெள்ளமூழ்கி
பின்பினடிப்பவளென்னவந்துநடவிலரங்கத்தெய்தினாளால். (௪௮)

அரங்கினிடைநடநவிலுஞ்செயற்கேற்பவுடையணிந்திட்டரும்பைவெ
ன்ற, குரும்பைமுலையினைவம்புதொண்டணிந்துதவங்களெல்லாங்கொ
ள்ளைகொள்ளும், கருந்தடங்கண்மலர்க்கோதை சிற்றடியிற்கைபுனையக்
கற்றமாதர், சுரும்புமுரன்மல்லிகைமென்போதனையசிறுசதங்கைதுள
ங்கவார்த்தார். (௪௯)

மாயைமுலைக்கிணையெனவென்முன்றுறும்வந்ததெனவலக்கைத்தாளம்
மோயிடக்கைத்தாளமகைப் பொருமையினாற்றுக்குதல்போற் புடைத்
தொலிப்ப, வாயுரைக்குமொழிபோலத்தண்ணுமைசெங்கைகளால்வார்
த்தைசொல்ல,மேயகலைப்பெண்விளர்ப்பவெழின்மாதரிசைபாடவீணை
கொண்டு. (௫௦)

என்றொருகையோடுமற்றோர் புரிகவெனநிற்பவள்போ லிடையினோர்
கை, மன்னியுறவைத்தொருகைநீட்டியானெதிர்நின்றுமாயைவல்லி
கன்னன்மதன்றனைவருகவெனவிளித்தல்போற்றழங்கக்காற்சதங்கை
பொன்னினியலொருபாவைநடிக்கின்றதென்னநடம்புரியலுற்றாள். (

வேறு.

தண்ணுமைவிளங்குறு தாளமிசையெல்லாம்
வண்ணமலர்மெல்லடி வழிச்சதியினிற்பக்

கண்ணிணைகள்பல்லவளைய கைவழிநடப்பப்
பெண்ணமுதமன்னவள் யெயர்ந்தனணடித்தாள். (௫௨)

வாயுரைசெய்சொற்பொருண் மலர்க்கரமுரைப்ப
மீயுயர்விசும்பினெழு மென்புளொலியெல்லாம்
மாயொளியபஞ்சுறு பதத்துறமிதித்துப்
பேயொடுநடித்தவிறை பித்துறநடித்தாள். (௫௩)

அந்தணனிருங்கலை யணங்கினையுமிழ்ந்தான்
செந்திருவைநேமியிறை சீயெனவெறுத்தா
னிந்திரனருஞ்சசியை யெண்ணிலன்மறந்தான்
பைந்தொடிநடிப்பமரர் பட்டதெனுரைப்பாம். (௫௪)

பொன்னெயிலினொன்றிய புழைக்குண்முகம்வைத்துந்
துன்னிமுனர்நின்றவர்க டோளிடையிவர்ந்து
மின்னெனநடம்புரியு மெல்லியன்மருங்கு
லென்னும்வெளிகாணிய விடர்ப்படுவர்மைந்தர். (௫௫)

மற்றுமனமோடியிரு பார்வையினுமெய்தி
மற்றையபுலன்களை மறந்துநடமாடும்
பொற்றொடியைநண்ணவுயர் பொன்மதிலுறுப்பி
னுற்றபொறிபோலசை வொழிந்திளைஞர்நின்றார். (௫௬)

இளங்கொடிமருங்குலவ ளின்னணநடிப்பக்
களங்கனியைவென்றமணி கண்டனையருச்சித்
துளங்குளிரருந்தவனு வந்திறையணிந்த
வளங்கெழுமுசந்தமலர் மாலையொடளித்தான். (௫௭)

வணங்கிமதுகேசனிரு மாலியமதேற்றங்
கணங்குமடவாருட னரங்கிடையிருந்தா
னுணங்கிளமருங்குன்மிக நோமெனவிரைந்து
பிணங்குறுசதங்கையமு பிள்ளையினடக்க. (௫௮)

மைத்தடநெடுங்கணிள வல்லிநிகர்மாயை
பத்தியொடருச்சனை பயின்றதையறிந்தா
னித்தனுலகெங்கணு நிறைந்தவனநாதி
முத்தனருளல்லமுத தற்பெயரினனே. (௫௯)

நான்காவது-மாயைபூசனைகதி-முற்றிற்று.

ஆக - கதி - ௪ - க்கு - திருவிருத்தம் - உ௱௫௯.

உ

ஐந்தாவது

பிரபுதேவர்வந்தகதி.

நிரந்தரமடியர்வேண்டு நினைவெலாநிரப்பாநின்ற
பெருந்தகையல்லமையன் பெயர்ந்தொருமனிதனாகி
வருந்துறுமயன்மனத்தால் வந்தனைபுரிந்தாடன்பாற்
பொருந்துறுபவன்போற்செய்த புணர்ப்பினைப்புகன்றுரைப்பாம் (௧)

தாமுறுநுகர்வும்வீடுந் தந்திடவல்லன்றானே
யாமெனவியம்பலாலெம் மல்லமதேவனுண்மை
நாமமுமறையவேறோர் நாமமுற்றம்மாயைக்குக்
காமிபவினைப்பயன்றான் கடைப்பிடித்தருளவெண்ணி. (௨)

கதக்கருதிருநுதற்றீக் கண்ணினனீறுபட்ட
மதன்செயல்செய்யவன்னோன் வடிவுதான்கொண்டதென்ன
முதிர்ந்தழகொழுகுமாறு முகங்களுட்சிறந்தவொன்றோ
டெதிர்ந்துளமுருகனென்ன விளமையோடழகுவாய்ப்ப (௩)

அவிர்சடைமுனிவர்மாத ரழுங்குறக்கொண்டகோலங்
கவினுமிவ்வடிவங்கொள்ளக் கற்றுமுன்விட்டதென்னக்
குவிமுலைமகளிராவி கூட்டுணுங்கோலமென்னப்
புவியுறுமிரவியென்னப் பொங்கொளியுருவொன்றுற்றான். (௪)

விளிம்புறநடுக்களங்கம் வீழ்ந்துசூழ்மதியொன்றுண்டேல்
வளங்கெழுமயிரொழுங்கும் வள்ளல்வாண்முகநிகர்க்குந்
துளங்குறமுந்திமேற்போய் மார்பிடைத்தோன்றுரோம
மிளங்கருநிரைமுண்டே லேய்க்குமென்றிபம்பநின்றான். (௫)

விலைவரம்பறியாவாடை விரித்துடுத்தரையிலங்க
மலைவரும்புதியசந்த மான்மதங்காதநாறக்
கலைவரம்பறிந்துளோர்தங் கருத்தினுக்கரிதாயென்புன்
றலைவருங்கமலப்பொற்றாட் டம்பிரான்மலியச்சாத்தி. (௬)

தளிர்த்ததண்பொழிலிற்றேமாந் தடஞ்சினைக்குயின்முகம்போற்
றளித்தலைமுகில்கவற்றுஞ் சுரிகுழற்சிகழியார்த்திட்
டளித்தொடர்மாலைவேய்ந்தவ் வலங்கலைக்குறுவோர்க்கெல்லாம்
வெளிற்றுரைப்பொருள்போற்றோன்ற மென்றலைச்சாத்தணிந்து. ()

களத்திடையிருப்பினுண்மை காண்குவவொன்னவாலங்
குளத்திடைவாங்கிவைத்த கொள்கைபோற்றிலதந்தீட்டி

யொளித்தளிமதிநன்மாங்க ருரோணியோடொருபெண்கூட்டி
யளித்துறழ்வைத்ததென்ன வணிமணிசெவிக்கணிந்து. (௮)

விலையில்வெண்டரளக்கோவை வீரசங்கிலிகேயூர
மிலகுசெம்மணிப்பொன்னாழி யிவைமுதலாயவெல்லாக்
கலனுமொண்கவினெனுஞ்செங் கனலிற்பெய்நறுநெய்யென்ன
மலைவிளங்குருகுகேசன் வயங்குறுப்பெலாமணிந்து. (௯)

இந்திரதிருவிற்கேற்ற விலக்கணமுழுதும்வாய்த்த
சுந்தரகுமாரர்களா விதனைத்தான்சுமப்பதாக
வந்துளதெதுகொலோவென் றெண்ணிமாளிடர்மயங்க
நிந்தையின்முதுகின்பாற்றண் ணுமையொன்றுங்கழத்தாங்கி. (௰)

சென்றருண்மதுகைநாதன் றிருமுன்வான்சுடர்வலஞ்சூழ்
குன்றுறழ்கொடிநெடும்பொற் கோபுரத்தெதிர்போய்நின்று
மன்றிடைநவில்கூத்தாடி மத்தளத்தொழிலகைக்கொண்டா
னென்றுளமருளவெங்கோ னெறிந்துதண்ணுமையதிர்த்தான். (௰௧)

உரலசைந்திடாதடுக்கி யுமியினைப்பெடுத்தயின்றான்
குரலசைந்தாதுமோர்வேய்ங் குழன்மொழிமாதர்மாழ்கச்
சிரலசைநதாடாநின்ற சிறகர்போன்மத்தளத்தை
விரலசைந்தறைதலன்றி மெய்யசையாமனின்றான். (௰௨)

சுத்தமெய்ஞ்ஞானனந்த சூரியன்கரத்தாலார்க்கு
மத்தளமுகின்முழக்க நடிததிடுமயில்கேட்டம்மா
வித்தைமனிதர்கையா லெஞ்செவிப்படாதிருந்த
புத்தொலியிதுவென்றுள்ளம வியந்திதுபுகலுமன்றே. (௰௩)

மோட்டிளமுலையீரின்ன தண்ணுமைமுழக்கங்காதாற்
கேட்டிலமிவ்வாறுண்டென் றுரைப்பவுங்கேட்டிலேமால்
வேட்டுலகனைத்துநின்று வியக்குமிவ்விஞ்சைகற்றுக்
காட்டியவவன்யார்கொல்லோ காண்கவென்றணங்குரைத்தாள். ( )

மாதர்வல்விரைந்துசென்று மத்தளமுழக்குகின்ற
சோதியைவிழியாற்றுஞ்செய் தொலைமாதவத்தாற்கண்டு
காதொடுபொருதுமீனுங் கயனெடுங்கருங்கட்செவ்வாய்க்
கோதைதன்மருங்கின்மீண்டு வந்திதுகூறலுற்றார். (௰௫)

கற்றதன்விஞ்சைபோலக் கவினுரங்கண்டதிலலை
விற்றொழிலநங்கவேளே மேனிகொண்டடைந்தானென்ன
வுற்றனனொருவனன்ன வொண்டொடிவிரிமினென்றண்
மீற்றவர்விளித்துவந்து மாயைமாதெதிர்விடுத்தார். (௰௬)

அங்கிலையலமனுமத் தண்ணலைக்கண்டபோதே
செங்கிலமகநீர்போலச் செல்விமான்மயமேயாகிப்

பொன்னவிரொருபூம்பாவை போன்றசைவறவிருந்தாள்
கன்னல்வின்மதவேளெய்து கையிளைத்தருகுநின்றான் (௰எ)

மயக்குமென்பதுபோய்மாயை மயங்குமென்றிடவிருப்ப
வியக்குநின்றேயம்யாது வீரவேளனையாயின்பம்
பயக்குநின்பெயர்யாதெங்குப் பயின்றுறைகுவைசொல்லென்று
நயக்குமென்மொழியார்கேட்ப ஞானவாரிதியுரைக்கும். (௰அ)

செல்லுறழ்குழலீதேய மோபரதேயஞ்சூளால்
வல்லவனொன்னவந்தோர் வலிநிலையல்லவென்று
மல்லமனென்பேரொன்று மன்புசெய்பவரிடத்திற்
புலனுவன்றொடர்பிலாம லென்றனன்பொய்ம்மையில்லான். (௰௯)

உலகுளவிஞ்சையெல்லா முணர்ந்தவெம்பிராட்டிதன்பால்
மலைவறவிஞ்சைகற்றோர் தம்மொடுபொருவியப்பாற்
செலவினையொழிந்திருந்தி செல்வமோடையவென்று
விலவிதழமுதமன்னா ரியம்பினரிணங்குமவண்ணம். (௨௰)

தன்கனிவாய்திறந்து சாற்றவேண்டியசொல்லெல்லா
மின்குழலனையமாதர் விளம்பலுமகிழ்வுற்றீது
புன்சடைமதுகைநாதன் பூசனைப்பயனென்றெண்ணி
யின்குழன்மொழிமடந்தை யிருந்தனளுணர்வாடாமல. (௨௧)

மோகினிதவஞ்செய்தீன்ற முகிழ்முலைமாயைதன்கைப்
பாகுவெள்ளிலையளித்துப் பயிந்தருகுறுமடப்பைப்
போகியென்பவள்சிறந்த போகிபோனடிக்குநின்ற
யோகிதன்கரத்தளிப்பித் துரியனபலவுஞ்செய்தாள். (௨௨)

அடிக்கமலங்கள்போற்று மடியவாவேண்டிற்றெல்லாங்
கொடுத்தருள்கருணைவள்ளல கொண்டகோலத்திற்கேற்ப
கடிப்பவனுதலாலே நாமவேற்றடங்கண்மாயை
யெடுத்துதவுறுவதங்கை யேற்றன்னிழிந்தோர்போல. (௨௩)

விடைக்கொடியண்ணன்றன்னை விடைகொடுபுரம்போந்தங்கண்
மடக்கொடிமதவேள்வாளி மருமம்பாய்ந்துருவநைந்து
நடக்கரிதாகியம்பொ னகைமணிச்சிவிகையூர்ந்து
தொடிக்கைநுண்ணிழைமருங்குற் றோழியாசூழச்சென்றாள். (௨௪)

நண்ணிவெண்குடைவேந்தன்மா ளடம்புரிதொழிற்கிசைந்த
தண்ணுமையல்லமன்றன் சதிருணர்த்துடனிருப்பக்
கண்ணகன்ஞாலங்காக்குங் காவலனிசைவுகொண்டு
பெண்ணமுதனையமாயை பிறங்குதன்மாடம்புக்காள். (௨௫)

வலம்புரிவளையனந்த மருங்குசூழ்ந்துறச்சிறந்த
சலஞ்சலமிருப்பதென்னத் தமனியமணிமாடத்திற்

பொலங்கொடிமகளிரூழப் பூந்தவிசிருந்துவிஞ்சை
கலந்தெழுபவன்போலெங்க ணம்பனோடுணைவிழைந்தாள். (௨௬)

இளையவனைப்புணர்ச்சிமேற்று நெடுங்கணேருக்கநின்னு
வளர்மிகுமழகிலைமேற்று நாவெறுங்கூற்றினைமேற்றுப்
புலைமலர்வணாவார்கூந்தற் பொற்றொடிகசிதனாலன்றே
மனமொழிமெய்யொருங்கு மங்கையாரியலென்பார். (௨௭)

தீசுறுசுனழக்கரும்பிற் றீஞ்சுவையிரதநீத்துக்
கோதினைவிரும்பிக்கொள்ளுங் கொள்கைபோலுவியின்கட்
போதுறுமதயவிடுத்துப் புன்மூலங்கொள்ளுமாபோற்
பேதையெம்பிரானுனைமுதத்தி பெருந்துபுன்போகம்வேட்டாள். (௨௮)

ஒன்றிரண்டொழியவாளி யுளவெலாமாரன்றூர்த்தான்
குன்றிரண்டனையகொங்கைக் கோமகளாற்றளாகி
மின்றிரண்டனையமேனி விமலனைமேற்சாய்ந்துவிழ்வாள்
பொன்றிரண்டனையமாதர் பொருந்தலாணிணைநருள். (௨௯)

தளிரியல்காமத்தீயிற் சருகுபட்டாற்றளாகி
புவங்கர்மகளிர்சிலலோ ருடன்வரவெழுந்துபோகி
யலிமலராளகஞ்சோர வணிமுலைத்துகில்விலங்க
வளமலியணையின்மீது வாயுயிர்ப்பெறிந்துவீழ்ந்தாள். (௩௰)

வேறு.

அள்ளிக்கொளும்பேரழகனரு ளம்புகலுமவாவாலு
முள்ளக்கருத்தையுயிர்போலு மகளிர்க்குணர்த்துமுளத்தாலு
மெள்ளப்பவளவாய்திறந்து வீடேதலமன்மேவுதற்குப்
பிளவைப்பிறைவாணுதன்மடவி ரென்றாள்பிறைவெனறோ. (௩௧)

இறங்குதுறையினீத்தாயிற் றென்னமாயையிடத்துமயல்
பிறக்கப்பொழுதையுயிராளவாய் நின்றவேதன்னும்பெற்றிமையை
யறிந்துமகளிர்நிசகருத்தை யறியவுணர்த்திலல்லமற்குச்
சிறக்குமனையொன்றளிக்குதுமென் றுரைத்துப்பின்னுஞ்செப்புவார்

காமமுளைதோன்றிற்றுனக்கென் றெங்கள்கருத்திற்றோன்றிற்று
வாமமணிமேகலைமருங்குல் வடிவேன்மருட்டுமதர்விழியா
யாமுமினதுநெஞ்சகமும் வேறலேலினினயத்திற்
சேமமதனைநாணுமற் செப்புகென்றூர்திருந்திழையார். (௩௩)

கன்னித்தன்மையழிபுமெனு நாணுமுலகங்காக்குமொரு
மன்னற்குரியமகவென்னும் பெருமைதானுமத்தவிசன்
றன்னைப்புணர்ந்தாளென்றுலகுந் தகாதமொழியுந்தன்னுளத்தி
லுன்னிக்கருங்கண்மடமாதையி யொன்றுமுரையாதிருந்தனளால். ()

இறைவியொன்றுமுணாயாமல வாளாவிருப்பவேலவல்புரிந்
துறவினின்றசகளெபெறு மாதுபிராட்டி புணையொடுகான
பிறவுமின்றுவேறுபட்டா ளென்னோபெண்ணேயறியேனென்
றறிவுகலங்கியொருகிலாவி லாசியணங்கைவினவினள். (௩௬)

இனிபான்மறைப்பதேன்கொலுமக் கின்றுவந்தவல்லமனுந்
தனிநாயகன்பேரழகென்னு நறவையுண்டுதெரியாமற்
கனிவாய்மடந்தைபுளமழிந்தா ளென்றுவிலாசிகட்டுரைப்ப
முனியாளியைந்துபுன்னகைகொண் டிருந்தாண்மாயைமுகங்கவிழ்ந்து.

மாயையிடையையுளண்முலையான் மற்றைமாதாபோலென்று
தூயமதிநூரநுமதிசதுச் சொலலுமருங்குற்றேகைதான்
வாயினிளவெண்ணகைதோன்ற வாளாவிருப்பக்கண்டுமய
லாயினுடையளெனமாத ரறிந்தாரருத்தாபத்தியால். (௩௭)

வல்லியுள்ளமறிநதனமிம் மாயைதன்னைமயக்கவல்ல
வல்லமன்றன்கருத்தையினி யறியவேண்டுமென்றவர்தாந்
சொல்லவொல்லைமதமானி யென்பாள்யானத்தோன்றறனே
மெலலவுள்ளமறிவலெனச் சென்றாள்விநோதவிமலன்பால். (௩௮)

மங்கைவருமவ்வரவையறிந் தவளோர்மாற்றம்வகுத்திடுமுன்
றங்குமனையிற்சென்றிருப்ப னுங்கடலைவியெனைத்தேடிற்
றிங்களுநுதல்வெண்ணகைக்கருங்கட்செவ்வாய்த்திருவேசெப்புகவென்
றெங்கடலைவனியம்பமதமானியியம்பன்மேயினள். (௩௯)

விடுபுறநீவேண்டற்க வையவெமதுவிளங்குமணி
மாடநிலையேழுயிவனுறைக வரசாகோமான்மகளிதய
பீடமதனிலுனைவிடா திருத்தியிருந்தாள்பிரிவறநீ
கூடவுறையும்விருப்புடைய ளென்றாள்குறிப்புவெளிப்படவே. ()

ஒன்றுமில்லேனுனீவிர் மிகவுமுடையீரும்மிறைவி
வென்றியரசர்குலமடந்தை சாதிப்பிரியாவிநிர்தன்யா
னன்றிமகளிர்நீவிர்நான் மைந்தனென்றாலட்டாதம்மா
வென்றுமுங்களுடனுறைவெனெறெந்தைநகைகொண்டியம்பினன். ()

கள்ளாதொழியினன்றியவ ணட்டாளாயிற்பினைப்பேதங்
கொள்ளாளொருவர்மாட்டுமெனி லுயிர்போற்சிறப்பிற்கொண்டவனை
யெள்ளாளென்னவேண்டுமோ வெண்சொலெல்லாமிருந்தறிதி
வள்ளாலெனவின்மொழிபுகன்றாண் மாற்றமறிந்தமதமானி. (௪௨)

காரிற்சிறந்தமலர்க்குழலாய் நின்சொலெல்லாங்கவர்பொருளைப்
பாரித்திருந்ததேறுகிலேன் பணியென்றொருவர்பாற்புரிவோர்
தாரத்திருந்துவாருங்காலந் துணிந்துவருதறுணிவென்று
ளரிக்கிணங்குமவன்போல நடித்துவிடுத்துநழுவுவோன். (௪௩)

மன்னர்மன்னன்மகுடநூவோலக்கங்காணுமைங்கரோ
டென்னையுந்தூமதுலல்ல டலைவனுசவுமனினளா
லென்னவன்னமனையாய்நுங் தலைவிசுகியற்கையுயர்த்திதேன்
மூன்னமென்னவடங்கியொழு குறுதலெனக்குறுறையென்றான். ( )

சொற்போர்செய்துமறைப்பதினி பென்றுமியாக்கடொழுமிறையாய்
நிற்போய்நினைனையெதிர்ந்தனவே சரியுண்விளவினிறையழிந்தாள்
கற்போனிமறவருங்கவருங் காணுமுன்னமுனைக்கண்ட
தற்போனின்றுதடுமாற நினைப்போலிருந்ததலைவியே. (௪௫)

என்றுமங்கைகூறுதலுங் கலைவிபிசயகீமறிவை
யன்றியின்றுபுதியகா னறிவனேவிங்கர்த்தமாய்
நின்றவுன்றன்மொழிகேட்கு மதுவேயெனக்குநெறியென்றான்
குன்றைவென்றகுவிமுலையாள் களிப்பவெவமையாட்கொள்ளுவோன்.

கலவுசகுனமென்னவெதிர் கண்டுவந்தாய்நமபிநீ
வல்லனோர்சுரர்முனிவ ரெல்லாமயங்குமாயையையோர்
புல்லினெளியளெனப்புல்ல நின்றுயெனப்புனறுறுவலொடு
சொல்லிமகிழ்வுகொண்டிறைவிபான் மீண்டனளசுடர்தொடியே.

அங்குமாயைமதமானி சென்றதற்பினகந்தளர்ந்து
மங்கைவாய்மைகூறியுடம் படுகுமோமன்மகடனக்குப்
பங்கமாமென்றென்றுபிணாச் சீறியகலப்பண்ணுமோ
விங்குநானென்செய்வலென வறியேனென்னவிருந்தயர்வாள். (௪அ)

என்றேவறிந்துபோயினாள் சந்தபொருந்தாதெய்துமோ
வன்றேவரசன்மகளென வஞ்சியமுதனகலுமோ
வின்றோன்னநினைவின்றி யெனையேநினைந்திட்டிருக்குமோ
பொன்றோடுறழ்வாண்மலர்முகங்கண் டலதுதுயரம்போகாதே. ( )

என்னப்பலவுநினைந்துமட மாயையிருப்பவிகுளைமார்
மின்னற்கருங்கணிடறைடக் குறிகணைலீலவிளங்குதலாற்
கன்னிக்குவளைகைகூடு மெனனவிருக்குங்காலையினி
லன்னப்பெடைபோனடந்துமத மானிகளிப்புற்றடைந்தனளால். ( )

வண்டாமரைபோன்முகமலர்ந்து வந்தாள்சென்றமதமானி
கண்டார்மகளிரவனுள்ளங் காயோபழமோகழறென்றார்
தண்டார்வனமென்குழன்மடவீர் பழமேயென்றுசாற்றினாள்
கொண்டாருவகையவர்மாயை புவகையாரேகூறுவார். (௫௧)

மன்னனறிவினென்றுமோ வறியோமிதனைமறைமினெனப்
புன்னிமகளிருளத்தடக்கிக் கங்குல்வரவுபார்த்திருந்தா
ரன்னமனையாளல்லமன்ற னுடம்பாடுளைத்தவம்மொழியே
யன்னன்மதவேளெய்தபசும் புண்ணின்மருந்தாய்க்களிப்புற்றான். ( )

புனலின்விளையாடிருமைந்தர் தம்முளெழுந்துபோயோடிப்
புனலின்விழுவான்போல்விழுந்த தொளிர்ஞாயிறுபோய்ப்புணரியிடை
புனலின்விழுந்துமுழ்குபுவந் தெழுவான்போலக்குணதிசைகடற்
புனலின்மிசைவந்தெழுந்ததிருள் பருகிப்புதுவெண்டிங்களே (௫௩)

தொக்ககமலம்வாய்மூடக் கள்ளுண்டிடறுஞ்சுரும்பினங்கண்
மொய்க்குநறுமெனகுவளைவாய் திறந்துமுகிறுஞ்சிளம்பொழிலிற்
புக்கமணிநீர்க்கயத்திரைதேர் குருகுவின்மீனபூத்தனவாற்
செக்கரொனுஞ்செந்தீயினிடைப் பொரிந்துதெறித்தபொரிபோல. ()

தூயசோதிப்பகலவன்போய் மேலைப்புணரிதோய்ந்திடலு
மாயைநாமங்கொண்டிருந்த மணிமென்கலாபமயிலைவா
னுயகோம்பிகண்டுசினந் துடலஞ்சிவப்புற்றடங்கலபோன்
மேயமாலைப்பொழுதிலிருஞ் செக்கர்தோன்றிவீந்ததால். (௫௫)

காலைபரும்பிப்பகலெல்லாம் போதாயிருந்தகாமமலர்
மாலைமலர்ந்துபொருமலொரு மாயைநாமமணிவல்லி
மேலையிருந்துபுறமபோந்து விரிவெண்ணிலாமென்முற்றத்திற்
பீலிமஞ்ஞையெனவிழ்ந்து மதனேய்ப்பமிகவாய்பிதற்றுமால். (௫௬)

தாய்வாயடைந்துமிகுந்தலையை மோதிமோதிச்சலித்கலறக்
காய்வாய்நிலவேயுடன்பிறந்தா ளிருந்துவாழுங்கடிமனையை
நீவாவெழுந்துவந்தழிப்பா யென்றுலங்தோநிலையின்றித்
தேய்வாய்நின்னேடியைபில்லா வென்னையென்னசெய்யாயே. (௫௭)

தக்கன்மகத்திலொருஞான்று தாளிற்படுநீதலையேறி
மிக்கமுனிவர்மந்திர நிறைப்பயின்னுமீண்டிலாய்
நக்கன்பவளவாய்ப்படுக் களத்தேயிறங்குநஞ்சுநினை
யொக்குமென்பதறியாமை யன்றேயொளிர்வெண்மதியமே. (௫௮)

அங்கமதினஞ்சிருத்தினே னங்கமல்லாவவிர்சடைமேற்
றங்கநினைவைத்திட்டதுநின் கொடுமைகருதித்தானன்றே
பொங்குமமுதகலையென்ன நின்னைப்புகறலவெண்டிங்கா
ளிங்குமனிதர்காராட்டை வெள்ளரடென்பதேய்க்குமால். (௫௯)

உருப்பமிகுவன்றழல்சிவப்புற் றுலகர்காணவொளிகரவு
நெருப்புவெண்மையென்பதுநன் னிபாயநின்னைகருதித்தன்றே
பொருப்புகறுஞ்சந்தனச்சேறு புலர்ந்துபொரியப்பூவணையும்
விருப்பமலருங்கொளுந்தவழல வீசியெழுந்தவெண்டிங்காள். (௬௦

இன்றேநுலகிலெனக்கொன்ற பிறர்க்கொன்றாகியிருக்கின்றாய்
நன்றேவுனக்குமதிய மேஞாயிறேபோல்வாழாமன்
றுன்றேகையர்களியாவரையு மொப்பக்காணுமுயற்சியிலை
லன்றேதேய்ந்துபோகின்றா யந்தோவதனையறியாயோ. (௬௧)

கொல்லாநோன்புமுனிமலையிற் றோன்றியென்னைக்கொல்கின்றாய்
மொல்லுமந்தமாருதமே யென்றோகருணைபூண்டிலாய்
சொல்லாய்திருப்பாற்கடலினிடைத் தோன்றுங்கடுவிற்றன்குணமே
யல்லாலமுதகுணமுண்டோ நின்னைவெறுப்பதறிவன்றே. (௯௨)

உயிர்த்தபொழுதேநின்குரல்கே ளாமுன்னோடிற்றீன்றதாய்
நயத்தின்வளர்த்ததாய்குரல்கேட் டலுமேநடுங்கத்துறந்தாற்
மயத்தமலர்ப்பூங்காவகத்தி னிருந்துபலகாற்கூவினாற்
செயிர்த்துநின்னைக்குயிலேநான் வெறுத்தல்செப்பவேண்டுமோ. ()

கன்னற்சிலையாயென்மனத்தைக் கலக்குங்காளைகவின்கண்டு
முன்னிற்பதற்குநாணியோ விங்கேநின்றுமுனிகின்றாய்
தன்னிற்பெரியாரில்லையெனு மவனைச்சமரிற்றாக்காம
னன்னதீனிரின்மெலியாரை யடர்த்தாயாண்மைநன்றரோ. (௯௪)

என்றுபுலம்பிமயன்முதிர்ந்து மாயையிரங்கியிருந்தயர
மன்றன்மலர்மெய்மெல்லணைப்பூம் பள்ளியறையின்மதமானி
சென்றுநம்பியலலமனை முன்றந்திருத்தித்தேனையூண்
வென்றிமடங்கற்கிடுதல்போ லவளைவிடுத்தாளவ்வறையுள். (௯௫)

வேறு.

வண்ணனைகலன வெய்யபாலையுணீர் வேட்டவனங்கிலத்துறுநீர்
தானெதிர்கண்டு யருகவோடுதல்போற் றண்மலரணைமிசையமர்ந்த
ஞானநல்விளக்கை விழியுறக்கண்டு நகையொடுதிருமுகமலர்ந்து
பானலங்கண்ணிபுணர்முலைவிம்மிப்பரிந்துமேல்விழுந்துபுல்லினளால்.

நாடியவாடி நிழலெனவணைமே னண்ணுறத்தோன்றியவிறையை
யோடினள்விழுந்து தழுவுறத்தழுவ வுறாமையாலணைமிசைவிழுந்தே
யாடியினிழலைப் பற்றநீட்டியகை யாடியிற்றாக்கநின்றழுது
வாடுறுமழலைப் பேதையேபோல வருந்தினண்மதர்விழிமாயை. ()

சொல்லருமழகன் றிருவுருவிழியிற் றோன்றலான்மீளவுமெழுந்து, புல்லினண்மலர்மென் கைகளாலவெளியைப் புல்லல்போற்சுவைத்தனள் வெறுவாய், வல்லியிவ்வாறு வெளிமயக்குற்று வள்ளறன்கைப்படாமையினை, லல்லமனலனீ துருவெளியென்ன வயிர்த்தனளுண்மையே யன்றே. (௯௮)

அருந்தவநெடுநாண்முயன்றுதான்பெற்றவமுதைவாய்வைத்திடும்போதிற், காந்தவறுதல்போ லல்லமதேவன் கட்புலத்துற்றுமென்றோளிற் பொருந்துறவெளிபோல் வாராமையாற்றீயிற் புழுவெனப்பதைபதைத்திலை, வருந்தினள்காம மல்லமனன்றி வடிவுளார்யார்கடந்திடுவார். ()

கன்னிகையென்று மிறைமகளென்றுங் கருதிடாதவாவினீந்திட்டு, மென்னிணை முலைகண் மார்புறத்தழுவி யிதழ்சுவைத்தணைமிசைப்புண

ர்வுழ், றின்னலினின்பக் கடலிடைமூழ்க லிவன்றனுற்பெற்றிலேனெ
ன்று, தன்னகநைந்துவெய்துயிர்ப்பெறிந்தா டலதநளாயனுக்கவம்ம
டந்தை. (௭௰)

பொழிந்திழிமழையால் வளிகளைந்திடுமேற் புகைந்தெழுமெரியில்லாண்
வேமேன், முழங்குவெண்டிரைப்பே ராழியக்கலய முனியனையமிழ்ந்
துமேனஞ்ச, மெழுமதரன்றன்னை வருத்துமேன்மயக்க மெயதுவனல்
லமதேவ, னொழிந்தவர்தம்மை யொழிவறமயக்கு மொருத்தியுமவன்ற
னைமயக்கும். (௭௧)

விண்ணினைக்குத்திக் கையினாற்பவர்போல் வேனெடுங்கண்ணியங்கிரு
ந்த, வண்ணலைத்தழுவித் தழுவிமெய்வருந்தி யவசமுற்றணைமிசையுற
ங்கி, யெண்ணுறுவினைவா லவன்புணர்ந்ததுபோ லின்கனவொன்றுக
ண்டெழுந்தாள், வண்ணகனிலத்தி னிருள்குடிப்புலனும் கருங்கடன்மு
கட்டினிலெழுந்தான். (௭௨)

காலையின்மாலை வார்குழன்மாதர்க் கண்டுனைசெய்வளல்லமன்றன்
கோலமென்சொல்வேன் விழியெதிர்தோன்றிக் குறுகிலெஞ்சைப்பட்டா
னதனும், சாலவுனைந்து துயின்றனன்கனவிற் றடமுலைகுழைந்திடப்பு
ல்லி, மேலுநல்லருள்செய் துன்னைநானென்றும் விடுகிலேனென்றன
னென்றாள். (௭௩)

அருந்தவமழிக்கு மழகுடையணங்கிற் ககப்படாவிறலினன்யாரோ
புரந்தரனயன்மால் சுரர்முனிவரர்கிம் புருடர்வித்தியாதரரென்னப்
பரந்தவர்தம்மு ளலனிவனொருவன் பார்த்திடிற்பராபரனென்று
திருந்திழைமகளிர் மனத்துளேவியந்து தெரிவையோடுரைத்தனர்மயி
னரால். (௭௪)

ஆசைநின்னுளத்தின் மிகவளர்ப்பதற்கா வல்லமனிவ்வகைகடித்தான்
பேசுறுகனவின் பயனுனக்குரைப்பிற் பின்புனைமெய்யுறவணைவன்
வாசமென்குழலா யென்றவண்மனத்தின் வருத்தமற்றிடவறிந்துரைத்
தார், காசணிமருங்குன் மடந்தையர்மாயை கவலைதீர்ந்துள்ளுளேகளி
த்தாள். (௭௫)

இன்னணமாயை மாதிடைநிகழ்ந்த வியல்பினைமோகினிசிலர்போய்ப்
பன்னுறவறிந்து மானமிக்கூரப் பருவரற்கடலிடைப்படிந்து
தன்றிருமகள்வாழ் மாளிகையெய்தித் தனையையைப்பாங்கிமாரொடு
கூ, யென்னிதுசெய்தா யையயோமேதா யென்றுகொந்தின்னணபுக
ன்றாள். (௭௬)

மானமுமுயிரு மொருங்குநில்லாத வழியுயிர்தன்னையேவிடுத்துத்
தானுமொருளாய் மானமேகொளுநின் றந்தைதன்செவிப்படிலென்

ஞாயிறுமதியு மியங்குறுமளவும் பழியிதுவழிவழிவராதோ, யானு
னைவருக்கு மீன்றதுமிதற்கோ வென்செய்தாய்பாவியென்றிசைத்தாள்.

குரவர்தாமியைந்து கொடுத்திலராயிற் குமரவேளனையவ ரானினு
மருவராகிற்பர் தந்தைதாய்தங்க ளாணையின்றெழுதுகன்னியர்தா
முருவிலரெனினுங் குரவருண்மகிழ்வுற் றுதவுறினனையவர்தம்மைப்
பரவுவான்கடவு ளாகவேநினைந்து பண்பொடும்பயிலுவரன்றே. ()

மணம்புரிவதன்முன் குரவராணையினு மணவினைமுற்றியபின்ன
ரிணங்குறவருள்செய் கொழுநனாணையினு மிருப்பாதம்வயமிலரொன்று
மணங்கனையவர்தா மென்பதையறிந்து மடாதவிச்செயலினைச்செய்தா
ய், பிணங்குவாரிலையென் றிருந்தனைபோலும் பேதைநீயென்றுதாய்மு
னிந்தாள். (எசு)

தான்செயுந்தவறுந் தாய்செயுமுனிவுந் தன்மனக்கனைநனிவருத்த
நான்செய்வதென்னென் றிருநிலநோக்கி நாணிநீர்விழியுகவிருந்தா
டேன்செய்மென்மொழியாண் மோகினிகண்டு சினந்தவிர்ந்தகங்களைந்
துன்மேல், மான்செயும்விழியாய் பிழையிலையென்றுண மனங்கரைவ
ன்னைபோலுண்டோ. (அய

மங்கைமீர்நீவிர் சூழ்ந்தனரிருந்தும் வளைதருவேல்விழியிற்பயிர்போ
லெங்கடம்மடந்தை நிறையழிந்தொழியவென்செய்தீர்பாவிகாளென்று
ளங்குறுமடவார் சொல்வரொபிராட்டி யருளொடுகேண்மதிமதனு
னுங்குலமடந்தை யுயிர்விடாதிருந்த துன்றவமென்றுநன்குரைத்தார்.

பாங்கியர்மகரச் சினஞ்சிறிதவிர்ந்து பாங்கியர்குழுவினுட்சிறப்புந்
தேங்கியசகலை தன்முகநோக்கி யுரைப்பண்மோகினியெனுமரசி
பூங்கணைமதவே ளனையவல்லமனைப் புறக்குநின்றகற்றிடாதெங்க
ளீர்ங்கதிர்முகமெல் லியன்மனம்விடுதா யென்கொலோவெனவவளு
ரைப்பாள். (அஉ

மானிடப்பிறவி யரிததிலரசர் மக்களாகுதலரிததனி
னூனுறுப்பமைத லரிததிலரிதா லுணர்வொடுயோகங்களுகர்த
முனைப்பெரியர் கூறலாலன்னாய் தவம்பலமுயன்றுநீபெற்ற[த்தாள்.
மீனெனப்பிறழுங் கண்ணியைவெகுண்டு வெறுப்பதுதகாதெனவுரை

மோகினிசகலை புகன்மொழிகேட்டு முகமலர்ந்தென்றவப்பயனும்
பாகெனுமொழிபா டவறிலனியாழோர் பயின்மணமாசர்மேற்றென்ப
ராகவிலிவளுக்கல்லமன்றனேயருமணத்தலைவனுக்கவன்பாற்[மாற்றம்.
போகம்வேண்டியவா கொள்கெனப்புகன்று புகன்றனள்பின்னுமோர்

உலகெலாமறிய வதுவைசெய்கா லு மூலகமன்னவளறியாமற்
றிலகவாணுதலா ளொழுக்கநீர்மறையின் றேமொழியிரிவடைமை

நலமெலாநுமதே யாதலானுமக்கு நான்சொல்வதென்மன்னுமசுருக
கலகிலாவுவகை செய்துபோயினடன னகத்திலுண்டுனிவுறவந்தாள்.

என்பிழைபொறும லன்னேயோடென்பா பெருந்தவரோசொலினதனு
லன்புடையனனேமுனியுமோவென்னவறைந்தனண் மாயைகேட்டனை
வாள், பொன்புனைசகனே நங்குருவுனக்குப் புராரியேதலைவனென்றிரு
ப்பப், பின்பிதுநீசெய் தனையெனின் னனைய பிழைசொல்வாமேற்பி
ழையுண்டோ. (௮௭)

மானனையாய்நந் தாயறிந்தமையான் மலரந்ததுநோய்துபட்டன்றிக்
கோனிதையறிவ னெனினெளிதாமோ கோபமுவல்லிநீகேண்மோ
போனதுபோக வினியவன்றனைப் புறத்தினில்விடுவதேயறிவு[தான்,
தானெனவுரைத்தாண் மாயைகேட்டயர்ந்து தாங்கருந்துயரமோடிருக்

அல்லமனறிந்து நந்திருமடந்தைக் கடுத்ததென்புகலெனச்சகனே
வல்லிநின்மாயை வலையிடைப்பட்ட மறையெலாமிறைமனெறிறைந்த
தொல்லைநல்வினையா லறிந்திலன்வேங்கை யொருவனும்யாமுய்யவேண்டி
ச், சொல்லுவதொன்றுண் டையநீபுறத்தோர் குழலிமிருந்தனன்றெனீ
ருள். (௮௮)

மாயையையகன்றுனடக்கக்காலெழுமோ வாயிடைமாற்றமொன்றுண்
டோ, போயொருவிடய முணமனமவருமோபொருந்துறுமபகலிரவுன
வோ, காயமுமுயிரும் கலந்துவாழ்வுறுமோ கண்டனமெனவெனெபெரு
ருவா, நீயறிவுறவின் குரைப்பவருளரோ சேரிழாயென்றனனண்ணல் ()

கருத்தினையறியாதவன்மொழிதனக்குக் காட்டியபொருளேயேகொண்டு
விரைத்துணர்குழலாமென குழலிறைட்புண நம்விதிபுளகென்னிலைநடே
டியைத, தரித்தவனொருநீயிருப்பிறுமனக்குத் தருமிதிலையமவேண
டாவென், றுரைத்தனள்கருணை யென்றுசெய்குவனென் றுழன்றவனை
ண்ணலைநோக்கி. (௯௰)

சகனேயிவ்வாறு மொழிதரலங்காய் சாலவுநன்றுநன்றென்று
நகைமதிதவழுஞ் செஞ்சடைமறைக நாயகன்றிருமனைசென்று
முகிழ்பூலைநடிக்கும் பொழுதுகன்செயல்செய் முயற்சியினின்றனன்ற
னக்குத், தருமெனவளர்பே ரறிவினுற்றன்னைத தானலாதறிதரப்பட
தான். (௯௧)

ஐந்தாவது-பிரபுதேவர்வந்தகதி-முற்றிற்று.

ஆக-கதி-ரு-க்கு-விருத்தம்-௯௧.

உ

ஆருவது

விமலகதி.

அமலையேவ்வகனிலத்தெய்துபு
சமலமாயைதனக்கருண்மூர்த்தியா
நிமலனல்லமனீதியையன்பினால்
விமலைகூறியவண்ணம்விளம்புவாம். (௧)

மதுகைகாதலனோடொருமாயைதா
னதிகவந்தனையாற்றிநம்மலம
னுதவுமான்மனத்தோங்கவிருந்தன
டிதிகளெண்ணிலசெல்லநிலததினே. (௨)

ஆயகாலையிலம்பிகைகஞாலமேன்
மாயைபோய்கெடுநாளினும்வந்திலள்
யோயிராதவட்கொண்டிவண்யோதென
வேயினாணல்விமலையையென்பவே. (௩)

கறையில்சோதிக்கயிலையினின்றுநம்
மிறைவியேவவிறைஞ்சிவருமலைப்
மொறையினால்விழுந்தாளெனப்பூமிசை
மறுவிலாமதியோல்பவள்வந்தனள். (௪)

வந்துபொன்னெயில்வட்டவளவசை
கந்துபொன்மணிமாடநணுகியே
சந்தமாயைதனதெதிர்நின்றனள்
கந்தமென்மலர்க்கற்பகவல்லிபோல், (௫)

நின்றவோதெதிர்கண்டுநிலவுல
கன்றுபோலுமில்வாயிழைவாழிட
மென்றுமாயையெழுந்துதொழுதணை
யொன்றுமேவியிருப்பவுதவினாள். (௬)

அருகிருந்தவனையரிருவரு
மிருகரங்களுமேந்துமண்ணியென
வுருவமைந்திவளைதனதொன்றுசூழ்
புரமடந்தையர்புந்திவியந்தனர். (௭)

மாயைவந்தமடந்தையைநோக்கியே
நீயிருந்ததெங்குன்பெயர்யாதுநீ

மேயதன்மையென்னென் றுவினவலுந்
தேயுநுண்ணிடைசெப்புகன் மேயினாள். (௮)

கயிலையென்னிடங்கற்பகவல்லியென்
பெயரியம்பின்விமலைபெருங்குலச்
சயிலமங்கைநின்றன் புடையேவினாள்
வியனிலந்தனில்வந்துனை மேவினேன். (௯)

என்னமன்மகளெம்பெருமாட்டிதான்
மன்னும்வெந்துயர்மக்கட்பிறப்பினேன்
றன்னையுன்னிநின்றன்னைவிடுத்ததென்
பன்னுகென்னப்பகர்தரன் மேயினாள். (௰)

வேறு.

அல்லமன்வலிநிலை யறிந்துவாவென
நல்லுமைநினைவிட நன்றென்றெங்கைநீ
வல்லமைபேசியிம மண்ணில்வந்தபின்
சொலவியநின பெருஞ் சூண்மறந்தனை. (௰௧)

நினையுமறிந்திலை நீயென்றுவிவ
ளுன்னுறுமனமொழி யுறுதவல்லமன்
றன்னைநீயறிவுறுந் தன்மையுண்டுகொல
கன்னிமாதுமைதம கலையையல்லையோ. (௰௨)

ஓடுறமருந்தயின் று றங்கல்போலுமா
யாடியசூண்மறந் தயர்ந்திருந்தலா
றுடிநின றனைத்தரற் கென்னைநல்லுமை
யேடவிழ்மலர்க்குழ லேவினாளென்றாள். (௰௩)

கதிரொழுபகலெனக் கண்டிடாததன்
மதியெழுமிரவென மனந்தெளிந்துதன்
றிதியொடுநினைவுமோர் சிறிதறிந்தனள்
விதியுணரிறைமகள் விமலைசொல்லினால். (௰௪)

மூலகாரணனெனச் சிலர்மொழிந்திடு
மாலுமோர்மானிடப் பிறப்பில்வந்துதன்
சீலமோர்ந்திலனெனிற் சிறியயேழைநான்
ஞாலமேன்மயங்குத னவிறல்வேண்டுமோ. (௰௫)

அல்லமனியல்பெலா மறியப்பூந்துணர்
வல்லிநின்குமுதவாய் மலர்ந்துகூறெனச்
சொல்லிநின் றிணையடி தொழுதமாதொடு
வில்லுமிழ்கறுநுதல் விமலைகூறுவாள். (௰௬)

கயிலையினுமையொடு கணனுறுதம்பிரான்
செயலுறுமல்லமன் செயதிகூறலு
மயலுற்றிருந்தா னறிந்துளோனதை
மயிலியலகேளென் வருத்தன்மேயினள். (௰௭)

வேறு

குடியில்வள்ளிகாவைவெனும்பதியிற்றனக்குநிகரில்லா
னொடிவிலகருணைநிராங்காரனெனனுமுண்மைப்பெயரினன
மடிவிலகற்பினவன்றேவிமாசுதீர்ந்தசுஞ்ஞானி
கடிவின்மறையாகமவிதிகள்கண்ணுறறறியவொழுகுவார். (௰௯)

மெய்ம்மைச்சிவமேயல்லாமல்விரியுமுலகம்பொய்யென்பா
ரிம்மைமறுமைநிலையல்லவென்னநிகழ்ந்தகருததினர்
செம்மைநெறியிற்புறமொடகந்திரியுங்கரணங்சமாதி
பொய்ம்மைவினையிலவர்குருநூல்பொருளாய்த்துணிந்துவீடுவப்பார்.

இனையராகியிருக்குநாளில்வாழ்க்கையினின்றிடுதலாற்
றனையரின்மையானெஞ்சந்தளர்வான்போன்றுநிராங்கார
னினையுந்தியானமில்லாதநெஞ்சுஞானமில்லாத
வினையும்போலுமக்களிலாமிக்கவாழ்வென்றியம்பியே. (௨௰)

இக்கவுலகிற்குதவியாயிபன்றதொழில்கள்பலசெய்யு
மைந்தன்வேண்டுமெனநிற்றோன்மக்கட்மதடியாகுவா
னந்தவுலகிற்காவினைப்போனறங்கூர்மசனுமத்துவிதா
னந்தமுதவுமகவிருப்போன்ஞானியாகுமென்றெண்ணி. (௨௧)

உடம்பைப்பொறியைக்கரணத்தையுயிரைத்தானென்றுழலாம
லடங்கத்துறந்துதன்னையறிந்துபேதபேதமென்னுமயல்
கடந்திட்டிருக்கும்பரமுத்திகாட்டும்புதல்வன்வேண்டுமென
விடும்பைப்பிறவிநோய்தணிப்பவெண்ணுமனத்தானெண்ணினன் ()

இரண்டோடிரண்டுமூவிரண்டையிரண்டாறிரண்டுமீமிசையெண்
ணிரண்டோடிரண்டுகொண்டிருந்தவிதழ்ப்பங்கயங்கள்கடந்துபோ
யிருந்ததுளதின்மேலோராயிரந்தோட்டமலகமலமிசை
யிருந்தசோதிதனைக்கண்டெம்மெண்ணமுடிப்பேமெனவெழுந்து. ()

வேறுமொருவனுடனிருப்புவேண்டாதவத்திற்கென்பதொடு
மாறுமனையுங்கொழுநனும்போய்வனத்திற்கமலாசனத்திருந்து
தேறூர்புனல்போற்றெளிக்கமனந்திறந்துந்திறவாவிழியொடுதம்
பேறுமிட்டலிங்கத்திற்பிறழாதமையும்படிவைத்து. (௨௪)

நறிபோலுடலசேரிருந்தயங்குமருங்கினிருநாடி
நெறிபோய்மீளும்வளியதனைநிறுவிநெடுநாடியிற்செலுத்தி

யறிவோர்சிறிதுஞ்சலியாமலன்னப்பெயர்மந்திரமாறிக்
குறிபோயிருந்தொருகுறியைக்குறித்துக்கொண்டங்கிருந்தனரால். ()
வாயுநிற்பமன்னினறுமனந்தானிற்பப்பொறியின்று
பாயும்பொறிகணிற்பவிட்டுப்படுபுன்புலன்கணின்றனவா
லாயபுலன்கணின்றமையாலகிலந்தோன்றாதுள்ளததே
தூயபரமானந்தபரஞ்சோதிதோன்றக்கண்டிருந்தார். (உசு)
ஒருக்குமனமோடினையசிவயோகசமாதிநவதிங்க
ணிரம்பவிருந்தகாலத்துசெம்மிமிசையிறபரஞ்சோதி
திரண்டுகுழவியுருவாகிச்சென்றுபுறமுற்றிடவதனை
விரும்புமிருவாதாமுமுடனேவிழிகடிறந்துகண்டனரால். (உஎ)
வெம்மையொழிந்துமிலக்கிழிந்துவிளங்குநகிரோபனிநீங்கி
யெம்மையாளவருமதியோவிடுமின்கனங்குதுகராத
செம்மையொளிவான்போழலோவெரியாதென்னவொளிர்ந்ததவர்
தம்மையறியாவுவகையுளந்தனதுப்பச்சோதிமதலையே, (உஅ)
அலைந்துபிறப்பிலாங்கார வஞ்ஞானிகளாமானிடரு
மலிந்தசுராருமுனிவாரு மற்றையோரும்பெறுவரோ
தொலைந்தமாயாவிராங்கார சுஞ்ஞானிகளேபோன்மலவிருளை
கலிந்துவளாசச்சிதானந்த நந்தாவிளக்காமதலையையே. (உகூ)
பேரானந்தம்பிள்ளையாய்ப் பெற்றவவர்க்குவிடயத்து
ளோரானந்தம்பெற்றுடனே யொழியுமலபாதமமைமா
நேராவியம்பலாகுமோ நிகர்தாந்தழுமிற்றுமென்று
வாராரிளமென்முகிழ்முலைகள் மடவாயுவைப்பதன்றியே. (௩௰)
மண்டுபாசந்தபுசிலரும பரஞ்சோதியைத்தாந்தமுளே
கண்டுவாழ்வுபெறுகாலாற் கண்ணிற்காட்டுமவரில்லை
தொண்டுபடுமினிராங்கார சுஞ்ஞானிகடம்முட்கண்டு
கொண்டவொளியையுலகுய்யக் குழவியாக்கிக்காட்டினரால். (௩க)
சங்குந்தெய்வதுந்துமியுந் தழங்கமலர்மாமழைபொழிந்த
வெங்குந்திசைகள்விளங்கினகணீன்றமலடுசற்றதிர்த்த
பங்கைகலந்தபுனறெளிந்த பதகர்மனமுந்தெளிந்தவருள்
பொங்குந்துறவர்மனமகிழ்ந்த புனிதன்மகவாய்த்தோன்றானே ()
கையாமனத்துநிராங்காரன் ஞானத்திரளாம்பிள்ளைதனை
மெய்யாமுலககணன்றியுமிவ் விழியுங்காணப்பெற்றனமென்
றெய்யாவுவகைக்கடன்மூழ்கி யேறுன்மார்போடுறத்தழுவிக்
கையாலெடுப்பவெங்குநிறை கன்வான்கனவானெய்தாகி. (௩௨).
செவ்வாய்ஞானமயில்கொழுநன் செந்தாமரைத்தாள்வணங்குபுகழ்
மிவ்வாய்மகனதியல்புநீ யியம்பாயென்னவவன்றெரிந்து

டைவாகமாகமாரணமூஞ் சாற்றற்கரியவம்மகவை
யெவ்வாறுணர்ப்பனியானமடவா யென்றுவியந்துகூறுவான். (௩௪)

நாம்பாற்குழவியாகாம னம்பாற்குழவியாயினுன்
தீம்பாற்கடலிற்றுயில்வோனுஞ் செந்தாமரைமேலுறையவனும்
தாம்பார்க்கரியவடிமுடியோ னுனேயையமிதற்கில்லை
காம்பாம்புரிந்ததனையதோட் கனிவாய்த்தடங்கணுயென்றுன் (௩௫)

ஆன்றம்பல்செய்கையோகத் தன்றித்தவபோ[illegible]ன்று
வின்றபொழுதிற்றன்மகனை யீந்துசானருமொழிகேட்டு
தோன்றுமுவகைக்கடற்படிந்தாள் சுருஞானித்தாய்ச்சுமபொன்மலே
போன்றுவளர்ந்துமருங்குணமிடி போக்கவறியாவிளமுலையாள் ()

வேறு.

மத்தநெஞ்சகமோடுதம் மதியினுன்றையறிந்திது
மெய்த்துறுபொருளென்றதை வேதமாகமமோதுமென்
றுத்திகொண்டுரைசெய்தெதி ரொன்றைநிந்தைசெய்சமையர்தம்
பித்தையல்லெனுமல்லமாப் பிரபுவெனும்பெயரிட்டனர். (௩௭)

வினையினுலொருவன்றரு மேனியாளனலாதொரு
மனிதனுநெடிதநிடும் வடிவனுக்கில்லலவ
னினையுமாறுதவழ்ந்துபின் னானுமெல்லநடந்துபோய்
வனையுமாமணிமாளிகை மறுகினூடல்பயின்றனனே. (௩௮)

வருகவெங்கடமாவியே வருககண்ணுகரூபமே
வருகவெங்குலதீபமே வருககேடறுசெல்வமே
வருகயாசவினுசனே வருகஞானவிநோதனே
வருகவென்றனை[illegible]மகிழ்ந்[illegible] வந்துமேல்விழுமல்லமன். (௩௯)

மாயையாலுளவாகிய வடிவுநாமமழித்துள
தூயவோமபிரமந்தனை யறியுமாறறிவித்தலபோன்
மேயபேதையர்மணலமை வீடுநாள்கொட்டழித்தனன்
மோயுலாவுவன்மானிடன் யோலவேவிளையாடுவோன். (௪௰)

காணியக்கிளியங்குறு ஞாலமென்றறிவித்தல்போற்
றூவுருட்டுகல்வீதியிற் றமனியச்சிறுதேரினை
யாணிக்கருநெஞ்சக மிதனையொக்குமென்பது
மோணமக்குயிராயினேன் புதியம்பரமாடுமால். (௪௧)

ஆடியொன்றெதிர்கொண்டுகம் மானனந்தெரிவார்கள்போற்
கூடியொன்றுருவெதிர்கொடு கொண்டுதன்பெருவிஞ்சைக
ளூடியொன்கலைகற்றல்போ னுடகம்பலசெய்தனன்
[illegible]மைகளும் பேசரும்பகாரனே. (௪௨)

தந்தைதாயுளமின்புறத் தனைநேரருளாலினை
மைந்தனாகியிருந்தொரு வாலலீலைநடித்தரு
ளெந்தைதானுலகெங்கணு மெய்திமக்களுமவல்வினை
சிந்துமாறுவினைநதிது செப்பன்மேயினனென்பவே. (௪௩)

உங்கள்பாவனையொருமைபா லுருவமாமகனாகினா
னிங்குமேவியிருந்தன னினிநடந்துலகெங்கணுந்
தங்குமாதவர்முதலியோர் தங்களெண்ணமுடிப்பனென்
றெங்கணுங்கனியமயவவ் விருவருமபுகலுகின்றனர். (௪௪)

பிறப்பெனுங்கடலிற்படும் பிசமயோமுறுபுணையனாய்
துறபயின்வீடெனுமொண்கரை துன்னுறுதமிழ்வேமென
மறப்பிலாவிருகுரவரு மனவுளோர்ந்துரைசெய்திடச்
சிறப்பஞானசிகாமணி தெளியுமாறுரையாடினன். (௪௫)

சற்றுநும்மையகன்றிடேன் றளரன்மின்மனமென்றுநான்
சொற்றதையறுமக்கெனிற் றுணியுமாகமவேதநூல்
கற்றுளோரனைவிருப்பிரான் காருணீகடமையிவ
ணுற்றவல்லமனகலவேனோ னுரைமினென்றுணர்மின்களே. (௪௬)

என்றுபொன்றுமிவ்வுடன்முசலீ யாவுமேவேறெனநீக்குபு
நின்றதமயில்வேறலனனு நிலையைநினறுதாதுான்மிய
மொன்றுறும்பரிசுனைசெயு வுணருமவண்ணமுணர்த்தினன்
பின்றவின்றியவல்லமாப் பிரபுவெனுங்குருராயனே. (௪௭)

தந்தைதாயிலனாகிய தாணுவாகியசங்கரன்
மைந்தனாய்மகவிலனெனு மனவருத்தமகற்றவு
முந்துதேசிகனாகினன் முத்திநலசவுபெய்திடு
ரிந்தமாதவரலதிலை யென்றுமக்கடுதிதனர் (௪௮)

ஆகலாலெழிலலலம னருவிறைனுறுகின்றது
வாதமாறுமன்முத்திதான் மலைக்குங்கொடியறிதியென்
றோதினனரனதுபொழு துட்னிநக்கனெனன்றவண்
மேதைமாணயயறிதிட விமலகதியினனென்பவே. (௪௯)

எள்ளிலெண்ணெயெனப்பட ரிங்கனத்தெரிபெண்ணவாய்
விளநுமென்மலர்மணமென விரவிபெங்கணுநிற்பினும்
வளளலவலமனன்பர்தம் மனமடைந்துவிளங்குவன்
றெண்ணுமிச்சுவைவிமறுபா லிரண்முலைக்கனிரெநூகல்போல். ()

விமலகதி - முற்றிற்று.

ஆக-கதி-௯-க்கு - விருத்தம்-௫௰.

உ

ஏழாவது

மாயைகோலாகலகதி.

நல்லெழில்விமலையின் னணைவின் றிட
முல்லைவெண்ணகைவரு முயற்சியெண்ணியே
புல்லுவனவனையென் றெழுந்தபோதினி
லல்லமனகன்றமை யறியக்கூறுவாம். (௧)

முகிழ்மதியணிபவன் முதல்விகூறிய
வசைசொற்பொறாமயலைதான் வருப்பமாயைகேட்
டகமகிழ்வுறுமுநா மலயப்பெருந்
தகைதனையடைவதெவ் வாறுசாற்றென்றாள். (௨)

மழுவலமுயரிய வள்ளலைங் கனை
யழகுறவியற்றினை யாயினலமண்
விழவெயதொடுதோன்றியீ மனக்குவேண்டிய
தொழிலறநல்குவ னுனக்கென றோதினாள். (௩)

முகலவிழ்புனைசெயு முனைமேயருண்
மகைகாயகமற றனைவழிபட்டேதகினே
னெனக்குருமப்ப னிலை யறிந்திலேனெனப்
புதுமயனமூழ்கினள் புலாந்தகுமினள். (௪)

வெருவறவிளக்கவிழ்யிலாமையாற்
றாசிவபூசனைப் பயனிலென்றன
னாயகனென்றுகூர தங்கைகளயத்திடீ
துன்றசெயும்விமலைதன் னுளங்கலங்கியே. (௫)

பயனிலையருச்சனை பயின்றமென்றனை
யயனரிமுதலிய வமரர்க்காயினு
நயமொடுசெதாசிவ னாதன்பூசனை
முயலுதலன்றியோ மெண்ணமுற்றுமோ. (௬)

வாசகனரியயன் வானகாட்டுவோர
பாசமின்முனிவரர் பலருமண்ணிடைப்
பூசனைவிதிமுறை புரிந்தவாலயங்
காசணியன்குலாய் காணிலாய்கொலோ. (௭)

மலைமகன்குரா மகளிர்பாற்கட்
லலைமன்னுமுனிவரில் லறக்கிழத்தியர்

3226 (6487)

கலைமகள்விழிநுதற் கடவுட்பூசையா
னிலைமைகளடைந்தமை நினைக்கிலாய்கொலோ. (அ)

சித்தியுமாயுளுஞ் சிறப்புங்காழிய
புத்தியரடைவரப் புத்திபோக்கினோர்
முத்தியையடைவரா முதல்வன்பூசையாற்
சத்தியஞ்சத்தியக் கனர்மருங்குலாய். (௯)

பிரமமானிடப் பிறப்புவாய்த்தநல்
லேடவிழ்மலரினு லிறையைப்பூசியார்
பாடமைகோலெலாம் பாழ்க்கின்றப்பாளர்
மூடரையென்றுங்கான் மூங்கிற்பரே. (௰)

காம்பழிதோளிமாக் கண்ணனன்றுண்மலர்
தேம்படுமலர்கொடு பூசைசெய்பவர்
பாம்பொடுமுகிலாப் பரமனென்றவர்
பூம்பதமனமகிழ்ந் துலகம்போற்றுமே. (௰௧)

நோய்ப்பிறப்பிலாதகண் ணுதலைப்பூசியா
வாய்ப்புறந்தலைக்கொரு மதிபெறுநா
ளெய்ப்பிறப்புற்றதி னயினுமொன்னுறு
நாய்ப்பிறப்பாற்றவு நனிநன்றரோ. (௰௨)

பொருவிலியாகமம் புகலுமந்திர
கிரியைகள்வழுவறக் கிளக்குநலருட்
குருபரனருளினுங் கொண்டுசெய்குநர்
பரசிவபூசனைப் பயனைநண்ணுவார். (௰௩)

அன்னவைமுகங்களு மருளுமாகம
நன்னியவிதிமுறை நன்குசெய்யினு
மெண்ணருமன்புளத் தில்லையேயெனிற்
பண்ணியபூசையும் பயனுறாதரோ. (௰௪)

பூசைசெய்தன்னையும் பூசிக்கப்படு
மீசனதியல்பையு மிறைவன்பூசைசெய்
யாசறுபெருமையு மறிவறிந்தயர்
தேசிகனருளினாற் றெளியவேண்டுமால். (௰௫)

மந்திரதந்திர வழுக்கள்வந்தவோ
சிந்தனைபுறவிட யத்திற்சென்றதோ
மைங்கெடுபூசனைப் பயனிலனறுசீ
ரிந்தனைசெய்கதென் னிகழ்த்துவாயென்றாள். (௰௬)

என்றுநலவிடலைமா னியம்பப்பூசையால்
வென்றிகொளல்லமன் விழியிறையேன்றிய

மாயைகோலாகலகதி.

நன்றியையறிக்கில னுழுவிதிற்றலால
வென்றுயர்மன்புற மாயைகூறுவாள். (௰௭)

வேறு.

ஒன்றையுமுணர்கிலேனு னெக்குருவுரைத்தவாற்று
லின்றளவிலிங்கபூசை யியற்றியுமபயனொன்றிலலை
யென்றனளபருவமற்றோராக கிருமறையுபதேசிப்ப
நன்றிவண்மனிதர்க்கோதி னதுபயனபடுவதுண்டோ. (௰௮)

நெறிபலமறையுரைத்து நினைக்கிலளசனையங்கோ
மறுகுமாணைக்களாகி மாயைமாலகொண்டிருந்தா
னறிவிலாக்கவிப்பார்தா மறிவிலாவவனை
வெறிமலர்வணர்வார்கூந்தல் விமலைதனமனங்களர்ந்து (௰௯)

இவன்மனங்கலன்றிருந்த திதனைநானறிவலென்று
குவிமுலைவிமலைசொல்வாளகோற் றொடிமடந்தாய்நின்மே
லவிழ்மலரம்புபட்ட தாயிருந்தன்றெனக்கு
நவிலுகிமறையேலன்னை நகமகளானையென்றாள். (௨௰)

ஆனையைவெருவிமாயை யம்பலத்தாடாநின்ற
தாணுவுமளர்விரும்புக் பண்ணுமைமொதாழில னகண்கட்
டூணொனுமபூமிக்கோ னொருவன்வந்தனனைனைக்
காணலுமென்னானைகாணே னென்றனனகற்றோபோல. (௨௧)

அல்லமனையனுமமவன்றனக்கலறெகன்னெஞ்சக்
கல்லுருகுமுகுதாமக்கட் சடவுணகனிமேரு
விலலுருவாவதுண்டோ விளகுகிழாயநின்னைக்காணு
நல்வினையொன்றிருப்ப நானுயிர்தரிக்கேனென்றாள். (௨௨)

நீவிலலலமன்வே னெடுங்கண்வாளுறுதனமடந்தாய்
நானிலைலமன்று னச்சு புன்றனைக்கந்தக்க
மாவிடவடிவங்கொணடு வந்தனனபோலுநான்னு
ஞானநலமிழிவின்யி நயந்துநினனுணமைகாட்டான் (௨௩)

ஏன்னகல்விமலைகூற விலங்கிலைநெடுவேறகண்ணி
தன்னிகரல்லயுமச ஈதாதக்கசமபுவெனறு
மன்னவனாலவரிவனறுன மதத்தனவலலமனகாண்
நூன்னெறிபின்மயக்க மொழிந்துசெய்யைங்கவென்றான். (௨௪)

வேண்டியவடிவங்கொணடு வேண்டியவாறுசெய்யு
மாண்டருனலமாகி காமென்றுமாகாதெனறுன்
றொண்டருநின்றுநெஞ்சாற் குறித்திடப்படுவதுண்டோ
பூண்டுழிலைமென்கொங்கைப் பொற்றொடியென்றுசொன்னான். ()

தருக்கமின்னுடனுரைத்த றகாதினியரங்கிலென்றன்
சருத்தறுமனையன்றன்னைக் காட்டுவல்கண்டுநீபின்
புராதனருளினையனென்ன வுணர்ந்தறிவரியனென்று
தெரிந்தவனுயினன்றன் றிறமினைக்காண்பலென்றான். (உ௬)

கண்டுகொண்மணியின்றன்மை காட்டுதற்கறிந்துளோரைக்
கொண்டுசெல்பவர்போல்வந்த கோதையையுடன்கொண்டேகிப
பண்டுதன்பூசைசெய்தும் பரிசுபோன்மகளிர்சூழத்
தொண்டையங்கனிவாய்மாயை சுடர்மணிக்கோயில்புக்காள். (உ௭)

அர்ச்சனைமுன்புபோனன் றற்றுப்புமதுகைகாதன்
றிருச்சரணங்கள்போற்றிச் சேயரிநெடுங்கட்செவ்வாய்
விரைத்துணர்மலர்மென்கூந்தல் விமலைமாதோடுமவந்து
நிருத்தமண்டபம்புகுந்தா ணிணைவளைத்தளிர்க்கைமாயை. (உ௮)

அல்லமரிவர்தாந்தாமென மறிதரவறிதிராமற்
செல்லுகவெனவடிகளூர் தோற்றமபோன்மத்தளத்தை
வல்லவனறைதலோடு மாயைநெஞ்சூசலாடச்
சிலலரிமணிசசிலமபு சிலமபுறவாடுகின்றாள். (உ௯)

முன்னுறவிருந்தஞான மூர்த்திமேலவிழியுமார்த்துப்
பின்னுறநினறமூர்த்தி மாமைமிசைப்பெயருநெஞ்சு
மன்னுறவிருத்திநின்று மாயைதானடித்தாள்கணோர்
தன்னயனமுமாநெஞ்சுந தனமிசைவந்துவிழ. (௩௰)

ஆர்த்தமதுறுபளிங்கா யரிமதர்மழைக்கண்மாயை
கருத்துறுகாமந்தன்பாற் காணுறத்தோன்றிநின்றான்
வருத்துறுசெயல்கொண்மாயை மருவியகுணமுந்தனுப்
பாததினிற்றோன்றுமென்று நேர்வதுமுண்மையன்றே. (௩௧)

கூத்துக்குப்புகுந்தநம்பி கொட்டுக்குநாணுறமற்
றோத்தப்புநடவின்று சிந்தனைதறுகின்றாள்
வார்த்தைக்குட்படாதஞான வாரியைவாயாற்சொல்ல
மூத்துக்குமதியைவென்ற முகத்தியர்குழாத்துணி. (௩௨)

கையொடுசெல்லாநின்ற கடைக்கணுன்மாயைகாட்ட
வையனேவிமலைகண்ணுற் றதிசயமுடையளாகி
வையகமதனின்மிக்க மனிதருளினையன்போல
மெய்யழகுடையான்றன்னை வேறுகண்டிலனென்றெண்ணி. (௩௩)

மாறருமலமனையின் வடிவுகொண்டிவள்செய்பூசைப்
பேறருளுதற்குற்றானோ பெருந்தவத்தாற்பிறந்த
வேறொருமகனோவென்று விமலையயத்தானாகித்
தேறிலணிற்பமாயஞ் செய்துநின்றனனெங்கோமான். (௩௪)

மயிற்கேலியினிற்செய்கைத் தடக்கொருவனைக்கண்டன்று
அமைவுறழுதலபோதலேயுற்றறியாபோல
மேலனைவிகாரியென்று வீழ்ந்திருவிகாரியென்றும்
விமலையேமயக்குமென்னின மாயையைவெறுப்பதென்னே. (க௫)

நீங்கிலேகோலாற்காணும் நீர்மைபோலிங்குநின்றேன்
சீர்மிகுமாலயதன்னுற தெளிவுறவறிவலென்று
ஓர்கிலேவடிவமாலைக் கிளையனேயலமனைந்து
வார்கிலேருயேமடந்தை வடிக்கணுற்காட்டினாளால். (க௬)

கண்ணிறைற்சேட்குஞ்சீர்சால் கங்கணத்திறைவன்றன்னைக்
கண்ணிறுக்குமாநெஞ்சக் கட்டவிழ்த்தால்வாட்குக்
கண்ணிகுற்கூறவந்த சயிலேமாதரிக்தாளென்றாள்
கண்ணிறுநகைக்கின்றோனைக் கண்ணிறுநாண்பான்றன்னை. (க௭)

வல்லிதன்பனைக்கிற்காம மாய்ந்தவலன்கயிலைக்குன்றிற்
சொல்லியநெஞ்சத்திற் றேனைதலுஞ்சுமதாறடிப்போ
புல்லமன்மீதுவிழ்வா னாகமேலவிழ்ந்துபறவிப்
புல்லியவிலைக்குசென்றாள் புல்லியநெறியினின்றாள். (க௮)

கண்டனனவன்கருகதைக் காரிகைமனத்திற்காம
மண்டலமுணாக்காட்டி வழிகொள்வலென்றுளத்திற்
கொண்டெகைதைவதிவிழ்த்த குடமெனமத்தனைக்தான்
விண்டேகெறிந்துபோயிட் டோடினன்விரைந்துவீரன். (க௯)

இத்தலையாட்டமெல்லா மிவட்கிதனுலென்றெண்ணி
மத்தளமதனைவீசிப் போகல்போல்வள்ளல்போக
பித்தடைத்தனைகொலென்று பித்துறீஇமாதவொல்லாக்
கைத்தவிர்விரன்றுடக்கிக் கவனடிவைத்துநின்றார். (௨௰)

பறையடித்தின்றகாற மறைத்தவிப்பாவைசெய்கை
பறையுடைத்தொழிந்துக்காலை பாலெலாமறியச்செய்தான்
கறையடிக்கவிகல்யானைக் கருங்கழற்சிற்றப்பி
விறைமகட்குயிர்நிலாதென் றிருவையர்மனமழிந்தார். (௨க)

சிலமகளின்றுசெய்யுஞ் செருவினுக்கன்றிவென்றி
மலைதவிவிபம்புமாற்றம் வழுவிற்றென்றுளமழிந்தான்
கலவிசெய்தலைவனீசக் கைப்பொருட்கழுதிரங்கு
முலைவிலைமகளிர்போல முத்தவாணகைப்பொற்கொம்பு. (௨௨)

மாலையாய்மனையேபோனு மாவைலாண்முகத்தைக்கண்டு
வேலவாங்கருங்கட்செவ்வாய் விமலைமாதவனுரைத்திற்
றுவுமாறொழித்து மடக்கனுப்பவனேனின்
சேலைமகளைப்போக்கேதபக் தேடிவுங்காண்பேமென்றாள். (௨௩)

சிலைநுதல்விமலைசொல்லாற் றெளிந்துளமிறைமைநோக்கிக்
கலைதொடருழைபோன்மாயை காட்டினிற்றொடர்ந்துபோனான்
மலர்கொடருளிகள்போல மாயையைத்தொடர்ந்துசென்றார்
கொலைபடுமெயிலுமூர்த்துக் குழைபொருந்தடங்கணல்லார். (௪௪)

மெய்த்தவம்பயின்றுமேற்று வேந்தர்க்குங்கொடாமன்முக்க
ணத்தனுக்கென்றுவாளா வரசன்வைத்திருக்கபாவை
மத்தளிகன்பின்போனான் மகடனையந்தோவாண்டு
பத்தின்மேல்வைத்திருத்தல் பாவமென்றறைந்தார்கண்டோர். ()

பாவமும்பழியுநல்கும் பல்வகைமறுகழுறங்க
ளிபாவையுமழிக்குமெய்து மின்மாறமதனுலெய்து
நோவுநன்மாபுஞ்செய்யு நோன்புநல்லொழுக்குமேன்மைச்
சாவுமெண்ணுறுமனிற்குங் கயுங்குபுன்காமமென்பார். (௪௬)

வேறு.

பஞ்சின்மேன் மிதிப்பினும்பதைபதைக்குமென்பதங்க
ளஞ்சுறுள்பானமிதிப்பதைநீருணவவாவாள்
விஞ்சுஞாயிறுமுதிர்கதிரவெதுப்பினைவெருவா
ணெஞ்சுயோகிமேலிருத்தியந்நிலைவளைசென்றாள். (௪௭)

காமவெந்தழலாலுடல்வெந்துளங்கரிந்த
கோமடந்தையலாலலைமேல்வருங்குளிர்தண்
பூமடந்தையப்பாலையிற்போமெனிற்புனலிற்
றுயிளங்கயல்சுடுமணல்வீழ்ந்தென்னத்தளரும். (௪௮)

மானலங்கருங்கண்ணிபோகியகொடும்பாலை
யானைதன்புழைக்கைநிகர்துளியிடைவிடாமல்
வானநின்றுபெய்யினுந்தழற்பட்டவல்லிரும்பின்
மேனகத்தெறிதிவலைபோற்சுவறுறும்விரைந்து. (௪௯)

மாலருந்தியபோதுதன்வயிற்றிடையிராகிப்
பாலையின்றுடனுமிழ்ந்திலனாகின்மெய்பதைத்து
வேலையின்றலைவீழ்ந்தகனலுமுண்வெண்ணை
யாலும்வெந்தழறணிந்துயிருய்குவனலனே. (௫௰)

காயினுவினீர்சிறுமுயற்குருளைகணக்குந்
தீயபாலையிற்றனைமறந்தவசத்திற்சென்ற
மாயைமாதுபின்றொடர்ந்துசென்மலர்முகமாதர்
வாயினீரின்றிக்கண்கணீர்சுரந்தனவந்து. (௫௧)

கானனீரெனச்சிறிதிடங்கடிதுசென்றிளைப்பார்
மானனர்சிலர்வாய்க்கடைநாவினால்வருடித்

தானையோர்கருமுகத்தெதிரசைத்துமெய்தளர்வார்
வேலிலோகொடிதென்றுதம்விதியினைவெறுப்பார். (௫௨)

மாதரிவ்வணந்தொடர்ந்துபின்வரவெழின்மாயை
யாததாமரைவருந்தினபாலைபுணர்ந்த வீ
வாதிராயகன்றனைமறித்துதவிசெய்தறன்மேல்
லோதியோடுறவாவமென்றுழைகண்மூன்றேடும். (௫௩)

கூந்தன்மேல்விரிமுகிற்றரக்கோபம்வாய்காட்ட
வேந்துகோங்கையின்வடமலையருவியையேய்ப்பக்
காந்தளங்கைகடரவருங்காரொணக்கலாபம்
வாய்ந்தமஞ்ஞைகண்மகிழவந்தனள்பெருவனத்தில். (௫௪)

சிங்கமுங்கரியும்பணிசெயத்தவஞ்செய்யு
ங்குறுந்தவர்மாயைதன்மூலையிடையாமா
தங்கமுஞ்சிறுசிங்கமுங்கண்டுளந்தளர்ந்து
யொங்குறுந்துயரோடெழுந்திரித்துழோயினரால். (௫௫)

கொடியவாள்வரிவேங்கையைக்கண்டமான்குழாம்போ
னெடியவார்சடைமுனிவரர்கலங்குறுநிலையுங்
தொடியுலாவுமென்றேண்மடவாருறுதுயரு
மூடியுமாறருள்செயநினைந்தனனருண்மூர்த்தி. (௫௬)

மாயையோகவோர்கணத்தினிற்றூரப்பனீர்மனத்தி
றேயுறீஇனொருமுனிபோனின்றுறுவன்று
தூயமாதவர்க்கருள்செய்துதொல்லைகல்லுருவாய்த்
தேயுநுண்மருங்கணங்கெதிர்தோன்றினன்சிரித்து. (௫௭)

பொங்குமாரழல்வெஞ்சரம்புக்கபூவையர்க்குக்
கங்கையாறெதிர்ந்தாலெனக்கண்ணெதிர்தோன்று
மெங்களுயகன்றிருவடித்தாமரையிணையைத்
தங்களாகுலந்தீர்ந்துமெய்குளிர்தீரச்சார்ந்தார். (௫௮)

பெருகளற்றினிலமுந்தியங்கெழுபவன்பிடித்த
காரெகிழ்த்துவிட்டகல்பவன்போலிளங்காளாய்
விரைமலர்க்கணையட்டுள்ளையுமெல்லியலை
யருளறத்துறந்தனையென்கொலென்றனரவர்தாம். (௫௯)

றற்றியாயிடைவிடுத்ததுநீயேரோமற்றி
யிற்றைநாளுமைவிடுத்திலேனிதனையிவ்வுலக
முற்றுமோதுறுந்தம்பிழைமொழிகுகருள்ரோ
குற்றநாடியேதிலரிடைகூறுகரல்லால். (௬௰)

என்னவோதலுமல்லமனைந்திழைமடவார்
மன்னன்முர்மகண்மனத்தெழுகாமரோய்வளரு

முன்னநீமுனியாகிருக்கின்றதான்முனிந்தா
யென்னையேறவிட்டேணியைவாங்கினையென்றார். (௬௧)

தொல்லைநின்றிருமேனியோடுள்ளமுந்தூய்தாய்
நல்லையென்றுனைநம்பினேன்வஞ்சகநடிப்பு
வல்லையென்பதையறிந்திலேனென்னவன்சொற்
சொல்லினின்றனன்மாயையெம்பிரானிதுசொலலும். (௬௨)

வஞ்சநாடகநடிப்பதுமாயைதன்செயலோ
தஞ்சவல்லமன்றன்செயலோவெனத்தடங்கட்
பஞ்சின்மெல்லடியாய்கடவுளையுட்படிறி
னெஞ்சமாதவர்தமையுங்கேட்டறிதிநீயென்றான். (௬௩)

கள்ளன்மங்கையைக்களவுசெய்பொருளினைக்கண்டு
கொள்ளுநன்குறிபுகல்விப்பதொக்குமென்கூத்தைத்
தள்ளருஞ்சுரர்முனிவராற்சொலவிக்குந்தகைமை
வள்ளலென்றுபுன்னகைகொளீஇயுரைக்குமம்மாயை. (௬௪)

நெஞ்சம்யாதினுமெலனையகன்றிடவரிதினைக்கும்
கஞ்சன்மாயையையிலனெனக்கழறவாயுண்டோ
விஞ்சும்வானிறையென்னையெம்மெய்யினால்விடுவான்
றஞ்சமாயையென்றிகழ்தரத்தக்கசொற்கற்றோய். (௬௫)

என்னையஞ்சிமாவழுங்குகாட்டிருக்குமாதவபொன்
றன்னைவென்றிடவல்லரோவல்லொன்றன்னைப்
பின்னைவென்றிடவல்லரியார்பேசுதியென்று
மின்னைவென்றநுண்ணிடைசொலவல்லமன்விளம்பும். (௬௬)

என்றனுணையைக்கடப்பவரிலையிலையென்று
வென்றிகூறினையேலவர்நிற்கவேல்விழியாய்
நின்றவாருயிர்முயற்சியானிகழ்த்தியமாற்ற
மன்றிவாழ்மறையாகமத்தறிதியென்றறைந்தான். (௬௭)

காலுவாக்குநீபார்ப்பிதுகானவற்றினுக்கு
மூலகாரணமாகுவன்மொழிந்தவிம்மாற்ற
நூலெலாமுரைத்திடுமெனச்செருக்கொடுநுவன்றாண்
மாலெலாம்பிறப்பதற்கிடமாகியமாயை. (௬௮)

ஆட்டுவிப்பனிவ்வுலகமுமென்றனைநின்னை
யாட்டுவிப்பவரெனவறிந்திலையேதாய்
கேட்டுநின்னையோர்பொருளெனமூடரோகினர்யார்
காட்டுமென்னைநன்கறிந்துயர்ஞானிகளவில்வார். (௬௯)

ஆணையாரிருந்தாட்டுவரோவதையறியோ
மாரவேள்செய்யுமேய்மறித்தீன்பினென்வாதம்

றாரொருவியப்பினளயக்கனமிடிற்பசிநோய்
தீருமாமருந்துதவுவனென்பவாசிபோல. (௭௰)

காமிபாகிரீயருசசனைகடைபிடித்தமையா
ருமவேவனெடுயகண்ணிருய்காமிபோனடித்தேன்
றீமைநெஞ்சிறைற்குணினைந்தனைவினைத்திண்டேன்
போமிறைருட்னெனறனன்வன்சொலாற்புனிதன். (௭௧)

வேறு.

மண்ணுலகிலிழிகுலமத்தளத்தொழிலோன்றனைவிரும்பிவறிதுமீண்ட
ளண்ணன்மகளெனும்பழியைமாளாமனிறுவிப்போயங்கைகொட்டி
விண்ணுலககைசெய்யச்சூண்முடியாதெவ்வாறுவி லன்பங்கிற்
பெண்ணாசிதன்முகத்திலவிழிப்பலெனமாயையுளமயிலைறபுற்றாள். ()

அன்பிறைலன்பர்பெறற்கெளியருமெனைச்சூளொன்றுறைந்துவந்து
வன்பிறைற்பெறவேண்டிநினைறழிந்தாயிதுதகுமோமாயைமாதே
முன்பிறைக்கடுவிதைத்துக்கருமபாகவேண்டிமிகமுயன்றுநெஞ்சிற்
றுன்பராய்த்திரியுமவாபோலென்றான்மாயைதனைத்தற்ககவலலான் ()

கனாகுறுகவந்தகலங்கவிழ்ந்தாயகன்போலக்கலங்கிவிசாற
வனாபுனாமெனமூலைமாயைதனைககண்டுவிமலையுாமறுகிமாழ்கி
யிரதமுறுகனிம்புமலிசெம்பினியனேகசுராவியபலபுபோல [ள்.
வருள்புரிதியையவிவளகுணநோக்காதெனறு தொழுதருசிசசொனரு

இலங்கிலைவேன்மருட்டுமலர்விழிவிமலாய்வறியவோடிரதந்தன்று
னலங்கிளாமொன்றுருவாயிலெனருவிமாயையினபநணுகுமென்று
புலங்களறிவரியபரமானந்தசிவயோகிபுகலமாயை
கலங்கியளிபசும்புண்ணிற்செவ்வேலபட்டெனவழுங்கிக்கழறுகின்றாள்,

னவொருபுன்கனவாகமயங்கவெனைப்புணர்தலிருறுநமவெனறி
யெனுதெனவின்றுளஞ்செருக்கிமடமாயைகூறு மெய்கள்கோமான்
கனவினுகர்வுறமுணவுதுறையுமோபசியகறுதனைவதுண்டோ
வினைவிலவருகனவொனறுகண்டிறுமாநதனைபேதாய்நீதானெனறான். ()

எவ்வண்ணமானாவன்மைகொண்டுநீதெள்ளினுநானின்றுபோகேன்
கைவண்ணமலர்ப்பசுழிமதனனையாய்வினைதகமூவிககட்டிககொணடு
செவ்வண்ணமர்கைலைக்கேகியெருசூண் முடிப்பலெனச்செருக்கிச
சொன்னாள், மைவண்ணமலர்க்குழலாள்வானெயிரடிவிழுகுயலென
மாற்றமபோல. (௭௭)

மூழுக்குமலர்க்குழன்மடவாள்சூண் முடிப்பலெனுமொழிக்குமூறுவ
ல்செய்து, பிடிககவலையாயிலெனைப்பிடிநடையாய்பிடியெனறுபிரானம
றைக்தான், மடக்கொடிதன்விழிமைக்காண்ய அமபோய்மகிமயங்கியாி

துசின்முன், கூடாத்தொடிமென்றோண்மடவாரின்றிழந்தோமிவளையெ
னத்துயருழந்தார். (௭௮)

வெண்டிங்கள்நிலவுவாயிடைப்புகுநுஞ்சகோரமெனுமென்புளைறி
யுண்டிங்குவாழுமுயிருளதோநமலல மனமொருவனாறுனும
பண்டங்குமொழிமாயையைப்படிறுமவள்பிடிக்கப்படுவசுனாள்
றொண்டன்பினைவழிநின்றுழுனமாசுதீர்நதபெருந்துயோகலலாள். ( )

மாயைதனைவாதித்துத்தன்னுருபுதன்னிலேநிறுபாயாவாதி
யாயினனலவீரசைவசித்தாந்தகுலதீபமாயினுமென்னை
ரேயுமனநிறுவியிறப்பெதிரவுநிசழ்லெனுகாலமுணருமாற்ற
ரூபமுனிவரதொலலாமலலமனைதநொழுதுதவநொடங்கிவாழ்ந்தார்()

மாயைகோலாகலகதி-முற்றிற்று.

ஆக - கதி - ௭ - க்கு - விருத்தம் - ௪௫௫.

எட்டாவது

வசவண்ணர்வந்தகதி.

ஆசையில்லமற் காயுமைமூறகலே
வசவதேவன் வலியகண்டகடாக
கசியுமன்பிற் கயிலையினின்றுசேகன்
றிசையில்வந்த திறமுரைசெய்துவாம். (௧)

திங்குகாணுஞ் சிறுவிலேகாட்குடன
வாகுமோர்பொருள் போக்கும்வழியர்யே
னீஙகஞான செடுந்தகைமாயையின
றேங்குமாகி யியககருமினறியே. (௨)

மத்தளங்கொடு வந்தவன்றன்னொடு
பொய்க்கநுண்ணிடை போயினளென்னவே
சித்தநாணுந் துயராழுந்துன்றிடப்
பித்தர்போற்பின் றொடர்ந்தனர்பெற்றவர், (௩)

தக்கதந்தைதாய் சாயப்பழிசெயு
மக்களின்றி மலடாதாமாகலு
மிக்கவன்பிணி மேவலுகலலவென்
றுக்கநெஞ்சுடனேடினன்மன்னவுஞ். (௪)

காய்பசிக்குங் கவன்றுதசைதின
வாய்பதைக்கு மறவர்வலையிடைப்
போய்விழக்குழக் கன்றுபுகுந்தவண்
டாய்பதைப்பது தன்னெதிர்காணுமோ. (௫)

கண்டுவார்சிலைக் கானவர்பார்ப்பினைக்
கொண்டுபோகக் குடம்பைகண்டேங்கியே
துண்டமாரினா சோரப்பறவைகண்
மண்டுநோயின் மறுகுதல்காணுமோ. (௬)

அரின்மிதித்திட்ட தர்படப்பூம்பணை
மரமுறித்து மழைமதக்கைமுக
வுரலடிப்பிறை யொண்மருப்பஞ்செவிக்
கரிநட்பக் கலங்கியிரியுமோ. (௭)

நாற்கண்மென்னதம் வைத்துப்புதைக்குமோ
சுரத்துமேனி துவண்டுவெதும்பிநீ
ரிரக்குமோமக ளென்செயுமோவெனத்
தரிககருந்துயர் தாயடைந்தேகினாள். (௮)

பொன்னையன்ன புதல்விபொருட்டிவண்
மன்னர்மன்னன் மனத்தில்வளர்ந்தெழு
மின்னல்காணவு மூழொன்றிருந்ததென்
றுன்னிமாழ்கியவ் வூரர்பின்போயினார். (௯)

அயர்ந்துநிற்கு மரிவையைக்கண்டுதான்
முயன்றுமெய்த்தவ முற்றும்பயின்றனைப்
பயந்ததற்குப் பயனன்றுதவினை
நயந்தெமக்கெனத் தந்தைநவின்றனன். (௰)

என்னைநீங்கி யிழிதொழில்செய்பவன்
றனைநாடித் தலைமையிழந்தனை
கன்னிநீகொடுங் காட்டிலவந்தாயென
வன்னையோவென் றரற்றியழுதனள். (௰௧)

மகனுமல்லனவ் வல்லமன்மாயையும்
மகளுமல்லள் வளைபுனைதோளினு
யிசனும்வாட்க ணரசியுநீயுமிக்
ககனுமென்று விமலையறைகுவாள். (௰௨)

வினைப்பயன்கொள வேண்டுநரோரிடந்
தனைப்பொருந்துறச் சம்பந்தமாத்திரத்
தெனக்கினிவ னென்றபிமானமொன்
றனைப்பொருந்தி யழிவாரறிவிலார். (௰௩)

தனையராகியுந் தந்தைதாயாகியு
முனையுறாத வுயிரினையாதலா
லினையாகேளி ரினையராயலென
நினைவுறேன்மீளிர் செட்டிலைவேலினாய். (௰௪)

வேனெடுங்கண் விமலையினைவசொலப்
யானலங்கட் பனிமதிவாண்முகப்
பூநறுங்குழற் பொற்றொடிமாயைமுன்
றனடைந்தமை தந்தைக்குணர்த்தியே. (௰௫)

காவியங்கட் கனியிதழ்மாதுமை
யேவவந்தவென னெண்ணமுடித்திலேன்
போவனங்கிப் புரிகுழலோடோ
னீவிரோவனமி னென்னை நினைந்தென. (௰௬)

விரைந்தெழுந்து விமலையணையகொடு
வருந்துநெஞ்சக மாயையயககாட்டுளோர்
பிரிந்தழுகுரல் பிணறொடாந்தெய்தவே
பொருந்தருநகயிலைத்துடயபோயினாள். (௰௭)

அழுதுவாய்விட டாற்றிலன்றன்னுடற்
புழுதியாடப் புரண்டிலன்மன்னவன்
மழுதிலாததனை பாவைகாணமையா
லெழுதுமோவிய மென்னநின்றனபோ. (௰௮)

விழுவண்மீள வெழுவண்மெலிந்துகைந்
தழுவண்மேனி யசைந்நிலங்கையா
லுழுவள்வாய்கொண் டயிப்பளிறப்பலென்
றழுவள்கைநெரித் தேங்குவளனையே (௰௯)

பாடுமாதரும் பந்துசழுங்குநின்
றாடுமாதரு மாகுமரிவைய
ரோடுமேவியோ ருமகள்வாழ்ந்தவம்
மாடநாளினிக் கண்டுயிர்வாழ்வனோ. (௨௰)

துளிக்கும்வார்மதுச் சோலையும்வாவியும்
பளிக்குமாடமும் பாழ்படவென்மகள்
களிக்குமாளிருங் காட்டினுளென்னைவிட்
டொளிக்குமாறொரு சற்றுமுணர்ந்திலேன். (௨௧)

என்னைநீவிட் டிருப்பினும்பொற்றொடி
யுன்னைநான்விட் டுயிர்பிழையேனென
வன்னைவாய்விட் டாற்றினளாயிடை
மின்னனாருஞ் சதநினாவேலைபோல். (௨௨)

வைத்தகோங்கின் வழிமராமரிய
னூந்தமாமக னேனைமநுமக்குநான்
றாந்துகூறில னேதுயர்சூழ்கிநீர்
சிந்தைநோதற காதெனச்செப்புவான். (உ௩)

அருந்தவம்பயல் வாற்றும்மிருநும்
பொருந்துநுங்கயி லக்குமியபோன்மை
தெரிந்துநெஞ்சந் தெளிர்வறிந்துநீர்
வருந்துந்தன்மை மடமைமடமையே. (உ௪)

சிலைநுதற்பசுந் தேன்மொழிமாதுமை
சிறுமக்குக் கவின்மகளாகநீர்
தலைமைபெற்றது சாலுமுமையினி
யுலகினிற்பிற ரொப்பவரில்லையே. (உ௫)

என்றுகூறக் குரவனிறைமகன்
மன்றல்வாழ்க்கை மனையொடுதுன்மொரீஇச்
சென்றுமாடத் திருநகரிற்புகாக்
குன்றமாமதிற் கோயிலினண்ணினான். (உ௬)

வேறு.

கயிலையில்வியலையோடு கவரிதழ்மாயைசென்று
வியனிலமதனிற்றன்னை விடுத்தனான்றென்னவாளோர்
பயிலன்னைதனனிற்புக்குப் பானையுமிமையமீனை
மயிலியறனையுமவாழ்த்தி வணங்கியுங்கருகினின்றாள். (உ௭)

பொலிவழிவதனங்கண்ட போதேயம்மாயைநெஞ்சின்
மெலிவினையறிந்துமன்னை வினவலுஞ்சூள்கொண்டேகி
மலர்தலையுலகிற்றுன்மூன் மயங்கியவாறனைத்து
நலியுநாணடவருந்தி நவின்றனள்குறிப்பிற்றோன்ற. (உ௮)

அன்னதுமகள்கேட்டுள்ள நாணுபுமுகங்கவிழ்ந்தாள்
பன்னகசயனனாதி பண்ணவாநெருங்கவைககண்
முன்னகைசெய்துதீய முப்புரமாளச்செய்தான்
புன்னகைபுரிந்தான்பங்கிற் புரிகுழல்செருக்குமாள. (உ௯)

அளியனென்றுனக்குநான்சொ லல்லமனரியனோமற்
றெளியனோவுரைத்திநீயென் றிலங்கயிலெறிதலேபோல்
வெளியபுன்முறுவல்செய்ய விமலன்வெண்மதியங்கண்ட
களிமென்மலர்போலென்றாய் நகைமுகமொடுங்கினாளால். (௩௰)

றோக்கரும்வலிபுகன்று பேய்வருமாயைசொன்ன
வாக்கினில்வருந்துவேனை வள்ளனீநகைசெய்தெள்ளன்

மூக்கிலிமுகத்தின்முன்னர் முகுரங்காட்டுதல்போலுமென்ன
மீகுளிர்மையமீன்ற மெல்லியன்மெலிந்துசொன்னாள். (௩௧)

கடம்பயிலெல்லைமங்கை நாணினால்வருந்தினாளென்
றடைந்தருள்சொலவன்னால மலைக்குமம்மாயைசூளா
னெடுந்தகைமுன்னஞ்சென்ற நிலையைநன்றுடுகொல்வோன்
மடங்கன்முன்வெலவேனென்று வருதலேயாற்றலன்றே. (௩௨)

அல்லமன்பெருமையெல்லா மனைவருமறிந்துகொள்ள
கவெழினமலைமடந்தாய் நன்குணர்த்தினைநீயென்று
சொலலுநரன்றிநின்னை நிந்தனைசொல்லவல்லா
ரிலையெனவறியமையாவு மின்றவளியம்புகின்றாள். (௩௩)

பொறியிலியேன்செய்தீமை பொறுக்கருள்புரிந்துமெய்ம்மை
யறிவருள்குரவனாத மல்லமன்றன்னைக்காணு
நெறியருள்புரிதியென்ன நிறைவனைவணங்கிகூற
மறிமழுவமாந்திருக்கு மலாக்கைவானவனுரைப்பான். (௩௪)

மத்தமதுறுகுணத்து மாயையைவிடுத்தவாற்றா
னரிதியகுரவனறன்னை யேயுய்க்கிலையணங்கே
சத்துவகலைமடந்தை தனையினிவிடுத்தியாயிற்
கைததலநெல்லிபோலக காண்குவையவனையென்றான். (௩௫)

மிடியடைவிறப்பலென்று மேவுமோரிடத்திற்செம்பொன்
குடமொடுகண்டவன்போற் கொலைசெய்நாண்டுறந்துவந்த
துடியிடையுமையெம்மானைத் தொழுதுசத்துவவணங்கைப்
படியிசையலமற்காண்பான் செலகெனப்பணிததாளன்றே. (௩௬)

அப்பொழுதருகுநின்ற வருணந்திதேவன்னே
யொப்பருமபதியென்னு மஞ்சனமொன்றுண்டாயிற்
செப்பருஞானந்த வல்லமதேவனென்னும்
வைப்பினையெளிதுகாண லாமெனமகிழ்ந்துசொன்னான். (௩௭)

அழிவருநிதியவைப்பை யஞ்சனங்கொண்டுகாணும்
விழியுடையவன்போன்ஞான மெய்க்குரவனைத்தான்கண்டு
கழிமயலன்பர்காணக் காட்டுவோனிவனென்றெம்மை
வழிவழியடிமைகொள்ளும் வளளனந்தியைப்புகழ்ந்து. (௩௮)

சததியால்யான்பிணித்த தலைதனைத்தனதுதூய
பததியாலவிழ்க்கவல்லோன் பார்க்கிலநந்தியேதா
னித்தினால்விலங்குபூட்டு மிறைவனேவிடுவிப்பானே
மெய்த்தவாராருளினேன்யார் விளம்புகவென்றுசொல்வான். (௩௯).

அல்லமனென்னுஞான வானையையகப்படுக்க
வல்லவொண்பார்வைநீயே யாதலான்மண்ணிற்போகி

மெல்லிலிலன்னர்நெஞ்சத் தின்மருணந்தியென்று
சொல்லினனுயிரிற்றோன்றுந் துணையெனவிருக்குமெம்மான். ()

அந்திவண்ணத்தெங்கோமா னருளினனின்னகூறச்
சுந்தரிதனக்குமெட்டாத் தூயவன்றன்னைக்காண
நந்திவல்லவனேவென்று நகைசெய்துகணங்கடம்முன்
வந்தொருசிலருமாய்ம மங்கைபங்காளன்சொல்வான். (௪௧)

நந்தியென்றன்னையுணர்ந்தா னனவன்றன்னையுணர்ந்தேன்
சிந்தைசெய்தெம்மைநீவிர் தெளிவுறவறிகிலீரென்
றெந்தையெம்பெருமான்கூற விசழ்ந்துமைசெய்கோரெல்லாம்
வெந்துயர்கொண்டுநின்றார் மீளவும்விமலன்சொல்வான். (௪௨)

மாசறுநந்திபத்தி வார்த்தையாலறியீர்நீவிர்
காசினியதனிற்சென்று கண்களாலமையக்கண்டு
பேசுதிர்பின்னரொன்று பெருந்தகைநந்திதன்னை
யீசனென்கணங்கடம்மை யேவினனருளினனே. (௪௩)

கண்ணுதலருளாலேவுங் கணங்களுட்டலைமையெற்றார்
மண்ணுலகதனிலவேண்டும் வளம்பதிதோறும்வந்து
நண்ணினருலகர்கண்ணி னரவடிவாகத்தோன்ற
வெண்ணுறினெழுநூற்றின்மே லெழுபதென்றுரைக்குமென்னார்()

நந்தியென்கின்றஞான ஞாயிறுநிலத்துதிப்பின்
மூந்துறுமமணொன்னு மூடுவல்லிருள்கெட்டோடுஞ்
சந்திரமௌலிசீர்வெண் டாமரைமலருமென்று
மிந்திரன்முதலாயுள்ள விமையவர்மனமகிழ்ந்தார். (௪௫)

வசவண்ணர்வந்தகதி-முற்றிற்று.

ஆக - கதி - ௮ - க்கு-திருவிருத்தம்- ௪௮௰.

ஒன்பதாவது

அக்கம்மாதேவியுற்பத்திகதி.

பூஞ்சுடுசிறுநகைப் புனிதன்பாலமர்
கருந்தடங்கண்ணிதன் கலையுநந்தியு
மருங்கணாதரு மகளிலத்திடை
வருந்திறமறிந்தவா வகுத்துக்கூறுவாம். (௧)

யெடையொடுசுரும்பினம் பெரிதிரைந்திடக்
கடிதடமளவுவாய்க் காவினோடியே
மடையுடைமதுமழை மலர்பெய்சோலைசூ
ழுடுதடைபெறுநக ரொன்றுண்டாயிடை. (௨)

நன்மையென்றனவெலா முடையனான்மறைப்
புன்மையென்றனவெலாம் பொருந்துறானெனுந்
தன்மைதன்னையறிஞ ரறியத்தக்கவ
னின்மலனெனவொரு நிகரிலானுளன். (௩)

அவனெழின்மனையவ ளாடகத்தினைச்
சுவணமெனகுதலெனச் சுமதியென்பவ
டவனிலைதன்னினுந் தலைமைத்தென்னவே
யுவமையிலிலலறத் தொழுகுநீர்மையாள். (௪)

தூநிருமலனுக்கச் சுமதிதன்னிடைத்
தாவொருமகளெனச் சார்ந்துதோன்றினா
ளானுயர்கொடியினோ ணங்கைதாங்குறு
மானுறழ்சத்துவ கலைமடந்தையே. (௫)

மதிபெறுகடலென மகளையீன்றவர்
கதிபெறுசடைமுடி நம்பன்பாலுறு
கதிபெறுமதிநுதற் கரும்பைப்பெற்றநற்
றுதிபெறுமலையென மகிழ்ச்சிதுன்னினார். (௬)

நெறிமுறைநிருமல னீறுசாத்தியே
யறிவருமஞ்செழுத் தறைந்துமெய்யுணர்
குறியினைத்தரித்தனன் குழவியாகிய
பொறிநிகருறுமொரு புதல்விக்கென்மவே. (௭)

இந்துவார்சடையினோ னிடத்தளேயெனுஞ்
சிந்தையான்மகளைமா தேவியென்றொரு
சந்தநாமங்கொடு தானழைத்தனன்
றந்தையாவதற்குநற் றவம்புரிந்தவன். (௮)

அறிவருளாதர வடக்கம்வாய்மைமெய்த்
துறவுநல்லொழுக்கமே தூய்மையென்றிவை
யுறவொடுகுழவியா யுடன்வளர்ந்திட
மறுவறுசுமதிதன் மகள்வளர்ந்தனள். (௯)

வாடியமருங்குலம் மாயைதோன்றுநாட்
கோடியசிலைகொடு தவங்குலைப்பதே
யோடியமதனன்மா தேவியோங்குநாள்
வீடியசிலையனாய் வீழ்ந்துமாழ்கினான். (௰)

விழுந்தனகொடிய தீவினைப்பாப்பெலா
மெழுந்தனநல்லறம் யாவுந்திங்களாங்

கொழுந்தேனவிருமலன் குழவியோங்குரான்
முழங்கினசிவாகம முற்றுமெங்குமே. (௰௧)

வேறு

சங்குமாதேவி யின்னண்மிருப்ப வெம்பிரானேவியபகணங்க
ளாங்கள்வேண்டியவொன்பதின்றொறுமுன்செய் தவத்தர்பானன்மகவா
கித், தீங்கிலாச்சித்தராமையன்மாச்சிதேவனென்றிடுபெயர்முதலா
யொங்குநாமங்கள்வேறுவேறுறக்கொண்டுற்றனர்கற்றவருயன்று (௰௨)

மயக்குறுமினிப்சங்கரபூசைநல்வகைநெறிப்படவியற்றிச்
செயற்கருஞ்செய்கைசெய்தவரிருந்தார் தென்றிசைக்கயிலையோற்சிறக்
க, மயக்குறுமமணவல்விருண்மெலியவசிணவமெனுமுடுமழுங்க
வியக்குறுசைவமலரநன்னந்திவெய்யவனுதித்தமைவிரிப்பாம. (௰௩)

வாயின்முன்னிட்டுக்கொண்டவன்றன்னைமகிழ்த்துநன்னுதலின் மண்ணி
டாமற், பாயுமவெண்டிரையிறவுயிலபவன்றனக்குப் பரிதியொன்றளித
தருண்முக்க, ணுபகன்றனையேகருதிவெண்ணீற்று னன்னுதல்வீதியை
யணியுந், தூயநனமறையோர்தமக்கிடமாகுந நூரிசிலாவிளநகுளாபுரியே.

கதிர்விளைசெங்நெற்காடுசூழ்கரும்புகரும்புசூழ்கதலியங்கதுசூழ்
புதுநறும்மாலைக்கமுகதுசூழ்பூம்புடைப்பசுங்காயதெங்கதுசூ
ழுதிர்கனிகதேமாங்கண்பொழிலைபார்ப்யாக்குயர்வுறுதுயாமிடிபுகாம
லதிர்முரசியம்பும்வீதியங்கரிற்கணிகள்வைத்திடுபடைகாட்டும. (௰௫)

விருந்தினுக்கிடுவாரன்னமங்கரின்வேதியர்மடந்தையரெல்லாம்
பொருந்துமன்னத்திற்கிடுவனவிருந்துபுனல்வயற்செங்கமலங்கள்
வருந்துறுண்ணிடைநன்மாதாகைம்மலர்க்குவண்டினைக்கொடுப்பர்பே
ரின்பர், தருந்தனிநகர்சூழ்தடங்கள்வண்டிறகுத்தாண்மலாகொடுத்திடு
மன்றே. (௰௬)

இந்நகர்வாழுமறையவர்செய்யும்யாகதூமம்படிந்தன்றே [யோ
யொன்னகரவாழ்நர் நிறைந்தவாயுளாராய்ப் பொருந்துதலிந்நகர் மறை
நன்னரும்நுவாவெனருப்பினைவளாதகிட்டொழுகநீகாட்டுறினன்றிப்
பின்னொருசெயலாற்கலிபுகத்தன்னிற்பெருகுநீர்காணுறப்படுமோ. ()

இனையமாநகரினந்தணர்க்கெல்லாமிறைமைபூண்டுளனொருமறையோ
னினைவெலாமரன்றுளினுழைவெல்லாதிருமலன்றுகியினுஞ்செய்யும்
வினையெலாமவன்பூசனையினும்வைத்தோன்வேதாமொழுக்கமும்வல்
லான், மனையுளானெனினுந் துறந்தவர்க்கொப்பான் மற்றவனுமமாத
ரன். (௰௮)

திருந்தியவினையுரன்றேவிதன்னுமஞ்செப்பின்மாதாம்பிகையென்பா
ருருந்திமுதலாங்கற்பினரியாருமருகிலையூமின்றிமுற்ற

திரக்கரமவளைக்கைகுவிகதிறைஞ்சிபினைந்துபினபாயபிற்றடுப் பார்
கருந்தடங்கயற்கட்பூங்கொடியனையாள்கற்பினையாலபோபுகல்வார். (௨௦)

பூங்கொடியன்னமாதாம்பிகைபெருமையுனைந்துணையன்றமட்டாந்தே
யோங்கியவுபரசிவனென்வேதமுனைதநிமருணங்கிவந்தா ண
ருங்குறவுடன்வயிற்றிடையுதனுற்றக்கவர்தகவிலரென் ப
தாங்கவர்பயந்தபுதலவனுற்றெனிபவழிமி னை றறைதுவர்பெரியோர்.

ஐந்தொழிலொருவன்றிருவுளமகிழுமறுதொழிலாளன்மாதரசன்
பைங்கொடிகொழுநற்றெழுதெழுதொழிலாள பரிந்துதிவளர்ப்பமலன்ற
றையோன், செங்திருவனையாள்விருந்தினாவயிற்றிற் றியவிப்பவனிலக்
பெருமை, நத்தெழின்மலரோன்சொன்மகளிருகரு நாவினும்புகனறிட
யபடாதே. (௨௧)

இன்னமாதரசன்றேவிதன்வயிற்றினிவ்வுறு கெலாஞ்செய்புண்ணிதகன, மன்னுமாரளிகள்விருந்துணககாமாவலலியின்மலர்மலர்வதுபோல
லென்னையாளுடையநந்திவானவன்றனெய்திவந்துதிக்கனனனறு
சென்னிபாலமார்தொழுதபூமாரிசிதகினர்துந்துமி முழங்க. (௨௨)

ஏங்குருநந்திதோன்றுநாட்புதமை யென்சொல்வாங்கண்டுறட்டென்
னும், வெகுதணவமணருளத்தெரிமழுவோன் வோடங்கன்_ ஞ்சவிசெ
ய்யா, லங்சொருநேயமபிறந்ததுதிருமாலடியவருளாதிளிலங்கள்
சங்கரணிறைவனெனவொருஞானஞ்சார்ந்ததுதமையறியாமல். (௨௩)

கொலைசளவழுக்காறுவாவொடுவெஃகுளிகொடுஞ் சொல்பொய்பயனில
கூற, விலையழியொருவன்செய்நன்றி றகதனிக்கனைவஞ்சனைபிறர்தஞ்
சிலைறுநன்மடவார்க்கருதலென்றினையதீமைகளியாவுமபோயினவா
னலமலிதருமூர்த்தியாகியநன்னந்திவான்வன்புவிவருநாள். (௨௪)

நாடலைதங்கிங்கெம்மையாளுநந்திதாயகட்டிலுமின்றுதவாமே
லேடவிழ்மலர்வாண்முகமதுதேனைறவெழுந்தருளுதன்முனங்குருநவா
ய்க், கூடலசங்கமேசன்றுய்க்கொளிக்குகருறுபெனனுகலினிறணிக்குப்
விடருள்பாமசிற்கனவிக்கமெய்புறத்கரித்தனனமா. (௨௫)

தரித்தபின்றனதுமேனிதோன்றுமற்றுமொபகிர்நின்றிடவுப்போர்
திரித்துநலவசவனென்றுபேரிடடிச்சென்றனன்சிவனறனைக்குருகார
யொருத்தர்தம்மிடத்திற்பாவனைசெய்கென்றுரைப்பவருரைசெடக்கதனே, யருட்குருவடிவாய்வக்கருள்புரிக்கவாலமார்குலபாணிபனே. ()

பிறந்தமெய்ஞ்ஞானப்பிள்ளைகன்னுகலிற்பெருகொளிநீறுமொன்சனந்
திம, சிறந்துளவமலவிங்கமுக்கண் நிசெறிந்தவாளையருங்லிபந்து
மறைக்கரன்குருவாய்வந்திலைபுனைந்துமகவினைவசவனென் றிருடே
தறைத்தனனென்னவறிந்தனரமலனறிவுனின்றறிவிக்கவனமே. (௨௭)

குறைவிழிலகாக்கனிகிலையாயுங்கூடியதகாமுன்னொழுந்தென்
றழி துழிவடிவந்திரிதலபோனந்தியடல்விடைமெய்திரிந்துறினு
கூமலாவிழியிறகண்டவரெல்லாநந்தியேயென்றுளமகிழ்ந்தார்
வெறுதவமுயன்றவன்னையுமபிதாவும்பெறுமூவகையினையாருணைப்பார்
அன்றநாட்டொடங்கிச்செய்கடன்முற்றுமியற்றினன்மாதாசன்றுன்
றேன்றமோர்குழவிப்பதக்கடந்தெங்கோன்சொல்குருமுன்னுறங்கா
லை, யான்றமாமறைகண்முதலவாய்த்தான்முன்னறிந்துளகலையெலாம
றிந்தான், சான்றதாமதிய மிரவுவந்திறுப்பத் தனகதிர்தானடைகுதல்
போல. (௨௯)

பாமனையிகழ்ந்துநெறியலாநெறிபோம்பரமதயானையையடக்க
வாமுறுகூர்மையங்குசமென்னவரணடியாரொனுமாவிற்
கொருமழவிளங்கனறெனவருள்வசவனெழுந்து நாள்வனங்கொள்கல்லி
யாண,புரமுறவமணகுழாத்தொடுமிக்கபுரவலன்விச்சலனிருந்தான். ()

படியில்கல்லியாணபுரமெனுந்துசுயாசிவபத்தியாவிளர்ப்பக்
கொடியபுன்சமணமாசுவர்பிடித்தாங்குலையததிருந்திடுமங்கா
ளடியவர்செல்வமெனும்வசவேசனங்குடன்வந்தநாகாம்பை
யுடன்வரவந்தவிச்சலனகரினுற்றனனற்றவர்நெருங்க. (௩௧)

வந்தனன்வசவதேவனென்றுரைப்பமன்னவன்விச்சலனறிந்து
மந்திரியெனுமறைந்தவுட்பகையைமலிபொடிமூடியதழலை [போ
லெக்தழலென்ன வறிந்திடாதெடுப்ப மென்கைநீண்டுதலென வெதிர்
யுய்க்திடவரிதாய்த்தன்மதமழியவுடன்கொடுகோயிலுட்புகுந்தான். ()

பொருந்துமத்தாணியிடைத்தவிசொன்றுப்புறமதகோளரிக்குதவி
யிருந்திறற்சிங்கஞ்சுமந்தபூவணைமேலிருந்தனனரசனப்போதி
லருந்திறற்முனைகாவலர்வேந்தரமைச்சர்வெண்கவரிகொண்மாதர் [ம்.
நெருங்கிநிற்கரியபோரவையிடத்துநிகழ்ந்தமையொன்றெடுத்துரைப்பா

வேறு.

இந்திரனெதிர்நின்றுடுமேந்திழை காதிற்செம்பொற்
சுந்தரவோலையொன்றுசோர்கதெனச்சுருண்முடங்க
லந்தரடிகட்டினின்றுமாசன்போரவையிடத்து
வந்தெதிர்விழுந்ததொன்றுமானிடர்மருண்டுநோக்க. (௩௪)

நின்றவரெடுத்துவந்து நெடுங்கையிற்கொடுப்பவாங்கி
வென்றிகொண்மடங்கலன்னான் விரித்ததையெடுத்துநோக்கித்
தன்றலையெழுத்தேயென்னத் தானுணர்ந்திலன்மயங்கி
வன்றிறலமணகாலன் மலர்கையிற்கொடுத்தானன்றே. (௩௫)

வாங்கியமுடங்கலனேக்கி வசவநாயகனிவ்வோலை
தாங்குநின்றவிசின்கீழோர் தமனியவறைப்புண்டென்ற

தோங்கியதுஞ்செய்தோளா யுனக்குநான்காட்டுவேனென்
றுங்கதையகழ்வித்தானவ் வரசர்கோனதிசயிப்ப. (௩௬)

அகழ்ந்திடவிதியலைப்பொன் றுடகயலைபிலத்திற்
புகுந்திவண்வந்துமெல்லப் புறப்படல்போலத்தோன்ற
மகிழ்ந்தனரசர்கோமான் வசவனைக்கண்டபோதே
நிகழ்ந்தவொண்பயனுணர்ந்து நெஞ்சகநனிவியந்தான். (௩௭)

பயிலுநல்வினையெமக்குப் பயந்தவிவ்வசவதேவன்
சயிலநன்மலைக்கிரண்டாங் கடவுளேயென்றுசொல்லி
யியலுமைமடந்தைபொய்யா ளென்பதைப்புதுக்கினனைச்
செயலினைவிழியிற்கண்டோர் தெளிந்துநெஞ்சகமகிழ்ந்தார். (௩௮)

மந்திரிக்கிழமைநல்கி மாபுளியுரிமையாற்றி
மைந்தனைப்புரக்குந்தாய்போன் மற்றெனைப்புரக்கியென்று
சிந்தனைகளிப்பவின்சொற் செப்பியாயிடையிருப்ப
நந்தியைத்தொடர்புகொண்டா னுந்தகத்தடக்கைவேந்தன். (௩௯)

பெருந்தகைவசவதேவன் பெருமைக்குத்தக்கவாறே
யருங்கடிமணஞ்செய்வித்தா னலங்கல்வேன்முருகனன்னான்
திருந்தியவம்மணத்தின் சிறப்புநாம்விரிப்பதென்கொல்
புரந்தனையன்றுதொட்டுப் புகன்றுகல்யாணமென்றுல். (௪௰)

இவ்வகைகலியாணத்தி னிருப்பநாகாம்பையென்னுந்
தவ்வைநம்வசவதேவன் றன்பிரசாதந்தன்றா
லெவ்வதின்முத்திமெய்யோ டிருக்கையினளிக்கும்வீர
சைவநன்னெறிவளர்க்குந் தனையனையீன்றுளம்மா. (௪௧)

மைந்தனையீன்றுவந்து வசவநாமம்புனைந்தா
னிந்தையில்கற்புநங்கை நிசழ்திருமுகங்களாறு
மந்தமிலறங்களாறு மறிவித்தற்குலகில்வந்த
கந்தனென்றுன்னவன்று காம்பைதன்மகன்வளர்ந்தான். (௪௨)

விரழுமேசவொன்னு மென்பயிர்வளர்க்கவந்த
மாரியோனிகரிலசென்ன வசவதேசிகனிருப்ப
நேரிலாவசவநாம நெடுந்தகைமகவொன்றீன்று
சீருலாஞ்சங்கமேச தேசிகன்பெயர்புனைந்தான். (௪௩)

மொழியினுனினைவாலேக்கான் மூக்கணடியர்வேண்டிற்
றொழிவிலாதுதவித்தாய்போ லோம்பினன்புறமதத்தோர்
வழியெலாம்வழக்குமாற மலிபுகழ்ச்சைவமென்னும்
பழியிலாவழிநட்பப் பண்ணினன்வசவதேவன். (௪௪)

அானடியவர்க்குத்தேனு வாகியவசவன்சீர்த்தி
விரிநிலமுழுதும்போர்ப்ப வெள்ளிவெற்பினையகன்று

தரையிலைச்வந்திருந்த தவமாலாருணர்ந்துசென்றார்
பெரிருந்விலகலவியாணத்திற்குப் போதல்போறகலியாணத்தில் (௪௫)

பலமொருவரிணுமென்னும் படிதனிவரிணுமிக்க
கலமொருவரிஞ்மேனி நல்மறவரிணுஞ்சீசான்
மலையகளகணவனெருணடர் வரவுகனைணுமினைதிர்ந்து
விலேமிஙசமணகசியஞசி இன்றுகனைறும்றுநகதி. (௪௬)

சாதியுங்குறியுநீந்துச் சரணரைச்சியனேயென்று
பாவபங்கயமிகுறஞ்சிப் பத்திசெய்குவனந்தி
தேதுகுவைத்தீசகண்டாற் செய்தசெககாமடியும்வேம்பும்
பேதமொன்முருமற்சாதி பெயர்விடுதத்தலபோல. (௪௭)

மாதாகடமையகளற மலிதுறவினொண்ணிலலார்
கோதையருடனிருந்துங் கொடுமையிலொண்ணில்லார்
மேலதகொமாருச்சகைகரு வேண்டுவமூழுதுங்கொண்டு
பேர்துகளவறாயலீசன பூசைசெய்பவொண்ணிலலார். (௪௮)

விரதங்கள்வறுவேறு மேவியிப்பவொண்ணில்லார்
பாதஞ்செய்யமகாரிக்கட் பரத்தையர்மனைகடோறுஞ்
சூதஞ்செய்யவொண்ணிலலார் தூபநன்னந்திநாம
வர்தனைறனைப்பினவாழும வழுவினமாதேசரம்மா. (௪௯)

தீதுசெய்சமணாமுன்னர்ச் செயற்கருஞ்செய்கைகாட்டி
வாதுசெயதவாசெருக்கு மாய்வுசெய்திமையமீன்ற
சூதுசெய்பூலமடந்தை துணைவனார்தொண்டாக்கெல்லாம்
யாதுசெயகுவமனன்றேவ வியற்றுவன்வசவதேவன். (௫௰)

உளந்தெளிசரணர்தம்மோ டிம்முறையொழுகிநாளு
மளகதறிவரிடசோதி யலலமன்வரவுநோக்கி
வளங்கெழுதிருக்கல்யாண வளநகாதனிலவாரனைக்கு
யிளமப்பிரம்பாவிருந்தா னெம்மையாளுடையநந்தி. (௫௧)

அக்கமாதேவியுற்பத்திகதி-முற்றிற்று.

ஆக் - கதி - ௬ - க்கு - திருவிருத்தம் - ௫௰௧.

பத்தாவது

மாதேவியம்மை துறவுகதி.

தன்னைக்காணவேள்கணைபாயத்தடுமாறு
மன்னைக்காலுஞ்சோறெனவிட்டருண்மாதேவி
மின்னைப்போலுமல்லமதேவன்விளையாடுங்
கொன்னைக்காவிற்றேடியடைந்தமைகூறுற்றாம். (௧)

கொங்கைப்பொறையைக்கொண்டுமருங்குற்கொடிவாட
வங்கைக்குடநெய்பெய்தழலென்னவழுநெய்தி
நங்கைக்கிணைகண்டிலமுலகெங்கணுநாமென்ன
மங்கைப்பருவநண்ணினண்முற்றுணர்மாதேவி. (௨)

வாதித்தொன்றோடொன்றெழல்போன்முலைவந்துற்றுப்
பேதைப்பெண்போற்காமமுளத்திற்பிறவாமற்
பாதிப்பெண்மேனியனெனுமின்பப்பதிதன்னைச்
சாதித்தெய்துஞ்சாதனமோடுதலைப்பட்டாள். (௩)

தன்னையறிந்திடையீடறநூக்கட்டலைவன்பாற்
பின்னமறும்படிமேவுபெரும்பருவப்பெண்ணைக்
கன்னநெடுஞ்சிலைமன்மதன்வேரிக்கணைபாயு
மன்னுமிளம்பருவத்தினளென்றார்மறைப்புற்றார். (௪)

வண்டுபடாதலர்சண்பகமேயெனமாறுகிப்
பண்டரனோ[illegible]ர்செய்மதன்வண்டுபடாமேனி
கண்டிடுமொண்சுடரோயெனுமாறுகவின்பொங்க
வொண்டவனின்மலன்மாதமர்நாள்களுளோர்நாளில் (௫)

வீரங்குறைவின்றும்மதவேழமிசைகொண்டு
தாருந்தோளும்பொங்கமதிக்குடைதன்மேலா
மாரன்கரிமேல்வந்தனனென்னமணிப்பொற்றே
ரூருந்தெருவிற்கவுசிகமன்னனுலாவந்தான். (௬)

இயங்கடாங்கநெடுங்கடலென்னவெழுந்தார்ப்ப
வுயங்குமருங்குன்மடந்தையர்பாடியுடன்போத
வயங்களிவர்ந்திளமைந்தர்மருங்கினடுத்தேகப்
புயங்களலங்கலிலங்கவிசும்பிறைபோல்வந்தான். (௭)

மாணுநெடுங்கரிமீதுபுரந்தனில்வந்தானைக்
காணுமடந்தையரோதுமுணர்ந்திலர்காமத்தா
ணூணுமிழந்தனர்தூசுமிழந்தனர்கன்றுகும்
பூணுமிழந்தனராவியிழந்திலர்போனார்கள். (௮)

நல்லமதந்தானொண்கவுளின்பானன்றுண்ணச்
செல்லுசுரும்பேவெங்கரியின்றுஞ்செவியூடு
மெல்லநடந்தேபோவெனமெல்லவிளம்பென்று
சொல்லிமறங்கூர்வேலனகண்ணார்துயர்கின்றார். (௯)

கோதையர்மாலாலிவ்வகைகோவக்கொடிமாட
வீதியினூடுவருந்திறன்மன்னன்வினையில்லா
மாதவனாகுநின்மலனுக்கோர்மகளாகுங்
காதொடுகாதுங்கண்மடமாதைக்கண்டானே. (௰)

கண்டனனோவிலையோவெனுமுன்னங்கழைவாங்கிக்
கொண்டனன்வாளிசொரிந்தனனோடிக்கொடுமார
னுண்டிலையோவெனவாவிதளர்ந்தேயும்மன்மேல்
மண்டலமாளுமன்னனிருந்தான்வசமற்றே. (௰௧)

கொங்கைப்பாரத்தான்மலர்வாசங்கூடாம
லிங்கிப்பாரிற்போதுமலர்க்கணெழின்மாலோ
மங்கைக்கோலங்கொண்டுநிலத்தில்வருமின்னோ
வெங்கைக்காந்தட்பொற்றொடியாரோவறியேனே. (௰௨)

வஞ்சிகடந்தேயென்னெதிர்வந்தேமயல்செய்தா
ணெஞ்சுதளர்ந்தேன்மாலில்விழுந்தேனிலைகாணே
னஞ்சலையென்றேயின்றிறையாளேலனல்காணும்
மஞ்சுபடும்பாடங்கசனம்பாற்படுவேனே. (௰௩)

என்னநினைந்தே மன்னவன்வெந்தீயிழுதாகி
முன்னர்மருங்கேநின்றவொருத்தன்முகநோக்கிப்
பொன்னெனவந்தவ்வாய்தலினின்றுபுறம்பட்ட
கன்னியணங்கார்நீயறிகென்றான்காமுற்றே. (௰௪)

ஓடியறிந்தேயன்னவன்வந்தங்குரைசெய்ய
வாடுமருங்குன்மங்கையயின்றான்மகளென்று
நீடியவெந்துயர்மன்னனறிந்தெங்கெறியாலுங்
கூடுவனிந்தவணங்கினையென்றுகுறித்தேகி. (௰௫)

கோயிலின்மேவியிருந்துயர்ஞானக்குறிகூறுந்
தூயவராகியவாரியர்தாமுஞ்சுடர்செம்பொற்
சேயிழையாரும்வசிந்துறிவின்புசெயாதொன்று
வாயிலினாலணைவேனெனமன்னன்மனத்தெண்ணி. (௰௬)

வேறு.

தூதுவல்லநன்முதுக்குறைமாதரைத்துணிந்து
நீதிவல்லவனிருமலன்மகடனைநீவிர்
தீதிலெம்மனைக்கிழத்தியாம்படியுரைசெய்து
போதுமின்களென்றேவினன்வியனிலம்புரப்பான். (௰௭)

ஐயவன்னதேசெய்குதுமெனப்புகன்றகத்திற்
றையவந்துநன்னிருமலன்றிருமுகம்பார்த்து
வையமன்னவன்கருத்தினைவகுத்தனர்மறுத்துத்
துய்யமங்கைமீரோமக்கடாதிதுவெனச்சொன்னான். (௰௮)

வேந்தன்காமனைநம்மகளாயினவ்வேந்தன்
சார்ந்தவாழ்வெலாநமதெனவறிகிலிர்தானே

பேர்ந்தவோர்திருமகள்வரவினைப்புறம்போக்கு
மாந்தர்யாருளரொன்றுமங்கையர்சொலவகுப்பான். (௰௯)

இம்மைசேர்பயன்கருதியேதகாதவரிடத்திற்
கொம்மைவார்முலைமகட்கொடைசேர்ந்தவக்கொடியா
ரம்மையாழ்நிரயத்திடைவீழ்ந்தனரழுந்திக்
தம்மைநோக்கினாரொருவருமின்றியேதளர்வார். (௨௰)

தமக்கடாததுசெய்துயிர்வாழ்வதுதன்னிற்
சுமக்கெடாதுயிர்விடுத்தலேநன்றெனச்சொல்வி
ரொமக்கடாததுபுகன்றனர்மங்கைமீரிச்சொ
லுமக்கடாததென்றியம்பலுமங்கையர்நுவல்வார். (௨௧)

உறையில்வாளொடுமாவழங்குறுவனத்தோடி
மறவனோர்வொருவற்கெனவிரத்தலைமானு
மிறைவன்வாழ்குடிதன்னிலொன்றொருபொருளிரத்த
லறவனாகியநீயிதையறிந்திலையந்தோ. (௨௨)

என்றுமாதரார்கூறலுந்திருமலனெங்கண்
மன்றலவார்குழற்பேதையோவல்லனும்மனத்தைச்
சென்றுகூறுமினவண்மனமிசைந்துணைசெய்யி
னன்றுபோமினென்றியம்பினனவர்மனநயந்து. (௨௩)

மங்கைபாலடைந்தறைகுவர்மதன்வலிமாயத்
தொங்கைமாமுகிழ்ப்பூங்கொடிநீயருள்கூர்ந்தே
யெங்கள்கோமகனருயிர்நிறுத்திலையென்னி
லங்கண்மாநிலத்துயிர்க்கெலாமன்னையாகுவையால். (௨௪)

என்னவோதலுந்திருமலனின்றருளென்றாய்
மன்னனன்மனைதுறக்குமோர்சூழ்ச்சியைமதித்துப்
பொன்னனீரரெனக்கொருகுளிலைப்பொருந்திப்
பன்னுமாயினீர்யணித்ததுநன்றெனப்பகர்ந்தாள். (௨௫)

தூதுசென்றவர்பொற்கொடிசொல்லியசொல்லாற்
காதல்கொண்டனனென்றுளந்தெரிந்துதாங்கருதி
மாதுநின்பெருங்கருணைசெய்வதற்கெங்கண்மன்னன்
யாதறைந்தனையதுசெயத்தக்கவனென்று. (௨௬)

உள்ளமார்வமோடேகியங்கடைந்தையருரைப்ப
வள்ளலாகியமன்னவன்மனமனிமகிழ்ந்து
தெள்ளுமாரமிர்தனையவளிருந்துழிச்சென்று
னள்ளுகாமநோய்கொண்டவனென்செயவிசையான். (௨௭

வல்லிகொங்கையைப்பொன்மலையென்னவேமதியா
னில்லுறுங்குடமாகவேயெண்ணினனுதலை

வில்லெலும்படிநினைத்தனன் வெண்பிறையென்றுன்
சொல்லுவன்றனக்ககப்படுமடந்தையாய்த்துணிந்து. (௨௮)

அருள்செய்தென்னை நீயளித்திடுமதற்குநான்செய்வ
துரைசெய்நானதுசெய்வனென்றரசர்கோனுரைப்ப
வரைசெய்தோளினுயென்னை நீவலிந்துபுல்லாமைக்
கொருசொலுண்மைசொல்லென்றன ளொருபுடையொதுங்கி.

நின்கருத்திசைவாலன்றிநின்னையான்வலியே
னென்பதிற்கொருசூளுரைக்குவன்முகிலெழுந்த
மின்கொடிச்சிறுமருங்குலாய்கேளெனவெள்வேற்
புன்புகர்க்கருங்கடாக்களிற்றரசர்கோன்புகல்வான். (௩௰)

வேறு.

வந்தநல்விருந்திருப்பமனையினுற்றருந்துவானும்
மந்தியினுணவுவேறுபண்ணுபாதகனுந்தாயுந்
தந்தையுமுணவுண்ணாத சழக்கனுமுச்சியோதி
னொந்தவர்தமைநோக்காமனுகர்ந்திடுங்கொடியன்றானும் (௩௧)

சிந்தைசெய்புணவினானிருமலன்பூசையின்றி
யந்துணவருந்துவானு மறத்தவூணுகர்விபபானுந்
தந்தநல்வினையாற்செல்வஞ் சாந்தவர்தம்மைக்கண்டு
சிந்தனைபொறாதழுங்கித்தீவினுண்மகிழ்வானன்றானும். (௩௨)

கன்றுணவிடாமலான்பாற்கறந்துகொள்பவனுஞ்செய்த
நன்றிகொல்பவனுங்கோடிநடுநிலைதவறுவானுங்
கொன்றுயிர்வதைப்பகோக்குங்கொடியனும்போர்க்களத்திற்
றன்றலைவனைவிடுத்துச்சாய்ந்துபோமடமையானும். (௩௩)

அடைக்கலமெனவந்தானை யளித்திடாதகற்றுவானுங்
கொடுக்குதுமெனவுரைத்துக்கொடானுமொண்கொடைவிலக்கி
விடுக்குறுமவனும்பாவவினையிடத்துதவியாகி
நடக்குறுமவனுந்தேர்ந்துநட்டபின்வஞ்சிப்பானும். (௩௪)

குரவர்தம்முரைகடக்குங்கொடியனுந்துறந்துளார்தம்
வரவெதிர்கண்டெழாத மறவனுமறிந்தான்போன்று
கரவினிலருநூல்கற்குங் கயவனும்புதியராகி
பிரவினில்வந்தநல்லோர்க் கிடங்கொடாதகற்றுவானும். (௩௫)

முன்புகழ்ந்துரைத்துப்பின்னர் முறவல்செய்திகழ்வான்றானுந்
தன்பெருங்கிளைநல்கூர்ந்து தளர்வுறவாழ்கின்றானு
மன்புகொண்டொருவன்வைத்த வரும்பொருள்கவர்கின்றானுந்
தீன்புறுந்தொழில்செய்வித்துச்சொல்பொருளிலையென்பானும்()

கற்பழிமனைவியோடு கலந்திருப்பவனுமற்றோர்
பொற்புடைமனைவிதன்னைப் புணர்வதற்கெண்ணுவானுந்
சொற்பொருளுணர்த்தினானைத் தொழவுளநாணுவானும்
விற்பனவலாதவிற்று மெய்வளர்த்தழிகுவானும். (௫௭)

நலமலிவயலிலாற்றி னந்தனத்தாலயத்திற்
சலமலமொழிப்பானானுந் தனிவழிவிலக்குவானும்
விலைமொழிபொய்த்துவிற்கும் வெய்யவாணிபனுந்தாழ்ந்து
குலமிலிதன்குற்றேவல் கூலிகொண்டியற்றுவானும். (௫௮)

உறவுசெய்தறிந்தசொல்லை யுவர்த்துழிக்கூறுவானும்
பிறர்பிழைதனையேநாடிப் பிறரொடுபேசுவானு
முறைவழுவுங்கொடுஞ்சொன் முனிவிடைமொழிகுவானு
மறிவழிமனைவிசொல்லின் வழிநிற்குமறிவிலானும். (௫௯)

கலந்தவர்தமைப்பிரித்துக் கலகங்கண்டிடவல்லானும்
புலந்தருநூலினிலலாப் பொருளினைக்கூறுவானு
நலந்தனையழுக்காறெய்தி நகைத்திகழ்ந்திற்போன்றானு
மெலிந்தவரிடத்துமிக்க வெகுளியைப்பெருக்குவானும். (௬௰)

புண்ணியம்பிறர்பொருட்குப் புரிபவன்றானுமிந்த
மண்ணிடையின்பத்திற்கா மடமைசெய்தொழிலவிடுக்குந்
தண்ணியவறிவிலானுந் தவத்தையிகழ்கிற்பானும்
பண்ணியவினையிலென்றும் பாவமேபயில்கின்றானும். (௬௧)

ஆவனுண்மைநீயா தறைந்தனையதுசெய்தன்றி
மேவுவேனுயிரென்று வேள்விருமபழகன்கூறக்
காவிநேர்விழிமாதேவி கருத்திசைந்தறமேயாயிற்
போவம்வாவென்றுசொன்னாள் புரவலனுவகைபூத்தான். (௬௨)

கோயிலின்முன்னர்ச்சென்றான் கொற்றவன்சிவிகையேற்றி
யாயிழைமடந்தைநல்லா ரருகுசூழ்வுற்றுச்செல்லப்
போயினளரசர்சேரமான் புக்குழிபுக்காள்வாளவேற்
சேயரிநெடுங்கட்செவ்வாய்த் திலகவாணுதன்மாதேவி. (௬௩)

மடந்தையைத்தனிக்கண்டங்கு மருவியவரகதேபோல
வுடைந்துநெக்குருகியாற்று வுள்ளமோடிளமபூங்கொம்பே
கடந்திடற்கரியகாமக் கடல்கடந்தேறக்கொங்கைக்
குடந்தரத்திருவுளத்திற் கோடியென்றாசிறைஞ்ச. (௬௪)

காவலன்காமமிக்க கழிபடர்கிளவிகண்டு
பாவைபுன்முறுவல்செய்து பண்பெனுந்தொடரால்யாப்புண்
டேவல்செய்யாதுநிற்கு மொருதனிறனையாயான்சொ
லேவல்செய்திட்டபின்ன ரொன்றைப்பேசுகென்றாள். (௬௫)

ஏதுநான்செய்வதென்ன இயற்றுவனறைதியென்ன
வோதினனரசனேத வொண்டொடியயன்மாறேடுஞ்
சோதிமாசிவலிங்கத்தைத் தூயையாய்க்காபீடத்திற
போதினலருச்சித்தென்னைப் பொருந்துதிபின்னென்றாள். ()

னல்லையில்காமம்பொங்க விளமுலைஞெமுங்கத்தோளாற்
புல்லுவனென்றெழுந்த புரவலன்றனைத்தடுத்துச்
சொலலியதன்னமனையாள் சுரத்துணிமுகந்துவாயிற்
சேலலுமொண்கரத்தைபோடிச் சென்றுபற்றுதலையொக்கும்.

மூகையிடைமுருகுண்டாயின் முளையிடைவிளைவுண்டாயின்
மகவிடைமதனவின்பம் வருவதுண்டாயிற்சைவப்
பகையொடுமருவிநின்ற பார்த்தியன்றனதுளத்தி
னுகைவிடையமலறபோற்று மொழுக்கமும்வந்துநண்ணும். ()

செப்புறுஞ்சுணிவேந்து தீண்டிலனரசனின்று
மூப்புராஞ்சீறுமுங்கண் முதலவன்பூசனைதான்யாங்க
ளெய்யொழுதுஞ்செய்தக்க தென்றெனவிணையிலாநின்
றுப்புறதோளுமயாங்க டொடுவதன்றெனப்புகன்றாள். (சசு)

மட்டவிழ்குழன்மடந்தை வாயுரைகையும்வாயுங்
கட்டியதெனவடங்கிக் காமமித்தனமிறீபமோற்
கெட்டிடவறிருந்தான் கிளர்மணித்தூண்செய்தோளா
னெட்டிலையயிலவேற்கண்ணு ணீத்தனள்மோகவெண்ணி. (ருய)

துறவெனுமாசுநெஞ்சத் தொன்னகர்கொளவவாவா
மிறைவனதாளையெலலா மிரிதல்போற்பூண்கள்யாவு
மதுவையுமகற்றியோதி யவிழ்த்துவார்மைக்குழம்பின்
மறைவுறுமணிப்பொற்பாவை போலுடன்மறையவிட்டாள். ()

மருளடைந்தனள்கொலென்று மருண்டுமன்னவனிருப்பத்
தெருளடைந்தங்கைகொண்ட சிவலிங்கத்தொடுமினைந்த
பொருளடைந்தெனமகிழ்ச்சி யொங்கமன்னவனைநீங்கி
யருளடைந்தொழுகுகண்ணு ளணிமறுகூடுசென்றாள். (ருஉ)

அன்னையுமபிதாவுஞ்சேளா வருமகட்கடுத்ததென்னென்
றுன்னிவந்தழுங்கநீ விரும்மகளென்றுமாழ்கி
யின்னல்கொண்டிரங்கன்மின்போ மென்னைநானறியத்தேடித்
தன்னிருங்கருணைசெய்யுஞ் சற்குருவனைச்சார்கிற்பேன். (ருங)

என்றவளவரைநோக்கா தேகிலாபோலகன்று
சென்றனணிருமலப்போர்ச் செல்வனுஞ்சுமதிதானு
நன்றிவணிவேக்கதென்று நம்புடைமாபிற்கெல்லா
நின்றிடும்புகழென்றெண்ணி நிறுவினர்தங்கணும்ம. (ருச)

கண்டவரெல்லா நெஞ்சங் கரைந்துகக்கண்ணீர்மல்கத்
திண்டிறலரசன்பின்னர்ச் சிவிகையூர்ந்தலர்ப்பூங்கோயி
லொண்டிருமகள்போலச்சென்ற வொண்டொடியிப்பேய்க்கோலங்
கொண்டிவண்போகநின்ற கொள்கையேதறியேமென்பார் ()

மங்கையையிவணங்கண்டேம் வயிறெரிதவழுகின்றேம்
யிங்கிவடன்னையீன்றா ரென்படுவாரோவென்பார்
மங்கலவடிவங்கண்டு மகிழ்ந்தகண்ணிதுவுங்கண்டு
பொங்குறுதுயரங்கூரப் புரிந்ததெப்பாவமென்பார் (௫௬)

இன்னணநகரமெல்லா மிரங்கமாதேவியம்மை
கன்னலுமமுதுந்தேனுங் கைப்பப்பேரின்பநல்குந்
தன்னிகர்குருகுகேசனாரினையே தேடிச்சென்றாண்
மென்னிழலவிரும்பிமிக்க வெயில்சுடச்செல்வார்போல (௫௭)

அடவிகடொறுமடைந்து மடுக்கல்கடொறுமிவர்ந்துங்
கடிநகர்தொறும்புகுந்துங் காமனைவென்றவலவி
மடிவறுமனத்திலன்பு வளர்தரக்கருணைபாலெங்
குடிமுழுதடிமைகொள்ளுங் குரவனைத்தேடுகின்றாள். (௫௮)

மாதேவியம்மைதுறவுகதி முற்றும்.

ஆக-கதி-௰-க்கு விருத்தம்-௫அக.

பதினொராவது

கொங்கிதேவர்வந்தகதி.

அருள்செயுமல்லமனத்துமிடப்பெயர்க்
குரவனைமெய்யொடுகலந்துகொண்டுதான்
பரவுறுமடியர்தம் பலந்துறந்துபோய்த்
திரிதருநிலையினைத் தெரிந்துசெப்புவாம். (௧)

சீரிலையல்லம தேவன்குலகொளுங்
கார்வினைமாயையெனக் கருதித்தன்னையே
பார்நிலமிசையமர் பத்தாதம்மையா
ளோர்வினைவெரிநடந் துலாவுநாளினே. (௨)

ஒன்றொருநாளொரு திசையினேக்கருட்
குன்றனையாரொரு கோலங்கொண்டுதான்
சென்றனனவனெதிர் சிறந்துதோன்றிற்று
மன்றன்மென்மலரிள வனமொன்றுயிடை. (௩)

சிறுபொழுதைக்கினுந் திரிவிலாதபே
ரறுபொழுதினுமித ழவிழ்ந்துதேன்சொரி

நறுமலர்நிறையுமக் கந்தனத்தினைப்
பெறின்மகபதிவளம பெறவுவாநிடார். (௪)

படிமிசைதவம்பல பயின்றுநொந்தவர்
வடதிசைக்கயிலையின் மருவவேண்டலக்
கடிமலர்ப்பொழில்மணங் கலந்ததென்றல்வந்
துடன்மிசைதவழ்தர லொன்றுமுன்னியே. (௫)

கண்ணுறுமிலர்பல கண்டுகண்டுபோ
யுண்ணுறுநறுமதுக் கொளவெழுந்திடு
மெண்ணுறுமளியின மிரையுந்தன்மையாற்
றணனுறுநந்தனம் வண்டின்சந்தையே. (௬)

நறுமலர்நிறையுமக் நந்தனத்தினைக்
குறைவறவளிப்பவன் கொக்கிதேவனென்
றறைதருபெயரினு னனையனுயிடைத்
திறமுறுசெயலினைச் செய்துநின்றனன். (௭)

நின்றவன்றனையரு ணினைந்தநெஞ்சொடு
சென்றநம்மலமதேவன்கண்டிவன்
புன்றொழில்விடவரும் பொருளுணர்த்துவ
லென்றருகடைந்தைய சரணமென்றனன். (௮)

தானெதிர்விமலனைச் சரணெனத்தொழாத்
தேனலர்வனத்தினின் செயலியாதுநின்
மேனியின்பெயரொது விளம்புகென்றலு
ஞானநல்விளக்கனு னவிறன்மேயினுன். (௯)

பத்தர்தம்மனைதொறும் பத்திப்பிச்சைகொண்
டெத்திறவினையுமின் றிருப்பனல்லம
னுத்தமவென்பெயர் பெயருனக்கெனென்
றத்தனும்வினவத்தன் பெயரறைந்தவன். (௰)

அருங்குருலிங்கசங் கமத்திற்காகமெய்
வருந்துறுதொழிலற வறிதிருப்பவ
னருந்துறுபிணமென வறையுமாற்றநீ
தெரிந்திலையோவெனச் செப்பன்மேயினுன். (௰௧)

வேறு.

எய்தற்கரியயாக்கைதனக் கெய்திற்றென்றுலகுகொண்டு
செய்தற்கரியவறங்கள்பல செய்துதுயர்கூர்பிறவியினின்
றுய்தற்கொருமைபெறவெரண்ணு துழல்வோனுடம்புமொற்கலத்திற
பெய்தற்குரியபாலகமரிற் பெய்ததொக்குமென்பரால். (௰௨)

மின்போலழியுமுடல்கொடுநல் வினைசெய்தழியாவுடம்பெய்தி
மின்னேடமர்தலாயிருப்ப யாக்கைவருந்துமென்றெண்ணி

றன்னோடறஞ்செய்தினையாம லருந்திவாளாவிருக்குமவன்
றன்போன்மருளரிலையென்றான் றண்பூம்பொழில்வைத்தளிக்கின்றான்
உரைத்தமொழியையல்லமப்போ ருடையான்கேட்டுக்கைகுலைத்துச்
சிரித்துவினைநல்லனசெய்து சிதையாவின்பம்பெறுவானேல்
வருத்தலுறும்மலங்களினோர் மலமாகியவாணவத்தாலும்
பொருத்தமுறுபேரின்பமாம் புணரலாமென்றியம்பியே. (௰௫)

தான்செய்வினையாலோருடம்பிற் சாருமின்பமென்றனையவ்
வூன்செய்புடலமொழியவுட னொழியுமம்மெய்யழியாமல்
வான்செய்யதத்திலிருக்குமெனின் மாயைதந்ததன்றாகுங்
கான்செய்மலர்நந்தனஞ்செய்து கருவைத்துடைப்பவெண்ணுவோய்(

இன்பநனிசெய்நல்வினையி னிறப்பினிறப்பவுடம்பினிடைத்
துன்பமதுசெய்தீயவினை தோன்றுமத்தீவினைமாய்வின்
முன்புசெயுநல்வினைவருமிம் முறையாலிரண்டுமாறிவரு
மென்பவுலகிலொண்பகலு மிரவுமாறிவருதல்போல். (௰௬)

புறத்துக்கருமம்பலசெய்து பொருப்பையகழ்ந்திட்டெலிபிடித்தாங்
கிறப்பச்சிறியவின்னின்ப மெய்துமவனேகோவாமன்
மறுத்துச்செயல்களனைத்தினையும் வாளாவிருந்துபேரின்பம்
பெறத்தக்கவனேமருளன்யார் பேசுகென்றானெம்பெருமான். (௰௭)

பொறியிற்புறத்துமனஞ்செல்லிற் புலனேதோன்றியிடுமகத்திற்
செறியக்கரணம்பராநந்த சிவமேதோன்றுஞ்சிவந்தோன்ற
வறிவிற்பரந்தவிடயமய மாகுமுலகந்தோன்றுமற்
பிறவித்துயரக்கடல்கடந்து பேரின்பஞ்சார்குவவொன்று. (௰௮)

கண்ணாற்காணக்காட்டியிவள் கருத்தைத்திருத்துவோமென்ன
வெண்ணுக்கருணைக்கடலனையா னிவணீயகழ்தியென்றுரைப்ப
கண்ணுப்பெருமகன்றென்று நவின்றநிலத்தையகழ்கின்றான்
பண்ணாற்சிறந்தபொறிவண்டு பாடுமலர்ப்பூம்பொழிலுடையான். (௰௯)

தொடலுஞ்செம்பொற்சிகரமொன்றுதோன்றச்செய்புட்பொருட்போ
கடிதினகழ்ந்துபுகுந்ததனுட் கண்டார்நிலத்தையகழ்ந்திட்டு [லக்
மிடியன்கண்டபொருள்போல விடையம்புறத்துக்காணமல்
வடிவஞ்சிறிதுமசையாமல் வசமற்றிருக்கும்யோகியையே. (௨௰)

கையிற்சிவலிங்கத்தின்மேற் கண்கள்வைத்திட்டெலும்பல்லான்
மெய்யிற்றசையொன்றினறியே மேவும்புனிதன்றனைநோக்கிச்
செய்யச்செயலிலாதசெயற் சிவயோகியைக்கண்டனையோவென்
றையத்தடைந்தவவனறிய வறிவித்துயரல்லமதேவன். (௨௧)

கடலின்விழுந்துதுயர்பவர்க்குக் கலமொன்றருகுவந்ததெனக்
கெடலில்பரமகுருவெனக்குக் கிடைத்ததாலாவற்புதமென்

முடலமயிர்ப்பக்கண்ணீ ரொழுகவுருகித்தொழுதனனால்
விடலின்மாயிற்குருசீட விதியைவிளக்கவுளங்கொண்டு. (உஉ)

கார்த்தங்கண்டவிரும்புமோற் கண்டபொழுதேயனுமிடன்ற
னேந்துஞ்செங்கைச்சிவலிங்க மெங்கள்பெருமானங்கைமலர்
யோந்தங்கிருக்கததுபொழுதிற் புனிதச்சிவகலைதானுஞ்
சார்ந்தங்கிருக்கசிவலிங்கந் தன்னோடவன்பாற்சார்ந்ததால். (உ௩)

வந்துபரமசிவலிங்க மருவப்பெறுமல்லமன்றனையு
மந்தவமலலிங்கமூட னடைந்தஞானக்குரவனையுங்
கந்தமலர்நல்வன் மூடையான் கண்டுமகிழ்வுற்றிவர்பெருமை
சந்தமறைதேர்நான்முகனுஞ் சாற்றற்கரிதென்றறைகுவான். (உ௪)

நின்றாற்கண்டேன்சிவலிங்க நிட்டைஞான்யோகிதனை
முன்னாட்கருமமனைத்துமினி முடித்தேன்ஞானநிலைநின்றே
னுன்றாற்செய்யப்படுமுதவிக் குதவிவேறுநெடுந்தகா
யென்னாற்செய்வதொன்றுளவோ வெழிலிக்குதவியார்செய்வார். (உ௫)

ஐயநினையுநின்கரத்தி னடைந்தசிவலிங்கத்தினையும்
பொய்யில்குரவன்றனையுமொரு பொருளென்றறிந்தேனின்றென்று
செய்யகமலத்திருவடியிற் சென்றுதொழுதலலமநாம
மெய்யனேதிர்நின்றன்பினால் விளமபுமவனங்காவலனன்றே. (உ௬)

என்னையறிவித்ததுபோலிவ் விட்டலிங்கமகம்புறமூ
மன்னியிருக்குநெறியினைநின் மலர்த்தாள்வரவுமடியார்க்குப்
பன்னியுணர்த்திசசரமாகிப் பாரிற்சரிப்பாயெனத்தொழுதான்
றன்னிநிலத்தினரசொல்லாந் தரும்பேரின்பம்பெறநினைந்தான். (உ௭)

கொக்கிதேவனிரந்தமொழி கொணடுகிளரல்லமதேவன்
மக்கபெரியோர்தமக்கியலபு தீம்பெற்றுள்ளபேறெலலா
மிக்கவுலகம்பெறுகவென வேண்டிக்கோடலெனப்புகழ்ந்து
செக்கர்மலர்ப்பூங்கைகளாற் றீண்டித்தழுவியருள்செய்தான். (உ௮)

அங்கைச்சிவலிங்கத்தினிடை யமைத்தநோக்குநெஞ்சகமூந்
தங்கச்சிவயோகத்தினையே சார்ந்தங்கிருந்தானேவியம்போன்
மங்கைக்கிடந்தந்தருளிறைன் மலர்த்தாட்கிடுபூவனமாக்கிப்
பொங்கப்புரந்தவத்தான்மெய்ப் பொருளாசிரியற்கண்ணுற்றான். ()

அடியர்வேண்டிற்றேபுரியு மல்லமப்பேரொம்பெருமா
னடியவிழிகளருள்சுரப்ப நிமலலிங்கங்காத்தேந்திப்
படியிலரியதவஞ்செய்யும் மத்தருள்ளங்களிகூர
வடியவிளமாந்தமைப்பவரு மந்தாநிலம்போற்சரிக்கின்றான். (௩௰)

கொக்கிதேவர்வந்தகதிமுற்றிற்று.

ஆக-கதி-௰௧-க்கு-திருவிருத்தம்-௩௱௰௬.

உ

பன்னிரண்டாவது

முத்தாயியம்மைகதி.

கண்டிலேனச கண்ணனையென்றனார்
கொண்டுவாடுங் கொடியிடையாடியர்
விண்டுபோக விரைந்துவந்தல்லமன்
பண்டுகூறும் பரிசுவிளம்புவாம். (க)

பொடியணிந்தெழில் பொங்குறுமல்லம
னடியர்தங்க ளகத்திற்றுயரினை
யுடையிழந்த வொருவன்கரமெனக்
கடிதடைந்து களைந்தருள்செய்யுநாள். (உ)

மறைத்திருந்த மலிசிவபத்தியைப்
புறத்தழிந்த யொழுகேயுடம்பினை
வெறுத்தகன்று வெளியுருவாயினா
னறுத்தபந்த வசகணனென்பவே. (ங)

அறைந்ததூயவ னங்கவுபாதியோய்
நிறைந்தசீர்மை நினைந்திலள்போதுயி
ரிறந்துபோயின னென்னத்தளர்ந்துடன்
பிறந்தமாது யெரிதுளமாழ்கியே. (ச)

புலம்பிநைந்திருக் கின்றவப்போதினி
லிலிங்கமுங்கர முந்திகழ்மெய்துற
நலங்கொளல்லம னண்ணினனண்ணலுங்
கலங்கிநின்றவக் காரிகைகண்டனள். (ரு)

கண்டபோதச கண்ணனைக்காண்கிலாள்
கொண்டபீழை குறைபவழுதடிப்
புண்டரீகப் புதுமலர்விழ்ந்துகண்
மண்டுநீருக வாய்விட்டரற்றினாள். (சு)

பாவியேன்முகம் பார்க்கவொண்ணாதென
வாவியாமச கண்ணனதன்றுசெய்
கோவெலாமி[illegible]க்கவருளினன்
மேவினாயென மீண்டும்வணங்கினாள். (எ)

வணங்குமாதின் மலர்முகநோக்கியே
யணங்கனாய்நல்ல சகணன்றன்மையை
யுணர்ந்திடாம லுளைதலுணர்வுளார்க்
கிணங்குறாதென் றெந்தையியம்புவான். (அ)

அழிவிலானை யழிந்தனனென்றுநீ
விழியினான்மிகு வெள்ளம்பெருக்கினை
கழிவிலாதவா காயங்கழிந்ததென்
றொழிவிலாம லுளமெலிவார்கள்போல். (௯)

சச்சிதானந்த சங்கரனாகவே
யச்சநீங்குபு தன்னையறிந்தவன்
றுச்சமாந்துயர்த்தோன்மயியாக்கையை
பிச்சியூனதை யானெனவெண்ணியே. (௰)

ஒண்டளாக்க ணொடிவிலருளருக்
கொண்டடுத்த குருவருளாற்றனைக்
கண்டமெய்த்தவன் காயந்தனையன
முண்டகெட்டிலை யொப்பவிடுப்பனால். (௰க)

படியில்வந்து பரமகுரவனாற்
றடையறும்படி தன்னையறிந்தவ
னுடல்விடும்பொழு தொன்றொருமண்மயக்
கடமுடைந்தவா காயங்கர்பனால். (௰உ)

ஐந்தபாச முழுதும்பரிந்திட்
கந்துமோர்சிவ ஞானிநார்வினை
சிந்துமாறு செறிந்தவுடம்புதான்
வெந்ததாசின் விழியெதிர்தோன்றுமே. (௰௩)

யாவுமாகி யிருக்குஞ்சிவத்தொடு
மேவுஞான விழியுடையான்றனக்
கோவுமாறி லுறவுபகையெனும்
பாவமோவிலை யென்றறியாவையமே. (௰௪)

யாக்கைதாமென் றிருந்தழிகின்றவ
ருக்கிலாவழி வாகியுடம்பொடு
தாக்கிலாதவர் தம்மையுந்தாமெவ
ணோக்குவாரவ ருண்மையைநோக்குறார் (௰௫)

கூத்தனாடகக் கோலநடிப்பினைப்
பார்த்துவாய்மையென் றெண்ணிலர்யாருளா
ரோத்துஞானிதன் யாக்கைநடிப்பினை
யோர்த்துமாதவ ருண்மையென்றுன்னுறார். (௰௬)

அறிந்திடாம லசகணன்றன்மையை
பிறந்துளானென விரங்கினையன்னைநீ
மறந்திடாயிம் மதியென்றனல்சொல
நிறைந்தஞானமுத் தாயிகழ்த்துவாள், (௰௭)

ஆரவின்கால ரவன்றியறியவர்
தனையினிலலே பசகனொன்றன்னோடீ
தெரியினன்றிச் சிறியளறிவலோ
பெருமயான்செய் பிழைபொறுப்பாயென்று. (௯௮)

வேறு.

பங்கனிருந்த ரதிக்கருள்செய்து
கங்கையடைந்த கணக்கெனவென்பார்
விங்குறவந்தனை யெங்குடியுள்ளார்
தங்கடவந்தரு தன்மையினென்று. (௯௯)

வந்தனை செய்து வழுத்திமுனின்று
பந்தமகன்ற பதம்பெறுவண்ணம்
மெந்தையியம்பி யெனக்கருளசெய்யென்
றந்தமடந்தை யறைந்தனளன்றே. (௱)

தேசிகனல்லம தேவன்மகிழ்ந்து
பாசமகன்று பரம்பொருள்காணு
நேசமடைந்தனை யின்னைநிகர்ப்பார்
காசினியின்மிசை கணடிலமென்று. (௱௧)

பிறப்பொருகோடி பிறந்துபிறந்து
புறக்கருமங்கள் புரிந்திடினும்மோய்
மறப்புறுமாணவ வல்லிருளின்றிச்
சிறப்புறுமுத்தி செறிந்திடுவாரோ. (௱௨)

மரிப்பொடுதிப்பு மறிக்குதுமென்று
கருத்தைவெளிக்கரு மத்தின்விடுத்து
விரிக்குதனெய்யை விடுத்தெரிகின்ற
நெருப்பையவிப்ப நினைப்பதையொக்கும். (௱௩)

மட்டறவோடு மனத்தைநிறுத்திக்
கட்டுதல்வீடு விடுத்திடல்கட்டென்
றெட்டியபண்பி னுரைத்தலமப்போர்க்
கிட்டனவட்கருள் செய்தனளன்றே. (௱௪)

தத்துவமுற்று மயக்குவதள்ளி
மெய்த்ததனைப்பெற வேறுகொடுத்தான்
பொய்த்துறுகுப்பை கினைத்தொளிபொங்கு
முத்தையளித்தென முத்தைதனக்கு. (௱௫)

வீடுவிரும்பி வெறுத்திலன்மெய்யைத்
தூடருமொண்குா வன்றனையெங்கு

நாடியுழன்றில னானுயவென்னைத்
தேடியடைந்தருள் செய்கனையென்று. (உ௬)

அல்லமனென்னு மருட்குரவன்றன்
புல்லிவணங்குபு பொற்கொடியன்னாள்
செல்லலகன்று சிதம்பரமெய்தி
யெல்லையிலின்பொ டிருந்தனளம்மா. (உ௭)

முத்தாயியம்மைகதி-முற்றிற்று.

ஆகக்- கதி - ௰உ - க்கு - திருவிருத்தம் - ௬௪௬.

பதின்மூன்றாவது

சித்தராமதேவர்கதி.

காமருசித்த-ராமனிடத்திற்
போமனல்சொற்ற-சீர்மையுரைப்பாம். (௧)

செல்லல்களைந்து-நல்லறிவின்பஞ்
சொல்லுவனென்னு-மல்லமனென்பான். (௨)

வேறு.

கருமயோகமுங்-கிரியையாவையும்
மருவிராமன்வாழ்-புரியைமேவினான். (௩)

வாவியாலயங்-காவிராமனு
மேவலாளாசெய்-தோவிலாமையை. (௪)

பார்த்தருளண்ணல்-மூத்தவிராமன்
வார்த்தையறிந்த-கூத்தினனென்றே. (௫)

போரறிவின்றான்-சாரவிருந்த
வூரினுமில்லென்-றாவிசழ்ந்தே. (௬)

இலலமகன்றில்-வல்லலடைந்தா
னல்லபசுப்பொன்-வல்லியுவந்தான். (௭)

அன்றுநினைந்து-நன்றுறவாவி
பொன்றசழ்வார்பாற்-சென்றிதுசொல்வான். (௮)

வேறு.

ஓட்டிராமனுளத்தினி-விட்டம்யாதுகொலித்தொழின்
மூட்டியாமென்முயன்றனன்-கொட்டிவீழுமிருக்கில்போல். (௯)

வீழ்த்திறைப்பவிடுத்தல்போற்-றொழிற்குளெய்த்துறுதொழினுமை
யினழர்க்கவிட்டதென்றிட-மொழிக்கனுற்றவனேதினான். (௰)

சாந்தனேறியதாழ்மொழி-காய்ந்தவேலிருகாதினும்
போந்தபோன்றபுகுந்தன-மாந்தராகுலமன்னினர். (௰௧)

அறமழித்தனையன்றியு-நெறியறக்குருவிந்தனை
பெறவுணர்த்தனைபித்தவென்-றுறவுருத்தனரொட்டலர். (௰௨)

ஒட்டனென்றனையும்பருஞ்-சிட்டனென்றுகொள்சித்தனைத்
துட்டவென்றுசளிததனா-வெட்டிருந்தடமேவினோர். (௰௩)

வேறு.

மெய்த்தடமகழ்பவர் வினையையன்றியே
சித்தர்தஞ்செயலொரு சிறிதுமின்மையான்
மத்தருவகுரவனை மன்னிலும்பினு
மொத்தமவொட்டனென் றுணர்த்துமென்றனன். (௰௪)

நிகழ்ந்துலகிடைநிலை நிற்குநலலு
முகந்துசெய்பவன்றனை யும்பனையெனப்
புகழ்ந்தவர்புண்ணியர் பொறுமையாளிழித்
திகழ்ந்தவர்நரகொன் றிசைப்பாநல்லவர். (௰௫)

மறவினையுடையனை மாற்றித்தூயநல்
லறவினையுடையனா யறிந்திட்டன்னரோ
டுறவினையடைந்திலை யொபபக்கண்டறத்
துறவினையுளெனவொட்டர்சொல்லினர். (௰௬)

ஓங்கிருவினைகளு மொப்பக்கண்டவர்
தாங்களென்றனையொரு தமரிறபேணுவ
ராங்கவையிரண்டையு மடைந்துபோயுழ
னீசனென்றனையுணா நெறியிலீரென்றான். (௰௭)

எனக்கறவினையுமி லென்றுகூறிநீ
யுனக்கொருசதியிலென் றுண்மைகூறியே
சினத்தனர்நிலனசழ் சிறியர்யாவருந்
தனக்கிணைதானெனுந் தம்பிரானையே. (௰௮)

முற்றியகல்வியின் மூடர்நீவிரநுங்
கற்றறிமூட்டனுக் கிறைமினனனவ
னுற்றனனெனவிலவ னுணர்வுசொல்லினு
விற்றெனவுணர்வமென் றெந்தைகூறினன். (௰௯)

சேடனும்புகழ்வுறுஞ் சித்தராமனை
மூட்டனென்றுணர்ந்தவம் மொழிகயர்தொடர்த்
தோடருங்கொட்டினோர் சிற்றத்துப்பெறு
நீடுவெந்தழல்சொரி நெய்ங்கர்ததால. (௨௰)

இறுக்கினாரழுக்குடை யெயிறுமென்றனை
ருறுக்கினாரதிர்த்தன ருயிர்த்துமீசையை
முறுக்கினர்நகைத்தனர் முருட்டுக்கைகளாற்
பெறுக்கினர்சிலைகளைப் பெருஞ்சினத்தராய். (உக)

நங்குரவனையிகழ் நயமிலான்றனை
யிங்கொருசிலையினா லெறிந்துகொல்லுதல்
யொங்குறுமறமொடு புகழுமாகுமென்
றெங்குரவனையவ ரெதிர்த்துச்சூழ்ந்தனர். (உஉ)

கட்டுமினடிமினுங் கரத்திற்கொட்டினால்
வெட்டுமினிங்கைசொல் வாயின்வெண்பலைத்
தட்டுமினெறிமின்வன் றலைகுமைந்திடக்
குட்டுமினெனவுளங் கொதித்துக்கூடினார். (உங)

என்மனவிருளற வெழுந்தவல்லமன்
மின்மலிவுறுதிரு மேனிமீதிழி
சொன்மலிபொட்டலர் சூழ்ந்துகொண்டுவன்
கன்மழைசொரிந்தனர் கைசலிப்பவே. (உச)

யாக்கியுனொறி தனிக்கலன்றிமெய்
நோக்கிலாதாமொரு நூறுகோடிகன்
மீக்கிளர்சோதிதன் மீதுவிசினுந்
தாக்குறுமோவவை தாக்குறுவரோ. (உரு)

கொடியவரெறிந்தகல் குவிபக்குன்றென
முடிமிசைநின்றனன் முத்தனலலமன்
புடவியினுடனிழல் புதைப்பவங்கிழல்
கடிதினின்மீமிசை) காணுந்தன்மைபோல். (உசு)

ஒறுப்பவனிழிந்தவ னொருவன்செய்தநோய்
பொறுப்பவனடுவுளன் பொறுக்குநெஞ்சமு
மறப்பவனுயர்ந்தவ னென்றுவாய்மையாற்
சிறப்பகனென்றினின்று செப்புவாரரோ. (உஎ)

தீங்கினையெதிர்நின்று செய்யுமோதினை
தாங்கிலன்முனிவினை மறந்துதாமரைத்
தேங்கமழ்மலரென முகஞ்சிறப்புறீஇ
யீங்குநின்றிடுமிவன் யாண்டுளான்கொலோ. (உஅ)

மலர்மிசைவேதனே மலர்க்கண்மாயனே
மலர்புகழ்மழவிடைப் பாகனேவெளி
வலனிவன்பிழைசெயு மவரிடத்தினு
நல்லுனென்றுகண் டவர்கவின்றனர். (உகூ)

கல்லெழிபடாமையைக் கண்டவொட்டலர்
சொலலுறினியவொரு சூட்சிமந்திரம்
வல்லவனிலன்றனை வலிந்துபற்றியே
கொல்லுவமெனவெதிர் குறுகினாரோ. (௯௰)

குறுகலுமவன்பல கோலங்கொண்டன
னிறைபுனற்குடந்தொறு நிலவுதோன்றல்போன்
மறுகினர்நிலனசூழ் மனிதர்பற்றுசற்
கறிகிலரிவனையெனன் றமலன்றன்னையே. (௯௧)

மருண்டனராசித்தரா மப்பெருந்தகை
யிருந்தருளிடத்துமெய் யிளைப்பவோடியே
திருந்தியவடியிசைச் சென்றுவீழ்ந்தெழுந்
தாந்தையோடினையன வறைதனமேயினர். (௯௨)

யாந்தொழில்செயுமிடத் தேதுமின்றியே
போந்தனனொருவன் புதியனிவபுக
ழோர்ந்திலனுரைக்கொணா மொழியுரைத்தனன்
மாய்ந்திலமுடனசை மருவியாவகேள். (௯௩)

என்றவரறைதலு மிராமனசிந்தையிற்
புன்றொழிலகன்றுமெய்ப் போதமபெற்றிட
வன்றருளல்லம னடிகள்காட்டுறு
மொனவொருசீற்றமவந் துதித்தெழுந்ததே. (௯௪)

யாவனென்றன்னையின் றிசழ்ந்துளானவ
னவரிந்திடுவனெ னனவெழுந்தனன்
மேவுறுந்தவமத வெகுளிதானினி
யோவுறுந்தாத்தன வொருவரானுமே. (௯௫)

வேறு.

என்னைவைதவன்யாரவ னெனமுனிந்தெரிபோன்
மூனவெய்தினன்சித்தரா மப்பெயர்முதல்வ
னன்னையன்னநம்மலல்ம னவன்சினமறிந்து
சென்னியொண்கரமசைத்து வெண்ணகைசெய்துசெப்பும். ()

அசழ்கின்றார்தமைத் தாங்குறுமகனிலமென்ன
விசழ்கின்றார்தமைப் பொறுக்குமித்தன்மையெய்தலின
னிசழ்கின்றாநண்மா தவமுடையோகிநீயென்று
புகழ்கின்றானென விசழ்ந்தனன்பின்னரும்புகல்வான். (௯௭)

சிறப்புப்பெற்றநல் யோகிதன்மனத்தெழுசினத்த
னறத்தைக்கொன்றிடு முன்புபஞ்சியிற்பூகுமழல்போ
லொறுக்கப்பட்டவன் பவம்பிணையொழித்திடுமதனாற்
பொறுத்தற்கொப்பில யென்றுளன்றறிந்தனையோதும். (௯௮)

காலனின் பூணம் பொறையுளனுருவன் கடல்சே
ராலகல்லமுதாகுமென் றவன்றவமபுகழ்வான
போலிவைதனன் கொடியவ னெனும்பொருடோன்றச்
சீலகல்குமோர்தொழில்செயு மல்லமதேவன். (௩௯)

பொறையுறும்படியல்லமன் சூழ்ச்சிபிற்புகலக்
குறையுறுஞ்சினமிகுந்தன னுருபபெனக்கொதித்தே
யறையுறுந்திரள்பங்கெனச் சித்தராமைய
னிறையுறுந்திருவருளுடைப் பிரானெறிநிகழ்த்தும். (௪௰)

குறிப்பில்லைதனை வெளிப்படை யிகழ்விலுங்கொடிதாய்
வெறுப்புறன்செயாவென்னைநீ யிணையடிகழ்ந்தமையாற்
பொறுப்பனல்லன்யா னுதல்விழித்தீயிடைப்பொடிப்ப
வறுப்பனென்றன னிகழ்விலுக்காருளமழுகார். (௪௧)

தன்னைக்கொல்வினுந் தான்பிறிதொன்றினைக்கோறல்
பன்னிற்பாவமென்றறைகுவர் கற்றுணர்பண்டையோர்
நின்னைச்சொலியவற்றதனை நீத்தையென்றெண்ணி
யென்னைக்கொலலுவனென்றனீயறவனேயென்று. (௪௨)

காதனங்கனுணீறு மூந்தியதென்பர்சாற்று
மாதவங்களுளுயிர்செகா மையுமற்றுமதிப்பிற்
மாதகக்களிறகொலைசிறந் தன்றெனப்பார்த்து
நீதெரிந்திலையாக்கனே யென்றனனிமலன். (௪௩)

செருக்கொழிந்திலையென்னெனதிர் செவிசுடுதீச்சொ
லுரைத்துநின்றனை யுனைவிடுகிலனெனவுருத்து
நெருப்பெனுந்திரு நுதல்விழிதிறந்தனனினைத்து
மரிப்பினுந்தருவேனுயி ரென்றிராமன்றான். (௪௪)

நெற்றித்தீவிழிக்காமனை நீற்றுவதன்றிப்
பற்றிக்காமமில்யோகியைய் யடுத்திடவற்றே
செற்றத்தானுதல் விழியழலல்லமதேவன்
வெற்றித்தாண்மலர்க் கீழ்ச்சென றுபலரிந்ததுவிரைந்து. (௪௫)

மணிந்துமீளுமவ் வழலொருவீரன்மேற்பாயத்
துணிந்துபோயவ னாற்றல்கண்டுளம்வலித்தாலைந்து
தணிந்துபேடிமேற் செல்லுமாறலைவனசரன்போ
லிணைக்கிராமன்வாழ் நகரினைப்பற்றியதன்றே. (௪௬)

கங்கைவார்சடைக்கறைமிடற் றிறைநகைக்கனல்போய்த்
துங்கமாமதில்சூழ்தரு புரத்தினைச்சுடல்போ
லெங்கணுமகன்மேல்விடு மிராமனன்னுதற்க
ணங்கியோகியக்கரினைச் சுட்டதையன்றே. (௪௭)

அணியெரிந்தன மென்றுகிலெரிந்தனவாரித்
துணியெரிந்தன கலனைகளெரிந்தனசுதையின்
பணியெரிந்தன பலசாலமெரிந்தனபகரு
மணியெரிந்தன வெரிந்தனகண்டவாவயிறு. (௪௮)

சேயெடுப்பவர் விருத்தரைப்பிடிப்பவர்சேரும்
போயெடுப்பவர் புகலரிதாகிமண்புரண்டு
வாயடிப்பவர் மனையெரியவிப்பவர்மறுகிப்
புரயலைக்கடலென வழுதிரங்கினர்பரந்து. (௪௯)

உதித்தனாயிறுபோன்றுசெம்மணியினமொளிரப்
பதித்தமாளிகைமீதுபற்றியபவழற்கொழுந்தாற்
கதித்தவாடகசசெங்கமலீததுவான்கங்கை
கொதித்ததாலிடைக்கொதிப்பொருதன்னங்கள்குழைய. (௫௰)

அன்னகாலையி லருட்கடலல்லமதேவன்
சொன்னலாபுரத் தவர்துயரனைத்தையுந்தொலைப்ப
வுனனிபோரவிழி யுழவினையிமைப்பினிலொழித்தான்
முன்னமாலழனை டமரரைக்காத்தருண்முறைபோல். (௫௧)

எந்தையல்லம னருளினானுதல்விழியெரியால்
வெந்தவந்நகர் பண்டையின்மும்மடிவிளக்கம்
வந்தபல்வள மொடுசிறந்ததுநாமகிழ
வுந்துவெவ்வழ லிடைவெந்தவாடகமொத்து. (௫௨)

ஒருத்தன்வந்தவா றெசெயபொற்பணியொன்றைத்
திருத்தவல்லவ னழித்ததைசசிறந்திடச்செயல்போற்
புரத்தைநன்றற வலலமன்புரிசலும்புரத்தோர்
கருத்தில்வந்தெழுந் தோங்கியதாரவிமாக்கடலே. (௫௩)

ஒருசணற்றல்போ யொழிந்திடவலியறுமிராம
னிருசணுலுங்கண் டுளசசெருக்கென்பதொன்றின்றிப்
பெருகுகாணேனும் புனல்கொளப்பேரழலவிழ்ந்து
கருகுநாண்மல ரொனழுகவசரிந்திதுகருதும. (௫௪)

வேறு.

எல்லொருநுதல்விழித்திவன்றனையிறைஞ்சலாலே
தன்னருளதனலென்னைத்தடுத்தவந்தாளவேண்டிப்
பொன்னிவாகுணக்குபூக்க புணர்புலமடந்தைபாக
னின்னிலவாப்பிற்கோல மிதுகொடுவந்தானென்று. (௫௫)

தீயனேனறிவிலாமற் செய்பிழைபொறுத்தாட்கொடி
பேயனொருவன்செய்த பிழைபிழையவனையீன்ற
தாயலாற்பொறுப்பர்யாவர் தானுவேயென்றிராமன்
பேரயனைழுதின்செந்தாட் போதினைப்பற்றிவீழ்ந்தான். (௫௬)

தன்னினமாயிராமன் சீரண்புகிலவன்செய்தீமை
யுன்னுவனலனெங்கோமா னுடன்றுவந்திலங்கைகாக்கு
மன்னவன்கவின்கூர்வெள்ளி மலையெடுத்தலைத்துவந்து
பின்னவன்வணங்கிச்சிறப்பப் பிழையுளங்கொண்டதுண்டோ. (ருரு)

செய்யதாண்மலரின்வீழ்ந்த சித்தனையருளானோக்கி
யையநீயெழுகநெஞ்சி லஞ்சலையென்றுகூறிக்
கையினாலெடுத்தணைத்துக் கல்வியுந்தவமுமாய்க்கும்
வெய்யதாம்வெருளிதன்னை விட்டிடென்றெந்தைசொல்வான் (ருசு)

வலியவனிடத்துமொத்தான் மாட்டினும்வெருளிகாத்தல்
பொலிவுசெயறமதென்னப் பொருந்துறுதனையர்தமபா
னலிவுறுவெருளிசெல்லா தாதலானலியலாற்று
மெலியவனிடத்திற்காக்கும் வெருளியேயறமதென்பர். (ருஎ)

வைதவன்றன்னைநன்று வாழ்த்தினனெனவுந்தீய
செய்தவன்றன்னைநலல செய்தவனெனவுங்கொள்வோன்
கைதவமகன்றமுத்தி கண்டவனவ்வாறுன்னான்
பொய்தவனென்பதென்று புகன்றனர்புலவரன்றே. (கூ0)

பெரியவர்தம்மைக்காய்ந்தான் பிறங்கல்கல்லியகோலொப்பான்
புரிவனபுரியப்பட்டுப் புலம்புவனொத்தாற்காய்ந்தா
னெரிநரகதனில்வீழ்வ னிழிந்தவர்க்காய்ந்தானென்று
லொருவர்தம்மிடத்துஞ்சீற்ற முறுமையேநன்றுமாதோ. (கூக)

யாவர்க்குமொப்பநன்று மெண்ணிநெஞ்சினமிலாமை
மூவர்க்குமரியசெய்யு முனிவர்க்குஞ்சிறந்ததென்று
தேவர்க்குமரியவின்பஞ் சித்தராமப்பேரண்ணல்
மேவற்குவடிவுகொண்டு மேவியவிமலன்சொன்னான். (கூஉ)

அல்லமவுறைந்தமாற்ற மறிந்துநெஞ்சித்தராமன்
சொல்லுவன்மூத்தியெய்துந் துணையசாதனங்களெல்லா
மிலலையெனிடத்திலேனு மெனைநீவிர்நாடகொள்ள
நல்லவனுகசெய்த நன்மையேநனமையெனறு. (கூங)

கருத்தழிகடமிறங்கு கவுட்கரிவலிந்துபற்றித்
திருத்துபுதனைகாலேவுஞ் செயலசெயக்கொள்வதன்றி
யொருத்தல்வந்தழிந்துதானே யுறவுகொண்டிடுவதுண்டோ
தெரித்திடலடியனேனின் றிருவடிக்கத்திறத்தேன். (கூச)

அடன்மலிவீரன்வீர மவனெதிர்மலைந்துநின்றோன்
படையினைநொண்டுகாணப் படுமதுபோலவுன்றன்
கடன்மலியருளினாற்றல் கண்டிடப்படுமிங்கென்றன்
கொடுமையின்மிகையாலென்று குடங்கம்பட்டமூங்கிக்கூறி. (கூரு)

என்குறைவினையாதெந்தா யினித்திருவுளமிரங்கி
நன்குறுமுத்திசேரு நன்னெறிகாட்டுகென்று
தன்குறையிரந்துளோர்ந்து தனைநிகர்சித்தராமன்
முன்கரையிறந்தவன்பான் முதல்வனைவணங்கினானால். (௬௬)

வணங்கியவவனைஞான வாரிதியருளானோக்கி
யிணங்கியபருவங்காணு மிவனுறனக்கின்பமுத்தி
யணைந்திடுநெறியிதென்ன வறைவமென்றுளத்துட்கொண்டு
பிணங்குறுபிறவியென்னும் பிணிமருந்தனையான்சொல்வான். (௬௭)

யருவமுற்றிலர்க்குமுக்கட் பகவனாகமத்தினுண்மைப்
பெருமையைப்பொருளையெண்ணிப் பெருமிதத்துணைப்பிலன்றான்
குரவரிற்பதடியென்ப குறித்துநற்பருவநோக்கி
யருள்செயிற்குரவசிகாமவனெனுமறைவனையன். (௬௮)

உரைசெயிற்பரமஞான மொன்றுமேமுத்திக்கேது
சரியைநற்கிரியையோகந் தாமொருமூன்றுஞான
மருவுதற்கேதுவென்று மறைபுகன்றுரைக்குமிந்தக்
கருவியைப்பொருளென்றெண்ணிக் களிப்பவர்கயவரன்றே. (௬௯)

கருமமும்யோகந்தானுங் கரணத்தைப்புனிதமாக்கிப
பொருமிடர்வாயிரோரும புகைமூலகறங்குபோலத்
தெருமராதுண்ணிறுத்துந் தெளிந்தவக்கரணந்தனு
னிருமலனாகுமீச னிதந்தனென்றுணர்வுதிக்கும். (௭௰)

நித்தியனிமலனென்னு நினைவுமனித்தமாகிப்
பொய்த்தழியுடம்புடைமைப் பொருந்தியபொருள்வெறுத்து
மெய்த்தருள்குரவன்றனை விநமயினன்சென்றுசார்ந்து
தத்துவமுதலுநின்ற சனியறிவினையேகாணும். (௭௧)

புலன்களையொழித்தபோதே பொறிகளும்பூதமைந்துங்
கலங்குறுகரணநான்குங் கலாதியுஞ்சுத்தமைந்தும்
விலங்குறுமடியிலவைத்த வெறுங்குடந்தள்ளினமேன்மேன்
மலக்குறவொருங்கடுக்கு மட்கலம்விழுதலேபோல. (௭௨)

இந்தியமொன்றொன்றாய்விட் டிடின்மற்றையொன்றுசாரு
முந்தியமனமழிப்ப முற்றும்போமணியபாமபி
னைந்தலைகளினுளொன்றை யரிந்திடின்மற்றொன்றுலஞ்
சிந்திடுமிடறரிந்தாற் றீர்ந்திடுமொருங்குமாதோ. (௭௩)

ஆதலான்மனமடங்கி லங்கலிங்கங்கடம்முட்
பேதமோவபேதமோவென் றழிவுறுபித்தநீங்குந்
தீதிலாவென்றியப்பிச் சித்தராமற்குநாவா
லோதொணாவுணர்விலுண்மை யுணர்த்தினன்குருகுகேசன். (௭௪)

முனிதருளுரார்சிந்தர் மனையர்களைக்கடம்மூன்
றுனிய நுளெனப்பேரினில்மன் றூழுருளபெற்றிலலை
யின்றியெனவேர்வாரியால றென்றநட்டாருர்தம
பனிமலரடியில்வீழ்ந்து பணிந்தனன்சித்திராயன். (௭௰)

இப்படிச்சுருளினாலே பிராமணுக்குபதேசித்துச்
செப்பருமவனைமுற்றேவலை செய்யிவுளமகிழ்ந்து
கைப்படுமயிர்க்கமெனக் கருணைவாரிதியிருநதான்
துப்புரவன்மைந்தசீர்சால் சொன்னலாபுரத்துமாதேவ (௭௧)

சித்திராமதேவர்கதி - முற்றிற்று.

ஆக-கதி-௰௩-க்கு-திருவிருத்தம்-௭௨௧.

பதினான்காவது

வசவண்ணர்கதி.

சித்திராமனோடாரியனல்லமதேவன்
பத்தராகியபயிரசெய்கல்யாணமாம்பழனத்
தித்தநீரொனும்வசவனையுழவனிற்கண்டு
மெய்த்துமார்வமக்ஷுடந்தமையாமினிவிரிப்பாம். (௧)

அன்னமீனுடனிரம்வூரக்கொண்டமையாமற்
செகடுலோர்வயிரிபசிபாறறுப்பிறந்த
சொன்னலாபுரந்தவஞ்செய்தநேர்மானுவான்றுதிப்ப
வென்னையாளுடையவலமனிநற்கருணையில் (௨)

சங்கமேவுகல்யாணமாநகனக்கன்னி
னக்கிராண்மலர்ப்புசமணைபந்தசோலவனியால்
வந்துநாதெனுநாசிமிர்புசமிகட்டிழந்த
துர்ந்துவார்திலாக்கருங்கடலுடைநதபேருலகம். (௩)

மூக்கானுபகன்புகழெனு மூரலுமபகற்றுக்
தக்கநீருசுவைக்கறியெனச் சமைந்ததுவசவன்
மிக்கவான்புகழுவற்றினை மாதவாவிரவித
துய்க்குராவினிற்றய்ந்தனர் பயப்பசிகொலைப. (௪)

விலக்குமூறபவச் சித்திராமற்குமுன் விளம்பு
மிலக்கணத்தினுக் கருணர்த்தியெனுமிலகபெத்தைக்
கலக்கமற்றறிந்திடுவதற் குதாரணக்காட்ட
மலக்கமற்றசம் மல்லமன்றிருவுளமிசைத்தான். (௫)

அடியவர்க்கெளி யானெனுமவனெமதகத்திற்
குடியிருக்குமவ் விராமனையுடன்கொடுகுறிலோர்
நெடியவேடுத்தகன் னிரையெனவங்ககர்நீங்கிக்
கொடிமதிற்கலி யாணமாநகர்வழிக்கொண்டான். (சா)

நறும்பழஞ்செறி தனியிடமொய்த்திட நண்ணு
மெறும்பொழுங்கென வானடியவாகிரளெழுந்து
பறந்தும்வெனுசமண் குண்டரையிணங்குருவசை
லுறும்புரம்புக திருவருங்கண்டுளமுவந்தார். (எ)

தமபிரானருள் வசவனுக்கியவறச்சாலைக்
கும்பவாசநீர் முதலியவேண்டுவகொண்டு
வம்புலாமலர் வனத்தயர்வுயிர்த்துநல்வழிசேர்
தெம்பிரானடி யவாகிரளேகுகலகண்டார். (அ)

பாணடின்மாவளஞ் சிவிகைகூர்ந்தேகுநர்பரிந்து
வேண்டுமாறுகொள் வேடதகர்துறந்தவர்விரத
நீண்டுமாறுகண் டுவந்துசென்றெழிலலங்கார
காண்டமாமெனு மங்கலபுரத்தினைக்கண்டார். (கூ)

கண்டுசெல்லுமப் போதிலங்கசர்வளநகருத்திற்
கொண்டவல்லமன் றிருவுளமிகக்களிகூர்ந்து
பண்டைநல்லிசைப் புலவர்சொல்லிராமனைப்பார்த்து
மண்டுபல்வளங் காட்டுவன்றனித்தனிவகுத்து (ய)

தனைவிரும்பிவந் தடைந்தவர்தம்மொடுமொருதத
தினகரன்கதிர் விருமபுறச்செய்தளிக்கிளைக-
ணனிவிருந்துணுங் கடிமலர்சுமந்து [illegible]
கனிவிரும்புதண் பொழினிகழ்வதை [illegible] காணாய். (யக)

பூவினோடுசெந் தேன்மழையொழிவறப்பொழியுங்
காவினோடுவெள் ளிதழவிழ்ந்தொழுகுதேங்கமல
வாவியோடுநல் லிசைமயிலஞ்சிறைவண்டு
யாவினோடுவெண் குழலெனத்திரிதலைப்பாராய். (யஉ)

கடிமலர்ப்பசுந்தேன் றுளிபிலிற்றுபூங்காவைக்
குடியிருக்குமவ் வளமெலாங்கொண்டுவெண் டிருகு
மடியடுத்தவ ரொவிருந்தினங்கயல்வாளு
கொடியினிற்கவர் தண்பணைமருதமுநோக்காய். (யங)

குதிரையங்கதிர் மணிக்குடநீர்குடிப்பதோ
லதிரிளங்கமஞ் சூல்வளைதவழ்வயலணிநெற்
கதிர்வளைந்துசெந் தாமரைவாயுறக்கவிழ்ந்து
துதிபொருந்திய வழகையுமையநீநோக்காய். (யச)

இக்குத்தன்னுன்வாழ் பயிற்சியாலிறந்துயிர்போயு
மங்குப்பொன்னெயில வட்டத்துளிருண்மனத்தமணர்
தங்கற்குன்றுமிப் பொன்னெயில்வட்டமுஞ்சடைமேற்
கங்கைப்பெண்ணமர் பரனடிககன்பனீர்ணுய். (௰௫)

சிறந்தழூடுகின் றுதவிலைமவிழிமெயன்ச்சேர்ந்து
பிறங்குமாமணிக் கதவிருபுடையினும்பெற்றுச்
சிறந்தகோபுர வாய்தலுமலாயிசைத்தெய்வம்
பற்றுநூடிய முடியிறைக்கணபரியோராய். (௰௬)

இலங்குநீற்றறுங் கவசமிட்டக்கமென்றியம்பு
மலந்தல்வாளைகைவெய்க் தஞ்செழுத்தத்திரமடுத்த
கலங்கொள்வீராம் பத்தாதமறுகமணளளார்
கலங்குபாசறை போன்றெதிர்நிற்பதகாணும். (௰௭)

கட்டுவார்சடைக் கண்ணுநல்பூசனைக்கரும
மட்டுமாதவர் நீப்பயிற்றுற்றுமாறமூள்
வீட்டுமேற்புறங் கண்டவர்கொடியனவென்னப்
பட்டுமாலிகை பற்பலநிகழ்வனபாராய். (௰௮)

பொறித்தவாளைமூரின் கனிபிளைக்கடைத்தலைபொருந்தக்
குறித்திடாதுணை வெளக்கறித்தல குகோங்கொண்டு
நியதத்வாழையின் கனி[illegible]செக்கையாய்நினைந்து
குறித்திடாதமா செழுமுகப்பசுங்கிளிகாணும். (௰௯)

வள்ளலல்வசவன் புகழ்வாயினெழுத்தா
தெள்ளுமவல்லமண் குண்டர்தமிறடபினுமிழிப்பித்
புள்ளுகல்லலை வெளவிளம்பூவையோடிருந்து
இன்னையவ்வச வன்புகழ்சொலவதுகேள். (௨௰)

என்றுகூறியவ் பிரமனை மகிழ்வுசெய்கின்ற,
மன்றல்வீதியில வசவநாயகனிருமனைமுற்
குன்றுபோலுயர் கோபுரவாய்தலைத்துறுகச்
சென்றுமேவினனெம்மையாளல்லமதேவன். (௨௧)

தொடர்த்துளோக்கைவெண்மருப்புரற்காற்கருந்தோற்றே
லுடுத்தமெய்ப்பரன்கொலைகுறித்தெடாமழுவொய்ய
வடைத்தலைக்குறித்திடாதசெம்மணிக்கதவடுத்த
கடைத்தலைக்கண்மரீதவர்குழாநெருங்குதலகண்டார். (௨௨)

வேறு.

ஆறுகளையடிசிலும்பானடைகுவாரடிசிலுண்டு
மறுமிடைவருவார்சான்றோர்வைகியவிடங்களுடிக்
குறிபெறமருவுசோற்றுக்காவடிசுமந்துசெல்வார்
[illegible]மலர்சுமந்துதண்டலதன்பூசனைக்குப்போவார். (௨௩)

செஞ்சரணிறைஞ்சிகல்குஞ்செழுந்துகில்கிழித்துக்கிள்கொண்
டெஞ்சியமிகையெனறெண்ணிமிட்டவண்கனறுபோவா
ரஞ்சுடர்மணிப்பசும்பொன்னணிதுகிலலங்கலசாந்தம்
வஞ்சியர்தமக்களிப்பத்தருகெனவாங்கிச்செலவார் (உச)

நிந்தைசெய்தெமையெதிர்த்தீ நெறியில்புன்சமணர்கங்கண்
டைத்திறையறிபுச்சொல்வம் வசவனுக்கென்றுசெலவார்
நந்தியைவணங்கவேறு நடாதாறுகின்றபோந்து
சிந்துரம்வயமாவம்பொற சிவிகைவிட்டிழிந்துசெல்வார். (உ௫)

பூரகெழுவசவற்பாடத் திவ்வியாழ்கொண்டுசெல்வா
ராகினமதனைவென்றோ னடியவர்சூழாநெருங்க
யோகெழுமணிப்பசும்பொன் னிருங்கடைகோகளின்று
ரோகையோடலமனுமத தொருவனுமிராயன்றானும். (உசு)

ஆயிடைநின்றோர்தம்மை யப்பணைப்பெயரின்மிக்க
தாயவனெதிர்கண்டோகை சொல்லுமவ்விலையறவென்று
கோயிலுளமலபூசை முழுதமொடுசெய்புயபோதும
போயினன்வசவனோடு புகழ்ந்திதுபுகலுமாறுன. (உஎ)

மாதவரிருவராய மழைமதரகெடுங்கண்மகளை
பாதியனுருவிரண்டு படைத்துவந்தனனையென்னச்
சோதியதாளக்கோலைத் தோரணவாயதன்முன்னம்
வீதியினின்றுமொன்று விளம்பினன்றவதறின்மிக்கான். (உஅ)

எனறவளியமபசுந்தி யெனும்பெயரக்கருணைக்குன்றங்
கன்றினைநினைந்துநெஞ்சங் கரைந்துவந்தனையுந்தாய்களின்
கொன்றொருதடையுமுண்டோ வொல்லைநீதருதியென்னச்
சென்றவம்மலனோடு சித்தராமனைவணங்கி. (உகூ)

பரசிவலிங்கபூசை யண்ணியபயனேயுங்கள்
வரவெனவுளமகிழ்ந்தான் வசவனீர்வருகவென்ன
வெருவொடுமுளமுளைந்து மெய்த்தவனவிளம்பவெங்கள்
குருபரமுனிவான்போலக் குறுகைகொண்டுகூறும். (௩௰)

அரசியலடைந்தார்தம்பா லையமேற்றருந்துகின்றோர்
வருசெயல்வரிசையன்று மறித்துநீபோதியென்று
வுரைதெயவமலனப்ப ணுளம்வெரீஇக்கடிதுமீண்டு
வரைசெயும்வயிரத்திண்டோள் வசவநாயகற்குச்சொன்னான். (௩க)

அல்லமன்புகன்றமாற்ற மப்பணன்சென்றுநின்று
சொல்லலுந்துணுக்கென்றுள்ளஞ் சோற்றளர்ந்துடல்வியர்த்துப்
புல்லவந்தனையுந்தாய்முன் மொருதுதும்மறுத்திட்டோடு
கல்வினங்கன்றமோன்முன் னுன்செலாதிருந்தேனென்று. (௩௨)

ந்துருகுமன முளைந்து கவலைகொண்டழுங்காநி
பெருந்தகைமாச்சிதேவன் பெருங்கடற்பிறந்தசாவா
மருந்துதன்னெனக்கிடைத்து மற்றதைவாரிக்கையா
லருந்துறவலசுவான்போ லாயினைநீயுமென்றான். (௧௩)

பெருந்தகைமாச்சிதேவன் பேசுசொல்விளக்குத்தூண்டுந்
துரும்பெனவுதவச்செம்பொற் றாளிணையகோளான்மாழ்கி
யிருந்தவப்பிழையென்மேற்றே யென்றடியிறைஞ்சியொய்யென்
றருந்தவரொடுபுறப்பட் டல்லமனருகுவந்தான். (௧௪)

என்குணமறமேயாகி யானதிற்றிரிதலில்லை
னின்குணமருளேயென்று னியதினிற்றியெத்தாய்
புன்குணமகவின்றீமை பொறுத்தருள்செய்கையென்னூர்
தன்குணம்விடுத்தொழிக்குந் தாய்வியனுலகிலுண்டோ. (௧௫)

சூத்திரப்பாவையானச் சூத்திரியோருடகண்
யார்த்தெனைக்குறையகற்றிப் பணிசெயக்கோடியென்று
வாய்த்தகற்றுரவன் செந்தா மரையடிமிசைவிழுந்தா
னேத்திமெய்ப்பதந்திரித்த மெனப்படும்வசவதேவன். (௧௬)

நிலமகள்பொறுதன்னி னிறுத்துநர்யாவரோதை
மலிகடல்புரளுமாயின மறிப்பவருளரோவெங்க
டலைவரீமுனிவையாயிற் றடுப்பவருலகில்யாண்டு
மிலையிலையருள்செய்யெந்தா யெனச்சென்னவசவன்றாழ்ந்தான். ()

சொற்றிடுங்குதலைச்சொல்லிற் றோற்றிறந்தெரிதல்போலச்
சிற்றிளங்குமரனன்பு செய்வடியிற்றுழனேக்கேல்
சற்றுநின்கடைக்கண்வைத்துத் தண்ணளிபுரிகவென்று
நற்றவன்மாச்சிதேவ னங்குரவனைப்பணித்தான். (௧௮)

டைமனமெய்பொருங்கி னுன்பணிசெய்பவல்லோன்
றைமிலசயிவனலாது தானொருவரையுங்காணே
னருள்செயவேண்டுமென்ன வல்லமனடிபணிந்தான்
றிருமகள்கொழுநற்கன்பன் சின்னரப்பிரமணம்மா. (௧௯)

னமையெலாமடிமைவேண்டி னிவன்பிழைபொறுத்தியென்று
ணமையுலாம்பணைமென்றோட்சே யரிமதர்மழைக்கட்செவ்வா
யுமைமணாளனையுவந்த வெண்டவரெலாம்பணிந்தார்
கமையுளாருணருமெங்க டம்பிரான்சுழறலுற்றான். (௨௰)

சொல்லியசொற்கள்கற்றீர் சொற்றவக்நெறியினிற்கு
கல்வியவில்லைநம்பா னவிறருமாற்றமொன்று
புல்லியுசெயலொன்றுகப் பொருந்துநர்தம்மிலார்க்கும்
மல்லிபமொடுக்கும் மாதரேயெளியராவார். (௨௧)

ஆதரவில்லையல்வேண்டு மறத்தினிற்பொருளோர்செம்மபாற
பூதரமுளவழித்தும் பொருளுளவேயாகு
மாதரவுளதேனல்குற் பொருளுளவென்றாலும்
பூதமெனவளர்ந்து புண்ணியப்பொருளளிக்கும். (௫௨)

துறவறமனையறஞ்சேர் தூயநற்கல்விகல்லோ
டுறவொடுமகத்தான தொண்டவம்விரதம்பூசை
யறிவினையனைத்துமிலலை யாதரவில்லையாயிற
பெறுவினைமெய்வருத்தம் பெரும்பொருளழிவுமாதோ. (௫௩)

ஆதரவுடையான்செய்பு மல்லவுநல்லவாகு
மாதரவிலாதான்செய்பு நல்லவுமல்லவாகு
மாதரவதனாலாவிக் கருந்துணையெனபழத்தி
யாதரவலாதுவேறொன் றளித்திடக்கண்டதுண்டோ. (௫௪)

ஆதலாலன்பினுஞ்சொல் லகமகிழ்வினைசெய்யாவென்
றோதினனடியார்நேமை யொழித்தருடொழிலினின்றான்
காதலாலவணங்கினோர்கள் கருணையாலன்றியாங்க
ளேதினனலலராவே யென்றடிதொழுதுநின்றார். (௫௫)

காஞ்சிரங்கனியின்றாங்குக் கடையனேன்பிழைபொறுத்தாய்
தீஞ்சுவையமிர்தமன்ன திவ்வியகறியிற்குற்ற
மாஞ்சுவையறிதலபோலிவ் வன்மனைச்சிறவென்று
பூஞ்சரண்மிசைவணங்கிப் போற்றினன்சித்தராமன். (௫௬)

அடைக்கலமென்னையாளா யண்ணலேயென்றுநந்தி
கடிக்கமலங்கள்வென்ற காணமிசைமீண்டுந்தாழ்ந்தான்
விடுத்திடேலென்றுசென்ன வசவனும்வீழ்ந்திறைஞ்சித்
தொடிக்கரந்தொழுதானன்பா றுதித்தனாசூழ்ந்துகொண்டு. (௫௭)

அல்லமனெனுமெய்க்கோமா னருட்கடைக்கண்வைத்தைய
சொலலுவனெழுநீயென்று துணைக்கையாலெடுத்தணைத்து
நல்லருள்புரிந்துதண்ட நாயகன்றிருமடத்து
ளெல்லையிலடியார்சூழ வினிதெழுந்தருளினானால். (௫௮)

வசவண்ணர்கதி - முற்றிற்று.

ஆக-கதி-௰-க்கு-திருவிருத்தம்-௭௬௫.

பதினோராவது

மருளசங்கரதேவர்கதி.

தாணுவினுயாபிர சாதநுண்டத்திற்
காணருமருளசங் கரனைக்கண்டருள்
பூணணிடல்லமன் போதகல்கிய
மாணுறுசெயிரினை வகுத்துக்கூறுவாம். (௧)

மாதவரொண்ணிலர் மருங்குசூழ்தர
வாதுலவொதிபொரு ளாகவல்லம
ர்தனையறிவறி கத்திகொண்டுதன்
னேதமின்மனையிடை யெய்தன்மேயினு (௩)

அவத்தைகள்பலபல வகன்றுமெய்ப்பர
சிவத்தினையண்டமவர் செய்கைபோற்கடை
தவப்பலகடந்துபோய்ச் சாதகுண்டத்தை
யுவப்புடனடைந்தன னொப்பிலலமன். (௪)

உயர்பிரசாதகுண் டத்திறெண்கரை
மயன்மலிபித்தரின் மருளசங்கரன்
பயிறவக்கண்ணுறீஇப் பரமயோகிதன்
னியல்பினையுணர்ந்தன னெம்பிரானரோ. (௫)

கண்டருளமலனைக் கண்டுதானெதிர்
வெண்டிரையமுதினை மிடியன்போலியே
யுண்டனனெனமகிழ்ந் தோடிவீழ்ந்தனன்
வண்டிருவடிமிசை மருளசங்கரன். (௬)

வணக்கியவறவனை வங்கெடுத்துமெய்
யிணங்கெழுமுலைகையோ டருள்செய்தல்லம
னிணங்கறிவருணிலை பிராமற்பாரத்தவன்
குணங்களைவியந்திது கூறன்மேயினன். (௭)

குண்டமேவுறுபிர சாதக்கொளனைகொண்
டுண்டுவாழ்மாதவ னுண்மைத்தன்மையைத்
தண்டராயகன்முதற் சாரணர்யாவருங்
கண்டிலரியாரினிக் காணவல்லவர். (௮)

சரியையொண்கிரியைகா றடுக்கும்யோகிலை
புரியவர்தமமையப் புரியுஞ்செய்கையாற்
றெரிதரலாகுமோர் செயலுமின்றியவர்
புரிநன்ஞானியை யறியலாகுமோ. (௯)

கலாறுமோர்சில ஞானியிலவில்லாழ்
நிலைமறமாகினு நீத்துநிற்குமோர்
தலைமையாகினுந் தரித்தருளமே
நிலைமறைதாடவா விருக்குமென்பவே. (௯)

வல்லனென்றிருப்பினு மிருக்கும்வன்மைபொன்
றில்லனென்றிருப்பினு மிருக்குமெள்ளுரப்
புல்லனென்றிருப்பினு மிருக்குமபுண்ணிய
னல்லனென்றிருப்பினு மிருக்குஞானியே. (௰)

அறிவறிஞானியா லன்றிவன்பவ
மறிவுறுகருமியான் மாய்வுறுதுகா
ணெறிகதிரவ்வலக் தெழுந்திடாவிடிற்
செறியிருளகலுமோ சிதரா மனே. (௰௩)

சங்கரமுனிவிலை தன்னைக்கண்டாய்கொலென்
றெங்குருநயான்சொல விராமன்கைதொழு
திங்கிவனமருளரி விருந்ததன்மையென்
னங்கணவறைகென வறைதன்மேயினான். (௰௪)

வேறு.

தொழிலான்முயன்றநூர்வமெனிற் றுயரொன்றயிர்க்குவினையுமனு
வொழியாவடிலசாரூபதி யுண்டமிசசிணுசர்வமெனிற
பழியாதுமிலையகன்றபோம பவமேயெனைப்பிரசாதக்
குழியானதனையகலாமற் கொண்டங்கிருந்தான்குணமிக்கோன்.

ஐந்தமகன்றசிவபத்தர் பாதம்விளக்கும்புனற்குழியின்
வந்துபிறந்துழுழ்கியதின் வைகும்புழுவின்பெருமைசொறு
மூந்துகங்கைமுதலவா மூழ்றுமபடிநதீவினைகள
சிந்துமந்தணுளருமே சேராவொன்றுமறைசாற்றும. (௰௫)

தாய்க்குவழுவின்மகளிர்க்குத் தந்தைதனக்குப்மைவிற்குச்
சேய்க்குமறையோர்தமக்கிடர்செய் தீர்வில்கொடியபாதகமும்
போக்குமிமைப்பிற்கரணத்தைப் புனிதமாக்கிச்சிவமாக
வாக்குமரன்றன்பிரசாத மாயினதற்குநிகருண்டோ. (௰௬)

பசிக்குமருந்துமாய்வீடு பயக்கும்வணமைசேர்ந்துபவ
மொசிக்குமரன்றன்பிரசாத வுதியந்தானுணர்ந்திலது
வசிக்குந்தகைமைசங்கரற்கே வருவதனறிப்பசிக்குணவு
புசிக்குமனிதர்க்கென்றும் பொருந்தாதென்றனெமபெருமான்.)

நின்னையறிவன்சங்கரனே நீயேயவனையறிகுவாய்
பின்னையுலகில்யாரறிவார் பேசிற்பாம்பேனாம்பின்கா
றன்னையறியுமெனவலமன் றட்டாமரையின்கிழ்ப்பணிந்தா
னென்னையடிமையாயுடைய விராமனென்னுமினையிலலான். (௰௭)

அம்பொன்வைப்பின்மீதிருந்து மறியாதல்லற்படுவான்போ
லம்பொன்மருளசங்கரனை நானேவறியாதிருந்தழிந்தே
னிம்பர்மருவிநிரஞ்சனநீ யெனக்குக்காட்டித்தந்தனையென்
றும்பர்பரவுமலமனை யுவந்துபணிந்தானருணந்தி. (௰௮)

இணங்குமிக்ககாமிதனக் கின்பமூடல்சரவிங்கம்
பிணங்கன்முத்திக்காமிக்குப் பேறின்பென்பதுணர்த்தற்குக்

குணங்கள் மிக்கார் மிளைச்சினக்காங் குறையொன்றுளதோ - நினக்காவி
ன், பணங்கொணிலத்திற்பரமசிவ பத்திகருவானீயென்றக்கால். ()

இதுமருளசங்கரன்போ லெண்ணிலாரிங் மனைவாயிற்
சங்குலயகதுமகலாமற் காப்பனெனினி முன்றில்
பஞ்சவினையின் வலிகடந்த் மலருந்தாஞ் செய்தவப்பயனாற்
றங்குகயிலைமலையன் றோ தண்டாதவெங் றலன். (௨௰)

வெம்மையேதன் கணிகழ்ந்திடினும் வெந்தீக்குணமென்மதுபோல
நம்மையுலகின்றாண்டேனு புலைகதிப்பதியைதனிதன்
றிம்மையுலகமிபம்புமெனி லெங்கள்வசவின் பெருமை
கொம்மையிளமென்முலைமடந்தை கூறனன்றியாரறிவார். (௨௧)

பத்திக்கடலேகுணக்குன்றே மாசப்பகையேயெம்முறவே
முத்திக்காசேசிவானந்த முதலேஞானமணிவிளக்கே
சித்திப்பொருளேயருணந்தி தேவேயினைத்தொழுமடியார்
புத்திக்கருதேயாவர்நினைப் போல்வாரவனையறியேமால். (௨௨)

என்றுகூறவெமையுடையா னெனக்குப்புகன்றவெமெல்லாஞ்
சென்றனாளிலிலினது செக்தாமரைதாடொழப்பெற்ற
வின்றுதொடங்கியுளதாமென் றெந்தைநந்திவணங்கியெழ
நின்றவமலசிவசரணர் நெஞ்சமுவகைபூத்தனரால். (௨௩)

அருளான்மருளசங்கரனுக் கமரர்தாமுமறிவரிய
பொருளாகியபேரின்பவது பூதிவினக்கமருள்செய்தா
னுளையானினைவாலருணேக்கா லுலகாணர்வைப்பிணித்தமல
விருஞானைத்தானநமாற்ற வெழுந்தஞானசூரியனே. (௨௪)

மருளசங்கரதேவர்கதி-முற்றிற்று.

ஆக - கதி-௰௫-க்கு-திருவிருத்தம் - எ௱௩௰

பதினாறுவது

இட்டலிங்ககதி.

இட்டனல்ல மதிதலனருளுற்று
நட்டதன்னொடு நந்தியுணாவுற
விட்டலிங்கத் தியல்புபுகனறமை
கட்டுவல்வினைக் கட்டறவோதுவாம். (௧)

சங்கரற்குத் தனிமிகரின்பவி
டங்களித்தரு ணல்லமனந்திதன்

மங்கலத்திரு மாளிகைக்கட் செவிக் (.6487)
கங்கணாற்கினி யாரொடுகண்டனன். (௨)

கண்டுபேரொளி மாடத்துக்காப்பணக்
தண்டகாதன் றவிசொன் றமைத்திட
வண்டநாயக னல்லமனையிடைக்
கண்டநோக்குங் களிப்பவிருந்தனன். (௩)

ஆதனத்தி லமர்ந்தருளல்லமன்
பாதமன்பொடு பன்மலர்தூயிது
மாதவத்தின் வலியெனத்தாழ்ந்தெழு
காதன்மிக்குக் கசித்துளகந்திதான். (௪)

அடியனேன்சிவ பத்தியறிந்தமை
படியிலூமன் கணவெசப்பட்டது
முடியுமாறு மொழிந்தருளென்றுபொற்
றொடியுலாவகை தொழுதுவிளம்பினன். (௫)

கேட்டவாரியன் கேடில்சிவநெறிக்
கூட்டமேவிய கொள்கையினுய்வினைக்
காட்டுவாருள ரோசெங்கதிர்கதிரு
ளோட்டுசோதியு மூண்டுகொலோவென்றான். (௬)

வள்ளலின்றனை வந்துபுகழ்ந்தனன்
றெளுதண்புன றேக்குழுலைத்தலைக்
கிள்ளிநின்றெறி கின்றவர்போலவென்
றுள்ளுடைந்திட் டுரைக்கும்வசவனை. (௭)

வேறு.

இசழ்ந்தென் றுளச் செருக்கினையகறலாய்
புகழ்ந்தனைவிழையுளிக் கழிபிட்டாறுநோய்
மிகுந்தெழுவளர்த்தல்போ லெனவிளம்பியே
தகுங்கழலிறைஞ்சினன் றண்டநாயகன். (௮)

அருளினானுனதடி யருச்சிக்கும்படி
தெருளிலாவெனக்குரை செய்தியென்மனு
மருளனுமெனுமொரு மதினுற்கிந்தருள்
பொருளினானினையன புகறன்மேயினான். (௯)

புன்மாநெறிபுழுப் புன்விலங்கெனும்
பன்மையாயுயிர்செயும் பவக்கடப்பியே
வன்மைகொணிலமிசை மக்களாகுத
னன்மைகொளுயிர்க்கலா லரிதுகத்தியே. (௰)

தீர்வந்து வாயினு நன்மையாற் றுரு
மாயினி லுலகினி லருந்தாப்புக
ழ்சீர்த்தலைப் படுமி வழியடிப்பினு
மிருவு நலகித்தறம் விளக்குமங்கமே. (௰௧)

அறத்துறப் பெய்தினு மனமினலறந்
திறப்புறச் செய்தலின் கரிநுசெய்யினும்
புறச்சமயங்களைப் போக்கியாகம்
நெறிச்சமயங்களை யறிதுகோர்தலே. (௰௨)

ஆகமம்புகன்றி யடைவதுயினுந்
சோகமிலாசைவத் துறையைநன்றெனச்
சேர்குதலிசந்த சேர்வதுயினு
மோரலிங்கமிக்கனு குதலன்றென்மையே. (௰௩)

புண்ணியமுதிர்வினுற் பொருந்துமங்கையிற்
கண்ணுறநிகழ்வுறு சிவலிங்கத்தினை
யெண்ணியமனமுடனென்றுமவந்தனை
பண்ணியமூபலமவன பத்தனென்பவே. (௰௪)

ஆவுறம்பிணிகெட வாவின்பால்கறந்
தாவினை யூட்டல்போ லாணவங்கெட
மாவியுளமலனை யங்கைதந்துயின
ருவியுளமைவுற வாக்குமாரியன். (௰௫)

கருங்கொடியிருவிழிக் கண்ணுறாநோர்மணி
திரிந்திடுசெயலெனத் திரிதலின்றிய
பொருந்துறுமகமொடு புறபுலந்நோவற
விருந்திலகுறுமரு விட்டலிங்கமே. (௰௬)

குறிபலபலமூவுற தொண்டுபலவகைப்
பொறிதொறுமருவியோன் புலனுகர்ந்துமாய்ந்
தறிவருநிலையலா தாரமேவிய
நிறைவுறுமங்கையி னிகழுமிட்டமே. (௰௭)

அடைந்துளவுருச்சுவை யமைதியென்பன
வுடம்பொருமூன்றினு முற்றடைந்திடிற்
தொடர்ந்துளவினைவலி தொலைத்தியானெனு
மிடும்பையினின்வரு விட்டலிங்கமே. (௰௮)

என்றுமிவுறவுறிற் இட்டலிங்கமா
மொன்றுமொருபொருளிலை யுறவிழித்தவன்
பொன்றுறசமமெனப் புணர்த்தமாயையை
வென்றவனவனென விளம்பும்வேதமே. (௰௯)

பொருவில்சுற்றத்தியாகந் தாரம்பூண்டொரு
வரவயிராகமாம் வத்திரம்புனைந்
தொருவலிலுணர்வெனுஞ் செச்சையொன்றுறப்
பரமனையிருத்துவோன் பத்தனாகுவான். (௨௰)

ஒன்றிரெண்டுள்ளுற வுடம்புமூன்றையு
மன்றநலவத்திர மடியதாக்கியே
யென்றுமங்கமைவுற விட்டம்வைப்பனே
லன்றவன்சிவமய மாகுமென்பவே. (௨௧)

அருளெனும்புனலினை யாட்டிச்சாந்தமாம்
வரைநறுஞ்சந்தொடு மருவியிந்திய
விரைமலர்புனைந்தழிவினையருத்துநிற்
பரமனையவன்சிவ பத்தனாகுவான். (௨௨)

ஆசறுமனத்தெழு மன்பையன்றியே
பூசனையுவக்கிலன் புராரிசென்னிமேல்
வீசுறுதிரையினு மிக்கதோசொலா
யூசல்செய்மனமுடை யொருவனாட்டுநீர். (௨௩)

பூப்புனைகையுமேம் புநிதன்றன்புகழ்ப்
பாப்புனைநாவுமே யடைத்துளான்றனைச்
சேப்புனைகொடியுடைத் தேவனேயெனா
நாப்புனைபுகழொடு நாகரோத்துவார். (௨௪)

பூசனைசெயாதகை புராந்தகன்புகழ
பேசுதலிலாதவாய் பெற்றிழன்றிடு
நீசரானவர்தமி னெடுவனத்திடைக்
கூசுதலிலாதபுன் குரங்குநன்றரோ. (௨௫)

குடிப்பனவிழுங்குவ கூரெயிற்றினாற்
கடிப்பனநக்குவ வனைத்துங்கைம்மல
ரடுத்துளசிவன்றனக் கற்பித்துண்பவன்
விடுத்தவன்மேலவரும் வினைகள்யாவுமே. (௨௬)

தானுறுமுடன்மனந் தனமென்றுள்ளவை
யீனமில்குருசிவ சரங்கட்கீந்துதான்
யானெனதென்குத லின்றிவைகுவோன்
மேனிகழ்சிவமொடு வேறலானரோ. (௨௭)

குருசிவசரங்கொளக் கொடுத்தமெய்ம்மனம்
பொருளிவைநமவெனப் புந்திசெய்துகொ
ளொருவனில்வழிமறித் தொறுத்துக்கொள்வன்
சரணில்லன்மெய் தவறிலாமையால். (௨௮)

விடுவனகாமம்வெவ் வெகுளிமாலிவை
தொடுவனகுருசிவ சரங்கடொல்லைவக்
கடுவெனவெருவிய கருத்துளார்க்கிவை
யுடுவனவெனப்புல னட்டவாற்றலாய். (௨௯)

அங்கையினமர்தரு மானவிட்டொரு
வெங்கடவுளர்நமை விழைந்துபோற்றுவார்
கங்கையையகன்றுயர்க் கழியின்மூழ்குநர்
தங்களின்வேறலார் தருமமூர்த்தியே. (௩௰)

மோகமில்குருசர மூனியின்முன்னுள
தாகியசெயிர்முழு தகன்றுவண்டுறைந்
யோகியமடியெனப் புனிதனாகுமேற்
மாகெனுமொழியுமை பாகற்கன்பனும். (௩௧)

விள்ளருநற்சிவ வேடத்தோர்மொருள்
கொள்ளைகொள்கிற்பினுங் குறைகள்கூறினும்
பிள்ளையைமறுப்பினும் பிழைகள்செய்யினு
மெள்ளுதலில்லெனி லீசற்கன்பனும். (௩௨)

சங்கமந்தன்க்கொரு சாதியுன்னிற
னிங்கையினமர்தரு மாற்குமுன்னினன்
சங்கரனுடைசரக் தம்மில்வேறெனு
மங்கவனிவறு மளற்றழுங்குவான். (௩௩)

தலைமைகொள்குருசிவ சரங்கட்காகவே
யுலையிடுமெரிசியன் றேங்கன்மத்தெறி
வலையமுதாக்கமக் காகவாக்குறிற்
கொலைசெயுநஞ்சினுங் கொடியதாகுமால். (௩௪)

தனுவுளவளவுமோர் தகுநற்செய்கையு
மனமுளவளவுமா வனையுஞானமுண்
டெனவுளவளவுநே மமுமிவைந்தவன்
பினையுளவளவுகோய் பிறக்ககற்றுமே, (௩௫)

ஈசனையிருத்துறு மிதயத்தோர்மொரு
ளாசையையிருத்துத லந்தணர்தம்
வாசமுற்றிடுமொரு மனையிற்புன்செய
னீசனையிருத்துத னிகர்க்குமென்மால். (௩௬)

சினமுதலியமய நீரமற்றுபு
வினைதபுவாய்மையா மொழகையன்றெனும்
புனலொடுவிரவியே பூசினல்லது
முனமெனுமனையிடை வராதிலிங்கமே. (௩௭)

காலமுங்கருமமுங் கடந்தகாரணன்
றாளுறும்பரிசறப் பார்மடந்தையர்
கோலமும்பொருளையுங் குறித்துகச்சுகர்
சீலமும்விரதமுந் தீயவென்றால். (௩௮)

வெங்கொலைகளவுபொய் வெகுளியாசையென்
றிங்கிவையொடுமரீஇ யிருக்கின்றார்தமக்
கங்கையினெல்லியோ லவிர்சடைப்பிரான்
செங்கையிலிருப்பினுஞ் சேயனசேயனே. (௩௯)

பத்தரைப்புகழ்வுறப் பணியவுண்டவர்
வைத்தனகொளவுடன் மருவப்பெற்றவர்
சித்தியுங்கடவுளர் சிறப்புமேவெரு
முத்தியும்பொருளென முன்னுறார்களால். (௪௰)

இன்னனகன்னெறி யாவுமாயிடைத்
துன்னியசிவகணந் துணிந்துகொள்ளவே
மன்னவனெனுமருள் வசவநாயகன்
றன்னொடுபுகன்றனன் றலைவனல்லமன். (௪௧)

பாடினன்னாவினன் பணிந்துசொல்லுரை
யாடினன்பன்முறை யல்லமன்றிருந்த
தாட்டலைபுனைந்தனன் றண்டநாயகன்
மூடியவுவகையின் மூழ்கினனரோ. (௪௨)

திருந்தவிவ்வகையுப தேசித்தெண்ணிலா
வருந்தவர்குழாத்தொடு மருணந்துப்பெயர்ப்
பெருந்தகைமகிழ்வுறப் பிரிவிலாகிய
விருந்தனன்மலிகலி யாணத்தென்பவே. (௪௩)

இட்டலிங்ககதி-முற்றிற்று.

ஆக-கதி-௰௬-க்கு-திருவிருத்தம்-௮௩௬.

பதினேழாவது

கதலிவனகதி.

வலாயிற்புண்ணிய வனத்தினில்வளங்கெழுகதியின்
கலையிற்பன்னெடு காளருட்குரவனைக்காண்பான்
றிரிதற்குற்றுலாய் வந்துமாதேவிகல்யாண
புரியிற்கண்டுவந் தேகியமுறைமையினிப்புகல்வாம். (௧)

காட்டினும்பெருங் குன்றினுந்தேடினளகாணாள்
வாட்டுறும்பிறப் பெனும்பிணிமாய்வுறவிட்டிற்

கூட்டுநன்மருந் திருப்பதையறிஞராற்கூறக்
கேட்டுவந்துமா தேவியங்நகரினைக்கிடைத்தாள். (௨)

தலையின்வெண்கலை யொன்றுறவெற்றனைசமைந்து
மலிகொளும்படி மனைதொறுமுலகெலாம்மழிச்ச
வலம்வரும்பரற் றினியவள்வெற்றனையாய்க்கட்
புலன்விருந்துனுங் கடிநகர்வீதியுட்புகுந்தாள். (௩)

நாற்குணங்களுநன் மூதற்குணமாகியநாணைத்
தீர்க்குமிம்மட மூடையவள்யார்கொலோதெரியேம்
பார்க்கிலின்னவள் பித்துடையாளெனப்பலரு
நோக்கும்வண்ணம்வர் துற்றனளுலகியனோக்காள். (௪)

உலகுளார்தமைப் பேதையென்றுணர்ந்தனளோதா
னுலகுளார்தனைப் பேதையென்றுணர்குவதொன்றோ
வுலகுளார்தமை நாணிலணீங்கியவுடையா
ளுலகுளார்தொழுந் தண்டநாயகன்மடத்துற்றாள். (௫)

வேறு.

தண்டநாயக னுடுமலர்நெருங்குறத்தவிசி
னண்டநாயக னலமன்வீற்றிருந்தருளக்
கண்டுபோயரு கிறைஞ்சினளாண்டமர்கணங்கள்
பண்டுதாமறி யாவியப்படைந்தனர்பார்த்து. (௬)

நெஞ்சமாரழ லரக்கெனநெக்குநெக்குருகச்
செஞ்சொல்வாய்தடு மாறவார்விழிபுனல்சிந்தக்
கஞ்சநாண்மலர்க் கைதொழுதங்கவனையகா ணு
ளஞ்சினேன்பவப் பிணியினின்றருள்செயெனமழுதாள். (௭)

விடுவப்பவ ராணுனப்பெண்ணைனவேறோ
வேட்டலர்க்குழ லுமைகலையேயிவளிவள்போ
ளுடுதிற்பரு வம்பெறுமவரிலைஞானங்
கூடுதற்குரி யாளெனவல்லமன்குறித்தான். (௮)

தானலாவொரு பொருளிலைச்சகமெனவெண் ணு
ஞானமேவலாற் காமவின்பத்தினைநண் ணு
டாதலாதர வாற்றனைத்தழுவியின்புறுக
நேனமாக்கரு ளுளர்கொலோவென்றனரிருந்தார். (௯)

இன்றுகாமனை வென்றவளினையளாயிறையோ
டொன்றுமேனிய ளாகியகண்ணுதலொருவன்
நின்றனானென வுலகினிலெடுத்தசொன்மெய்ம்மை
யன்றுபோலுமென் றியம்பினர்சிலரவணமர்ந்தோர். (௰)

உடலமானமற் றிவளனைத்தையு மொருங்கு
விடவலார்க்கலா விளமையுஞ்செல்வமும்விரும்பி
கடலைவாழ்வினில் வெறுப்புறுப்புல்லியகார்க்குத்
தொட்ருமாவினை தொலையுமோவெனச்சிலர் சொன்னார்.*()

சென்றுதேடிநாந் தத்துவமருள்செயுஞ்சீட
ரன்றிஞானதேசிகனுளனோவெனவாய்ந்திட்
டின்றுமேவுமர் தேவிபோலிலையெனவெமமா
னின்றஞானமூ லந்தனையுணர்த்துவானினைந்தாள். (௰௨)

பூதநீயலையொறிசளுமலையலைபுந்தி
யேதுநீயலையிவற்றினைமயங்கியானென்னும்
போதநீயலையென்றிலையனைத்தையும்போக்கிச்
சோதியாகியபிரமமேநீயெனச்சொல்லி. (௰௩)

ஞேயஞானஞா துருவெனுமிவைபலநிற்கு
மாயினவேறறு முத்தியன்றதுசகமாமென்
றேயுமாறிது வதுவெனுஞ்சுட்டிலாவியல்மை
மாயைமாறிய தேவியாலருளினன்வள்ளல. (௰௪)

தேறுநீவென வெனதுளந்தெளித்ததேசிகனைகம்
மாறுகாண்கிலே னுடல்பொருளாவிகண்மதிப்பில்
வேறுபோய்கின வாயினவென்றவள்விழிக
ளூறுநீரொடுமெல்லமன் றுடொழுதுளைந்தாள். (௰௫)

அன்னைநீயினிக்கதலிமா வனத்திதனையடைந்திட்
டென்னைமேவினை கேட்டவிப்பொருளினையெல்லா
நின்னினிதெளிந்துறுதிகொ ணிருத்தியாசனத்தின்
மன்னுவாயெனவேவின னறக்கொடைவள்ளல. (௰௬)

வள்ளறன்மலர்த்திருவடி வணங்கியம்மருங்கிற்
கொள்ளைமாதவர்தாடொழு தருள்விடைகொண்டு
வெள்ளமாகியவன்புநின் றுயிர்த்திடமேவித்
தெள்ளுமாமுதனையவள் மருப்பதஞ்சோர்ந்தாள். (௰௭)

வசவன்பாலருளல்லம னுற்றெனவானோர்
பசுவின்பானிறைசுனையிடை நழுவிவீழ்மழத்தை
மிசையும்பூங்கிளி மிழற்றொலிகடலெனவிரவு
மிசையும்பாசிலைக் கதலியங்காடதிலிலங்கும். (௰௮)

விரிந்தவாழையினெட்டிலை மிசைநிறைமதியம்
பொருந்துமாறுவின்முழுதையு மளித்தருள்புத்தே
ளருந்தவாய்மடைத்தொழிற்றிற விரம்பியவடிசில்
சொரிந்ததாமெனமனங்களி கூர்தரத்தோன்றும். (௰௯)

இனையவாழையங்காடுகண் டெங்கண்மாதேவி
முனிவர்வானவரியாவரு முறைமுறையேபோற்றத்
தனியளாயொருபுறம்பசுந் துளசுவைதருசெங்
கனியவாவியவுள்ளமோ டிருந்தனன்களித்து. (௨௰)

ஐந்தாவது - கதலிவனகதி - முற்றிற்று.

ஆக-கதி-௰௭-க்கு-விருத்தம்-௫௮௯.

பதினெட்டாவது

சாதகாங்கதி.

வினையடுத்த விழுமந்துடைத்தெமக்
கினையடுத்த வருளுடையல்லமன்
மனனடக்கம் வசவற்குணர்த்துத
வினையெடுத்தினிச் சாற்றுதுமமரோர். (௧)

காவினீடுங் கதலிவனத்துமா
தேவிபோதத் திருவருள்செய்தவண்
மேவிஞான விளக்குறவெம்முடை
யாவிபோலும் வசவனறைகுவான். (௨)

மத்தவாத மயக்கமிலாதுயர்
முத்திசாதன மொன்றுமொரீழிந்தரு
ளத்தனீயென் றடிகடொழுதெழப்
பத்திவேண்டும் பரமன்பகருமால். (௩)

பரமமுத்தி பதம்பெறுமேதுவுட்
காரணசுத்தி யதனதுகாரண
மாவெணரித்த வமலற்குறித்தநற்
கிரியையித்திறம் வேதங்கிளக்குமால். (௪)

மனமிலிங்க மருவிலையேனுட
றனிலிலிங்கந் தரித்துமிலையிலை
யெனவியம்பு மினையிலியாகம
நினைவர்கழ னிற்கநிறுத்திநேய், (௫)

தாவிலாத மனமொடுசார்தரா
தோவுமாயி னுலகிற்புனலுமென்
பூவுடோறும் போக்குறபூசனை
யாவிபோகிய வாகமிசைக்குமால். (௬)

புறம்புகாண்குவன் புல்லியனீசனை
யறிந்தஞானி யகமுறக்காண்பனா
லெறும்பெய்க்காணுறி னிங்கரும்பேகொளுஞ்
செறிந்தவாடிலை தின்னவெனபவே. (௭)

காங்கணல்ல கருமஞ்செயாமற்பத்
திரிந்துசெல்லுஞ் செலாதவிடத்துநெஞ்
சொருங்குறுத வொருமனந்தன்னினும்
பாங்கவல்லற் படுக்கும்பகையிலை. (௮)

துயிலையின்பெனச் சொல்லுதலிந்தியத்
தியலுநெஞ்ச மிலாமையினலன்றே
பயிலுநெஞ்சம் பாந்துதிரி தருஞ்
செயலிலில்லை சிறிதுஞ்சுகமரோ. (௯)

மனமொருத்தன் வசப்படுமேலவன்
பினைவருத்தும் பிறப்பையடைகிடான்
மனமொருத்தன் வசப்படாதோடுமே
னனிபிறப்பிடை நாளுஞ்சுழலுமே. (௰)

அறவினைக்கு மரும்பொருளின்பொடு
பெறுவதற்கும் பெருங்கல்விகற்றுயர்
விறலினுக்குநல் வீரந்திக்குமொண்
டிறலினுக்குந் துணைமனமென்பவே. (௰௧)

நல்லசெய்து நரையுயர்க்கவு
மல்லசெய்தங்க ளற்றிடைத்தாழ்ப்பவும்
வல்லதிந்த மனமலதையனே
யில்லையென்ன வியம்புமறையெலாம். (௰௨)

நெஞ்சமாதுழை நேசனைகண்ணுமேல்
விஞ்சுமாதகங் கோடிவினைப்பினு
மஞ்சுறனவ னவ்வினையாவையும்
பஞ்சுதீயிடைப் பட்டெனமாயுமே. (௰௩)

மக்கண்மானிட னொன்றுமனத்தினன்
மிக்கமேன்மை விளங்கினனிலனெனிற்
பொக்கமேவும் பொறிகளைகாந்தினு
லொக்குமாவினை யொத்துயர்வுற்றிடார். (௰௪)

கெடுக்கவல்லதுங் கெட்டவர்தங்களை
யெடுக்கவல்லது மிம்மனமென்றதை
யடக்கவல்லவ னையமவக்கடல்
கடக்கவல்லவனுவன் கடிதரோ. (௰௫)

ஆயுமைமிககோடரியசெயலெலா
நேயமிக்க மனத்தைநிறுத்தல்காண்
வீரியுற்க மனமுழுமுடனிற்குந்
தோயநிற்குறி னிற்குந்துரும்புமே, (௧௬)

ஓடுமாவை நிறுத்துமினுள்ளுறக்
கோடும்வாய்க்கீக வினைத்திலைகொள்ளுவார்
நீடுமாமன நிற்கநிறுத்துறி
லோடும்வாயுவை யுள்ளுறவீர்ப்பரால், (௧௭)

அடுத்தநாடிகளங்கொருமூன்றிலும்
விடுத்தும்வார்க்கிய மேவநிறுத்தியுந்
தடுத்துவாயுவைத் தன்வசமாக்கில்வீர்ய்
மடுத்திடாது மனமும்வசப்படும். (௧௮)

ஓடும்பொன்னு முறவும்மைகையுமோர்
கேடுஞ்செல்வமுங் கீர்த்தியுநிந்தையும்
வீடுங்கானமும் வேறறநோக்குதல்
கூடுந்தன்மை கொளுமனநன்மனம். (௧௯)

மூன்றுகாம வெகுளிமயக்கமென்
றின்னகூடியெறிவளிமுற்சுட
மொன்னவாடு மியன்மனந்தீமனந்
தன்னையாருந் தடுக்கத்தகாதரோ. (௨௰)

மறிந்திடாது மனபவனங்கடாஞ்
செறிந்தவாயிற் சிவமயமாகுமா
லறிந்துவாயுவை யஃகுனமெய்தினே
னிறந்திடாதவி லிங்கப்பிராணியாம். (௨௧)

இன்னவாறு மலவுமியம்பிறு
னன்னைபோலுகம் மல்லமதேசிகன்
றன்னைநேர்தரு சைவம்வளர்க்குமோர்
மன்னனுகும் வசவனைநோக்கியே. (௨௨)

நின்னைநோக்கவு நின்னையிறைஞ்சவு
நின்னைவாழ்த்தவு நின்மொழிகேட்கவு
மென்னமாதவு மெய்தினவோவெனப்
பன்னிகாதற் யணிந்தனனந்தியே. (௨௩)

சித்தராமனுஞ் சென்னவசவனு
மூத்தனுமருண் மாத்தன்முதலிய
பத்தராகும் பலருமென்புன்றலை
வைத்தநாதன் மலரடிவாழ்த்தினர். (௨௪)

ஆனகாலையி லல்லமனுகிய
ஞானவாரி கடந்துலகெங்கணு
மேனைமாதவர்க் கின்பமளிக்குவ
யானெனுவுளத் தெண்ணினனென்பவே. (௨௫)

சாதகாங்ககதி - முற்றும்.

ஆக-கதி-௯-க்கு-விருத்தம்-௮௮௧.

பத்தொன்பதாவது

கோரக்கர்கதி.

வசவனைமுதலாயுள்ள மாதவர்தமையகன்று
பசுமதிதவழ்ந்துவட்டிப் பருப்பதமலையைநண்ணிக்
குசைசூடுமறையோர்போற்றுங் கோரக்கனெனும்பேர்ச்சித்த
னிசைவுறவுண்மையெங்கை யியம்பியவாறுசொல்வாம் (௧)

பொறிவழிசெலாதுநெஞ்சம் புனிதமாம்வகைப்புகன்ற
நெறிமுறைவழாதியற்றி நீவிர்நின்மின்கண்மிக்க
வறவரையுலகிற்கண்டங் கடைதுமென்றுண்டையோர்கட்
கிறையவனினிதியம்பி யெழுந்துமின்னெனமறைந்தான். (௨)

கன்றின்வாய்முலைநெகிழ்த்துக் கறவைவிட்டகன்றதென்னச்
சென்றனனையனென்று திசைதொறுநோக்கிமாழ்கி
வன்றழலிழுதுபோல மனமுகக்கண்ணீர்மலகி
நின்றனர்வசவனுதி நிகரில்சற்பத்தரெல்லாம். (௩)

காணுதலொழிகல்லார்க் காணினங்கவர்பானட்புப்
பேணுதலொழிகபேணிற் பிரிவுறலொழிகவுற்றுன்
மாணுயிருடம்பில்வாழும் வாழ்க்கைபோயொழிகவென்னு
வூணிடுமொருதாய்நீத்த பார்ப்பெனவுளங்குலைந்தார். (௪)

தண்டநாயகன்கரத்திற் றம்பிரான்றன்னைக்கண்டு
பண்டுபோலுவகைபூத்துப் பத்திசெய்தாங்கிருந்தான்
றெண்டனுகியவிராமன் சொன்னலாபுரத்துநெஞ்சிற்
கொண்டவாரியனேடேகிக் கொடுவழிதப்பிநின்றுன். (௫)

அல்லமனறைந்தமாற்ற மகங்கொடுபிறருந்தாஞ்செய்
கல்லனபுரிந்துதத்த மிடங்தொறுநணுகிவாழ்ந்தார்
தொல்லைவல்வினையாற்றன்னைத் தொழப்பெறுமடியார்தம்பாற்
செல்லுவலென்றுசென்றேன் செயலினித்தெரிக்கலுற்றும். (

ளரிபுரைதளிர்தளிர்ப்ப விளமரக்காவிற்றென்றன்
மருவுதல்போலவன்பர் மனமொடுகண்களிப்பத்
திருவுருவொன்றடைந்து சென்றவக்கருணைவள்ளல்
கருமுகிறவழ்பாரைப் பருப்பதங்கண்டுசென்றான். (எ)

துல்லமன்கண்டுசெல்லு மப்பருப்பதத்தின்மேன்மை
சொல்லுதலறியாராகிச் சுரர்முனிவரர்கடம்முள்
வல்லவரொனவிருக்கு மறிஞருமயங்கிற்றை
புல்லறிவாண்மைகொண்டு புகலுவன்சிறிதஞ்சாமல். (அ)

காடொறுமுதித்தொடுங்கு ஞாயிறுதனைச்சுமக்குங்
கோடுறுவரைகுணக்குங் குடக்குமாய்த்திகைத்துநிற்பக்
கூடுதல்பிரிதலின்றிக் குறைமதிதலைசேர்ந்தின்பந்
தாடருகதிரைச்சென்னி தரிப்பதக்குன்றமாதோ. (௯)

பொன்னிற்குன்றெழுவாயாகப் பொருப்புளவிறந்துநிற்பச்
சென்னிக்கட்டவழ்வெண்டிங்கட் சிலாதரன்குழவிவெற்பு
தன்னைக்கண்டவரையென்றோர் தலைமிசையேற்றுமென்றேன்
றின்னற்கட்படிக்தன்றேவள் விறைமலைவிளர்த்ததம்மா. (௰).

மாசிவலிங்கமொன்று பருப்பதம்போற்றரிப்பத்
துரிசறவடைக்கேனில்லை யென்னுமச்சோகத்தீயா
லுருகுறுமமையத்தோடி யொருமலைகுழைத்தானன்றிக்
குருகமர்தளிரியற்குக் குழைந்தவன்குழைக்குமோதான். (௰௧)

பொருப்பினைறமகனுனெற்குப் பொருந்துருதீசனும
நெருப்பனையான்சார்ந்தாங்கு நிகழ்தொடர்மொழியினன்றிப்
பருப்பதமெனவேகூறப் படுமிதுவென்றுநாணுற்
றிரைப்பொலிகடலிற்சென்று வீழ்ந்ததுசிலம்பொன்றம்மா. ()

தன்னையோர்கையால்வீழும் பிலத்திடைத்தள்ளிவந்தோன்
சென்னியால்வணங்கியேத்துஞ் சிலம்பினைவிந்தமொக்கு
மென்னலாமென்னலாமோ வினையிறுபருப்பதத்தைப்
பின்னுவார்திரையிலிட்டுப் பெயர்த்தபுன்மத்தோவொக்கும். ()

நகைமதிப்பிள்ளைபோல நரைத்தகூன்கிழவன்சென்றோர்
மூலைமலர்ச்சுனையின்மூழ்கி முருகுகொப்பளிக்குந்தோட்டுப்
பகைமலர்க்குழன்மடந்தை யகர்ந்தவோராணைகாத்து
நகிழ்மனத்தன்மனைபோல் வந்துமேலெழுவனன்றே. (௰௪)

சினைமலர்புதன்மென்போது செழும்புனற்பசுந்தாட்செந்தே
னனைமலர்தமதுதன்பூ நண்ணியிர்ங்கொடிகள்குண்டுச்
சுனைமலர்விழிகள்போலத் தோன்றுமம்பாரைக்குன்றிற்
புனைமலர்பலவுங்காட்டும் புரிகுழன்மகளிர்போலும். (௰௫)

தூங்கிசையருவிபாயத் துளைக்கைவெண்கோட்டுரற்கா
லோங்கவுநெடுநல்யானை யேற்பவெந்தழலலாமற்
றேங்குதண்புனன்மேனேக்கா தென்பதுதிரச்சென்று
பூங்கதிர்பனிவெண்டிங்கள் போன்மெனத்திவலைசெய்யும்.

விஞ்சையருளர்நரம்பின் வீணையாழெழுமின்னேசை
குஞ்சரமனையவென்றிக் குன்றவாபுரத்திலென்றுந்
தஞ்செவிமடுத்துக்கேட்யார தனிநிலையோகமுற்று
ளஞ்செவிநிறையவுள்ளே யரியயாழோசைகேட்பார். (௰எ)

பீடுறுகருவினேடு பெயரியவில்லினும்ப
ரோடுறுபசும்பொன்னாற்செய் தோங்குறுசிகரமொன்று
நீடுறுசிலாதநன்ற னெடுந்தவப்பிள்ளைக்குன்றின்
மோடுறுமுடியின்மீது கவித்தபொன்முடியையொக்கும். (௰அ)

செங்கதிரவனெழுந்த திவாவிடைக்குடம்மைதெற்றிப்
பொங்கொளிமரத்திற்சீர்சால் புள்ளினம்பொறையுயிர்த்துக்
கங்குலினடைகிடப்பக் கருதிவந்ததனைக்கண்டு
வெங்கனல்கொளுந்திற்றென்று மீமிசைச்சுழன்றிரங்கும்.

நறுமலர்க்குழல்வெண்முத்த நகைமலைமடந்தைமிக்க
வறம்வளர்ப்பதற்குநெற்சிற் றளவினாழியென்று
கறைமிடற்றிறையளப்ப வொருபெருங்கருவிதானிவ்
வெறிமலர்க்குன்றின்மிக்க வேய்களுளொன்றிற்பெற்றாள்.

கொடியவன்குறுகியப்பா னின்றுகைதொழுமவ்வெற்பின்
மிடியுடையொருவன்விற்கும் விறகினைக்குறித்துச்சென்று
வடிவுடைநவியங்கொண்டோர் மரத்தினைத்துணித்தலோடும்
படியுறுபசும்பொன்னாகும் பரிசுகண்டுவந்துசெல்வான். (௨௧)

கொண்டல்கண்முழவினார்க்குங் கோதைவெள்ளருவிவெற்பில்
வண்டுபாண்மூரன்றூசி மலர்திளைத்தூறுசெந்தே
னுண்டுகண்டுயில்பூங்கொம்ப ருயர்மரத்திவர்ந்திராசி
ஞெண்டுகண்டஞ்சிமந்தி ஞெரேலெனவிழியுமன்றே. (௨௨)

தளிர்க்குளகினைத்தேன்றோய்த்துத் தனதுவாய்க்கொடுக்குஞ்செ
ம்பளிக்கறைபதனுட்கண்டு பரிந்துவேறொன்றினுக்கிங் [ய்கை
களித்ததென்றுளமயங்கி யரும்பிடியொருகூர்ங்கோட்டுக்
களிற்றினைமுனிந்துசெல்லுங் கம்பலையுடைத்தக்குன்றம் (௨௩)

நண்ணுறுமதியின்மானைப் பிடித்துநீகல்குவென்று
வொண்ணுதன்மடந்தைவேண்ட வொருகுறமகன்கேட்டன்று
யெண்ணுறாகொண்டிராமன் பிடிப்பதற்கெண்ணுமாபோ
லெண்ணிலனிதற்கென்செய்வே னென்றுளைந்துநிற்பான் (

மேருமந்தரமேயாதி வெற்பெலாமெனைவெறுப்பச்
சாருமென்மாட்டேமுக்கட் டம்பிரானெனநினைந்து
சேருமொன்னலரையஞ்சிச் சிலம்பழுமாறுபோல
வீரவெள்ளருவிபாயு மழகினையுடைத்துமாதோ. (உரு)

இனையனவளமிகுந்த வெந்திருச்சயிலந்தன்னை
யனையினிற்றுபினைக்கோ னல்லமன்சென்றுநண்ணித்
தனியுடல்சித்திபெற்றுத் தருக்குமக்கோரக்கன்று
னினியுளமகிழ்ந்திருக்கு நல்லிடந்தனையடைந்தான். (உசா)

அத்தனேர்வருதல்கண்ணுற் றப்பெருஞ்சித்தன்றன்னோ
டொத்தவோர்சித்தனாக வுன்னுபுதனைவியந்து
நித்தநாண்மலர்த்தாடாழா நின்றுகைகுவித்துஞான
சித்தநீவருகவென்றோர் தவிசிடைச்சேர்த்துச்சொலவான. ( )

வேறு.

இரவிவானவனெழுந்ததுமின்றெனத்தோன்று
தெரிவவாயினகண்களுமின்னென்னச்சிறந்த
வரவுநாளெதிரின்றுபெற்றமையினின்வரவு
பொருவின்மாதவம் புரிந்திடாக்கெளியதோபுகலில். (உஅ)

மதலையாகியநற்குணஞ்சார்ந்துநல்வாய்மை
சிதைவிலாவடியாரினஞ்சேர்ந்திடாதவன்கண்
ணுதலினுனையுஞ்சேர்ந்திடானென்பவெந்நாலு
முதலிலான்பெறுமுதியம்யாதுகொன்மொழியில். (உகூ)

ஒருவிருந்தினர்க்குரைசெயுமுகமனோடொப்பக்
குருபரன்றனக்கினையனவின்மொழிகூறி
வருபெருந்தகையார்கொலீயுரையெனவாழ்த்தி
யருளினங்கடறனைவினுய்பினுனனன்றே. (கூ0)

செறிந்தமூலவாங்காரத்தின்வேறெனத்தீர்ந்திட்
டிறந்திடாததற்கண்டவனென்னையுங்காண்பான்
மறிந்துபோமுடன்மாணியையுளைப்பதென்மதியதென்
றறிந்தஞானிகள்வேறறவறிபவனறைந்தான். (கூக)

ஆதிநாதனதருளினாற்குளிகையாதிகளான்
மேதையாமுடலசித்திபெற்றவனென்றும்விளியா
னாதலாலதுபெறுதலனழியுமென்றறைந்தான
பூதமேனியேதானெனப்பொருந்துபுந்தியினான். (கூஉ)

உடம்புவாழ்தருஞான்வாழ்தலுமூன்பொதிந்தியற்று
முடம்புசாதருஞ்சாதலுமாகவேயுளைத்தா
யுடம்புநானுயிரென்னநீயுன்னினைபோலு
முடம்புவேறறியாவுலகாயுதனைத்து. (கூகூ)

யாக்கைதானெனிலெனதுடலென்பதற்கென்னை
போகருமாடைபொன் முதலியபொருளுமௌவறெனதென்
றுக்குவார்தமிலதனையானெனப்படுமையலாப்
பார்க்கிலயாருளாபதாதியெனறலலமனபகர. (௬௪)

யானினைத்தனனேடினனென்றியம்புகலாற்
றனெனப்படுகின்றதேதெனக்கதுதன்னை
நீநிகழ்த்துகவென்றுகோரக்கனிஃதியம்ப
ஞானசற்குருபானிதுநவின்றனனயந்து. (௬௫)

நானினைத்தனனெனக்கரணத்தினினைவறு
மானதன்மையானுடல்பொறிகரணங்களைத்துந்
தானெனும்படிவரும்வரித்தான்பலவதனு
னிகவின்றதத்தியாசமென்றறிகெனவிசழ்த்த. (௬௬)

ஒழியுமென்னுயிரொனுமிடத்தவ்வுயிரொழிய
மொழியவேறுமோருயிருளதாவதைமொழிதி
பழியிலலருட்குன்றமேயெனறவனபகரச்
செழியமென்மலாப்பதத்தெமையாளபவனசெப்பும். (௬௭)

உயிரெனும்பெயரியங்குகாறகியற்பெயருளைப்பி
னயலுழுந்தனக்கபெயராகும்போாமென
றியலுணர்ந்தவரியமபுவரோமெறகிறைவன்
மயலறும்படியுணாததிறநுணாததனமனனே. (௬௮)

தன்னைச்சச்சிதானந்தமென்றருமறைசாற்ற
மின்னிற்கெட்டிடுந்தசைநிணமென்புதோனமேய்ந்த
வின்னற்பொய்க்குடிலாகிபவுடம்பினையானென
முனனிககெட்டனையெனகோனியெனறிவுறுத்தாக்கும. (௬௯)

வெருவுறப்படும்பிறவியையொழித்துமெய்வீடு
மருவுதற்குளம்வைத்தவனிமலவடிவைத
தெருவினிற்புனிதம்பட்டாவொன்றினைததீண்டி
மருவருப்பவன்போலருவருத்தவையகறறும. (௭௰)

மருந்துகொண்டுநோய்தீரப்பவர்போறசிவமருவி
யிருந்தவிவ்வுடம்பினைப்பெரியவாவிடவெண்ணை
மருந்துகொண்டுநோயோடுறமதிபபவனபோல
யிருந்தவிவ்வுடம்போடுறவெண்ணினையென்றே. (௭௧)

பிறந்தவாகமொன்றிறந்திடாப்பெருமையுமுடைத்தோ
வெறிந்தவாணசிலைவீழ்ந்திடாதிருப்பதிங்கிலலை
செறிந்தகாரியமென்பதென்றாயினுஞ்சிதையு
மிறந்திடாதுகாரணமெனப்படுமதேயென்றும். (௭௨)

மருந்தினாலுடனித்தமாமென்றுநீவருத்த
திருந்துவாழ்நாட்பன்மைகொண்டன்றிவேறில்லை
பொருந்துநீயுடலழிந்திடாதென்பதுபொருந்தா
தருந்தவாவினிவீடுவேண்டென்றனனையன். (௪௩)

ஏதுசொல்லினுமென்னுடலழிவுறாதென்றும்
வாதுசெய்வதென்காட்டியாலுணர்த்துவல்வலியின்
னாதிநாதனதருளினாலென்றுகோரக்கன்
றீதிலாவருள்வாரியோடுரைத்திதுசெய்யும். (௪௪)

இன்னியங்களின்முழங்குவெள்ளருவிவெற்பெறிந்த
மன்னவன்படையன்னதோரொளிராயில்வாய்வாட்
டன்னையெம்பிரான்கைக்கொடுத்தனோயனென்றன்னை
யின்னிரும்புயவலியினாலெறிகெனவிகழ்ந்தி. (௪௫)

அத்தவீச்சிறகன்னதோர்தோலறுமெனினுஞ்
சித்தனாவலேனென்றுமுன்னின்றனன்செருக்கி
வித்தன்யானிவன்கருதியதேசெய்துநெஞ்சின
வைத்தமாதருக்கொழிப்பலென்றருளுளம்வலித்தான். (௪௬)

வாங்கும்வாளினைமின்னெனவிதிர்த்தருண்மாரி
யோங்கிவானுருமேறெனவதிர்த்தவனுடம்பிற்
றூங்கமால்வரைமீதெறிந்தானெனத்தாக்க
வாங்கொரோசைகிண்ணென்றுமேலெழுந்ததையன்றே. (௪௭)

திருப்பருப்பதநடுங்கியதவ்விறற்சீற்றத்
தசக்கனும்பிறிதனையுமின்றெடுத்தனனுமென்
றுரைப்பதற்கரிதாகியவச்சமுற்றோடிப்
பொருப்பிறைக்கொருமகளாண்புயங்கள்புல்லினளால். (௪௮)

விஞ்சைமாதர்தம்யாழொலிகேட்டமாவேட
ரஞ்சிலோதியர்பதலைகேட்டயரசுணம்போ
னெஞ்சுமாழ்கினார்புள்ளினமெழுந்தகானிமிர்த்துத்
துஞ்சுமாவெழுந்தோடினவான்றுளிதுளித்த. (௪௯)

இன்னவாறொலியெழவுடலூறின்றியிருப்ப
முன்னமேவியசெருக்கினுமும்மடங்கெய்தி
யென்னைநேர்பவரிலையெனவவனுளத்தெண்ணித்
தன்னையேவியந்தமையறிந்தனன்றலைவன். (௫௰)

ஒலியெழுந்திடவின்னணநினதுபேருடம்பு
வலியடைந்ததின்றொப்பவரிலைவளிவழங்கு
முலகிலென்றுகைகுலைத்திலகைபுரிந்தொருகைம்
மலர்ப்பொருந்துவாளவன்கையிற்கொடுத்திதுவுரைத்தான். (௫௧)

வாங்குவாளினானின்வலியொடுமார்வமுந்
தாங்கியென்னைநீயெறிந்துகாணென்றுநந்தலைவ
னாங்குநின்றனன்சித்தனுமஞ்சிலனாகி
யோங்கிவாளினாலெறிந்தனனொப்பிலானுருவை. (ருஉ)

ஆனுமயங்குமின்னுழைகதிரொழிந்தவாளாக
வினைமயங்குமெய்ப்படாதுவாள்வறிதுபோயிற்றுப்
பணைமயங்குதோண்மாயைதன்படாமுலைபடாத
மணமயங்குதண்சோதியேல்வாள்படவற்றோ. (ருங)

வேறு.

வாளெறிந்துகையிளைத்த கோரக்கநாதன்மிகமனம்வியந்து, நாவி றைஞ்சும்பராசுடரேயிவனென்றுமெய்விதிர்ப்பநடுநடுங்கித், தானடைந்தசெருக்கொழிந்து தலையன்பினெறிகடப்பத் தலைப்பட்டெங்கோன், றேனடைந்தசெழுங்கமலத்திருவடியில்வீழ்ந்தெழுந்துசெப்புகின்றான்.

நின்னையறியாதுமது வுண்டவன்போன் மனஞ்செருக்கி நினைந்த பாவம், பின்னரெதிர்நின்றுநின துரைமறுத்துப்பித்தனெனப் பிதற்று தீமை, யின்னுயிர்கொன்றுடல்கவரு மறவன்போற்செய்தபிழைநீ யெல லாமெந்தாய், மன்னியநின்பேரருளாற் றீர்த்தெனையாட்கோடியென மறுத்துத்தாழ்ந்தான. (ருரு)

செய்தபிழைபோகவினிப்பிழைசெய்யாதுடம்புநசைதீர்ந்துநின்றன், மெய்தெரியினெமக்குநீ யினியனெனப்பெருங்கருணை வெள்ளங்கூற, வுய்தலிலென்பிழைபொறுத்திட் டடிதரியவான்முதலூட்டுகின்றாய், கைதருசெம்மணியனையாயான்செய்வதேதுனதுகைம்மாறென்றான்.(ருசு)

முற்றுமருள்செய்துநீ யானறியவேண்டுபொருண் மொழிதியென்று, பற்றுடலந்நசைதுறந்தகோரக்கனிற்பவவன் பருவங்கண்டு, கற்றறி புமறிவினாலறிவரியபராஞ்சோதி கருணைகொள்ளவ், பெற்றதிருவுளமகிழ்வுந் றன்பொடுகேண்மதியென்னப் பேசலுற்றான். (ருஎ)

இருந்தபடிகுகேசனைநீ யறிவையெனினின்பிறவி யெனுநோய்தீர்ந்து, பொருந்துறுவைபேரின்ப மெனவமலன்கூறவவன் போற்றியெந்தாய், பரிந்தருள்செய்குகேசனெனு மொழிப்பொருளேததுகூறப் படுவன்யாவன், றெரிந்துணரவருள்செய்வா யென்றுதொழவெம்பெருமான் செப்புகின்றான். (ருஅ)

குகையிதயமதன்கணம ரிறையீசனென்றுபொருள் குறித்துக்கேண்மோ, நிகழ்வியகுகேசமொழி யுடையான்யானென்னவே நிமலன்கூற, வகமகிழுமுகமலர்ந்து சித்தனறைகுவனீயே யாகிலுன்றன், முகையவிழ்மென்மலர்க்கரத்திற் சிவலிங்கங்கொண்டதென்கொன் மொழிதியென்றான். (ருகூ)

பிறந்தவர்கள் பெறவுலக மெனக்கண்டுகொண்டுமனம் பிறழ்கலின்றிச், சிறந்தசிவலிங்கமலர்க் கரங்கொண்டுபூசனைதாஞ் செய்யவேண்டி, நிறைந்தவினை தருவாரு மிக்குறிகைக்கொண்டனன்யா னிங்காதென்று, மகிழ்ந்துதெளிகுதிமனமென் றருள்செய்தெங்குருதேவ னறையலுற்றுன். (௯௰)

போககனுகியகுரவ னெஞ்ஞான்றுநற்கருமம் புரிகவென்று, வேதிமுதலாகியநூன் முழுதுமொருவகொருவக்கம் விதித்தகாலே, சாதகனுகியசிருவ மாணாக்கனபாசவலி தணிக்கவல்லான், மேதினிமேலுடலோடுநற் செயல்விடுவதன்றியிடை விடலாகாதால். (௯௰௧)

என்றுதனதியலுணர்த்தி யுட்ப்ரநானென்றிருங்க வியல்புபோல, நின்றவெலையுணர்ந்துநீ சோகமபாவனைகொண்டு நிற்பையாயிற், பொன்றலுறவிடங்களுமன் றனினைப்பப்போதல்போற் போமஃவிச்சை, கன்றறிதியெனவறிவித் தனனெங்கோன்கோரக்க நாதன்றன்னை. (௯௰௨)

ஞானகுருபரனருளாற் றனக்குரைத்தமொழிப்பொருளை நன்றறிந்திட், டூனவடிவென்பதுவிட் டுண்மையலாவனைத்தையுநீத் துண்மைகண்டு, தானதனையடைந்துதா னதுவென்னுமருளகன்று தானேயாகி. வானவருமறிவரிய பெரும்புகழ்கோ ரக்கனவண் மன்னினுனல். (௯௰௩)

கோரக்கர்கதி - முற்றிற்று.

ஆக-கதி-௧௯-க்கு-திருவிருத்தம்-௯௪௯.

இருபதாவது

முனிவர்கதி.

மணிவளாமகளொடு பவளவார்சடைத்
தனிவளையமர்திருச் சயிலநீங்கியே
துனிவளையல்லமன் சுருதிமெய்ப்பொருண்
முனிவனுயுணர்த்திய முறைமைகூறுவாம். (௧)

அருந்தவமுயன்றகோ ரக்கற்கம்முறை
விரித்தறிவுறுவமா மெய்ம்மைத்தன்மையைப்
பரிந்தருளமலனப் பாலுமுத்தாம்
பொருந்துநர்தமக்கருள் புரியப்போயினுன். (௨)

கல்லனதீபன நாடுறுதுகொள்
வல்லழலெனவருண் மழையெனப்படு
மல்லமனெதிர்ந்தவ ரமழுளாற
மில்லவொருதறி வியற்றினனரோ. (௩)

யார்வருந்தனதருட் கேற்றுளானெனப்
பாவவெண்ணிறப் பரிந்துநன்னெறி
மேவவந்தருள்புரி விமலனாயிடை
மாவழங்குறுமொரு வனத்திற்போயினான். (௪)

அக்கொடுவனத்தெதி ரன்பெனின்றதுட்
புக்கறிவிலாவொரு புளினன்கூன்புறக்
கொக்கெனநாடொறுங் கொலைகுறித்தவன்
கைக்கொடுமரமொடு கடிதுதோன்றினான். (௫)

அன்பனைக்கண்ணிடந் தப்பும்வேடனுக்
கின்பமீகுதல்புகழ்க் கேற்றதன்றுநான்
வன்பனைத்திரியுமிம் மறவற்காப்பலென்
றெணபொலாமணிமன மிரங்கிற்றென்பவே. (௬)

நல்லறிவனுள நடுதற்கொப்பிலா
வல்லமன்வினையற வருட்கண்வைத்தனன்
கொல்லையின்விதையிடக் கொழுப்புகாழுளி
புல்லெரிவுறவழும் யோகட்டென்னவே. (௭)

மேவுதீவினையெலாம் விளிந்துதூயனாய்ப்
பாவியேனுய்வகை பகாதியென்றனன்
மாவலால்வழங்குறு வனத்தில்வேட்டுவன்
யாவர்தாமிறையரு ளெய்தினுய்ந்திடார். (௮)

அறிவெனும்வேலினா லைம்புலன்களா
மறியினமருளெனும் வலைவைத்தப்புறு
தெறிகுவையெனினுனக் கில்லைத்துன்பெனா
நெறியினைவழுவற நிமலன்கூறினான். (௯)

அறிவொடுமனஞ்சிலை யம்பதாகநான்
குறியெனவெய்வையேற் குமரனின்றனைப்
பொறிமதிலிலங்கைமுன் புரந்துளான்றலை
யறிபடவெய்தவன் பணியுமென்றுமே. (௰)

இப்பரிசெறழ்வலி பெயினனுய்வகை
செப்பிநன்னிலையருள் செய்திருத்தியே
யப்புறமருளுடை யமலன்போம்பொழு
தொப்பறுதவவன மொன்றுதோன்றிற்றே. (௰௧)

கோட்டமைகரிகளுங் கொடுமடங்கலும்
பாட்டமைநகைதவிர் நரிசினனைதற்
காட்டுவொடுமதி யமர்பிரான்சடைக்
காட்டலதுவமையாங் கண்டதில்லையே. (௰௨)

"றெயிர்க்குறுகால்கள்கை யாசப்பெற்றவு
முயிர்க்குறுநாசிகை யாகவுள்ளவு
மயிக்கறுதீயினை வளர்த்துவான்புனல்
பயக்குறுமுனிவரர் பணிகள்செய்யுமால். (௰௩)

மறைபல்வோதுநர் மகம்வளர்க்குநர்
கறைமிடற்றுடையாங் கடவுட்பூசனை
முறைவழிபுரிகுநர் முச்சவித்தொரு
தறியெனவசைவற விருக்குந்தன்மையார். (௰௪)

வேறு.

ஆயிருக்கும ருந்தவர்தங்கள்பாற்
போயிவர்க்குறு போதனையாற்பயே
நோயகற்றுவ லென்றுநுவன்றனன்
றூயெனக்கொரு தாளெனுமல்லமன். (௰௫)

கோற்றுநோன்புட னூர்துவருந்துவி
ராற்றினீர்மக மாதிவினையினுன்
மாற்றுமாயை மலஞ்செறுவிற்படு
சேற்றினுற்கழுஞ் சேறுமிகர்க்குமால். (௰௬)

ஞானங்கொண்டு நனுகுஞ்சிவபத
மூனங்கொண்ட கருமத்துறுவது
வானங்கொண்டு வளர்த்தல்புகைாது /(.
மானங்கொண்டு வளர்த்தலையொக்குமால் (௰௭)

குடுமியங்கிரி யொப்பக்குவித்தபுற்
சுடுதல்கொண்டு பிறவிசுடப்படா
தடுபுலன்க ளறிவெஃகுமங்கியிற்
சுடுதல்கொண்டு பிறவிசுடப்படும். (௰௮)

போதமாகும் பளிதத்தழலினுட்
பேதமாவனை வேரவிபெய்வனே
லாதிசோவுடை மாசியவனென
வேதம்யாவும் விளங்கவிளம்புமே. (௰௯)

மறையினுள்ள கருமமனவினை
யறியர்கொள்ளுதல் போலமதியருஞ்
சிறியர்கொள்வர் தெளிதத்துவமசி
யறிஞர்கொள்வ ரணிகொளுஞ்செல்வர்போல். (௨௰)

என்றுகூற விருந்தவரன்பொடு
நின்றுஞான நெடுந்தகைதாண்மிசை
யின்றுநீவர வெத்தவஞ்செய்தன
மன்றயாமென வாழ்த்திவணங்கினர். (௨௧)

மாயைதோன்றிய ஞான்றுமனத்தெழு
மூயமோக முடிக்கிடச்செம்மலர்
வாயினூற்றரு வாசன்சொலப்படுந்
தூயனுமிவ னென்றுதுதித்தனர். (௨௨)

இன்னவாறிங் கிருந்தவரின்புற
மன்னுஞான மறைமொழிகூறியே
தன்னைமேவுந் தலைமைபுரிந்தன
னென்னைபோலுநம் மல்லமதேவனே. (௨௩)

முனிவர்கதி- முற்றிற்று.

ஆக-கதி-௨௰-க்கு-திருவிருத்தம் - ௯௯௯.

இருபத்தோராவது

சூனியசிங்காதனகதி.

அல்லமனையறிதற்கோரறிகருவியாகவுன்னிச்
சொல்லரியவெழுநிலைப்பொற்சூனியசிங்காதனமொன்
றில்லையெனவில்லையெனுமெங்கள்குருவசவேசன்
மல்லலுறவினிதாற்றிவைகுமுறைவகுத்துரைப்பாம். (க)

ஓடுக்குமனம்விட்டினெறிக்கொருதுணையாகும்புறத்து
நடக்குமனநிரயவழிநடப்பதற்குத்துணையாமென்
றிடக்கர்மனமடக்கும்வகையெம்பிரானியம்பியவா
றடக்கமனமுறுநெறியினருணந்திதலைப்பட்டான். (௨)

நில்லாதுபோமனத்தைக்கால்பிடித்துநிறுத்தியே
வில்லாருமதியமுதம்விருந்திட்டுநட்புறீஇப்
பொல்லாதபுலனுகரப்புறத்துநிலைதடுமாறிச்
செல்லாமலுடன்கொண்டுசித்திரமொத்திருந்தனனால். (௩)

நின்றமனங்கொண்டுதானித்தமாந்தனைபுணர்த்த
வென்றுவருஞானகுருவெனவெழுந்துவளர்காத
லொன்றுமொழிவறநிற்பவுவப்பதுலகிற்பொருள்வே
றின்றியருணந்திபிரானெந்தைவரவினைநோக்கி. (௪)

எவ்வுருவினுடுவருமோவெம்பிரான்றெளியகிலேன்
செவ்வியவோர்தவிசமைத்துச்சேர்ந்ததன்மேலிருப்பவனை
யவ்வியமிலல்லமனென்றறிவன்யானென்றுன்னிப்
திவ்வுலகமுளம்வியப்பவிதுசெய்தானருணந்தி. (௫)

வேறு.

ஆதியாதாரமாதி யடுக்கெனப்பன்னிறத்த
சோதியேழ்நிலைகளோங்கச் சூனியபீடமொன்று
மோதினோனுளம்வியப்பப் பொன்மணிபளிங்குகொண்டு
சாதிரான்மறைகள்போற்றுஞ்சைவநாயகன்செய்வித்தான். (௬)

காரணவுமாதியேழ்மேற் கண்டிடுஞானிபோலச்
சீரணிநுதலின்மீது சென்றுகாண்யோகிபோலப்
பூரணஞானந்தப் போதகனிருப்புக்காண்பா
னோரணிநிலைகளேழ்மே னிகழ்வெளித்தவிசமைத்தான். (௭)

களங்கமின்மதியம்போலக் கண்டவூர்மனமலர்த்தும்
பளிங்குசெய்நிலையுள்வந்து பார்ப்பவர்மெய்ந்நிழற்போய்
விளங்குதறன்மேற்றோன்ற வெந்தெரிபசும்பொனாற்செய்
துளங்கொளிநிலையைச்சென்னி சுமத்தல்போற்செய்தவொக்கு

திருந்தியபளிங்குகொண்டு செய்தவந்நிலையின்வாய்தல்
பொருந்துதறெரிகிலாராய்ப் புகுந்துகாண்மனிதரெல்லாங்
கரங்கொடுதடவிக்கண்டு கண்டெரியார்கள்போல
வருந்தியமன்மகிழ்ந்து வசவனைவியப்பரன்றே. (௮)

நினைவினாலொருவன்செய்த நெஞ்சுளாலயமேயன்றி
வினையினாலுலகர்செய்து விளங்கியபணிகடம்மு
ளினையதோடுவமையாத வில்லையென்றும்பரெல்லாந்
தனையலானிகரிலாத தவிசினைவியந்துநின்றார். (௯)

அம்பராசனமியன்ற வதிசயங்கேளாமூக்கட்
டம்பிரானடியாராகத் தரையுளாரெல்லாஞ்சென்று
செம்பொனாலியன்றவந்தச் சீர்கெழுபீடநோக்கி
யெம்பிரான்வசவதேவ னிணையடிதொழுதிருந்தார். (௰)

கலையிதுகல்விக்கென்னக் கற்றவர்பலருமேத்தத்
தலைமிசையமைத்திருந்த சாரதாபீடமேபோ
லுலைமனமிறந்ததாமிவ் வொருதனிஞானபீட
மருடருகுருகுகேச னன்றியேறிடுதற்காமோ. (௰௧)

இப்பெரும்பீடமேறி யிருந்திடவல்லோனென்றும்
வைப்பெனும்படிமறைக்கெம் மனத்திருப்பதற்குவல்ல
வப்பெருங்கருணைக்குன்ற மாகுமல்லமனேயென்று
செப்புறுபரிசிலானைச் சிந்தைசெய்திருந்தானந்தி. (௰௨)

கலைமென்றுகங்கையாற்றிற் கண்ணிலைவைத்தரசவன்னம்
வருதலைநோக்கிநிற்கும் வாறுபோலிருள்விழுங்கிப்

மெருகொளிவிரிக்குஞான பீடமொன்றனுமய்வாக்கிக்
குருபான்வாவுநோக்கிக் கொண்டிருந்தனனெங்கோமான். (௫)
ஏட்டிஜைப்புதுநோற்றி லெதிர்கிழித்தேறவிட்டோன்
பாட்டுடைத்தலைவனன்பர் பலருநம்வசவன்றன்னை
நாட்டமுற்றடையுமாசா னமக்குமாமென்றிருந்தார்
வீட்டினுக்கேற்றுசோதி விருந்திற்குமுதவுரு தோ. (௰௫)

சூனியசிங்காதனகதி- முற்றிற்று.

ஆக-கதி-உக-க்கு-திருவிருத்தம- கூ௮௬.

இருபத்திரண்டாவது

சூனியசிங்காதனத்திலிருந்தகதி.

முள்ளம்புகுபுனலபோனெறிபடருஞசிவனடியா
ருள்ளம்புகுமருணத்தியிவ்வுலகோரறியாமற்
கள்ளங்கொளுமனமோடுசெய்யவைமேலொருகருவை
வெள்ளத்துகடிதேறுஞ்செயல்விருப்பாலெடுத்துரைப்பாம். (க)
சிரனுடுறுகயலாடல்செய்செய்ந்நாடுடையுழவ
ரானுடுறுமொருகாவிரியறனுடுறுமூறைபோம்
பரனுடுறுமடியார்வினைபரிபந்திரிதாவன்
வரனுடுறுமுருகும்பர வசவன்புறுவசவன். (உ)
பொன்னனமைகதிர்வீசவைபுரிந்திரறுபருவம்
பின்னுயினயான்செய்தொழிலபினாவதொழிலாயிற்
றென்னாள்வருமென்னயானுடையெம்மானெறிபென்ன
முன்னுவருதுயரோடுளமூளாந்தான்வினைகளாந்தான். (௩)
இவ்வாறமர்நாளோர்பகசெம்மையானுடைவசவன்
செவ்வாறுசென்மனத்தல்லமதேவனவாரேன்றிற்
றவ்வாறதுநிகழ்வுற்றவனுர்வந்தனையொருநா
னெவ்வாறுரைசெய்வன்பணியிறையுஞ்சொலவரிதால். (௪)
வலமாடினவிழிதோளருள்வசவற்கதிநாந்
செலுமாடவன்வருநாள்விதியிடமாடியசெயல்வாய்
குலமாதுளமெனவேமகிழ்கொண்டன்புநிறைந்து
மலமாயைகடுக்குஞ்செனவசவற்கிதுபுகல்வான். (௫)

வேறு.

நற்குறிபலவுமிற்றை நாணிகழ்கின்றவென்பால்
வறகலைமுனிவர்போற்றும் வசவவந்கிசழ்ச்சியானும்

பிற்பெறுபயன்யாதென்று பெருந்தகைவினவநின்ற
சிற்பரமுணர்ந்தசென்னவசவதேசிகனுரைப்பான். (௬)

ஐயவிந்நிமித்தந்தன்னு லல்லமற்காண்பையின்று
மெய்யுரையிதுகாணென்னு விடுத்தனன்மருகனெங்கள்
கையுறுமமுதனுன்முன் கருதியபடிவிண்ணப்பஞ்
செய்யவுணமகிழ்வுபூத்துச் செயல்செய்வார்க்குரைக்கலுற்முன் ()

உடம்பெனும்வனத்திநின்ற வுயிரொனுங்கன்னிதன்னைத்
தொடர்ந்திசைமணத்தாற்சேர்ந்த துணைவனல்லமனின்றெய்து
மடைந்தருள்கல்யாணத்தை யணியினென்றெந்தைகூற
கடந்தனர்நன்றென்றன்னோர் நகரியோர்க்குணர்த்திஞால. (அ)

அலர்கதிர்ஞாயிறா ந மணிநெடுந்தேர்க்கொடிஞ்சி
விலகுறவதிற்முக்காமன் மேலளவொருசாணிற்பப்
பலர்புகழ்மணிமாடத்துப் பறக்குமொண்கிளியொழுங்கி
விலைச்சுருங்கியபசும்பூந் தோரணமிசையவார்த்தார். (௯)

போதககருநம்மூருட் புகக்கொடிகட்டனன்றென்
ருதரவொடுமசைத்தாரவிர்கொடிமாடத்துமபா
சோதிதன்னிரதமென்றுஞ் சுழலமேனகுதலபோல
வீதியுளாடியோடு விளங்குறுங்கலைத்தோசெய்தார். (௰)

குங்குமகலியசந்தங் குழைத்ததண்பனிநீர்சிந்திப்
பொங்கெழின்மறுகனைத்தும் புதைசெழுஞ்சேறுசெய்தார்
மங்கலமனைமுன்பந்தர் மணப்பந்தருண்மையாகக்
கொங்கவிழ்தழ்நறும்பூங் கோதைகடேக்கினுரால். (௰௧)

வயலிடஞ்சேர்ந்துநின்ற வாழைபுங்கரும்புமபாளை
யுயரிளங்கமுகுமொன்றே டொன்றுநின்றுசாவித்தாமெல்
லியருங்தொடைதோள்கண்ட மெனுமுறுப்பழுகிக்குஞ்
செயலில்வந்தடைந்தவென்னச் செழுங்கடைத்தலைமுனுர்த்தார்.

இலையினுற்பொலிந்தவாழை தொடையினுலெய்தும்பேறு
முலையினுற்பெறுவமென்று முன்னிவந்திருக்கல்போலக்
கலையினுற்சிறந்தவல்குற் கயற்கணுர்நிறைகுடங்கள்
விலையினுற்சிறந்தசெம்பொன் வேதிகைமீதுவைத்தார். (௰௩)

மனத்திருளகற்றுநின்று மணிச்சுடர்வரிப்பொர்ப்ப
வினைத்துவக்கிருத்தல்போல நெடுமணிக்கதவவாய்தன்
முனைத்திருவிளக்குவைத்தார் முகிழ்முலைக்கருநெடுங்க
டனிச்சிலைநுதற்பூங்கோதைச் சுரிகுழற்றளிர்க்கைநல்லார். ()

அல்லமகுரவன்றன்னை யருணந்தியோடுகாணச்
செல்லுவமென்றுசெம்பொற் சிரகெழுவிமானத்தோடு

மொல்லைவிற்கிலக்கிழிந்த வும்பர்வாழ்மகளிர்போல
வில்லெனுமருங்குன்மாத ரிருந்தனர்நிலைத்தேமேழி. (கரு)

திருநகரிதனையின்று திருந்தவேறலங்கரிப்ப
நெருநனுள்ளனகழித்து நீத்தவையமார்கோமா
னொருநகரலங்கரித்தற் குரியனவெண்ணினந்தி
பெருநகரணியின்மிக்க பெருமையார்கூறவல்லார். (கசு)

இன்னணமலங்கரித்த வெழின்மணிமறுகினூடு
மன்னவர்மன்னனுய்ய மந்திரித்தொழில்பூண்டோன்
றன்னொருதூரவன்றன்னைத் தானெதிர்கொள்ளவேண்டிப்
பொன்னவிர்கோயினின்றும் புறப்படப்போதலுற்றான். (கஎ)

பதியுமப்பதியோர்க்கேனும் பசுவுமப்பசுவின்ஞானம்
பொதியுமைம்பாசந்தானும் பொருளௌவழக்கிற்கூறும்
விதியுமப்பாசம்பொய்யாய் வேறறவீடுமோதி
மதிமயக்கறுத்தசென்ன வசவனுமருகுசென்றான். (கஅ)

எம்மடிமாசுழுக்க ணிறைபவனடிமைபூண்டோர்
தம்மடிமாசுநீக்குந் தன்றொழினெறிவழாத
செம்மடிவாலமாச்சி தேவனுமன்புதாயின்
மும்மடியாகுகந்தி முதல்வனோடருகுசென்றான். (க௯)

சங்கரன்சடையிற்பாம்புந் தவிழ்க்கதிர்விடுந்தபிள்ளைத்
திங்களுஞ்செய்தவொப்பச் செகணைமானவசமாகக்
கங்கையுந்திரையடங்கக் கானமூன்பாடியீச
னிங்கான்றனதுபாங்காக் கின்னரப்பிரமன்சென்றான். (உ௦)

தண்டினர்கரகக்கையர் சடையருத்தூளனத்தர்
புண்டரநுதலர்கற்றோய் பூந்துகிலுடையர்நீல
கண்டனையகம்புறத்துங் கண்டவர்வினையினீங்கித்
தொண்டுறுநெறியினின்றோர் சூழ்ந்தனரெண்ணிலாரே. (உக)

தோள்வலந்துடித்ததின்று சுடரிலைவேற்புனொன்று
கோள்வலங்கொள்ளுஞ்செம்பொற் குன்றெனுமார்பிற்காண்ப
வேள்வலங்கொண்டநெற்றி விழியிறையருளாலென்னும்
வாள்வலங்கொண்டசேனை மறவர்வாரிதியோற்சூழ்ந்தார். (உஉ)

எங்கள்வாழ்வனையசந்தி யெழுந்தருண்மறுகினூடு
மங்குல்வானிரவிப்புத்தேண் மணிநெடுந்தேர்ப்பைங்கிள்ளை
தங்கள்காற்றாட்குடைந்து தரிப்பரிதாகியோட
வங்கண்மாஞாலமெல்லா மதிர்தாநடந்தவம்மா. (உங)

ஆர்வொடுமண்சுமக்கு மடுகளிறெட்டொடும்போர்
மொரவொருகளிற்றியானை யோதுமென்றெண்ணிலாத

விரவொடுபுனைநிறத்த விர்ங்கவுட்சிறுகட்டேங்கு
கரவளைவெண்மருப்புக் கடாக்களிற்றெழுந்தவன்றே. (௨௪)

ஆனைமேற்கொண்டும்வாவு மாடல்வெம்பரியிவர்ந்துங்
கூனல்வேய்தொடுத்துஞான்ற குச்சுடைச்சிவிகையூர்ந்துஞ்
சேனைகாவலரெண்ணிலலார் சிலைமதன்கோலமென்ன
மானவேன்மன்னர்மன்னன் மந்திரிமருங்குசென்றார். (௨௫)

கலங்கிளர்மதன்குடைக்கு நகைமணிக்காம்பிலென்ன
விலங்குறுப்பசும்பொற்காம்போடெண்ணில்வெண்குடையெழுந்த
புலன்களைவென்றவீரன் போகியமருகிலெங்கும்
விலங்கினையன்றிவந்த விலங்கின்வாலாடிற்றன்றே (௨௬)

மாயைதன்றோல்வியெல்லா மாதர்க்கும்வந்ததின்றே
நாயகன்றன்னைப்பற்றி நாம்வென்றிகொள்வோமென்று
போயுறுதன்மைபோலப் புணர்முலைக்கநெடுங்கூட்
டேயுநுண்மருங்குன்மாதர் திரள்பலவெழுந்தவன்றே. (௨௭)

பரிகளின்முழக்குமிக்க பல்லியமுழக்கும்பூட்கைக்
கரிகளின்முழக்கும்வீரக் கழலொடுசெல்லும்வெங்கோ
ளரிகளின்முழக்குமாத ரணிகளின்முழக்குஞ்செங்கைச்
சரிகளின்முழக்கும்விம்மித் தடங்கடலயோன்றவன்றே. (௨௮)

ஆடுவகவரியெங்கு மசைவனசிவிறியெங்கு
மூடுவகுடைகளெங்கு முழங்குவவியங்களெங்கும்
பாடுவவிசைகளெங்கும் பாய்வனகரிகளெங்கு
மோடுவபுரவியெங்கு முயர்வனதுளியெங்கும். (௨௯)

கரிகலமசையாநின்ற கவரிசண்ணிகைகண்மொக்குள்
விரிகுடைமதுகைவீரர் விதிர்க்கும்வாளுநன்மீன்மாயும்
புரிதிரைமுழக்கமார்க்கும் பல்லியமுழக்கமாகப்
பொருகடலெனவெழுந்து போயதுவசவன்சேனை. (௩௰)

வேறு.

இன்னவாறெழுந்திரளொடு நந்தியெம்பெருமான்
றன்னைநேர்குருபரனெதிர் சென்றவன்றாளைச்
சென்னியால்வணங்குவனெனு மோகையாற்சென்றான்
றன்னும்வானவர்தொகுதியும் வியப்பொடுதுதிப்ப. (௩௧)

அத்திறஞ்செலுஞ்செலவினை யகங்குருட்டமணர்
புத்தர்கண்டிவனென்கொலோ வறிதெதிர்போதல்
பித்தனென்றுதம்மிறைவனைச் சொல்லுமிப்பேய
னெத்திறஞ்செயானெனச்சிவ சரணனையிகழ்ந்தார். (௩௨)

மன்னன்விச்சலன்ஞாலமடைந் தருக்கொம்மனு
நின்னவர்க்கொருபுதுமையொன் றுற்றதுநீகே
ளன்னிமித்தமொன்றெய்திய தேடிகொடுகத்தி
தன்னிடத்தொருவன்வரு மென்றெதிர்சாரும். (௩௩)

தண்டநாயகன்றோள்வலர் துடித்ததுதன்னைக்
கொண்டுதான்வருங்குருபர னென்றெதிர்கோடல்
கண்டவோர்கனவிற்பெறு மடிசிலைக்கருதி
யுண்டுபோம்விருந்தினர்தமைத் தேடுதலொக்கும். (௩௪)

ஒருவன்வந்திடுமெனவெதிர் கடற்படையொருங்கு
மரவிலங்கிடச்செலுமிவன் றன்னைநீயார்த்துப்
பொருவின்மந்திரிக்கிழமைகல் கியவுனைப்போல்வா
ரரவின்வன்றலைப்படியிசை யிலையெனவறைந்தார். (௩௫)

அருகர்வாசகங்கேட்டது முளம்வியந்தடிகேள்
விரகினன்மிருதண்டநா யகனுமவ்விளைவு
கருதினன்கொலோவறிகில முடிவுறக்காண்பம்
வருகநீரிருமின்களென் றிருந்தனன்மன்னன். (௩௬)

தண்டநாயகன்றனதுளந் தங்குறத்தானத்
தண்டநாயகனன்மனந் தங்கியதலைவ
றண்டநாயகன்றனையிசழ் சமண்செருக்கழியத்
தண்டநாயகனெதிர்செல நினைந்தனன்றனித்து. (௩௭)

என்னைக்காண்குவனெவ்வகை செல்லினுமென்று
துன்னற்கோவணமொடுவிரி குஞ்சியுந்தோன்ற
தன்னைக்காண்குநர்பித்தனென் றெள்ளவென்றனக்குப்
பொன்னைப்போலுநல்வசவநா யகனெதிர்போனன். (௩௮)

வேறு.

மருவிநின்றவரிவன் மருளனேயென
விளாவிலங்கக லகலெனவிலக்கினு
வொருவருங்கண் டிறையுருவுணர்ந்தில
ருருவுகண்டெள்ளுந ருணரவல்லரோ. (௩௯)

அல்லமனுயிடை யாடலுன்னியே
பல்லெழுவாயுடைப் பாலனொருவன்
கொல்விளவேறெனக் குமரனொருவன்
வில்லெனவுடல்வளை விருத்தனொருவன். (௪௰)

விஞ்சையர்மகிழ்வுற வீணையொன்றுகைக்
கஞ்சமென்மலர்கொடு கானம்பாடுவ

னஞ்சனவிழிமணி யரிச்சிலம்படி
வஞ்சியர்மனமயல் வளரவாடுவன். (௪௧)

இந்திரனிவனென யானைமேற்கொளா
வந்தொருவுடைநரர் மருளத்தோன்றுவன்
[illegible]டியயர்தரு பாணிபோலவே
நந்திமுன்மூடன்குளைப் பரிநடத்துவன். (௪௨)

வானிடைக்கண்டனன் மனையிற்கண்டனன்
சேனையுட்கண்டனன் றெருவிற்கண்டனன்
யானெனக்கழ நக வெங்குந்தோன்றுவன்
ஞானநற்கண்ணினாற் காணுநமபனே. (௪௩)

ஆடுநர்தம்முட னாடுநல்லிசை
யாடுநர்தம்முடன் பாடுமென்மலர்
சூடுநர்தம்முடன் சூடும்வாள்விதிர்த்
தோடுநர்தம்முட னோடுமல்லமன். (௪௪)

பொருவிலாவளநகர்ப் பொருந்துமானிடர்
வரைவிலாவாடலின் வகைசெய்கிற்பவ
ரொருவரோமலர்கொலோ வுணர்கிலோமென
வெருவினாரல்லமன் விநோதநோக்கியே. (௪௫)

மண்ணிடைமறையுறு விதியமைப்பினைக்
கண்ணிடுமஞ்சனக் காரன்காண்கைபோ
னெண்ணிடுமுணர்வுடை. நந்தியெம்பிரா
னண்ணலையறிந்தனனையமின்றியே. (௪௬)

உடம்பெலாமுள்ளமா யுருகிக்கண்கணீ
ரடங்குறுதொழுகமெய் விதிர்ப்பவன்பினாற்
றொடர்ந்தெலாவுயிரையுந் தொண்டுகொண்டரு
ணெடுந்தகாயருளென நிலந்திறைஞ்சினான். (௪௭)

தண்டநாயகனிலந் தண்டிற்றாழ்ந்தெழுந்
தொண்டராயவனொடு துன்னினாரெலாங்
கண்ணீர்விழிபுகக்க சிந்தவன்பினா
லண்டநாயகன்றிரு வடியிறைஞ்சினார். (௪௮)

நந்திதனன்மையு நந்திபால்வரு
மெந்தைதன்னருளையு மென்சொல்வாமெனச்
சிந்தினர்மலர்மழை தேவர்யாவருந்
துந்துமியதிர்த்தனர்தொண்டரார்ப்பவே. (௪௯)

மயலிலாநற்குரு வசவன்வாழ்தரு
மியலினாலல்லம னெண்ணிவந்தருள்

சேவலிறையடியவர் திரள்களித்தலாற்
கயிலையேவளங் கெழுகல்விபாணமே. (௫௰)

தெரிவரற்றண்டநாயகன்றன்செய்கையும்
பெரியவக்குருபரன் பெருமைதன்னையுங்
கரியமெய்ச்சமணர்தாங் கண்டுமன்பில
ரரியவற்றரிதழுங் காறுவெல்வதே. (௫௧)

தந்திரமுடிவெனுஞ் சைவதேசிகன்
வந்தெதிர்தனதுதாள் வணங்கினரொடு
செந்திருமகளுலாந் தெருவுட்போகியே
நந்திதன்மந்திர நணுகினனரோ. (௫௨)

தேவருமுனிவருஞ் சூழ்தராகிய
யாவருமிதனிய வின்னதென்றுளத்
தாய்வருநிலையுடை யம்பராதன
மூவருமடிதொழு முதல்வனோக்கினன். (௫௩)

அசைவறுமறிவுரு வாகுமல்லமன்
றிசையுறுமணியணைச் சென்னிமீமிசை
வசையறுவழிநடை வசவதேசிக
னிசையமருலகிடை பேறவேறினன். (௫௪)

கூறருமொளியுடைக் குதிரைத்தேரினன்
வேறொருமணிமய வெற்பிவர்ந்தெனத்
தேறருமணைமிசை தேசிகோத்தம
னேறலுமலர்மழை யிழிந்தவென்பவே. (௫௫)

முரசொடுமெல்லிய முழக்கெழுந்தன
துரிசறுமடியவர் தொகுதிகைகுவித்
தரகரவெனுமொலி யண்டகூடமட்
டொருகணமொடுங்குமுன் னோடிற்றென்பவே. (௫௬)

வேறு.

முதனிலைமுதலா மூவிருநிலைபின் மூலமாமுதலவாதா
ரிதழவிழ்கமலப் பொகுட்டினுணின்ற விலிங்கமோராறெனநின்று
நுதன்மிசையிலகு நிட்சளம்போல நுவன்றவேழாநிலையாகு
மதன்மிசையமல னல்லமதேவ னமர்ந்தனனமாருமவியப்ப. (௫௭

உடம்பொடுபொறிநாற்கரணமற்றுயிரொன்றுரைத்திடப்படுமுபாதிக்கே
ங், கடந்துளநிலையிற்சோதியாயிலங்கக்கண்டிடுதுரியனைப்போல[டவ
கெடுக்கவிசமையவமைத்தசெம்மணிப்பொன் னிலைகளோரேழுயுங்
விடங்கனிவிசும்பென்றல்லமனிருப்பவிருந்தவர்யாவருங்கண்டார்,

ஆடினர்சிலவர்கைகள்கொட்டியல்லமன்பெரியதோர்புகழைப்
பாடினர்சிலவர்விழிபொழிவெள்ளம்பாய்வுறக்குவித்தகைதலைமேற்
சூடினர்சிலவர்நிலமிசைவீழ்ந்துதொழுதனர்சிலவர்மெய்ப்புளக
மூடினர்சிலவர்பரவினர்சிலவர்முக்கணாரடியவரன்றே. (௬௮

இந்தியம்விட்டபின் கரணமெய்யென்றும் யாவையுங்காண்கிலேனெங்கு
மந்தரவுணாமே விலர்ந்திருந்தருளு மண்ணலைக்கண்டவப்பொழுதே
மூந்தியபரமா னந்தவாரிதியுண் மூழ்கினனழுந்தினனம்மா
தந்திரமெவற்றுஞ் சிறந்ததுசைவ தந்திரமெனுமருணந்தி. (௬௯)

மண்டலமவத்தை குணமபிமான மலமிவையனைத்தையுங்கடந்துட்
கண்டிடுவண்ணம் புறத்துநீயெம்மைக் காணியவுமைத்தவிச்செய்கை
வெண்டிரைசூழ்ந்த நாட்டுங் கருங்கடலுலகில் வேறுளர்செய்வதன்றென்று
தொண்டர்கடுதிக்கும் வசவனைத்துதித்தான் சுரரொலார்துதிக்குமெய்
பெருமான். (௭௦

உன்னருளுளதேற் கமலன்மாலொருழிலு மொருசிறுதுரும்புசெய்கிற்கு
மென்னைகலவசவன் புகன்றுகைகூப்பி யிணைவிழிபுனலுகவுருகித்
தன்னுணர்விலனாய் வசமறநிற்பத் தண்கதிர்ச்செம்மணிகுயின்ற
பொன்னரியணைமேல் விசும்புறவிருந்தான் புலவருமல்லமதேவன். ()

சூனியசிங்காதனத்திலிருந்தகதி - முற்றிற்று.

ஆக-கதி-௨௨-க்கு-திருவிருத்தம்-௬௭௬.

இருபத்துமூன்றாவது

ஆரோகணகதி.

ஒருவருண்ணை யொருவர்பசிகெடார்
தரையிலென்னுந் தருமொழிபொய்த்திட
வருளினல்லம ரும்பசிகெட
விரவியுண்ட மிகுதிவிளம்புவாம். (௧)

தன்னைத்திங்களிற் றண்ணெனத்தண்கதிர்
வண்ணங்குன்றுறு ஞாயிறுவார்சிலைப்
பண்ணைக்குன்றுறு பான்மையினாதனைத்
தென்னைத்தேவ னிருந்தருள்காலையின். (௨)

வசவனுள்ளம் வயல்புகுநீரென
விசயனல்லமன் மேனிவடிவமா
யசைவிலன்பிறி தொன்றுமறிந்தில
னிசையுமேவிய மென்னவிருந்தனன். (௩)

கழுமணித்தவி சென்றுங்கலத்திடை
யழிவறத்திக ழல்லமனாகிய

செழியஙற்சுதை சென்னவசவனும்
விழியினுக்கு விருந்திட்டனனரோ. (௪)

முனிவினைக்கொலு மோனிசைமாறனும்
வினையினைத்தெறு மெய்ம்மடிவாலனுந்
தனைநிகர்க்குந் தவிசமர்பூவினை
மனமெனப்படும் வண்டுறவிட்டனர். (௫)

முன்னிருந்த முதுக்குறைவாளரும்
பின்னடைந்த பெரியருமாகியே
மன்னிருந்த மணித்தவிசின்புடைத்
துனனியெங்கணுஞ் சூழ்ந்தனாதொண்டரே. (௬)

புண்டரீந்திரு நெற்றியிற்பூசிமெய்க்
கணடியென்னும் கலனணிவார்சிலர்
பண்டைநான்மறை யின்பயனாகவே
கொண்டவஞ்செழுத் துங்குறிப்பார்சிலர். (௭)

நுங்கனந்தரு நாண்மலர்மஞ்சனஞ்
சந்தனஞ்சுடர் தண்புகையாதிகொண்
டிந்தியங்க ளெலாமடங்குளமோடெ
டந்திவண்ணனை யாச்சிப்பரோர்சிலர். (அ)

தாவில்பூசனை தாம்புரிதிற்பதிற்
மாவெலாஞ்செலப் பட்டிடுமைம்புலக்
காவல்செய்யுங் கருத்துடையார்தமக்
கேவல்செய்தனன் றென்றுசெய்வார்சிலர். (௯)

பூசனைத்தொழில் பூண்பதினென்மடத்
தீசனைத்துதித் தேததனன்றென
ஆசலொத்த வுளமிலராய்ப்புலத்
தூசிநிற்பத் துதிப்பவரோர்சிலர். (௰)

அங்கலிங்க மயிக்கமிதுவென
மங்கலந்தரு மாமறையின்முடித்
தங்குறுந்தத் துவமசிதன்பொருள்
பங்கமின்றிப் பகர்பவரோர்சிலர். (௰௧)

பாசமேது பசுவெனப்பட்டதே
தீசன்யார்பதி யெவ்வகையோருயிர்க்
காசுதீர வருளுமருளுடைத்
தேசிகாவெனத் தேர்பவரோர்சிலர். (௰௨)

புறந்தினஞ்செயும் பூசையினன்றென
திறந்தகஞ்செய்தி யானமருவிமெய்ஞ்

மறந்திருக்க மனஞ்சிவலிங்கமாற்
றிறந்திருந்திற மெய்தினரோசிலர். (௯௩)

நாடிமீளு முயிர்களைநிடாதெனி
னிடுமொமன நிற்பதன்றுதலால
வீடுமேனரி தென்றுவிதிமுறை
நாடிவாயு நலிசெய்வரோசிலர். (௯௪)

இனையராகி யிருந்தவக்காலையி
லினையனுகிய வல்லமன்றனிடை
வினைவெலாமுற நின்றுதமதிடை
மனமிலாத வசலனைக்கண்டனர். (௯௫)

வேறு.

பெரியவர்சிறியவ ரொன்றும்பெற்றிமை
யரவணிகடவு ளடியர்தம்முளே
தெரியவனெவனவன் சிறியனேயென
விரிவுறுமறையெலாம் விளம்புமெனபவே. (௯௬)

ஆவுரித்திடிறு நீறணியுமன்பனம்
மாவுரித்தவனென வணங்கத்தக்கவன்
பூவுரித்தவன்பதம் புனையமேற்றுற
நாவுரித்தெனமறை நான்குமோதுமால். (௯௭)

வந்தவர்வருபவர் வருகின்றார்களா
மந்தமிலடியர்மாட் டாற்றுஞ்செய்கையைச்
சிந்தனைசெய்கிலன் றேசிகன்செயு
மிந்திரசாலமூற் றிருந்துசுந்தியே. (௯௮)

பத்தியிற்றவறினோன் பாலிருந்துகாந்
துய்த்துடற்சுமப்பதிற் றுறத்தன்னறென
மெய்த்தவக்குழாமெலாம் வெருண்டுபோயின
வத்தனைமறந்தன யகலவிட்டரோ. (௯௯)

துன்றியசெய்த்தவர் துறந்துபோயபின்
முன்றல்செய்மற்றைநாண் மனையையொத்தொரு
தன்றனிகோபுரந் தனிப்பக்கண்டன
னன்றிதற்செய்கைய நந்திதேவனே. (௱)

வழுவினனன்புசெய் வழியையின்றுநான்
குழுவுறுமடியவர்க குவித்துச்செய்தவிவ்
வொழிவறுமடிசிலுண் டொழிந்திடாதுநீர்ந்
தழிவுறுமேயென வகந்தளர்ந்தனன். (௱௧)

சங்கமபத்திசெய் தண்டநாதனே
சங்கமபத்திசெய் தகைமைபூண்டுளோன்
சங்கமபத்தியிற் றவறினேனென்றாற்
சங்கமபத்திசெய் தன்மையென்னைமே. (௨௨)

இழிப்பினும்வெறுப்பினு மில்லினுள்ளன
வழிபறினு முடம்பினை யரிந்துகொல்லினும்
பழிப்பருஞ்சங்கம பத்திசெய்பவ
ரொழிபபதுபிறவியென் றுலகமோதுமே. (௨௩)

இம்முறைசங்கம பத்திமெய்திய
வெம்முடைநந்தித னெண்ணமுற்றுற
வம்மடையடியினுந் டலமன்மாதவர்
தம்முறுப்பசியெலாந் தணிப்பவுன்னினான். (௨௪)

ஒருவன்யான்சிறுபசி யுடையன்சிறந்தரு
விழைவுறவிடுதிநீ வேண்டுமாறென
பரிவுளவடியவர் பாற்செயொனநனன்
பொருவறுவசவனை நோக்கிபோதகன். (௨௫)

ஐயனுமுனிவுறு தருளும்வண்ணம்யான்
செய்யுந்நலவினையென மகிழ்ந்துதேவனைப்
பையவுமன்னைமிடைப் பணிந்துகொண்டுபோய்ப்
பெய்யுமெனமலர்மணி பீடத்தேற்றினான். (௨௬)

ஏற்றியவருள்வசவேசனெம்பிரான்
காறலிணைமலர்களைக் கந்தமஞ்சன
நாற்றமென்மலர்நறும் புகைவிளக்கெனப்
போற்றியவிவைகொடு பூசைசெய்தனன். (௨௭)

பூசனைசெய்தபின் போற்றிநின்றுபொற்
பாசனமமைத்துமென் பதமபடைத்துமேல்
போசனைகைகமழ் தறியுமொள்ளிய
போசனமுறையிடப் புரிந்துநந்தியே, (௨௮)

அருந்துகவெனவடி தொழலுமக்கலந்
திருந்தியவமுதுளோ ரவிழுந்தேடியார்
தருந்தினன்றெரிமைப் போதினல்லமன்
பொருந்தியவவரிறும் பூதராகவே, (௨௯)

பின்னருமம்முறை மெய்யவையனவ்
வன்னமுமம்முறை யருந்திப்பின்னரும்
பின்னருமம்முறை மெய்யவுண்டனன்
மன்னுளம்வியந்தனன் றண்டநாயகன். (௩௰)

சிறச்சிதனையிடுஞ் செய்கையாலரு
ளிறைக்கெழிலுதர்வெவ் வெருப்பெழுந்ததால்
பிறற்கனலம்முறை பிறகிடக்கனன்
றுழப்பெரிதெனவெழுந் தோங்கலபோலவே, (௩௧)

எண்ணியவெண்ணியாங் கியற்றமேவல
ரெண்ணலும்வருகென வழைத்தகம்மனைப்
பண்ணியபதமெலாம் படையினென்றலுந்
துண்ணெனவனமிடுந் தொழிற்றொடங்கினர். (௩௨)

வேறு.

அளவறுமடியர்க்கெல்லா மாக்கியவடிசிற்குன்றங்
கொளவுறுகூடையோடு கூடைகடாக்கொண்டு
வளமுறுகயிலைக்குன்றம் பெயர்த்திவண்வைத்ததென்னத்
தளவுறமுடிசிலெங்க டம்பிரானெதிர்குவித்தார், (௩௩)

பருப்பொருபொருப்பெனத்தாம் படைத்தனாசிலரெடுத்து
விரைப்புதுநெய்கவிழ்த்து விடுத்தனர்சிலர்மணக்கும்
பொரிக்கறிபளிதம்யாகு புளிக்கறிபலவுமெல்லா
நிரைத்தொருசிலர்சொரிந்து நின்றனர்முகில்கள்போல, (௩௪)

வடைமுதிகிரியாக மாங்கனிகவண்கலாக
வுடையமுகைக்கரும்புங் கொண்கதையாகக்கொண்டு
கடைபடுமுலகிற்கெல்லாங் காரியகருத்தன்முன்னர்ப்
படைபடையெனச்சொரிந்தார் படைமுகத்திளைஞர்போல. ( )

குளங்கரையாகவந்தக் குளத்தினுட்பசுவின்றீம்பால்
விளங்குறுமமுதவேலை விடுத்தெனவிட்டாசிலரோ
ருளங்கனிமூவாசெய்யு ளொத்தமுக்கனியுமேனோர்
வளங்கெழுதொடர்புபோலு மற்றையபழமுந்தூர்த்தார். ( )

எண்ணிலரிடுவவெல்லா மினியனவின்றுவென்றான்
கண்ணிமையொடுங்குமுனனங் கடிதாயின்றுதவுறுமல்
வண்ணமென்மலர்க்கைவாங்கி வறிதிருந்தனனெங்கோன்றேர்ப்
பண்ணவன்பரிக்குமேடு மள்ளமென்பனவங்குண்டோ. (௩௭)

சற்றினுமுண்கவென்று தமருயசரியாவண்ணஞ்
சற்றினுமிடுகவென்று தம்பிரானுண்ணுகின்றான்
மற்றிதுகண்டுநின்றோர் மட்கலமொழியவேறு
பற்றிலையென்றுசங்கி திருமுகம்பார்த்துச்சொன்னார். (௩௮)

உண்விளையாடல்செய்யு மொருவனைக்கண்டுவேண்மேற்
கண்விளையாடுசெற்றிக் கடவுண்மெய்யடியாரெல்லாம்

விண்விளையாடுஞ்சோலை வியனகரிடத்திற்செல்வப்
பெண்விளையாடுந்தம்மிற் பேரனைத்திடுதற்கெண்ணி. (௩௯)

மாண்டினமேலேற்றிவந்தும் பாளையிற்சுமந்துவந்தும்
வேண்டியபாகமுற்று வேறுவேறுயவன்ன
மாண்டகைக்குரவனுண்ண வளவிலாசொரிந்துயர்த்தா
ரூண்டமூல்வெறுக்கும்வண்ண மூட்டுவகென்மார்போல. (௪௰)

மலைவெனவமலஞ்ஞான வாரிமுன்சொரிந்துயர்ப்பா
ரிலைமலர்பசுங்காய்கந்த மிளஞ்செழுந்தண்டாற்செய்த
வுலையமைபல்காயம்பெ யொண்கறியமுதுவேறு
வ பலமுறைமயங்கப் படைப்பர்வல்விரைந்துவந்து. (௪௧)

குய்கமழ்சாறிட்டிக் கூவிப்பவர்சிலரொடுத்து
நெய்கவிழ்கையராகி நிற்பவர்சிலர்நிரம்ப
பெய்கவிழ்சொரியென்முன்யால் பெய்பவர்சிலரளைந்த
கைகமழ்தயிர்க்குடத்தாற் கவிழ்ப்பவர்சிலரங்கம்மா. (௪௨)

இடடவர்மறியவன்ன மிடுதற்குவிரைந்துசெல்வார்
மூட்டுவவொதிர்நடந்து மூரல்நைவாங்கிவாங்கிக்,
கொட்டுவரடிசிறந்த கூடைகள்கவிழ்த்தெறிந்து
தட்டுவரனம்படைக்குந் தம்பிரானடியாரன்றே. (௪௩)

இன்னணம்படைத்தவெல்லா மிமைப்பினிலயின்றுசைவ
மன்னவன்வயிற்றின்வெந்தீ வளர்த்தினீர்நீயிவொல்லா
மென்னநல்வசவதேவ னிருந்தபல்பண்டங்கொண்டு
முன்னவன்பசியையாற்ற முனிமற்றிதனைச்செய்தான். (௪௪)

அவரையும்பயறுமெள்ளு மரிசியுமுவலுங்கொள்ளுந்
துவரையுங்கடலையுஞ்செஞ் சோளமுமெலலும்புலனுங்
குவரையுங்கயிலையுமபொற் குன்றமும்போலஞாலத்
தெவரையுங்களிப்புச்செய்ய வெங்கணுங்குவிப்பித்தானல்.

குன்றெனக்குவித்தவெல்லாங் கொள்ளெனக்கொண்டுநம்ப
மென்றனைக்கணத்துளின்னு மேலவனகொணர்தியென்ன
வன்றிறற்றண்டநாதன் மனத்திறுலவைபற்றி
நின்றிடத்தம்பிரானு நினைவினுலவையயின்றுன். (௪௬

நோக்கினலளித்தவெல்லா நோக்கினற்றுலைத்தானந்தி
வாக்கினலளித்தவெல்லாம் வாக்கினல்வள்ளலுண்டு
போக்கினனிடுதலுண்ண லென்னுமிப்போரின்கண்ணே
தூக்கினுலிருவர்தாமுந் தோல்வியுற்றுடைந்தாரிலலே. (௪௭

படைத்திடுந்தொழின்முயன்ற பத்தனதியல்புமன்ன
துடைத்திடுந்தொழிலினின்ற தூயவனியலுநோக்கி

யடுத்தகற்பத்திலெல்லா மனையவரிருவர்சீரு
மெடுத்துரைத்துள்ம்வியப்புற் றிறைஞ்சினரொருங்குமாதோ()

இடுதற்குவல்லோனந்தி யிடும்பொருளவற்றையங்கை
தொடுதற்குவல்லானிந்தத் தூயவனென்பரிவ்வா
றிடுதற்குவல்லாரில்லை யென்பரிவ்வாறுநாங்கை
தொடுதற்குவல்லார்தம்மைச் சொலலவுங்கேளோமென்பார்.()

கண்ணப்பனன்பினுனே கறியெனவமைத்தவூனை
யுண்ணப்புனூரின்வேறு றுயிருணின்றமைவனென்று
வண்ணப்பொன்னனையசென்ன வசவதேசிகன்வணங்கி,
விண்ணப்பஞ்செய்தான்றுங்க விடைமுகங்காந்தானோடு. (௫௰)

வேறு.

சென்னவசவன்சொல்லியவச் செயலேசெய்யுஞ்செயலென்று
மன்னுமருளின்மடிவால மாச்சிதேவன்வந்துரைப்ப
வென்னையுடையானும்மொழியே யெனதுமனத்தைத்தேற்றுவது
பின்னையுளதோவுதகமலரற் பெருநீர்தெளித்தற்கென்றுரைத்து. (௫௧)

பொறிகள்கரணம்பூதங்கள் புலன்கண்மற்றும்பலவகைய
கறிகளாகவாருயிரோ கலந்துண்மதமாநீயுண்ணப்
பெறுவதிலன்யானென்றுநின்று பிறவிப்பிணிதீர்மருத்துவன்ற
னறியமலர்மெல்லடியணிந்தா னமையாளுடையவருணந்தி. (௫௨)

வசவனிலைகண்டருண்ஞான வள்ளலல்லமப்பெயரான்
பசியின்வந்தேனலன்பொருட்குப் படர்காமக்குவந்திலன்யான்
நீசியுநினதுமனத்தன்பு காணவந்தேனென்றேத்தி
யிசையின்மலியுமரனடியார் யாருமகிழவெடுத்தணைத்தான். (௫௩)

கண்போலுயிர்கள்கண்டறியக் கதிர்போற்காட்டும்பெருமானே
யுண்போன்யானுலூட்டமுனைக் கூட்டுவேனென்றெழுந்தமையா
லெண்போதென்போற்பேதைமையா ரிலையில்லையென்றனன்பின்
பண்போடமலனெதிர்நின்றான் பத்திவடிவமாயினான். (௫௪)

செம்மைநெறியான்றுணந்தி தேவன்றன்னைப்புகழ்வமோ
பொய்ம்மைதீருமல்லமனைப் புகழ்வமோவிங்கன்றியிவர்
தம்மைவிழியாற்காண்பதற்குத் தவஞ்செய்துடலமிதுபெற்ற
வெம்மையாமேபுகழ்வமோ வெனநின்றனர்தம்பிரானடியார். (௫௫)

பரிந்துநந்திமுகநோக்கிப் பசித்தாரொன்றுநீதளரப்
பிரிந்தவர்தவடியர்தமைப் பிறங்கலனையநின்மாடத்
திருந்தவணங்கிக்கொணர்தியென வறிவானந்தமயன்கூற
விரைந்துவிடைகொண்டெழுந்தன்பு வெள்ளஞ்சென்றதவரிடத்தில்.()

சென்றவசவனருட்குரவன் றிருமேனியிற்றனதுகணாத
மன்றன்மலருஞ்சந்தனமும் வடிவிற்றிகழமடியிலூர்ந்து
இன்றன்மூதலகற்றிமணக்கத் தேக்குவிடுத்துமுகமலர்ந்து
கொன்றைகமழ்வேணியனடியார் குழாங்களிருப்பக்கண்டனனால். (ருஎ)

கண்டநந்தியடிபணிந்து கடையேன்செய்தபிழையெல்லா
முண்டுபொறுமின்வருகவென வுள்ளங்களிப்புற்றுங்கிருந்த
தொண்டர்வசவனின்பெருமை சொல்லவெளிதோவயிறாப்
பண்டுபோலவாய்கமழிற் படாமலயின்றேமின்றென்று. (ருஅ)

தேவருண்ணவவியுணவு செந்தீமுகத்திலிடுதல்போ
லோவில்யாங்களெல்லேமு முண்ணவடிசிலல்லமன்ற
றாவின்மருவவிடுமினையோர் நாவோபுகழுங்காத்ததென
வாவியனையாநந்திசீ ரமலனடியார்புகன்றேத்தி. (ருகூ)

உலகிலொருவன்சிவயோகி யுண்டதம்மாசராசரமா
மலகிலுயிர்களெலாமுண்ட தாகுமென்னமறைகூறு
மிலகுமுண்மையைக்காட்டியா னின்றிங்குணரவுணர்த்தினன்
கலகவினைகடீர்க்குமருட் கண்ணன்றிகழல்லமதேவன். சுய

ஆதலாலவ்வல்லமனை யருத்தலெம்மையெலாமருத்தல்
யாதமவனைப்பணிதலெம்மைப் பணிதலாகுமெஞ்ஞான்றும்
பேதமில்லைநல்வசவப் பெயரோய்செல்கவென்னமலை
மாதுதழுவக்குழைந்ததோள் வள்ளலடியார்தமைவணங்கி. (சுக)

மீண்டுநந்தியல்லமனூர் மென்பூங்கழலவடியிறைஞ்சி
யாண்டபெருமானடியார்க ளென்னையுண்டவுணவுகரு
வீண்டுமகவுமுண்ணல்யோ வெந்தையுண்டவெலாமுண்டு
பூண்டமகிழ்வோடிருந்தனர்நீ புனைந்தமலரும்புனைந்தென்றான். (சுஉ

மாறனடித்தலடிபட்ட மன்னுமுயிரின்றிறமெல்லா
மீறில்புகழ்க்கங்கணவசவ னிட்டவடிசிலுண்டுபசி
யாறியிருந்தவாதலினு லல்லமன்பூரணனென்னக
கூறுமொழிமெய்மெய்யென்று கூறியுலகங்களித்ததால. (சுங)

இவ்வாறருந்தியமைதிபெறு மெங்கள்பரமயோகிதான்
றெவ்வாகியவைம்புலன்வென்ற திறல்கூர்வசவன்றனைமகிழ்ந்து
சைவாகமமுநான்மறையுஞ் சாற்றும்பொருளையுணர்த்துதற்குச்
செவ்வாய்மலரத்திருவுள்ளஞ் செய்துதனிவீற்றிருந்தனனால். (சுச)

ஆரோகணகதி- முற்றிற்று.

ஆக-கதி-உங-க்கு-திருவிருத்தம்- ருாய:

—3—

உ

இருபத்துநான்காவது

மனோலயகதி.

மயங்குதலின்றி மனோலயமெய்திற்
சயந்தருமுத்தி தலைப்படுமென்று
நயந்தருமல்லம நாதன்விளங்க
வியம்பியவண்ண மியம்புதுமன்றே. (௧)

மத்தர்கடங்கள் பசிக்குணுமையன்
றத்துவநல்கு கருத்தொடுதங்க
வத்தலையன்பொ டகங்குழைகின்ற
வித்தகனந்தி விளம்புவனன்றே. (௨)

விருப்புவெறுப்புரு வாம்விடயத்தோ
டிருக்குமயற்சக மென்பதிலாமற்
பரப்பிரமத்தியல் பார்ப்பதெனக்குத்
தெரித்தருளென்றுனை செய்துதுதித்தான். (௩)

அண்ணலுமார்வ மடைந்தருணந்தி
மண்ணுலகோர்தளை மாறபுஞானக்
கண்ணுறுமாறு கடாவினனென்று
புண்ணியனோடு புகன்றிடுகின்றான். (௪)

யானெனதென்ப திருந்திடுகாறு
ஞானமுறானது நண்ணிலனாகிற்
றானிலையாதச லந்திகழ்கிற்குந்
தீனமிலாத சிவந்திகழாதே. (௫)

கறங்கெனுமாறுழல் கின்றகருத்துப்
பிறந்திறவாத பெரும்பிரமத்தி
லிறந்திடில்யானென தென்னுமகந்தை
மறைந்திடுமன்றி மறைந்திடுமோதான். (௬)

யானிதுசெய்வ லெனக்கிதுசெய்வ
ரேனையரென்ன விருந்தகருத்தான்
மேனிகழ்முத்தி விரும்பலிருட்டாற்
பானுவைமேவுறு பற்றைநிகர்க்கும். (௭)

இருவினைதாம்வரும் யானெனலாலவ்
விருவினையால்வரு மின்பொடுதுன்ப
மிருவினையானென வின்றெனிலில்லை
யிருவினையில்லெனி லில்லைபிறப்பே. (௮)

மனத்தையடக்க மனந்துணையாகும்
பினைத்துணையின்றது பெற்றனனாயிற்
றனிசசிவமேயொரு தானெனவாழ்வு
னினைததுமறந்து நிலத்துழலானே. (௯)

வாரணமாகு மனத்தையடக்கிற்
காரணமாயை களைந்தொழியாத
பூரணமாகிய போதமடைந்திட்
டாரணமோது மரும்பொருளாவான். (௰)

வேறு.

விரிந்தநெஞ்சங்கருவியாம்விடயமுணர்விரிபரம
லொருங்குநெஞ்சங்கருவிபரந்தனையுணரவொருங்காமல்
விரிந்தநெஞ்சமுடையவனைவிடாதுபிறவியென்றுணாக
வொருங்குநெஞ்சமுடையானையுறாதுபிறப்பென்றுணர்கவே. (௰௧)

அந்தக்கரணசுத்தியேயறிவையறிதற்சாதனமவ்
வந்தக்கரணசுத்திதனக்கறையுங்கருமமாரணங்க
ளந்தக்கரணசுத்திதானாவதவாவற்றிடுதலே
யந்தக்கரணசுத்தியினாலடைவன்பிண்டப்பெயரன்றே. (௰௨)

ஆசையறுதல்விட்டின்பநேரேயடைதற்காரணமா
மாசையறுதலல்லதில்லைப் பலநூலனைத்துமாய்ந்திடினு
மாசையறுவோனசிவனாகினனெனநன்றாய்ந்தறிந்து
மாசையுறுதலென்கொண்டோவந்தோமனிதராயினோமே. (௰௩)

ஆசுதீர்ந்தமனத்தினிடை யன்றியுணர்வுதோன்றாது
மாசுதீர்ந்தவாடியிடை யன்றிவதனந்தோன்றுமோ
பாசநீங்குபரஞ்சுடரை நினைக்குநினைவாற்பற்றுமனங்
காசநீங்குகண்போலத் தன்னைக்காணவிளங்குமால. (௰௪)

வானமல்லேன்வளியல்லேனழனீரல்லேன்மண்ணல்லேன்
ஞானமல்லேன்வினையல்லேனானேசிவமென்றெண்ணினோ
னூனமில்லாவொருசிவமே யாவனிவ்வாறன்னதா
னீனமெல்லாமுடையவுடம் பெடுத்துச்சுழலுமெஞ்ஞான்றும், (௰௫)

தன்னைச்சிவமென்றறிந்தவனே யறிந்தான்றனையுண்மையாத்
தன்னைச்சிவமென்றறியாதா னறியானென்றுந்தன்னுண்மை
தன்னைச்சிவமென்றறிந்தவன்றே தாழ்வாம்பாசந்தனைநீப்பன்
றன்னைச்சிவமெனறறியாதான் றனக்குப்பிறப்பேதுணையாகும். (௰௬)

தன்னைப்பேதமாய்க்காண்கை சகத்திற்காணப்பட்டதாந்
தன்னைப்பேதமறச்சிவமென் றறிவோனஞானிதானொருவ,

னெனக்கருதிமறையதூநீ யானுமென்னவத்துவிதந்
தன்னைப்புகலுங்கடைத்தலைச் சாற்றன்மறையின்கருத்தன்றே. (௰௭)

தூய்தாகியநெஞ்சுடையார்க்குத் தாமேசிவமாத்தோன்றுமாற்
றீதாகியநெஞ்சுடையார்க்குத் தெளியவபேதமிகவின்றி
வேதாகமங்கள்விளம்பிடினும் விளங்காதென்றும்வேறென்னும்
வாதாலழிவரவர்மாயை மயக்கமயங்குமதியினோர் (௰௮)

நெஞ்சஞ்சோகம்பாவனையி னிற்கநிறுத்திவிடயங்க
ளஞ்சுந்துறவரத்துறந்தவ யோகியொருவனடியிணையிற்
றுஞ்சுந்திருமான்முதலமர ருள்ளமவனைத்துதித்திறைஞ்சா
தெஞ்சுந்தவமாமுனிவரிலை யெனநான்மறையுமியம்புமால். (௰௯)

என்றகருணைமொழிவிழியெங் கோமானுண்மையினிதியம்பி
நின்றவசவராயனுள மழல்சேர்மெழுகினெக்குருகிச்
சென்றுகுரவனடிபணிந்தான் சென்னவசவன்முதலாகத்
துன்றுசரணநயந்தனம்யா மென்றுதுதித்துத்தொழுதனரால். (௨௰)

இவ்வாறருளாற்றனையுணர்த்தி யிருந்தஞானவியல்வீர
சைவாசிரியனலன்மனித னாயிறபருவகதலைசிறப்ப
வுய்வானினைந்துதனைநோக்கி யுற்றவடியார்க்குபதேசஞ்
செய்வானியன்றவடிவொடுசென றருள்செய்செயல்செய்துலாவினன்

மனோலயகதி-முற்றிற்று.

ஆக-கதி-௨௪-க்கு-திருவிருத்தம்-௲௱௩௧.

இருபத்தைந்தாவது

மான்மியகதி.

வியனிலமேவிய விழுமியோர்க்கெலாஞ்
செயிரறுமலலமன் செய்தகன்றியைக்
கயிலையினுதல்விழிக் கடவுடன்புடை
மயிலியலொடுசொலு மாறுகூறுவாம். (௧)

ஆயிடையருணந்தி யாதிமாதவங்
கேயமோடமர்வுற நிறுவியல்லமன்
மாயிருஞாலமேன் மானிடர்க்கெலாம்
போயருள்செயுந்தொழில் பூண்டுளானரோ. (௨)

இன்னணமல்லம னிருநிலத்துறத்
தன்னிகர்கயிலையிற் சிங்கத்தாங்கிய
பொன்னணைமிசையமர் புராரிதன்னொடு
மின்னணிமுலையுமை யின்பன்மேயினன். (௩)

அல்லமனருள்பெற்றக் கண்டகந்தியூர்
டெல்லையினின்கண மெனதுகற்கலை
மெலவியனிலமிசை மேவிச்செய்லுதென்
சொல்லுதியெனவுமை யிறைவன்சொல்லுவான். (௪)

நந்திலவசவனு நாமங்கொண்டமர்ந்
தந்தமிலெம்மடி யவனையாமெனப்
புந்திசெய்தவர்விழை பொருளளித்தமண்
சிந்தியவிலமிசை சிறப்புற்றனோ. (௫)

அறஞ்செயுநின்கலை யாருமங்கைபோய்ச்
சிறகதுளவுலகின்மா தேவிப்பேர்பெறீஇ
மறஞ்செயுமதனவலி மாளமாய்த்தெலாந்
துறந்தனள்குரவனைத் தழுவிப்போயினள். (௬)

நண்ணியங்கண நாதர்தாமுமக்
கண்ணகன்ஞாலமுற் றடைமைக்காணிய
வண்ணநல்வினைகள்பல் வகைபுரிந்தவ
ரெண்ணியபலநக ரித்துவைகினர். (௭)

அளக்கரும்விரதரா யவரிருந்திடத்
துளக்கமினிலையுடைத் தூயனல்லமன்
கொளக்குறையாதபே ரின்பங்கூட்டினை
விளக்கினனுலகினில் வீரசைவமே. (௮)

வேறு.

எவ்வகைச்சமையத்திற்கு மிறைவனேயெனினுமேயஞ்
சைவநற்சமயத்துற்ற சைவத்தும்வீரசைவத்
தவ்வவர்பிறவிநீக்கு மல்லமன்விருப்பமுள்ளான்
மைவரிக்கயனெடுங்கண் மடவராலென்றன்வள்ளல். (௯)

சமயமெவ்வகையினுந்தான் சைவமேலாயதென்கொ
லமையுநலவீரசைவ மதனினுஞ்சிறந்ததென்கொ
லிமையவாபாவுமுக்க ணெம்பிரானருள்செயென்ன
வுமையவள்வினவவேழ மூரித்தவன்விளம்புமன்றே. (௰)

உரைக்குமெச்சமையத்திற்கு முத்தரபாகஞ்சைவந்
தரிக்குமச்சைவத்திற்குத் தரமெனவீரசைவந்
தெரிக்குநற்காமிகாதி சிரத்தினிற்றிகழுங்கண்டா
யரிக்குரற்சிலம்பரற்று மடிமலர்த்தடங்கணல்லாய். (௰௧)

புறந்தருசமையம்புக்குப் புறவுலாச்சமயத்தெய்தி
யிறந்துசைவமுற்றுஞ் சதிற்சரிதாதியாற்றிச்
சிறந்தனவீரசைவஞ் சேர்ந்தபின்வீடுகண்ணு
நிறந்தனிரகவற்றுமேனி நன்மலாவலலியன்றாய். (௰௨)

அருமறைமுடியுஞ்சீர்சா லாகமமுடியுமொத்துப்
பொருமற்றிலாமனமுற்றும பொருளினைவிளங்கக்காட்டித்
தருமுறையதனலவீர சைவமேதலைமைத்தாமில்
விருமறுவீறன்னாலு மிதிற்பிரமாணமாகும். (௰௩)

ஒன்றெருவிடயந்தன்னையுருச்சுவைநிறைவென்றுக்கி
யொன்றுமெம்முகத்தளிதிட டெம்பிரசாதங்கொண்டு
துன்றுறுகருமமுன்னுத் தூய்மையிவ்வீரசைவத்
தன்றிவேறெருமார்க்கத்தி னடுக்குமோவடுக்கண்மாதே. ()

ஆதலால்வீரசைவத் தறிவினையறியச்செய்தான்
மாதர்மாதேவியாமுன் வண்கலைமாதினுக்கும்
மேதையாம்வசவனுதி மெய்யடியவாக்குஞான
போதகாசிரியனெனனும்யொருவிலலமனவேற்கண்ணாய்.

பருவபேதத்தாற்பேதப் படும்பொருள்பருவங்கண்டு
திருவின்மாமுனிவர்யோகர் சித்தர்கணமுதலானோர்கரும்
பொருவிலாவலலமப்பேர் புண்ணியன்புகன்றுட்கொண்டான்
குரவவார்குழன்மடந்தா யெனறனகுன்றவிலலி. (௰௬)

அம்மையுண்மகிழ்வுபொங்க வல்லமன்பெருமைகேளா
மம்மர்செய்துளங்கலங்கு மாயையைக்கடந்தானென்றன்
மெய்ம்மைமினபவளவாயால் விளம்பானறிந்தேனென்று
மும்மதில்வலிதொலைத்த முக்கணயகனைத்தாழ்ந்தாள். (௰௭)

அங்குமைமாதினோடு மல்லமன்பெருமைகூறித்
திங்கள்வெண்முகிழ்புனைந்த செஞ்சடைப்பரமன்மேவ
விங்கருண்மேகமென்னு மினையிலெங்குருகுகேசன்
மங்கலமுத்தியின்பம் வழங்குமத்தொழிலினின்றான். (௰௮)

மூத்தவரினோஞர்நோயர் முகிழ்முலைமாதாகல்ல
தீத்தொழிலாளர்யொல்லாத் தீத்தொழிலாளரொன்றும்
பார்த்திலன்யாவர்மாட்டும் பரிந்தருண்மாரிபெய்து
காத்தனனமலஞான காரணன்குருகுகேசன். (௰௯)

இன்னவாறருளினானை யிவருறவிவர்வேறென்னு
தன்னைபோலுயிர்கட்கெல்லா மாருளொருந்துசெய்தே

பென்னையாளெனக்கொண்டாளு மிணையடிக்குருகுகேசன்
மனனுமாதவர்கணெஞ்ச மலர்தொறும்வாழாநின்றான். (௨௰)

எல்லொளியிரவிபோல விருண்மலமிரித்திலங்கு
மல்லமன்சரிதமோ திலறம்பொருளின்பம்வீடாம்
நல்லவண்பயனோர்நான்கு நண்ணுவனிதனைக்கேட்க
வல்லநல்வினையினானு மற்றவைமருவிவாழ்வன். (௨௧)

மதியிலார்மதிஞராவர் மகவிலார்மகவுயிர்ப்பர்
நிதியிலார்நிதியடைப்பர் நிலையிலார்நிலைத்துவாழ்வர்
பதியிலார்பதிகிடைப்பர் பழுதிலிவ்விருபதைந்து
கதியினுளிசம்புகாதை கற்றவர்கூறக்கேட்பின். (௨௨)

மாசறுமல்லமப்பேர் வள்ளறன்சரிதந்தன்னி
னாசறுஞ்செய்யுளெல்லா மன்புடன்படிப்பார்தம்மை
யேசறுமனிதரென்ன விசைப்பரோகரித்தோல்போர்த்த
வீசனென்பதுவேயன்றி யேதுமற்றேதுவம்மா. (௨௩)

மார்கெழுசகாத்தமூவைஞ் ஞூற்றெழுபானின்காவ
தாகியகரநாமங்கொ ளாண்டுறுவிடைஞாயிற்றிற்
சீர்கெழுமல்லமன்றன் றிருவிளையாடற்காதை
கார்கெழுமிடற்றெங்கோமான் கருணைகொண்டியம்பினானே.

புண்ணியருலகில்வாழ்க புலஞ்செறுகோன்புவாழ்க
பெண்ணொருபாகன்பூசை பேணிவாழடியார்வாழ்க
கண்ணுதலொருவற்சார்ந்த கற்புடைச்சைவம்வாழ்க
வண்ணவல்லமன்சீர்கேட்கு மாதரவாளர்வாழ்க. (௨௫)

பொருவரும்பூதிவாழ்க பூதியையணிவோர்வாழ்க
திருவளர்கண்டிவாழ்க சிறந்தவஞ்செழுத்தும்வாழ்க
குருவருள்வாழ்கமெய்யைக் கூறுநாவோர்கள்வாழ்க
வெருவரும்பிறவிதீர்க்கும் வித்தகர்வாழ்கவாழ்க. (௨௬)

அல்லமன்சரிதச்செய்யு ளதனிலோர்செய்யுள்கற்க
வல்லவாருத்தமோத வல்லவர்வாயவஃதோர்
செல்வமீதென்னவன்பாற் செவிப்புலனிறைக்கவல்லோ
ரெல்லவரும்பூமிதனி லென்றும்வாழ்ந்திடுவரன்றே. (௨௭)

மான்மியகதி-முற்றிற்று.

ஆக-கதி-௨௫-க்கு-திருவிருத்தம்-௲௩௱௫௭.

பிரபுலிங்கலீலை-முற்றிற்று.

3226
6487

உ

சிவமயம்.

கதியினட்டவணை.

ஆவது.	கதியின்பெயர்.	பாட்டுத்தொகை.
க	துதிகதி	உக
உ	கைலாசகதி	சாக
௩	மாயையுற்பத்திகதி	எச
ச	மாயைபூசனைகதி	ரு௩
ரு	பிரபுதேவர்வந்தகதி	கூக
சா	விமலைகதி	ரு௰
எ	மாயைகோலாகலகதி	அ௰
அ	வசவண்ணர்வந்தகதி	சரு
கூ	அக்கமாதேவிகதி	ருக
௰	மாதேவியம்மைதுறவுகதி	ருஅ
௰க	கொக்கிதேவர்வந்தகதி	௩௰
கஉ	முத்தாயியம்மைகதி	உஎ
க௩	சித்தராமதேவர்கதி	எசா
கச	வசவண்ணர்கதி	சஅ
கரு	மருளசங்கரதேவர்கதி	உச
கசா	இட்டலிங்ககதி	ச௩
கஎ	கதலிவனகதி	உ௰
கஅ	சாதகாங்ககதி	உரு
ககூ	கோரக்கர்கதி	கூ௩
உ௰	முனிவர்கதி	உ௩
உக	சூனியசிங்காதனகதி	கரு
உஉ	சூனியசிங்காதனத்திலிருந்தகதி	சாஉ
உ௩	ஆரோகணகதி	கூச
உச	மனோலயகதி	உக
உரு	மாணமியகதி	உஎ

ஆக-கதி-உரு-க்கு-திருவிருத்தம்-கூ௱ருஎ.

வாமமணிமேகலைமருங்குல்வடிவேன்மருட்டுமதர்விழியா - *
யாமுநினதுநெஞ்சகமுமவேறலேநின்னிதயத்திற் - - *
சேமமதனைநாணமற்செப்புகென்றார்திருந்திழையார். (௩௩)

(இ-ள்.) வாமமணிமேகலைமருங்குல் - அழகியமணிகளாலாகிய மேகலையாற்சூழப்பட்ட இடையையும — வடிவேன்மருட்டுமதர் விழியாய் -வடிக்கப்பட்ட வேலெனக்கண்டோரைமருள்விக்கின்ற களிப்புப் பொருந்திய கண்களையுமுடையவளே — காமமுளை-காமத்தில் அங்குரமானது — உனக்குததோன்றிற்றென்று — எங்கள் கருத்திற்றோன்றிற்று — யாமும் — நினது நெஞ்சகமும்-உனதுமனமும் — வேறலேம - ஒருபொருளேயாவோம — நின்னிதயத்திற்சேமமதனை - உன்னுள்ளத்திலே காவல் செய்யப்பட்டிருப்பதை — நாணமல் — செப்புகென்றார் - சொல்வாயாகவென்றார் — திருந்திழையார் - திருந்திய அணிகலத்தையுடையவர். எ-று. - - - - - - - - (௩௩)

கன்னித்தன்மையழியுமெனுநாணுமுலகங்காக்குமொரு - *
மன்னர்க்குரியமகளென்னும்பெருமைதானுமத்தளிகன் - *
றன்னைப்புணர்ந்தாளென்றுவருந்தகாதமொழியுந்தன்னுளத்தி *
லுன்னிக்கருங்கண்மடமாயையொன்றுமுரையாதிருந்தனளால்௩௪-

(இ-ள்.) கன்னித்தன்மை யழியுமெனுநாணும் - தனதுகன்னிமைகெடுமென்றுண்டாகியநாணத்தையும் — உலகங்காக்குமொரு மன்னர்க்குரிய மகளென்னும்பெருமைதானும் - உலகத்தையளிக்கின்றஅரசனுக்குமகளென்றுசொல்லப்பட்டுவருகின்றபெருமையையும் — மத்தளிகன்றன்னைப்புணர்ந்தாளென்னுமொருதகாதமொழியும்- மத்தளக்காரனைக்கூடினளென்று பின்வரக்கடவதாகியபழிச்சொல்லையும் — தன்னுளத்தில் — உன்னி - ஆலோசித்துக்கொண்டு — கருங்கண்மடமாயை - கரியகண்களையுமடப்பத்தையுமுடையமாயையானவள் — ஒன்றுமுரையாதிருந்தனளால்- எதிர்மொழியொன்றுஞ்சொல்லாதிருந்தாள். எ-று. - - - (௩௪)

இறைவியொன்றுமுரையாமல்வாளாவிருப்பவேவல்புரிந் - *
துறவினின்றசகளையெனுமாதுபிராட்டியுரையொடுதான் *
பிறவுமின்றுவேறுபட்டாளென்னேபெண்ணேயறியேனென் *
றறிவுகலங்கியொருவுகலாவிலாசியணங்கைவினவியினள் - -(௩௫)

(இ-ள்.) இறைவி - மாயையானவள் — ஒன்றும் - ஓர்சொல்லும் — உரையாமல் - சொல்லாமல் — வாளாவிருப்ப - சும்மாவிருக்க — ஏவல்புரிந்து - ஏவற்பணிசெய்து — உறவினின்ற - உறவினைக்கொண்டுநின்ற — சகளையெனுமாது — பிராட்டி - தம்பெருமாட்டி — உரையொடு - வாய்ச்சொல்லோடு — பிறவும் - மற்றைச்செய்கைகளும் — இன்று - தன்னிடத்தில்லையாக — வேறுபட்டாள் - வேற்றுமையடைந்தாள் — பெண்ணே — என் - இதற்குக்காரணம்யாது — அறியேனென்று — அறிவுகலங்கி - உணர்வுமயங்கி — ஒருவுகலாவிலாசியனங்கை - அவளைவிட்டு நீங்காதிருக்கின்ற விலாசியென்னப்பட்டஅணங்குபோல்வாளை — வினவினாள். எ-று. - (௰௫)

இனியான்மறைப்பதென்கொலுமக்கின்றுவந்தவல்லமனுந் *
தனிநாயகன்பேரழகென்னுநறவையுண்டுதரியாமற் - - *
கனிவாய்மடந்தையுளமழிந்தாளென்றுவிலாசிகட்டுரைக்க [ந்து.
முனியாளியைந்துபுன்னகைகொண்டிருந்தாண்மாயைமுகங்கவிழ்

(இ-ள்.) நுமக்கு - உங்களுக்கு — இனியான்மறைப்பது — என் - யாது — இன்றுவந்த — அல்லமனுந்தனிநாயகன் - அல்லமனாகிய ஒப்பற்ற ஆடவனது — பேரழகென்னும் — நறவையுண்டு - மதுவைக்குடித்து — தரியாமல் - பொறுக்கமாட்டாமல் — கனிவாய்மடந்தை - கொவ்வைப்பழம்போலுள்ளவாயையுடையமாயை — உளமழிந்தாளென்றுவிலாசிகட்டுரைக்க - காதலழிந்தாளென்று விலாசியென்பவள்சொல்ல — மாயை — இயைந்து - (அதற்கு) சம்மதித்து — முனியாள் - கோபஞ்செய்யாளாகி — முகங்கவிழ்ந்து — புன்னகைகொண்டிருந்தாள். எ-று. - - - - - (௰௬)

மாயையிடையையுளண்முலையான்மற்றைமாதர்போலென்று *
தூயமதிஞரனுமிதித்துச்சொல்லுமருங்குற்றோகைதான் - *
வாயினிளவெண்ணகைதோன்றவாளாவிருப்பக்கண்டுமைய - *
லாயினுடையளெனமாதரறிந்தாரருத்தாபத்தியினால். (௰௭)

(இ-ள்.) மாயை — இடையையுளள் - மருங்குலையுடையள் — முலையால் — மற்றைமாதர்போலென்று — தூயமதிஞர் - தார்க்கிகரால் — அனுமிதித்து - அனுமானத்தாலறிந்து — சொல்லும் - சொல்லப்படுகின்ற — மருங்குல் - இடையையுடைய — தோகை - மயிலைப்போல்பவள் — வாயினிளவெண்ணகை — தோன்ற - தோன்றநிற்க

—வாளர்விருப்ப - சும்மாவிருக்க —கண்டு - அதுநோக்கி — ஆயின்-ஆராயுமிடத்து — மயலுடையளென - காமவேட்கையை யுடையளென்று — அருத்தாபத்தியினால் —மாதர்-தோழியர்—அறிந்தார்.

வல்லியுள்ள மறிந்தனமிம்மாயைதனையுமயக்கவல்ல - *
வல்லமன்றமக்கருத்தையினியறியவேண்டுமென்றவர்தாஞ் *
சொல்லவொல்லைமததமானியென்பாள்யானத்தோன்றலனை *
மெல்லவுள்ளமறிவலெனச்சென்றாள்விளைதவிமலன்பால (௫௮)

(இ-ள்) வல்லியுள்ளமறிந்தனம் - இம்மாயையினதுகருத்தையறிந்தோம் — இம்மாயைதனையுமயக்கவல்ல — அல்லமென்றனகருத்தையினியறியவேண்டுமென்று — அவர்தாஞ்சொல்ல - அந்ததம்தோழியர் சொல்ல — ஒல்லை - விரைவில் — மதமானியென்பாள் — யான் — அத்தோன்றலனை - அந்த அல்லமனை — மெல்லவுள்ளமறிவலென - மெள்ளக்கருத்தையறிந்துவருவேனென்று — விளைதவிமலன்பால் - அச்செலவுக்கேற்ற திருவிளையாட்டையுடைய அல்லமனிடத்தில் — சென்றாள் - போயினாள். எ - று - - - - (௫௮)

மங்கைவருமவ்வரவையறிந்தவளோர்மாற்றம்வகுத்திடுமுன் *
றங்குமனையிற்சென்றிருப்பனுங்கடலைவியெனைத்தேடிற் [வென்
றிங்கணுதல்வெண்ணகைக்கருங்கட்செவ்வாய்த்திருவே செப்புக
றெங்கடலைவனியம்பமததமானியியம்பன்மேயினாள். (௫௯)

(இ-ள்) எங்கடலைவன் - அல்லமதேவன் — மங்கைவருமவ்வரவையறிந்து - மதமானிதன்னிடத்திற்குவரும் அவ்வரவின்காரணத்தையறிந்து — அவளோர்மாற்றம் வகுத்திடுமுன் - அவளொருசொல்சொல்வதற்குமுன் — தங்குமனையிற்சென்றிருப்பன் - நானிறங்கியிருக்குமிடத்துக்குப் போயிருப்பேன் — நுங்கடலைவியெனைத்தேடில் — திங்கணுதல் - பிறைபோலுள்ள நெற்றியையும் — வெண்ணகை - வெள்ளியபற்களையும் — கருங்கண் - கரியகண்களையும் — செவ்வாய் - செய்யவாயையுமுடைய — திருவே - திருமகள்போல்பவளே — செப்புகவென்று - சொல்வாயாகவென்று — இயம்ப - சொல்ல — மதமானி — இயம்பன்மேயினாள் - சொல்லத்தொடங்கினாள் - எ - று. - - - - (௫௯)

விட்டநீவேண்டற்கவையவெமதுவிளங்குமணி - *
மாடநினதேயிவணுறைகவரசர்கோமான்மகளிதய - *

பீடமதனிலுனைவிடாதிருத்தியிருந்தாள்பிரிவறநீ - *
கூடவுறையும்விருப்புடையளென்றாள்குறிப்புவெளிப்படவே. ௪௧

(இ-ள்.) ஐய — வீடுபுறநீவேண்டற்க - வீட்டைப்புறத்திலே நீ விரும்பாதொழிக — எமது — விளங்குமணிமாடம் - விளங்காநின்ற மணிகளாலாகிய மாடமானது — நினதே - உன்னுடையதே — இவணுறைக - இவ்விடத்திருப்பாயாக — அரசர்கோமான்மகள் - அரசர்க்கரசன்புதல்வி — இதயபீடமதனில் - தனதுநெஞ்சமாகிய பீடத்தின்கண்ணே — உனைவிடாதிருத்தியிருந்தாள் — பிரிவற - பிரிவில்லாமல் — நீ — கூட - தன்னோடுகூட — உறையும்விருப்புடையளென்றாள் - இருக்கவேண்டுமென்னும் ஆசையுடையவளாவளென்றுசொல்லினாள் — குறிப்பு - அவள்குறிப்பு — வெளிப்பட.

ஒன்றுமில்லேனானீவிர்மிகவுமுடையீருமிறைவி - *
வென்றியரசர்குலமடந்தை சாதியறியாவிகிர்தன்யா - *
னன்றிமகளிர்நீயிர்நான்மைந்தனென்றாலடாதம்மா - *
வென்றுமுங்களுடனுறைவென்றெந்தைநகைகொண்டியம்பினன்

(இ-ள்.) நானொன்றுமிலலேன் - நானொருபொருளுமுடையேனல்லேன் — நீவிர்மிகவுமுடையீர் - நீரெல்லாப்பொருளுமிகவுமுடையீர் — உம்மிறைவி - உங்கள்தலைவி — வென்றியரசர்குலமடந்தை - வெற்றியையுடைய வேந்தர்குலத்திற்பிறந்தபெண் — சாதியறியாவிகிர்தன்யான் - யான்இன்னசாதியென்று அறியப்படாதவேறுபாட்டையுடையவன் — அன்றிநீயிர்மகளிர் - அல்லாமலுநீங்கள் பெண்டிர்கள் — நான்மைந்தனென்றால் - நானாடவனென்றால் — என்றுமுங்களுடனுறைவு - என்றைக்குமுங்களுடனேயிருத்தல் — அடாதென்று - தகாதென்று — எந்தை - அல்லமதேவன் — நகைகொண்டியம்பினன் புன்சிரிப்புக்கொண்டு சொல்லினன். எ-று.

நள்ளாதொழியினன்றியவணட்டாளாயிற்பினைட்பேதங் . *
கொள்ளாளொருவர்மாட்டுமெனினுயிர்போற்சிறப்பிற்கொண்டவு
யெள்ளாளென்னவேண்டுமோவென்சொலெல்லாமிருந்தறிதி [னை
வள்ளாலெனவின்மொழிபுகன்றாண்மாற்றமறிந்தமதமானி. (௪௨)

(இ-ள்.) மாற்றமறிந்தமதமானி - பேச்சில்வல்லமதமானியென்பாள் — வள்ளால் - அல்லமதேவனே — அவள் - அந்தமாயையானவள் — நள்ளாதொழியினன்றி - சினேகம்பண்ணாவிட்டாலல்லா

மல்— தட்டாளாயின் - சினேகம்பண்ணுளேயானல்— ஒருவர்மாட்டும் - ஒருவரிடத்தும் — பிணைப்பேதங்கொள்ளாள் - பின்புவேறுபாடுகொள்ளாள் — எனில் - என்றல் — உயிர்போல் — சிறப்பித்கொண்டவுனை - சிறந்தபொருளாகக் கொள்ளப்பட்டவுன்னை — என்னாலென்னவேண்டுமோ - இகழ்ச்சிசெய்யா ளென்றுசொல்லவேண்டுமோ — என்சொலெல்லாம் — இருந்ததிதியென - சிலகாலமிருந்தறிவாயாகவென்று — இம்மொழிபுகன்றான் - இச்சொல்சொல்லினுள். எ - று. - - - - - (௪௨)

காரிற்சிறந்தமலர்க்குழலாய்நின்சொலெல்லாங்கவர்பொருளாட் ✻
பாரித்திருந்ததேறகிலேன்பணியொன்றொருவர்பாற் புரிவோர் ✻
தூரத்திருந்துவருங்காலந் துணிந்துவருதறுணிவென்று - ✻
ஞரிக்கிணங்குமவன்போலநடித்துவிடுத்துநழுவுவோன். (௪௩)

(இ-ள்) நரிக்கிணங்குமவன்போல - மாயைக்குஉடன்படுவோன்போல — நடித்து - ஆடி — விடுத்து நழுவுவோன் - விட்டுப்போகுமல்லமதேவன் — காரிற்சிறந்தமலர்க்குழலாய் - மேகம்போற்சிறந்த மலர்களைமுடித்த கூந்தலையுடையவளே — நின்சொலெல்லாம் — கவர்பொருளை - உபயார்த்தங்களை — பாரித்திருந்த - பரப்பியிருந்தன — தேறகிலேன் - அவற்றினுண்மையைத்தெரிகிலேன் — ஒருவர்பால் - ஒருவரிடத்து — பணியொன்று புரிவோர் - ஒருதொழிலைச்செய்வோர் — தூரத்திருந்து - தூரமான விடத்தேகுடியிருந்து — வருங்காலந்துணிந்து - தாம்தொழில் செய்தற்குவருங்காலத்தைத் துணிந்து — வருதல் - வருவது — துணிவென்றான்.

மன்னர்மன்னன்மகடிருவோலக்கங்காணுமைந்தரோ - ✻
டுன்னையுன்னுமவளல்லடலைவனுகவுன்னினளா - - ✻
லென்னவன்னமனையாய் நந்தலைவிக்கியற்கையுயர்த்திடுதன் ✻
முன்னமென்னவடங்கியொழுகுறுதலெனக்குமுறையென்றான். ✻

(இ - ள்.) மன்னர்மன்னன்மகள் - அரசர்க்கரசன்மகள் — திருவோலக்கங்காணுமைந்தரோடு - திருச்சபையைக்காணும் ஆடவரோடு — உன்னையுன்னுமவளல்லள் - உன்னையொருவனுக நினைப்பவளல்லள் — தலைவனுகவுன்னினளென்ன - முதல்வனுகநினைத்தாளென்றுசொல்ல — அன்னமனையாய் - அன்னம்போலுநடை யையுடையவளே — நந்தலைவிக்கியற்கை - உங்களுடையதலைவிக்குச் சுபா

வருணம் — உயர்த்திடுதல் - உயர்த்திச்சொல்லுதல் — முன்னமெ ன்னவடங்கியொழுகுறுதல் - முன்போலவேயடங்கி நடத்தல் — எனக்குமுறையென்றான். எ - று. - - - (௪௪)

சொற்போர்செய்தமறைப்பதினியென்னும்யாங்கடொழுமிறை
யாய் - நிற்போய்நின்னையெதிர்ந்தளவேகரியுண்விளவினிறையழி
ந்தாள் - கற்போனின்றவருந்தவருங்காணுமுன்னமுனைக்கண்ட *
தற்போனின்றுதடுமாறநினைப்போலிருந்ததலைவியே- (௪௫)

(இ - ள்-) நாம் - இருவரும் — சொற்போர்செய்துமறைப்ப து - சொற்களாலேபோர்செய்து மறைக்கத்தக்கது — இனியென்- இனியாது — யாங்கடொழுமிறையாய் நிற்போய் - எங்களால்வண ங்கப்படுந்தலைவனாய் நிற்பவனே — கற்போனின்றவருந்தவரும்- மலைபோற்சலியாது நின்றஅரிய தவத்தினரும் — காணுமுன்னம் - தன்னைக்காணுதற்குமுன்பு — உனைக்கண்டதற்போனின்று - உன்னை க்கண்டதான் போலேநின்று — தடுமாற - மயங்க — நினைப்போ லிருந்த - உன்னைப்போல் கலங்காதிருந்த — தலைவி - மாயை — நின்னையெதிர்ந்தளவே - உன்னையெதிர்ப்பட்டவளவில் — கரியுண் விளவின் - யானையாலுண்ணப்பட்டவிளாம்பழம்போல — நிறை யழிந்தாள் - உள்ளீடழிந்தாள். எ - று. - - (௪௬)

என்றுமங்கைகூறுதலுந்தலைவியிதயநீயறிவை - - *
யன்றியின்றுபுதியன்யானறிவனோவிங்காப்தமாய் *
நின்றவுன்றன்மொழிகேட்குமதுவேயெனக்குநெறியென்றான் *
குன்றைவென்றகுவிமுலையாள்களிப்பவெமையாட்கொள்ளுவோன்

(இ - ள் .) என்றுமங்கைகூறுதலும் - என்றுமதமானி சொல் லுதலும் — தலைவியிதயம் - மாயையினதுகருத்தை — நீயறி வை - நீயறிவாய் — அன்றி - அல்லாமல் — இன்றுபுதியன்யான் - இன் றைக்குப்புதியவனாய் வந்தநான் — அறிவனோ - அறியமாட்டுவனோ — இங்கு — ஆப்தமாய்நின்றவுன்றன் - உண்மைகூறுபவளாயிருந்த வுனது — மொழி - சொல்லை — கேட்குமதுவே - பிரமாணமாகக்கே ட்டுநடத்தலே — எனக்குநெறியென்றான் - எனக்குவழியென்று சொல்லினான் — குன்றைவென்ற - மலையைவெற்றிகொண்ட — குவி முலையாள் - குவிந்ததனத்தையுடைய மாயையானவள் — களிப் ப - மகிழும்படி — எமையாட்கொள்ளுவோன். எ - று - (௪௭)

நல்சகுனமென்னவெதிர்கண்டுவந்தாய்நம்பிநீ *
வல்லவசுரர்சுரர்முனிவரெல்லாமயங்குமாயையையோர் *
புல்லினெளியளெனப்புல்லநின்றாயெனப்புன்முறுவலொடு [யே-
சொல்லிமகிழ்வுகொண்டிறைவியான்மீண்டனளச்சுடர்த்தொடி.

(இ-ள்.) நம்பி - ஆடவரிற்சிறந்தோனே — நீ — நல்லசகுன மென்னவெதிர்கண்டுவந்தாய் — வல்லவசுரர்சுரர்முனிவரெல்லாம்- வல்லவராகிய அசுரரும் சுரரும் முனிவரு மாகிய யாவரும் — மயங்குமாயையை - மயங்குதற்கிடனாகிய மாயையை — ஓர்புல்லினெளியளென - ஒருதிரணம்போலெளிய ளெனும்படி — புல்ல - தானுய்வந்துதழுவ — நின்றாயென — புன்முறுவலொடு- சிறுநகையோடு—சொல்லி — மகிழ்வுகொண்டு — அச்சுடர்த்தொடி- அக்காந்திபொருந்திய வளைகளையுடையவள் — இறைவியான்- தலைவியிடத்து — மீண்டனள்- திரும்பிவந்தாள். எ-று. (௪௭)

அங்குமாயைமதமானிசென்றதற்பினகந்தளர்ந்து *
மங்கைவாய்மைகூறியுடம்படுக்குமோமன்மகடனக்குப் *
பங்கமாமென்றென்னுயிரைச்சீறியகலப்பண்ணுமோ *
விங்குநானென்செய்வனெனவறியேனென்னவிருந்தயர்வாள். *

(இ - ள்.) அங்கு—மாயை— மதமானிசென்றதற்பின்- மதமானியென்பவ ளெல்லமரிடத்திற்குப் போனபின்பு — அகந்தளர்ந்து- மனஞ்சோர்ந்து — மங்கை - அத்தோழி — வாய்மைகூறி- உண்மையைச்சொல்லி— உடம்படுக்குமோ- சம்மதிக்கச்செய்வாளோ— மன்மகடனக்குப்பங்கமாமென்று- அரசன்மகளுக்குப்பழுதாமென்று—என்னுயிரை-என்னுயிர்போற்சிறந்தவனை—சீறி- கோபித்து — அகலப்பண்ணுமோ - நீங்கச்செய்வாளோ — இங்கு — நான் - என்செய்வனென — இவ்விரண்டினுள் எதுசெய்வாளென்று — அறியேனென்ன—இருந்தயர்வாள் - இருந்துசோர்வாள்-

என்னைவிழைந்துபோயினாள்சந்துபொருந்தாதெய்துமோ *
மன்னைவரசன்மகளென்னவஞ்சியழகனகலுமோ *
வின்றோரன்னநினைவின்றியெனையேநினைந்திட்டிருக்குமோ *
பொன்னேடுறழும்வாண்முகங்கண்டலதுதுயரம்போகாதே.(௪௮)

(இ-ள்.) என்னைவிழைந்துபோயினாள் - எனதுகாமநோயைய றிந்துசென்றவள் — சந்துபொருந்தாதெய்துமோ - தூதுபொ

ருந்தாமல்வந்துவிடுவாளோ — அன்றே - ஐயோ — அரசன்மகளை
ன்ன - ராஜபுத்ரியென்று — அஞ்சி — அழகன் - அழகையுடைய அவ்வ
ல்லமன் — அகலுமோ - நீங்குவானோ — இன்னோரன்ன நினைவின்றி -
இப்படிப்பட்ட நினைப்பில்லாமல் — எனையே நினைத்திட்டிருக்குமோ
- என்னையே நினைத்துக்கொண்டிருப்பானோ — பொன்னேர்நறும்வா
ண்முகங்கண்டலது - பொன்போன்றகாந்திபொருந்திய (அவனது)
முகத்தைக்கண்டாலல்லது — துயரம்போகாது. எ-று. (௫௰)

என்னப்பலவுநினைந்துமடமாயையிருப்பவிகுளைமார் - *
பின்னற்கருங்கணிடறூடக்குறிகணல்லவிளங்குதலாற் - - *
கன்னிக்குவகைகைகூடுமென்னவிருக்குங்காலைதனி - - *
லன்னப்பெடைபோனடந்துமதமானிகளிப்புற்றடைந்தனளால்.

(இ-ள்.) என்னப்பலவுநினைந்து - என்று பலவகையுநினைந்து — மடமாயையிருப்ப - இளமைபொருந்திய மாயையானவளிருக்க — இகுளைமார் - தோழிகள் — பின்னற்கருங்கணிடறூட - பிரகாசிக்கின்றகரியவிடத்தாகண்துடிப்பதினாலும் — குறிகணல்லவிளங்குதலால் - நல்லசகுனங்கள்காணப்படுதலாலும் — கன்னிக்கு - மாயைக்கு — உவகை மகிழ்ச்சி — கைகூடுமென்ன — இருக்குங்காலைதனில் - இருக்கும்போது — மதமானி — அன்னப்பெடைபோனடந்து - பெட்டையன்னம்போனடந்து — களிப்புற்றடைந்தனள் - மகிழ்ச்சிகொண்டுசேர்ந்தாள்.

வண்டாமரைபோன்முகமலர்ந்துவந்தாள்சென்றமதமானி - *
கண்டார்மகளிரவனுள்ளங்காயோபழமோகழறென்றார் - *
தண்டார்வனைமென்குழன்மடவீர்ப்பழமேயென்றுசாற்றினாள் - *
கொண்டாருவகையவர்மாயையுவகையாரேகூறுவார். - (௫௧)

(இ-ள்.) சென்றமதமானி - தூதாகப்போனமதமானியென்பவள் — வண்டாமரைபோல் - வளம்பொருந்தியதாமரைமலர்போல — முகம்லர்ந்து - முகமலர்ச்சியடைந்து — வந்தாள் — கண்டார்மகளிர் - அவள்வரவைக்கண்டவராகியமகளிர் — அவனுள்ளம் - அவ்வல்லமன்கருத்து — காயோபழமோ — கழறென்றார் - சொல்லென்றார்கள் — தண்டார்வனைமென்குழன்மடவீர் - குளிர்ந்தமலர்மாலையையணிந்தமெல்லிய கூந்தலையுடையதோழிகளே — பழமேயென்று — சாற்றினாள் - சொல்லினாள் — அவர் - அத்தோழிகள் — உவகைகொண்டார் - ம

கிழ்ச்சிகொண்டார்கள் — மாயையுவகை - மாயை கொண்ட மகிழ்ச்சி யை — யாரோகூறுவார் - யார்சொல்லுவார்கள். எ - று. - (௫௧)

மன்னனறியினென்றோமோவறியோமிதனைமறையினெனப் - *
பன்னிமகளிருளாத்தடக்கிக்கங்குல்வரவுபார்த்திருந்தா - - *
ரன்னமனையாளல்லமன்றனுடம்பாடுரைத்தவம்மொழியே - *
கன்னன்மதவேளெய்தபசும்புண்ணின்மருந்தாக்களிப்புற்றாள். ௫௨

(இ-ள்.) இதனை - இச்செய்தியை — மன்னனறியின் — என்றோமோ - யாதாய்முடியுமோ — அறியோம் — மறையினென - மறையுங்களென்று — பன்னி - சொல்லி — மகளிர் — உளத்தடக்கி - மனதிலடக்கி — கங்குல்வரவு - இரவினதுவருதலை — பார்த்திருந்தார் — அன்னமனையாள் - அன்னம்போன்ற நடையையுடையமாயை — அல்லமன்றன் - அல்லமனுடைய — உடம்பாடுரைத்த - சம்மதியைச்சொல்லிய — அம்மொழியே — கன்னன்மதவேள் - கருப்புவில்லையுடையமன்மதனால் — எய்த - எய்யப்பட்ட அம்பினாலுண்டாகிய — பசும்புண்ணின் - பசியபுண்ணிற்கு — மருந்தா - ஔஷதமாகவெண்ணி — களிப்புற்றாள். எ - று. - - - - - - - (௫௨)

புனலின்விளையாடிருமைந்தர்தம்முளெழுந்துபோயோடிப் - *
புனலின்விழுவான்போல்விழுந்தவொளிஞாயிறு போய்ப்புணரியிடைப், புனலின்விழுந்துமூழ்குபுவந்தெழுவான்போலக்குணதுகடற்
புனலின்மிசைவந்தெழுந்ததிருள்பருகிப்புதுவெண்டிங்களே. (௫௩)

(இ-ள்.) புனலின்விளையாடிருமைந்தர் - நீர்விளையாடுதற்றொழிலையுடைய இரண்டுபிள்ளைகள் — தம்முளெழுந்து - தமக்குள்ளே ஒரு வஞ்சபதத்தாலெழுந்து — போயோடி - ஓடிப்போய் — புனலின் விழுவான்போல் - நீரிலேவிழுகிறவன்போல — ஒளிஞாயிறு - பிரகாசத்தையுடையசூரியன் — புணரியிடை - மேலைக்கடலில் — போய் — விழுந்தது — புனலின்விழுந்து - நீரிலேவிழுந்து — மூழ்குபுவந்து - முழுகிவந்து — எழுவான்போல — எழுகின்றமற்றொருவன்போல — இருள்பருகி - இருளையுண்டு — புதுவெண்டிங்கள் - புதிய வெண்மைபொருந்தியசந்திரன் — குணதுகடற்புனலின்மிசை - கீழ்க்கடனீரின்மேல் — வந்தெழுந்தது - வந்துதயமாயிற்று. எ - று. (௫௨)

தொக்ககமலம்வாய்மூடக்கள்ளுண்டடறுஞ்சுரும்பினங்கண் - *
மொய்க்குநறுமென்குவளைவாய்திறந்தமுகிழுஞ்சிளம்பொழிலிற் *

புக்கமணிநீர்க்கயத்திரைதேர்குருகுவிண்மீன்பூத்தனவாற் - *
செக்கரெனுஞ்செந்தீயினிடைப்பொரிந்துதெறித்தபொரிபோல.

(இ-ள்.) தொக்க-நெருங்கிய — கமலம்-தாமரைமலர்கள் — வாய்மூட-குவிந்தவளவில் — கள்ளுண்டு-மதுபானஞ்செய்து — இடறும்-மயங்குகின்ற — சுரும்பினங்கள்-வண்டின்கூட்டங்கள் — மொய்க்கும்-மொய்க்கின்ற — நறுமென்குவளை-நறியமிருதுவாகிய உற்பலமலர்கள் — வாய்திறந்த-மலர்ந்தன — முகிறுஞ்சிளம்பொழில்-மேகமண்டலத்தை யளாவுகின்றஇளஞ்சோலையினிடத்தில் — மணிநீர்க்கயத்து-அழகியநீரையுடையதடாகத்தில் — இரைதேர்-உணவைநாடாநின்ற — குருகு-நாரைகள் — புக்க-அடைந்தன — செக்கரெனும்-செவ்வானமாகிய — செந்தீயினிடை-சிவந்தநெருப்பினிடத்தில் — பொரிந்து — தெறித்தபொரிபோல — விண்மீன்பூத்தன-ஆகாயத்தினிடத்தில் நட்சத்திரங்கள்தோன்றின. எ-று. ஆல-அசை.

தூயசோதிப்பகலவன்போய்மேலைப்புணரிதோய்ந்திடலு *
மாயைநாமங்கொண்டிருந்தமணிமென்கலாபமயிலைவா - *
னுயகோம்பிகண்டுசினந்துடலஞ்சிவப்புற்றடங்கல்போன் - *
மேயமாலைப்பொழுதிலிருஞ்செக்கர்தோன்றிவீந்ததால். (௫௫)

(இ-ள்.) தூய-பரிசுத்தமாகிய — சோதி-பிரகாசத்தையுடைய-பகலவன்-சூரியன் — போய் — மேலைப்புணரி-மேற்குச்சமுத்திரத்தில் — தோய்ந்திடலும்-முழுகியவளவில் — மாயைநாமங்கொண்டிருந்த-மாயையென்னும்பெயரைக்கொண்டிருந்த — மணிமென்கலாபம்-ரத்நங்களிழைத்த சிறந்த மேகலையாகிய, அழகியதுமெல்லியதுமாகிய தோகையையுடைய — மயிலை — வானுயகோம்பி-ஆகாசமாகிய பச்சோந்தி — கண்டு — சினந்து-கோபித்து — உடலம்-சரீரம் — சிவப்புற்று-சிவந்து — அடங்கல்போல் — மேய-பொருந்திய — மாலைப்பொழுதில் — இரும்-பரந்த — செக்கர்-செவ்வானம் — தோன்றி — வீந்தது-அடங்கியது. எ-று. (௫௫)

காலையரும்பிப்பகலெல்லாம்போதாயிருந்தகாமமலர் *
மாலைமலர்ந்துபொருமலொருமாயைநாமமணிவல்லி - *
மூலையிருந்துபுறம்போந்துவிரிவெண்ணிலாமென்முறுவற்றிற் *
மூலிமஞ்ஞையெனவீழ்ந்துமதநோய்மிகவாய்பிதற்றுமால். (௫௬)

(இ-ள்.) காலையரும்பி-காலைப்பொழுதில் அரும்பி — பகலெல்லாம்

— போதாயிருந்த - மலரும்பருவத்தரும்பாயிருந்த — காமமலர் - காமமாகியபூ — மாலைமலர்ந்து - மாலைப்பொழுதில்மலர்ந்ததினால — பொருமல் - சகிக்காமல் — ஒரு-ஒப்பற்ற — மாயைநாமம் - மாயையென்னும் பெயரையுடைய — மணிவல்லி - அழகிய கொடியானது — சோலையிருந்து — புறம்போந்து - வெளியேவந்து — விரிவெண்ணிலாமென்முற்றத்தில் - பரந்த வெண்மையாகிய நிலாமுற்றத்தில் — பீலிமஞ்ஞையென - கலாபத்தையுடைய மயிலைப்போல் — வீழ்ந்து — மதநோய்மிக - காமவிகாரமதிகப்பட — வாய்புதற்றும். எ-று. (௫௬)

தாய்வாயடைந்துமிகுந்தலையைமோதிமோதிச்சலித்தலறக் *
காய்வாய்நிலவேயுடன்பிறந்தாளிருந்துவாழுங்கடிமனையை *
நீவானெழுந்துவந்தழிப்பாயென்றாலந்தோநிலையின்றித் - *
தேய்வாய்நின்னோடியைபில்லாவென்னையென்னசெய்யாயே. (௫௭)

(இ-ள்.) நிலவே — நீ — தாய்வாயடைந்து-தாயினிடத்திற்றோன்றி — மிகுந்தலையைமோதிமோதிச்சலித்தலறக்காய்வாய்-அவள் மிகவும் தலையைமோதிமோதி வெறுத்து அலறும்படிகோபிப்பாய், [பெருகி அலையை வீசிவீசி அலைந்து ஒலிக்கும்படி சந்திரிகையை வீசுவாயென்பதுகருத்து]—(அன்றியும்)— உடன்பிறந்தாள் - கூடப்பிறந்தவளாகியதிருமகள் — இருந்து — வாழும்-வாசஞ்செய்கின்ற — கடிமனையை - வாசனைபொருந்திய தாமரைமலராகிய,காவலைகொண்ட வீட்டை — வான்- ஆகாசத்தில் — எழுந்துவந்தழிப்பாயென்றால் — அந்தோ-ஐயோ — நிலையின்றித்தேய்வாய் - என்றுமொருதன்மைத்தாயிராதுதேய்பவனே — நின்னோடு - உன்னுடனே — இயைபில்லா- யாதொருசம்பந்தமில்லாத — என்னை — என்னசெய்பாய். எ-று. (௫௭)

தக்கன்மகத்திலொருஞான்றுதாளிற்படுநீதலையேறி - *
மிக்கமுனிவர்மந்திரநீரிறைப்பவின்னுமீண்டிலாய் - - *
நக்கன்பவளவாய்ப்பட்டுக்களத்தேயிறங்குநஞ்சுநினை - *
யொக்குமென்பதறியாமையன்றேவொளிர்வெண்மதியமே. (௫௮)

(இ-ள்.) ஒளிர்வெண்மதியமே-பிரகாசியாநின்றவெள்ளியசந்திரனே — தக்கன்மகத்தில்-தக்கனுடையயாகத்தில் — ஒருஞான்று-ஒருநாள் — நக்கன் - கடவுளுடைய — தாளிற்படுநீ- பாதத்திற்பட்டநீ — தலையேறி — மிக்கமுனிவர் - சிறந்த தவத்தினர் — மந்திரநீரிறைப்ப- மந்திர சலத்தையிறைக்கவும் — இன்னும் — மீண்டிலாய் - இறங்கவில்லை —

பவளவாய்ப்பட்டு - (அவனது) பவளம்போற் சிவந்த வாயிற்பட்டு— களத்தே - கண்டத்திலே— இறங்கும் - இறங்குகின்ற— நஞ்சு - விஷம்— நினை - உன்னை — ஒக்குமென்பது— அறியாமை. எ - று. (௫அ)

அங்கமதினஞ்சிருத்திநேனங்கமல்லாவவிர்சடைமேற் *
றங்கநினைவைத்திட்டதுநின்கொடுமைகருதித்தானன்றோ *
பொங்குமமுதகலையென்னநின்னைப்புகறல்வெண்டிங்கா *
ளிங்குமனிதர்காராட்டைவெள்ளாடென்பதொக்குமால். (௫௯)

(இ - ள்.) வெண்டிங்காள் - வெண்மையாகியசந்திரனே — அங்கமதில் - கண்டத்தினிடத்தில் — நஞ்சிருத்தினோன் - விஷத்தைவைத்த பரமசிவன்— அங்கமல்லா - உபாங்கமாகிய— அவிர் - பிரகாசியாநின்ற சடைமேல்— தங்க - பொருந்த— நினைவைத்திட்டது - உன்னை வைத்தது— நின்கொடுமைகருதித்தானன்றோ - உனதுதீமையைநினைத்தேயல்லவா — பொங்கும் - பிரகாசியாநின்ற — அமுதகலையென்ன - அமுதகிரணத்தையுடையவனென்று — நின்னை - உன்னை — புகறல் - சொல்லுதல்— இங்கு - இவ்வுலகத்தில் — மனிதர்— கார் - கருமையாகிய—ஆட்டை— வெள்ளாடென்பதொக்கும் - வெள்ளாடென்றுசொல்வதற்கொப்பாகும். எ - று. ஆல் - அசை. (௬௰)

உருப்பமிகுவன்றழல்சிவப்புற்றுலகர்காணவொளிதரவு *
நெருப்புவெண்மையென்பதுநன்னியாயர்நின்னைக்குறித்தன்றோ *
பொருப்புநறுஞ்சந்தனச்சேறுபுலர்த்துபொரியப்பூவணையும் *
விருப்பமலருங்கொளுந்தவழல்வீசியெழுந்தவெண்டிங்காள். (௬௧)

(இ - ள்.) பொருப்பு - பொதியமலையிற்பிறந்த— நறுஞ்சந்தனச்சேறு - நல்ல சந்தனக்கட்டையாலாகியகுழம்பு—புலர்த்து - உலர்ந்து— பொரிய - பொரியும்படியாகவும்— பூவணையும் - புஷ்பசயனமும்— விருப்பமலரும் - விருப்பத்தைச்செய்யும்பூமாலைகளும்— கொளுந்த - எரியும்படியாகவும்— அழல்வீசியெழுந்தவெண்டிங்காள் - அக்கினியைச்சொரிந்து உதித்த வெண்மையாகிய சந்திரனே — உருப்பமிகுவன்றழல் - வெப்பமிகுந்தஅக்கினி—சிவப்புற்று - சிவந்து— உலகர்காண - உலகத்தார் (பிரத்யக்ஷமாகக்) காணும்படி— ஒளிதரவும் - பிரகாசிக்கவும்—நன்னியாயர் - நல்லதார்க்கிகர்— நெருப்பு— வெண்மையென்பது - வெள்ளைநிறத்தையுடையதென்றுசொல்வது— நின்னைக்குறித்தன்றோ - உன்குணத்தையாராய்ந்தல்லவா. எ - று. (௬௧)

இன்றேருலகிலெனக்கொன்றுபிறர்க்கொன்றுகியிருக்கின்றுய் *
நன்றேவுனக்குமதியமேஞாயிறேபோல்வாழாமன் - *
முன்றேகையர்களியாவரையுமொப்பக்காணுமுயற்சியா - *
லன்றேதேய்ந்துபோகின்றுயந்தோவதனையறியாயோ. (௯௧)

(இ-ள்.) மதியமே- சந்திரனே—இன்று இப்பொழுது— ஓருலகில் -ஓருலகத்தினிடத்தே— எனக்கொன்றுபிறர்க்கொன்றுகியிருக்கின்றுய் - எனக்கொருதன்மையாகவும் மற்றவர்களுக்கொரு தன்மையாகவுமிருக்கின்றுய்— நன்றேவுனக்கு - (இப்படியிருத்தல்) உனக்குநன்மையா— முன்- முற்காலத்தில்—தாரகையர்களியாவரையும்- மனைவியர்கள் இருபத்தேழுபேரையும்— ஒப்பக்காணுமுயற்சியால் - சமமாகநோக்காத செய்கையால்— அன்றே— ஞாயிறேபோல் - சூரியன்போல— வாழாமல்— தேய்ந்துபோகின்றுய்— அந்தோ - ஐயோ— அதனை- அக்காரியத்தை— அறியாயோ.• எ-று. (௯௧)

கொல்லாநோன்புமுனிமலையிற்றேன்றியென்னைக்கொல்கின்றுய் *
பொல்லாமந்தமாருதமேயென்றேகருணைபூண்டிலாய் - *
சொல்லாய்திருப்பாற்கடலினிடைதோன்றுங்கடுவிற்றன்குணமே*
யல்லாலமுதகுணமுண்டோநின்னைவெறுப்பதறிவன்றே. (௯௨)

(இ-ள்) பொல்லாமந்தமாருதமே-கொடிதாகியஇளந்தென்றலே—கொல்லாநோன்புமுனிமலையில்- கொல்லா விரதத்தையுடைய அகஸ்தியமுனிவாசஞ்செய்கின்ற பொதியமலையில்—தோன்றி - பிறந்தும்— என்னைக்கொல்கின்றுய் — என்றே - யாதுகாரணமோ — கருணைபூண்டிலாய்- அருளையடையவில்லை— சொல்லாய்— திருப்பாற்கடலினிடை— தோன்றுங்கடுவில்-பிறந்தவிஷத்தினிடத்தில்— தன்குணமேயல்லால்- அதனதுதீயகுணமேயல்லாமல்—அமுதகுணமுண்டோ— (ஆதலால்) நின்னைவெறுப்பதறிவன்று- உன்னைவெறுததுச்சொல்வதறிவல்ல. எ-று. - - - - (௯௨)

உயிர்த்தபொழுதேநின்குரல்கேளாமுன்றேடிநீன்றதாய் *
நயத்தின்வளர்த்ததாய்குரல்கேட்டலுமேநடுங்கத்துரந்ததாற் *
பயத்தமலர்ப்பூங்காவகத்திலிருந்துபல்காற்கூவிறைற் - *
செயிர்த்துநின்னைக்குயிலேநான்வெறுத்தல்செப்பவேண்டுமோ.௯௩

(இ-ள்.) குயிலே — உயிர்த்தபொழுதே - பெற்றபொழுதே —

ஈன்றதாய் - பெற்றதாய் — நின்குரல்கேளாமுன் உன்னோசைகே ளாமுன்னமே — ஓடிற்று - ஓடிவிட்டது — நயத்தின் - இன்பத்தின் — வளர்த்ததாய் - செவிலித்தாய் — குரல்கேட்டலுமே - உன்னோசையைக்கேட்ட வளவில் — நடுங்க — அஞ்ச — தூர்ந்தது - உன்னைத்தூரத்திவிட்டது — பயத்த - பிறையோசனத்தைச்செய்யாநின்ற — மலர் - புஷ்பத்தையுடைய — பூங்காவகத்தில் - பூஞ்சோலையினிடத்தில் — இருந்து — பல்காற்கூவினூல் - பலதரங்கூவினூல் — செயிர்த்து - கோபித்து — நின்னை - உன்னை — நான்வெறுத்தல் - நான் வெறுத்துக் சொல்லுதல் — செப்பவேண்டுமோ - சொல்லவேண்டுமோ - எ-று. - - - - (௫௩)

கன்னற்சிலையாயென்மனத்தைக்கலக்குங்காளை கவின்கண்டு *
முன்னிற்பதற்குநாணியோயிங்கேநின்று முனிகின்றாய் - *
தன்னிற்பெரியரில்லையெனுமவனைச்சமரிற்றாக்காம - *
னன்னர்த்தளிரின் மெலியாரையடர்த்தாயாண்மைநன்றோ. (௫௪)

(இ-ள்.) கன்னற்சிலையாய் - கருப்புவில்லையுடையமன்மதனே — என்மனத்தை — கலக்கும் - கலக்குகின்ற — காளை - ஆடவனது — கவின்கண்டு - அழகைப்பார்த்து — முன்னிற்பதற்கு — நாணியோ - இலச்சைப்பட்டோ — இங்கேநின்று — முனிகின்றாய் - கோபிக்கின்றாய் — தன்னிற் - தன்னைக்காட்டிலும் — பெரியரில்லையெனும் - அழகிலுயர்ந்தவரில்லையென்றெண்ணும் — அவனை - அவ்வல்லமனை — சமரில் - போரில் — தாக்காமல் - தோற்கச்செய்யாமல் — நன்னர் - நல்ல — தளிரின் - துளிரைவிட — மெலியாரை - மெல்லியராகியமாதரை — அடர்த்தாய் - பொருதாய் — ஆண்மை - ஆண்பிள்ளைத்தன்மை — நன்றோ - நன்றாயிருந்தது. எ-று. (௫௪)

என்றுபுலம்பிமயன்முதிர்ந்துமாயையிரங்கியிருந்தயர - *
மன்றன்மலர்பெய்மெல்லணைப்பூம்பள்ளியறையின்மதமானி *
சென்றுநட்பியல்லமனைமுன்றந்திருத்திதேனையூண் - *
வென்றிமடங்கற்கிடுதல்போலவனைவிடுத்தாளவ்வறையுள். (௫௫)

(இ-ள்) என்றுபுலம்பி - இப்படிசொல்லிப்பிரலாபித்து — மாயை — மயல்முதிர்ந்து - மயக்கமதிகரித்து — இரங்கி - அழுது — இருந்து — அயர - மனஞ்சோர — மன்றல் - வாசனைபொருந்திய — மலர்பெய் - புஷ்பங்களால்நிறைத்த — மெல் - மிருதுவாகிய — அணை - சயனத்தை

யுடைய—பூம் - பொலிவுபொருந்திய — பள்ளியறையில்—மது மானி—சென்று-போய்—நம்பி- ஆடவரிற்சிறந்த — அல்லமனை —முன்றந்திருத்தி- முன்னே அழைத்துக்கொண்டுவந்தாயிருக்கச் செய்து—தேனாயூண் - தவளையாகியவுணவை —வென்றிமடங்கற்கு - வெற்றியைக்கொண்ட சிங்கத்திற்கு —இடுதல்போல் - உண்ண வைத்தல்போல் — அவளை - அம்மாயையை — விடுத்தாள் - அனுப்பினாள்—அவ்வறையுள் - அப்பள்ளியறையினிடத்தே. எ - று (௯௫)

(வேறு.)

வேனினண்பகலின் வெய்யபாலையுணீர் வேட்டவனந்நிலத்துறு நீர், தானெதிர்கண்டு பருகவோடுதல்போற் றண்மலரணை மிசை யமர்ந்த, ஞானநல்விளக்கை விழியுறக்கண்டு நகையொடுதிருமுக மலர்ந்து, பானலங் கண்ணி புணர்முலைவிம்மப் பரிந்துமேல்விழுந்துபுல்லினளால். - - - - - - (௯௬)

(இ-ள்.) வேனில்-கோடைக்காலத்தில் — நண்பகலில் - உச்சிப்பொழுதில்— வெய்ய- வெப்பத்தையுடைய —பாலையுள்— நீர்வேட்டவன்- தாகங்கொண்டவன் —அந்நிலத்துறுநீர் - அப்பாலைநிலத்திலுள்ளநீராகியகானலை — தான் — எதிர்கண்டு —பருக - குடிக்க — ஓடுதல்போல் — தண் - குளிர்ச்சிபொருந்திய —மலரணைமிசை - புஷ்பசயனத்தின்மீது —அமர்ந்த - இருந்த —ஞானநல்விளக்கை - நல்லஞான தீபமாகிய அல்லமனை— விழியுறக்கண்டு - கண்கள்நிரம்பக்கண்டு — நகையொடு - புன்சிரிப்போடு — திருமுகமலர்ந்து - அழகிய முகமலர்ச்சியை யுடையவளாய் — பானலங் கண்ணி - நீலோற்பலத்தை யொத்த கண்ணையுடையவளாகியமாயை—புணர்முலைவிம்ம - நெருங்கியஸ்தனங்கள்பூரிக்க — பரிந்து - விரும்பி —மேல்விழுந்து— புல்லினள் - அணைத்துக்கொண்டாள் - எ - று.

நாடியவாடி நிழலெனவனைமே னண்ணுறத் தோன்றிய விறையை, யோடினள் விழுந்து தழுவுறத்தழுவ வுருமையாலணைமிசை விழுந்தே, யாடியினிழலைப் பற்றநீட்டியகை யாடியிற்றாக்கநின்ற தூஉ, 'வாடுறுமழலைப் பேதையேபோல வருந்தினன் மதர்விழி மாயை- - - - - - - - (௯௭)

(இ-ள்.) மதர்விழிமாயை - களித்தவிழியையுடையமாயை — நாடிய - பார்த்த — ஆடிநிழலென - கண்ணாடியிற் காணப்படுகிற

பிரதிபிம்பத்தைப் போல் — அணைமேல் - சயனத்தின் மேல் — நண்ணுற-பொருந்த — தோன்றிய - காணப்பட்ட — இறையை - அல்லமனை — ஓடினள் - ஓடி — விழுந்து — தழுவுறத்தழுவ — உருமையால் • கையிலகப்படாமையால் — அணைமிசை • சயனத்தின் மேல் — விழுந்து — ஆடியினிழலை - கண்ணாடியின்பிரதிபிம்பத்தை — பற்ற - பிடிக்க — நீட்டியகை — ஆடியிற்றாக்க - கண்ணாடியிற்பட — நின்றழுது - அழுதுநின்று — வாடுறும் - வாடுகின்ற — மழலை - மழலைச் சொல்லையுடைய — பேதையேபோல - இளங்குழந்தை போல — வருந்தினள் - வருத்தமுற்றாள். எ - று. - - (கஎ)

சொல்லருமழகன் றிருவுருவிழியிற் றோன்றலான் மீளவுமெழுந்து, புல்லினண் மலர்மென் கைகளால் வெளியைப் புல்லல்போற்சுவைத்தனள் வெறுவாய், வல்லியிவ்வாறு வெளிமயக்குற்று வள்ளறன் கைப்படாமையினு, லல்லமனலனீ துருவெளியென்ன வயிர்த்தனளுண்மையையன்றே. - - - (கஅ)

(இ-ள்.) சொல்லருமழகன் - சொல்லிலடங்காத வழகையுடைய அல்லமனது — திருவுரு-வடிவம் — விழியிற்றோன்றலால்-கண்ணிற் காணப்படலால் — மீளவும் -மறுபடியும் — எழுந்து — மலர்மென் கைகளால்-மலர்போன்றமெல்லியகைகளால் — வெளியைப்புல்லல் போல்-வெளியையணைத்தல்போல — புல்லினள் - அணைத்தாள் — சுவைத்தனள்வெறுவாய் -வெறுவாயைச் சுவைத்தாள் — வல்லி-மாதை — இவ்வாறு - இப்படியாக — வெளிமயக்குற்று- வெளியைக்கண்டுமயங்கி — வள்ளல்-அல்லமன் — தன்கைப்படாமையினால்-தன் கையிலகப்படாமையினால் — அல்லமனலன் — ஈது உருவெளியென்ன-இது உருவெளித்தோற்றமென்று — உண்மையை-அவனதுமெய்யாகியவடிவை — அயிர்த்தனள்-சந்தேகித்தாள் • எ-று. (கஅ)

அருந்தவ நெடுநாண் முயன்றுதான் பெற்றவமுதைவாய் வைத்திடுமளவிற், கரந்தவ றுதல்போ லல்லமதேவன் கட்புலத் தற்றுமென் றோளிற், பொருந்துற வெளிபோல் வராமையாற் றீயிற் புழுவெனப் பதைபதைத் தரிவை, வருந்தினள்காம மல்லமனன்றி வடிவுளார் யார்கடந் திடுவார். - - - (ககூ)

(இ-ள்.) அருந்தவம் - செய்தற்கரியதவத்தை — நெடுநாள் — முயன்று - செய்து — பெற்ற - தான்பெற்ற — அமுதைவா

ய்வைத்திடுமளவில்—கரம்-கை—தவறுதல்போல்—அல்லமதேவ
ன்—கட்புலத்துற்றும்-கண்ணினிடத்திற்றோன்றியும்—மென்றோ
ளில்-மெல்லியதோளிடத்தில்—பொருந்துற-அணைக்க—வெளி
போல்-வாராமையால்-அகப்படாமையால்—தீயில்-நெருப்பினிட
த்தில்—புழுவென-புழுப்போல—பதைபதைத்து—அரிவை-மா
தை—வருந்தினள்-வருத்தமுற்றாள்—காமம்-காமத்தை—அல்ல
மனன்றி—வடிவுளார்-உருவமுடையவர்கள்:—யார்கடந்திடுவார்-
யார்நீங்குவார்கள். எ-று. - - - -(௬௯)

கன்னிகையென்று மிறைமகளென்றுங் கருதிடா தவாவிளைத்தி
ட்டு, மென்னிணைமுலைகண் மார்புறத்தழுவி யிதழ்சுவைத் தணைமி
சைப் புணர்வுற், றின்னலிலின்பக் கடலிடைமூழ்க வியன்றனாற்
பெற்றிலேனென்று, தன்னகநைந்து வெய்துயிர்ப்பெறிந்தாடவ
த்தனையலைத்தவம் மடந்தை. - - - - (௭௰)

(இ-ள்.) தவத்தனையலைத்தவம்மடந்தை - துறவினனைவருத்தி
யவம்மாயை — கன்னிகையென்றும் - விவாகமில்லாதவளென்றும்
—இறைமகளென்றும் - இராசபுத்திரியென்றும்—கருதிடாது-
ஆலோசியாது — அவாவிளைத்திட்டும் - ஆசையைச்செய்தும் —
என் - என்னுடைய — இணைமுலை - இரண்டாகிய தனங்கள்—மா
ர்புறத்தழுவி - மார்பினிடத்திற்பொருந்த வணைத்து — இதழ்சு
வைத்து - அதரபானஞ்செய்து — அணைமிசை - சயனத்தின்மீ
து— புணர்வுற்று- புணர்ந்து— இன்னலில் - துன்பமில்லாத —
இன்பக்கடலிடை - இன்பக்கடலினிடத்தில் — மூழ்க — இவன்ற
னால் - இவ்வல்லமனால்— பெற்றிலேனென்று - பெற்றுக்கொள்
ளவில்லையென்று — தன்னகநைந்து-தன்மனதுநொந்து—வெய்
துயிர்ப்பெறிந்தாள் - வெவ்வியபெருமூச்சுவிட்டாள். எ-று.

பொழிந்திழிமழையால் வளிதனைத்திடுமேற் புகைந்தெழுமெரி
யில்வான் வேமேன், முழங்குவெண் டிரைப்பேராழியக்கலயமு
னியனை யழுத்துமேனன்றோ, மெழுந் தரன்றன்னை வருத்துமேன்
மயக்கமெய்துவ னல்லமதேவ, னொழிந்தவர்தம்மை யொழிவற
மயக்கு மொருத்தியுமவன்றனை மயக்கும். - - (௭௧)

(இ-ள்.) பொழிந்து - மேகத்தாற்பெய்யப்பட்டு— இழி - விழா
நின்ற — மழையால் - சலதாரைகளால் — வளி - காற்று —தனை

ந்திடுமேல் - நினையுமாகில் — புகைந்தெழும் — எரியில் - நெருப்பிலும் - - வான்மேல் - ஆகாயமேகுமாகில் — முழங்கு - சந்தியாநின்ற — வெண்டிரை - வெண்மையாகிய அலையையுடைய — தோயாநிதி - பெரியகடல் — அகத்தியமுனிவனை - அவ்வகத்தியனை — அழுத்துமேல் - அழுந்தப்பண்ணுவாகில் — நஞ்சம் - விஷம் - எழுந்து — அரன்றனை - பரமசிவனை — வருத்துமேல் - துன்பப்படுத்துமாகில் — அல்லமதேவன் — மயக்கமெய்துவன் - மயக்கமடைவான் — ஒழிந்தவர்தம்மை - அவனல்லாதவரை — ஒழிவற - எப்பொழுதும் — மயக்கும - மயக்காநின்ற — ஒருத்தியும் - மாயையும் — அவன்றனைமயக்கும் - அவ்வல்லமனை மயக்குவாள் எ - று.

விண்ணினைக்குத்திக் கையினைப்பவர்போல் வேனெடுங் கண்ணிமங்கிருந்த, வண்ணலைத்தழுவித் தழுவிமெய்வருந்தி யவசமுற்றணையிசை யுறங்கி, யெண்ணுறுநினைவா லவன்புணர்ந்ததுபோ லின்கனவொன்றுகண் டெழுந்தாள், கண்ணகனிலத்தி னிருள்குடிப்பவனுங் கருங்கடன் முகட்டினி லெழுந்தான். - - (௭௨)

(இ - ள்) விண்ணினை - ஆகாயத்தை — குத்திக்கையினைப்பவர் போல் — வேனெடுங்கண்ணி - வேலையொத்த நெடிய கண்களையுடையமாயை — அங்கிருந்த — அண்ணலை - அல்லமனை — தழுவித்தழுவி — மெய் - சரீரம் — வருந்தி — அவசமுற்று - பரவசப்பட்டு — அணையிசை - சயனத்தின்மீது — உறங்கி — எண்ணுறுநினைவால் - முன்னெண்ணிய நினைப்பினால் — அவன் - அவ்வல்லமதேவன் — புணர்ந்ததுபோல் - கூடியதுபோல — இன் - இனிய — கனவொன்று கண்டெழுந்தாள் — கண்ணகநிலத்தில் - இடமகன்றவுலகத்தில் — இருள்குடிப்பவனும் - சூரியனும் — கருங்கடன்முகட்டினில் - கரியகடலின்மேல் — எழுந்தான் - உதித்தான். எ - று. - (௭௨)

காலையின்மாலை வார்குழன்மாதர்க் கண்டுணைசெய்வளல்லமன்றன், கோலமென்சொல் வேல்விழியெதிர் தோன்றிக்குறுகிலென்கைப்படாளதனாற், சாலவுநைந்து துயின்றனன்கனவிற் றடமுலைக்குழைந்திடப்புல்லி, மேலுநல் லருள்செய் துன்னைநா னென்றும் விடுகிலே னென்றன னென்றாள். - - - -(௭௩)

(இ - ள்.) காலையில் - உதயகாலத்தில் — மாலைவார்குழல் - பூமாலையணிந்த நீண்டகூந்தலையுடைய — மாதர்க்கண்டு - தோழிகளைக்க

ண்டு — உரைசெய்வள் - சொல்லுவாள் — அல்லமன்றன் — கோ லமென்சொல்வேன் - விளையாட்டையென்சொல்வேன் — விழி யெதிர்தோன்றி - கண்ணெதிரேதோன்றி — குறுகில் - கிட்டினால் — என்கைப்படான் - என்கைகளுக்ககப்படான் — அதனால் — சாலவும்-மிகவும் — நைந்து-வாடி — துயின்றனன் - நித்திரைசெய் தேன் — கனவில் — தடம்-பருத்த — முலை — குழைந்திடப்புல்லி - குழையவணைத்து — மேலும்-மறுபடியும் — நல்லருள்செய்து - நல்லகிருபைசெய்து — உன்னை — நான - யான் — என்றும்- எப் பொழுதும் — விடுகிலேனெனன்றனனென்றாள். எ - று. (எரு)

அருந்தவமழிக்கு மழகுடையணங்கிற் ககப்படாவிறலினன் யா ரோ, புரந்தரனயன்மால் சுரர்முனிவரர்கிம் புருடர்வித்தியாதரரெ ன்னப், பரந்தவர்தம்மு ளலனிவனொருவன் பார்த்திடிற் பராபர னென்று, திருந்திழைமகளிர் மனத்துளேவியந்து தெரிவையோ டுரைத்தன்மேயினரால். - - - - - - - (எசு)

(இ-ள்.) அருந்தவம்- துறவினரரியதவத்தை — அழிக்கும்-அழி க்கா நின்ற — அழகுடை-அழகையுடைய — அணங்கிற்கு - இம்மா யைக்கு — அகப்படா - உட்படாத — விறலினன் - வெற்றியை யுடையவன் — யாரோ — புரந்தரன் - இந்திரன் — அயன் - பிர மன் — மால்- விஷ்ணு — சுரர் - தேவர்கள் — முனிவரர் — கிம்புரு டர் — வித்தியாதரர் — என்ன-என்றுசொல்ல — பரந்தவர்தம்முள ன் - விரிந்தவிவருள்சேர்ந்தவனல்லன் — இவனொருவன் - இவன் தனி யானவன் — பார்த்திடிற் — பராபரனென்று - மேலானகடவுளென் று — திருந்திழைமகளிர் - திருந்தியவணிகளையுடைய தோழிகள் — மனத்துளே — வியந்து - அதிசயித்து — தெரிவையோடு - மாயையை யுடனே — உரைத்தன்மேயினர் - பேசத்துடங்கினார். எ - று. (எசு)

ஆசைநின்னுளத்தின் மிகவளர்ப்பதற்கா யல்லமனிவ்வகை நடித் தான், பேசுறுகனவின் பயனுனக்குரைப்பிற் பின்புனைமெய்யுற வணைவன், வாசமென்குழலா யென்றவண்மனத்தின் வருத்தமகற்றி டவறிந் துரைத்தார், காசணிமருங்குன் மடந்தையர்மாயை கவலை தீர்ந்துள்ளுளே களித்தாள். - - - (எரு)

(இ-ள்.) ஆசைநின்னுளத்தில் - உன்னுள்ளத்திலாசையை — மிக வளர்ப்பதற்காய் - அதிகப்படுத்துவ தற்காக — அல்லமன் — இவ்

வகைநடித்தான் - இவ்விதமாகவிளையாடினன் — பேசுறு - சொல்லிய — கனவின்பயன் - கனவின்பிறையோசனத்தை — உனக்குரைப்பில் - உனக்குச்சொல்லில் — பின்பு - மறுபடியும் — உனை - உன்னை — மெய்புறவணைவன் - சரீரத்திற்பொருந்தக்கூடுவான்; — வாசமென்குழலாயென்று - வாசனை பொருந்திய மெல்லிய கூந்தலையுடைய மாயையேயென்று — அவள்மனத்தில் - மாயையினது உள்ளத்தில் — வருத்தமற்றிட - வருத்தநீங்க — அறிந்து - ஆலோசித்து — காசணி - மேகலையணிந்த — மருங்குல் - இடையையுடைய — மடந்தையர் - தோழிகள் — உரைத்தார் - சொன்னார்கள் — மாயை — கவலைதீர்ந்து - துக்கம்நீங்கி — உள்ளுளேகளித்தாள் - மனதினுள்ளே சந்தோஷித்தாள். எ-று. - - - (௭௫)

இன்னணமாயை மாதிடைநிகழ்ந்த வியல்பினை மோகினி சிலர்போய்ப், பன்னுறவறிந்து மானமீக்கூரப் பருவரற்கடலிடைப்படிந்து, தன்னொருமகள்வாழ் மாளிகையெய்தித்தனயையைப் பாங்கிமாரொடுகூவியென்னிதுசெய்தாயையகோபேதாயென்றுநைந்தின்னனபுகன்றாள். - - - - - (௭௬)

(இ-ள்.) இன்னணம் - இப்படியாக — மாயைமாதிடை - மாயையென்னும் பெயரையுடைய பெண்ணினிடத்து — நிகழ்ந்த - நடந்த — இயல்பினை - செய்கையை — சிலர்போய் - சிலதோழிகள் போய் — பன்னுற - சொல்ல — மோகினி - மோகினியென்னுந்தாய் — அறிந்து — மானமீக்கூர - அபிமானமதிகரிக்க — பருவரற்கடலிடைப்படிந்து - துன்பக்கடலில்மூழ்கி — தன்னொருமகள்வாழ் - ஒப்பற்ற தன்மகள்வாழா நின்ற — மாளிகையெய்தி - உபரிகையையடைந்து — தனயையைப் பாங்கிமாரொடுகூய் - தோழிகளோடு மகளையுமழைத்து — என்னிதுசெய்தாய் - என்னகாரியஞ்செய்தாய் — ஐயகோ — பேதாயென்று - அறிவில்லாதவளே யென்று — நைந்து - மனம்வாடி — இன்னனபுகன்றாள் - இவைகளைச் சொன்னாள். எ-று. - - - - - (௭௬)

மானமுமுயிருமொருங்குதில்லாத வழியுயிர் தன்னையேவிடுத்துத், தானுறுபொருளாய் மானமேகொளுமுன்றந்தைதன்செவிப்படியெலன்றும், பானுவுமதியுமியங்குறுமளவும் பழியிதுவழிவழி வராதோ, யானுனைவருந்தியின்றதுமிதற்கோ வெல்செ

ய்தாய் பாவியென் றிசைப்பாள். - - - (எஎ)

(இ-ள்) மானமுமுயிரும்—ஒருங்குறில்லாதவழி - ஒன்றுகறில்லாதவிடத்து—உயிர்தன்னையேவிடுத்து-உயிரைவிட்டு—தானுறு பொருளாய் - தானடையவேண்டியபொருளாக — மானமேகொளும்-மானத்தையேகாக்கும் — உன்றந்தைதன் - உன்பிதாவின்து —செவிப்படிலென்னும-காதில்வீழ்ந்தால்யாதாகும்—பானுவும மதியுமியங்குறுமளவும - சூரியசந்திரர்களுள்ளவனாக்கும் — பழியிது - இப்பழியானது — வழிவழிவராதோ - சந்ததிதோறும வழங்காதோ— யானுனை - உன்னைநான் — வருந்தி - வருத்தப்பட்டு — ஈன்றதுமிதற்கோ - பெற்றதுமிதற்குத்தானோ— என்செய்தாய்பாவியென்று - பாவியென்னகாரியஞ் செய்தாயென்று— இசைப்பாள் - சொல்லுவாள். எ-று. - - (எஎ)

குரவர்தாமியைந்து கொடுத்திலராயிற் குமரவேளனையல் ரோனு, மருவராநிற்பர் தந்தைதாய்தங்க ளாணையிலொழுகுகன்னியர் தா, முருவிலாரொனினுங் குரவருண்மகிழ்வுற் றுதவுறினனையவர் தம்மைப், பரவுவான்கடவு ளாகவேநினைந்து பண்பொடும் பயிலுவரன்றே. - - - - - - (எஅ)

(இ-ள்) தந்தைதாய்தங்கள் - மாதாபிதாக்களது — ஆணையிலொழுகு - ஆக்கினைவழியினடக்கும் — கன்னியர்தாம் - விவாகமில்லாதபெண்கள்—குரவர்தாமியைந்து - மாதாபிதாக்கள்சம்மதித்து— கொடுத்திலராயில் - கொடுக்காவிட்டால்—குமரவேளனையவரோனும் - முருகவேளையொத்த ஆடவராயினும் — அருவராநிற்பர் - அருவருப்பார்கள் — உருவிலாரெனினும் - குரூபிகளாயினும் — குரவருண்மகிழ்வுற்று - தாய்தந்தையர் சந்தோஷித்து— உதவுறின்-கொடுக்கில் — அனையவர்தம்மை- அவ்வாடவனை —பரவு- துதிக்கப்படும்— வான்கடவுளாகவேநினைந்து - மேலாகியதேவனாகவே ஆலோசித்து— பண்பொடும் - இனிமையோடும் — பயிலுவர்- கூடிவாழ்வார். எ-று. - - - (எஅ)

மணம்புரிவதன்முன் குரவராணையினு மணவினைமுற்றியபின்ன, ரிணங்குறவருள்செய் கொழுநனாணையினு மிருப்பர்தம்வயமிலொன்று, மணங்கனையவர்தா மெனபதையறிந்து மடாதவிச்செயலினைச் செய்தாய், பிணங்குவாரிலையென் றிருந்தனைபோலும் பே

தைநீயென்றுதாய்முனிந்தாள். - - - (௭௯)

(இ-ள்.) அணங்கனையவர்தாம்-தெய்வமகளிரையொத்தஸ்திரீகளும்—மணம்புரிவதன்முன்-கல்யாணஞ்செய்தற்குமுன்னே—குரவராணையினும்-தாய்தந்தையராதுஆஞ்ஞையினும்—மணவினைமுற்றியபின்னர்-கல்யாணஞ்செய்தபின்பு—இணங்குறவருள்செய்-தன்வசப்படஇதஞ்செய்யாநின்ற—கொழுநனாணையினும்-கணவனதுஆஞ்ஞையிலும்—இருப்பர்-நிற்பார்கள்—தம்வயமிலரொன்றும்-எப்போதும்தன்வசத்தினரல்லர்—என்பதை-என்றுசொல்லப்படுவதை—அறிந்தும்-தெரிந்திருந்தும்—பேதை-அறிவில்லாதவளே—நீ—அடாதவிச்செயலினைச்செய்தாய்-உனக்குத்தகாத இக்காரியத்தைச்செய்தாய்—பிணங்குவாரிலையென்று-உன்னைக்கோபிப்பாரில்லையென்று—இருந்தனைபோலும்—என்று—தாய்-தாயாகியமோகினி—முனிந்தாள்-கோபித்தாள். எ-று. - - (௭௯)

தான்செயுந்தவறுந்தாய்செயுமுனிவுந்தன்மனந்தனைநனிவருத்த *
நான்செய்வதென்னென்றிருநிலநோக்கிநாணிநீர்விழியுகவிருந்தா *
டேன்செய்மென்மொழியாண்மோகினிகண்டுசினந்தவிர்ந்தகங்கரைந்துன்மேன், மான்செயும்விழியாய்பிழையிலையென்றாண்மனங்கரையன்னைபோலுண்டோ. - - - - - (௮௰)

(இ-ள்) தேன்செய்மென்மொழியாள்-தேன்போலுமதுரமாகியசொல்லையுடையமாயை—தான்செயுந்தவறும்-தான்செய்தகுற்றமும்—தாய்செயுமுனிவும்-தாய்செய்கின்றகோபமும்—தன்மனந்தனை-தன்மனதை—நனிவருத்த-மிகவும்வருத்த—நான்செய்வதென்—(இதற்கு) நானென்னசெய்வேன்—என்று—நாணி-வெட்கமுற்று—இருநிலநோக்கி-(தலைவணங்கி) பெருமைபொருந்தியபூமியைப்பார்த்து—நீர்விழியுக-கண்ணீர்சிந்த—இருந்தாள்—மோகினி—கண்டு-அதைப்பார்த்து—சினந்தவிர்ந்து-கோபநீங்கி—அகங்கரைந்து-மனமுருகி—மான்செயும்விழியாய்-மானினதுகண்போன்றகண்ணையுடையமாயையே—உன்மேல்—பிழையிலையென்றாள்-குற்றமில்லையென்றுசொன்னாள்—மனங்கரைவு-மனதுகரைதலில்—அன்னைபோலுண்டோ-தாய்போலொருவருண்டோ. எ-று. (௮௰)

மங்கைமீர்நீயிர்சூழ்ந்தனிரிருந்தும்வளைதருவேலியில்பயிர்போ *
லெங்கடம்மடந்தைநிறையழிந்தொழியவென்செய்தீர்பாவிகாளெ

ன்று, ளங்குறுமடவார்சொல்வரெம்பிராட்டியருளொடுகேண்மதிமத
ஞ, லுங்குலமடந்தையுயிர்விடாதிருந்ததுன்றவமென்றுரைநந்துரை
த்தார். - - - - - - - - - - (அக)

(இ-ள்.) மங்கைமீர்-தோழிகளே — நீயிர்சூழ்ந்தனிருந்தும்-நீங்
கள்சூழ்ந்திருந்தும் — வளைதரு- வளைந்த — வெளியில்-வேலியில்லாத
— பயிர்போல் — எங்கடம்மடந்தை - எங்கள்பெண்ணாகியமாயையி
னது — நிறையழிந்தொழிய-கற்பழிந்து நீங்க — என்செய்தீர்-என்ன
காரியஞ்செய்தீர்கள் — பாவிகாள் — என்றாள் - என்றுசொன்னாள் — அ
ங்குறுமடவார் - அவ்விடத்திருந்ததோழிகள் — சொல்வர் — எம்பிரா
ட்டி- எங்கள்தலைவியே — அருளொடுகேள் — மதனால் - மன்மதன்
செய்யுந்துன்பத்தால் — உங்குலமடந்தை - உங்கள்குலப்பெண்ணா
கியமாயை — உயிர்விடாதிருந்தது — உன்றவமென்று — நைந்துரை
த்தார்-மனம்வருந்திச்சொன்னார்கள். எ-று. மதி- முன்னிலை அசை.

பாங்கியர்பகரச்சினஞ்சிறிதவிந்துபாங்கியர்குழுவினுட்சிறப்புற்றோ
ங்கியசகளைதன்முகநோக்கியுரைப்பண்மோகினியெனுமரசி, பூங்க
ணைமதவேளனையவல்லமனைப்புறத்துநின்றகற்றிடாதெங்க,ளீர்ங்கதிர்
முகமெல்லியன்முனம்விடுத்தாயென்கொலோவெனவவளுரைப்பாள்

(இ-ள்) பாங்கியர்பகர - (இப்படித்) தோழிகள்சொல்லியவளவி
ல் — மோகினியெனுமரசி - மோகினியென்று சொல்லப்பட்டரா
சஸ்திரீ — சினஞ்சிறிதவிந்து - கோபஞ்சிறிதுநீங்கி — பாங்கியர்கு
ழுவினுள் - தோழியர்கூட்டத்துள் — சிறப்புற்றோங்கிய - மிகவுஞ்சிற
ந்த — சகளைதன்முகநோக்கி - சகளையின்முகத்தைப்பார்த்து — உ
ரைப்பள் -சொல்லுவாள் — பூங்கணைமதவேளனைய - புஷ்பபாணத்
தையுடையமன்மதனையொத்த — அல்லமனை — புறத்துநின்றகற்றி
டாது -வெளியேநின்றுதூரத்திவிடாமல் — எங்கள் - எங்களுடைய —
ஈர்ங்கதிர்முகம்-சீதளகிரணத்தையுடையமதிபோன்றமுகத்தையுடை
ய — மெல்லியன்முனம் - மாயையின்முன்னே — விடுத்தாய்-அனுப்பி
னாய் — என்கொலோவென - இது என்னகாரணமோவென்று சொல்ல
— அவளுரைப்பாள்- சகளைசொல்லுவாள். எ-று. - (அஉ)

மானிடப்பிறவி யரிததிலரசர் மக்களாகுதலரிததனி, லூ னுறு
ப்பமைத லரிததிலரிதா லுணர்வொடு போகங்களுகர்த, ருனைன
ப்பெரியர் கூறலாலன்றாய் தவம்பலமுயன்று நீபெற்ற, மீனை

னப்பிறழுங் கண்ணியை வெகுண்டு வெறுப்பது தகாதெனவுரைத்தாள். - - - - - (௮௩)

(இ-ள்.) மானிடப்பிறவி - மனிதராய்ப்பிறத்தல் — அரிது - கிடைத்தற்கரிது — அதில் - அப்படிபிறத்தலிலும — அரசர்மக்களாகுல - அரசர்பிள்ளைகளாய்ப்பிறத்தல் — அரிது - கிடைத்தற்கரிது — ஆகலில் - அப்படிபிறத்தலிலும் — ஊனமுறாப் பமைதலரிது - அவயவங்கள் குறைவின்றிப் பிறத்தல் கிடைத்தற்கரிது — அதில - அப்படிகிடைத்தாலும் — உணர்வொடுபோகங்களுகர்தல் - அறிவுடனேயிருந்துபோகத்தையனுபவித்தல் — அரிது - கிடைத்தற்கரிதாகும் — எனப்பெரியர்கூறலால் - இப்படியென்றுபெரியோர்சொல்லுதலால் — அன்னாய் — தவம்பலமுயன்று நீபெற்ற - நீ அனேகந்தவங்களைச்செய்துபெற்ற — மீனெனப்பிறழுங்கண்ணியை - மீன்போலப்புரளாநின்றகண்களையுடையமாயையை — வெகுண்டு - கோபித்து — வெறுப்பது — தகாதெனவுரைத்தாள - உனக்குத்தகுமயன்றென்றுசொன்னாள். எ-று. ஆல் - தான் - அசைகள். (௮௩)

மோகினிசகளை புகன்மொழிகேட்டு முகமலர்ந்தென்றவப் பயனாம், பாகெனுமொழியா டவறிலள் யாமோர் பயின்மணமரசர்மேற்றென்ப, ராகலிவ்வனுக் கல்லமன்றூனே யருமணத்தலைவனங்கவன்பாற், போகம்வேண்டியவா கொள்கெனப்புகன்று புகன்றனள் பின்னுமோர் மாற்றம். - - - (௮௪)

(இ-ள்) மோகினி — சகளைபுகன்மொழிகேட்டு - சகளைசொல்லியசொற்களைக்கேட்டு — முகமலர்ந்து — என்றவப்பயனும் - என்றவத்தின்பயனாகிய — பாகெனுமொழியாள் - பாகையொத்தசொல்லினையுடைய மாயை — தவறிலள் - குற்றமுடையவளல்லள் — யாமோர்பயின்மணம் - காந்தருவவிவாகம — அரசர்மேற்றென்பர் - அரசர்களுக்குரித்தென்று சொல்லுவார்கள் — ஆகலில் — இவனுக்கல்லமன்றூனே — அருமணத்தலைவன் - அரியவிவாகத்திற்குரிய நாயகன் — அங்கவன்பால் - அவனிடத்தில் — போகம வேண்டியவா கொள்கென - வேண்டியவாறுபோகத்தையனுபவிக்கவென்று — புகன்று - சொல்லி — பின்னும் — ஓர்மாற்றம- ஓர்சொல் — புகன்றனள் - உரைத்தாள். எ-று. (௮௪)

உலகெலாமறிய வதுவைசெய்காறு முலகமன்னவனறி யாமற்,

திலகவாணுதலா ளொழுக்கநீர் மறையின் றேமொழியீரிவடீமை,
நலமெலாநுமதே யாதலானுமக்கு நான்சொல்வ தென்னென்று மக
ளுக், கலகிலாவுவகை செய்துபோயினடன் னகத்தினுண் முனி
வுறவந்தாள். - - - - , (௬௫)

(இ-ள்.) தேமொழியீர்- மதுரமாகிய சொல்லையுடைய தோழி
களே—உலகெலாமறிய -உலகமுழுவதுமறியும்படி—வதுவைசெ
ய்காலும்- கலியாணஞ்செய்யுமளவும்—உலகமன்னவனறியாமல்-
உலகத்தாரும் அரசனும் அறியாமல் — திலகவாணுதலாள்- திலக
த்தை யணிந்த வொள்ளிய நெற்றியையுடைய மாயையினது —
ஒழுக்கம்- செய்கையை— நீர்— மறையின்- மறையுங்கள்—இவ
ள்- இவளது — தீமைநலமெலாநுமதே - நன்மையுந்தீமையும்
உமதாகும்— ஆதலால — நுமக்கு- உங்களுக்கு—நான்சொல்வது
— என்னென்று- என்னவென்று— மகளுக்கு—அலகிலா - அளவில்
லாத — உவகைசெய்து -மகிழ்ச்சியைசெய்து— போயினள்—
தன்னகத்தினுள்- தன்மனதில் — முனிவுறவந்தாள் - கோபம்பொ
ருந்தவந்தவளாகியமோகினி எ-று. - - (௬௫)

என்பிழைபொறுமலன்னையோடென்பா லிருந்தவோ சொலின
தனுல், லன்புடையன்னை முனியுமோவென்ன வறைந்தனண் மாயை
கேட்டறைவாள், பொன்புரைசகளை நங்குருவுனக்குப் புராரியே
தலைவனென் றிருப்பப், பின்பிது நீசெய் தனையெனினின்னைப் பி
ழைசொல்வார் மேற்பிழையுண்டோ. - - (௬௬)

(இ-ள்.) மாயை — என்பிழைபொறுமல் - என்குற்றத்தைப்
பொறுக்காமல்— அன்னையோடு -தாயுடனே— என்பாலிருந்தவ
ோ- என்னிடத்திலிருந்த தோழிகளே— சொலின்- சொன்னால்—
அதனால்— அன்புடையன்னை- என்னிடத்தில் ஆசையையுடையதா
ய்— முனியுமோவென்ன - கோபிப்பாளோவென்று— அறைந்
தனள்- சொல்லினாள் — பொன்புரை- இலக்குமியையொத்த—ச
கிகளை—கேட்டறைவாள் -(மாயைசொல்லியவைகளை)கேட்டுச்சொ
ல்லுவாள்— நங்குரு- (சாந்தவாங்காரனென்னும் பெயரையுடை
ய)நம்முடையகுருவானவர்—உனக்கு— புராரியே - பரமசிவனே
— தலைவனென்றிருப்ப - நாயகனென்றுசொல்லியிருக்கவும்—பி
ன்பு — இதுநீ செய்தனையெனில் - இந்தக்காரியத்தை நீசெய்தா

யாகில் — நின்னை - உன்னைக்குறித்து — பிழைசொல்வார்மேல்-குற்றஞ்சொல்லு மவரிடத்தில் — பிழையுண்டோ - குற்றமுண்டோ. எ-று. - - - - - (அசு)

மானனையாய் நந்தா யறிந்தமையான் மறைந்ததுநொய்துபட்டன்றிக், கோனிதையறிவ னெனிலெளிதாமோ கோமளவல்லிநீ கேண்மோ, போனதுபோக வினியவன் றன்னைப் புறத்தினில்விடுவதேயறிவு, தானெனவுரைத்தாண் மாயைகேட்டயர்ந்து தாங்கருந்துயரமோடிருந்தாள். - - - - (அஎ)

(இ-ள்.) மானனையாய் - மானைபொத்தமாயையே — நந்தாயறிந்தமையால் - நம்முடையதாயறிந்தபடியால் — நொய்துபட்டு - அற்பமாய் — மறைந்தது — அன்றி - அல்லாமல் — கோனிதையறிவனெனில் - இதை அரசன் அறிவானாயின் — எளிதாமோ — கோமளவல்லி - அழகிய கொடியையொத்த மாயையே — நீகேண்மோ - நீ கேட்பாயாக — போனதுபோக - இனியவன்றன்னை - இனிமேலாகினும் அவ்வல்லமனை — புறத்தினில்விடுவதே - அப்புறப்படுத்துவதே — அறிவுதானெனவுரைத்தாள் - விவேகமென்றுசொன்னாள் — மாயைகேட்டு — அயர்ந்து - சோர்ந்து — தாங்கருந்துயரமோடு - சுமத்தற்கரிய துன்பத்துடனே — இருந்தாள். எ-று. (அஎ)

அல்லமனறிந்து நந்திருமடந்தைக் கடுத்ததென் புகலெனச் சகளை, வல்லிநின்மாயை வலையிடைப்பட்ட மறையெலாமிறைமனை நிறைந்த, தொல்லைநல்வினையா லறிந்திலன்வேந்த னொருவனும் யாமுய்யவேண்டிச், சொல்லுவதொன் றுண்டையநீ புறத்தோர் சூழலி லிருத்தனன் றென்றாள். - - (அஅ)

(இ-ள்) (பின்பு) அல்லமனறிந்து — நந்திருமடந்தைக்கு - உங்கள் திருமகளையொத்தமாயைக்கு — அடுத்ததென்புகலென - நேரிட்டகாரியமென்சொல்வாயென்று கேட்க — சகளை - சகளையென்னுந்தோழியானவள் — வல்லி - கொடியையொத்தமாயை — நின் - உன்னுடைய — மாயைவலையிடைப்பட்ட — மறையெலாம் - இரகசியங்களெல்லாம் — இறைமனைநிறைந்த - அரசன்வீடு நிரம்பின — தொல்லைநல்வினையால் - பழையபுண்ணியத்தால் — வேந்தனொருவனும் - அரசனொருவன் மாத்திரம் — அறிந்திலன் — யாமுய்யவேண்டி - நாமெல்லாம் பிழைக்கவேண்டி — சொல்லுவதொ

ன்றுண்டு—ஐயநீ—புறத்தோர்சூழலில் - வெளியிலோரிடத்தில்—
இருத்தனன்றென்றாள் - இருப்பது நல்லகாரியமென்று சொன்
னாள். எ-று. - - - - - (௮௮)

மாயையையகன்றா னடக்கக்காலெழுமோ வாயிடைமாற்றமொ
ன்றுண்டோ, போயொருவிடயமுணமனம்வருமோ பொருந்து
றும்பகலிரவுளவோ, காயமுமுயிருங் கலந்துவாழ்வுறுமோ கண்
டனமெனவெவ னொருவர், நீயறிவுறவிங் குரைப்பவருளரோ
நேரிழாயென்றன னண்ணல் - - - (௮௯)

(இ-ள்.) மாயையையகன்றால்-மாயையைவிட்டுநீங்கினால்—நடக்
கக்காலெழுமோ — வாயிடை - வாயினிடத்தில் — மாற்றமொன்று
ண்டோ - ஓர்சொல்வருமோ —போயொருவிடயம்-ஒருவிஷயத்தி
னிடத்திலேபோய் — உணமனம் வருமோ - மனம்உணருதற்குச்
செல்லுமோ — பொருந்துறும்பகலிரவுளவோ- பொருந்திய இராப்
பகலுள்ளனவாகுமோ — காயமுமுயிருங்கலந்துவாழ்வுறுமோ-
தேகமும் உயிருஞ்சேர்ந்தின்பமனுபவிக்குமோ—கண்டனமென
வெவனொருவர் - எவனொருவர் கண்டோமென்று—நீயறிவு
றவிங்குரைப்பவருளரோ-இவ்விடத்தில்நீயறியச்சொல்லுவாருண
டோ — நேரிழாயென்றனனண்ணல் - பெண்ணேயென்றுசொ
ன்னான் அல்லமன் எ-று. மாயையையென்றது- பிரகிருதியை.

கருத்தினையறியாதவன்மொழிதனக்குக் காட்டியபொருளையே
கொண்டு, விரைத்துணர் மலர்மென் குழலினாள்புணரும் விதியுள
தென்னிலெங் கொடியைத், தரித்தெவனொருநீ யிருப்பினுமுனக்
குத் தருமதிதிலையைவேண் டாவென், றுரைத்தனள்கருணை யென்
றுசெய்குவனென் றுழன்றவளண்ணலை நோக்கி. - (௯௰)

(இ-ள்.) கருத்தினையறியாது - அவன்நினைப்பின் பொருளையறி
யாமல் —அவன்மொழி-அவ்வல்லமன்சொல் — தனக்குக்காட்டிய
பொருளையே கொண்டு - தனக்கறிவித்த அர்த்தத்தையே மனதிற்
கொண்டு — விரைத்துணர்மலர்மென்குழலினாள் - வாசனைபொ
ருந்திய பூங்கொத்தை யணிந்த மெல்லிய கூந்தலையுடைய மாயை
யை — புணரும் - கூடும் — விதியுளதென்னில் - ஊழுள்ளதாகில் —
எங்கொடியை-எங்கள்பெண்ணை — தரித்தெவனொருநீயிருப்பினு
ம் - ஒருவனாகியநீஎவ்விடத்தில் நிலைபெற்றிருப்பாயாயினும்—

உனக்குத்தரும் - கொண்டுவந்துனக்குக்கொடுக்கும் — இதிலை யம்வேண்டாவென்று - இந்தக்காரியத்தில் சந்தேகம் வேண்டுவதி ல்லையென்று — உரைத்தனள் - சொல்லினாள் — கருணையென்று செய்குவனென்று - எப்போதுகிருபைசெய்குவானென்று — உழ ன்றவள் - திரிந்தவளாகியசகளை — அண்ணலைநோக்கி. அல்லமனை ப்பார்த்து. எ - று. - - - - - - (௯௰)

சகளையிவ்வாறுமொழிதரநங்காய் சாலவுநன்றுநன்றென்று, நகைமதிதவழுஞ் செஞ்சடைமதுரைநாயகன் றிருமுனஞ்சென் று, முகிழ்முலைநடிக்கும்பொழுதுதன் செயல்செய் முயற்சியினி ன்றனன் றனக்குத், தகுமெனவளர்பே ரறிவினாற்றன்னைத் தான லாதறிதரப்படாதான். - - - - (௯௧)

(இ - ள்.) சகளையிவ்வாறுமொழிதர - இப்படியாகச்சகளைசொல் ல — நங்காய் - பெண்ணே — சாலவுநன்றுநன்றென்று - மிகவும் நல்லகாரியம் நல்லகாரியமென்று சொல்லி — நகைமதி - வெள்ளிய சந்திரன் — தவழும் — செஞ்சடை - சிவந்தசடையையுடைய — மதுரைநாயகன் - மதுகேசனது — திருமுனஞ்சென்று - சந்நிதியில் வந்து — முகிழ்முலை - அரும்பையொத்தமுலைகளையுடையமாயை — நடிக்கும்பொழுது - ஆடும்பொழுது — தன்செயல்செய்முயற்சி யினின்றனன் - தன்றொழிலைச்செய்யுஞ்செய்கையிலிருந்தான் — தனக்குத்தகுமென - இதுதனக்குத்தக்கதென்று — வளர்பேரறிவி னால் - வளராநின்றபெரிய அறிவினால் — தன்னைத்தானலாது — அறி தரப்படாதான் - அறியப்படாதவனாகிய அல்லமன். எ - று. (௯௧)

பிரபுதேவர்வந்தகதி - முற்றிற்று.

ஆக கதி - ௫ - இ - திருவிருத்தங்கள் - ௩௱௯.

ஆறாவது

விமலைகதி.

(வேறு)

அமலை யேவ வகனிலத் தெய்து
சமல மாயைதனக் கருண் மூர்த்தியா
நிமல னல்லம னீதியை யன்பினால்
விமலை கூறிய வண்ணம் விளம்புவாம். (க)

(இ-ள்.) அமலையேவ - பார்வதி அனுப்ப — அகனிலத்தெய்து - அகன்றபூமியினிடத்தில்வந்து— விமலை - ரஜோகுணவடிவமாகியவிமலையானவள்— சமலமாயைதனக்கு - மலத்தோடுகூடியவளாகியமாயைக்கு—அருண்மூர்த்தியாம்-அருள்வடிவினளாகிய—நிமலனல்லமன் - நின்மலனாகிய அல்லமனது— நீதியை - ஒழுக்கத்தை — அன்பினால் - பத்தியோடு — கூறியவண்ணம் - சொல்லியதன்மையை — விளம்புவாம் - சொல்லுவாம். எ-று. (க)

மதுகை நாதனை நாடொறு மாயைதா
னதிக வந்தனை யாற்றிந மல்லம
னுதவு மான்மனத் தோங்க விருந்தன
டிதிக ளெண்ணில செல்ல நிலத்தினே. (உ)

(இ-ள்.) மதுகைநாதனை - மாதுகேசுவரனை — நாடொறும் - தினந்தோறும்—மாயை— அதிகவந்தனையாற்றி - மிகுந்தபூசனையைச்செய்து—நமல்லமன் - நம்முடைய அல்லமதேவன் — உதவு - கொடுத்த —மால் மயக்கம்—மனத்தோங்கவிருந்தனள் - மனத்திலதிகரிக்கவிருந்தாள்— திதிகளெண்ணிலசெல்ல நிலத்தினே - பூமியினிடத்திலெண்ணில்லாத நாள்கள்போக. எ-று. (உ)

ஆய காலையி லம்பிகை ஞாலமேன்
மாயை போய் நெடுநா ளினும்வந்திலள்
போயிரா தவட்கொண் டிவண் போதென
வேயினு ணல் விமலையை யென்பவே. (ங)

(இ-ள்.) ஆயகாலையில் - இப்படியாகவிருந்தநாளில் — அம்பிகை-உமாதேவி — ஞாலமேல்-பூமியினிடத்து — மாயைபோய் — நெடுநாள் - அனேகநாளாயிற்று — இனும்வந்திலள் - இன்னமும்வரவில்லை — போய்-நீஅவ்விடத்திற்குச்சென்று — இராது-தாமசப்படாது — அவட்கொண்டு - அவளையழைத்துக்கொண்டு — இவண்போதென-இவ்விடத்தில்வாவென்று — நல்விமலையை — ஏயினுள்-அனுப்பினுள். எ-று. . - - - - (ங)

கறையில் சோதிக் கயிலையி னின்றுநம் - . *
மிறைவி யேவ விறைஞ்சி வருமுலைப் - - *
பொறையி னுல்விழுந் தாளெனப் பூமிசை *
மறுவிலா மதிபோல் பவள் வந்தனள். - (ச)

(இ-ள்.) கறையில்சோதிக் கயிலையினின்று - களங்கமில்லாத பிரகாசத்தை யுடைய கயிலாசத்தி லிருந்து — நம்மிறைவியேவ-நம்பிராட்டியாகிய பார்வதியனுப்ப — இறைஞ்சி - (அப்பார்வதியை)வணங்கி — வருமுலை - வளர்ந்துவருகின்றமுலையினது — பொறையினுல் - பாரத்திஞல் — விழுந்தாளென - விழுந்தாளென்று சொல்லும்படி — பூமிசை - பூமியின்மீது — மறுவிலாமதிபோல்பவள்-களங்கமில்லாதசந்திரனையொத்தவள் — வந்தனள். எ-று. (ச)

வந்து பொன்னெயில் வட்ட வனவசை - *
நந்து பொன்மணி மாட நணுகியே - *
சந்த மாயைதன தெதிர் நின்றனள் - *
கந்தமென் மலர்க் கற்பக வல்லிபோல். -(ரு)

(இ-ள்.) வந்து — பொன்னெயில்வட்ட - பொன்னுற்செய்த மதில்சூழ்ந்த — வனவசை - வனவசை என்னும் நகரினிடத்தில் — நந்து-செல்வமிகுந்த — பொன்மணி-பொன்னுலும் மணியினுலுஞ் செய்யப்பட்ட — மாடம் - உபரிகையினிடத்து — நணுகி-சேர்ந்து — சந்தம் - அழகையுடைய — மாயைதனதெதிர் - மாயைக்கெதிரே — கந்தம்-வாசனைபொருந்திய — மென்மலர்-மெல்லியமலரையுடைய — கற்பகவல்லிபோல்- கற்பகக்கொடிபோல — நின்றனள். எ-று. - - - - - (ரு)

நின்றபோ தெதிர் கண்டு நிலவுல - - *
கன்றுபோ லுமிவ் வாயிழை வாழிட *

மென்று மாயை யெழுந்து தொழுதணை -*
யொன்று மேவி யிருப்ப வுதவினாள். - (௬)

(இ-ள்.) நின்றபோது - இப்படியாகநின்றபோது — எதிர்கண்டு - எதிரேபார்த்து — இவ்வாயிழை - இம்மாது — வாழிடம் — நிலவுலகன்றபோதும் - பூலோகமல்லாதுபோனும் — என்று - இப்படியென்றுலோசித்து — மாயையெழுந்து — தொழுது - வணங்கி — அணையொன்று - ஓராசனம் — மேவியிருப்ப - விரும்பியிருக்க — உதவினாள் - கொடுத்தாள்., எ-று. - - - (௬)

அருகிருந்த வனைய ரிருவரு - *
மிருகரங் களு மேந்து மணியென - *
வுருவமைந் திவ ணொத்தன ரொன்றுசூழ் - *
புரமடந் தையர் புந்தி வியந்தனர். - (எ)

(இ-ள்.) அருகிருந்த - சேர்ந்திருந்த — அனையரிருவரும் - தூதி தன்மையராகியஇரண்டுமாதரும் — இருகரங்களும் - இரண்டுகைகளும் — ஏந்துமணியென - ஏந்தியரத்தினம்போல — உருவமைந்து - அழகமைந்து — இவணொத்தனரொன்று - இவ்விடத்தொத்திருந்தாரொன்று — சூழ் - சூழ்ந்த — புரமடந்தையர் - அந்நகரத்துமாதர்கள் — புந்திவியந்தனர் - புத்தியிலதிசயித்தார்கள். எ-று. (எ)

மாயை வந்த மடந்தையை நோக்கியே -*
நீயிருந்த தெங்குன் பெயர் யாதுநீ - *
மேய தன்மை யென்னென்று வினவலுந் *
தேயு நுண்ணிடைச் செப்புதன் மேயினாள். (அ)

(இ-ள்.) மாயை — வந்தமடந்தையை - வந்தமாதை — நோக்கி - பார்த்து — நீயிருந்ததெங்கு - நீவாசஞ்செய்ததெவ்விடம் — உன் பெயர்யாது - உன்பெயரெது — நீமேயதன்மையென்னென்று - நீவந்தகாரியம்யாதென்று — வினவலும் - கேட்டவளவில் — தேயுநுண்ணிடை - தேய்ந்தநுண்ணிய விடையையுடைய விமலை — செப்புதன்மேயினாள் - சொல்லத்தொடங்கினாள். எ-று. (அ)

கயிலை யென்னிடங் கற்பக வல்லியென் - *
பெய ரியாட்பின் விமலை பெருங்குல - *
சயில மங்கை நின் றன்புடை யேவினாள் -*
வியனிலந் தனில் வந்தனை மேவினேன். (௯)

(இ-ள்.) கற்பகவல்லி - கற்பகக்கொடியையொத்த மாயையே — என்னிடம் - நான்வாசஞ்செய்யுமிடம் — கயிலை — என்பெயரியம்பின் - என்பெயரைச் சொல்லில் — விமலை — பெருங்குலச்சயிலமங்கை - பெருமைபொருந்திய இமயமலையின்புதல்வியாகிய பார்வதி — நின்றன்புடை - உன்னிடத்தில் — ஏவினாள் - அனுப்பினாள் — (ஆதலால்) — வியனிலந்தனில் - விசாலமாகிய பூமியினிடத்தில் — வந்து — உனைமேவினேன் - உன்னையடைந்தேன். எ-று. (௯)

என்னமன்மகளெம்பெருமாட்டிதான் *
மன்னும்வெந்துயர்மக்கட்பிறப்பினேன் *
றன்னையுன்னிநின்றன்னைவிடுத்ததென் *
பன்னுகென்னப்பகர்தரன்மேயினாள். (௰)

(இ-ள்) என்ன - என்றுசொல்ல — மன்மகள் - இராசபுத்திரியாகியமாயையானவள் — எம்பெருமாட்டி - எமதுதலைவியாகிய பார்வதி — மன்னும்வெந்துயர் - நிலைபெற்றவெவ்விய துக்கத்தையுடைய — மக்கட்பிறப்பினேன்றன்னை - மானிடப்பிறப்பையுடைய என்னை — உன்னி - நினைத்து — நின்றன்னை - உன்னை — விடுத்ததென் - அனுப்பியதுயாதுகாரணம் — பன்னுகென்ன - சொல்வாயென்றுகேட்க — பகர்தரன்மேயினாள் - (விமலை) சொல்லத்தொடங்கினாள். எ-று.

(வேறு)

அல்லமன்வலிநிலையறிந்துவாவென *
நல்லுமைநினைவிடநன்றென்றெங்கைநீ *
வல்லமைபேசியிம்மண்ணில்வந்தபின் *
சொல்லியநின்பெருஞ்சூண்மறந்தனை. (௰௧)

(இ-ள்.) அல்லமன்வலிநிலை - அல்லமனது வலியினிலைமையை — அறிந்துவாவென — நல்லுமை - நன்மைமிகுந்த உமாதேவி — நினைவிட - உன்னையனுப்ப — நன்றென்று - நல்லதென்று — எங்கைநீ - எந்தங்கையாகியநீ — வல்லமைபேசி - சபதஞ்சொல்லி — இம்மண்ணில் - இப்பூவுலகத்தில் — வந்தபின் — சொல்லிய - அக்கயிலையிற்சொல்லிய — நின்பெருஞ்சூள் - உனதுபெரியசபதத்தை — மறந்தனை - மறந்தாய்.

நின்னையுமறிந்திலைநீயென்றாலிவ *
ளுன்னுறுமனமொழியுறுதவல்லமன் *
றன்னைநீயறிவுறுந்தன்மையுண்டுகொல் *
கன்னியாதுமைதமகலையயல்லையோ. (௰௨)

(இ-ள்.) கன்னி - மாயையே — நீ — நின்னையும் - உன்னையே — அறிந்திலையென்றால் — இவன் - இவ்விடத்து — உன்னுறும் - நினையா நிற்ற — மனமொழியுறாத - மனவாக்கிற்கெட்டாத — அல்லமன்ற லினை - அல்லமனை — நீ — அறிவுறுந்தன்மையுண்டுகொல் - அறியுந்த ன்மையுண்டோ — மாதுமை - உமாதேவியினது — தமகலையையல்லை யோ - தமோகுணம்சமல்லவாநீ. எ-று. (௰௨)

ஓடுமருந்தயின்றுறங்கல்போலுரை - *
யாடியவருண்மறந்தயர்ந்திருத்தலா - *
ற்றாடிநின்றனைத்தரற்கென்னைநல்லுமை - *
யேடவிழ்மலர்க்குழாலேவினளென்றாள். (௰௩)

(இ-ள்.) ஏடவிழ்மலர்க்குழால் - இதழ்கள்விரிந்தபூவையணிந்தகூ ந்தலையுடையமாயையே — ஓடுமருந்தயின்று - (ஒருவன்) ஓடுதற்கு மருந்தையுண்டு — உறங்கல்போல் - நித்திரைசெய்தல்போல — உரை யாடிய - சொல்லிய — அருள் — சபதத்தை — மறந்து — அயர்ந்திருத் தலால் - சோர்ந்திருத்தலினால் — தாடிநின்றனைத்தரற்கு - உன்னைத்தே டியழைத்துவருதற்கு — என்னை — நல்லுமை - நன்மைமிகுந்தஉமா தேவி — ஏவினளென்றாள் - அனுப்பினளென்றுசொன்னாள். எ-று.

கதிரொழுபகலெனக்கண்டிடாதுதண் - *
மதியெழுமிரவெனமனந்தெளிந்துதன் - *
றிதியொடுநினைவுமோர்சிறிதறிந்தனன் - *
விதியுணரிறைமகள்விமலைசொல்லினால். (௰௪)

(இ-ள்.) விதியுணரிறைமகள் - ஞாயநூல்களையறிந்தஅரசன்மகளா கியமாயை — விமலைசொல்லினால் — கதிரொழுபகலென - சூரியனுதயமா கியபகலிற்கண்டபொருள்போல — கண்டிடாது - அறியாது — தண்ம தியெழுமிரவென - குளிர்ந்தசந்திரனுதயமாகிய இரவினிற்கண்டபொ ருள்போல — மனந்தெளிந்து — தன்றிதியொடுநினைவும் - தனதுபூர்வ ஸ்திதியுடனே தான்செய்துவந்தசபதத்தையும் — ஓர்சிறிது — அறி ந்தனன். (௰௪)

மூலகாரணனெனச்சிலர்மொழிந்திடு - *
மாலுமோர்மானிடப்பிறப்பில்வந்துதன் - *
சீலமோர்ந்திலனெனிற்சிறியபேதைநான் *
ஞாலமேன்மயங்குதனவிறல்வேண்டுமோ. (௰௫)

(இ-ள்.) மூலகாரணனென - பிரபஞ்சத்திற்குமூலகாரணனென்று — சிலர்மொழிந்திடும் - சிலசமயத்தோராற் சொல்லப்படும் — மாலும் - திருமாலும் — ஓர்மானிடப்பிறப்பில்வந்து - இராமனாக அவதரித்து — தன்சீலமோர்ந்திலனெனில் - தனதுபூர்வநிலையையறிந்திலனென்றால் — சிறியபேதைநான் - மிகவுமறியாமையையுடையவளாகியநான் — ஞாலமேல்மயங்குதல் - இவ்வுலகத்தில்மயங்குதலை — தவிறல்வேண்டுமோ - சொல்லவேண்டுமோ. எ-று. (௰௫)

அல்லமனியல்பெலா மறியப் பூந்துணர் - ✻
வல்லிநின் குமுதவாய் மலர்ந்து கூறெனச் - ✻
சொல்லிநின் றிணையடி தொழுத மாதொடு - ✻
வில்லுறழ் நறுநுதல் விமலை கூறுவாள். (௰௬)

(இ-ள்.) அல்லமனியல்பெலாம் - அல்லமனது ஸ்வபாவகுணங்களையெல்லாம் — அறிய — பூந்துணர்வல்லி - பூங்கொத்தையுடையகொடியையொத்த விமலையே — நின்குமுதவாய்மலர்ந்து - குமுதத்தையொத்தவுன்றிருவாய்மலர்ந்து — கூறென - சொலலென்று — சொல்லிநின்று — இணையடிதொழுதமாதொடு - தன்னுபயபதங்களைத்தொழுதமாயையுடன் — வில்லுறழ்நறுநுதல் - வில்லையொத்த அழகியநெற்றியையுடைய — விமலைகூறுவாள். எ-று. (௰௬)

கயிலையி னுமையொடு கண்ணு தற்பிரான் ✻
செயலுறு மல்லமன் செய்தி கூறலு - ✻
மயலுற விருந்துநா னறிந்து ளேனதை - ✻
மயிலியல் கேளென வகுத்தன் மேயினாள். (௰௭)

(இ-ள்.) கயிலையில் — உமையொடு - உமாதேவியுடன் — கண்ணுதற்பிரான் - நெற்றிக்கண்ணையுடைய பரமசிவன் — செயலுறு மல்லமன் - எச்செயலையுமுடைய அல்லமனது — செய்திகூறலும் - சரித்திரங்களைச்சொல்லலும் — அயலுறவிருந்துநான் - நான்பக்கத்திலிருந்து — அறிந்துளேன் - அறிந்திருக்கின்றேன் — அதை - அச்சரித்திரத்தை — மயிலியல்கேளென - மயிலினதுசாயலையுடையமாயையேகேளென்று — வகுத்தன்மேயினாள் - விரித்துச் சொல்லத்தொடங்கினாள். எ-று. - - - - (௰௭)

(வேறு.)

படியில்வள்ளி காலையெனும் பதியிற்றனக்கு நிகரில்லா - ✻

னொடிவில்கருணை நிராங்கார னென்னுமுண்மைப் பெயரினான் *
மடிவில்கற்பி னவன்றேவி மாசுதீர்ந்த சுஞ்ஞானி - - *
கடிவின்மறையா கமவிதிகள் கண்ணுற்றறிய வொழுகுவார் (௰௮)

(இ-ள்.) படியில் - இவ்வுலகத்தில் — வள்ளிகாவையெனும்பதியில் - வள்ளிகாவையென்னுமூரில் — தனக்குநிகரில்லான் - தனக்கொப்பில்லாதவனாகிய — ஒடிவில்கருணை - இடையறாத கிருபையையுடைய — நிராங்காரனென்னு முண்மைப்பெயரினான் - மடிவில்கற்பின் - கெடாதகற்பையுடைய — அவன்றேவி - அந்நிராங்காரன்மனையாள் — மாசுதீர்ந்தசுஞ்ஞானி - குற்றநீங்கியசுஞ்ஞானியென்பாள் — கடிவில் - நீக்கப்படாத — மறையாகமவிதிகள் - வேதாகமவிதிகளை — கண்ணுற்று - இவர்களைப்பார்த்து — அறிய - உலகத்தார்தெரிந்துகொள்ள — ஒழுகுவார் - நடப்பார்கள். எ-று. (௰௮)

மெய்ம்மைச் சிவமே யல்லாத விரியுமுலகம் பொய்யென்பா *
ரிம்மைமறுமை நிலையல்ல வென்ன நிகழ்ந்த கருத்தினோர் - *
செம்மைநெறியிற் புறமொடகந் திரியுங்கரணங் காமாதி [யார்.
பொய்ம்மைவினையி லவர்குருநூல் பொருளாய்த் துணிந்து வீடுவப்

(இ-ள்.) மெய்ம்மைச்சிவமே - சிவமே உண்மை — அல்லாத - அஃதல்லாததாயிருக்கிற — விரியும் - விரிந்த — உலகம்பொய்யென்பார் — இம்மைமறுமைநிலையல்லவென்ன - இருபிறப்பும்அழியப்படுவதென்று — நிகழ்ந்தகருத்தினோர் - கொண்டகருத்தையுடையவர்கள் — செம்மைநெறியில் - நல்லநெறியில்லாத — புறமொடகம் - அகத்தும்புறத்தும் — திரியுங்கரணம் - திரியாநின்றமனாதிகளும் — காமாதி - காமமுதலானதுகளும் — பொய்ம்மைவினை - பொய்யாகியசெய்கையும் — இலவர் - இல்லாதவர்கள் — குரு - ஞானாசாரியனாலுபதேசிக்கப்பட்ட — நூல் - சாஸ்திரத்தையே — பொருளாய்த் துணிந்து - வஸ்துவாகநிச்சயித்து — வீடுவப்பார் - மோக்ஷத்தையிச்சிப்பார்கள். எ-று. - - - - (௰௯)

இனையசாலி யிருக்குநா ளில்வாழ்க்கையினின் றிடுதலாற் - *
றனையரின்மை யானெஞ்சந் தளர்வான்போன்று நிராங்கார *
னினையுந்தியான மில்லாத நெஞ்சுஞான மில்லாத - - *
வினையும்போலு மக்களிலா மிக்கவாழ்வென் றியம்பியே. (௨௰)

(இ-ள்.) இனையராகி - இத்தன்மையராகி — இருக்குநாள் - இருக்குங்காலத்தில் — இல்வாழ்க்கையினின்றிடுதலால் - இல்லறத்திலிருத்தலால் — தனையரின்மையால் - புத்திரரில்லாமையால் — நெஞ்சந்தளர்வான்போன்று - மனந்தளர்பவனையொத்து — நிராங்காரன — மக்களிலா - பிள்ளைகளில்லாத — வாழ்வு — நினையும் - நினையாநின்ற — ஞானமில்லாத — நெஞ்சும் - மனத்தையும் — ஞானமில்லாத — வினையும் - கன்மத்தையும் — போலும் - ஒக்கும் — என்றியம்பி - என்றுசொல்லி. எ-று.

இந்தவுலகிற்குதவியாயியன்றதொழில்கள்பலசெய்யு - *
மைந்தன்வேண்டுமெனநிற்போன்மக்கட்பதடியாகுவா - *
னந்தவுலகிற்கானினைப்போனறங்கூர்மகனுமத்துவிதா - *
னந்தமுதவுமகவிருப்போன்ஞானியாகுமென்றெண்ணி. (உக)

(இ-ள்.) இந்தவுலகிற்குதவியாய் — இயன்றதொழில்கள்பலசெய்யும் - தகுந்தபலதொழில்களைச்செய்கின்ற — மைந்தன்வேண்டுமெனநிற்போன் - புத்திரன்வேண்டுமென்றிருப்பவன் — மக்கட்பதடியாகுவான் - மனிதருக்குட்பதராவான் — அந்தவுலகிற்கானினைப்போன் - மேலுலகிற்கென்றுநினைக்குமவன் — அறங்கூர்மகனும் - தருமமிகுந்த ஆண்மகனுவான் — அத்துவிதானந்தமுதவும் - ஒன்றாகியவானந்தத்தைக்கொடுக்கும் — மகவிருப்போன் - புத்திராபேக்ஷையுடையவன் — ஞானியாகும் — என்றெண்ணி - என்றுநினைத்து எ-று. (உக)

உடம்பைப்பொறியைக்கரணத்தையுயிரைத்தானென்றுழலாம *
லடங்கத்துறந்துதனையறிந்துபேதாபேதமென்னுமயல் - *
கடந்திட்டிருக்கும்பரமுத்திகாட்டும்புதல்வன்வேண்டுமென *
விடும்பைப்பிறவிநோய்தணிப்பவெண்ணுமனத்தானெண்ணினான்.

(இ-ள்.) இடும்பை - துன்பத்தைச்செய்யும் — பிறவிநோய்தணிப்ப - பிறவித்துன்பத்தைக்கெடுக்க — எண்ணுமனத்தான் - எண்ணுகின்றமனத்தையுடையநிராங்காரன் — உடம்பை - சரீரத்தை — பொறியை - ஐம்பொறிகளை — கரணத்தை - மனாதிகளை — உயிரை - பிராணவாயுவை — தானென்றுழலாமல் - தானென்றுநினைத்துத்திரியாமல் — அடங்கத்துறந்து - அவைமுழுதுமொழித்து — தனை - தன்னை — அறிந்து — பேதாபேதமென்னும் — மயல்கடந்திட்டிருக்கும் - மயக்கம்நீங்கியிராநின்ற — பரமுத்திகாட்டும் - மேலானமோக்ஷத்தையறிவி

க்கும்—புதல்வன்வேண்டுமெனை - புத்திரன்வேண்டுமென்று — என்ணினான். எ - று. - - - - - - (௨௨)

இரண்டோடிரண்டுமூவிரண்டையிரண்டாறிரண்டுமீமிசையெண் *
ணிரண்டோடிரண்டுகொண்டிருந்த விதழ்ப்பங்கயங்கள்கடந்துபோ
யிருந்தகுளத்தின்மேலோராயிரந்தோட்டமலகமலமிசை - *
யிருந்தசோதிதனைக்கண்டெமெண்ணமுடிப்பேமெனவெழுந்து.

(இ-ள்.)இரண்டோடிரண்டு-நான்கும் —மூவிரண்டு-ஆறும்— ஐயிரண்டு- பத்தும்— ஆறிரண்டு-பன்னிரண்டும்—மீமிசை-இவற்றின்மீது—எண்ணிரண்டு- பதினாறும்— இரண்டு-இரண்டும்—கொண்டிருந்த-ஆகியவிவ்வெண்களைக்கொண்டிருந்த— இதழ்ப்பங்கயங்கள் -இதழ்களையுடையஆறுதாரகமலங்களையும் — கடந்துபோய்-தரிசித்துச்சென்று— இருந்தகுளத்தின்மேல-நெற்றியின்மீதிருந்த—ஓராயிரந்தோட்டு- ஒப்பற்ற ஆயிரமிதழ்களை யுடைய— அமலகமலமிசை-நின்மலமாகியகமலத்தின் மேல் — இருந்தசோதிதனைக்கண்டு-வீற்றிருக்கின்றசோதிவடிவமாகியசிவத்தைத்தரிசித்து—எம்மெண்ணமுடிப்பேமெனை - எம்முடையஎண்ணத்தைநிறைவேற்றுவோமென்று —எழுந்து. எ-று. [ஆறுதாரகமலங்களுக்குஇதழ்களாவன — மூலாதாரத்திற்கு - ௪, சுவாதிட்டானத்திற்கு - ௬, மணிபூரகத்திற்கு - ௰, அநாகதத்திற்கு-௰௨, விசுத்திக்கு-௰௬, ஆஞ்ஞைக்கு-௨.] ஓடு-அசை.

வேறுமொருவனுடனிருப்பும்வேண்டாதவத்திற்கென்பதொடு *
மாறாய்மனையுங்கொழுநனும்போய்வனத்திற்கமலாசனத்திருந்து *
தேறூர்புனல்போற்றெளிந்தமனநீதிறந்துந்திறவாவிழியொடுதம் *
பேறுமிட்டலிங்கத்திற்பிறழாதமையும்படிவைத்து. - (௨௪)

(இ-ள்.) தவத்திற்கு— வேறுமொருவனுடன்-அந்நியமாகியவொருவனுடனே— இருப்பும்- இருத்தலும்— வேண்டா-கூடாது —என்பதொடுமாறாய்-என்றுசொல்வதற்குமாறாய்—வனத்தில்—மனையுங்கொழுநனும்போய்-ஸ்திரீயும்புருஷனுமாகச்சென்று — கமலாசனத்திருந்து-பத்மாசனத்திலிருந்து_தேறூர்புனல்போல்-தேற்றாங்கொட்டையாற்றெளிந்தநீர்போல - தெளிந்த-பிரபஞ்சவாழ்க்கையினின்றுதெளிந்த—மனம்-மனதை—திறந்துந்திறவாவிழியொடு-சம

நோக்கத்தோடு — தம்பேறும் - தமது தவப்பயனாகிய — இட்ட
லிங்கத்தில்—பிறழாது-தப்பாது—அமையும்படி வைத்து - பொ
ருந்தும்படிவைத்து. எ-று. - - - (உச)

தறிபோலுடலநேரிருந்துதயங்கு மருங்கினிருநாடி - ※
நெறிபோய் மீளும்வளியதனை நிறுவி நடுநாடியிற் செலுத்தி, யறி
வோர் சிறிதுஞ்சலியாமலன்னப்பெயர் மந்திரமாறிக, குறிபோயி
ருந்த வொருகுறியைக் குறித்துக்கொண்டங் கிருந்தனரால் (உரு)

(இ-ள்) தறிபோல்- ஸ்தம்பத்தைப்போல்—உடலம் - சரீரம்
—நேரிருந்து - நேராகவிருந்து — தயங்கும் - பிரகாசிக்கும்—
மருங்கினிருநாடி - இடைபிங்கலையென்னுமிருநாடியின் — நெறி
போய்மீளும்வளியதனை - வழியேபோய்திரும்புங்காற்றை — நிறு
வி - கும்பித்து— நடுநாடியிற்செலுத்தி - சுழிமுனையிற்செலுத்தி
— அறிவு — ஓர்சிறிதுஞ்சலியாமல்-எவ்வளவுமசையாமல் — அன்ன
ப்பெயர்மந்திரமாறி - அம்சமந்திரத்தைமாறிகொண்டு — குறி
போயிருந்த - குறிகடந்திருந்த— ஒருகுறியை - ஒருவஸ்துவை—
குறித்துக்கொண்டு - நாடிக்கொண்டு— அங்கிருந்தனரால் - அவ்வ
னத்திலிருந்தார்கள். எ-று. - - - (உ௬)

வாயுநிற்பமனநின்றுமனந்தானிற்பப்பொறிநின்று - - ※
பாயபொறிகணிற்பவிடர்படுபுன்புலன்கணின்றனவா - ※
லாயபுலன்கணின்றமையாலகிலந்தோன்றாதுள்ளத்தே - ※
தூயபரமானந்தபரஞ்சோதிதோன்றக்கண்டிருந்தார் - (உகூ)

(இ-ள்.) வாயுநிற்பமனநின்றும் - பிராணவாயுவானது நிற்க
அதன்பின்பு மனதுநின்று — மனந்தானிற்பப்பொறி நின்று -
மனதுநிற்க ஐம்பொறிகள்நின்று — பாயபொறிகள்நிற்ப - பரவி
யபொறிகள்நிற்க — இடர்படு - துன்பப்படாநின்ற — புன்புலன்
கள் - அற்பமாகிய விஷயங்கள் — நின்றன - தோன்றாதிருந்தன
— ஆயபுலன்கணின்றமையால் - ஆகியவிஷயங்கள்தோன்றாதிருந்
தமையால் — அகிலந்தோன்றாது - பிரபஞ்சந் தோன்றாமல் —
உள்ளத்தே - அகத்தினிடத்தே — தூய - பரிசுத்தமாகிய — பர
மானந்தபரஞ்சோதி - பரமானந்த ஸ்வரூபமாகிய பரசிவம் —
தோன்றக்கண்டிருந்தார்- தரிசனமாகப்பார்த்திருந்தார்கள். எ-று.

ஒருங்குமனமோடிணையசிவயோகசமாதிநவதிங்க - ※

ணிரம்பவிருந்தகாலத்து நெற்றிமிசையிற்பரஞ்சோதி - *
திரண்டுகுழவியுருவாகிச் சென்றுபுறமுற்றிடவதனை - - *
விரும்புமிருவர்தாமுமுடன் விழிகடிறந்துகண்டனரால். - (உஎ)

(இ-ள்.) ஒருங்குமனமோடு - குவிந்தமனத்தோடு — இனைய - இத்தன்மையவாகிய — சிவயோகசமாதி — நவதிங்கள் - ஒன்பதுமாதம் — நிரம்ப - பூர்ணமாக — இருந்தகாலத்து — நெற்றிமிசையில் - நெற்றியின்மேல் — பரஞ்சோதி - பரசிவம் — திரண்டகுழவியுருவாகி - குழந்தைவடிவாகக்கூடி — சென்றுபுறமுற்றிட - வந்துபுறத்திலிருக்க — அதனை - அக்குழந்தையை — விரும்புமிருவர்தாமும் - இச்சித்திருந்தயிருவர்களும் — உடன் - அப்பொழுதே — விழிகடிறந்துகண்டனரால் - கண்களைவிழித்துக்கண்டார்கள். எ-று.

வெம்மையொழிந்து நிலத்திழிந்துவிளங்குகதிரோபனிநீங்கி *
யெம்மையாளவருமதியோவிடைநின்றனங்கணுகாத - *
செம்மையொளிவான்பேரழலோதெரியாதென்னவொளிர்ந்ததவர்
தம்மையறியாவுவகையுளந்ததைப்பச்சோதிமதலையே. - (உஅ)

(இ-ள்.) அவர்தம்மை - அந்தாய்தந்தையரிருவரை — அறியா - ஒருபோதுமறியாத — உவகை - சந்தோஷமானது — உளந்ததைப்ப - உள்ளத்திலதிகரிக்க — சோதிமதலை - பரசிவமாகியகுழந்தை — வெம்மையொழிந்து - வெப்பநீங்கி — நிலத்திழிந்து - பூமியில்வந்து — விளங்குகதிரோ - பிரகாசியாநின்றசூரியனோ — பனிநீங்கி - பனியின்றி — எம்மையாள - எங்களையாளவேண்டி — வருமதியோ - வந்தசந்திரனோ — இடைநின்றனங்கணுகாத - இடைநின்றவிறகுகளைத்தகியாத — செம்மையொளிவான்பேரழலோ - செய்யகாந்தியையுடைய பெரிதாகிய அக்கினியோ — தெரியாதென்ன - அறியக்கூடாதென்று சொல்லும்படியாய் — ஒளிர்ந்தது - பிரகாசித்தது. எ-று. - - - - - (உஅ)

அலைந்துபிறப்பிலாங்காரவஞ்ஞானிகளாமானிடரு - - *
மலிந்தசுரருமுனிவருமற்றையோருமபெறுவரோ - *
தொலைந்தமாயநிராங்காரசுஞ்ஞானிகள்போன்மலவிருளை *
நலிந்துவளர்சச்சிதாநந்தநந்தாவிளக்காமதலையையே. (உகூ)

(இ-ள்.) தொலைந்தமாயை - மாயைநீங்கிய — நிராங்காரசுஞ்ஞானிகள்போல் — மலவிருளை — நலிந்து - கெடுத்து — வளர் - வளராநின்ற —

சச்சிதாநந்த - சச்சிதானந்தஸ்வரூபமாகியும் — நந்தா - கெடாத — விளக்காம் - தீபமுமாகிய — மதலையை - குழந்தையை — அலைந்துபிறப்பில் - பிறப்பிலலைந்து — ஆங்காரவஞ்ஞானிகளாம் — மானிடரும் - மனிதரும் — மலிந்தசுரரும் - நிறைந்ததேவர்களும் — முனிவரரும் - முனிவர்களும் — மற்றையோரும் — பெறுவரோ - பெறுவார்களோ. எ - று. - (௨௯)

பேரானந்தம்பிள்ளையாப்பெற்றவவர்க்குவிடயத்துள் ✻
ளோரானந்தம்பெற்றுடனேயொழியுமுலகர்தம்மைநா ✻
நேராவியம்பலாகுமோநிகர்தாந்தம்மிற்றுமென்று ✻
வாராரிளமென்முகிழ்முலைநன்மடவாயுரைப்பதன்றியே. (௩௰)

(இ-ள்.) வாரார் - கச்சணிந்த — இளமென்முகிழ் இளமைபொருந்திய மிருதுவாகிய அரும்பையொத்த — முலைநன்மடவாய் - தனங்களையுடையமாயையே — பேரானந்தம் - பெரியவானந்தத்தை — பிள்ளையாப்பெற்றவவர்க்கு - புத்திரனாகப்பெற்ற அந்நிராங்காரசுஞ்ஞானிகளுக்கு — நிகர்தாந்தமமிற்றுமென்று - ஒப்புமை தங்களுக்குள்தாங்களென்று — உரைப்பதன்றி - சொல்லுவதல்லாமல் — விடயத்துள் - விஷயங்களுக்குள் — ஓரானந்தம்பெற்று - ஓர் ஆனந்தத்தையடைந்து — உடனேயொழியும் - அப்பொழுதே நீங்கும் — உலகர்தம்மை - உலகத்தாரை — நாம் — நேராவியம்பலாகுமோ - ஒப்பாகச்சொல்லக்கூடுமோ எ - று. - (௩௰)

பண்டுபாசந்தபுசிலரும்பரஞ்சோதியைத்தாந்தம்முளே ✻
கண்டுவாழ்வுபெறுநராலாற்கண்ணிற்காட்டுமவரில்லைத் ✻
தொண்டுபடுமிந்நிராங்காரசுஞ்ஞானிகடம்முட்கண்டு ✻
கொண்டவொளியையுலகுய்யக்குழவியாக்கிக்காட்டினரால். (௩௧)

(இ-ள்.) பண்டு - பூர்வத்தில் — பாசந்தபு - பாசநீங்கிய — சிலரும் - சிலபெரியோர்களும் — பரஞ்சோதியை - பரமசிவத்தை — தாம் - தாங்கள் — தம்முளே - தமக்குள்ளே — கண்டு - தரிசித்து — வாழ்வுபெறுநரலால் - வாழ்வடைந்தார்களல்லாமல் — கண்ணிற்காட்டுமவரில்லை - கண்ணிற்காண்பித்தவர்களில்லை — தொண்டுபடும் - அடிமைப்படும் — இந்நிராங்காரசுஞ்ஞானிகள் — தம்முட்கண்டுகொண்ட - தம்முள்ளேகண்ட — ஒளியை - சோதியை — உலகுய்ய - உலகங்களெல்லாம்பிழைக்க — குழவியாக்கி - குழந்தையாக்கி — காட்டி-

ளர் - காட்டினார்கள். எ-று. - - - (௫௧)

சங்குந்தெய்வதுந்துமியுந்தழங்கமலர்மாமழைபொழிந்த *
வெங்குந்திசைகள்விளங்கினகல் றீன்றமலடுதறிதளிர்த்த - *
பங்கங்கலந்தபுனறெளிந்தபதகர்மனமுந்தெளிந்தவருள் *
பொங்குந்துறவர் மனமகிழ்ந்த புனிதன்மகவாய்த்தோன்றுநாள்.

(இ-ள்.) புனிதன் - பரமசிவன் — மகவாய் - குழந்தையாய் — தோன்றுநாள் - உதித்தநாளில் — சங்குந்தெய்வதுந்துமியும் — தழங்க - ஒலிக்க — மலர்மாமழைபொழிந்த - பெருமை பொருந்திய புஷ்பவருஷம்வருஷித்தன — எங்குந்திசைகள்விளங்கின - திசைகளெங்கும்பிரகாசித்தன — கல் றீன்றமலடு - மலடுகள்கன்றையீன்றன — தறிதளிர்த்த - ஸ்தம்பங்கள் துளிர்த்தன — பங்கங்கலந்தபுனறெளிந்த - சேறுகலந்தசலங்கள்தெளிந்தன — பதகர்மனமுந்தெளிந்த - பாபிகள்மனதுந்தெளிந்தன — அருள்பொங்குந்துறவர்மன மகிழ்ந்த - அருள்நிறைந்த துறவிகள் மனமுஞ்சந்தோஷித்தன எ-று. - - - - - (௫௨)

நையாமனத்து நிராங்காரன்ஞானத்திரளாம்பிள்ளைதனை - *
மெய்யாமுளக்கணன்றியுமிவ்விழியுங்காணப்பெற்றனமென் *
றெய்யாவுவகைக்கடன்மூழ்கியேறான்மார்போடுறத்தழுவிக் *
கையாலெடுப்பவெங்குநிறைகனவான்கனவாநெய்தாகி. (௫௩)

(இ-ள்.) நையா - வாடாத — மனத்து - மனதையுடைய — நிராங்காரன் — ஞானத்திரளாம்பிள்ளைதனை - ஞானவடிவாகியபிள்ளையை — மெய்யாமுளக்கணன்றியும் - உண்மையாகிய அகக்கண்ணல்லாமலும் — இவ்விழியும் - இந்தப்புறக்கண்ணினாலும் — காணப்பெற்றனமென்று - பார்க்கப்பெற்றோமென்று — எய்யாதமமையறியாத — உவகைக்கடல் - சந்தோஷசமுத்திரத்தில் — மூழ்கி — ஏறான் - கரையேறாதவனாய் — மார்போடுறத்தழுவி - மார்புடனேபொருந்தத்தழுவிக்கொண்டு — கையாலெடுப்ப — எங்குநிறைகனவான் - எங்குநிறைந்தகனவான் — கனவான் - கனவாதிருந்தான் — நொய்தாகி - இலேசாகி .எ-று. - - (௫௪)

செவ்வாய்ஞானமயில்கொழுநன் செந்தாமரைத்தாள் வணங்குபுந
மிவ்வாய்மகனதியல்புநீயியம்பாயென்னவவன்றெரிந்து - *
சைவாகமமுமாரணமுஞ்சாற்றற்கரியநம்மகவை - *

யெவ்வாறுரைப்பனியான்மடவாயென்றுவியந்துகூறுவான். (௩௪)

(இ-ள்.) செவ்வாய்- சிவந்தவாயையுடைய — ஞானமயில் - மயிலை யொத்தசுஞ்ஞானி— கொழுநன் - தன்புருஷனாகிய நிராங்காரனது — செந்தாமரைத்தாள் - சிவந்ததாமரைமலரையொத்த பாதங்களை — வணங்குபு - வணங்கி — நம் - நம்முடைய — இவ்வாய்மகனது - இந்தச்சிறந்தபிள்ளையினது — இயல்பு - தன்மைகளை — நீயிடம்பாயென்ன - நீ சொல்வாயென்றுகேட்க — அவன்றெரிந்து - அந்நிராங்காரனாய்ந்து — சைவாகமமும் - சிவாகமங்களாலும் — ஆரணமும் - வேதங்களாலும் — சாற்றற்கரிய - சொல்லுதற்கருமையாகிய — நம்மகவை - நம்முடைய குழந்தையினது தன்மையை — எவ்வாறுரைப்பன்யான் - யானெப்படிசொல்லுவேன் — மடவாயென்று - மாதேயென்று — வியந்துகூறுவான் - அதிசயித்துச் சொல்லுவான். எ - று. (௩௪)

நாம்பார்க்குழவியாகாமனம்பாற்குழவியாயினன் *
றிமபாற்கடலிற்றுயில்வோனுஞ்செந்தாமரைமேலுறைவோனுந் *
மயபார்க்கரியவடிமுடியோன்றானேயையமிதற்கில்லைக் *
காம்பாற்புரிந்ததனையதோட்கனிவாய்த்தடங்கணாயென்றான். (௩௫)

(இ-ள்.) காம்பாற்புரிந்ததனையதோள் - மூங்கிலினாற் செய்ததை யொத்ததோளையும் — கனிவாய் - கோவைக்கனியையொத்தவாயையும் — தடங்கணாய் - விசாலமாகிய கண்களையுமுடைய சுஞ்ஞானியே — நாம் — பார்க்குழவியாகாமல் - பூமியிற்குழந்தையாகப்பிறவாமலே — நம்பாற்குழவியாயினன் - நம்மிடத்திற் குழந்தையாகப் பிறந்தவன் — தீம்பாற்கடலிற்றுயில்வோனும் - மதுரமாகியபாற்கடலில் நித்திரைசெய்யுந்திருமாலும் — செந்தாமரைமேல் — உறைவோனும் - வாசஞ்செய்யும்பிரமனும் — பார்க்கரிய - காணக்கூடாத — அடிமுடியோன்றானே - அடியையுமுடியையுமுடையபரமசிவனே (இவன்) — ஐயமிதற்கில்லை - இதற்குச்சந்தேகமில்லை — என்றான். எ - று. தாம் - அசை.

ஆன்றமயல்செய்சையோகத்தன்றித்தவயோகத்தினு *
லீன்றபொழுதிற்றன்மகனையிருந்துசான்றோனெனக்கேட்டுத் *
தோன்றுமுவகைக்கடற்படிந்தாள்சுஞ்ஞானித்தாய்பசும்பொன்மலை
போன்றுவளர்ந்துமருங்குன்மிடிபோக்கவறியாவிளமுலையாய். (௩௬)

(இ-ள்.) பசும்பொன்மலைபோன்று - பசியபொன்மலையையொத்

து — வளர்ந்தும் — மருங்குல்மிடி இடையின்வறுமையை — போக்க வறியா - நீக்கவறியாத — இளமூலையாய் - இளமையாகிய மூலையையுடைய மாதே — சுஞ்ஞானித்தாய் — ஆன்றயயல்செய் - மிகுந்த மயக்கத்தைச்செய்யும் — சையோகத்தன்றி - புணர்ச்சியிலுமல்லாமல் — தவியோகத்திலும் — அன்றபொழுதில் - பெற்றபொழுதில் — தன்மகனை — சான்றோனெனக்கேட்டு பெரியோனென்று சொலக்கேட்டதனால் — தோன்றும் - உண்டாகிய — உவகைக்கடற்படிந்தாள்-சந்தோஷக்கடலில்மூழ்கினாள் எ-று.இருந்து-அசை. (௬௬)

(வேறு.)

மத்தநெஞ்சகமோடுதம்மதியினொன்றையறைந்திது - ✻
மெய்த்துறும்பொருளென்றதைவேதமாகமமோதுமென் - ✻
றுத்திகொண்டுசெய்தெதிரொன்றைநிந்தைசெய்சமயர்தம் ✻
பித்தையல்லெனுமல்லமாப்பிரபுவெனும்பெயரிட்டனர். (௬௭)

(இ-ள்) மத்தநெஞ்சகமோடு - மயக்கம்பொருந்திய மனதினுடனே — தம்மதியின் - தங்கள்புத்தியினால் — ஒன்றையறைந்து - ஒருபொருளைச்சொல்லி — இது - இதுவே — மெய்த்துறும்பொருளென்று - உண்மைப்பொருளென்று — அதை அப்பொருளை — வேதமாகமமோதுமென்று - வேதாகமங்கள் சொல்லுமென்று — உத்திகொண்டுசெய்து - யுக்தியினாற்சொல்லி — எதிரொன்றை - பிரத்தியக்ஷமாகியவொருபொருளை — நிந்தைசெய்சமயர்தம் - தூஷிக்கின்றசமயவாதிகளின் — பித்தையல்லெனும் - மயக்கத்தையல்லவென்றுசொல்லும் — அல்லமாப்பிரபுவெனும்பெயரிட்டனர். எ-று (௬௭)

வினையினொருவன்றருமேனியானலாதொரு - - ✻
மனிதனாகிநடித்திடும்வடிவனாதலியல்லம - - - ✻
வினையுமாறுதவழ்ந்துபின்னின்றுமெல்லநடந்துபோய் - ✻
வனையுமாமணிமாளிகைமறுகினுடல்பயின்றனன். - (௬௮)

(இ-ள்:) வினையினொருவன்றரும்-கடவுள்இருவினைகளைக்கொண்டுகொடுக்கப்பட்ட — மேனியானலாது - உருவமுடையவனல்லாமல் — ஒருமனிதனாகிநடித்திடும் - அக்கடவுள்தானேயொருமனிதனாகியபடிக்காட்டும் — வடிவனாதலில் - திருவுருவையுடையவனாதலினால் — அல்லமன் — வினையுமாறு - வினைத்தபடி — தவழ்ந்து — பின்னின்று - பின்

புதின்று—மெல்லநடந்துபோய்—வனையுமாமணிமாளிகை - மாணிக்கங்களாற் செய்தபெரிய உபரிகைகளையுடைய — மறுகில் - வீதியில்—ஆடல்பயின்றனன்-திருவிளையாடற்செய்தான். எ-று.

வருகவெங்கடமாவியேவருககண்ணுகரமுதமே - - *
வருகவெங்குலதீபமேவருககேடறசெல்வமே - *
வருகபாசவினாசனேவருகஞானவினோதனே - - *
வருகவென்றனையுளமகிழ்ந்திடவந்துமேல்விழுமல்லமன். (௩௯)

(இ-ள்.) வருகவெங்கடமாவியே - வரக்கடவாயெங்களுடைய வுயிரோ— வருககண்ணுகரமுதமே - வரக்கடவாய் கண்ணாலுண்ணு மமிர்தமே — வருக-வரக்கடவாய்— எங்குலதீபமே —வருக-வரக் கடவாய் — கேடறசெல்வமே - கெடாதஐசுவரியமே— வருக- வரக்கடவாய்— பாசவினாசனே-பாசத்தைகெடுப்பவனே— வருக-வரக்கடவாய்— ஞானவினோதனே - ஞானவிளையாட்டையுடையவனே— வருகவென்று- வரக்கடவாயென்றுசொல்லி — அனைசுஞ்ஞானித்தாய்— உளமகிழ்ந்திட- உள்ளஞ்சந்தோஷிக்க— வந்துமேல்விழும்-மேலேவந்துவிழுவான் —அல்லமன். எ-று. (௩௯)

மாயையாலுளவாகியவடிவுநாமமழித்துள - - *
தாயவோர்பிரமந்தனையறியுமாறறிவித்தல்போன் - - *
மேயபேதையர்மணலமைவீடுதாள்கொடழித்தனன் - *
போயுலாவுவன்மானிடன்போலவேவிளையாடுவோன். - (௪௰)

(இ-ள்) மானிடன்போலவே- மனிதனைப்போலவே—விளையாடுவோன் - திருவிளையாடல்செய்யுமல்லமன்— மாயையாலுளவாகிய-மாயையினாலுண்டாகிய—வடிவுநாமமழித்து - நாமரூபங்களைக்கெடுத்து —உளதாயவோர்பிரமந்தனை-உள்ளதாகியவொருவஸ்துவை—அறியுமாறறிவித்தல்போல் - அறியும்வழியறிவித்தல்போல — மேயபேதையர்- கூடியபேதைப்பருவப்பெண்கள்— மணலமை-மணலினாற்செய்த— வீடு-சிறுவீடுகளை — தாள்கொடழித்தனன் - தனதுதிருவடிகளாலழித்து—போயுலாவுவன். எ-று. ௪௰

நானியக்கினியங்குறுஞாலமென்றறிவித்தல்போற் - *
றானுருட்டுநல்வீதியிற்றமனியச்சிறுதேரினை - *
யானடக்கருநெஞ்சகமிதனையொக்குமென்பது - *
போனமக்குயிராயினோன்புதியபம்பரமாடுமால். - (௪௧)

(இ-ள்.) நானியக்கினியங்குறும்-நானசைத்தாலசையும்—ஞாலமென்றறிவித்தல்போல்-இவ்வுலகமென்றுதெரிவித்தலைப்போல — நல்விநியில் — தமனியச்சிறுதேரினை-பொன்னினாற்செய்யப்பட்டசிறுதேரை—தானுருட்டும்-தான்செலுத்துவான்—யானடக்கருநெஞ்சகம் - யான்சேராதஉள்ளம் — இதனையொக்குறுமென்பதுபோல் - இதையொக்குமென்றுசொல்பவனைப்போல — நமக்குயிராயினோன்- நமக்குயிராயிருக்குமல்லமன்— புதிய-புதிதாகிய—பம்பரமாடும்-பம்பரமாடுவான். எ-று. - (௬௧)

ஆடியொன்றெதிர்கொண்டுதம்மானனந்தெரிவார்கள்போற் *
கூடியொண்குருவெதிர்கொடுகொண்டுதன்பெருவிஞ்சைக *
ளாடியொண்கலைகற்றல்போனாடகம்பலசெய்தனன் - *
பீடுறும்பழமறைகளும்பேசரும்புகழாளனே. - (௬௨)

(இ-ள்) பீடுறும்பழமறைகளும்-பெருமைபொருந்தியபழையவேதங்களும் — பேசரும்புகழாளன் - சொல்லுதற்கரியபுகழையுடைய அல்லமன் — ஆடியொன்றெதிர்கொண்டு - எதிரேயொருகண்ணாடியைக்கொண்டு— தம்மானனந்தெரிவார்கள்போல் - தம்முடையமுகத்தைப் பார்க்கின்றவர்களைப்போல— கூடியொண்குரு - ஞானத்தையுடைய குருவைச்சேர்ந்து — எதிர்கொடுகொண்டு-அக்குருவை யெதிரேகொண்டு — தன்பெருவிஞ்சைகள்-தன்னுடையபெரிதாகிய வித்தைகளை — நாடி- ஆராய்ந்து—ஒண்கலைகற்றல்போல் - ஒள்ளியநூல்களைக்கற்றுக்கொள்ளுதல்போல — நாடகம்பலசெய்தனன் -பலகூத்துகள்செய்தான். எ-று. - (௬௨)

தந்தைதாயுளமின்புறத்தனதுபேரருளாலிள - - *
மைந்தனாகியிருந்தொருவாலலீலைநடித்தரு - - *
ளெந்தைதானுலகெங்கணுமெய்திமக்கடம்வல்வினை - *
சிந்துமாறுநினைந்திதுசெப்பன்மேயினனென்பவே. - (௬௩)

(இ-ள்) தந்தைதாயுளமின்புற - தாய்தகப்பன் மனஞ்சந்தோஷிக்க — தனதுபேரருளால்- தனதுபெரிதாகியவருளினால்— இளமைந்தனாகியிருந்து-இளம்பிள்ளையாகி யிருந்து — ஒருவாலலீலைநடித்தருள்-ஒருபாலியவிளையாட்டை விளையாடிய — எந்தைதான் - எமது கடவுளாகிய பிரபுதேவன்— உலகெங்கணுமெய்தி - உலகமுழுமையும்போய்— மக்கடம்வல்வினை - மனிதருடையவலியபா

வங்களை — சிந்துமாறு-கெடுக்கும்படி — நினைந்து — இதுசெப்பன்மேயினன் - தாய்தந்தையரோ டிதுசொல்லத்தொடங்கினன்.

உங்கள்பாவனையொருமையா லுருவமாமகனாகிநா - - *
னிங்குமேவியிருந்தனனினிநடந் துலகெங்கணுந் - - *
தங்குமாதவர்முதலியோர்தங்களெண்ணமுடிப்பனென் - *
றெங்களுதனியம்பவவ்விருவரும்புகலகின்றனர். - (௪௪)

(இ-ள்.) உங்கள்பாவனையொருமையால-உங்களுடையவொருங்குபட்ட நினைப்பினால் — உருவமாமகனாகிநான் - நான்புத்திரனாகவடிவங்கொண்டு — இங்குமேவியிருந்தனன் - இவ்விடத்திற்பொருந்தியிருந்தேன் — இனிநடந்துலகெங்கணும் - இனியுலகமுழுமையும்போய் — தங்குமாதவர்முதலியோர் தங்கள் - அங்கங்குர்வசியாநின்றமுனிவர்முதலினோரது — எண்ணமுடிப்பனென்று - நினைப்பைநிறைவேற்றுவேனென்று — எங்களுதனியம்ப - எங்கள்கடவுளாகியபிரபுதேவன்சொல்ல — அவ்விருவரும்புகல்கின்றனர் - அந்ததாய்தந்தையரிருவருஞ்சொல்லுகின்றார்கள். எ-று. - (௪௪)

பிறப்பெனுங்கடலிற்படுமபிழைமையேமுறுபுணையனாய் - *
துறப்பின்வீடெனுமொண்கரை துன்னுறுதமிழ்வேமெனு *
மறப்பிலாவிருகுரவருமனமுளைந்துளைசெய்திடச் - *
சிறப்பஞானசிகாமணிதெளியுமாறுரையாடினன் - (௪௫)

(இ-ள்) பிறப்பெனுங்கடலிற்படும்-பிறவியென்னுங்கடலிலுண்டாகிய — பிழைமையேம் - குற்றத்தையுடையஎங்களுக்கு — உறுபுணையனாய் - கிடைத்ததெப்பத்தை யொத்தவனே — துறப்பின் - எம்மைநீங்குவையாயின் — வீடெனுமொண்கரை- மோக்ஷமென்னுமொள்ளிய கரையினிடத்தில் — துன்றுறுதமிழ்வேமெனு - சேராதுழுழ்கி விடுவோமென்று — மறப்பிலா விருகுரவரும்-மறவாததாய்தந்தையரிருவரும் —மனமுளைந்துளைசெய்திட-மனம்நைந்துசொல்ல— சிறப்ப-விளங்க— ஞானசிகாமணி-ஞானசிரோரத்நமாகிய அல்லமன் — தெளியுமாறுரையாடினன்-அவர்தெளியும்படிசொன்னான். எ-று. - - (௪௫)

சற்றுநம்மையகன்றிடேன்றளரன்மின்மனமென்றுநான் - *
சொற்றதையமுமக்கெனித்துணியுமாகமவேசநூல் - *
கற்றுளோரைவிருப்பிராங்காரஞானிகடமையிவ - *

னுற்றவல்லமனகல்வனேனுமொழியினென்றுணர்மின்களே. (௪௬)
(இ-ள்.) சற்றுநம்மையகன்றிடேன் - சிறிதுபொழுதாமுங்க
ளைவிட்டுநீங்கமாட்டேன் — தளரன்மின்மனமென்றும் - எப்போ
தும்மனந்தளர வேண்டாம் — நான்சொற்றதையமுமகெனில் -
நான்சொல்லிய துங்களுக்குச்சந்தேகமாக விருந்தால் — துணியு
மாகமவேதநூல் - நிச்சயிக்கும்வேதாகமசாஸ்திரங்களை — கற்று
ணோரைவினவி - கற்றவர்களைக்கேட்டு — நிராங்காரஞானிகடமை -
நிராங்காரசுஞ்ஞானிகளை — இவணுற்ற - இவ்விடத்திற்பொருந்தி
ய — அல்லமன் — அகல்வனேல் - நீங்குவானாகில் — உரையினென்று -
சொல்லுங்களென்று — உணர்மின்கள் - அறியுங்கள். எ-று. (௪௬)

என்றுபொன்றுமிவ்வுடன்முதலியாவும்வேறெனநீக்குபு - *
நின்றதம்மில்வேறலனெனுநிலையைநின்றுதாதான்மிய - *
மொன்றுறும்பரிசுரைசெயூவுணரும்வண்ணமுணர்த்தினன் *
பின்றலின்றியவல்லமாப்பிரபுவெனுங்குருராயனே. - (௪௭)

(இ-ள்.) பின்றலின்றிய - பின்னிடுதலில்லாத — அல்லமாப்பிரபு
வெனுங்குருராயன் — என்று - இப்படியென்றுசொல்லி — பொன்
றுமிவ்வுடன்முதல் - இறக்குமிந்தச்சரீரமுதலாகிய — யாவும்வே
றெனநீக்குபு - எவைகளையும்வேறாகத்தள்ளி — நின்றதம்மில்வேற
லனெனும் - சேவித்துநின்றதம்முள் வேறல்லனென்கிற — நிலை
யைநின்று - நிலையிலேயிருந்து — தாதான்மியம் - ததாத்மத்வம் —
ஒன்றுறும்பரிசுரைசெயூ - ஒன்றுந்தன்மையைச்சொல்லி — உணரு
ம்வண்ணமுணர்த்தினன் - அவரறியும்படியறிவித்தான். எ-று. ௪௭.

தந்தைதாயிலனாகியதாணுவாகியசங்கரன் - - *
மைந்தனாய்மகவில்லெனுமனவருத்தமகற்றவு - - *
முந்துதேசிகனாகிநன்முத்திநல்கவுமெய்திரோ - - *
ர்ந்தமாத்வாலநிலையென்றுமக்கடுத்தனர். - - - (௪௮)

(இ-ள்.) தந்தைதாயிலனாகிய - தாய்தந்தையில்லாதவனாகிய —
தாணுவாகியசங்கரன் - எல்லாவற்றிற்குமாதாரமாகியபரமசிவன் —
மைந்தனாய் - பிள்ளையாகி — மகவில்லெனும் - குழந்தையில்லையெ
ன்றெண்ணும் — மனவருத்தமகற்றவும் - மனோதுக்கத்தைப்போ
க்கவும் — முந்துதேசிகனாகி - தேசிகோத்தமனாய் — நன்முத்திந
ல்கவும் - மேலானமுத்தியைக்கொடுக்கவும் — எய்தினோர் - கிடைக்க

ப்பெற்றவர்கள்— இந்தமாதவரலது - இந்தமகத்தாகிய தவத்தை யுடைய நிராங்கார சஞ்ஞானிகளல்லாது— இலையென்று-வேறொருவருமில்லையென்று—மக்களென்னர் - உலகத்தார் துதித்தார்கள்.

ஆதலாலெழிலல்லமனருளினாலுறுகின்றது - - - - ✻
வாதமாறு நன்முத்திதானமலைசருங்கொடியறிதியென் - ✻
றோதினானதுபொழுதுடனிருந்தனனென்றவனை - - ✻
மேதைமாயையறிந்திடவிமலைகூறினளென்பவே. - (௪௯)

(இ-ள்.) ஆதலால்— எழில் - அழகையுடைய — அல்லமனருளினால் - அல்லமனதுகிருபையினால்— உறுகின்றது - வருகிறது— வாதமாறு நன்முத்திதான் - வாதித்தலில்லாத நல்லமோக்ஷம் — மலைதருங்கொடி - பார்வதியே — அறிதியென்று - அறிவாயாகவென்று —ஓதினனரன் - பரமசிவன்சொல்லினான்— அதுபொழுது - அப்பொழுது —அவன் - அவ்விடத்து — உடனிருந்தனனென்று - நானுங்கூடவிருந்தேனென்று — மேதை - பேரறிவையுடையவளாகிய —மாயையறிந்திட — விமலை —கூறினள் - சொன்னாள் எ-று.

எள்ளினெண்ணெயெனப்படரிந்தனத்தெரியென்னவாய் ✻
விள்ளுமென்மலர்மணமெனவிரவியெங்கணுநிற்பினும் - ✻
வள்ளலல்லமனன்பர்தம்மனமடைந்துவிளங்குவன் - ✻
றெள்ளுமின்சுவைவிம்முபாறிரண்முலைக்கணினொழுகல்போல். ௫௰

(இ-ள்) எள்ளினெண்ணெயென - எள்ளினிடத்தில்நெய்போலவும்— படரிந்தனத்தெரியென்ன - மிகுந்தகட்டைகளிடத்திலக்கினிபோலவும்—வாய்விள்ளும் - வாய்திறக்கும் — மென்மலர்மணமென - மெல்லியமலரினிடத்துவாசனைபோலவும்—விரவி - கலந்து — எங்கணுநிற்பினும் - எவ்விடத்துமிருந்தாலும்— வள்ளலல்லமன் - கொடையையுடையோனாகிய அல்லமன்— தெள்ளுமின்சுவைவிம்மு - தெள்ளியவினியசுவைமிகுந்த —பால்-பாலானது —திரண்முலைக்கணில் - திரண்டமுலையினிடத்தில் — ஒழுகல்போல் — அன்பர்தம் - அடியார்களுடைய — மனமடைந்து - மனதிலிருந்து— விளங்குவன் - காணப்படுவன். எ-று. - - - (௫௰)

விமலைகதி-முற்றுப்பெற்றது.

ஆக கதி - ௬ - திருவிருத்தங்கள் - ௩௱௪.

ஏழாவது

மாயைகோலாகலக்கதி.

நல்லெழில் விமலையின் னண நவின்றிட - - *
முல்லைவெண் ணகைவரு முயற்சி யெண்ணியே *
புல்லுவ னவனையென் றெழுந்த போதினி - *
லல்லம னகன்றமை யறியக் கூறுவாம். - - (க)

(இ-ள்.) நல்லெழில்விமலை - சிறந்த அழகையுடையவிமலை — யின்னணம்-இப்படியாக — நவின்றிட - சொல்ல — முல்லைவெண் ணகை - முல்லையரும்பையொத்தவெள்ளியதந்தங்களையுடையமாயை — வருமுயற்சியெண்ணியே - தான்வந்தகாரியத்தையாலோசித்து — புல்லுவனவனையென்று - அவனைப்பிடித்துக் கொள்ளுவேனென் றெழுந்தபோதினில் — அல்லமனகன்றமை - அல்லமன்னீங் கின தன்மையை — அறியக்கூறுவாம் - யாவருமறியச்சொல்லுவா ம். எ-று. - - - - - - (க)

முகிழ்மதி யணியவன் முதல்விக் கோதிய - *
வகைபெற விமலைதான் வகுப்ப மாயைகேட் - *
டகநெகிழ் வுற்றுநா மல்லமப் பெருந் *
தகைதனை யடைவதெவ் வாறுசாற் றென்றாள். (உ)

(இ-ள்.) முகிழ்மதியணியவன் - பாலசந்திரனைச்சூடியபரமசிவன் — முதல்விக்கோதிய - பார்வதிக்குச்சொல்லியசரித்திரத்தை — வகை பெற - விரிவுதோன்ற — விமலைதான்வகுப்ப - விமலைசொல்ல — மாயைகேட்டு — அகநெகிழ்வுற்று - மனந்தளர்ந்து — நாம் — அல்லம ப்பெருந்தகைதனை - அல்லமனென்னும்பெரியோனை — அடைவ தெவ்வாறு - சேர்வதெப்படி — சாற்றென்றாள் - சொல்லென்று சொன்னாள். எ-று. - - - - - (உ)

மழுவல முயரிய வள்ளல் வந்தனை - - *
யழகுற வியற்றினை யாயி னல்லமன் - *

விழியெதிர் தோன்றி நீமனத்து வேண்டிய - *
தொழிவற நல்குவ னுனக்கென் றோதினாள். - (௩)

(இ-ள்.) மழுவலமுயரிய - வலது பான்மழுவையணிந்த — வள்ளல்- பரமசிவனை — அழகுற - அழகுபெற — வந்தனையியற்றினையாயின்- பூசைசெய்வாயாகில் — அல்லமன் — விழியெதிர்தோன்றி- கண்முன்னேவந்து — நீமனத்துவேண்டியது - நீமனதினிடத்தில்விரும்பியதை — ஒழிவறநல்குவனுனக்கென்றோதினாள் - உனக்குத்தவறாது கொடுப்பனென்று சொன்னாள். எ-று. (௩)

முதல்வி நீயுரைசெயுமுன்னமேயருண் - - *
மதுகைநாயகன்றனைவழிபட்டேத்தினே - - *
னதுதரும்பயனிலையறிந்துளேனெனப் - *
புதுமயன்மூழ்கினாள்புலர்ந்துகூறினாள் -(௪)

(இ-ள்-) முதல்வி - தலைவியாகியவிமலையே — நீயுரைசெயுமுன்னமே - நீசொல்லுமுன்னமே — அருண்மதுகைநாயகன்றனை - அருளையுடையமதுகேசுரனை — வழிபட்டேத்தினேன் - பூசைசெய்துதுதித்தேன் — அதுதரும்பயனிலை- அப்பூசைகொடுக்கும்பிரயோசனமில்லை — அறிந்துளேனென- அறிந்திருக்கின்றேனென்று — புதுமயன்மூழ்கினாள் -புதியமயக்கங் கொண்டவளாகியமாயை — புலர்ந்துகூறினாள்- மனம்வாடிச்சொன்னாள். எ-று- (௪)

வெருவறவிவளகவிழியிலாமையாற் - *
பரசிவபூசனைப்பயனிலென்றனை - - *
ளரகரவென்றுகாதங்கைவைத்திவ் - - *
துரைசெயும்விமலைதனுளங்கலங்கியே. (௫)

(இ-ள்-) இவள்- இம்மாயை — வெருவற-அச்சமின்றி — அகவிழியிலாமையால் - ஞானநேத்திரமில்லாமையால் — பரசிவபூசனை — பயனிலென்றனள் -பிரயோசனமில்லையென்றுசொன்னாள் — அரகரவென்று — காதங்கைவைத்து- காதைஉள்ளங்கையால்மூடிக்கொண்டு — விமலை — உளங்கலங்கி- மனங்கலங்கி — இவ்வுரைசெயும்- இதுசொல்லுவாள். எ-று. - - - (௫)

பயனிலையருச்சனைபயின்றுமென்றனை - *
யயனரிமுதலியவமரர்க்காயினு - - *
நயமொடுசதாசிவநாதன்பூசனை - - *

மூயதுதலன்றியோவொன்னைமூற்றுமேடா. - (௬)

(இ-ள்.) அருச்சனையின்றும்-சிவபூசைசெய்தும்—பயனில்லை-பிரயோசனமில்லை—என்றனை-என்றுசொன்றாய்— அயனரிமுதலிய-பிரமவிஷ்ணுக்கள்முதலாகிய— அமரர்க்காயினும்-தேவர்களுக்காகிலும்—நயமொழி-விருப்பத்தோடு—சதாசிவனுதன்பூசனை— மூயதுதலன்றி-செய்தலன்றி—ஓரென்னைமுற்றுமோ-ஓர் என்னமாவதுநிறைவேறுமோ. எ-று. - - (௬)

வாசவனரியயன்வானநாட்டோர் - *
பாசமின்முனிவரர்பலருமண்ணிடைப் • *
பூசனைவிதிமுறைபுரிந்தவாலயங் - - *
காசணியல்குலாய்காண்கிலாய்கொலோ - (௭)

(இ-ள்) காசணியல்குலாய்-மேகலையையணிந்தஅல்குலையுடையமாயையே—வாசவன்-தேவேந்திரனும்—அயன்-பிரமனும்—அரி-விஷ்ணுவும்— வானநாட்டோர் - மற்றைத்தேவர்களும்—பாசமில்-பந்தமில்லாத—முனிவரர்பலரும்-பலமுனிவர்களும்—மண்ணிடை-பூமியினிடத்தில்— பூசனை-சிவபூசை— விதிமுறை-ஆகமப்படி — புரிந்த -செய்த—ஆலயம்-சிவாலயங்களை—காண்கிலாய்கொல்-பார்த்ததில்லையா. எ-று. - - - (௭)

மலைமகள்சூரரமகளிர்பாற்கட - - *
லலைமகண்முனிவரில்லறக்கிழத்தியர் - *
கலைமகள்விழிநுதற்கடவுட்பூசையா - *
னிலைமைகளடைந்தமைநினைந்திலாய்கொலோ. (௮)

(இ-ள்.)மலைமகள் -உமாதேவியும்—சூரரமகளிர்-தெய்வப்பெண்களும்—பார்க்கடலலைமகள் - திருப்பாற்கடலிற்றோன்றியதிருமகளும்— முனிவரில்லறக்கிழத்தியர்-மாதவர்மனைவியரும்—கலைமகள் - சரஸ்வதியும் — விழிநுதற்கடவுட்பூசையால் - நெற்றிக்கண்ணையுடைய பரமசிவன்பூசையினால் — நிலைமைகளடைந்தமை-பதங்கள்பெற்றதன்மையை—நினைந்திலாய்-சிந்திக்கவில்லை. எ-று.

சித்தியுமாயுளுஞ்சிறப்புங்காமிய - - *
புத்திரயரடைவரப்புத்திநீக்கினோர் - *
முத்தியையடைவரொம்முதல்வன்பூசையாற் - *
சத்தியஞ்சத்தியந்தளர்மருங்குலாய். - (௯)

(இ-ள்) தளர்மருங்குலாய் - தளர்கின்றஇடையையுடைய மாதே — எயமுறுநல்வன்பூசையால் - எமதுநல்வனாகிய பரமசிவனது பூசையினால் — சித்தியும் - அட்டமாசித்திகளையும் — ஆயுளும் - வாழ்நாளையும் — சிறப்பும் - மேன்மையையும் — காமியபுத்தியர் - காமியங்களில்விருப்பமுடையவர் — அடைவர் - பெறுவார்கள் — அப்படிநீக்கினோர் - அக்காமியத்தைவிரும்பாதவர்கள் — முத்தியையடைவர் - மோக்ஷத்தைப்பெறுவார்கள் — சத்தியஞ்சத்தியம். எ-று.
காமியமாவன - இம்மையிற் செல்வம் மக்கட்பேறு முதலியவையும், மறுமையில் சுவர்க்காதிபோகங்களுமாம். - - (௯)

பேறுறு மானிடப் பிறப்பு வாய்த்தநல் - - *
லேடவிழ் மலரினு லிறையைப் பூசியார் - *
பாடமை நாளெலாம் பாழ்க் கிறைப்பவர் *
மூடரை யெண்ணுங்கான் முந்தி நிற்பரே - (௰)

(இ-ள்) பேறுறும் - கிடைத்தற்கரிய — மானிடப்பிறப்புவாய்த்தும் - மனிதப்பிறவிகிடைத்தும் — நல்லேடவிழ்மலரினால் - இதழ்கள்விரியாநின்ற நல்லபுஷ்பங்களினால் — இறையைப்பூசியார் - சிவனைப்பூசைசெய்யாராகி — பாடமைநாளெலாம் - பெருமைபொருந்திய தங்களாயுளையெல்லாம் — பாழ்க்கிறைப்பவர் — மூடரையெண்ணுங்கால் - அறிவில்லாதவர்களையெண்ணுமிடத்தில் — முந்திநிற்பர் - முதலிலெண்ணப்படுவார்கள் எ-று. - (௰)

காம்படு தோளிமுக் கண்ணன் றாண்மலர் - *
தேம்படு மலர்கொடு பூசை செய்பவர் - *
பாம்பொடு பழகிலாப் பரம னென்றவர் - *
பூம்பத மனமகிழ்ந் துலகம் போற்றுமே. - (௰௧)

(இ-ள்) காம்படுதோளி - மூங்கிலைவென்றதோள்களையுடையமாதே — முக்கண்ணன் - மூன்றுகண்களையுடையபரமசிவனது — தாண்மலர் - பாததாமரைகளை — தேம்படுமலர்கொடு - வாசனைபொருந்தியபுஷ்பங்களைக்கொண்டு — பூசைசெய்பவர் - அருச்சிக்கின்றவர்களை — பாம்பொடுபழகிலாப்பரமனென்று - சற்பாபரணமில்லாதசிவனென்று — அவர்பூம்பதம் - அவர்களுடையபொலிவாகியபாதத்தை — மனமகிழ்ந்து - மனஞ்சந்தோஷித்து — உலகம்போற்றும் - உலகத்தார்துதிப்பார்கள். எ-று. - - (௰௧)

நோய்ப்பிறப் பிலாதகண் ணுதலைப் பூசியா - ✻
வாய்ப்புறத் தலைக்கொரு மந்திரபெறு நர - ✻
ஞாய்ப்பிறப் புற்றதி னறிஞ ரென்னுறு - ✻
நாய்ப்பிறப் பாற்றவு நன்று நன்றரோ. - (௰௨)

(இ-ள்.) நோய்ப்பிறப்பிலாத-நோயும் பிறப்புமில்லாத — கண்ணுதலை-பரமசிவனை — பூசியா-பூசைசெய்து — தலைக்கு — வாய்ப்புற-பொருந்த — ஒருமந்திரபெறு-ஒருமந்திரனைப்பெற்றுக்கொள்ளாத — நரஞாய்-மனிதனாய் — பிறப்புற்றதின்-பிறப்படைந்திருத்தலைப்பார்க்கினும் — அறிஞர்-பெரியோர்களால் — என்னுறு-இகழப்படாத — நாய்ப்பிறப்பு — ஆற்றவும்-மிகவும் — நன்று நன்று. எ-று. தலைக்கொருமந்திரபெறல்-சிவசாரூப்பியம்பெறுதல். (௰௨)

பொருவிலி யாகமம் புகன்ற மந்திரக் - ✻
கிரியைகள் வழுவறக் கிளக்கு நல்லருட் - ✻
குருபர னருளினாற் கொண்டு செய்குநர் - ✻
பரசிவ பூசனைப் பயனை நண்ணுவார் - (௰௩)

(இ-ள்.) பொருவிலியாகமம் ஒப்பில்லாதசிவாகமங்களில — புகன்ற-சொல்லிய — மந்திரக்கிரியைகள்-மந்திரங்களையுங்கிரியைகளையும் — வழுவறக்கிளக்கும்-குற்றமறவுபதேசிக்கும் — நல்லருட்குருபரன்-அருளையுடையநல்லவாசாரியன் — அருளினால்-அனுக்கிரகத்தினால் — கொண்டு-பெற்றுக்கொண்டு — செய்குநர்-பூசைசெய்கின்றவர்கள் — பரசிவபூசனை-மேலாகியசிவபூசையினது — பயனை-பிரயோசனத்தை — நண்ணுவார்-அடைவார்கள். எ-று. (௰௩)

அண்ணலைம் முகங்களரு மருளுமாகம - ✻
நண்ணிய விதிமுறை நன்கு செய்யினு - ✻
மெண்ணரு மன்புளத் தில்லையே யெனிற் - ✻
பண்ணிய பூசனை பயன் றராதரோ - (௰௪)

(இ-ள்.) அண்ணல்-பரமசிவனது — ஐம்முகங்களும் — அருளுமாகமம்-தந்தவாகமத்தில் — நண்ணிய-பொருந்திய — விதிமுறை-விதிப்படி — நன்குசெய்யினும்-தவறாதுசெய்தாலும் — எண்ணரு மன்பு-அளவிடப்படாதவன்பானது — உளத்து-உள்ளத்தினிடத்து — இல்லையேயெனில்-இல்லையாகில் — பண்ணியபூசனை — பயன்றராது-பிரயோசனத்தைக்கொடுக்காது. எ-று. - (௰௪)

பூசைசெய் தன்னையும் பூசிக்கப் படு - - *
மீசனை யியல்பையு மிறைவன் பூசைசெய் - *
யாசறு பொருளையு மறிவறிந் துயர் - - *
தேசிக னருளினாற் றெளிய வேண்டுமால். (௰௫)

(இ-ள்.) பூசைசெய் - அருச்சிக்கின்ற — தன்னையும் — பூசிக்கப்படும் - தன்னாற்பூசைசெய்யப்பட்ட — ஈசனதியல்பையும் - பரமசிவனது தன்மையையும் — இறைவன்பூசைசெய் - பரமசிவனதுபூசைக்குவேண்டிய — ஆசறுபொருளையும் - குற்றமற்றதிரவியங்களையும் — அறிவறிந்துயர் - அறியத்தக்கவைகளையறிந்துயர்ந்த — தேசிகனருளினால் - ஆசாரியனது அனுக்கிரகத்தினால் — தெளியவேண்டும் - அறியவேண்டும் எ-று. - - - - (௰௫)

மந்திரதந்திரவழுக்கள்வந்தவோ - - *
சிந்தனைபுறவிடயத்திற்சென்றதோ - *
பைந்தொடிபூசனைபயனிலென்றுநீ - - *
நிந்தனைசெய்ததென்னிகழ்த்துவாயென்றாள். (௰௬)

(இ-ள்.) மந்திரதந்திரவழுக்கள்வந்தவோ - மந்திரதந்திரங்களில் குற்றங்கள்வந்தனவோ — சிந்தனை - மனது — புறவிடயத்திற்சென்றதோ - வெளிப்புலன்களிற்போயிற்றோ — பைந்தொடி - பசியவளையலையுடையமாயையே — பூசனை - சிவபூசை — பயனிலென்று - பிரயோசனமில்லையென்று — நீநிந்தனைசெய்தது — என் - என்னகாரணம் — நிகழ்த்துவாயென்றாள் - சொல்லுவாயென்றுசொன்னாள்.

என்றுநல்விமலைமாதியம்பப்பூசையால் - *
வென்றிகொளல்லமன்விழியிற்றோன்றிய - *
நன்றியையறிந்திலடழுவிநிற்றலால் *
வன்றுயர்மனமுறமாயைகூறுவாள். - (௰௭)

(இ-ள்) என்று - இப்படியென்று — நல்விமலைமாது - நல்லவிமலையானவள் — இயம்ப - சொல்ல — பூசையால் - தான்செய்தசிவபூசையால் — வென்றிகொளல்லமன் - மாயையைக்கடந்தவல்லமன் — விழியிற்றோன்றிய - கண்ணிற்காணப்பட்ட — நன்றியை - உதவியை — அறிந்திலள் - அறியாதவளாய் — தழுவிநிற்றலால் - அவ்வல்லமன் றன்கையிலகப்படாமையால் — வன்றுயர் - மிகுந்ததுன்பம் — மனமுற - மனத்திற்பொருந்த — மாயைகூறுவாள் - மாயைசொல்லுவாள்

(வேறு.)

ஒன்றையுமுணர்கிலேனெங்குருவுரைத்தவாற்ற *
லின்றளவிலிங்கபூசையியற்றியும்பயனொன்றில்லை *
யென்றனள்பருவமுற்றோர்க்கிருமறையுபதேசிப்ப *
தன்றிவன்மனிதர்க்கோதினதுபயன்படுவதுண்டோ. (௰௮)

(இ-ள்) ஒன்றையும்-வேறொன்றையும்—உணர்கிலேன்-நானறிந்ததில்லை—எங்குரு-எங்களாசாரியன்-உரைத்தவாற்றால்-சொன்னநெறியால்—இன்றளவு-இன்றைய வரைக்கும்-இலிங்கபூசை-சிவபூசையை—இயற்றியும்-செய்தும்— பயனொன்றில்லை-பிரயோசனமொன்றுமில்லை— என்றனள்- என்றுசொன்னாள்— பருவமுற்றோர்க்கு-பக்குவப்பட்டோர்களுக்கு— இருமறை-பெரியமந்திரங்களை— உபதேசிப்பதன்றி- உபதேசிப்பதல்லாது— வன்மனிதர்க்கோதின்- அபக்குவர்க்குபதேசித்தால் — அதுபயன்படுவதுண்டோ—அதுபிரயோசனப்படுமோ. எ-று. - (௰௮)

நெறிபலமுறையுரைத்துநினைந்திலளதனையந்தோ *
மறுகுறுமனத்தளாகிமாயைமால்கொண்டிருந்தா *
ளறிவிலர்க்கறிவிப்பார்தாமறிவிலராவரொன்று *
வெறிமலர்வணர்வார்கூந்தல்விமலைதன்மனந்தளர்ந்து (௰௯)

(இ-ள்) நெறிபலமுறையுரைத்தும் - பலநெறிகளைமுறையாகச்சொல்லியும்—நினைந்திலளதனை- அக்காரியத்தை ஆலோசித்திலள் —அந்தோ-ஐயோ — மறுகுறுமனத்தளாகி- கலங்கியமனதையுடையவளாகி— மாயை— மால்கொண்டிருந்தாள் — மயக்கங்கொண்டிருந்தாள்—அறிவிலர்க்கு - அறிவில்லாதவர்களுக்கு —அறிவிப்பார்-அறிவிக்கின்றவர்கள்—அறிவிலராவரொன்று-அறிவில்லாதவராவரொன்று— வெறிமலர்-வாசனைபொருந்திய மலரையணிந்த—வணர்-தாழ்ந்த— வார்- நீண்ட— கூந்தல்-அளகத்தையுடைய—விமலை— தன்மனந்தளர்ந்து - தன்மனஞ்சோர்ந்து. எ-று. (௰௯)

இவண்மனங்கவன்றிருந்ததிதனைநானறிவலென்று -*
குவிமுலைவிமலைசொல்வாள்கோற்றொடிமடந்தாய்நின்மே *
லவிழ்மலரம்புபட்டதாயிருந்தன்றனக்கு - *
நவிலுதிமறையேலன்னைநகமகளாணையென்றாள். - (௨௰)

(இ-ள்.) இவண்மனம் - இம்மாயையினதுமனம்—கவன்றிருந்த

து - கவலைகொண்டிருந்தது — இதனை நானறிவலென்று - இக்காரியத்தை நான் தெரிந்துகொள்வேனென்று — குவிமுலை - குவிந்தமுலையையுடைய — விமலைசொல்வாள் — கோற்றொடிபடர்ந்தாய் - அழகியவளையலையுடையமாயையே — நின்மேல் - உன்மேல் — அவிழ்மலரம்பு - விரிந்தபுஷ்பபாணம் — பட்டதாயிருந்தன்று - பட்டதாயிருந்தது — எனக்கு — நவிலுதி - சொல்வாய் — மறையேல் - ஒளிக்கவேண்டாம் — அன்னை - தாயாகிய — நகமகள் - பார்வதியினது — ஆணையென்றாள். எ - று. (௨௰)

ஆணையைவெருவிமாயையம்பலத்தாடாநின்ற
தாணுவுமுளம்விரும்புந்தன்னுமைத்தொழிலான்கண்கட்
கூணெனுமழகின்மிக்கானொருவன்வந்தனனன்னானைக்
காணலுமெனைநான்காணேனென்றனள்கற்றார்போல. (௨௧)

(இ - ள்.) ஆணையைவெருவி - ஆணைக்குப்பயந்து — மாயை — அம்பலத்தாடாநின்ற - சிதம்பரத்தில் நடனஞ்செய்கின்ற — தாணுவும் - சபாபதியும் — உளம்விரும்பும் - மனதிலாசைகொள்ளும் — தன்னுமைத்தொழிலான் - மத்தளத்தொழிலையுடையவனும் — கண்கட்கு - கண்களுக்கு — ஊணெனும் - ஆகாரமென்றுசொல்லத்தக்க — அழகின்மிக்கான் - அழகின்மிகுந்தவனுமாகிய — ஒருவன் — வந்தனன் - வந்தான் — அன்னானை - அத்தன்மையையுடையவனை — காணலும் - கண்டவளவில் — எனைநான்காணேன் - நானென்னைக்காணேன் — என்றனள் - என்றுசொன்னாள் — கற்றார்போல - ஞானிகள்போல.

அல்லமனனையனாமமவன்றனக்கலதென்னெஞ்சக்
கல்லுருகுறாதுமுக்கட்கடவுளுக்கன்றிமேரு
வில்லுருவாவதுண்டோவிளங்கிழாய்நின்னைக்காணு
நல்வினையொன்றிருப்பநானுயிர்தரித்தேனென்றாள். (௨௨)

(இ - ள்.) அனையனாமம் - அத்தன்மையையுடையவனதுபெயர் — அல்லமன் — அவன்றனக்கலது - அவனுக்கல்லாது — என்னெஞ்சக்கல் - என்மனமாகியகல் — உருகுறாது - உருகாது — முக்கட்கடவுளுக்கன்றி - மூன்றுகண்களையுடையபரமசிவனுக்கல்லாது — மேரு — வில்லுருவாவதுண்டோ - வில்வடிவாகுமோ — விளங்கிழாய் - விளங்குகின்ற ஆபரணத்தையுடையவிமலையே — நின்னைக்காணும் - உன்னைப்பார்க்கவேண்டிய — நல்வினையொன்றிருப்ப - புண்ணியமொ

ன்றிருத்தலால் — நானுயிர்தரித்தேனென்றாள் - நானுயிரோடிருந்தேனென்றாள். எ - று - - - (௨௨)

நீநவில்லல்லமன்வேனெடுங்கண்வாணுதன்மடந்தாய் - *
நானவில்லல்லமன்றானச்சுமுன்றனக்குத்தக்க - - *
மானிடவடிவங்கொண்டுவந்தனன்போலுமன்றான் - *
ஞானநல்விழியினன்றிநயந்துதன்னுண்மைகாட்டான் (௨௩)

(இ-ள்.) வேனெடுங்கண் - வேல்போன்றநெடியகண்களையும் — வாணுதல் ஒளிபொருந்தியநெற்றியையுமுடைய — மடந்தாய் - மாயையே — நீநவில்லல்லமன் - நீசொல்லியவல்லமன் — நானவில்லல்லமன்றான் - நான்சொல்லியவல்லமனே — நச்சுமுன்றனக்குத்தக்க - விரும்புமுனக்கேற்க — மானிடவடிவங்கொண்டு - மனிதவடிவங்கொண்டு — வந்தனன்போலும் — அன்றான் - அவ்வல்லமன் — ஞானநல்விழியினன்றி - நல்லஞானநேத்திரங்களுக்கல்லாது — நயந்து - விரும்பி — தன்னுண்மைகாட்டான் - தன்மெய்வடிவத்தைக்காட்டான்.

என்னநல்விமலைகூறவிலங்கிலைநெடுவேற்கண்ணி - *
தன்னிகரல்லமன்சச்சிதாநந்தசம்புவென்றா . - *
யன்னவனலனிவன்றான்மத்தளவல்லமன்காண் - *
முன்னொடுபின்மயங்கமொழிந்தனையணங்கேயென்றாள் (௨௪)

(இ-ள்.) என்ன - இப்படியென்று — நல்விமலைகூற - நல்லவிமலை சொல்ல — இலங்கிலை - பிரகாசியாநின்றவிலைபோன்ற — நெடுவேற்கண்ணி - நெடியவேலையொத்தகண்களையுடையமாயை — தன்னிகரல்லமன் - தனக்குத்தானேயொத்தவல்லமன் - சச்சிதானந்தசம்புவென்றாய் - சச்சிதானந்தவடிவமாகியசிவனென்றாய் — அன்னவனலன் - அத்தன்மையையுடையவனல்லன் — இவன்றான் — மத்தளவல்லமன்காண் - மத்தளத்தொழிலையுடைய அல்லமன் — முன்னொடுபின்மயங்க - முன்னும்பின்னுமயங்க — மொழிந்தனை - சொன்னாய் — அணங்கேயென்றாள் - விமலையேயென்றாள். எ - று. - - (௨௪)

வேண்டியவடிவங்கொண்டுவேண்டியவாறுசெய்யு - *
மாண்டருளல்லமற்கீதாமென்றுமாகாதென்றுங் - *
கோண்டருநினதுநெஞ்சாற்குறித்திடப்படுவதன்றோ *
பூண்டிகழிளமென்கொங்கைப்பொற்றொடியென்றுசொன்னாள்.

(இ-ள்) வேண்டியவடிவங்கொண்டு - தான்விரும்பியவுருவத்தைக்

கொண்டு — வேண்டியபடி யெல்லாம் செய்யும் — ஆண்டருளவல்லமைக்கு - யாவரையும் ஆளுமை கொண்டருளா நின்ற வல்லமனுக்கு — ஏதாகிலுமொன்றும் - இக்காரியமாகுமென்றும் — ஆகாதென்றும் - இக்காரியமாகாதென்றும் — தோண்டுமாறபட்ட — நினதுநெஞ்சால் - உன்மனதினால் — குறித்திடப்படுவதன்றோ — நிச்சயிக்கக் கூடுமோ — பூண்டிகழ் - ஆபரணங்கள் விளங்குகின்ற — இளமென்கொங்கை - இளமைபொருந்திய மிருதுவாகிய முலையையுடைய — பொற்றொடி - பொன்வளையலையணிந்தமாயையே — என்றுசொன்னாள்.

ன்றனை - *

கருத்துறுமனையன் றன்னைக் காட்டுவல் கண்டு நீயின் - *

புரைத்தருளினையனென்ன வுணர்ந்தறிவரிய னென்று - *

தெரித்தவனாயினல்லான் றிறலினைக்காண்பலென்றாள். (௨௯)

(இ-ள்.) கருக்கறிந்துடனுரைத்தல் - உன்னுடன் தர்க்கித்துப்பேசுதல் — தகாது — இனி - இனிமேல் — அரங்கில் - நடனசாலையில் — என்றன் கருத்துறும் - என் மனதிற்பொருந்திய — அனையன் றன்னை - அவ்வல்லபனை — காட்டுவல் - காட்டுவேன் — கண்டு நீ - நீ அவனைப்பார்த்து — பின்பு — உரைத்தருளினையென்ன - இத்தன்மையனென்று சொல்வாயாக — உணர்ந்து - (பலநூல்களிலும்) ஆராய்ந்து — அறிவரியனென்று - அறிதற்கரியவனென்று — தெரித்தவனாயின் - நீமுன்னறிவித்தவனேயாகில் — அன்னான் றிறலினை - அப்படிப்பட்டவனது வல்லமையை — காண்பலென்றாள் - பார்ப்பேனென்றுசொன்னாள். எ-று.

கண்டுகொண்மணியின் றன்மைகாட்டுதற்கறிந்தோரைக் *

கொண்டுசெல்பவர்போல்வந்த கோதையையுடன்கொண்டேகிப், *

பண்டுதன்பூசைக்கெய்தும்பரிசுபோன்மதளிர்சூழ்த் *

தொண்டையங்கனிவாயிமாதைச்சுடர்மணிக்கோயில்புக்காள்.

(இ-ள்.) கண்டுகொண்மணியின்றன்மை - பார்த்துப்பெற்றுக்கொள்ளும்ரத்தினத்தின்குணத்தை — காட்டுதற்கு - அறிந்துசொல்வதற்கு — அறிந்தோரை - தெரிந்தவர்களை — கொண்டுசெல்பவர்போல - அழைத்துக்கொண்டு போகுமவர்போல — வந்தகோதையை - கைலையிலிருந்துவந்தவிமலையை — உடன்கொண்டேகி - தன்னுடனழைத்துக்கொண்டுபோய் — பண்டு - முன்பு — தன்பூசைக்கெய்தும்பரிசுபோல்

— தான் பூசைசெய்தற்குப்போகுந்தன்மைபோல— மகளிர்சூழ-மாதர்சூழ்ந்துவர — தொண்டையங்கனிவாய்மாயை- அழகியகோவைக்கனிபோன்ற அதரத்தையுடைய மாயை — சுடர்மணி - பிரகாசம்பொருந்திய ரத்தினங்கள்பதித்த — கோயில்புக்காள் - மதுகேசுவரருடைய ஆலயத்திற்போயினாள். எ-று. (௨௭)

அருச்சனைமுன்புபோனன்றாற்றுபுமதுகைநாதன் *
திருச்சரணங்கள்போற்றிச்சேயரிநெடுங்கட்செவ்வாய் *
விரைத்துணர்மலர்மென்கூந்தல்விமலைமாதோடும்வந்து *
நிருத்தமண்டபம்புகுந்தாணிரைவளைத்தளிர்க்கைமாயை. ௨௮

(இ-ள்.) நிரைவளைத்தளிர்க்கைமாயை - வரிசையாகவளையல்களையணிந்ததளிர்போன்றகைகளையுடையமாயை— அருச்சனை- பூசையை — முன்புபோல்- தான்முன்புசெய்துவந்ததுபோல— நன்றாற்றுபு- நன்றாகச்செய்து—மதுகைநாதன் - மதுகேசுவரனுடைய — திருச்சரணங்கள்போற்றி-திருவடிகளைத்துதித்து—(பின்பு) — சேயரிநெடுங்கண்-செவ்வரிபரந்தநெடியகண்களையும்—செவ்வாய்-சிவந்தவாயையும்—விரைத்துணர்மலர்மென்கூந்தல்- வாசனைபொருந்தியகொத்தாகியபூவையணிந்தமெல்லியகூந்தலையுமுடைய— விமலைமாதோடும்-விமலையோடும்— வந்து— நிருத்தமண்டபம்புகுந்தாள்-நடனமண்டபத்தினுள்ளேபிரவேசித்தாள். எ-று. (௨௮)

அல்லமரிவர்தாந்தாமென்றறிதரவறிதிராமற் *
சொல்லுகவெனவடிக்குந்தோற்றம்போன்மத்தளத்தை *
வல்லவனறைதலோடுமாயைநெஞ்சுசலாடச் *
சில்லரிமணிச்சிலம்புசிலம்புறவாடுகின்றாள். (௨௯)

(இ-ள்.) அல்லமரிவர்தாந்தாமென்று-இவர்தாம்இவர்தாமல்லமமென்று—அறிதர-அறியும்படி — வறிதிராமல்-சும்மாயிராமல்—சொல்லுகவென-சொல்லென்று—அடிக்குந்தோற்றம்போல்-அடிக்குங்காட்சிபோல—மத்தளத்தை—வல்லவன் - வல்லவனாகியபிரபுதேவன்—அறைதலோடும்-(தாம்தாமென்று)அடித்தவளவில்—மாயை—நெஞ்சுசலாட-தன்மனதுஊஞ்சலாட—சில்லரி-சிலவாகியபரலையுடைய—மணிச்சிலம்பு-ரத்தினத்தினாற்செய்தசிலம்புகள்— சிலம்புற- ஒலிக்கும்படி—ஆடுகின்றாள்-நடனஞ்செய்கின்றாள். எ-று. (௨௯)

முன்னுறநின்றஞானமூர்த்திமேல்விழியுமார்த்துப் - *
பின்னுறநின்றமூர்த்திமான்மிசைப்பெயருநெஞ்சு - *
மன்னுறவிருத்திநின்றுமாயைதானடித்தாள்கண்டோர் *
தன்னயனமுமானெஞ்சுந்தன்மிசைவந்துவீழ. - (௫௰)

(இ-ள்.) முன்னுறநின்ற - முன்னே நின்ற — ஞானமூர்த்திமேல் - ஞானவடிவினனாகிய மதுகேசனிடத்து — விழியும் - பார்வையையும் — ஆர்த்து - மத்தளமடித்து — பின்னுறநின்ற - பின்னே நின்ற — மூர்த்திமான்மிசை - சிறந்தவடிவையுடையஅல்லமனிடத்து — பெயரும் - விஷயங்களிற்செல்லுந்தன்மையையுடைய — நெஞ்சும் - மனதையும் — மன்னுறவிருத்தி - நிலைபெறவைத்து — நின்று — மாயைதான் - மாயையானவள் — கண்டோர்தன்னயனமும் - தன்னைப்பார்க்கின்றவர்களுடைய கண்களும் — மானெஞ்சும் - மயக்கமுற்றமனமும் — தன்மிசைவந்துவீழ - தன்மேல்வந்துவிழும்படியாக — நடித்தாள் - நர்த்தனஞ்செய்தாள். எ-று. - - - (௫௰)

அரத்தமதுறுபளிங்காயரிமதர்மழைக்கண்மாயை - *
கருத்துறுகாமந்தன்பாற்காணுறத்தோன்றிநின்றான் - *
வருத்துறுசெயல்கொண்மாயைமருவியகுணமடுத்துப் *
பரத்தினிற்றோன்றுமென்றுபகர்வதுமுண்மையன்றே. (௫௧)

(இ-ள்.) அரி - இரேகைகளையும் — மதர் - செருக்கையும் — மழை - குளிர்ச்சியையுமுடைய — கண் - கண்களையுடைய — மாயை - மாயையினது — கருத்துறுகாமம் - மனதிலுற்றவிரகம் — அரத்தமதுறுபளிங்காய் - செந்நிறஞ்சேர்ந்தபளிங்குக்கொப்பாய் — தன்பால் - தன்னிடத்தில் — காணுறத்தோன்றி - காணும்படிவிளங்கி — நின்றான் - (அல்லமன்) நின்றான் — வருத்துறு - வருத்துகின்ற — செயல்கொள் - செய்கையைக்கொண்ட — மாயை - மாயையினிடத்தில் — மருவிய - பொருந்திய — குணம் - சத்துவமுதலியகுணங்கள் — அடுத்து - சேர்ந்து — பரத்தினில் - பிரமத்தினிடத்தில் — தோன்றுமென்று - காணப்படுமென்று — பகர்வதும் - சொல்வதும் — உண்மையன்றே - மெய்ம்மையன்றோ. எ-று. - - - (௫௧)

கூத்துக்குப்புகுந்தநம்பிகொட்டுக்குநாணுறுமற் - *
சீர்த்தப்புநடநவின்றுசிந்தைவேறாகிநின்றாள் - *
வார்த்தைக்குட்படாதஞானவாரியைவாயாற்சொல்ல - *

மூத்துக்குமதியைவென்றமுகத்தியர்குழாத்துணி. (௫௪)

(இ-ள்.) கூத்துக்கு - ஆட்டுவித்தலின்மையாருட்டு— புகுந்த-வந்த —நம்பி - அலமனது— கொட்டுக்கு-மத்தளமோசையின்வரிசைக்கு— சீர்த்தப்பு - சதிதப்பிய — நடநவின்று - நடனஞ்செய்து— நாணுருடல் - (மாயையானவள்) வெட்கமுறாமல் — வார்த்தைக்குட்படாத - சொற்களுக்கெட்டாத —ஞானவாரியை- ஞானக்கடலாகிய அல்லமனை— வாயாற்சொல்ல—மூத்துக்கு - முதிர்ந்து குறையாநின்ற —மதியைவென்ற - சந்திரனைவென்ற— முகத்தியர்குழாத்துள் - முகத்தையுடையமகளிர்கூட்டத்தில் —நாணி - வெட்கமுற்று— சிந்தை-மனது—வேருகிநின்ருள் - வேறுபட்டுநின்ருள். ஏ-று. - (௫௪)

கையொடுசெல்லாநின்றகடைக்கணும்மாயைகாட்ட - *
வையனைவிமலைகண்ணுற்றதிசயமுடையளாகி - *
வையகமதனின்மிக்கமனிதருளினையன்போல - *
மெய்யழகுடையான்றன்னைவேறுகண்டிலனென்றுள்ளி. (௫௫)

(இ-ள்.) கையொடு— செல்லாநின்ற - போகாநின்ற— கடைக்கணல்— மாயைகாட்ட - மாயையானவள்காண்பிக்க — ஐயனை - அல்லமனை— விமலை— கண்ணுற்று - பார்த்து—அதிசயமுடையளாகி - ஆச்சரியமுடையவளாகி — வையகமதனில் - உலகத்தில்—மிக்க-மிகுந்த— மனிதருள் - மனிதர்களுக்குள்ளே— இனையன்போல - இத்தன்மையையுடையவன்போல— மெய்யழகுடையான்றன்னை - உண்மையான அழகையுடையவனை— வேறுகண்டிலனென்று - வேறேகண்டதில்லையென்று— உள்ளி - ஆலோசித்து. ஏ-று. - - (௫௫)

மாறருமலமனேயிவ்வடிவுகொண்டவள்செய்பூசைப் *
பேறருளுதற்குற்றுேபெருந்தவத்தாற்பிறந்த - *
வேறொருமகனேவென்றுவிமலையையத்தளாகித் - *
தேறிலள்நிற்பமாயஞ்செய்துநின்றனனெங்கோமான். (௫௬)

(இ-ள்) மாறரும்-விருப்பத்தைத்தருகின்ற—அலமனே - அல்லமனே— இவ்வடிவுகொண்டு - இவ்வுருவங்கொண்டு— இவள்செய்பூசை - இம்மாயைசெய்கின்ற பூசையினது — பேறருளுதற்கு - பலனைக்கொடுத்தற்கு— உற்றுேே- வந்தானோ—பெருந்தவத்தால் - பெரியதவத்திஞல்— பிறந்த—வேறொருமகனேவென்று - மற்றொருபுருஷனோவென்று— விமலை—ஐயத்தளாகி - சந்தேகித்தவளாகி—தேறி

லணிற்ப-தெளியாதவளாயிருக்க—மாயஞ்செய்துநின்றனன்-மயக்கஞ்செய்துநின்றான்—எங்கோமான்-எமதுதலைவனாகிய அல்லமன்.

தமமில்வேலையினிற்சேய்மைத்தடத்தொருவனைக்கண்டன்னா
னமைவுறவருதல்போதலையமுற்றறியார்போல - ✻
நிமலனைவிகாரியென்றுநிகழ்நிருவிகாரியென்றும் - ✻
விமலையேமயங்குமென்னின்மாயையைவெறுப்பதென்னே.

(இ-ள்) தமமில்வேலையினில் - இருளில்லாதபொழுதில் — சேய்மைத்தடத்து - தூரவழியில் — ஒருவனை — கண்டு-பார்த்து — அன்னான்-அவன் — அமைவுற-பொருந்த — வருதல்போதல் - வருதலையும்போதலையும் — ஐயமுற்று-சந்தேகித்து — அறியார்போல - அறியமாட்டாதவர்போல — நிமலனை - அல்லமனை — விகாரியென்றும - விகாரத்தையுடையமனிதனென்றும் — நிகழ் - பிரகாசியாநின்ற — நிருவிகாரியென்றும்- விகாரமில்லாதகடவுளென்றும் — விமலையே — மயங்குமென்னில்- மயங்குவாளாகில் — மாயையைவெறுப்பதென்-மாயையையெறுத்துச்சொல்வதென்ன. எ-று. - (௱௫)

நீர்நிலைகோலாற்காணுநீர்மைபோலிங்குநின்றோன் - ✻
சீர்நிலைமாயைதன்னாற்றெளிவுறவறிவலென்று - ✻
ஏர்நிலைவடிவமாயைக்கினையனேயலமனென்று - ✻
வார்நிலைமுலைமடந்தைவடிக்கணாற்காட்டினாளால். (௱௬)

(இ-ள்) நீர்நிலை - சலத்தினாழத்தை — கோலாற்காணும் - கோலாலறியும் — நீர்மைபோல்-தன்மைபோல — இங்குநின்றோன் - இவ்விடத்தில்நின்றவனது — சீர்நிலை- குணத்தின்றன்மையை — மாயைதன்னால் - மாயையினால் — தெளிவுற - சந்தேகமில்லாமல் — அறிவலென்று - அறிவேனென்று — ஏர்நிலைவடிவம் - அழகினிருப்பிடமாகியவடிவத்தையுடைய — மாயைக்கு — இனையனே - இவனே — அலமனென்று - அல்லமனென்று — வார்நிலை - கச்சணிந்த — முலை - ஸ்தனத்தையுடைய — மடந்தை - விமலை — வடிக்கணால் - கூர்மைபொருந்திய கண்ணால் — காட்டினாள். எ-று. - - - (௱௭)

கண்ணினாற்கேட்குஞ்சீர்சால் கங்கணத்திறைவன்முன்னர் - ✻
கண்ணினாற்குமரர்நெஞ்சக்கட்டவிழ்த்தாடுவாட்குக் - ✻
கண்ணினாற்கூறவந்தகைமைமாதறிந்தாளன்னாள் - ✻
கண்ணினாற்கண்டுஞானக்கண்ணினாற்காண்பான்றன்னை. (௱௮)

(இ-ள்.) கண்ணிநற்கேட்கும் - கண்ணாலேகேட்கும்படியாகிய — சீர்சால் - சிறப்புமிகுந்த — கங்கணத்திறைவன்முன்னர் - பாம்பாகிய கடகத்தையுடையமதுகேசனது சந்நிதியில் — கண்ணினால் - தன்கண்களால் — குமரர் - காளையரது — நெஞ்சக்கட்டவிழ்த்து - மனவலியை நீக்கி — ஆடுவாட்கு - ஆடுகின்றமாயைக்கு — வந்தகைலமாது - கைலாசத்திலிருந்துவந்தவிமலை — கண்ணினாற்கூற - கண்ணினாலே காட்ட — அன்னாள் - அந்தமாயையானவள் — ஞானக்கண்ணினாற்காண்பான்றன்னை - ஞானநேத்திரத்தினாற்காணப்பட்ட அல்லமனை — கண்ணினாற்கண்டு - கண்ணாலேபார்த்து — அறிந்தாள். எ-று. (௫௭)

வல்லிதன்மனத்திற்காமமாய்ந்துவண்கைலைக்குன்றில் - ✻
சொல்லியசூணெஞ்சத்திற்றோன்றலுஞ்சுழன்றுடிப்போ ✻
யல்லமன்மீதுவீழ்வாளாகமேல்வீழ்ந்துபற்றிப் - ✻
புல்லியநினைந்துசென்றாள்புல்லியநெறியினின்றாள். (௫௮)

(இ-ள்.) புல்லியநெறியினின்றாள் - அற்பமாகியகாமத்தைக்கருதிநின்றவளாகிய — வல்லி-மாயை — தன்மனத்தில் — காமமாய்ந்து - ஆசைகெட்டு — வண்கைலைக்குன்றில் - வளம்பொருந்தியகைலாசகிரியில் — சொல்லிய — சூள் சபதம் — நெஞ்சத்தில்-மனதில் — தோன்றலும் - தோன்றியவளவில் — சுழன்றுடிப்போய் — அல்லமன்மீதுவீழ்வாளாக-அல்லமன்மேல்விழுகிறவள்போல — மேல்வீழ்ந்து — பற்றி-பிடித்து — புல்லிய-கட்டிக்கொள்ள — நினைந்து - நினைத்து — சென்றாள் - போனாள். எ-று. - - (௫௮)

கண்டனனவள்கருத்தைக்காரிகைமனத்திற்காம - ✻
மண்டலமுணரக்காட்டிவழிக்கொள்வலென்றுளத்திற் - ✻
கொண்டுகைதவறிவீழ்ந்தகுடமெனமத்தளந்தான் - ✻
விண்டுகவெறிந்துபோகட்டோடினன்விரைந்துவீரன் (௫௯)

(இ-ள்.) வீரன்-அல்லமன் — அவள்கருத்தை - அம்மாயையினதுநினைவை — கண்டனன் - அறிந்து — காரிகைமனத்துள் - இம்மாயையினதுமனத்துளிருக்கும் — காமம் - காமத்தை — மண்டலமுணரக்காட்டி - இவ்வுலகமறியச்செய்து — வழிக்கொள்வலென்று - போவேனென்று — உளத்திற்கொண்டு-மனதில்நினைத்து — கைதவறிவீழ்ந்தகுடமென - கைதப்பிவிழுந்தகுடம்போல — மத்தளம் — விண்டுக - உடையும்படி — எறிந்துபோகட்டு - எறிந்துவிட்டு — ஓடினன்வி

னாந்து-சீக்கிரமாகஓடினான். எ-று. - - (௩௯)

இத்தனையாட்டமெல்லாமிவட்கிதறுமென்றெண்ணி - ※
மத்தளமதனை வீசிப்போகல்போல்வள்ளல்போகப் - ※
பித்தடைந்தனனென்கொலென்றுபிக்குறீஇமாதரொல்லாங் ※
கைத்தளிர்விரன்முடக்கிக்கவுளடிவைத்துநின்றார். - (௪௰)

(இ-ள்) இவட்கு-இம்மாயைக்கு — இத்தனையாட்டமெல்லாம் — இதறுமென்று — எண்ணி-நினைத்து — மத்தளமதனை-மத்தளத்தை — வீசி-எறிந்து — போகல்போல்-போவதுபோல — வள்ளல்போக-அல்லமதேவன்போக — மாதரொல்லாம்-ஸ்திரீகளெல்லாரும் — பித்தடைந்தனனென்கொலென்று - இவன் பையித்தியங்கொண்டானோவென்று — பிக்குறீஇ-மயக்கங்கொண்டு — கைத்தளிர்விரல்-தளிர்போன்றகைவிரல்களை — முடக்கி — கவுளடி-கபோலமூலத்திலே — வைத்துநின்றார். எ-று. - - - (௪௰)

பறைபடித்தின்றுகாறுமறைத்தவிப்பாவைசெய்கை - ※
பறையுடைத்தொழிந்துகாளைபாரொலாமறியச்செய்தான் ※
கறையடிக்களிநல்யானைக்கருங்கழற்சீற்றத்துப்பி - ※
னிறைமகட்குயிர்நிலாதென்றிருளையர்மனமுளைந்தார். (௪௧)

(இ-ள்.) பறைபடித்து-வாத்தியமடித்து — இன்றுகாறும்-இன்றுவரையில் — மறைத்த — இப்பாவைசெய்கை-இம்மாயையினது செய்கையை — பறையுடைத்து-வாத்தியத்தையுடைத்து — ஒழிந்து-நீங்கி — காளை-அல்லமன் — பாரொலாம்-உலகமெல்லாம் — அறியச்செய்தான் — கறையடி-உரல்போன்றஅடிகளையும் — களி-செருக்கையுமுடைய — நல்யானை-நல்லயானையையும் — கருங்கழல்-பெருமைபொருந்திய வீரக்கழலையும் — சீற்றத்துப்பின்-கோபத்தையும் வலியையுமுடைய — இறைமகட்கு-அரசன்மகளாகியமாயைக்கு — உயிர்நிலாதென்று — இருளையர்-தோழிகள் — மனமுளைந்தார்-மனம்வருந்தினார்கள். எ-று. - - - (௪௧)

சிலைமதனின்றுசெய்யுஞ்செருவிறுக்கன்றிவெள்ளி - ※
மலைதனிலியப்புமாற்றமவழுவிற்றென்றுளமழிந்தாள் - ※
கலவிசெய்தலைவனீங்கக்கைப்பொருட்கழிதிரங்கு - ※
முலைவிலைமகளிர்போலமுத்தவாணகைப்பொற்கொம்பு (௪௨)

(இ-ள்) முத்தவாணகைப்பொற்கொம்பு - முத்தையொத்த ஒளி

பொருந்திய பற்களையுடைய கற்பகப்பூங்கொம்பு போல்பவளாகிய மாயை— சிலைமதன் - கருப்புவில்லையுடையமன்மதன்—இன்றுசெய்யும்- இப்போதுசெய்கின்ற— செருவினுக்கன்றி- சண்டைக்கேயல்லாமல்— வெள்ளிமலைதனில் - கைலாசகிரியில் — இயம்புமாற்றம்- சொல்லியபிரதிஜ்ஞை —வழுவிற்றென்று-தவறியதென்றும்— கலவிசெய்தலைவன் - போகநாயகன் — நீங்க - நீங்குதலினாலே — ைைப்பொருட்கு-கையில்வருந்திரவியத்துக்கு — அழுதிரங்கும்-துக்கிக்கின்ற— மூலைவிலைமகளிர்போல- தாசிகளைப்போல — உளமழிந்தாள்-மனங்கலங்கினாள். எ-று. - - - (சஉ)

மாலைவாய்மனையேபோலுமாயைவாண்முகத்தைக்கண்டு ✻
வேலுலாங்கருங்கட்செவ்வாய்விமலைமாதவளுளத்திற் - ✻
சாலுமாறனாறிந்துதடங்கணாய்தளரோனிநின் - ✻
சிலநாயகனைபோந்தேத்துந்தேடிநாங்காணபோமென்றாள்.

(இ-ள்) மாலைவாய்- மாலைக்காலத்து — மனையேபோலும்- தாமரைமலரையொத்த — மாயைவாண்முகத்தை - மாயையினது ஒளிபொருந்தியமுகத்தை — கண்டு-பார்த்து — வேலுலாம் வேல்வடிவமுலாவுகின்ற — கருங்கண்- கரியகண்களையும் — செவ்வாய்- சிவந்தவாயையுமுடைய — விமலைமாது-விமலையானவள் — அவளுளத்தில்- அம்மாயையினதுஉள்ளத்தில் — சாலும்- மிகவும் — ஆறனார்- நிறைந்ததுக்கத்தை — அறிந்து — தடங்கணாய்- விசாலமாகிய கண்களையுடையமாயையே — நீ — தளரேல்-வருந்தாதே — நின் - உன்னுடைய — சிலநாயகன்போம் - ஒழுக்கத்தையுடைய தலைவன்போகின்ற — தேத்தும்-இடத்தும் — தேடி — நாங்காண்போமென்றாள். எ-று.

சிலைநுதலவிமலைசொல்லாற்றெளிந்துளமிறையைநோக்கிக் ✻
கலைதொடருழைபோன்மாயைகாட்டினிற்றொடர்ந்துபோனாண்
மலர்தொடரளிகள்போலமாயையைத்தொடர்ந்துசென்றார்
கொலைபடுமயினமர்த்துக்குழைபொருதடங்கணலலார் (சச)

(இ-ள்.) சிலைநுதல்-வில்லையொத்தநெற்றியையுடைய — விமலை- விமலையினது — சொல்லால் — தெளிந்துளம்- மனந்தெளிந்து — இறையைநோக்கி - அல்லமனைநாடிக்கொண்டு — கலைதொடருழைபோல்-ஆண்மானைத்தொடருகின்றபெண்மான்போல — மாயை — காட்டினில — தொடர்ந்துபோனாள் — கொலைபடும் - கொல்லுதலை

யுடைய — அயிலமர்த்து - வேலோடுயுத்தஞ்செய்து — குழைபொரு காதுடன் போர்செய்கின்ற — தடங்கண்ணல்லார் - விசாலமாகிய கண்களையுடையஸ்திரீகள் — மலர்தொடரளிகள்போல - புஷ்பத்தைத்தொடருகின்றவண்டுகள்போல — மாயையைத்தொடர்ந்து — சென்றார் - போனார்கள் எ-று. - - - (௪௪)

மெய்த்தவம்பயின்றுபெற்றுவேந்தர்க்குங்கொடாமன்முக்க
ணத்தனுக்கென்றுவாளாவரசன்வைத்திருந்தபாவை - *
மத்தளிகன்பின்போனாண்மகடனையந்தோவாண்டு - *
பத்தின்மேல்வைத்திருத்தல்பாவமென்றிகழ்ந்தார்கண்டோர்.

(இ-ள்.) அரசன் - மமகாரன் — மெய்த்தவம்பயின்று - உண்மையான்தவத்தைச்செய்து — பெற்று — வேந்தர்க்குங்கொடாமல் - அரசருக்கும் விவாகஞ்செய்துகொடாமல — முக்கணத்தனுக்கென்று - மூன்றுகண்களையுடையபரமசிவனுக்கென்று — வாளா - வீணாக — வைத்திருந்த — பாவை - பெண் — மத்தளிகன்பின்போனாள் - மத்தளங்கொட்டுவோன்பின்னேபோனாள் — அந்தோ - ஐயோ — மகடனை - மகளை — ஆண்டுபத்தின்மேலவைத்திருத்தல் - பத்துவருஷத்தின்மேலேகல்யாணஞ்செய்துகொடாமல்வைத்திருப்பது — பாவமென்று — இகழ்ந்தார் - இகழ்ந்தனர் — கண்டோர் - பார்த்தவர்கள்.

பாவமும்பழியுநல்கும்பல்வகைப்புகழறங்கள் - *
யாவையுமழிக்குமெய்துமின்பமுமதனாலெய்து - *
நோவுநன்மரபுஞ்செய்யுநோன்புநல்லொழுக்குமேன்மை *
சாவுமெண்ணாமனிற்குந்தயங்குபுன்காமமென்பார். (௪௫)

(இ-ள்.) தயங்கு - பிரகாசியாநின்ற — புன்காமம் - அற்பமாகிய காமமானது — பாவமும்பழியும - பாவத்தையும்பழியையும் — நல்கும் - கொடுக்கும் — பல்வகைப்புகழறங்கள் - பலவகைப்பட்டகீர்த்தியையும்தருமத்தையும் — யாவையும் - மற்றவைகளையும் — அழிக்கும் - கெடுக்கும் — எய்துமின்பமும் - தன்னால் வருஞ்சிற்றின்பத்தையும் — அதனாலெய்துநோவும் - அவ்வின்பத்தாலவருந்துன்பத்தையும் — நன்மரபும - நல்லபரம்பரையையும — செய்யுநோன்பும் - செய்கின்றவிரதங்களையும் — நல்லொழுக்கும் - நல்ல ஒழுக்கத்தையும் — மேன்மை - மேம்பாட்டையும் — சாவும - இறப்பையும் — எண்ணாமல் - எண்ணாதிருக்கும்படி — நிற்கும் - நிலைபெறும் — என்

பார்-என்றுசொல்லுவார்கள். எ-று. (சகூ)

(வேறு.)

பஞ்சின்மேன்மிதிப்பினும்பதைபதைக்குமென்பதங்க *
ளஞ்சுறுள்பரன்மிதிப்பதைநீருணவவாவாள் *
விஞ்சுஞாயிறுமுதிர்கதிர்வெதுப்பினைவெருவாள் *
நெஞ்சுயோகிமேலிருத்தியந்நிலாவனைசென்றாள். (சஎ)

(இ-ள்.) பஞ்சின்மேல் — மிதிப்பினும் - மிதித்தாலும் — பதைபதைக்கும் - பதைபதைக்கின்ற — மென்பதங்கள் - மெல்லியபாதங்கள் — பரன்மிதிப்பதை - பருக்கைக்கல்மேல் மிதிப்பதைக்குறித்து — அஞ்சுறுள் - அச்சமுறுள் — நீருணவவாவாள் - நீர்பருகுதலைவிரும்பாள் — ஞாயிறு - சூரியனது — விஞ்சு - மிகவும் — முதிர் - முதிர்ந்த — கதிர் - கிரணங்களுடைய — வெதுப்பினை - வெப்பத்தைக்குறித்து — வெருவாள் - பயப்படாள் — நெஞ்சு - மனதை — யோகிமேலிருத்தி - அல்லமன்மேல்வைத்து — அந்நிலாவனை - அந்தமாயை — சென்றாள்.

காமவெந்தழலாலுடல்வெந்துளங்கரிந்த *
கோமடந்தையலாலலைமேல்வருகுளிர்தண் *
பூமடந்தையப்பாலையிற்போமெனிற்புனலிற் *
றாமிளங்கயல்சுடுமணல்வீழ்ந்தெனத்தளரும். (சஅ)

(இ-ள்.) காமவெந்தழலால் - வெவ்வியகாமாக்கினியால் — உடல்வெந்து - சரீரம்வெந்து — உளங்கரிந்த - உள்ளங்கருகிய — கோமடந்தையலால் - ராஜபுத்திரியாகியமாயையல்லாமல் — அலைமேல்வரும் - பாற்கடலிற்பிறந்த — குளிர்தண் - மிகவும்குளிர்ச்சிபொருந்திய — பூமடந்தை - சிறீதேவியானவள் — அப்பாலையிற்போமெனில் - அப்பாலைநிலத்திற்போவாளாகில் — புனலில் - சலத்தில் — தாமிளங்கயல் - தாவாநின்ற இளமைபொருந்தியகெண்டையானது — சுடுமணல்வீழ்ந்தென் - சுடுகின்றமணலில் வீழ்ந்ததுபோல — தளரும் - சோர்வாள். எ-று. (சஅ)

பானலங்கருங்கண்ணிபோகியகொடும்பாலை *
யானைதன்புழைக்கைநிகர்துளியிடைவிடாமல் *
வானநின்றுபெய்யினுந்தழற்பட்டவல்லிரும்பின் *
மேனகந்தெறிநிலைபோற்சுவறுறும்விளைந்து. (சகூ)

(இ-ள்.) பானலங்கருங்கண்ணி - நீலோற்பலமலரையொத்தகரிய

கண்களையுடையமாயை — போகிய — கொடும்பாலை - கொடியபாலை நிலம் — யானைதன் - யானையினுடைய — புழைக்கைநிகர் - துதிக்கையையொத்த — துளி - நீர்த்தாரைகளை — இடைவிடாமல் - ஓயாமல் — வானம் - மேகமானது — நின்றுபெய்யினும் - நெடுங்காலம் நின்று பெய்தாலும் — தழற்பட்ட - அக்கினியிற்காயப்பட்ட — வல் - வலிய — இரும்பின்மேல் — நகந்தெறி - நகத்தால்தெறித்த — திவலைபோல் - நீர்த்துளிபோல — விரைந்து - சீக்கிரத்தில் — சுவறும் - சுவறிப்போம் எ-று. - - - - (சகூ)

மாலருந்தியபோதுதன்வயிற்றிடையிராதிப் - - ✻
பாலையன்றுடனுமிழ்ந்திலனாகின்மெய்பதைத்து - ✻
வேலையின்றலைவீழ்ந்ததனாலுமுண்வெண்ணெ - - ✻
யாலும்வெந்தழறணிந்துயிருய்குவனலனே. - (ருய)

(இ-ள்.) மால் - நாரணன் — அருந்தியபோது - இவ்வுலகத்தையுண்டபொழுது — தன்வயிற்றிடையிராது - தன்வயிற்றிலிராமல் — இப்பாலை - இந்தப்பாலைநிலத்தை - அன்று - அந்நாளில் — உடனுமிழ்ந்திலனாகில் - உடனேயுமிழாவிட்டால் — மெய்பதைத்து - சரீரம்பதைத்து — வேலையின்றலை - சமுத்திரத்தினிடத்தில் — வீழ்ந்ததனாலும் — உண்வெண்ணெயாலும் - வெண்ணெயையுண்டதினாலும் — வெந்தழறணிந்து - வெவ்வியதாபம்நீங்கி — உயிருய்குவனலன் - பிழைத்திருக்கமாட்டான். எ-று. - - - - (ருய)

நாயினாவினீர்சிறுமுயற்குருளைகணக்குந் - - ✻
தீயபாலையிற்றனைமறந்தவசத்திற்சென்ற - - ✻
மாயைமாதுபின்றொடர்ந்துசெல்மலர்முகமாதர் - ✻
வாயினீரநீஇக்கண்கணீர்சுரந்தனவந்து. - - (ருக)

(இ-ள்) நாயினாவினீர் - நாயினதுநாவிலுள்ளசலத்தை — சிறுமுயற்குருளைகள் - சிறியமுயற்குட்டிகள் — நக்கும் - நக்குகின்ற — தீயபாலையில் - கொடியபாலைநிலத்தில் — தனைமறந்து — அவசத்தில் - பரவசப்பட்டு — சென்ற - நடந்த — மாயைமாதுபின் - மாயையினது பின்னே — தொடர்ந்துசெல் - தொடர்ந்துபோகின்ற — மலர்முக மாதர் - தாமரைமலர்போன்றமுகத்தையுடையமகளிர் — வாயினீரநீஇ - வாயில் சலமற்று — கண்கணீர் - கண்களில்சலம் — வந்து சுரந்தன. எ-று. - - - - - (ருக)

கானனீனெனச்சிறிதிடங்கடிதுசென்றிளைப்பார் - ✻
மானனார்சிலர்வாய்க்கடைநாவிளுல்வருடித் - - ✻
தானையோர்கரமுகத்தெதிரசைத்துமெய்தளர்வார் - ✻
வேனிலாகொடிதென்றுதம்விதியினைவெறுப்பார். (௫௨)

(இ-ள்.) மானனார்சிலர் - மானையொத்த சில்ஸ்திரீகள் — கானனீனென-கானலைச்சலமென்று நினைத்து — சிறிதிடம்-கொஞ்சதூரம் — கடிதுசென்று - விரைந்துசென்று — இளைப்பார் — வாய்க்கடை - கடைவாயை — நாவிளுல் — வருடி - தடவி — தானையோர்கரம்- ஒருகையால்முன்தானையை — முகதெதிரசைத்து - தங்கள்முகத்துக்கெதிரேவீசி — மெய் - சரீரம் — தளர்வார் — வேனில் - வேனிற்காலம — ஆ — கொடிதென்று-கொடியதென்று — தம்விதியினை - தமது விதியை — வெறுப்பார். எ-று. - - (௫௨)

மாதரிவ்வணந்தொடர்ந்துபின்வரவெழின்மாயை ✻
பாததாமரைவருந்தினபாலையுணடந்தவ் - - ✻
வாதிநாயகன்றனைமறித்துதவிசெய்தறன்மெல் - ✻
லோதியோடுறவாவமென்றுழைகண்முன்னோடும். (௫௩)

(இ-ள்.) மாதர்-ஸ்திரீகள் — இவ்வணம்-இத்தன்மையாக — தொடர்ந்து — பின்வர- பின்னேவர — எழின்மாயை- அழகையுடையமாயையினது — பாததாமரை - தாமரைமலர்போலுள்ளபாதங்கள் — பாலையுள்-பாலைநிலத்தில் — நடந்து — வருந்தின — (ஆதலால்) அவ்வாதிநாயகன்றனை-அவ்வல்லமதேவனை — மறித்து-தடுத்து — உதவிசெய்து — அறன்மெல்லோதியோடு- கருமணலையொத்த மெல்லியகூந்தலையுடையமாயையோடு — உறவாவமென்று- சிநேகமாவோமென்று — உழைகள்-மான்கள் — முன்னோடும்-முன்னேயோடும்.

கூந்தல்மேல்விரிமுகிறரக்கோபம்வாய்காட்ட - ✻
வேந்துகொங்கையின்வடமலையருவியையேய்ப்பக் - ✻
காந்தளங்கைகடாவருங்கானெனக்கலாபம் - - ✻
வாய்ந்தமஞ்ஞைகண்மகிழுவந்தனள்பெருவனத்தில். (௫௪)

(இ-ள்.) கூந்தல-தலைமயிரானது — மேல்விரிமுகிற- மேலேபரந்தமேகத்தினது தோற்றத்தைத்தருதலாலும் — கோபம்வாய்காட்ட-உதடானது இந்திரகோபத்தைக்காட்டலாலும் — ஏந்துகொங்கையின்வடம் - ஏந்தியஸ்தனங்களின் மேலிருக்கும் முத்துமாலைக

ள்—மலையருவியை—எய்ப்ப-ஒத்தலாலும்—காந்தளங்கைகடர-
அழகியகைகள்காந்தண்மலரின்றோற்றத்தைத்தருதலாலும்—வரு
ங்காரொன-வருகின்றகார்காலமென்று—கலாபம்வாய்ந்த மஞ்ஞை
கள்-தோகையையுடையமயில்கள்—மகிழ-சந்தோஷிக்க—பெ
ருவனத்தில்-பெரியகாட்டில்—வந்தனள்-மாயைவந்தாள். எ-று.

சிங்கமுங்கரியும்பணிசெயத்தவஞ்செய்யு - - *
மங்குறுந்தவர்மாயைதன்முலையிடையாமா - - *
தங்கமுஞ்சிறுசிங்கமுங்கண்டுளந்தளர்ந்து - , - *
பொங்குறுந்துயரோடெழுந்திரிந்துபோயினரால். (௫௫)

(இ-ள்.) சிங்கமும்—கரியும் யானையும்—பணிசெய-தங்களுக்கு
வேலைசெய்யும்படி—தவஞ்செய்யு-தவஞ்செய்து—அங்குறுந்தவ
ர்-அவ்வனத்தில்வாசஞ்செய்கின்றமுனிவர்—மாயைதன்-மாயையி
னது—முலையிடையாம்-ஸ்தனமும் இடையுமாகிய—மாதங்கமு
ம்-யானையையும்—சிறுசிங்கமும்-சிறியசிங்கத்தையும்—கண்டு-
பார்த்து—உளந்தளர்ந்து-மனஞ்சோர்ந்து—பொங்குறுந்துய
ரோடு-மிகுந்ததுக்கத்துடனே—எழுந்து—இரிந்துபோயினர்-
ஓடினார்கள். எ-று. - - - - (௫௫)

கொடியவாள்வரிவேங்கையைக்கண்டமான்குழாம்போ - *
னெடியவார்சடைமுனிவரர்கலக்குறுநிலையுந் - - *
தொடியுலாவுமென்றோண்மடவார்வருதுயரு - *
முடியுமாறருள்செயநினைந்தனனருண்மூர்த்தி. - -(௫௬)

(இ-ள்.) கொடிய-கொடிதாகிய—வாள்வரிவேங்கையை-வாள்போ
ன்றவரிகளையுடையபுலியை—கண்ட-பார்த்த—மான்குழாம்போ
ல்-மான்கூட்டங்கள்போல—நெடியவார்சடை-மிகவுநீண்டசடை
களையுடைய—முனிவரர்-முனிவரிற்சிறந்தோர்—கலக்குறுநிலையு
ம்-மனங்கலங்குகின்றநிலையும்—தொடியுலாவும்-வளைகளுலாவுகின்
ற—மென்றோள்-மெல்லியகைகளையுடைய—மடவார்வருதுயரும்-
ஸ்திரீகள்வருகின்றதுக்கமும்—முடியுமாறு-நீங்கும்படி—அருள்
செயநினைந்தனன்—அருண்மூர்த்தி-அருள்வடிவாகிய அல்லமன.

மாயைபோகவோர்கணத்தினிற்றரப்பணீர்மனத்தி - *
ஞேயுநீரொனவொருமுனிபோனின்றுறவன்று - *
தூயமாதவர்க்கருள்செய்துதொல்லைநல்லுருவாய்த் - *

தேயு நுண்மருங்கணங்கெதிர்தோன்றினன்சிரித்து. - (ருஎ)

(இ-ள்.) மாயையோக-மாயை நீங்கும்படி — ஓர்கணத்தினில்-ஒரு க்ஷணத்தில் — தூரப்பன்-ஓட்டுவேன் — நீர்-நீங்கள் — மனத்தில் — நோயுறீரென-வருத்தமுறவேண்டாமென்று — ஒருமுனிபோல் — நின்று-அல்லமா நின்று — நுவன்று-சொல்லி — தூயமாதவர்க்கு-பவித்ரமாகியமுனிவருக்கு — அருள்செய்து-அனுக்கிரகஞ்செய்து — கொலைநல்லுருவாய்-பழைய அல்லமனாய் — தேயுநுண்மருங்கு-தேய்ந்தநுண்ணிய இடையையுடைய — அணங்கெதிர்-மாயைக்கெதிரே — சிரித்து - தோன்றினன் எ-று. - - (ருஎ)

பொங்குமாரழல்வெஞ்சுரம்புக்கபூவையர்க்குக் - ✻
கங்கையாறெதிர்ந்தாலெனக்கண்ணெதிர்தோன்று - - ✻
மெங்களுயகன்றிருவடித்தாமரையிணையைத் - - ✻
தங்களாகுலந்தீர்ந்துமெய்குளிர்தரச்சார்ந்தார் - (ருஅ)

(இ-ள்) பொங்குமாரழல்-மிகுந்த அக்கினியான தாசொலிக்கின்ற — வெஞ்சுரம்-வெவ்வியபாலைநிலத்தில் — புக்கபூவையர்க்கு-சென்ற மாதருக்கு — கங்கையாறெதிர்ந்தாலென-கங்காநதியெதிர்ப்பட்டது போல — கண்ணெதிர்தோன்றும்-கண்ணுக்கெதிரேதோன்றிய — எங்களுயகன்-எமது தலைவனாகிய அல்லமதேவனது — திருவடித் தாமரையிணையை-அழகிய உபயபாதாரவிந்தங்களை — தங்களாகுலந்தீர்ந்து-தங்கள்வருத்தம்நீங்கி — மெய்குளிர்தர-சரீரங்குளிர்ச்சியடையும்படி — சார்ந்தார்-அடைந்தார்கள். எ-று. (ருஅ)

பெருகளற்றினிலழுந்தியங்கெழுபவன்பிடித்த - - ✻
கரநெகிழ்த்துவிட்டகல்பவன்போலிளங்காளாய் - ✻
விரைமலர்க்கணைபட்டுளைநையுமெல்லியலை - - ✻
யருளறத்துறந்தனையெவன்கொலென்றனரவர்தாம். (ருகூ)

(இ-ள) இளங்காளாய்-இளமையையுடைய அல்லமனே — பெருகு-மிகுந்த — அளற்றினில்-சேற்றில் — அழுந்தி-அமுழ்ந்தி — அங்கெழுபவன்-அவ்விடத்தில்நின்றும் எழுந்திருக்கின்றவன் — பிடித்த-பிடிக்கப்பட்ட — கரநெகிழ்த்துவிட்டு-கையை நீக்கிவிட்டு — அகல்பவன்போல்-நீங்குகின்றவனைப்போல — விரைமலர்க்கணைபட்டு-வாசனைபொருந்தியபுஷ்பபாணம்பட்டு — உளைநையும்-மனம்வருந்துகின்ற — மெல்லியலை மாயையை — அருளறத்துறந்தனை - அருளின்

றிநீங்கினாய்—என்கொலென்றனர்-யாதோவென்றார்—அவர்தாம்-அம்மகளிர். எ-று. - - - - (௫௯)

பற்றியாயிடைவிடுத்தது நீயிரோபற்றி - - - *
யிற்றைநாளுமைவிடுத்திலேனிதனையிவ்வுலக - - *
முற்றுமோதுறுந்தம்பிழைமொழிகுநருளரோ - *
குற்றநாடியேதிலரிடைகூறுநரல்லால். - - (௬௰)

(இ-ள்.) பற்றி-பிடித்து— ஆயிடைவிடுத்தது - அவ்விடத்தில்விட்டது—நீயிரோ-நீங்களே—பற்றி-பிடித்து—இற்றைநாள்-இந்நாள்வரையில்(நான்)—உமை-உங்களை—விடுத்திலேன்—இதனை—இவ்வுலகமுற்றும்- இந்தலோகமெல்லாம்—ஓதுறும்- சொல்லும்—ஏதிலரிடை - அயலாரிடத்தில் — குற்றநாடி - குற்றத்தைத்தேடி — கூறுநரல்லால்-சொல்வார்களேயன்றி—தம்பிழைமொழிகுநர்-தங்குற்றத்தைச்சொல்பவர்—உளரோ. எ-று. - - (௬௰)

எல்லவோதலுமல்லடனேந்திழைமடவார் - - *
மன்னன்மாமகண்மனத்தெழுகாமநோய்வளரு - *
முன்னநீமுனியாதிருந்தின்றுதான்முனிந்தா - - *
யென்னையேறவிட்டேணியைவாங்கினையென்றார். (௬௧)

(இ-ள்.) அல்லமன் — என்னவோதலும் - என்றுசொல்லியவளவில்—ஏந்திழைமடவார்-ஆபரணத்தைத்தாங்கியமங்கையர்—மன்னன்மாமகண்மனத்து - இராசபுத்திரியாகிய மாயையினதுமனதில் —எழுகாமநோய்- உண்டாகியகாமவியாதி—வளருமுன்னம்-வளருகிறதற்குமுன்னம் — நீமுனியாதிருந்து - நீகோபியாமலிருந்து — இன்றுதான்முனிந்தாய்-இன்றைக்குத்தானேகோபித்தாய் — என்னை-என்னகாரியஞ்செய்தாய் — ஏறவிட்டு- மேலேறும்படிசெய்து —ஏணியைவாங்கினை — என்றார் - என்றுசொன்னார்கள். எ-று. (௬௧)

தொல்லைநின்றிருமேனிபோலுள்ளமுந்தூய்தாய் - *
நல்லையென்றுனைநம்பினேனவ்வஞ்சகநடிப்பு - *
வல்லையென்பதையறிந்திலேனுனைவன்சொற் - - *
சொல்லிநின்றனண்மாயையெம்பிராணிதுசொல்லும். (௬௨)

(இ-ள்.) மாயை — தொல்லை - ஆதியில் — நின்றிருமேனிபோல்-உன்வடிவம்போல — உள்ளமும்-மனமும் — தூய்தாய்- பரிசுத்தமாகி—நல்லையென்று-நல்லவனாகியிருப்பாயென்று—உனை-உன்னை —

நம்பினேன் — வஞ்சகநடிப்புவல்லையென்பதை - வஞ்சகமாகிய அபி நயத்தில் வல்லவளாகியிருப்பாயென்பதை — அறிந்திலேனல் - நான் அறியேன் — என - என்று — வன்சொல் - குரூரமானசொல்லை — சொல்லினின்றனள் — எம்பிரான் - அல்லமதேவன் — இதுசொல்லும் - இதைச்சொல்வான். எ-று. - - - (௬௨)

வஞ்சநாடகநடிப்பதுமாயைதன்செயலோ - - *
தஞ்சவல்லமன்றன்செயலோவெனத்தடங்கட் - *
பஞ்சின்மெல்லடியாய்கடவுளரையும்படிறி - - *
னெஞ்சமாதவர்தமையுங்கேட்டறிதிநீயென்றான். - (௬௩)

(இ-ள்) தடங்கண் - விசாலமாகிய கண்களையும் — பஞ்சின்மெல்லடியாய் - பஞ்சுபோல்மெல்லியபாதங்களையுமுடையமாயையே — வஞ்சநாடகநடிப்பது - வஞ்சகமாகிய நாடகத்தையபிநயிப்பது — மாயைதன்செயலோ - மாயையினதுசெய்கையோ — தஞ்சவல்லமன்றன்செயலோ - ஆதாரமாகிய அல்லமதேவனதுசெய்கையோ — என - என்று — கடவுளரையும் - தேவரையும் — படிறினெஞ்சமாதவர்தமையும் - பொய்யில்லாதநெஞ்சத்தையுடையமுனிவரையும் — நீ — கேட்டறிதி - கேட்டறி — என்றான் - என்றுசொன்னான். எ-று. - (௬௩)

கள்ளன்மங்கையைக்களவுசெய்பொருளினைக்கண்டு - *
கொள்ளுநன்குறிபுகல்விப்பதொக்குமென்கூத்தைத் - *
தள்ளருஞ்சுரர்முனிவராற்சொல்விக்குந்தகைமை - *
வள்ளலென்றுபுன்னகைகொளீஇயுரைக்குமம்மாயை. (௬௪)

(இ-ள்.) வள்ளல் - அல்லமன் — என்கூத்தை - எனது நடிப்பை — தள்ளருஞ்சுரர்முனிவரால் - நீக்கக்கூடாததேவராலும்முனிவராலும் — சொல்விக்குந்தகைமை - சொல்லிவிக்குந்தகுதி — கள்ளன் — மங்கையை - தன்மனைவியை — களவுசெய்பொருளினைக்கண்டுகொள்ளுநன்குறி - திருடப்பட்டபொருளைக்கண்டறியும்படியாகிய நல்லகுறிகளை — புகல்விப்பதொக்கும் - சொல்விப்பதற்கொப்பாகும் — என்று — அம்மாயை — புன்னகைகொளீஇ - புன்சிரிப்புக்கொண்டு — உரைக்கும் — சொல்வாள். எ-று. - - - (௬௪)

நெஞ்சம்பாதிரவெனையகன்றிடவரினைக்குங் - *
கஞ்சன்மாயையிலெனக்கழறவாயுண்டோ . - *
விஞ்சும்வானிறையென்னையெம்மெய்யினால்விடுவான் - * .

றஞ்சமாயையென்றிகழ்தரத்தக்கசொற்கற்றோய். (௬௫)

(இ-ள்.) மாயை — தஞ்சமென்று - எளியவளென்று — இகழ்தரத்தக்க - இகழத்தகுந்த — சொற்கற்றோய் - சொல்லைக்கற்ற அல்லமதேவனே — அரி - விஷ்ணு — நெஞ்சமியாதினால் - எந்தமனதினால் — எனை - என்னை — அகன்றிட - நீங்க — நினைக்கும் - நினைப்பான் — கஞ்சன் - பிரமதேவன் — மாயையையிலனென - தான்மாயையில்லாதவனென்று — கழற - சொல்ல — வாயுண்டோ — விஞ்சும்வானிறை - சிறந்த சுவர்க்கத்திற்குத்தலைவனாகிய இந்திரன் — எவ்வினை — எம்மெய்யினால் விடுவான் - எந்தசரீரத்தினால்விடுவான். எ-று. விஷ்ணுவுக்குமார்பில் இலக்குமியிருத்தலானும் - பிரமனுக்குமுகத்தில் சரஸ்வதியிருத்தலானும் - இந்திரனுக்குமெய்யில் பெண்குறிகளிருத்தலானும் - அவர்கள் மாயையைக்கடந்தவரல்லரென்பது கருத்து. (௬௫)

என்னையஞ்சிமாவழங்குகாட்டிருக்குமாதவரென்
றன்னைவென்றிடவல்லரோவல்லரென்றன்னைப்
பின்னைவென்றிடவல்லரியார்பேசுதியென்று
மின்னைவென்றநுண்ணிடைசொலவல்லமன்விளம்பும் (௬௬)

(இ-ள்) என்னையஞ்சி - எனக்கு அஞ்சி — மாவழங்குகாட்டிருக்கு மாதவர் - மிருகங்கள்சஞ்சரிக்குங்காட்டிலிருக்குமுனிவர்கள் — என்றன்னைவென்றிடவல்லரோ - என்னைவெற்றிகொள்ளவல்லவரோ — அல்லர் — என்றன்னை - என்னை — பின்னைவென்றிடவல்லர் - பின்புவெல்லத்தக்கவர்கள் — யார் — பேசுதியென்று - சொல்லென்று — மின்னைவென்றநுண்ணிடைசொல - மின்னலைவென்றநுட்பமாகிய இடையையுடையமாயைசொல்ல — அல்லமன் — விளம்பும் - சொல்லுவான்.

என்றனாணையைக்கடப்பவரிலையிலையென்று
வென்றிகூறினையேலவர்நிற்கவேல்விழியாய்
நின்றவாருயிர்முயற்சியானிகழ்த்தியமாற்ற
மன்றிவாழ்மறையாகமத்தறிதியென்றறைந்தான். (௬௭)

(இ-ள்.) என்றனாணையை - என்னுடைய ஆக்ஞையை — கடப்பவர் — இலையிலையென்று - இல்லையில்லையென்று — வென்றிகூறினையேல் - வெற்றியைச்சொல்லுவாயாகில் — அவர்நிற்க - அவர்களிருக்கட்டும் — வேல்விழியாய் - வேலையொத்தகண்களையுடையமாயையே — நின்றவாருயிர்முயற்சியால் - நிலைபெற்றுநிறைந்தஉயிரினதுசெய்கையினா

லை — நிகழ்த்தியமாற்றமன்றி - சொல்லியசொல்லிலல்லாமல் — வாழ்மறையாகமத்து - நிலைபெற்றவேதாகமங்களிடத்து — அறிதி யென்று-அறியென்று— அறைந்தான்- சொன்னான். எ-று. (௬௭)

நாலுவாக்குநீபார்ப்பினுநானவற்றினுக்கு - - *
மூலகாரணமாகுவன்மொழிந்தவிம்மாற்ற - - *
நூலெலாமுரைத்திடுமெனச்செருக்கொடுநவன்றான் - *
மாலெலாமபிறப்பதற்கிடமாகியமாயை. - (௬௮)

(இ-ள்.) மாலெலாம்-மயக்கங்களெல்லாம்— பிறப்பதற்கிடமாகிய மாயை— நாலுவாக்கு- பரை, பைசந்தி, மத்திமை, வைகரி, என்கிற வாக்குநான்கினையும்— நீபார்ப்பினும்- நீபார்த்தாலும்— நான்— அவற்றினுக்கும-அவைகளுக்கும்— மூலகாரணமாகுவன்— மொழிந்தவிம்மாற்றம் - நான்சொல்லியவிச்சொல்— நூலெலாமுரைத்திடுமென-சாஸ்திரங்களெல்லாஞ்சொல்லுமென்று— செருககொடு- செருக்குடனே — நவன்றாள்- சொன்னாள். எ-று. - (௬௮)

ஆட்டுகிற்பனிவ்வுலகமுமென்றனைநின்னை - - *
யாட்டுகிற்பவராரொனவறிந்திலைபேதாய் - - *
கேட்டுநின்னையோர்பொருளெனமூடரோகிளப்பார் - *
நாட்டுமென்னைநன்கறிந்துயர்ஞானிகணவில்வார். - (௬௯)

(இ-ள்.) பேதாய்- அறிவில்லாதவளே — இவ்வுலகமும் - இவ்வுலகங் களையெல்லாம— ஆட்டுகிற்பன்-ஆடச்செய்வேன்— என்றனை என்று சொன்னாய்— நின்னையாட்டுகிற்பவர் - உன்னையாடச்செய்கிறவர்— யாரென-ஆரென்று— அறிந்திலை-அறியாய்— மூடரோ— நின்னை-உன் னைமையை— கேட்டு— ஓர்பொருளென - ஒருவஸ்துவென்று— கிளப்பார்-சொல்லுவார்— நாட்டுமென்னை - நிலைநிறுத்துகின்றவெ ன்னை — நன்கறிந்துயர்-நன்றாகவறிந்துயர்ந்த— ஞானிகள் — ந வில்வார்-சொல்வார்கள். எ-று. - - - (௬௯)

ஆரையாரிருந்தாட்டுவரோவதையறியே - - *
மாரவேள்செயுநோய்மறித்ததன்பினென்வாதம் - *
பாரொருவியம்பினள்பசிகளைமிடிற்பசிநோய் - *
தீருமாமருந்ததுவனெனபவர்சீர்போல். - (௭௰)

(இ-ள்.) ஆரையாரிருந்தாட்டுவரோ— அதையறியேம்— மாரவே ள்செயுநோய் - மன்மதன்செய்யுந்துன்பத்தை — மறித்து- போ

து — அதன்பின் — என்வாதம்பாரொறு - என்றுதர்க்கத்தைப்பாரொன்று — பசிக்கு — அனமிடில்-அன்னமிட்டால் — பசிநோய் — திரும் - திரும்படி — மாமருந்துதவுவன் - பெரியமருந்துகொடுப்பேன் — என்பவர்சீர்போல் என்றுசொல்லுமவர்தன்மைபோல — இயம்பினள் - மாயைசொன்னாள். எ-று. (௭௰)

காமியாகிநீயருச்சனைகடைப்பிடித்தமையா ✻
னாமவேனெடுங்கண்ணினாய்காமிபோனடித்தேன் ✻
தீமைநெஞ்சினாற்சூணினைந்தனை நினைத்தீண்டேன் ✻
போமினாருடனென்றனன்வன்சொலாற்புனிதன். (௭௧)

(இ-ள்.) நாமவேனெடுங்கண்ணினாய் - அச்சஞ்செய்கின்றவேல்போன்றநெடியகண்களையுடையமாயையே — நீ — காமியாகி - காமியத்தை அபேக்ஷித்தவளாகி — அருச்சனைகடைப்பிடித்தமையால் - பூசனையைஉறுதியாகக்கொண்டமையால் — காமிபோல் — நடித்தேன் - அபிநயித்தேன் - தீமைநெஞ்சினால் - பொல்லாங்கையுடையமனதினால் — சூள் - சபதத்தை — நினைந்தனை - நினைத்தாய் — (ஆதலால்) — நினைத்தீண்டேன் - உன்னைஸ்பரிசிக்கமாட்டேன் — மினாருடன் - ஸ்திரீகளுடனே — போ — என்றனன் - என்றுசொன்னான் — வன்சொலால் - கடினமாகியசொல்லாலே - புனிதன் பரிசுத்தனாகிய அல்லமன்.

(வேறு) மண்ணுலகி லிழிகுலமத் தளத்தொழிலோன் றனைவிரும்பி வறிதுமீண்டா, ளண்ணன்மக ளெனும்பழியை மாளாம னிறுவிப்போ யங்கைகொட்டி, விண்ணுலக நகைசெய்யச் சூண்முடியாதெவ்வாறு விமலன்பங்கிற், பெண்ணரசி தன்முகத்தில் விழிப்பலென மாயையுளம் பிழையுற்றாள். (௭௨)

(இ-ள்.) மண்ணுலகில் - பூலோகத்தில் — அண்ணன்மகள் - ராசகுமாரி — இழிகுலமத்தளத்தொழிலோன்றனை - ஈனமாகியகுடியிற்பிறந்தமத்தளங்கொட்டுகின்றவனை — விரும்பி — வறிது - பயனில்லாமல் — மீண்டாள் - திரும்பினாள் — எனும்பழியை - என்னும் அபவாதத்தை — மாளாமல — நிறுவி - நிலைநிறுத்தி — போய் - கைலாசத்திற்குப்போய் — விண்ணுலகம் - தேவர்கள் — அங்கைகொட்டிநகைசெய்ய - கைகொட்டிச்சிரிக்க — சூண்முடியாது - பிரதிஜ்ஞையைநிறைவேற்றாமல் — விமலன்பங்கிற்பெண்ணரசி தன்முகத்தில - பரமசிவனுடையபாதிதேகத்திலிருக்கின்றபார்வதியினது முகத்தில் —

எவ்வாறு — விழிப்பலென - விழிப்பேனென்று — மாயை — உளம் பிழையுற்றாள் - மனதில் துன்பத்தையடைந்தாள். எ - று. - (எஉ)

அனபிறு லன்பர்பெறற் கெளியனுமெனைச் சூளொன் றறைந்து வந்து. வன்பிறுற் பெறவேண்டி நின்றழிந்தாயிதுதகுமோ மாயை மாதே. முன்பிருக் கடுவிதைத்துக் கரும்பாகவேண்டி மிகமுயன்று நெஞ்சிற், றுன்பராய்த் திரியுமவர் போலெனின்றான் மாயைதனைத் துரக்கவல்லான். - - - - (எ௩)

(இ-ள்.) மாயைதனைத்துரக்கவல்லான் - மாயையைத்துரத்தவல்லவனாகிய அல்லமதேவன் — முன்பு — இரு இனிமையாகாத — கடு - கசப்பாகியவவர்துவை — விதைத்து — கரும்பாகவேண்டி - (பின்பு) கரும்பாகவிளையவிரும்பி - மிகமுயன்று மிகவும் முயர்ச்சிசெய்து — நெஞ்சில - மனதில — துன்பராய் - துன்பத்தையுடையவர்களாய் — திரியுமவர்போல் - சஞ்சரிக்குமவர்போல — அன்பர் - பக்தர் — அன்பினல் - பக்தியினல் — பெறற்கெளியனுமெனை - அடைதற்கெளியனாகிய என்னை — சூளொன்றறைந்து - ஒருபிரதிக்ஞையைச்சொல்லி — வந்து — வன்பிறுற்பெறவேண்டிநின்று - வலியதன்மையினுற்பெறுதற்குவிரும்பிநின்று — அழிந்தாய் - மனவேதனையடைந்தாய் — இது தகுமோ — மாயைமாதே — என்றான் - என்றுசொன்னான். எ - று. (எ௩)

கரைகுறுக வந்தகலங் கவிழ்ந்தநாய் கன்போலக் கலங்கிநின்ற, வரைபுரைமென் முலைமாயை தனைக்கண்டு விமலையுள மறுகிமாழ்கி, யிரதமுறு களிம்புமலி செம்பினிய னோக்குறா வியல்புபோல, வருள் புரிதி யையவிவள் குணநோக்காதென்றுதொழுதஞ்சிச்சொன்னாள்.

(இ-ள்.) கரைகுறுகவந்தகலம் - கரையைக்கிட்டும்படிவந்தகப்பலானது — கவிழ்ந்த - கவிழப்பெற்ற — நாய்கன்போல - வாணியன்போல — கலங்கிநின்ற — வரைபுரைமென்முலைமாயைதனை - மலைபோன்றும்மிருதுவாயுமிருக்கிறஸ்தனங்களையுடைய மாயையை — விமலை — கண்டு - பார்த்து — உளமறுகி - மனஞ்சுழன்று — மாழ்கி - மயங்கி — ஐய - அல்லமதேவனே — இரதம் - ரசகுளிகை — உறு - தன்னைச்சேர்ந்த — களிம்புமலி - களிம்புநிறைந்த — செம்பினியல் - செம்பினதுகுணத்தை — நோக்குறாவியல்புபோல - பாராததன்மைபோல — இவள்குணநோக்காது - இவள்குணத்தைப் பாராமல் — அருள்புரிதியென்று - கிருபைசெய்வாயென்று — தொழுது - பணிந்து —

அஞ்சி-பயந்து — சொன்னாள். எ-று. (௭௪)

இலங்கிலைவேன் மருட்டுமதர் விழிவிமலாய் வறியவோடிரதந்தன்
னால், நலங்கிளர்பொன் னுருவாகி லென்னாலிம்மாயையின்ப நணுகு
மென்று, புலங்களறி வரியபரமானந்த சிவயோகி புகலமாயை, கல
ங்கிபளிபசும்புண்ணிற்செவ்வேல்பட்டெனவழுங்கிக்கழறுகின்றாள்.

(இ-ள்.) இலங்கிலைவேன்மருட்டும் - விளங்கிய இலையையொத்த
வேலைமயங்கச்செய்கின்ற — மதர்விழிவிமலாய் - மதர்த்தகண்களை
யுடைய விமலையே — வறியவோடு-பயனில்லாத ஓடானது — இரத
த்தன்னால்-ரசகுளிகையினால் — நலங்கிளர்பொன்னுருவாகில்-நலம்
விளங்கியபொன்னுருவமானால் — என்றால் — இம்மாயை-இந்தமா
யை — இன்பநணுகுமென்று-சுகத்தைப்பெறுவளென்று — புலங்க
ளறிவரிய-இந்திரியங்களாலறியக்கூடாத — பரமானந்தசிவயோகி-
பேரானந்தஸ்வரூபியாகிய அல்லமதேவன் — புகல சொல்ல — மா
யை — கலங்கி — அளிபசும்புண்ணில்- அளிந்தபச்சைப்புண்ணில் —
செவ்வேல்பட்டென சிவந்தவேல்பட்டதுபோல — அழுங்கி- வரு
ந்தி — கழறுகின்றாள் - சொல்லுகின்றாள். எ-று. (௭௫)

நனவொரு புன்கனவாக மயங்கவெனைப் புணர்தலினா னாளும்வெ
ன்றி, யெனதெனதென் றுளஞ்செருக்கி மடமாயை கூறுதலுமெங்க
ள்கோமான், கனவினுகர் வுறுமுணவு குறையுமோ பசியதனாற் களை
வதுண்டோ, நினைவில்வரு கனவொன்று கண்டிறுமாந்தனைபேதா
ய்நீதானென்றான். (௭௬)

(இ-ள்.) நனவு-ஜாக்கிரமே — ஒருபுன்கனவாக - அற்பமாகியவொ
ருகனவாக — மயங்க-திரிய — எனைப்புணர்தலினால்-என்னைப்புண
ர்ந்ததினாலே — நாளும்- எப்போதும் — வென்றி - ஜயமானது —
எனதெனதென்று- என்னுடையதேயென்று — உளஞ்செருக்கி-ம
னதிற்செருக்குற்று — மடமாயை - பேதமையையுடையமாயை —
கூறுதலும்-சொல்லியவளவில் — எங்கள்கோமான் - எங்கள் தலைவனா
கிய அல்லமதேவன் — கனவினுகர்வுறுமுணவு-கனவிலுண்ணப்பட்
டவுணவு — குறையுமோ — பசியதனாற்களைவதுண்டோ - அதனாலே
பசியைநீக்குவதுண்டா — பேதாய்-பேதமையுடையவளே — நினை
வில்வருகனவொன்று - நினைவில்வந்த ஒருகனவை — கண்டு — நீதா
ன்- நீயே — இறுமாந்தனை-செருக்குற்றாய் — என்றான். எ-று. (௭௬)

ண்டுநீ தள்ளினுநா னின்றுபோகே
ன், கைவண்ண மலர்ப்பகழி மதனனையாய் நினைத்தழுவிக் கட்டிக்
கொண்டு, செவ்வண்ண னமர்கைலைக் கேகியென்னுண்முடிப்பலெ
னச் செருக்கிச்சொன்னாள். மைவண்ண மலர்க்குழலாள் வான்றிரட்
டிவிழுங்குவலென்மாற்றம்போல. (எஎ)

(இ-ள்.) கைவண்ணமலர்ப்பகழி மதனனையாய்- அழகியபுஷ்ப பா
ணத்தைக் கையிற்கொண்ட மன்மதன்போன்ற அல்லமதேவனே—
நீ—எவ்வண்ணம்-எவ்வகையாக— உரைவன்மைகொண்டு- சொல்வ
ன்மைகொண்டு—தள்ளினும்-தள்ளினாலும்— நானின்றுபோகேன்-
இப்பொழுது நான் போகேன்— நினைத்தழுவி-உன்னைக்கலந்து—க
ட்டிக்கொண்டு— செவ்வண்ணனமர்கைலைகேகி- செய்யநிறத்தை
யுடைய பரமசிவனமர்ந்தகைலாசத்திற்குப்போய் —என்னுண்முடி
ப்பலென-என்பிரதிஜ்ஞையைநிறைவேற்றுவேனென்று — மைவண்
ணமலர்க்குழலாள் - கருநிறமுடைய மலர்சூட்டிய கூந்தலையுடைய
மாயை— வான்றிரட்டிவிழுங்குவலென்மாற்றம்போல - ஆகாயத்
தைத்திரட்டி விழுங்குவேனென்கிற சொல்லைப்போல — செருக்கி-
செருக்கையடைந்து —சொன்னாள். எ-று. (எஎ)

முடிக்குமலர்க் குழன்மடவாள் ளுண்முடிப்ப லெனுமொழிக்கு
முறுவலசெய்து, பிடிக்கவலை யாயிலெனைப் பிடிநடையாய் பிடி
யென்று பிரான்மறைந்தான், மடக்கொடிதன் விழியினாற் காண்ப
தும்போய் மதிமயங்கி வறிதுநின்றாள், சுடர்த்தொடி மென்றேன்
மடவா ரின்றிழந்தோ மிவளையெனத் துயருழந்தார். (எஅ)

(இ-ள்.) முடிக்குமலர்க்குழன்மடவாள் - மலராமுடித்த கூந்த
லையுடைய மாயை—னுண்முடிப்பலெனுமொழிக்கு - சபதத்தை நி
றைவேற்றுவேனென்றுசொன்னசொல்லுக்கு— முறுவல்செய்து-
நகைத்து— பிடிநடையாய் - பெண்யானையையொத்தநடையையு
டையமாயையே— எனை - என்னை — பிடிக்க —வலையாயில் - ஸாம
ர்த்தியமுடையவளானால்— பிடியென்று— பிரான் - அல்லமதேவ
ன் — மறைந்தான் — மடக்கொடி - மடமையையுடைய கொடி
யையொத்த மாயை—தன்விழியினால்- தனதுகண்களால்—காண்ப
தும்போய்— மதிமயங்கி - புத்திகலங்கி— வறிதுநின்றாள் - பயனி
ல்லாமல் நின்றாள் — சுடர்த்தொடிமென்றேன்மடவார் - பிரகா

சிக்கின்ற வளைகள்பொருந்திய மெல்லிய கைகளையுடைய மாதர்கள்—இன்று- இப்பொழுது—இவளை- இம்மாயையை— இழந்தோம்—என-என்று— துயருழந்தார் -துக்கித்தார்கள். எ-று. (௭௮)

வெண்டிங்கணிலவுவாயிடைப்புகினுஞ்சகோரமெனுமென்புளன்றி யுண்டிங்குவாழுமுயிருளதோநம்மல்லமனுமொருவன்றனும், பண்டங்குமொழிமாயைகைப்படினுமவள்பிடிக்கப்படுவனோதான்,றொண்டன்பின்வழிநின்றுமனமாசுதீர்ந்தபெருந் தூயோர்க்கல்லால்.

(இ-ள்.) வெண்டிங்கணிலவு - வெண்மையாகிய சந்திரனுடைய நிலாவானது—வாயிடைப்புகினும்- வாயில் நுழைந்தாலும்— சகோரமெனுமென்புளன்றி - சகோரமென்கிற மெல்லிய பட்சியல்லாமல்— உண்டு-அந்நிலவைப்புசித்து— வாழுமுயிர்- வாழ்கின்ற உயிர்கள்—இங்குளதோ-இவ்வுலகத்திலுண்டோ—(அதுபோல)நம்மல்லமனுமொருவன்றனும்-ஒப்பற்றநமது அல்லமதேவனும்—பண்டங்குமொழிமாயைகைப்படினும் -இசைபொருந்திய சொல்லையுடைய மாயையின்கையிலகப்பட்டாலும்—தொண்டன்பின்வழிநின்று- அடிமைத்திறத்ததாகிய பக்தியின்வழியில்நின்று—மனமாசுதீர்ந்த- மனதின்குற்றங்களைந்த—பெருந்தூயோர்க்கல்லால்- பெரியபரிசுத்தாத்துமாக்களுக்கன்றி — அவள்பிடிக்கப்படுவனோ - அவளாற்பிடிக்கப்படுவனோ எ-று. - - - - (௭௯)

மாயைதனை வாதித்துத் தள்ளுபுதன்னிலைநின்று மாயாவாதி,யாயினனல்வீரசைவ சித்தாந்தகுலதீபமாயினோனென், றோயுமனநிறுவியிறப்பெதிர்வுநிகழ்வெனுங்காலமுணருமாற்றற்,றூயமுனிவரெல்லாமல்லமனைத்தொழுதுதவந்தொடங்கிவாழ்ந்தார். (௮௰)

(இ-ள்.) நல்வீரசைவசித்தாந்தகுலதீபமாயினோன்-நன்மை பொருந்தியவீரசைவசித்தாந்த பரம்பரைக்குத்தீபமாகிய அல்லமதேவன்—மாயைதனை-மாயையை— வாதித்து-வாதஞ்செய்து— தள்ளுபு-தள்ளி— தன்னிலைநின்று- தனதுஸ்வபாவஸ்திதியிலிருந்து—மாயாவாதியாயினன்—என்று—ஓயுமனநிறுவி - தளர்ந்தசித்தத்தை நிறுத்தி—இறப்பெதிர்வுநிகழ்வெனுங்காலம்- முக்காலத்தையும்— உணருமாற்றல்-அறியுஞ்சக்தியையுடைய—தூய- பரிசுத்தமாகிய —முனிவரெல்லாம்—அல்லமனைத்தொழுது—தவந்தொடங்கி- தவத்தையாரம்பித்து—வாழ்ந்தார். எ-று. - - (௮௰)

மாயைகோலாகலகதி முற்றிற்று. ஆகதி- எ-க்கு-திருவிருத்தங்கள்.

எட்டாவது-

வசவண்ணர்வந்தகதி.

(வேறு.)

அசைவி லல்லமற் காயுமை நற்கலை - *
வசவ தேவன் வலிய கணங்கடாங் - *
கசியு மன்பிற் கயிலையி னின்றுதென் - *
றிசையில் வந்த திறமுரை செய்குவாம். - (க)

(இ-ள்.) அசைவில்-நிலைதிரியாத — அல்லமற்காய்-பிரபுதேவனைக்காணும்பொருட்டாய் — உமைநற்கலை- உமாதேவியினுடையசத்துவகலையும் — வசவதேவன்- வசவேசனும் — வலியகணங்கள்-வல்லமையுடையசிவகணங்களும் — கசியுமன்பின்-உருகின்றஅன்பினோடும் — கயிலையினின்று — தென்றிசையில்வந்த-தெற்குதிசையிலவந்தவதரித்த — திறம்-வகையை — உரைசெய்குவாம்-சொல்லுவோம்.

தீங்கு காணுஞ் சிறுவிலை நாட்கடன் - *
வாங்கு மோர்பொருள் போக்கும் வறியர்போ *
னீங்க ஞான நெடுந்தகை மாயைநின் - *
றேங்கு மாவி யியக்கமு மின்றியே. - (உ)

(இ-ள்.) தீங்குகாணும்- (உயிர்கள் பசியால்) தீமையடையத்தக்க — சிறுவிலைநாள்-குறைந்த விலையையுடைய க்ஷாமகாலத்தில் — கடன்வாங்குமோர்பொருள்-கடன்வாங்கிய ஒருபொருளை — போக்கும்வறியர்போல்-இழக்குந்தரித்திரர்போல — ஞானநெடுந்தகை-ஞானமாகியநெடியதகைமையையுடைய அல்லமதேவன் — நீங்க-மறைந்துபோய்விட — மாயை — ஆவியியக்கமுமின்றி-சுவாசமசைதலுமின்றி — நின்றேங்கும்-நின்றுவியசனப்படாநின்றனள். எ-று.

மத்தளங் கொடுவந்தவன் றன்னொடு - *
பொய்த்த நுண்ணிடை போயினளென்னவே *
சித்த நாணுந் துயரமுந் தின்றிடப் - *
பித்தர் போற்பின் றொடர்ந்தனர் பெற்றவர். (௩)

(இ-ள்.) மத்தளங்கொடுவந்தவன்றன்னொடு-நாடோறுமத்தளமடித்துக்கொண்டுவந்த அல்லமனென்பவனோடு — பொய்த்தநுண்ணிடை - பொய்யென்றுசொல்லப்பட்ட நுட்பமாகியஇடையையுடையமாயை—போயினள்—என்ன-என்றயலார்சொல்ல—பெற்றவர்-அவளைப்பெற்றதாய்தந்தையர் (கேட்டு)—சித்தம்-மனதை—நாணும்-வெட்கமும்—துயரமும்-வியசனமும்—தின்றிட-தின்ன—பித்தர்போல்-வெறியர்போல—பின்றொடர்ந்தனர்-(அம்மாயையையின்) பின்றொடர்ந்துசென்றார். எ-று. (௩)

தக்க தந்தைதாய் சாயப் பழிசெயு *
மக்களின்றி மலடர்தா மாதலு *
மிக்க வன்பிணி மேவலு நல்லவென் *
றுக்கநெஞ்சுட னோடினன் மன்னவன். (௪)

(இ-ள்) தக்க-தகுந்த—தந்தைதாய்-பிதாவும்அன்னையும்—சாய-தலைசாய்க்க—பழிசெயும்-பழியைவிளைக்கின்ற—மக்களின்றி-மக்களில்லாமல்—மலடர்தாமாதலும்-தாங்கள்மலடராயிருத்தலும்—மிக்கவன்பிணி-மிகுந்தவலியநோயை—மேவலும்-அடைதலும்—நல்லவென்று-நல்லனவென்று—உக்கநெஞ்சுடன்-அழிந்தமனத்துடன்—ஓடினன்மன்னவன்-அரசனோடினன். எ-று. செய்யுள்விகாரத்தாற்சாய்க்க வென்பதுசாயவென்றாயிற்று. (௪)

காய்ப சிக்குக் கவன்று தசைதின *
வாய் பதைக்கு மறவர் வலையிடைப் *
போய் விழக்குழக் கன்று புகுந்தவண் *
டாய் பதைப்பது தன்னெதிர் காணுமோ. (௫)

(இ-ள்) காய்-சுடுகின்ற—பசிக்கு—கவன்று-கவலையுற்று—தசைதின-மாமிசந்தின்ன—வாய்பதைக்குமறவர்-வாய்பதைக்கின்றவேடருடைய—வலையிடை-வலையினுள்—குழக்கன்று-இளமையாகியமான்கன்று—போய்விழ-போய்விழுந்தகப்பட்டுக்கொள்ள—தாய்-அதனதுதாயாகியபிணைமான்—புகுந்தவண்-அவ்விடத்திற்சென்று—பதைப்பது-துடிப்பதை—தன்னெதிர்-(என்மகள்) தன்னெதிரில்—காணுமோ-காண்பளோ. எ-று. காண்பளாகில்என்னை நினைந்துதிரும்புவளென்பதுகருத்து. (௫)

கண்டு வார்சிலைக் கானவர் பார்ப்பினைக் *
கொண்டு போகக் குடம்பை கண்டேங்கியே *

துண்ட மாரிலா சோரப் பறவைகண் *
மண்டுநோயின்மறுகுதல்காணுமோ. - (௬)

(இ-ள்.) வார்சிலைக்கானவர் - நீண்டவில்லையுடையவேடர் — பார்ப்பினை-குஞ்சுகளை — கண்டு-(தேடிக்) கண்டு—கொண்டுபோக-எடுத்துக்கொண்டுபோய்விட,— பறவைகள்-பட்சிகள்—குடம்பைகண்டு-கூண்டில்(வந்து)பார்த்து— ஏங்கி-ஏக்கமுற்று—துண்டம்-மூக்கினலகில்—ஆர்-பொருந்திய —இரை-உணவு — சோர- சோர்ந்துவிழ—மண்டுநோயின்- மிகுந்தவியாகுலத்தினாலே— மறுகுதல்- சுழலுதலை—காணுமோ-(என்மகள்)காண்பளோ. எ-று. இதுவுமது (௬)

அரின் மிதித்திட் டதர்படப் பூம்பணை - *
மாமுறித்து மழை மதக் கைம்முக - *
வுரலடிப் பிறை யொண்மருப் பஞ்செவிக் *
கரி நடப்பக் கலங்கி யிரியுமோ. - - (௭)

(இ-ள்.) மழைமதம் - மழைபோல்சொரிகின்றமதத்தையும் —கைமுகம்- துதிக்கையையுடையமுகத்தையும்— உரலடி- உரலையொத்தகால்களையும் — பிறையொண்மருப்பு — பிறையையொத்தவொள்ளியதந்தங்களையும் — அஞ்செவி- அழகியகாதுகளையுமுடைய —கரி-மதயானைகள்— அரில்- தூறுகளை— அதர்பட-வழியாக— மிதித்திட்டு — பூம்பணை- பூக்களாற்சிறந்தகிளைகளையுடைய— மரமுறித்து-மரங்களைமுறித்து—நடப்ப-நடக்கக்கண்டு—கலங்கியிரியுமோ-(என்மகள்)அஞ்சியோடுவளோ. எ-று. - - - (௭)

பாற்கண்மென்பதம்வைத்துப்பதைக்குமோ *
சுரத்துமேனிதுவண்டுவெதும்பிநீ - *
ரிரக்குமோமகளென்செயுமோவெனத் - *
தரிக்கருந்துயர்தாயடைந்தேகினாள். - (௮)

(இ-ள்.) மகள்-என்மகளாகிய(மாயை)—பரற்கண்-பருக்கைக்கற்களின்மேல் — மென்பதம்- மெல்லியபாதங்களை— வைத்து— பதைக்குமோ - துடிப்பளோ—சுரத்து- பாலைநிலத்தில்— மேனிதுவண்டு-தேகந்தளர்ந்து—வெதும்பி-வாடி—நீரிரக்குமோ- தண்ணீர் கேட்பளோ— என்செயுமோவென - என்னவகைசெய்வளோவென்றெண்ணி— தாய்-அன்னையானவள் —தரிக்கரும்-பொறுத்தற்கரிய துயரடைந்தேகினாள்—துன்பமடைந்துசென்றனள். எ-று. (௮)

பொன்னை யன்ன புதல்விபொருட் டிவண் *
மன்னர் மன்னன் மனத்தில் வளர்ந்தெழு - *
மின்னல் காணவு மூமொழான் றிருந்ததென் - *
றுன்னி மாழ்கியவ் வூரர்பின் போயினர். - (௯)

(இ-ள்.) பொன்னையன்ன-திருமகளையொத்த—புதல்விபொருட்டு-மகளாகிய(மாயையின்)பொருட்டு—இவண்-இவ்விடத்து—மன்னர்மன்னன்-அரசர்க்கரசனாகிய(மமகாரனுடைய—மனத்தில் வளர்ந்தெழும்-மனத்திலதிகரித்தெழுகின்ற—இன்னல்காணவும்-துயரத்தைக்காணவும்—ஊமொழான்றிருந்ததென்று—உன்னி-எண்ணி—மாழ்கி-மயங்கி—அவ்வூரர்-அவ்வுனவசைமாநகரஜனங்கள்—பின்போயினர்-(அவ்வரசன்)பின்சென்றனர். எ-று. - (௯)

அயர்ந்து நிற்கு மரிவையைக் கண்டுநான் - *
முயன்று மெய்த்தவ முற்றும் பயின்றுனைப் *
பயந்த தற்குப் பயனன் றுதவினை - - *
நயந் தெமக்கெனத் தந்தை நவின்றனன் - (௰)

(இ-ள்.) தந்தை-பிதாவாகியமமகாரன்—அயர்ந்துநிற்கும்-சோர்வடைந்துநிற்கின்ற—அரிவையைக்கண்டு-மாயையைப்பார்த்து—நான்மெய்த்தவமுயன்று-நான்மெய்மையாகிய (பல) தவங்களையெத்தனித்து—முற்றும்பயின்று-(அவை) முழுதுஞ்செய்துமுடித்து—உனைப்பயந்ததற்கு-உன்னைப்பெற்றதற்கு—நயந்து-விஸ்வாசித்து—எமக்கு-எங்களுக்கு—பயனன்று-நல்லபிரயோசனத்தை—உதவினையென-உதவினாயென்று—நவின்றனன்-சொல்லினன். எ-று. - - - - - (௰)

என்னை நீங்கி யிழிதொழில் செய்பவன் - *
றன்னை நாடித் தலைமை யிழந்தெனோ - *
கன்னி நீகொடுங் காட்டில் வந்தாயென - *
வன்னை யோவென் றரற்றி யழுதனள். - (௰௧)

(இ-ள்.) அன்னை-தாயாகியமோகினி—கன்னி-கன்னிகையாகிய(மாயையே)—நீ—என்னைநீங்கி—இழிதொழில்செய்பவன்றன்னை-மத்தர்மடித்தலாகிய இழிதொழில்செய்கின்றவனை—நாடி-விரும்பி—தலைமையிழந்து-மஹாராஜபுத்ரியென்னுந் தலைமையையிழந்து—என்னோ-என்னகாரணத்தாலோ—கொடுங்காட்டில்-கொடி

ய காட்டினிடத்து—வந்தாயென-வந்தனையென்றுசொல்லி—ஓவெ ன்று—அரற்றி-புலம்பி—அழுதனள். எ-று. - (மக)

மகனு மல்லனவ் வல்லமன் மாயை நும் - ✻
மகளு மல்லள் வரைபுரை தோளினு - ✻
மிகலும் வாட்க ணரசியு நீயுமிங் - - ✻
ககலு மென்று விமலை யறைகுவாள். - (மஉ)

(இ-ள்.) வரைபுரைதோளினுய்-மலையையொத்ததோள்களையுடைய அரசனே—அவ்வல்லமன்—மகனுமல்லன் - மனிதனுமல்லன் —மாயை—நும்-உங்களுடைய—மகளுமல்லள்—(ஆதலால்)—இகலும்-பொருகின்ற — வாட்கண்- வாளையொத்தகண்களையுடைய—அரசியுநீயும்-பட்டமஹிஷியாகியமோகினியும்நீயும்—இங்கு-இவ்விடத்தினின்றும் —அகலுமென்று - நீங்குமென்று—விமலை—அறைகுவாள்-சொல்லுவள். எ-று. - - - (மஉ)

வினைப் பயன்கொள வேண்டின ரோரிடந் ✻
தனைப் பொருந்துறச் சம்பந்த மாத்திரத் ✻
தெனக் கினுரிவ னொன்றபி மானமொன் - ✻
றனைப் பொருந்தி யழிவ ரறிவிலார். - (மஙு)

(இ-ள்.) வினைப்பயன்கொள- (தாமுன்செய்தவிரு) வினைப்பயனையனுபவிக்க—வேண்டிநர்-விரும்பினவர்—ஓரிடந்தனை-(தமக்கு விதிக்கப்பட்ட) ஓரிடத்தை—பொருந்துற- அடைய—சம்பந்தமாத்திரத்து-அந்தத்தொடர்ச்சியளவினுலே—எனக்கினுரிவனொன்று - இவனெனக்கின்னமுறையினனொன்று—அபிமானமொன்றனைப் பொருந்தி - ஓரபிமானத்தை யடைந்து — அறிவிலார் — அழிவர் - வருந்துவர். எ-று. - - - - (மஙு)

தனைய ராகியுந் தந்தை தாயாகியு - - ✻
முனை யுறுத வுயிரிலை யாதலா - - ✻
வினையர் கேளிரினைய ரயலென - - ✻
நினைவு றேன்மிளிர் நெட்டிலை வேலினுய். (மச)

(இ-ள்.) மிளிர்நெட்டிலைவேலினுய் - பிரகாசிக்கின்ற நெடியவிலைபோன்றவேற்படைதாங்கியவரசனே— தனையராகியும்- (உனக்குப்) புத்திரராகியும்— தந்தைதாயாகியும் - தந்தையாகியுந்தாயாகியும்—உனையுறுதவுயிரிலை-உன்னைச்சேராதவுயிர(ிவ்வுலகி)லில்லை—ஆ

தலால்— -இனையர்கேளிர்-இன்றெனக்குஉறவர் — இனையபரயலென இன்றொலக்குஅன்னியமொன்று—நினைவுறேல்-நீநினையாதை.எ-று

வேனெடுங்கண் விமலை யிவைசொலப் - ✻
பான லங்கட் பனிமதி வாண்முகப் - ✻
பூந றுங்குழற் பொற்றொடி மாயைமுன் - ✻
றானடைந்தமை தந்தைக் குணர்த்தியே. (௰௫)

(இ-ள்.) வேனெடுங்கண்விமலை- வேலைப்போல்நீண்டகண்களையுடையவிமலை —இவைசொல-இந்நியாயங்களைச்சொல்லுகையில்— பானலங்கண்- நீலோற்பலமலரையொத்தகண்களையும் — பனிமதி வாண்முகம் - சீதளசந்திரனை யொத்த ஒளிபொருந்தியமுகத்தையும்—பூநறுங்குழல்- பூமாலிகையணிந்துமணநாறுகின்ற அளகத்தையும்,—பொற்றொடி- பொன்னாலாகியவளையலையுமுடைய—மாயை- மாயையானவள் — தந்தைக்கு - தன் பிதாவாகிய மமகார ராஜனுக்கு—முன்-பூர்வத்தில்—தானடைந்தமை-தான்கயிலாயத்திலிருந்து வந்தசெயலை— உணர்த்தி - அறிவித்து. எ-று. - (௰௫)

காவி யங்கட் கனியிதழ் மாதுமை - - ✻
யேவ வந்தவென் னெண்ண முடித்திலன் - ✻
போவ னங்கிப் புரிகுழ லோடுநா - ✻
னீவிர் நோவன்மி னென்னை நினைந்தெறு. (௰௬)

(இ-ள்.) காவியங்கண்- கருங்குவளைமலரையொத்த அழகாகிய கண்களையும்— கனியிதழ்- கொவ்வைக்கனியையொத்த அதரத்தையுமுடைய— மாதுமை- உமாதேவியானவள்— ஏவவந்த- அனுப்பவந்த — நான் — என்னெண்ணமுடித்திலேன் — (ஆதலால்) — இப்புரிகுழலோடும் - கட்டப்படுகின்ற கூந்தலையுடைய இந்த விமலையோடும் — போவனங்கு - அக்கயிலாயத்திற்குப் போவேன்— நீவிர்-நீங்கள்— என்னை நினைந்து—நோவன்மின்- வருந்தாதிர்கள்—எறு-என்றுசொல்லி எ-று. - - (௰௬)

விரைந் தெழுந்து விமலை யணங்கொடு - ✻
வருந்து நெஞ்சக மாயையக் காட்டுளோர் - ✻
பிரிந் தழுங்குரல் பின்றொடர்ந் தேகவே - ✻
பொருந் தருங்கயி லைத்தடம் போயினள். (௰௭)

(இ-ள்.) வருந்துநெஞ்சகமாயை- (பிரபுதேவர்தம்வசப்படா

மையின்பொருட்டு) வருந்துகின்ற மனத்தையுடைய மாயையானவள் — விரைந்தெழுந்து - சீக்கிரமாயெழுந்து — விமலையனைக்கொடு - விமலையென்னுமாதொடு — அக்காட்டுளோர் - அக்காட்டினிடத்து தன்பொருட்டுவந்திருந்தபரிசனங்கள் — பிரிந்தழுங்குரல் - பிரிவுற்று அழுகின்றசத்தம் — பின்றொடர்ந்தேக - பின்னேதொடர்ந்துசெல்ல — பொருந்தரும் - (சிவபுண்ணியமில்லாதவர்களால்) அடையக்கூடாத — கயிலைத்தடம் - கயிலைமலையினிடத்து — போயினள். எ-று.

அழுது வாய்விட் டரற்றிலன் றன்னுடல் - *
பழுதி யாடப் புரண்டிலன் மன்னவன் - *
பழுதி லாததன் பாவைகா ணாமையா - . *
லெழுது மோவிய மென்னநின் றனனோ . (௰௮)

(இ-ள்.) மன்னவன் - மமகாரராஜன் — பழுதிலாத — தன்பாவை - தன்புத்திரியானவள் — காணாமையால் - காணப்படாமையால் — அழுதுவாய்விட் டரற்றிலன் - வாய்திறந்துபுலம்பி அழாதவனாகியும் — தன்னுடல்புழுதியாடப்புரண்டிலன் - தனதுதேகமானது புழுதியிலாயப்புரளாதவனாகியும் — எழுதுமோவியமென்னநின்றான் - எழுதிய சித்திரம்போல (அசைவின்றி) நின்றனன். எ-று. ; (௰௮)

விழுவள் மீள வெழுவள் மெலிந்துளைந் - *
தழுவள் மேனி யசைந்து நிலக்கையா - *
லுழுவள் வாய்கொண் டுயிர்ப்ப ளிறப்பலென் *
றழுவள் கைநெரித் தேங்குவ ளன்னையே. (௰௯)

(இ-ள்.) அன்னை - தாயாகிய (மேகினி) — விழுவள் — மீள - திரும்பவும் — எழுவள் - எழுந்திருப்பள் — மெலிந்துளைந்தழுவள் - மனமிளைந்து இரங்கிஅழுவள் — மேனியசைந்து - சரீரந்தள்ளாடி — நிலங்கையாலுழுவள் - நிலத்தைக்கையால் துழவுவள் — வாய்கொண்டுயிர்ப்பள் - வாயால்மூச்சுவிடுவள் — இறப்பலென்றழுவள் - இறக்கக்கடவேனென்று அழாநிற்பள் — கைநெரித்தேங்குவள். எ-று. (௰௯)

பாடு மாதரும் பந்துங் கழங்குநின் - *
றாடு மாதரு மாது மரிவைய - - *
ரோடு மேவி யொருமகள் வாழ்ந்தவம் - *
மாடமாளிகை கண்டுயிர் வாழ்வரோ - (௨௰)

(இ-ள்.) பாடுமாதரும் - பாடுகின்ற மகளிரும் — பந்துங்கழங்குநி

னாடுமாதரும்-பந்துகளும் அம்மானைகளுங்கொண்டு(எதிர்நின்று) ஆடுகின்றமகளிரும் — ஆகும் - ஆகிய — அரிவையரோடு- அரிவைப்பருவமுடையமாதரோடு — மேவி இருந்து — ஒருமகள் - ஒப்பற்ற. என் மகளாகியவள் — வாழ்ந்தவம்மாடம் வாழ்ந்துகொண்டிருந்த அந்த மணிகாமாடத்தை — நானினிக்கண்டு - இனிநான் பார்த்து — உயிர்வாழ்வனோ - உயிரோடிருப்பனோ எ-று [இவளைக்காக்கின்றவர் இவளின் மேசநோதொன்றதறிவித்தற்கு அரிவையரென்றார்.]

துளிக்கும் வார்மதுச் சோலையும் வாவியும் *
பளிக்கு மாடமும் பாழ்பட வென்மகள் - *
களிகு மாரனுங் காட்டினு ளெம்மைவிட் *
டொளிக்கு மாறொரு சற்று முணர்ந்திலேன். (உக)

(இ-ள்) துளிக்கும்வார்மதுச்சோலையும்-மிகுந்ததேனைத்துளிக்கின்றசோலையும் - வாவியும்-தடாகங்களும் — பளிக்குமாடமும்-பளிங்கினாற்செய்தஉபரிகைகளும் — பாழ்பட பாழாகும்படி — என்மகள் — களிகுமாரன்- மாரன்கள்களித்தற்கிடமாகிய — இருங்காட்டினுள்-பெரியகாட்டினிடத்து — எம்மைவிட்டு-எங்களைவிட்டு — ஒளிக்குமாறு-ஒளிக்கும்வகையை — ஒருசற்றும்-சிறிதும் — உணர்ந்திலேன்.

என்னை நீவிட் டிருப்பினு மப்பொற்றொடி *
யுன்னை நான்விட் டுயிர்பிழை பேனென *
வன்னை வாய்விட் டரற்றின ளாயிடை - *
மின்ன னாருங் கதறினர் வேலைபோல். (உஉ)

(இ-ள்.) பொற்றொடி- பொன்னாற்செய்யப்பட்டவளைகளையுடையமாதே — என்னை — நீவிட்டு- நீபிரிந்து — இருப்பினும்- இருப்பாயாயினும் — உன்னை — நான்விட்டு- நான்பிரிந்து — உயிர்பிழைபேனென - உயிரோடிருப்பேனென்று — அன்னை - தாயாகிய (மோகினி) — வாய்விட்டரற்றினள்- வாய்விட்டுப்புலம்பினள் — ஆயிடை- அப்பொழுது — மின்னனாரும்- மின்னலையொத்தமாதர்களும் — வேலைபோல்-சமுத்திரகோஷம்போல — கதறினர் - புலம்பினர். எ-று.

வந்து வேந்தன் வழிமர பாரிய - - *
னுந்த மாமக னுண்மை நமக்குநான் - *
முந்து கூறில னேதுயர் மூழ்கிநீர் - - *
சிந்தை நோத றகாதெனச் செப்புவான். (உ௩)

(இ-ள்.) வேந்தன்வழி - மமகாரராசனுடையவம்சத்திற்கு — மாரியன் - பரம்பரையாய்வருகின்றஆசாரியன் — வந்தான் — நந்தமாமகள் - இலக்குமியையொத்தஉங்கள்புத்திரியினுடைய — நோன்மை - பெருமையை — நுமக்கு - உங்களுக்கு — நான்முந்துகூறிலனோ - ஆதியில்நான்சொல்லவில்லையோ — (சொல்லியிருந்தும்) — துயர்மூழ்கிநீர் - நீங்கள்துன்பத்திலழுந்தி — சிந்தைநோதறகாதென - மனம்வருந்துதல்தகாதென்று — செப்புவான் - சொல்லுவான். எ-று.

அருந்த வம்பல வாற்று மறிஞரும் - *
பொருந்த ருங்கயி லைக்குமின் போனமை *
தெரிந்து நெஞ்சந் தெளிய வறிந்துநீர் - *
வருந்துந் தன்மை மடமை மடமையே. (உச)

(இ-ள்.) அருந்தவம்பல - பலவாகிய அரியதவங்களை — ஆற்றுமறிஞரும் - செய்கின்றமுனிவரும் — பொருந்தருங்கயிலைக்கு - அடைதற்கரியகைலாசத்திற்கு — மின் - மின்னற் (கொடியையொத்த) மாதை — போனமை - அடைந்தவியல்பை — தெரிந்தும் - (பிரத்தியக்ஷமாகக்) கண்டும் — நெஞ்சந்தெளியவறிந்தும் - மனதிற்குச்சந்தேகமொழியவுணர்ந்தும் — நீர்வருந்துந்தன்மை — மடமைமடமையே - மிகுந்த அறியாமையேயாம். எ-று. - - (உச)

சிலைநுதற்பசுந் தேமொழி மாதுமை - *
கலை நுமக்குக் கவின்மக ளாகநீர் - - *
தலைமை பெற்றது சாலுமு மையினி - *
யுலகி னிற்பிற ரொப்பவ ரில்லையே. - (உரு)

(இ-ள்.) சிலைநுதல் - விற்போல் (வளைந்த) புருவங்களையும் — பசுந்தேமொழி - பசுமைபொருந்தியதேனைப்போல (மதுரமாகிய) வசனத்தையுமுடைய — மாதுமைகலை - உமாதேவியினுடையதமோகுணம்சம் — நுமக்கு - உங்களுக்கு — கவின்மகளாக - அழகியபுத்திரியாகும்படி — நீர்தலைமைபெற்றதுசாலும் - நீங்கள்தலைமைபெற்றதுபோதும் — உமையினியுலகினில் - இனியுலகத்தில்உங்களை — பிறரொப்பவரில்லை - ஒப்பவர்பிறரில்லை. எ-று. - - (உரு)

என்று கூறக் குரவ னிறைமகன் - - *
மன்றல் வாழ்க்கை மனையொடு துன்பொரீஇச் *
சென்று மாடத் திருநக ரிற்புகாக் - *

குன்றமாமதிற் கோயிலி னண்ணினான். - (உசு)

(இ-ள்.) என்றுகூறக்குரவன் - என்றுகுருவானவர்சொல்ல — இறைமகன் - மமகாரராஜன் — மன்றல்வாழ்க்கை - மங்கலம்பொருந்திய இல்வாழ்க்கைக்குரிய — மனையொடு - மனைவியர்கியமோகினியோடு — துன்பு - வியசனத்தை — ஒரீஇ - ஒழித்து — சென்று - திரும்பிப்போய் — மாடத்திருநகரில் - மாளிகைகள்நிறைந்துசெல்வமிகுந்ததனதுநகரத்தில் — புகா - புகுந்து — குன்றமாமதில் — மலையைப்போல (அளவிடப்படாமையுந்திண்மைமுதலியவுமுடைய) பெருமைபொருந்திய மதிலாற்சூழப்பட்ட — கோயிலினண்ணினான் - அரண்மனையிலடைந்தனன். எ - று. (உசு)

(வேறு.)

கயிலையில் விமலை யோடுங் கவிரிதழ் மாயை சென்று *
வியனில மதனிற் றன்னை விடுத்த ஞான்றென்ன வானோர் *
பயிலவை தன்னிற் புக்குப் பரனையு மிமய மீன்ற *
மயிலிய றனையும் வாழ்த்தி வணங்கியங் கருகுநின்றாள். (உஎ)

(இ-ள்) கவிரிதழ்மாயை - முருக்கம்பூவையொத்தஅதரத்தையுடையமாயையானவள் — விமலையோடும் — கயிலையில் — சென்று - போய் — வியல் - விசாலமாகிய — நிலமதனில் - பூமியினிடத்தில் — தன்னைவிடுத்தஞான்றென்ன - தன்னைஅனுப்பியநாளிலிருந்ததுபோல — வானோர்பயிலவைதன்னில் - தேவர்கள்நிறைந்திருக்கின்றசபையில் — புக்கு - புகுந்து — பரனையும் - பரமசிவனையும் — இமயமீன்றமயிலியறனையும் - மலையரசன்பெற்றமயிலைப்போலுஞ்சாயலையுடையவுமையையும் — வாழ்த்திவணங்கி - துதித்துப்பணிந்து — அங்கருகுநின்றாள் - அங்கு (உமையவள்) சமீபத்தில்நின்றனள். எ - று. (உஎ)

பொலிவழி வதனங்கண்ட போதேயம் மாயை நெஞ்சின் *
மெலிவினை யறிந்துமன்னை வினவலுஞ் சூள்கொண்டேகி *
மலர்தலை யுலகிற் றன்றுன் மடங்கிய வாறனைத்து *
நலியுநா ணடைவருந்தி நவின்றனள் குறிப்பிற்றேன்ற. (உஅ)

(இ-ள்.) அன்னை - தாயாகியஉமாதேவி — அம்மாயை - அந்தமாயையினது — பொலிவழிவதனம் - மலர்ச்சிநீங்கியமுகத்தை — கண்டபோதே — நெஞ்சின்மெலிவினையறிந்தும் - மனவாட்டத்தைஅறிந்தும் — வினவலும் - (நீபோனகாரியமென்னவாயிற்றென்று) கேட்

டனும்—(அவள்)—சூள்கொண்டு—சபதம்பண்ணிக்கொண்டு—மலர்தலையுலகில் - பரந்தவிடத்தையுடைய பூலோகத்தில் — எகி- போய்— தான்முன்மயங்கியவாறனைத்தும்— குறிப்பிற்றோன்ற குறிப்பினால்வெளிப்படும்படி—நலியுநாணட - வருத்துகின்றநாணமானதுவருத்த —வருந்தி— நவின்றனள் - சொல்லினாள். எ-று. (உ௮)

நன்னக மகள்கேட் டுள்ள நாணுபு முகங் கவிழ்ந்தாள் ❋
பன்னக சயனனாதி பண்ணவர் நெருங்க வைக்கண் ❋
முன்னகை செய் தாதிய முப்புர மாளச் செய்தான் ❋
புன்னகை புரிந்தான் பங்கிற் புரிகுழல் செருக்குமாள. (உ௯)

(இ-ள்) நன்னகமகள்கேட்டு- நல்லமலையரையனுடைய மகளாகிய உமாதேவிகேட்டு—உள்ளநாணுபு-மனநாணி—முகங்கவிழ்ந்தாள் -முகத்தைக்கவிழ்த்துக்கொண்டாள்—பன்னகசயனனாதி -சர்ப்பசயனனாகியதிருமால்முதலாகிய—பண்ணவர் -தேவர்கள்— நெருங்கு - நெருங்குகின்ற — அவைக்கண் - சபையினிடத்தில்— முன்னகைசெய்து-ஆதியில்நகைத்து—தீயமுப்புரம் - கொடுமையையுடையதிரிபுரங்கள் — மாளச்செய்தான் - மாண்டுபோகச்செய்தபரமசிவன்—பங்கிற்புரிகுழல் - தன்னிடதுபாகத்திலிருக்கின்றகட்டப்பட்டஅளகத்தையுடைய உமாதேவியினது —செருக்குமாள - செருக்கு அழிய — புன்னகைபுரிந்தான் - புன்சிரிப்புச்செய்தனன். எ-று. ❋

அளியனென் றுனக்கு நான்சொ லல்லமனரிய னோமற் ❋
றெளியனோ வுரைத்திநீயென் றிலங்கயி லெறிதலைபோல் ❋
வெளியபுன் முறுவல்செய்ய விமலன்வெண் மதியங்கண்ட ❋
நளினமென் மலர்போலென்றாய் நகைமுகமொடுங்கினாளால். (௩௰)

(இ-ள்.) விமலன் - நிர்மலனாகியபரமசிவன்— அளியனென்று நான்சொல் - (அன்பருக்கு) அன்பனென்று நான்சொல்லிய — அல்லமன் — உனக்கு — அரியனோ — எளியனோ— உரைத்திநீயென்று - நீசொல்லென்று— இலங்கயிலெறிதலைபோல் - பிரகாசிக்கின்றவேலினாலெறிந்தாற்போல் — வெளியபுன்முறுவல்செய்ய - வெண்மையாகிய புன்சிரிப்புச்செய்ய—என்றாய் -எனதுதாயாகிய உமாதேவி— வெண்மதியங்கண்ட - வெண்மையாகியசந்திரனைக்கண்ட—நளினமென்மலர்போல்-மெல்லியதாமரைமலரைப்போல்—நகைமுகமொடுங்கினாள் - ஒளிபொருந்தியமுகம்வாடினாள், எ-று. மற்று-ஆல்-அசைநிலை.

போக்கரும் வலிபுகன்று போய்வரு மாயை சொன்ன *
வாக்கினில் வருந்துவேனை வள்ளனீ நகைசெய் தெள்ளல் *
மூக்கிலிமுகத்தின்முன்னர்முகுரங்காட்டுதல்போன்மென்ன *
மீக்கிளரிமயமீன்ற மெல்லியன் மெலிந்துசொன்னாள் (௫௧)

(இ-ள்) வள்ளல் - (அடியர்வேண்டியயாவுந் தடையின்றியருளுகின்றஇறைவனே — போக்கரும்வலிபுகன்று - நீக்குதற்கரியசபதமுஞ் சொல்லி — போய்வருமாயை - போய்வந்தமாயையானவள் — சொன்னவாக்கினில் - சொன்னவசனத்தில் — வருந்துவேனை - வருந்துகின்றஎன்னை — நீநகைசெய்தெள்ளல் - நீநகைத்துப் பரிஹாசஞ்செய்தல் — மூக்கிலி - மூக்கில்லாதவனுடைய — முகத்தின்முன்னர் — முகுரங்காட்டுதல்போலும் கண்ணாடிகாட்டுதலையொக்கும் — என்ன - என்று — மீக்கிளரிமயமீன்றமெல்லியல் — மேலாக (வுயர்ந்து) பிரகாசிக்கின்ற இமயமலைபெற்றமெல்லிய இயல்பினையுடைய உமாதேவியானவள் — மெலிந்து - வாட்டமுற்று — சொன்னாள். எ-று. (௫௧)

நடம்பயிலெந்தை மங்கை நாணினால் வருந்தினாளென் *
றடைந்தருள் சொல்வன்ஞால மலைக்குமம் மாயைசூளா *
னெடுந்தகை முன்னர்ச்சென்ற நிலையேநன் றாடுகொல்வோன *
மடங்கன்முன் வெல்வேனென்று வருகலேயாற்றலன்றே. (௫௨)

(இ-ள்.) நடம்பயிலெந்தை - நடனஞ்செய்கின்றஎமக்குத்தந்தையாகியபரமசிவன் — மங்கை - உமாதேவியானவள் — நாணினால்வருந்தினாளென்று — அடைந்தருள்சொல்வன் - கிருபையடைந்துசொல்லுவன் — ஞாலமலைக்குமம்மாயை - உலகின்கண்ணுள்ளோரைஅலைக்கின்றஅந்தமாயையானவள் — சூளால் - சபதத்தால் — நெடுந்தகைமுன்னஞ் சென்றநிலையேநன்று - நெடியதகைமையையுடையஅல்லயனுக்குமுன்புபோனநிலையேவிசேஷமாகும் (அதெவ்வாறெனின்) — ஆடுகொல்வோன் - ஆடுகளைக்கொலைசெய்பவனொருவன் — மடங்கன்முன் - சிங்கத்தின்முன் — வெல்வேனென்று - அதனைவெல்லுவேனென்று — வருதலே — ஆற்றலன்றே - பெருமையல்லவோ. எ-று (௫௨)

அல்லமன் பெருமையெல்லா மனைவரு மறிந்துகொள்ள *
நல்லெழின் மலைமடந்தாய் நன்குணர்த்தினை நீயென்று - *
சொல்லுநரன்றி நின்னை நிந்தனை சொல்லவல்லா - *
ரில்லையென் றியம்பயாவு மீன்றவ ளியம்புகின்றாள். (௫௩)

(இ-ள்.) நல்லெழில்மலைமடந்தாய் - சிறந்த அழகினையுடையமலையரசன்புத்திரியாகிய உமையவளே — அல்லமன் பெருமையெல்லாம் — அனைவரும் - யாவரும் — அறிந்துகொள்ள — நமக்குணர்த்தனை நீயென்று - நீ நன்றாக அறிவித்தனையென்று — சொல்லுநரன்றி - சொல்பவரல்லாமல — நின்னை - உன்னை — நிந்தனைசொல்லவல்லார் - நிந்தனைசொல்ல வல்லவர் — (ஒருவரும்) — இல்லையென்று — இயம்ப - சொல்ல — யாவுமீன்றவள் - (சராசரங்களாகிய) எல்லாவற்றையும் பெற்றவளாகிய (உமாதேவி) — இயம்புகின்றாள் - சொல்லுகின்றாள்.

பொறியிலியேன்செய் திமை பொறுத்தருள்புரிந்துமெய்ம்மை
யறிவருள் குரவனாகு மல்லமன் றன்னைக்காணு
நெறியருள் புரிதியென்ன நிரைவளை வணங்கிக்கூற
மறிமழு வமர்ந்திருக்கு மலர்க்கைவா னவனுரைப்பான். (௯௪)

(இ-ள்.) பொறியிலியேன் செய் - அறிவில்லாதவளாகிய நான்செய்த — திமைபொறுத்து - கொடுமையைப்பொறுத்து — அருள்புரிந்து - கிருபைசெய்து — மெய்ம்மையறிவருள் - உண்மையாகிய (ஞானத்தை) அருளிச்செய்கின்ற — குரவனாகும் - ஆசிரியனாகிய — அல்லமன் றன்னைக்காணும் - அல்லமனைக்கண்டறியத்தக்க — நெறியருள்புரிதியென்ன - மார்க்கத்தை (அடியேனுக்கு) அருளிச்செய்யென்று — நிரைவளை - வரிசையாக அணிந்தவளையலையுடையஉமாதேவி — வணங்கிக்கூற - தொழுதுசொல்ல — மறிமழு - மானுமழுவும் — அமர்ந்திருக்கும் - பொருந்தியிருக்கும் — மலர்க்கைவானவன் - தாமரைமலரையொத்த திருக்கரங்களையுடையபரமசிவன் — உரைப்பான் - சொல்லுவான். எ-று. (௯௪)

மத்தம தாறுகுணத்து மாயையை விடுத்தவாற்று
னித்திய குரவன்றன்னை நீயறிந் திலையணங்கே
சத்துவ கலைமடந்தை தனையினி விடுத்தியாயிற்
கைத்தல நெல்லிபோலக் காண்குவை யவனையென்றான். (௯௫)

(இ-ள்.) அணங்கே - உமாதேவியே — மத்தமதாறுகுணத்து - மயக்கமிகுந்த குணத்தையுடைய — மாயையை — விடுத்தவாற்றால் - அனுப்பியபடியால் — நித்தியகுரவன்றன்னை - எக்காலத்திலுமுள்ள அல்லமனாகியகுருபரனை — நீயறிந்திலை — சத்துவகலைமடந்தைதனை - சத்துவகுணமசமாகியமாதினை — இனி — விடுத்தியாயின் - அனு

ப்புவையாகில் — கைத்தலநெல்லிபோல - உள்ளங்கைநெல்லிக்கனி போல — காண்குவையவனையென்றான் - அவனைக்காண்பாயென்றான்.

மிடியட விறப்பவென்று மேவுமோரிடத்துச்செம்பொன் *
குடமொடு கண்டவன்போற் கொலைசெய்நாணுறந்துவந்தா *
துடியிடை யுமைபெம்மானைத் தொழுதுசத்துவவணங்கப் *
படிமிசை யலமற்காண்பான் செல்கெனப் பணித்தாளன்றே (௫௬)

(இ-ள்.) மிடியட - தரித்திரந்தன்னைவருத்துகையால் — இறப்பலென்று - இறக்கக்கடவேனென்று — மேவுமோரிடத்தில் - செல்லுகின்ற வோரிடத்தில் — செம்பொன் - செம்பொன்னை — குடமொடு கண்டவன்போல் - குடத்தோடிருக்கக்கண்ட தரித்திரனைப்போ — துடியிடையுமை - உடுக்கைபோலும் இடையையுடைய உமையவள் — கொலைசெய்நாணுறந்து - கொல்லுதலைசெய்கின்றநாணத்தைவிட்டு — உவந்து - மகிழ்ந்து — எமமானைத்தொழுது - எம்முடைய இறைவனாகிய பரமசிவனைவணங்கி — சத்துவவணங்கை - சத்துவகுணமடந்தையை — அலமற்காண்பான் - அல்லமனைக்கண்டறியும்பொருட்டு — படிமிசை - பூமியினிடத்தில — செல்கெனப்பணித்தாள் - போவென்றுசொல்லினள் எ-று. அன்று-ஏ அசைநிலை (௫௬)

அப்பொழு தருகுநின்ற வருணந்து தேவனம்மே -*
யொப்பரும் பத்தியென்னு மஞ்சன மொன்றுண்டாயிற் *
செப்பரு ஞானனந்த வல்லமதேவனென்னும் - *
வைப்பினை யெளிதுகாண லாமென மகிழ்ந்துசொன்னான் (௫௭)

(இ-ள்) அப்பொழுது — அருகுநின்ற - சமீபத்தில்நின்ற — அருணந்துதேவன் - கிருபையுடையநந்திதேவன் — அம்மே - தாயே — ஒப்பரும் - ஒப்பில்லாத — பத்தியென்னும - பக்தியென்றுசொல்லப்படுகிற — அஞ்சனமொன்றுண்டாயின் — செப்பரும - சொல்லுதற்கரிய — ஞானனந்தம் - ஞானானந்தஸ்வரூபியாகிய — அல்லமதேவனென்னும் — வைப்பினை - நிக்ஷேபத்தை — எளிதுகாணலாமென - எளிதிற்காணலாமென்று — மகிழ்ந்துசொன்னான் எ-று. - (௫௭)

அழிவரு நிதியவைப்பை யஞ்சனங்கொண்டுகாணும் / - *
விழியுடை யவன்போன் ஞான மெய்க்குர வனைத்தான்கண்டு *
சழிமய லன்பர்காணக் காட்டுவோ னிவனென்னை மெற்மை *
வழிவழி யடிமைகொள்ளும் வள்ளனந்தியைப்புகழ்ந்து. (௫௮)

(இ-ள்.) எமமைவழிவழியடிமைகொள்ளும் - எங்களைப்பரம்பரா

யாக அடிமைகொள்ளுகின்ற — வள்ளல் - தாதாவாகிய பரமசிவன் — அரிவருநிதியவைப்பை - அழிவில்லாத நிக்ஷேபத்தை — அஞ்சனங் கொண்டுகாணும் - அஞ்சனத்தைக்கொண்டு அறிகின்ற — விழியுடையவனைப்போல் - நேத்ரத்தையுடையவனைப்போல — ஞானமெய்க்குரவனைத்தான்கண்டு - தான் உண்மையாகிய ஞானசாரியனை முன்கண்டு — சுழிமயலன்பர் - மயக்கநீங்கியசரணர் — காண - காணும்படி — காட்டுவோன் - தெரிவிப்போன் — இவனென்று — நந்தியை - நந்திதேவரை — புகழ்ந்து - சிலாகித்து. எ-று. - (௫௮)

சத்தியால் யான்பிணித்த தளைதனைத் தனது தூய - ' *
பத்தியா லவிழ்க்க வல்லோன் பார்க்கினிந் நந்தியேதா *
னித்தினால் விலங்குபூட்டு மிறைவனே விடுவிப்பானே - * ௫௯
மெய்த்தவா ரருளினோன்யார் விளம்புக வென்றுசொல்வான

(இ-ள்.) சத்தியால்யான்பிணித்த - நான் என்னுடையமாயா சத்தியாற்கட்டிய — தளை தனை - பந்தத்தை — தனது — தூய - பரிசுத்தமாகிய — பத்தியால் — அவிழ்க்கவல்லோன் - விடுவிக்கவல்லவன் — பார்க்கின் - ஆலோசித்துப்பார்க்கில் — இந்நந்தியேதான் - இந்தநந்திதேவனேயாகும் — இத்தினால் - இந்தக்காரணத்தால் — விலங்குபூட்டுமிறைவனே - (ஒருவற்கு) தளையிடுகின்ற அரசனே — விடுவிப்பானே அதைவிடுவிக்கிறவனே — மெய்த்தவாரருளினோன்யார் - உண்மையாகிய நிறைந்த அருளையுடையவன்யார் — விளம்புக - சொல்லுக — என்றுசொல்வான் எ-று இத்திருமெலன்பது விரித்தலவிகாரம்.

அல்லமனென்னுஞான வானையை யகப்படுத்த - *
வல்லவொண் பார்வைநீயே யாதலான் மண்ணிற்போகி * ௬௰
யெல்லையி லன்பர்நெஞ்சத் தின்பருணந்தியென்று *
சொல்லின னுயிரிற்றோன்றாத் துணையென விருக்கும்பெம்மான்.

(இ-ள்.) நந்தி - நந்திதேவனே — அல்லமனென்னும் — ஞானவானையையகப்படுத்தவல்ல - ஞானசொரூபமாகியயானையையகப்படச்செய்யவல்ல — ஒண்பார்வை - அறிவுடையபார்வைமிருகம — நீயேயாதலால் — மண்ணிற்போகி - பூமியினிடத்திற்சென்று — எல்லையிலன்பர்நெஞ்சத்து - அளவில்லாதஅடியார்களுடையமனத்தில் — இன்பருளென்று - இன்பத்தைஅருளுகவென்று — உயிரிற்றோன்றாத்துணையென - உயிர்கள்தோறும் வெளிப்படாததுணையாக — இருக்கும்பெம்மான் - இருக்கின்றபரமசிவன் — சொல்லினன். எ-று. (௬௰)

அந்நிவண் ணத்தெங்கோமா னருளிறை லின்னகூறச் - *
சுந்தரி தனக்குமெட்டாத் தூபவன் றனேககாண *
நந்திவல லவமேருவென்று நகைசெய்து கணங்கடம்முள் *
வந்தொருசிலருரைப்ப மங்கைபங் காளன்சொல்வான் (சாக)

(இ-ள்) அந்நுவண்ண தெங்கோமான் - சந்தியாகாலத்தெஞ்வானம் போலும் நிறத்தையுடைய எமதிறைவனுகிய பரமசிவன் — அருளி ருலின்னகூற - கிருபையினுலேஇத்தன்மையவாகியவசனங்களைச்சொல்ல — கணங்கடம்முள் - சிவகணங்களுள் — வந்தொருசிலர் - சிலர்வந்து — நகைசெய்து — சுந்தரிதனக்குமெட்டாத்தூபவன்றனை - திரிபுரசுந்தரிய உமைக்குமெட்டாத நிருமலனுகிய அவலமனை — காணநந்திவல்லவமேருவென்று - நந்திதேவன் அறியவல்லவனேயென்று — உரைப்ப - சொல்ல — மங்கைபங்காளன் - உமைபாகனுகிய பரமசிவன் - சொல்வான் எ-று. - (சாஐ)

நந்தியென் றனேயுணர்ந்தா னுனவன் றனேயுணர்ந்தேன் *
சிந்தைசெய் தெம்மை நீவிர் செளிவுற வறிகிலீரென் *
றெந்தையெம்பெருமான்கூற விகழ்ந்துரை செய்தோரெல்லாம்
வெந்துயர்கொண்டுநின்றார் மீளவுமவிமல சொல்வான்.(சாஉ)

(இ-ள்) நந்தியென்றனேயுணர்ந்தான் - நந்திதேவன் என்னை (நிலைமையை) அறிந்திருக்கின்றான் — நானவன்றனேயுணர்ந்தேன் - நானவனை (வல்லமையை) அறிந்திருக்கின்றேன் — சிந்தைசெய்தெமமைநீவிர் நீங்களெம்மைத்தியானித்து — தெளிவுறவறிகிலீரென்று - தெளிவுபொருந்த அறியீர்களென்று — எந்தையெம்பெருமான்கூற - எம்முடையதந்தையாகிய இறைவன்சொல்ல — இகழ்ந்துரைசெய்தோரெல்லாம் - நந்திதேவனை யிகழ்ந்துசொல்லிய கணங்களெல்லாம் — வெந்துயர்கொண்டுநின்றார் கொடியதுயரடைந்து நின்றார்கள் — மீளவுமவிமலன்சொல்வான் - பின்னும்பரமசிவன்சொல்லுவான். எ-று.

மாசறு நந்திபத்தி வார்த்தையா லறியீர் நீவிர் - *
காசினி யதனிற்சென்று கண்களா லமையக்கண்டு *
பேசுதிர் பின்னொன்று பெருந்தகை நந்திதன்றே - *
டசனென் கணங்கடம்மை யேயின னருளினேனே. (சாரு)

(இ-ள்) மாசறுநந்திபத்து - குற்றமற்ற நந்திதேவனுடைய பக்தியை — வார்த்தையாலறியீர்நீவிர் - (நாம்சொல்லும்) வசனத்தினுலே நீங்களறியமாட்டீர்கள் (ஆகையால்) — காசினியதனிற்சென்று - பூலோகத்திற்போய் (அவதரித்து) — கண்களாலமையக்கண்டு - (உங்கள்) கண்

களால் தெளிவாகக்கண்டு — பேசுதிர்பின்னரொன்று - பின்பு(வந்து) சொல்லுங்களென்று — பெருந்தகைநந்திதன்னோடு - பெரிய தகைமையையுடைய நந்திதேவனோடு — ஒண்கணங்கடம்மை - ப்ரசித்தமாகிய சிவகணங்களை — ஈசன் - பரமசிவன் — ஏயினனருளினனே - கிருபையினாலே அனுப்பினான். எ-று. - - (சங)

கண்ணுதலருளாலேவுங் கணங்களுட்டலைமைபெற்றோர் *
மண்ணுலகதனில்வேணுமிடவளம்பதிதோறும்வந்து *
நண்ணினருலகர்கண்ணினராவடிவாகத்தோன்ற - *
வெண்ணுறின்னெழுநூற்றின்மேலெழுபத்தொன்றாகுமெண்ணார்

(இ-ள்.) கண்ணுதலருளாலேவும் - நெற்றிக்கண்ணையுடைய பரமசிவன்கிருபையினாலேஅனுப்பப்பட்ட — கணங்களுட்டலைமைபெற்றோர் - சிவகணங்களுள் தலைமைபெற்றவர்கள் — மண்ணுலகதனில் - பூலோகத்தில் — வேண்டும்வளம்பதிதோறும் - தங்களுக்குவிருப்பமாகிய வளம்பொருந்திய நகரங்கள்தோறும் — உலகர்கண்ணினராவடிவாகத்தோன்ற - உலகத்திலுள்ள மானிடர்கண்களுக்கு மானிடராகத்தோன்றும்படி — வந்துநண்ணினர் வந்துஅவதரித்தனர் — எண்ணுறின் - (அவர்களைஎத்துணையென) எண்ணத்தொடங்கில் — எழுநூற்றின்மேலெழுபத்தொன்றாகுமெண்ணார் - எழுநூற்றெழுபத்தொன்றாகுமெண்ணினையுடையார் எ-று. (சச)

நந்தியென்கின்றஞானஞாயிறு நிலத்துதிப்பின் - *
முந்துறுமமணனொன்னு மூடுவல்லிருள்கெட்டோடுஞ் *
சந்திரமௌலி சீர்வெண்டாமரைமலருமென்று - *
மிந்திரன்முதலாயுள்ள விமையவர் மனமகிழ்ந்தார். (சரு)

(இ-ள்.) நந்தியென்கின்றஞானஞாயிறு - நந்திதேவனென்றுசொல்லப்படுகின்றஞானசூரியன் — நிலத்துதிப்பின் - பூலோகத்தில் உதையமாகில் — முந்துறுமமணனொன்னும் - அஞ்ஞானத்தாற்சிறந்த சமணனொன்றுசொல்லப்பட்ட — மூடுவல்லிருள்கெட்டோடும் - மூடிக்கொண்டிருக்கப்பட்ட வலியஇருள்அழிந்துபோய்விடும் — சந்திரமௌலி - பிறையணிந்த சடையையுடைய பரமசிவனது — சீர்வெண்டாமரைமலருமென்று - புகழாகிய வெண்டாமரைமலர் மலருமென்று — இந்திரன்முதலாயுள்ள - தேவேந்திரன் முதலாயுள்ள — இமையவர் - தேவர்கள் — மனமகிழ்ந்தார். எ-று. - (சரு)

ஆ கதி-அ-க்கு, திருவிருத்தங்கள்-சஅக.

வசவண்ணர்வந்தகதி, முற்றிற்று.

ஒன்பதாவது -

அக்கமாதேவியுற்பத்திகதி.

(வேறு.)

புரஞ்சுடு சிறுநகைப் புனிதன் பாலமர்
கருந்தடங் கண்ணினி தன் கலையு நந்தியும்
அருஞ்சனை நாரதரு மக னிலத்திடை
வருந்திற மறிந்தவா வகுத்துக் கூறுவாம். (௧)

பெடையொடு சுரும்பினம் பெரி திரைந்திடக்
கடிசட மளவுவாய்க் காவி னேடியே
மடையுடை மதுமழை மலர்பெய் சோலைசூழ்
உடுதடை யெனுநக ரொன்றுண் டாயிடை. (௨)

நம்மையென் பனவெலா முடைய நான்மறைப்
புன்மையென் பனவெலாம் பொருந்து றானெனுந்
தம்மைதன் பெயரினு லறியத் தக்கவன்
நின்மல னெனவொரு நிகரி லானுளன். (௩)

அவனெழின் மனையவ ளாடகத் திணைச்
சுவணமென் குதலெனச் சுமதி யென்பவள்
தவநிலை தன்னினுந் தலைமைத் தென்னவே
யுவமையி லில்லறத் தொழுகு நீர்மையாள். (௪)

தூநிரு மலனுக்கச் சுமதி தன்னிடைத்
தாமொரு மகளெனச் சார்ந்து தோன்றினாள்
ஆனுயர் கொடியினே னங்கை தாங்குரு
மானுயர் சத்துவ கலை மடந்தையே. (௫)

மதிபெறு கடலென மகளை யீன்றவர்
நதிபெறு சடைமுடி நம்பன் பாலுறு
கதிபெறு மதிநுதற் கரும்பைப் பெற்றநற்
றுதிபெறு மலையென மகிழ்ச்சி துன்னினார். (௬)

நெறிமுறை நிருமல னீறு சாத்தியே
யறிவொரு மஞ்செழுத் தறைந்து மெய்யுணர்

குறியினைத் தரித்தனன் குழவி யாகிய - *
பொறிநிகர் வுறுமொரு புதல்விக் கென்பவே. (எ)

இந்துவார் சடையிறை ணிடத்தளே யெனுஞ்
சிந்தைப்பான் மகளையா தேவி யென்றொரு *
சந்தநா மங்கொடு தான்மைழத் தனன் - *
தந்தையா தற்குநற் றவம் புரிந்தவன். - (அ)

அறிவருளாதரவடக்கம்வாய்மைமெய்த் - *
துறவுநல்லொழுக்கமேதூய்மையென்றிவை *
யுறவொடு குழவியா யுடன் வளர்ந்திட - *
மறுவறு சுமதிதன் மகள் வளர்ந்தனள். (௯)

வாடிய மருங்குலம் மாயை தோன்றுநாள் *
கோடிய சிலைகொடு தவங் குலைப்பவே - *
போடிய மதனம்மா தேவி யோங்குநாள் *
வீடிய சிலையுடைய் வீழ்ந்து மாழ்கினான் (௰)

விழுந்தன கொடியதீ வினைப்பரப்பெலாம் *
எழுந்தன நல்லறம் யாவுந் திங்களாய் - *
கொழுந்தென நிருமலன் குமரி யோங்குநாள் *
முழங்கின சிவாகம முற்று மெங்குமே. (௰க)

(வேறு)

சுங்குமா தேவி யின்னண மிருப்ப வெம்பிரா னேவிய கணங்கள், தாங்கள் வேண்டிய வொண் பதிதொறு முன்செய் தவத்தர்பா லன் மக வாகித், நிங்கிலாச் சித்த ராமையன் மாச்சி தேவனென் றிடுபெ யர் முதலா, ஐந்து நாமங்கள் வேறு வேறுறக் கொண் டுற்றனர் நற்ற வ முயன்று. - - - - (௰உ)

பயகுற்றமிலியசங்கரபூசைபல்வகைநெறிப்படவிபற்றிச் செய ற்கருஞ் செய்கை செய்தவரிருந்தார் தென்றிசைக் கயிலைபோற் சிற க்க, மயக்குறுமமண வல்லிருண் மெலிய வயிணவ மெனுமுடு மழு ங்க, விபக்குறுசைவமலர நன்னந்தி வெய்யவனுதித்தமைவிரிப்பாம்.

வாயின்மண்ணிட்டுக் கொண்டவன் றன்னை மதித்துநன் னுதலின் மண்ணிடாமற், பாயும்வெண் டிரையிற் றுயில்பவன் றனக்குப் பரி ந்தியொன் றளித்தருண் முக்க, ணயகன்றனையே கருதிவெண் ணீற்று னன்னுதல் வீதியை யணியுந், தூயநன் மறையோர் தமக்கிடமாகு ந் துரிசிலா விங்குளா புரியே. - - - (௰௩)

கதிர்விளைசெந்நெற்காடுசூழ்கரும்புகரும்புசூழ்கதலியங்கதுசூழ், புதுநறும்பாளைக்கமுகதுசூழ்முட்புடைப்பசுங்காயதெங்கதுசூழ், முதிர்கனித்தேமாந்தண்பொழிலயார்ப்பார்க்குயர்வுறுதுயர்மிடி புகாம, லதிர்முரசியம்பும் வீதியந்நகரிற் கணிகள்வைத் திடுபடைகாட்டும்.

விருந்தினுக்கிடுவா ரன்னமந்நகரின் வேதியர்மடந்தைய ரெல்லா, மொருந்துமன்னதீதிற்கிடுவனவிருந்து புனல்வயற்செங்கமலங்கள், வருந்துநுண்ணிடைநன்மாதர்கைக்கமலர்க்கு வண்டினைக்கொடுப்பர்பேரின்பந், தருந்தனிநகர்சூழ் தடங்கள்வண்டிற்குத் தாண்மலர் கொடுத்திடுமன்றே. - - - - (௧௬)

இந்நகர்வாழுமறையவர்செய்யும் யாகதூமம்படிந்தன்றே, பொன்னகர் வாழ்நர் நிறைந்தவாயுளராய்ப் பொருந்துத லிந்நகர்மறையோ, ருன்னருமனுவானெருப்பினைவளர்த்திடவொழுகுநீர் காட்டுநின்றிப், பின்றொருசெயலாற் கலியுகந்தன்னிற் பெருகுநீர் காணுறப்படுமோ. - - - - - (௧௭)

இனையமாநகரினந்தணர்க்கெல்லாமிறைமைபூண் டுளனொருமறையோ, னினைவெலாமரன்றனினுமுணாவெல்லாநிருமலன் றனதுயிலுஞ்செய்யும், வினையெலாமவன்பூசனையினும்வைத்தோன் வேதமுமொழுக்கமும்வல்லான், மனையுளானெனினுந்துறந்தவர்க்கொப்பான்மற் றவனுமமாதரசன். - - - - (௧௮)

திருந்தியவனையான்றேவிதன்னாமஞ்செப்பின் மாதாம்பிகையென்பா, ளருந்ததிமுதலாங்கற்புடையார்தமருநிலை யூறின்றிமுற்ற, நிரந்தரமவளைக்கைகுவித்திறைஞ்சிநினைந்துபின்பாயலிற்படுப்பார் கருந்தடங்கயற்கட்பூங்கொடியனையார்கள் கற்பினையாவரோபுகல்வார். (௧௯)

பூங்கொடியனமாதாம்பிகைபெருமைபுனைந்துரை யன்றுபட்டாங்கே, யோங்கியவபரசிவனெனவேதமுரைத்திடு மருணந்திவந்தான், றுங்குறவவடன்வயிற்றிடையதனாற் றக்கவர்தகவிலரென்ப, தாங்கவர்பயந்தபுதல்வனாற்றெளியவறிமினென் றறைகுவர்பெரியோர். (௨௰)

ஐந்தொழிலொருவன்றிருவுளமகிழ மறுதொழிலாளன்மாதரசன், பைந்தொடிகொழுநற்றொழுதெழுதொழிலாள் பரிந்துதீ வளர்ப்பவன்மறையோன், செந்திருவனையாள்விருந்தினர்வயிற்றிற் றீயவிப்பவளிவர்பெருமை, நந்தெழின்மலரோன்சொன்மகளிருக்கு நாவினும்புகன்றிடப்படாதே. - - - (௨௧)

இன்னமாதரசன்றேவிதன்வயிற்றினிவ்வுலகெலாஞ்செய்புண்ணிய
த்தான், மன்னுமாரளிகள்விருந்துணக்காமர்வல்லியின்மலர்மலர்வது
போ, லென்னையாளுடைய நந்திவானவன்ற னைய்திவந் துதித்தன
னன்று,சென்னியாலமரர்தொழுதுபூமாரிசிந்தினர்துந்துமிமுழங்க.

எங்குருநந்தி தோன்றுநட்புத்துமையென்சொல்வாங் கண்டுமூட்
டென்னும்,வெங்குணவமணருளத்தெறிமழுவேவாள் வேடங்கண்டஞ்
சலிசெய்ய, வங்கொருநேயம்பிறந்ததுதிருமாலடியவருளத்தினிலெ
ங்கள்,சங்கரனிறைவனெனவொருஞானஞ்சார்ந்ததுதமையறியாமல்

கொலைகளவழுக்காறவாவொடுவெகுளிகொடுஞ்சொல்பொய்பயனி
லகூற, னிலையழீஇயொருவன் செய்நன்றிமறத்தணிந்தனைவஞ்சனைபி
றர்தாரஞ், சிலைநுதன்மடவார்க்கருதலென்றினையதீமைகளியாவும்போ
யினவா,னலமலிதருமமூர்த்தியாகியநன்னந்திவானவன்புவிவருநாள்

தாடலைதந்திங் கெம்மையாணந்தி தாயகட் டினுநின் றதைமே,
லேடவிழ்மலர்வாண்முகமதுதோன்றவெழுந்தருளுதன்முன்னங் குரு
வாய்க், கூடலசங்கமேசன்றாய்க்கொளித்துக்குறுகிநன் னுதலினீற
ணிந்து, வீடருள்பரமசிற்கனலிங்கமெய்புறத்தரித்தனனம்மா. ௨௫

தரித்தபின் றனதுமேனிதோன்றுமற்றுயெதிர்நின்றிட பப்பேர்,
திரித்துநல்வசவனென்றுபேரிட்டுச்சென்றனன்சிவன்றனைக்குருவா,
யொருத்தர்தம்மிடத்திற்பாவனைசெய்கென்றுரைப்பவருளாகெடத்
தானே, யருட்குருவடிவாய் வந்தருள்புரிந்தவாலமார் சூலபாணிய
னே. - - - - - (௨௬)

பிறந்தமெய்ஞ்ஞானப்பிள்ளைநன்னுதலிற் பெருகொளி நீறுமொ
ண்களத்திற்,சிறந்துளவமலலிங்கமுங்கண்டுசெறிந்தவரனைவரும்விய
ந்து,மறைந்தரன்குருவாய் வந்திவைபுனைந்துமகவினைவசவ னென்
றெற்றுபே, ரறைந்தனனென்ன வறிந்தனரமல னறிவுணின் றறிவிக்க
வன்றே - - - - - (௨௭)

குறில்வழிலகரந்தனிநிலையாயுங் கூடியதகரமுன் னெழுத்தென், ற
றிகுறிவடிவந்திரிதல்போனந்தியடல்விடைமெய்திரிந்துமினு, நறு
மலர்விழியிற்கண்டவரொல்லாநந்தியேயென்றுளமகிழ்ந்தார், பெறு
தவமுயன்ற வன்னையும்பிதாவும் பெறுமுவகையினையாருரைப்பார்.

ஈன்றநாடொடங்கிச் செய்கடன்முற்று மியற்றினன் மாதரசன்
றான், றேன்றுமோர்குழவிப்பதங்கடந்தெங்கோன்சொல்குருமுன்
னுறுங்காலை, யான்றமாமறைகண் முதலவாய்த்தான்முன் னறிந்துள
கலையெலாமறிந்தான், சான்றதாமதிய மிரவிவந் திறுப்பத் தன்கதிர்
தானடைகுதல்போல். - . - - - (௨௯)

பரமனையிகழ்ந் துநெறியலாநெறிபோம்பாமதயானையையடக்க,
வரமுறுகூர்மையங்குசமென்ன வானிடியாளொனுமூவிற், கொரும
ழவிளங்கன் றெனவருள்வசவ னெழுகுநாள் வளங்கொள்கல்யாண,
புரமுறவமணகுழாத்தொடுமிக்க புரவலன்விச்சலனிருந்தான். (௩௰)

படியில்கல்யாண புரமெனுந்தூசு பரசிவபத்தியாய் விளர்ப்பக்,
கொடியபுன்சமணமாசுவர்பிடித்தாங் குவலயத்திருந்திடுமற்றா, ளடி
ய்வர்செல்வ மெனும்வசவேச னங்குடன்வந்தநாகாம்பை, யுடன்வர
வந்தவ்விச்சலனைகரினுற்றனனற்றவர்நெருங்க. - - (௩௧)

வந்தனன்வசவதேவனென் றுரைப்பமன்னவன்விச்சலனறிந்து, மந்
திரியென்றுமறைந்தவுட்பகையைமலிபொடிமூடியதழலை, வெந்த
ழலென்ன வறிந்திடாதெடுப்ப மென்கைநீண்டுத லெனவெதிர்போ,
யுய்ந்திட்டவரிதாய்த்தன்மதமழியவுடன்கொடுகோயிலுட்புகுந்தான்

பொருந்துமத்தாணி யிடைத்தவிசொன்று புறமதகோளரிக்குத
வி, யிருந்திறற்சிங்கஞ்சுமந்தபூவணைமேலிருந்தன னரசனப்போதி,
லருந்திறற்றுனை காவலர்வேந்த ரமைச்சர்வெண் கவரிகொண்மாதர்,
நெருங்கிநிற்கரியபேரவையிடத்து நிகழ்ந்தமையொன்றெடுத்துரை
ப்பாம். - - . - - - (௩௩)

(வேறு)

இந்திரனெதிர்நின்றுமேந்திலைழகாதிற்செம்பொற் - *
சுந்தர வோலையொன்று சோர்ந்தெனச் சுருண்முடங்க - *
லந்தர முகட்டினின்று மரசன்பே ரவையிடத்து - *
வந்தெதிர் விழுந்ததொன்று மானிடர் மருண்டு நோக்க.(௩௪)

நின்றவ ரொடுத்துவந்து நெடுங்கையிற் கொடுப்ப வாங்கி - *
வென்றிகொண்மடங்கலன்றான்விரித்ததையெழுத்துநோக்கித்
தன்றலை யெழுத்தே யென்னத் தானுணர்ந் திலன்மயங்கி *
வன்றிற லமணாலன் மலர்க்கையிற் கொடுத்தானன்றே.(௩௫)

வாங்கிய முடங்கலோக்கி வசவநா யகனிவ்வோலை *
தாங்குநின் றவிசின்கீழோர் தமனிய வைப்புண் டென்ற *
தோங்கிய தூண்செய்தோளா யுனக்குநான் காட்டுவே னென் *
றாங்கதை யகழ்வித்தானவ் வரசர்கோ னதிசயிப்ப. - (௩௬)

அகழ்ந்திட நிதியவைப்பொன் றுடக மலையிலத்திற் - *
புகுந்திவண் வந்ததெல்லப் புறப்படல் போலத்தோன்ற *
மகிழ்ந்தமன் னரசர்கோமான் வசவனைக்கண்டபோதே - *
நிகழ்ந்தவொண் பயனுணர்ந்து நெஞ்சகநனிவியந்தான். (௩௭)

பயிலுநல் வினையெமக்குப் பயந்தவிவ் வசவதேவன் - *
கயிலைநன் மலைக்கிரண்டாங் கடவுளே யென்றுசொல்லி *
யியலுறா மடந்தைபொய்யா னென்பதைப் புதுக்கினனச் *
செயலினை விழியிற்கண்டோர் தெளிந்துநெஞ்சகமகிழ்ந்தார் ௩௮

மந்திரிக் கிழமைநல்கி மாபுளி யுரிமையாற்றி - - *
மைந்தனைப் புரக்குந்தாய்போன் மற்றெனைப் புரத்தியென்று
சிந்தனை களிப்பவின்சொற் செப்பியா யிடையிருப்ப *
நந்தியைத் தொடர்புகொண்டா னுந்தகத் தடக்கைவேந்தன். ௩௯

பெருந்தகை வசவதேவன் பெருமைக்குத் தக்கவாறே *
யருங்கடி மணஞ்செய்வித்தா னலங்கல்வேன் முருகனன்னான் *
திருந்திய வம்மணத்தின் சிறப்புநாம் விரிப்பதென்கொல் *
புரந்தனை யன்றுதொட்டுப் புகன்றுகல்யாண மென்றால். (௪௰)

இவ்வகை கல்யாணத்தி னிருப்பநா காம்பையென்னுந் *
தவ்வைநம் வசவதேவன் றன்பிரசாதந் தன்னு - - *
லெவ்வமின் முத்திமெய்யோ டிருக்கையி னளிக்கும்வீர *
சைவநன் னெறிவளர்க்குந் தனயனை யீன்றாளம்மா. (௪௧)

மைந்தனை யீன்றுவந்து வசவநா மம்புனைந்தா - *
னிந்தையில்கற்புநங்கை நிகழ்திருமுகங்களாறு - *
* மந்தமிற்றலங்களாறு மறிவித்தற்குலகில்வந்த - *
கந்தனென் றுன்னவந்நாகாம்பைதன்மகன்வளர்ந்தான். (௪௨)

---

* ஸ்தலங்களாறுவன — பக்தஸ்தலம், மாகேஸ்வரஸ்தலம், பிரசாதிஸ்தலம், பிராணலிங்கஸ்தலம், சரணஸ்தலம், ஐக்கியஸ்தலம்.

வீரமாகேசரொன்று மென்பயிர்வளர்க்கவந்த - *
மாரிபோ னிகரில்சென்ன வசவதேசிகனிருப்ப - *
நேரிலா வசவநாம நெடுந்தலை மகவொன் றீன்று - *
சீருலாஞ் சங்கமேச தேசிகன் பெயர் புனைந்தான். - (௪௩)

மொழியினா னினைவா னாக்கான் முக்கணா னடியர்வேண்டிற் *
றொழிவிலா துதவித்தாய்போ லோம்பினன் புறமதத்தோர் *
வழியெலாம் வழக்குமாற மலிபுகழ்ச் சைவமென்னும் - *
பழியிலா வழிநடப்பப் பண்ணினன் வசவதேவன். - (௪௪)

ஆரணடி யவர்க்குத்தேனு வாகியவசவன் சீர்த்தி - *
விரிநில முழுதும் போர்ப்ப வெள்ளிவெற் பினையகன்று *
தரைமிசை வந்திருந்த தவமெலா முணர்ந்து சென்றார் *
பொருவில்கல்யாணத்திற்குப் போதல்போற்கல்யாணத்தில் ௪௫

புலமொடு வறிஞுமெள்ளும் படிதனி வறிஞுமிக்க - *
நலமொடு வறிஞுமேனி நலமற வறிஞுஞ் சீர்சான் - *
மலைமகள் கணவன்றொண்டர் வரயுகண் ணுறினெதிர்ந்து *
நிலமிசை வணங்கியஞ்சி நின்றுநன் றாற்றுநந்தி. - (௪௬)

சாதியுங் குறியுநீத்துச் சரணரைச் சிவனே யென்று - *
பாதபங் கயமிறைஞ்சிப் பத்திசெய் குவனந்நந்தி - *
தீதறு சுவைத்தீங்கண்டாற் செய்தசெங் கரும்பும்வேம்பும் *
பேதமொன் றாமற்சாதி பெயர்விடுத் தறிதல்போல, (௪௭)

மாதர்க டமையகன்ற மலிதுற வினரொண் ணில்லார் - *
கோதைய ருடனிருந்துங் கொடுமைய விலரொண் ணில்லார் *
மேதைகொ ளருச்சனைக்கு வேண்டிய முழுதுங்கொண்டு *
போதுகள் வழாமலீசன் பூசைசெய் பவரொண் ணில்லார். (௪௮)

விரதங்கள் வேறுவேறு மேவிநிற் பவரொண் ணில்லார் *
பரதஞ்செய் மதரரிக்கட் பரத்தையர் மனைகடோறுஞ் *
சுரதஞ்செய் பவரொண் ணில்லார் தூயநன் னந்திநாம - *
வரதன்ற னன்பின்வாழும் வழுவின்மா கேசரம்மா. - (௪௯)

தீதுசெய் சமணர்முன்னர்ச் செயற்கருஞ் செய்கைகாட்டி - *
வாதுசெய் தவர்செருக்கு மாய்வுசெய் திமையமீன்ற - *

சூதுசெய் முலைமடந்தை துணைவனுந் தொண்டர்க்கெல்லாம் *
யாதுசெய் குவனென்றேவ வியத்துவன் வசவதேவன். (ருய)
உளந்தெளி சரணர்தம்மோ டிம்முறை யொழுகுநாளி - *
னளந்தறி வரியசோதி யல்லமன் வரவுநோக்கி - - *
வளங்கெழு திருக்கல்யாண வளநகர் தனிலவாளுக்கு - - *
மிளம்பயிர் போலிருந்தா ளெம்மையா ளுடையநந்தி. (ருக)

அக்கமாதேவியுற்பத்திகதிமுற்றிற்று.

ஆக கதி - கூரு - திருவிருத்தங்கள். ருாகூஉ.

பத்தாவது -

அக்கமாதேவி துறவுகதி.

(வேறு)

தன்னைக் காணாவேள் கணைபாயத் தடுமாறு - - *
மன்னைக்காணுஞ் சோறெனவிட் டருண்மா தேவி - - *
மின்னைப்போலு மல்லமதேவன் விளை யாடுங் - - *
கொன்னைக்காணிற் றேடி யடைந்தமை கூறுற்றும். - (க)

கொங்கைப் பொறையைக் கொண்டுமருங்குற் கொடிவாட *
வங்கைக்குடநெய் பெய்தழலென்ன வழுகெய்தி - - *
நங்கைக் கிளைகண் டிலமுலகெங்கணு நாமென்ன - - *
மங்கைப்பருவ நண்ணினண் முற்றுணர் மாதேவி. - (உ)

வாதித்தொன்றோ டொன்றெழல் போன்முலை வந்துற்றும் *
பேதைப் பெண்போற் காமமுளத்திற் பிறவாமற் - *
யாதிப்பெண்மே னியனென்று மின்பப் பதிதன்னைச் - *
சாதித் தெய்துஞ் சாதனமோடு தலைப்பட்டாள். - (௩)

தன்னை யறிந்திடை யிடறமுக்கட் டலைவன்பாற் - *
பின்னமறும்படி மேவு பெரும்பரு வப்பெண்ணைக் - *

கன்ன னெடுஞ்சிலை மன்மதன் வேரிக் கணைபாயு
மன்னு மிளம்பரு வத்தின ளென்பர் மறைப்புற்றார். (௪)

வண்டு படாதலர் சண்பக மேனியன மாறாகிப்
பண்டர னோடமர் செய்மதன் வண்டு படாமேனி
கண்டிடு மொண்சுட ரோவெனுமாறு கவின்பொங்க
வொண்டவ நின்மலன் மாதமர் நாள்களி னோர்நாளில். (௫)

வீரங்குறைவின் மைமத வேழ மிசைகொண்டு
தாருந் தோளும் பொங்கமதிக்குடை தன்மேலா
மாரங்கரிமேல் வந்தன னென்ன மணிப்பொற்றே
ரூருந் தெருவிற் கௌசிகமன்ன னுலாவந்தான். (௬)

இயங்கட ரங்க நெரிங்கடலென்ன வெழுந்தார்ப்ப
வுயங்கு மருங்குன் மடந்தையர் பாடி யுடன்போத
வயங்க ளிவர்ந்திளமைந்தர் மருங்கி னடுத்தேகப்
புயங்கள லங்கலிலங்க விசும்பிறை போல்வந்தான். (௭)

மானு நெடுங்கரி மீதுபுரந்தனில் வந்தானைக்
காணு மடந்தைய ரோதுமுணர்ந்திலர் காமத்தா
னாணு மிழந்தனர் தூசுமிழந்தனர் நன்றாகும்
பூணு மிழந்தன ராவியிழந்திலர் போனார்கள் (௮)

நல்லமதந்தா னொண்கவு ளின்பா னின்றுண்ணச்
செல்லுசுரும்பே வெங்கரி யின்றாழ் செவியூடு
மெல்ல நடந்தே போவெனமெல்ல விளம்பென்று
சொல்லி மறங்கூர் வேலன கண்ணார் துயர்கின்றார். (௯)

கோதையர் மாலா லிவ்வகை நோவக் கொடிமாட
வீதியி னூடு வருந்திறன் மன்னன் வினையில்லா
மாதவனுக்கு நிர்மல னுக்கோர் மகளாகுங்
காதொடு காதுங் கண்மடமாதைக் கண்டானே. (௰)

கண்டன னோவிலை யோவெனு முன்னங் கழைவாங்கிக்
கொண்டனன் வாளி சொரிந்தன னோடிக் கொடுமார
னுண்டிலை யோவென வாவி தளர்ந்தே யும்பன்மேல்
மண்டலமாளு மன்ன னிருந்தான் வசமற்றே. (௰௧)

கொங்கைப்பாரத்தான்மலர்வாசங்கூடாம - *
லிங்கிப்பாரிநீபோதுமலர்க்கணொழின்மாவோ - *
மங்கைக்கோலங்கொண்டுநிலத்தில்வருமின்றோ - *
வங்கைக்காந்தட்பொற்றொடியாரோவறியேனே. (௰௨)

வஞ்சிநடந்தேயென்னென்றிர்வந்தேமயல்செய்தா - *
னெஞ்சுதளர்ந்தேன்மாலில்விழுந்தேனிலைகாணே - *
னஞ்சலையென்றேயின்றணையாளேலனல்காணும் - *
பஞ்சுபடும்பாடங்கசனம்பாற்படுவேனே. - (௰௩)

என்ன நினைந்தே மன்னவன்வெந்தீ யிழுதாகி - *
முன்னர் மருங்கே நின்றவொருத்தன் முகநோக்கிப் *
பொன்னென வந்தவ் வாய்தலினின்று புறப்பட்ட *
கன்னி யணங்கார் நீயறிகென்றான் காமுற்றே. - (௰௪)

ஓடியறிந்தே யன்னவன் வந்தங் குரைசெய்ய - *
வாடு மருங்குன் மங்கையையின்றோன் மகளென்று. - *
நீடிய வெற்றுயர் மன்ன னறிந்தென் னெறியாலுங் - *
கூடுவனிந்த வணங்கினை யென்று குறித்தேகி - (௰௫)

கோயிலின் மேவி யிருந்துயர் ஞானக் குறிகூறுந் - *
தூயவராகிய வாரியர்தாமுஞ் சுடர் செம்பொற் - *
சேயிழை யாரும் வலிந்துறி லின்பு செயாவொன்று - *
வாயிலினுலனை வேனென மன்னன் மனத்தெண்ணி. (௰௬)

(வேறு)

தூதுவல்லநன் முதுக்குறை மாதரைத் துணிந்து - *
நீதிவல்லவ னிருமலன் மகடனை நீவிர் - - *
தீதி லெம்மனைக் கிழத்தியாம் படியுரை செய்து - *
போது மின்களென் றேவினன் வியனிலம் புரப்பான். (௰௭)

ஐயமுன்னதே செய்குவமெனப்புகன் றகத்திற் - *
பையவந்துநன் னிருமலன் றிருமுகம் பார்த்து - *
வையமன்னவன் கருத்தினை வகுத்தனர் மறுத்துத் - *
தூய்ய மங்கைமீ ரெமக்கடா திதுவெனச் சொன்னான். (௰௮)

வேந்தன் மாமனை நும்மகளாயினவ் வேந்தன் - *
சார்ந்த வாழ்வெலா நும்மவென வறிகிலீர்தானே - *

போந்தவோர் திருமகள் வரவினைப் புறம்போக்கு
மாந்தர் யாருள ரொன்று மங்கையர்சொல வகுப்பான். (௰௯)

இம்மைசேர்பயன் கருதியே தகாதவ ரிடத்திற்
கொம்மை வார்முலை மாட்கொடை நேர்ந்தவக் கொடியா
ரம்மையாழ்நிரை யத்திடை வீழ்ந்தன ரெழுந்தித்
தம்மை நோக்குந ரொருவரு மின்றியே தளர்வார். (உ௰)

தமக்கடாதது செய்யு முயிர்வாழ்வது தன்னிற்
சுமைக்கடாதமெய் விடுத்தலே நன்றெனச் சொல்வ
ரெமக்கடாதது புகன்றனிர் மங்கைமீரிச்சொ
லுமக்கடாத தென்றியம்பலு மங்கையர் நுவல்வார். (உக)

உறையில் வாளொடு மாவழங்குறு வனத்தே நாடி
மறவரேனோர் பொருட்டுருவெனா விரதத்தலைமாறு
மிறைவல்வாழ் குடிதன்னி லொன்றொரு பொருளிரத்த
லறவழுகிய நீபிதை யறிந்திலை யந்தோ. (உஉ)

என்றுமாதரார் கூறலு நிருமல னெங்கண்
மன்றல வார்குழற் பேதையோ வல்லனு மனக்கதைச்
சென்று கூறுமி னவண்மன மிசைந்துளா செய்யி
னென்றுபோமி னென்றியம்பின னவர்மன நயந்து. (உ௩)

மங்கை பாலடைந் தறைகுவர் மதனவலி மாயக்
கொங்கைமா முகிழ்ப் பூங்கொடி நீயருள்கூர்ந்தே
பெங்கள்கோமக னுருயிர் நிறுத்திணை யெண்ணி
லங்கண்மாநிலத் துயிர்க்கெலா மன்னையா குவையால். (உச)

என்னவோதலு நிருமல னீன்றரு ளென்றாய்
மன்னனும்மனை துறக்குமோர் சூட்சியை மதித்துப்
பொன்னனீ ரரசெனக் கொரு சூளினைப் பொருந்திப்
பன்னுமாயினீர் பணித்தது நன்றெனப் பகர்ந்தாள். (உ௫)

தூதுசென்றவர் பொற்கொடி சொல்லிய சொல்லாற்
காதல்கொண்டன ளென்றுளந் திரிந்துதாங் கருதி
மாதுநிம்பெருங் கருணைசெய் வதற்கெங்கண் மன்னன்
யாதறைந்தனை யதுசெயத் தக்கவ னென்று. (உ௬)

உள்ளமார்வமோ டேகியம் மடந்தைய ருரைப்ப
வள்ளலாகிய மன்னவன் மனநனி மகிழ்ந்து
தெள்ளுமா ரமுதனை யவளிருந் துழிச்சென்று
னெள்ளுகாம நோய்கொண் டவனெனச் செய விசையான். (உஎ)

வல்லிகொங்கையைப் பொன்மலை யென்னவே மதியா
னில்லுறுங் குடமாகவே யெண்ணினா னுதலை
வில்லெனும் படிநினைத்தனன் வெண்பிறை யென்றான்
சொல்லுவன் றனக்ககப்படு மடந்தையாய்த் துணிந்து. (உஅ)

அருள்செய் தென்னை நீ யளித்திடுமதற்கு நான் செய்வ
துரைசெய் நானது செய்வனென் றரசர்கோ னுரைப்ப
வரைசெய் தோளினு யென்னை நீ வலித்திடல் லாமைக்
கொருசொ லுண்மைசொல் லென்றனளொரு புடையொதுங்கி

நின் கருத்திசை வாலன்றி நின்னையான் வலியே
னென்பதற் கொருகு றைக்குவன் புகிலெழுந்த
மின்கொடிச் சிறுமருங்குலாய் கேளென வெள்வேற்
புன்புகர்க் கருங்கடாக களிற்றரசர் கோன்புகல்வான். (ருய)

(வேறு)

வந்தநல் விருந்திருப்ப மனையினுற் றருந்துவானும்
பந்தியினுணவு வேறுபண் ணுபாதகனுந் தாயுந்
தந்தையு முணவுண் ணாதசழக்கனு முச்சிப்போதி
னுந்தவர்தமைநோக்காம லுண்டிடு கொடியன் றானும். (ருக)

நிந்தைசெய் யுணவினுனு நிருமலன் பூசையின்றி
வந்துண வருந்து வானுமறுத்த வூனுகர்விப்பானுந்
தந்தநல் வினையாற்செல்வஞ் சார்ந்தவர் தம்மைக்கண்டு
சிந்தனை பொருதழுங்கித் தீர்வினுண் மகிழ்வான்றானும் (ருஉ)

கன்றுண விடாமலான் பால் கறந்துகொள் பவனுஞ்செய்த
நன்றிகொல் பவனுங்கோடி நடுநிலை தவறுவானுங்
கொன்றுயிர்பதைப்பநோக்குங் கொடியனும்போர்க்களத்திற்
றன்றலைவனைவிடுத்துச் சாய்ந்துபோ மடமையானும். (ருரு)

அடைக்கல மெனவந்தானை யளித்திடா தகற்றுவானுங்
கொடுக்கதுமெனவுரைத்துக் கொடானுமொண் கொடைவிலக்கி

விடுக்குறு மவனும்பாவ வினையிடத் துதவியாகி - *
நடக்குறு மவனுந்தேர்ந்து நட்டபின்வஞ் சிப்பானும். (௩௪)

குரவர்தம் முனைகடக்குங் கொடியனுந் துறந்துளார்தம் *
வரவெதிர் கண்டெழாத மறவனு மறிந்,-ான்போன்று - *
கரவினி லருநூல்கற்குங் கயவனும் புதியராகி - *
யிரவினில் வந்தநல்லோர்க்கிடங் கொடா தகற்றுவானும். (௩௫)

முன்புகழ்ந் துரைத்துப்பின்னர் முறுவல்செய்திகழ் வான்றனுந்
தமபெருங் கிளைநல்கூர்ந்து தளர்வுற வாழ்கின்றானு - *
மன்புகொண் டொருவன்வைத்த வரும்பொருள் கவர்கின்றானுந் *
துன்புறுந் தொழில்செய்வித்துச் சொல்பொருளிலையென்பானும்.

கற்புழி மனைவியோடு கலந்திருப்பவனு மற்றோர் - *
பொற்புடை மனைவிதன்னைப் புணர்வதற் கெண்ணுவானுஞ் *
சொற்பொரு ளுணர்த்திஞனைத் தொழவுள நாணுவானும் *
விற்பன வலாதவிற்று மெய்வளர்த் துழிகுவானும. (௩௭)

நலமலி வயலிலாற்றி னந்தனத் தாலயத்திற் - - *
சலமலமொழிப் போன்றனுந் தனிவழி விலக்குவானும் - *
விலைமொழி பொய்த்துவிற்கும் வெய்யவா ணிகனுந் தாழ்ந்த
குலமிலி தன்குற்றேவல் கூலிகொண் டியற்றுவானும். (௩௮)

உறவுசெய் தறிந்தசொல்லை வுவர்த்துழிக் கூறுவானும் - *
பிறர்பிழை தனையேநாடிப் பிறரொடு பேசுவானு - *
முறைவழு வுறுகொடுஞ்சொன் முனிவிடை மொழிகுவானு *
மறிவழி மனைவிசொல்லின் வழிநிற்கு மறிவிலானும. (௩௯)

கலந்தவர் தமைப்பிரித்துக் கலகங்கண் டிடவல்லானும் - *
புலந்தரு நூலினில்லாப் பொருளினைக் கூறுவானு - *
நலந்தனை யழுக்காறெய்தி நகைத்திகழ் கிற்போன்றனு *
மெலிந்தவரிடத்துமிக்க வெகுளியைப் பெருக்குவானும்.(௪௰)

புண்ணியம் பிறர்பொருட்குப் புரிபவன் றனுமிந்த - *
மண்ணிடை யின்பத்திற்கா மறுமைசெய் தொழிலவிடுக்குந் *
தண்ணிய வறிவிலானுந் தவத்தனை யிகழ்கிற்பானும் - *
பண்ணிய வினையிலென்றும் பாவமே பயில்கின்றனும். (௪௧)

ஆவனு னுண்மைநீயா தறைந்தனை யதுசெய்தன்றி - *
மேவுவே னாயினென்று வேள்விரும் பழகன்கூறக் - *
காவிநேர் விழிமாதேவி கருத்திசைந் தற்றேயாயிற் - *
போவம்வா வென்றுசொன்னாள் புரவலனுவகைபூத்தான்.(சஉ)

கோயிலின் முன்னர்ச்சென்றான் கொற்றவன் சிவிகையேற்றி *
யாயிழை மடந்தைநல்லா ரருகுசூழ் வுற்றுச்செல்லப் *
போயின னரசர்கோமான் புகருழிப் புக்காளொள்வேற் *
சேயரி நெடுங்கட்செவ்வாய்த் திலகவா ணுதன்மாதேவி (சங)

மடந்தையைத் தனிக்கண்டங்கி மருவிய வரக்கேபோல *
வுடைந்துநெக் குருகியாற்றா வுள்ளமோ டிளம்பூங்கொம்பே *
கடந்திடற் கரியகாமக் கடல்கடந் தேறக்கொங்கைக் - *
குடந்தரத் திருவுளத்திற் கோடியென் றரசிறைஞ்ச. (சச)

காவலன் காமமிக்க கழிபடர் கிளவிகண்டு - - *
பாவையுன் முறுவல்செய்து பண்பெனுந் தொடரால்யாப்புண்
டோவல்செய் யாதுநிற்கு மொருகளி றனையாயான்சொ - *
லேவல்செய் திட்டபின்ன ரொன்றொடு பேசுகென்றாள். (சரு)

ஏதுநான் செய்வதன்ன தியற்றுவ னறைதியென்ன - *
வோதின னரசனேத வொண்டொடி யயன்மாறேடுஞ் *
சோதிமா சிவலிங்கத்தைத் தூயையாய்க் காபூடத்திற் *
போதினாலருச்சித்தென்னைப் பொருந்துதிபின்னரொன்றாள். சசு

எல்லையில் காமம்பொங்க விளமுலை ளெழுங்கத்தோளாற் *
புல்லுவ னென்றெழுந்த புரவலன்றனைத் தடுத்துச் - *
சொல்லிய தன்னமன்னாள் சுரத்துணீர் முகந்துவாயிற் *
செல்லுமொண்கரத்தையோடிச் சென்றுபற்றுதலையொக்கும்.

முகையிடை முருகுண்டாயின் முளையிடை விளைவுண்டாயின்
மகவிடை மதனவின்பம் வருவதுண் டாயிற்சைவப் - *
பகையொடு மருவிநின்ற பார்த்திபன் றனதுளத்தி - *
னுகைவிடையமலற்போற்றுமொழுக்கமும்வந்துநண்ணும். சஅ

செப்புறுஞ் சூணினைந்து தீண்டில னரசனின்று - *
முப்புரஞ் சீறுமுங்கண் முதல்வன்பூ சனைதான்யாங்க - *

அக்கமாதேவி துறவுகதி.

எப்பொழுதுஞ் செய் தக்கதன் றெனவினையிலாநின் *
றப்புறுமோ தாருடம்யாங்க டொடுவதன்றெனப்புகன்றாள்.(௪௯)

மட்டவிழ் குழன்மடந்தை வாயுரை கையும்வாயுங் - *
கட்டிய தெனவடங்கிக் காமமிந் தன மிதீப்போற் - *
கெட்டிட்ட வறிதிருந்தான் கிளர்மணித் தூண்செய் தோளா *
னெட்டிலையயில்வேற்கண்ணாணீத்தன்ள்போகவெண்ணி (௫௰)

துறவெனு மாகநெஞ்சத் தொன்னகர் கொளவவாவா *
யிறைவன தாணையெல்லா மிரிதல்போற் பூண்கள்யாவு *
மறுவையு மகற்றியோதி யவிழ்த்துவார் மைக்குழம்பின் - *
மறைவுறு மணிப்பொற் பாவை போலுடன் மறையவிட்டாள்.

மருளடைந் தனள்கொலென்று மருண்டுமன் னவனிருப்பத் *
தெருளடைந் தங்கைகொண்ட சிவலிங்கத் தொடுநினைந்த *
பொருளடைந் தெனமகிழ்ச்சி பொங்கமன் னவனை நீங்கி *
யருளடைந் தொழுகு கண்ணாளணிமறு கூடுசென்றாள் (௫௨)

அன்னையும் பிதாவுங்கேளா வருமகட் கடுத்த தென்னென் *
றுன்னிவந் தழுங்க நீவி ருமமகவென்று மாற்றி - *
யின்னல்கொண் டிரங்கன்மின் போமெம்மைநா னறியத்தேடித்
தன்னிருங் கருணைசெய்யுஞ் சற்குரவனைச்சார் கிற்பேன். (௫௩)

என்றவ ளவரைநோக்கா தேகிலர் போலகன்று - *
சென்றன ணிருமலப்பேர்ச் செல்வனுஞ் சுமதிதானு - *
நன்றிவ ணினைந்ததென்று நம்முடை மரபிற்கெல்லா - *
நின்றிடும்புக ழென்றெண்ணி நிறுவினர் தங்களுமம். (௫௪)

கண்டவ ரெல்லாநெஞ்சங் கரைந்துகக் கண்ணீர்மல்கத் *
திண்டிற லரசன்பின்னர்ச் சிவிகையூர்ந் தலர்பூங்கோயி *
லொண்டிருமகள்போற்சென்றவொண்டொடியிப்பேய்க்கோலங்
கொண்டிவண் போகாநின்ற கொள்கையே தறியேமென்பார்.

மங்கையை யிவணங்கண்டேம் வயிறெரி தவழ நின்றே . *
யிங்கிவ டன்னையீன்றா ரொன்படு வாரோ வென்பார் - *
மங்கல வடிவங்கண்டு மகிழ்ந்தகண் ணிதுவுங்கண்டு - *
பொங்குறு துயரங்கூரப் புரிந்ததெப் பாவ மென்பார். (௫௬)

இன்னணந் நகரமெல்லா மிரங்கமா தேவியம்மை *
கன்னலு மமுதுந் தேனுங் கைப்பப்பே ரின்ப நல்குந் *
தன்னிகர் குருகுகேசன் றன்னையே தேடிச்சென்றாள் *
மென்னிழல் விரும்பிமிக்க வெயில்கடச் செல்வார்போல. (௬௭)

அடவிகடொறு மடைந்து மடுக்கல்கடொறு மிவர்ந்துங் *
கடிநக தொறும் புகுந்துங் காமனை வென்ற வல்லி *
மடிவறு மனத்திலன்பு வளர்தரக் கருணை யாலெங் *
குடிமுழு தடிமை கொள்ளுங் குரவனைத் தேடுகின்றாள். (௬௮)

அக்கமாதேவி துறவுகதி முற்றிற்று.

ஆக. கதி. ௰ இ - திருவிருத்தங்கள். ௫௱௯௰.

பதினொன்றாவது—

கொக்கிதேவர்கதி.

(வேறு)

அருள்செயு மல்லம னநிமிடப்பெயர் *
குரவனை மெய்யொடு கலந்து கொண்டு தான் *
பரவுறு மடியர்தம் பவந்துறந்து போய்த் *
திரிதரு நிலையினைத் தெரிந்து செப்புவாம். (௧)

சீர்நிலை யல்லம தேவன் சூல் கொளுங் *
கார்நிறை மயிலெனக் கருதித் தன்னையே *
பார்நில மிசையமர் பத்தர் தம்மையா *
ளோர்நினை வொடுநடந் துலாவு நாள்களுள். (௨)

ஒன்றொரு நாளொரு திசையி னேங்கருட் *
குன்றனை யாலொரு கோலங் கொண்டுதான் *
சென்றன னவனெதிர் சிறந்து தோன்றினு *
மன்றன்மென் மலரிள வனைமொன் றாயிடை. (௩)

சிறுபொழு தைத்தினுந் திரிவிலாதபே *
ரறுபொழு தினுமிக மகிழ்ந்து தேன்சொரி *

நறுமலர் நிறையுமந் நந்தனத் துனைப். - *
பெறின்மக பதிவளம் பெறவு வந்திடார் (௪)

படிமிசை தவம்பல பயின்று நொந்தவர் - *
வடதிசைக் கைலையின் மருவ வேண்டலிக் -. *
கடிமலர்ப் பொழின்மணங் கலந்த தென்றல்வந் *
துடன்மிசை தவழ்தர லொன்று முன்னியே. (௫)

கண்ணிறை மலர்பல கண்டு கண்டுபோ - *
யுண்ணூறு நறுமது கொள வுழன்றிடு - *
மெண்ணறு மளியின மிணையுந் தன்மையாற் *
றண்ணூறு நந்தனம் வண்டின் சந்தையே. - (௬)

- *

குறைவற வளிப்பவன் கொக்கி தேவனென் *
றறைதரு பெயரினா னனைய னுயிடைத் - *
திறமுறு செயலினைச் செய்து நின்றனன். - (௭)

நின்றவன் றனையரு ணினைந்த நெஞ்சொடு *
சென்றன னல்லம தேவன் கண்டிவன் - *
புன்றொழில் விடவரும் பொருளுணர்த் துவ *
வென்றரு கடைந்தைய சரண மென்றனன். - (௮)

தானெதிர் நிமலனைச் சரணெனத் தொழாத் *
தேனலர் வனத்தனின் செயலி யாதுநின் - *
மேனியின் பெயரொது விளம்பு கென்றனு - *
ஞானநல் விளக்கனு னவிறன் மேயினன். - (௯)

பத்தர்தம் மனைதொறும் பத்திப் பிச்சைகொண் *
டெத்திற வினையுமின் றிருப்ப னல்லம - - *
னுத்தம வென்பெயர் பெயருனக் கெனென் *
றத்தனும் விளவத்தன் பெய ரறைந்தவன். (௰)

அருங்குரு லிங்கசங் கமத்திற் காகமெய் - *
வருந்துறு தொழிலற வறி திருப்பவ - *
னருந்துறு பிணமென வுறையு மாற்றநீ - *
தெரிந்திலை யோவெனச் செப்பன் மேயினன். (௰௧)

(வேறு.)

எய்தற்கரிய யாக்கைதனைக் கெய்திந் மறன்று லறுகொண்டு, செய்
தற்கரிய வறங்கள்பல செய்து துயர்கூர் பிறவியினின், றுய்தற்கொ
ருமைபெறவெண்ணு துழல்வோனுடம்பு பொற்கலத்திற், பெய்தற்
குரிய பால்கமரிற் பெய்தலொக்கு மென்பரால். - (௰௨)

பின்போலழியு முடல்கொடுநல் வினைசெய்தழியா வுடம்பெய்தி,
யின்போடமர்த லாயிருப்ப யாக்கை வருந்து மென்றெண்ணி, யன்
போ டறஞ்செய் திளையாம லருந்திவாளா விருக்குமவன், றன்போன்
மருளரிலை யென்றான் றண்பூம்பொழில்வைத் தளிக்கின்றான். (௰௩)

உரைத்தமொழியையல்லமப்பேருடையான்கேட்டுக்கைகுலைத்து
ச்சிரித்துவினை நல்லனசெய்து சிதையா வின்பம் பெறுவானேல், வரு
த்தலுறும் மலங்களிரேர் மலமாகிய வாணவத்தாலும், பொருத்
தமுறுபே ரின்பநாம் புணரலாமென் றியம்பியே. - (௰௪)

தான்செய்வினையா லோருடம்பிற் சாருமின்ப மென்றனையவ், வூ
ன்செயுடல மொழியவுட னொழியு மம்மெய் யழியாமல், வான்செ
ய்பதத்தி லிருக்குமெனின் மாயைதந்த தன்றாகும், கான்செய்மல
ர்நந்தனஞ்செய்து கருவைத்துடைப்ப வெண்ணுவோய். - (௰௫)

இன்பநனிசெய் நல்வினையி னிறப்பினிறப்ப வுடம்பினிடைத், து
ன்பமதுசெய் தீயவினை தோன்றுமத் தீவினைமாய்வின், முன்பு
செயுநல் வினைவருமிம் முறையாலிரண்டுமாறிவரு, மென்பவுலகிலொ
ண்பகலு மிரவுமாறி வருதல்போல் - - (௰௬)

பறத்துக்கருமம்பலசெய்துபொருப்பையகழ்ந்திட் டெலிபிடித்
தாங், கிறப்பச்சிறிய வின்னின்ப மெய்துமவனே நோவுமன்,
மறுத்துச்செயல்க ளனைத்தினையும் வாளாவிருந்து பேரின்பம், மெ
ய்த்தக்கவனே மருளன்யார் பேசுகென்றானெம்பெருமான். (௰௭)

பொறியிற்புறத்து மனஞ்செல்லிற் புலனேதோன்றியிடுமகத்திற்,
செறியக்கரணம் பாராநந்த சிவமேதோன்றுஞ் சிவந்தோன்ற, வறிவி
ற்பாரந்த விடயமய மாகுமுலகந்தோன்றமற், பிறவித்துயரக்கடல்
கடந்து பேரின்பஞ் சார்குவரொன்று. (௰௮)

கன்றூந்காணைக் காட்டியிவன் கருத்தைத் திருத்துவெமென்ன *
வென்றுக்கருணைக் கடலனையா னிவணீயகழ்ந்தியென் றுலாய்ப *
நண்ணூப்பெருமநன்றென்று நவின்ற நிலத்தை யகழ்கின்றான் *
பண்ணூற்சிறந்த பொறிவண்டு பாடுமலர்ப்பூம் பொழிலுடையான்.

தொடலுஞ்செம்பொற் சிகரமொன்று தோன்றச்செய்யுட் பொருள்போலக், கடிதினகழ்ந்து புகுந்ததனுட் கண்டார்நிலத்தை யகழ்ந்திட்டு, மிடியன்கண்ட பொருள்போல விடையம்புறத்துக்காணூமல், வடிவஞ்சிறிது மசையாமல் வசமற்றிருக்கும் யோகியையே. உய

கையிற்சிவ லிங்கத்தின்மேற் கண்கள்வைத்திட் டெலும்பலான் *
மெய்யிற்றசையொன் றின்றியே மேவும்புனிதன் றனைநோக்கிச் *
செய்யசெய லிலாதசெயற் சிவயோகியைக் கண்டனையோவென் *
றையத்தடைந்த வவனறிய வழிவித்துயரல் லமதேவன். (உக)

கடலின்விழுந்து துயர்பவர்க்குக் கலமொன்றருகு வந்ததெனக் *
கெடலில்பரம குருவெனக்குக் கிடைத்ததாவா வற்புதமென் *
றுடலம்விதிர்ப்பக் கண்கணீரொழுக வுருகித்தொழு தனனுல் *
விடலின்மரபிற் குருசீடவிதியை விளக்கவுளங் கொண்டு (உஉ)

காத்தங் கண்ட விருப்புபோற் கண்ட பொழுதே யறிமிடன்ற *
மோந்துஞ் செங்கைச் சிவலிங்கமெங்கள் பெருமானங்கைமலர் *
போந்தங் கிருந்த தபொழுதிற் புனிதன்சிவகலைதானுஞ் - *
சார்ந்தங் கிருந்த சிவலிங்கந் தன்னேடவன்பாற் சார்ந்ததால்.(உந)

வந்து பரம சிவலிங்க மருவப் பெறுமல் லமன்றனையு - *
மந்த விமலலிங்கமுட னடைந்தஞான குரவனையுங் - - *
கந்த மலர்நல் வனமுடையான் கண்டுமகிழ்வுற் றிவர்பெருமை *
சந்த மறைதேர் நான்முகனுஞ் சாற்றற் கரிதென் றறைகுவான். உச

நின்றூற் கண்டேன் சிவலிங்கநிஷ்டை ஞானயோகிதனை - *
முன்றூட் கருமமனைத்து மினிமுடித்தேன் ஞானநிலைநின்றே *
னுன்றூற் செய்யப்படுமுதவிகருதவி வேறுநெடுந்தகா - *
யென்றூற்செய்வதொன் றுளதோவெழிலிக்குதவியார்செய்வார்.உரு

ஐய நினையு நின்காதத்தி னடைந்த சிவலிங் கத்தினையும் - *
பொய்யில் குரவன்றனையுமொருபொருளென் றறித்தேனின்றென்று

செய்யகமலத் திருவடியிற் சென்று தொழுதல்லமநாம - *
மெய்யனெதிர் நின்றனையினுஞ்விளம்பும் வணங்காவலனன்றே (உ௬)

எல்லை யறிவித்ததுபோ லிவ்விஷ்டலிங்க மகம்புறமு - *
முன்னி யிருக்குநெறி யினைநின்மலர்த்தாள் பரவுமடியார்க்குப் *
பன்னியுணர்த்திச் சரமாகிப் பரிசரிப்பா யெனத்தொழுதான் *
றன்னினிலத்தினரொல்லாத் தரும்பேரின்பம்பெறநினைந்தான். உ௭

கொக்கிதேவ னிரந்தமொழி யொண்டுகிள ரல்லமதேவன் - *
றக்கபெரியோர் தமக்கியல்பு தாம்பெற்றுள்ள பேறெல்லா *
மிக்கவுலகம் பெறுகவென வேண்டிக்கோட லெனப்புகழ்ந்து *
செக்கர் மலர்ப்பூங் கைகளாற் றீண்டித்தழுவி யருள்செய்தான். உ௮

ஆங்கைச்சிவலிங் கத்தினிடை யமைத்த நோக்கு நெஞ்சகமுந் *
தங்கச்சிவயோ கத்தினையே சார்ந்தங்கிருந்தா னேவியப்போன் *
மங்கைகிடந்தந் தருளினேன் மலர்த்தாடகிடுபூ வன்யாக்கிப் *
பொங்கப்புரந்த தவத்தால்மெய்ப் பொருளாசிரியற்கண்ணுற்றான்.

அடியர் வேண்டிற்றேபுரியு மல்லமப்பே ரொய்பெருமா - *
னடியவிழிக ளருள்சுரப்ப நிமலலிங்கங் கரத்தேந்திப் - *
படியிலரிய தவஞ்செய்யும் பத்தருள்ளங் களிகூர - - *
வடியவிளமாத் தழைப்பவரு மந்தாநிலப் போற் சரிக்கின்றான். (௩௰)

கொக்கிதேவர்கதி முற்றிற்று.

ஆ கதி-௰௧ இ - திருவிருத்தங்கள். ௩௱௨௰.

* *

பன்னிரண்டாவது-

முத்தாயியம்மைகதி.

(வேறு)

கண்டிலே னசை கண்ணனை யென்றனூர் - *
கொண்டு வாடுங் கொடியிடை யாயியர் - *
விண்டு போக விரைந்துவந் தல்லமன் - *
பண்டு கூறும் பரிசு விளம்புவாம். - (௧)

பொடி யணிந்தெழில் பொங்குறு மல்லம
ணடியர் தங்க ளகத்திற் றுயரினை
யுடை யிழந்த வொருவன் கரமெனக்
கடி தடைந்து களைந்தருள் செய்யுநாள். (௨)

மறைத் திருந்த மலிசிவ பத்திமைப்
புறத் தறிந்த பொழுதே யுடம்பினை
வெறுத் தகன்று வெளியுற வாயினு
மறுத்த பந்த வசகணை யென்பவே. (௩)

அறைந்த தூயவ னங்கவு பாதிபோய்
நிறைந்த நீர்மை நினைந்திலள் போயுயி
ரிறந்து போயின னென்னைத் தளர்ந்துடன்
பிறந்த மாது பெரிதுள மாழ்கியே. (௪)

புலம்பி னைந்திருக் கின்றவப் போதினி
லிலிங்க ரூங்கர முந்திகழ் வெய்துற
நலங்கொ ளல்லம னன்னனி னன்னனுங்
கலங்கி நின்றவக் காரிகை கண்டனள். (௫)

கண்ட போதச கன்னனைக் காண்கிலாள்
கொண்ட பீழை குறைய வழுதடிப்
புண்டரீகப் புதுமலர் வீழ்ந்து கண்
மண்டு நீருக வாய்விட் டரற்றினாள். (௬)

பாவியேன் முகம் பார்க்க வொண்ணுதென
வாவியாமச கன்னனை கன்று செய்
நோவெலாமிவ ணூக்க வருளினான்
மேவினு மெனமீண்டும் வணங்கினாள். (௭)

வணங்கு மாதின் மலர்முக நோக்கியே
யணங்க னாய்நல் லசகணன் றன்மையை
யுணர்ந்திடாம லுளைத லுணர் வுளார்க்
கிணங்கு றாதென் றெந்தை யியம்புவான். (௮)

அழிவிலானை யழிந்தன னென்று நீ
விழியி னூண்மிகு வெள்ளம் பெருக்கினை

கழிவி லாதவர காயங் கழிந்ததென் - *
றொழிவி லாம துளமெலி வார்கள்போல் (௯)

சச்சி தாநந்த சங்கர னுகவே - - *
யச்சந் தீங்குபு தன்னை யறிந்தவன் - - *
றுச்ச மாந்துயர் தோய்ந்மலி யாக்கைவிய - *
யிச்சி யானதை யானென வெண்ணியே (௰)

ஒண்ட லாக்க மொழிவி லுருறுருக் - , - *
கொண்டடுத்த குரு வருளாற்றனைக் - *
கண்ட மெய்த் தவன் காயந் தனையன - *
முண்ட நெட்டிலை யொப்ப விடுப்பனால். (௰௧)

படியில் வந்த பரம குரவனாற் - - *
றடை யறும்படி தன்னை யறிந்தவ - *
னுடல் விடும்பொழு தொக்கொரு மண்மயக் *
கட முடைந்தவா காய நிகர்ப்பனால். - (௰௨)

பந்த பாச முழுதும் பரிந்திட - - *
நந்து மோர்சிவ ஞானி நரர்வினை - - *
சிந்து மாறு செறிந்த வுடம்பு தான் - *
வெந்த தாசின் விழியெதிர் தோன்றுமே. (௰௩)

யாவுமாகி யிருக்குஞ் சிவத்தொடு - - *
மேவுஞான விழியுடை யான்றனக் - *
கோவுமாறி லுறவு பகை யெனும் - - *
பாவமோ விலை யென்றறி பாலவையே. (௰௪)

யாக்கை தாமென் றிருந்தழி கின்றவ - *
ருக்கிலாவறி வாகியுடம்பொடு - - *
தாக்கிலா தவர் தம்மையுந் தாமென - *
நோக்குவாரவ ருண்மையை நோக்குறார். (௰௫)

கூத்த னாடகக் கோல நடிப்பினைப் - *
பார்த்து வாய்மையென் றெண்ணிலர் யாருளா *
ரேத்து ஞானிதன் யாக்கை நடிப்பினை - *
யோர்த்து மாதவ ருண்மையென் றுன்னுறார். ௰௬

அறிந் திடாம லசகணன் றன்மையை - *
யிறந் துளானென் றிரங்கினை யன்னைநீ - *
மறந் திடாயிம் மதியென் றண்ணல்சொல - *
நிறைந்தஞான முத்தாயி நிகழ்த்துவாள். (யஎ)

அரவின் காலர வன்றி யறிப்வர் - - *
தரையினில்லை யசகணன் றன்னைநீ - - *
தெரியி னன்றிச் சிறிய னறிவலோ - *
பெருமை யான்செய் பிழைபொறுப் பாயென்று.

(வேறு)

பங்க விருந்த பதிக் கருள்செய்து - - *
கங்கை யடைந்த கணக்கென வென்பா - *
லிங்குற வந்தனை யெங்குடி யுள்ளார் - *
தங்கட் வந்தரு தன்மையி னென்று - (யகூ)

வந்தனை செய்து வழுத்தி முனின்று - *
பந்த மகன்ற பதம்பெறும் வண்ண - *
மெந்தை யியம்பி யெனக்கருள் செய்யென் - *
றந்த மடந்தை யறைந்தன ளன்றே. - (உய)

தேசிக னல்லம தேவன் மகிழ்ந்து - *
பாச மகன்று பரம்பொருள் காணு - - *
நேச மடைந்தனை நின்னை நிகர்ப்பார் - *
காசினி யின்மிசை கண்டிலமென்று. - (உக)

பிறப்பொரு கோடி பிறந்து பிறந்து - *
புறக்கரு மங்கள் புரிந்திடி னும்பொய் - *
மறப்புறு மாணவ வல்லிரு ளின்றிச் - *
சிறப்புறு முத்தி செறிந்திடு வாரோ. (உஉ)

மரிட் பொடு திப்பு மதிக்குது மென்று *
கருத்தலை வெளிக்கரு மத்தின் விடுத்து - *
விரிக்குத னெய்யை விடுத்தெரி கின்ற - *
நெருப்பைய விப்ப நினைப்பதை யொக்கும் (உங)

மட்டற வோடு மனத்தை நிறுத்திக் - *
கட்டுதல் வீடு விடுத்திடல் கட்டென் - *

றொட்டிய பண்பி னுரைத் தலைமப்பேர் - ❋
சிட்டனை வட்கருள் செய்தன னன்றே. (உச)

தத்துவ முற்று மயக்குவ தள்ளி - - ❋
மெய்த்த தனைப்பெற வேறு கொடுத்தான் ❋
பொய்த்துறு குப்பை கிளைத்தொளி யோங்கு ❋
முத்தை யளித்தெனை முத்தை தனக்கு. (உரு)

வீடு விரும்பி வெறுந்திலன் மெய்யைத் - ❋
தாடரு மொண்குரு வன்றனை யெங்கு - ❋
நாடி யுழன்றில னுனுய வென்னைத் - ❋
தேடி யடைந்தருள் செய்தனை யென்று. (உசா)

அல்லம னென்னு மருட் குரவன்றான் - ❋
புல்லி வணங்குபு பொற்கொடி யன்னாள் - ❋
செல்ல லகன்று சிதம்பர மெய்தி - - ❋
யெல்லையி லின்பொ டிருந்தன ளம்மா. (உஎ)

முத்தாயியம்மைகதி முற்றிற்று.

ஆ கதி- மிஉ இ - திருவிருத்தங்கள். சாசஎ.

பதின்மூன்றாவது-

சித்தராமையர்கதி.

(வேறு.)

காமரு சித்த - ❋
ராம னிடத்திற் ❋
போமனல் சொற்ற ❋
சீர்மை யுணாப்பாம்.(க)

செல்லல் களைந்து ❋
நல்லறி வின்பஞ் ❋
சொல்லுவ னென்னு ❋
மல்லம னென்பான். உ

கரும யோகமுங் ❋
கிரியை யாவையும் ❋
மருவி ராமன்வாழ் ❋
புரியை மேவினான்.(ங)

வாவி யாலயங் ❋
காவி ராமனு ❋
ரேவ லாளர்செய் ❋
தோவி லாமையை.(ச)

பார்த்தரு ளண்ணன் *
றேத்தவ[illegible] ராமன் *
வார்த்தை யறிந்த *
கூத்தின னென்றே. (௫)

பேரறி வன்றான் *
சார விருந்த - *
ஊரினு மில்லென் *
றூஜ விகழ்ந்தே. (௬)

இல்ல மகன்றிவ் *
வல்ல லடைந்தா - *
னல்ல பசும்பொன் *
வல்லியு வந்தான். (௭)

என்று நினைந்து - *
நன்றுற வாவி - *
பொன்றகழ் வார்பாற் *
சென்றிது சொல்வான்.

(வேறு.)

ஒட்ட ராமனு ளத்தினி - - *
விட்டம் யாதுகொ வித்தொழின் - *
மூட்டி லாமன்மு யன்றனன் - - *
கொட்டி வீழுயி குத்தல்போல் - (௯)

விழற்கிறைப்பவி டுத்தல்போற் - - *
றொழிற்கு ளெய்த்துறு தொழினுமை - *
யிழைக்க விட்டதெ னன்றிட - - *
னொழிக்க லுற்றவ னேகினான். - - (௰)

சாந்த னேகிய தாழ்மொழி - - *
காய்ந்த வேவிரு காதினும - - *
போந்த போன்று புகுந்தன - - *
மாந்த ராகுல மன்னினார். - - (௰௧)

அறம ழித்தனை யன்றியு - - - *
நெறிய றக்குரு நிந்தனை - - - *
பெறவு ரைத்தனை பித்தவென் - - *
றுறவு ருத்தன ரொட்டலர். - - (௰௨)

- - *
சுட்ட னென்றுகொள் சித்தனைத் - - *
துட்ட வென்று சுளித்தனர் - - - *
வெட்டி ருந்தட மேவினோர். - (௰௩)

(வேறு.)

மெய்த்தட மகழ்பவர் வினையை யன்றியே *
சித்தர்தஞ் செயலொரு சிறிது மின்மையான் *
மத்தர்நுங் குரவனை மன்னனி னும்மினு - *
முத்தமவொட்டனென் றுரைத்துமென்றனன். ௰௪

றிகழ்ந்துல கிடைநிலை நிற்கு நல்லற - *
முகந்துசெய் பவன்றினை யும்ப னேயெனப் *
புகழ்ந்தவர் புண்ணியர் பொறுமை யானிழித் *
திகழ்ந்தவர் நரகொன் றிசைப்பர் நல்லவர். (௰௫)

மறவினை யுடையரை மாற்றித் தூயநல் - *
லறவினை யுடையரை யறிந் திட்டன்னரோ - *
டிறவினை யடைந்திலை யொப்பக் கண்டறத் *
துறவினை யுளையென வொட்டர் சொல்லினார்.(௰௬)

ஓங்கிரு வினைகளு மொப்பக் கண்டவர் - *
தாங்களென் றனையொரு தமரிற் பேணுவ *
ராங்களை யிரண்டையு மடைந்து போயுழ *
னீங்களென் றனையுணர் நெறியி லீரொன்றான். (௰௭)

எனக்கற வினையுமி லென்று கூறினு - *
யுனக்கொரு கதியிலென் றுண்மை கூறியே *
சினத்தனர் றிலனசழ் சிறியர் யாவருந் - *
றனக்கிணை தானெனுந் தம்பிரானையே (௰௮)

முற்றிய கல்வியின் மூடர் நீவிர்நுங் - *
கற்றறி மூடனைக் காமி னன்னவ - *
னுற்றன னென்னலவ னுணர்வுஞ் சொல்லினு - *
லிற்றென வுணர்வமென் றெந்தை கூறினான். (௰௯)

சேடனும் புகழ்வுறுஞ் சித்த ராமனை - *
மூடனென் றுரைத்தவம் மொழிகயந் தொடத் *
தோடருங் கொட்டினோர் சீற்றத் தாப்பெனு *
நீடுவெந் தழல்சொரி நெயப் றிகர்த்ததால். (௨௰)

இறுக்கின ரழுக்குடை யெயிறு மென்றன *
ருறுக்கின ரதிர்த்தன ருயிர்த்து மீசையை *

முறுக்கினர் நகைத்தனர் முருட்டுக் கைகளாற் *
பெறுக்கினர் சிலைகளைப் பெருஞ் சினத்தராய். ௨௧

நங்குர வனையிகழ் நய மிலான்றனை - *
யிங்கொரு சிலையினு லெறிந்து கொல்லுதல் *
பொங்குறு மறமொடு புகழு மாகுமென் - *
றெங்குர வனையவ ரெதிர்ந்து சூழ்ந்தனர். (௨௨)

கட்டுமின் பிடிமினுங் கரத்திற் கொட்டினால் *
வெட்டுமினிந் தைசொல் வாயின் வெண்பலைத் *
தட்டுமி னெறிமின் வன்றலை குமைந்திடக் - *
குட்டுமி னெனவுளங் கொதித்துக் கூடினார். (௨௩)

எ மமன விருளற வெழுந்த வல்லமன் - *
மின்மலி வுறுதிரு மேனி மீதிடிச் - - *
சொன்மலி யொட்டலர் சூழ்ந்து கொண்டுவன் *
கன்மழை சொரிந்தனர் கைசலிப்பவே. (௨௪)

சாக்கிய னெறி தனிக்கலன்றிமெய் - *
நோக்கிலர் தாமொரு நூறு கோடிகள் - *
மீ ளர் சோதிதன் மீது வீசினுந் - *
தாக்குறு மோவவை தாக்கு றுவரோ. - (௨௫)

கொடியவ ரெறிந்தகல் குவியக் குன்றென *
முடியிசை நின்றனன் முத்த னல்லமன் - *
புடவியி னுடனிழல் புதைப்பவந் திழல் - *
கடிதினின் மீமிசை காணுந் தன்மைபோல். (௨௬)

ஒறுப்பவ னிழிந்தவ னொருவன் செய்தநோய். *
பொறுப்பவ னடுவுளன் பொறுக்கு நெஞ்சமு *
மறப்பவ னுயர்ந்தவ னென்றுவாய்மையாற் *
சிறப்பவ ரிம்முறை செப்பு வாரரோ. (௨௭)

தீங்கினை யெதிர்நின்று செய்த போதினை *
தாங்கிலன் முனிவினை மறந்து தாமரைத் - *
தேங்கமழ் மலரென முகஞ் சிறப்புறீஇ - *
யோங்குறின் றிடுமிவன் யாண்டுளான் கொலோ. (௨அ)

மலர்மிசை வேதனோ மலர்க்கண் மாயனோ *
மலர்புகழ் மழவிடைப் பாகனோவெனி *
லலனிவன் பிழைசெயு மவரி டத்தினு *
நலனுள னென்று கண்டவர் நவின்றனர். (உகூ)

கல்லெறி படாமையைக் கண்ட வொட்டலர் *
சொல்லுறி னிவனொரு சூட்சி மந்திரம் *
வல்லவ னிவன்றனை வலிந்து பற்றியே *
கொல்லுவ மெனவெதிர் குறுகி னாரரோ. (௩௰)

குறுகலு மவன்பல கோலங் கொண்டனன் *
னிறைபுனற் கடந்தொறு நிலவுதோன்றல் போன் *
மறுகினர் நிலனகழ் மனிதர் பற்றுதற் *
கறிகில ரினையனென் றனையன் றன்னையே. (௩௧)

மருண்டனர் சித்திராமப் பெருந்தகை *
யிருந்தரு ளிடத்து மெய்யிளைப்ப வோடியே *
திருந்திய வடிமிசைச் சென்று வீழ்ந்தெழுந் *
தரந்தை யோடனை யவரறைதன் மேயினார். (௩௨)

யாந்தொழில் செயுமிடத் தேது மின்றியே *
போந்தன னொருமகன் புதிய னின்புக *
ழோர்ந்தில னுனைக்கொணு விழி புனைத்தனன் *
மாய்ந்தில முடனசை மருவி யாங்களே. (௩௩)

என்றவ ரறைதலு மிராமன் சிந்தையிற் *
புன்றொழி லகன்று மெய்ப்போதம் பெற்றிட *
வன்றரு ளல்லம னடிகள் காட்டுறு *
மொன்றொரு சீற்றம் வந்துதித் தெழுந்ததே. ௩௪

யாவனென் றன்னையின் றிகழ்ந்த தாளனவ *
னுவரிந் திடுவனெ னவெழுந்தனன் *
மேவுறுந் தவமத வெகுளி தானினி *
யோவுறுந் தரத்த தன்றொரு வானுமே. (௩௫)

(வேறு.)

என்னை யவமதித்த யாரவனென முனிந்தெரிபோன்
மூன்னை யொய்தினன் சித்திராமப் பெயர்முதல்வ

ணன்னை யன்னநம் மல்லம னவன்சினமறிந்து - *
சென்னியொண் கரமசைத்து வெண்ணகை செய்துசெப்பும்.

அகழ்கின்றார் தமைத்தாங் குறுமக னிலமென்ன - *
விகழ்கின்றார் தமைப்பொறுக்கு மித்தன்மை யெய்தவிரு *
னிகழ்கின்றா ருண்மாதவ முடையோகிநீ யென்று - *
புகழ்கின்றா னெனவிகழ்ந்தனன் பின்னரும் புகல்வான். (௩௭)

சிறப்புப்பெற்றநல் யோகிதன் மனக்கெழு சினந்த - *
னறத்தைக்கொன்றிடு முன்புபஞ் சியிற்புகு மழல்போ - *
லொறுக்கப்பட்டவன் பவம்பினை யொழித்திடு மதனாற் *
பொறுத்தற்கொப்பிலையென்றுநன் றறிந்தனைபோலும்.(௩௮)

காலனின்முனம் பொறையுள னுகுவன் கடல்சே - *
ராலநல்லமு தாகுமென் றவன்றவம் புகழ்வான் - *
போலவைதனன் கொடியவ னெனும்பொரு டோன்றச் - *
சீலநல்குமோர் தொழில்செயு மல்லம தேவன். - (௩௯)

பொறையுறும்படி யல்லமன் சூட்சியிற் புகலக் - *
குறையுறுஞ்சின மிகுந்தன னெருப்பெனக் கொதித்தே *
யறையுறுந்திரள் பற்றெனச் சித்தராமைய - - *
னிறையுறுந்திரு வருளுடைப் பிரானொடு நிகழ்த்தும். (௪௰)

குறிப்பில்லைதனை வெளிப்படை யிகழ்வினுங் கொடிதாய் *
வெறுப்புமுன்செயா வென்னைநீ யீண்டிகழ்ந் தமையாற் *
பொறுப்ப னல்லன்யா னுதல்விழித் தீயிடைப்பொடிப்ப *
வறுப்பனென்றன னிகழ்வினுக் காருளமறுகார். - (௪௧)

தன்னைக்கொல்லினுந் தான்பிறி தொன்றினைக் கோறல் - *
பன்னிற்பாவமென் றறைகுவர் கற்றுணர் பழையோர் - *
நின்னைச்சொல்லிய வறத்தினை நிந்தையென் றெண்ணி *
யென்னைக்கொல்லுவ னென்றநீ யறவனோ யென்று. (௪௨)

சாதனங்களு ளன்றுமுந்திய தென்பர்சாற்று - - *
மாதவங்களு ளுயிர்கொலாமையு மற்று மதிப்பிற் - *
பாதகங்களிற் கொலைசிறந் தன்றெனப் பார்த்து - *
நீதெரிந்திலை யரக்கனே யென்றன னிமலன். (௪௩)

செருக்கொழித்திலை யென்னெதிர் செவிசுடு தீச்சொ - *
லுரைத்தா யின்றனை யுனைவிடே னெனவுருத்து - *
நெருப்பெனுந்திரு நுதல்விழி திறந்தன னினைத்து - *
மரிப்பிலுந்தரு வேனுயி ரொன்றிரா மன்றான். - - (௪௪)

நெற்றித்தீவிழிக் காமனை நீற்றுவ தன்றிப் - - *
பற்றிக்காமமில யோகியைப் படுத்திட வற்றோ - *
செற்றத்தானுதல் விழியழ லல்லமதேவன் - *
வெற்றித்தாண் மலர்க்கீழ்ச்சென் றுபணிந்த துவிரைந்து. (௪௫)

பணிந்துமீளுமவ் வழலொரு வீரன்மேற் பாயத் - *
துணிந்துபோயவ னாற்றல்கண் டுளவலி தொலைந்து - *
தணிந்துபேடிமேற் செல்லுமா றலைவன சரன்போ - *
லணைந்திராமன்வாழ் நகரினிற் பற்றிய தன்றே. - (௪௬)

கங்கைவார்சடைக் கறைமிடற் றிறைநகைக் கனல்போய்த் *
துங்கமாமதில் சூழ்தரு புரத்தினைச் சுடல்போ - - *
லெங்கணாயகன் மேல்விடு மிராமனன் னுதற்க - *
ணங்கிபோகியந் நகரினைச் சுட்டதை யன்றே. - (௪௭)

அணியெரிந்தன மென்றுகி லெரிந்தன வாரத் - - *
துணியெரிந்தன கலவைக ளெரிந்தன சுதையின் - *
பணியெரிந்தன மனைவள மெரிந்தன பகரு - - *
மணியெரிந்தன வெரிந்தன கண்டவர் வயிறு. - (௪௮)

சேயெடுப்பவர் விருத்தரை யிரப்பவர் சேமம் - *
போயெடுப்பவர் புகவரி தாகிமண் புரண்டு - *
வாயடிப்பவர் மனையெரி யவிப்பவர் மறுகிப் - *
பாயலைக்கட லெனவழு திரங்கினர் பதைத்து. - (௪௯)

உதித்தஞாயிறு போன்று செம்மணியின மொளிரப் *
பதித்தமாளிகை மீதுபற் றியவழற் கொழுந்தாற் - *
கதிர்த்தவாடகச் செங்கம லத்துவான் கங்கை - - *
கொதித்ததாயிடைக் கொதிபொரு தன்னங்கள் குழைய. (௫௦)

அன்னகாலையி லருட்கட லல்லமதேவன் - - *
சொன்னவாய்மைத் தவர் துயரனைத்தையுந் தொலைப்ப - *

வுன்னியோர்விழி யழலினை யிமைப்பினி லொழித்தான்
முன்னமாலமுண் டமரரைக் காத்தருண் முறைபோல். (௫௧)

எந்தையல்லம னருளினு னுதல்விழி யெரியால்
வெந்தவந்நகர் பண்டையின் மும்மடி விளக்கம்
வந்தபல்வள மொடுசிறந் தனுநரர் மகிழ
வுந்துவெவ்வழலிடை வெந்தவா டகமொத்து. (௫௨)

ஒருத்தன்வந்தவா றுக்கிய பொற்பணி யொன்றைத்
திருத்தவல்லவ னழித்ததைச் சிறந்திடச் செயல்போற்
புரத்தைநன்றுற வல்லமன் புரிதலும் புரத்தோர்
கருத்தில் வந்தெழுந் தோங்கிய தார்வமாகடலே. (௫௩)

ஒருகணூற் றல்போ யொழிந்திட வலியறுமிராம
னிருகணூலுங் கண்டுளச் செருக்கென்ப தொன்றின்றிப்
பெருகுநாணினும் புனல்கொளப் போழல் விழுந்து
கருகுநாண்மல ரெனமுகங் கரிந்திது கருதும். (௫௪)

(வேறு.)

என்றொருநுதல் விழித்தீ யிவன்றனை யிறைஞ்சலாலே
தன்னருளதனு லென்னைத் தடுத்துவந் தாளவேணடிப்
பொன்னவிர் சுணங்குபூத்த புணர்முலை மடந்தைபாக
னிற்றில வரைப்பிற்கோல மிதுகொடு வந்தானென்று. (௫௫)

தீயனே னறிவிலாமற் செய்பிழை பொறுத்தாட்கோடி
பேயனு னொருவன் செய்தபிழையினை யவனையீன்ற
தாயலாற் பொறுப்பார் யாவர்தானுமே யென்றிராமன்
போயெனுரமுதின்செந்தாட் போதினைப்பற்றிவீழ்ந்தான். (௫௬)

தன்னின மாமிராமன் சரண்புகி லவன்செய்தீமை
யுன்னுவ னலனெங்கோமா னுடன்றுவந் திலங்கைகாக்கு
மன்னவன் கவின்கூர்வெள்ளி மலையெடுத் தலைத்துவந்து
பின்னவன்வணங்கிநிற்பப் பிழையுளங்கொண்டதுண்டோ (௫௭)

செய்யதாண் மலரின்வீழ்ந்த சித்தனை யருளானோக்கி
யையநீ யெழுகநெஞ்சி லஞ்சலை யென்றுகூறிக்
கையினு லெடுத்தணைத்துக் கல்வியுந் தவமுமாய்க்கும்
வெய்யகாமவெகுளி தன்னைவிட்டிடென் றெந்தைசொல்வான்.

வலியவ னிடத்துமொத்தான் மாட்டினும் வெகுளிகாத்தல் *
பொலிவுமெய் யறமதென்னப் பொருந்துறு தனையர்தம்பா *
னலிவுறு வெகுளிசெல்லா தாதலா னலியலாற்று - *
மெலியவ னிடத்திற்காக்கும் வெகுளியே யறமதென்பர். ௫௯

வைதவன் றன்னை நன்று வாழ்த்தின னெனவுந்தீய - *
செய்தவன் றன்னை நல்ல செய்தவ னெனவுங்கொள்வோன் *
கைதவ மகன்ற முத்தி கண்டவ னவ்வாறன்றேல் - *
பொய்தவ னெப்படென்று புகன்றனர் புலவரன்றே. (௬௰)

பெரியவர் சம்மைக்காய்ந்தான் பிறங்கல்கல் லியகோலொட்டான்
புரிவன புரிபட்டடுப் புலம்புவ னுத்தார்க்காய்ந்தா - *
னெரிதரு கதலிவீழ்வ னிழிந்தவர்க காய்ந்தானென்று - *
லொருவர்தம்மட்டத் துஞ்சிற்ற முறுமையே நன்றுமாதோ. ௬௧

யாவர்க்கு மொட்ப நன்று மெய்ஞ்ஞானஞ் சினமிலாமை - *
மூவர்க்கு மரியசெய்யு முனிவர்க்குஞ் சிறந்ததென்று - *
தேவர்க்கு மரியவின்பஞ் சித்தராமப் பேரண்ணன் - *
மேவருஞ் வடிவங்கொண்டு மேவியவி மலன்சொன்னான் (௬௨)

அல்லது னறைந்தமாற்ற மறிந்துநஞ் சித்தராமன் - *
சொல்லுவன் முத்திபெய்துந் துணைய சாதனங்களெல்லா *
மில்லையென் னிடத்திலேனு மென்னை நீவலிந்தாட்கொள்ள *
நல்லவ னாகச்செய்த நன்மையே நன்மையென்று. (௬௩)

கருத்துசூழி கடமிறக்கு கவுட்கரி வலிந்துபற்றித் - *
திருத்துபு தங்காலேவுஞ் செயல்செயக் கொள்வதன்றி *
யொருத்தல்வந் தறிந்துதானே யுறவுகொண்டிடுவதுண்டோ *
தெரிதருடி லடியனேனின் றிருவடிக் கத்திறத்தேன். (௬௪)

ஆடல்மலி வீரன்வீர மவனெதிர் மலைந்துநின்றோன் *
பீடமிசை கொண்டுகாணப் படுமது போலவுன்றன் *
கடன்மலி யருளினாற்றல் கண்டிடப் படுமிங்கென்றன் - *
கொடுமையின் மிகையாலென்று குடைந்தம்பட் டழுங்கிக்கூறி.

என்குறை நீயாதே தந்தா யினித்திருவுள மிரங்கி - *
நன்குறு முத்திசேருதன் னெறிகாட்டுகென்று - *

தன்குறையிரந் திளைந்து தனைநிகர் சித்தராமன் - *
முன்கணா யிறந்தவன் பான்முதல் வனைவணங் கினானால். (௬௬)

வணங்கிய வவனைஞான வாரிதி யருளாற்றேகி - *
யிணங்கிய பருவங்காணு மிவன்றனக் கின்பமுத்தி *
யணைந்திடு நெறியிதென்ன வறைவமென் றுளத்துட்கொண்டு *
பிணங்குறு பிறவியென்னும் பிணிமருந் தனையான் சொல்வான்.

பருவமுற் றிலர்க்குமுக்கட் பகவனு கமத்தி னுண்மைப் *
பெருமையைப் பொருளையெண்ணிப் பெருமிகத் துணைப்பிலன்று
குரவரிற் பதடியென்ப குறித்துநற் பருவநோக்கி *[னா
யருள்செய்த் தூவசிவாக மவனொரு வறைவனையன். (௬௮)

உரைசெயிற் பரமஞான மொன்றுமே முத்திக்கேது *
சரிதைநற் கிரியையோகந் தாமொரு மூன்றுஞான - *
மருவுதற் கேதுவென்று மறைபுகன் றதொக்குமிந்தக் *
கருவினைப் பொருளொன் றெண்ணிக் களிப்பவர்கயவரன்றே.

கருமமும் யோகந்தானுங் கரணத்தைப் புனிதமாக்கிப் *
பொருந்திநீர் வாயிலேறும் புக்குழல் கறங்குபோலத் *
தெருளுறு சுண்ணிறுத்தாந் தெளிந்தவக் காணர்தன்று *
னிருமல ஞருக்குமீச னித்தனென் றுணர்வுதிக்கும். - (௭௰)

நித்திய னிமலனென்று நினைவுறி னவிழ்சமாகிப் - *
பொய்த்தழி யுடம்புடம்பைப் பொருந்தியபொருள் வெறுத்து
மெய்த்தருள் குரவன்றன்னை விருமையினன் சென்றுசார்ந்து *
தத்துவ முதறிநின்ற தனிபதி வினையேகாணும். - (௭௧)

புலன்களை யொழித்தபோதே பொறிகளும் புதைந்தெய்த்துங் *
கலங்குறு கரணநான்குங் கலாதியுஞ் சுத்தமாந்தும - *
விலங்குறு மடியில்வைத்த வெறுங்குடந் தன்னின்மேன்மே
லிலங்குற வொருங்கடுக்கு மட்கலம் விழுதலேபோல். (௭௨)

இத்தியமோ வொன்றாய்விட் டிடின்மற்றை யொன்றுசாரு *
மூத்திய மனமழிப்ப முற்றும்போ மணியபாம்பி - *
னைந்தலை கனிலுமொன்றை யரிந்திடின் மற்றொன்றுஞ் *
சிந்திடு மிடர்த்தாற் றீர்ந்திடு மொருங்குமாதோ. (௭௩)

ஆதலான் மனமடங்கி லிங்கலிங் கங்கடம்முட் - - *
பேதமோர் வபேதமோவென் றழிவுறு பித்துநீங்குந் - *
தீதிலா வென்றியம்பிச் சித்த ராமற்குநாவா - - *
லோதொணாவுணர்வி னுண்மையுணர்த்தினன் குருகுகேசன். ௭௪

மணிதரு ளுரகர்சித்தர் வானவர் கணங்கடம்முன் - *
முனிவரு மென்போனின் றன்முழுதருள் பெற்றாரில்லை *
யினியெனை நிகர்வார் யாவரென்றருட் குரவனார்தம் - *
பனிமலரடியில் வீழ்ந்து பணிந்தனன் சித்தராமன். (௭௫)

இப்பரி சருளினு லேயிராமனுக் குபதேசித்துச் - *
செப்பரு மவன்குற் றேவல்செய் யியவுளமகிழ்ந்து - *
கைப்படு மயிர்தமன்ன கருணைவா ரிதியிருந்தான் - *
றுப்புர வமைந்துசீர்சால் சொன்னலா புரத்துமாதோ. (௭௬)

சித்தராமதேவர்கதிமுற்றிற்று.

ஆ - கதி - ௰௩ - இ - திருவிருத்தங்கள் - ௭௨௩.

பதினான்காவது-

வசவண்ணர்கதி.

(வேறு.)

சித்த ராமனோ டாரிய னல்லமதேவன் - - *
பத்தராகிய பயிர்செய் கல்யாண மாம்பழனத் - *
துய்த்த நீரொனும் வசவனை யுழவரிற்கண்டு - - *
மெய்த்து மார்வமங் கடைந்தமை யாமினிவிரிப்பாம். (௧)

அன்னமீனுட னிசுழ்வறக் கொண்டமை யாமற் - *
செற்றெலார் வயதீப்பசி யாற்றுபு சிறந்த - - *
சொன்னலா புரத்தவஞ் செய்ததென்று வான்றுதிப்ப - *
வென்னையா னுடையல்லம னிருத்தரு ளுளில். (௨)

ஊர்தமேவு கல்யாணமா நந்தனந் தன்னி - - ✳
னந்திநாண்மலர்ப் புகழ் மனை நயந்தசொல் வளியால். - ✳
வந்துகா தெனு நாசியிற் புகமிக மகிழ்ந்த - - ✳
துந்துவார்திரைக் கருங்கட லுடுத்தபே ருலகம்.. - (௩)

ழக்கணுயகன் புகழெனு மூர னுண் பாதற்குத் - - ✳
தூக்கதிஞ் சுவைக்கறி யெனச் சமைந்தது வசவன் - ✳
மிகவிரன்புக ழவத்தினை மாதவர் விரவித் - - ✳
துய்த்து நாவினிற் றுய்த்தனர் பவப்பசி தொலைய. - (௪)

விலக்கு முற்பவச் சித்தரா மற்குமுன் விளம்பு - - ✳
மிலக்கணத்தினுக் கருணந்தி யெனுமிலக் கியத்தைக் - ✳
கலக்கமற்றறிந் திடுவதற் குதாரணங் காட்ட - -✳
மலக்க மற்றநம் மல்லமன் றிருவுளம் வலித்தான். - (௫)

அடியவர்க்கெளி யானெனு மவனெம தகத்திற் - ✳
குடியிருக்குமவ் விராமனை யுடன்கொடு குறிலோர் - ✳
நெடிலடுத்தநன் னிரையென வந்நகர் நீங்கிக் - ✳
கொடிமதிற்கலி யாணமா நகர்வழிக் கொண்டான். - (௬)

நறும்பழஞ்செறி தனியிட மொய்த்திட நண்ணு - ✳
மெறும்பொழுங்கென வரனடி யவர்திர ளெழுந்து - ✳
மறந்தரும் வெஞ்சமண் குண்டரை யிணங்குறு வசவ - ✳
னுறும்புரம்புக விருவருங் கண்டுள மூவந்தார். - (௭)

தம்பிரானருள் வசவனுக் கியவநிச் சாலைக் - - ✳
கும்பவாசநீர் முதலிய வேண்டுவ கொண்டு - - ✳
வம்புலாமலர் வனத்தயர் வுயிர்த்துநல் வழிசேர்ந் - ✳
தெம்பிரானடி யவர்திர ளேகுதல் கண்டார். - (௮)

பாண்டின்மாவளஞ் சிவிகையூர்ந் தேகுனர் பரிந்து - ✳
வேண்டு மாறுகொள் வேடத்தர் துறந்தவர் விரத - ✳
நீண்டுமாறுகண் டுவந்துசென் றெழிலலங் கார - ✳
காண்டமாமெனு மங்கல புரத்தினைக் கண்டார், - (௯)

கண்டுசெல்லுமப் போதிலந் நகர்வளங் கருத்திற் - ✳
கொண்டவல்லமன் றிருவுள மிகக்களி கூர்ந்து - ✳

பண்டைநல்லிசைப் புலவர்சொல் லிராமனைப் பார்த்து *
மண்டுபல்வளங் காட்டுவன் றனித்தனி வகுத்து. - - (௰)

தனைவிரும்பிவந் தடைந்தவர் தம்மைமுன் வெறுத்த - *
தினகரன்கதிர் விரும்புறச் செய்தளித் திரள்க - - *
ணனிவிருந் துணுங் கடிமலர் சுமந்துபொன் னகரார் - *
கனிவிரும்புதண் பொழினிகழ் வதையெதிர் காணாய் (௰௧)

பூவிரேணுசெந் தேன்மழை யொழிவறப் பொழியுங் - *
காவிரேணுவள் ளிதழவிழ்ந் தொழுகுதேங் கமல - *
வாவியோடுநல் லிசைபயி லஞ்சிறை வண்டு - *
பாவிரேணுவண் குழலெனத் திரிதலைப் பாராய். - (௰௨)

கடிமலர்ப்பசுந் தேன்றுளி பிலிற்றுபைங் காவைக் - *
குடியிருக்குமவ் வளவெனக் கொண்டுவெண் குருகு - *
மடியடுத்தவ ரொனவிருந் திளங்கயல் வரானு - *
நொடியினிற்கவர் தண்பணை மருதமு நோக்காய் - (௰௩)

குதிரையங் கதிர்மணிக் குடநீர் குடிப்பதுபோ - *
லதிரிளங்கமஞ் சூல்வளை தவழ்வய லணிநெற் - *
கதிர் வளைந்துசெந் தாமரை வாயுறக் கவிழ்ந்து - *
துதிபொருந்திய வழகையு மையநீ நோக்காய். - (௰௪)

இங்குத்தன் னுள்வாழ் பயிற்சியா லிறந்துயிர் போயு - *
டிங்குப்பொன்னெயில் வட்டத்து ளிருண்மனத் தமணர் *
தங்கற்குன் றுமிப் பொன்னெயில் வட்டமுஞ் சடைமேற் *
கங்கைப்பெண்ணமர் பரனடிக் கன்பநீ காணாய். - (௰௫)

திறந்துழூடுநின் னுதலிமை விழியெனச் சேர்ந்து - *
பிறங்குமாமணிக் கதவிரு புடையினும் பெற்றுச் - *
சிறந்தகோபுர வாய்தலு மலர்மிசைத் தெய்வம் - - *
பறந்து நாடிய முடியிறைக் கன்பநீ பாராய். - (௰௬)

இலங்குநீறெனுங் கவசமிட் டக்கமென் றியம்பு - *
மலங்கல் வாளைவேய்ந் தஞ்செழுத் தத்திரமடுத்த - *
நலங்கொள் வீரராம் பத்தர்தமறுகம ணள்ளார் - *
கலங்குபாசவைரபோன் றெதிர்நிகழ் வகையாணை. (௰௭)

கட்டுவார்சடைக் கண்ணுறுதல் பூசனைக் கரும
மட்டுமாதவர் திப்பசி யாற்றுறு மறமுள்
விட்டுமேற்புறங் கண்டவர் கொடியன வென்னப்
பட்டுமாளிகை பற்பல நிகழ்வன பாராய் (௰௮)

பொறித்தவாழையின் கனியினைக் கடைத்தலை பொருந்தக்
குறித்திடாதுண வெனக்கறித் தலகுநோய் கொண்டு
நிறந்துவாழையின் கனியுமச் செம்மையாய் நினைந்து
கறித்திடாதமர் செம்முகப் பசுங்கிளி காணாய். (௰௯)

வள்ளனல்வச வன்புகழ் வாயினால் வழுத்தா
தெள்ளும்வல்லமண் குண்டர்தம் பிறப்பினு மிழிப்பில்
புள்ளுநல்லன வெனவிளம் பூவையோ டிருந்து
கிள்ளையவ்வச வன்புகழ் சொல்வது கேளாய். (௨௰)

என்றுகூறியவ் விர்ரமனை மகிழ்வுசெய் தின்ப
மன்றல்வீதியில் வசவநா யகன்றிரு மனைமுற்
குன்றுபோலுயர் கோபுர வாய்தலைக் குறுகச்
சென்றுமேவின னெம்மையா ளல்லம தேவன். (௨௧)

தொடர்த்துளைக் கைவெண் மருப்புரற்காற்கருந் தோற்றே
ழுடுத்தமெய்ப்பரன் கொலைகுறித் தெடாமழுவொப்ப
வடைத்தலைக் குறித் திடாதசெம்மணிக் கதவடுத்த
கடைத்தலைக் கண்மா தவர்குழா நெருங்குதல் கண்டார். (௨௨)

(வேறு)

அறுசுவை யடிசிலுண்பா னடைகுவாரடிசி லுண்டு
மறுகிடை வருவார்சான்றோர் வைகிய விடங்களுடிக்
கறியொடு மருவுசோற்றுக காவடிசுமந்து செல்வார்
நறுமலர் சுமந்துதண்ட நாதன்பூ சனைக்குப்போவார். (௨௩)

செஞ்சரணிறைஞ்சிநல்குஞ்செழுந்துகில்கிழித்துக்கீள்கொண்
டெஞ்சியமிகையென்றெண்ணி யிட்டவ ணகன்றுபோவா
ரஞ்சுடர்மணிப்பசும் பொன்னணி துகிலலங்கல் சாந்தம்
வஞ்சியர் தமக்களிப்பத் தருகென வாங்கிச் செல்வார். (௨௪)

நிந்தைசெய் தெமையெதிர்ந்த நெறியில்புன் சமணர்தங்கண்
மைந்தினை யறியச்சொல்வம் வசவனுக் கென்றுசெல்வார்

நந்தியைவணங்கவேறு நகர்தொறு நின்றுபோந்து - *
சிந்தூரம்வயமாவப்பொற்சிவிகைவிட்டிழிந்துசெல்வார் (௨௫)

சீர்கெழு வசவற்பாடத் திவவியாழ் கொண்டுசெல்வா - *
ராகிவிளை மதனைவென்றோ னடியவர் குழா நெருங்கு - *
மேர்கெழு மணிப்பசும்பொ னிருங்கடை நோக்கிநின்றோ *
ரோகையோ டலமருமத் தொருவனு மிராமன்றானும். (௨௬)

ஆயிடை நின்றோர்தம்மை யப்பணப் பெயரின்மிக்க - *
தூயவ னெதிர்கண்டோகை சொல்லுவ லையற்கென்று *
கோயிலு ளமலபூசை குழாத்தொடு செய்யும்போதிற் *
போயினன் வசவனோடு புகழ்ந்திது புகலலுற்றான். - (௨௭)

மாதவ ரிருவராய மழைமதர் நெடுங்கண் மங்கை - *
பாதிய னுருவிரண்டு படைத்தவந் தனனேயென்னச் *
சோதிய தரளக்கோவைத் தோரணவாய்தன் முன்னம் *
வீதியி னின்றோரென்று விளம்பினன் றவத்தின்மிக்கான். (௨௮)

என்றவ னியம்பநந்தி யெனும்பெயர்க் கருணைக்குன்றங் *
கன்றினை நினைந்துநெஞ்சங் கரைந்தவந் தணையுந்தாய்க்கிங் *
கொன்றொரு தடையுமுண்டோ வொல்லைநீ தருதியென்னச் *
சென்றவ னமலனோடு சித்தராமனை வணங்கி. - (௨௯)

பரசிவ லிங்கபூசை பண்ணியபயனே யுங்கள் - - *
வரவென வுளமகிழ்ந்தான் வசவனீர் வருகவென்ன - *
வெருவொடு முளமுளைந்து மெய்த்தவன் விளம்ப வெங்கள் *
குருபரன் முனிவான்போலக் குறுநகை கொண்டுகூறும். (௩௰)

அரசிய லடைந்தார்தம்பா லையமேற் றருந்துகின்றோர் - *
வருசெயல் வரிசையன்று மறித்துநீ போதியென்று - *
வுரைசெய வமலனப்ப னுளம்வெரீஇக் கடிதுமீண்டு - *
வரைசெயும் வயிரத்திண்டோள்வசவநா யகற்குச்சொன்னான்.

அல்லமன் புகன்றமாற்ற மப்பனன் சென்று நின்று - *
சொல்லலுந் தனுக்கென்றுள்ளஞ்சோற்றளர்ந்துடல்வியர்த்து
புல்லவந் தணையுந்தாய்முன் பொருந்துதும் பறத்திட்டோடு *
தல்லிளங்கன்றுபோன்முன் னன்செலாதிருந்தேனென்று. ௩௨

கரைந்துருகு மனமுளைந்து கவலைகொண் டழுங்க நந்தி - *
பெருந்தகை மாசசிதேவன் பெருங்கடற் பிறந்தசாவா *
மருந்துதன் னெதிர்கிடைத்து மற்றதை வாரிக்கையா *
லருந்துற வலசுவான்போ லாயினை நீயு மென்றான். (௬௩)

பெருந்தகை மாச்சிதேவன் பேசுசொல் விளக்குத் தூண்டுந் *
துரும்பெனவுதவச் செம்பொற் றாணெனுந் தோளான்மாழ்கி
யிருந்தவப்பிழையென்மேற்றே யென்றடியிறைஞ்சியொய்யென்
றருந்தவ னொடுபுறப்பட் டல்லம னருகுவந்தான். (௬௪)

என்குண மறமேயாகி யானெதிற் றிரிதலின்லே - - *
னின்குண மருளேயென்று னியதனிற்றி யெந்தாய் - *
புன்குண மல்வின்றீமை பொறுத்தருள் செய்கையென்னுந் *
தன்குணம் விடுத்தொழிக்குந் தாய்விய னுலகிலுண்டோ. ௬௫

சூத்திரப் பாவையானச் சூத்திரி நீயருட்கண் - - *
பார்த்தெனைக் குறையகற்றிப் பணிசெயக் கோடியென்று *
வாய்த்தநற் குரவன்சேர்ந்தா மனையடி யிசைவிழுந்தா *
னேத்துமெய்ப் பத்திநீத்த மெனப்படும் வசவதேவன். (௬௬)

நிலமகள் பொறுத்தள்ளி னிறுத்துனர் யாவரோதை - *
மலிகடல் புரளுமாயின் மறிப்பவ ருளரோவெங்க *
டலைவநீ முனிவையாயிற் றடுப்பவ ருலகில்யாண்டு - *
மிலையிலையருள்செயெந்தாயெனச்சொன்ன வசவன்றாழ்ந்தான்.

சொற்றிடுங் குதலைச்சொல்லிற் சொற்றிறந்தெரிதல் போலிச் *
சிற்றிளங் குமரனன்பு செயவடி யிடுமுனோக்கேல் - *
சற்றுநின் கடைக்கண்வைத்துத் தண்ணளி புரிகவென்று *
நற்றவ மாச்சிதேவ னங்குரவனைப் பணிந்தான். - (௬௮)

உரைமன மெய்யொருங்கி யுன்பணிசெய்ய வல்லோன் *
றரைமிசை யிவனலாது தானொருவரையுங் காணே *
மருள்செய வேண்டுமென்ன வல்லம னடிபணிந்தான் *
கிரிமகள் கொழுநற்கன்பன் கின்னரப்பிரமனம்மா. - (௬௯)

எமையெலாமடிமைவேண்டினி வன்பிழைபொறுத்தியென்று
வமையுலாம்பணைமென்றோட்சேயரிமதர்மழைக்கட்செவ்வா *

யுடைமடமுள ளனைய்வந்த வொண்டவ ரெலாம்பணிந்தார் - ✻
சடையுளா ருண்ருமெங்க டம்பிரான் சாற்றலுற்றான். (௪௰)

சொல்லிய சொற்கள்கற்றீர் சொற்றவந் நெறியினிற்கு ✻
நல்லியுடையில்லைநம்பா னவிற்ற மாற்றமொன்று - ✻
புல்லிய செயலொன்றாகப் பொருந்துனர் தம்மிலார்க்கும் ✻
புல்லிய மொடுநடிக்கும் பரதரோ பெரியராவார். - (௪௧)

ஆதர விலையேல்வேண்டு மறத்தினிற் பொருளோர்செம்பொற்
பூதர வளவளித்தும் பொருளழி வளவேயாகு - ✻
மாதர வுளதேனல்கும் பொருளணு வளவென்றாலும் - ✻
பூதர மெனவளர்ந்து புண்ணியப் பொருளளிக்கும். (௪௨)

துறவற மனையறஞ்சீர் தூய்மைநற் கல்விநல்லோ - ✻
ருறவொடு மகங்கடான மொண்டவம் விரதம்பூசை - ✻
யறிவிவை யனைத்து மில்லையாதர வில்லையாயிற் - ✻
பெறுவன மெய்வருத்தம் பெரும்பொரு ளழிவுமாதோ. ௪௩

ஆதர வுடையான்செய்யு மல்லவு நல்லவாகு - - ✻
மாதர விலாதான்செய்யு நல்லவு மல்லவாகு - - ✻
மாதர வதனலாவிக் கருந்துணை யின்பழுத்தி - - ✻
யாதர வலாதுவேறொன் றளித்திடக் கண்டதுண்டோ. (௪௪)

ஆதலா லன்பினுஞ்சொல் லகமகிழ் வினைச்செயாவென் ✻
றோதினு னடியர்தீமை யொழித்தரு டொழிலினின்றோன் ✻
காதலால் வணங்கினோர்நின் கருணையா லன்றியாங்க ✻
ளோதினு னல்லராவே மென்றடி தொழுதுநின்றார். (௪௫)

காஞ்சிரங் கனிதின்றாங்குக் கடையனேன் பிழைபொறுத்தாய் ✻
தீஞ்சுவை யமிர்தமன்ன திவ்விய கதியிற்குற்ற - - ✻
மாஞ்சுவை யறைதல்போலிவ் வன்பனேச் சீறேலென்று - ✻
பூஞ்சரண் மிசைவணங்கிப் போற்றினன் சித்தராமன். (௪௬)

அடைக்கல மென்னையாளா யண்ணலே யென்றுநந்தி ✻
கடிக்கமலங்களின்வென்ற சான்மிசை பீண்டுந்தாழ்ந்தான் ✻
விடுத்திடேலென்றுசென்ன வசவனும் வீழ்ந்திறைஞ்சித் ✻
தொடிக்காற்றொழுதாளன்பர் தாறிதனைக்குப்புற்றுகொண்டு. ௪௭

அல்லமனென் றுமெய்க்கோமா னருட்கடைக் கண்வைத்தைய *
சொல்லுவ னெழுதியென்று துணைக்கையா லெடுத்தணைத்து *
நல்லருள் புரிந்துதன்ட நாயகன்றிருமடத்து - *
ளெல்லையி லடியர்சூழ வினிதெழுந் தருளினானால். (௬௪)

வசவண்ணர்கதி முற்றிற்று.

ஆ - கதி - ௰௪ - இ - திருவிருத்தங்கள் - ௭௱௭௧.

பதினைந்தாவது -

மருளசங்கரதேவர்கதி.

(வேறு)

தானுவி னுயர்பிரசாத குண்டத்திற் - *
கானரு மருள சங்கரனைக கண்டருட் - *
பூணணி யல்லமன் போத நல்கிய - - *
மாணுறு நெறியினை வகுத்துக் கூறுவாம். (௧)

மாதவ னொண்ணிலர் மருங்கு சூழ்தர - *
வாதுல னெதிர் பொருளாக வல்லம - *
நாதனை யதிவதி நந்து கொண்டுத - *
னேதமின் மனையிடை யெய்தன் மேயினான். (உ)

அவத்தைகள் பற்பல வகன்று மெய்ப்பர - *
சிவத்தினை யடைபவர் செய்கை போற்கடை *
தவப்பல கடந்துபோய்ச் சாதகுண் டத்தை • *
யுவப்புட னடைந்தன னொப்பி லல்லமன். (௩)

உயர் பிரசாத குண்டத்தி னுண்கரை - *
மயன்மலி பித்தரின் மருள சங்கரன் - *
பயினுதல் கண்ணுநீஇப் பரமயோகிதன் - *
வியலினை யுணர்ந்தன னெம்பிரானரோ. (௪)

கண்டருளம்லனைக் கண்டுதானெதிர் - *
வெண்டுணா யழுதினை யிடையன் மேழவியே *

புண்டண னென்மகிழ்ந் தோடி யிழந்தனன் *
வண்டிரு வடியிசை மருள சங்கரன். - (௫)

வணங்கிய வறவனை வந்தெடுத்து மெய் - *
யுணைந் தெழுூவ கையோடருள் செய்தல்லம *
ணிணங்குற வருணிலை யிராமற் பார்த்தவன் *
குணங்களை வியந்திது கூறன் மேயினான். (௬)

குண்டமே வுறுபிரசாதங் கொள்ளை கொண் *
டுண்டுவாழ் மாதவ னுண்மைத் தன்மையைத் *
தண்ட நாயகன் முதற்சாரணர் யாவரும் - *
கண்டிலர் யாரினிக் காண வல்லவர். - (௭)

சரிதையொண் கிரியைகா றடுக்கும் யோகிவை *
புரிபவர் தம்மையப் புரியுஞ் செய்கையாற் - *
றெரிதர லாகுமோர் செயலு மின்றிவா - *
ழரிபதன் ஞானியை யறிய லாகுமோ. - (௮)

நலமுறு மோர்சிவ ஞானியில் லில்வாழ் - *
நிலையற மாகினு நீத்து நிற்குமோர் - *
தலையற மாகினுந் தரித்து ஞாலமே - *
லிலைமறை காயென விருக்கு மென்பவே. (௯)

வல்லனென் றிருப்பினு மிருக்கும் வன்மையொன் *
றில்லனென் றிருப்பினு மிருக்கு மெள்ளுறப் *
புல்லனென் றிருப்பினு மிருக்கும் புண்ணிய *
நல்லனென் றிருப்பினு மிருக்கு ஞானியே. (௰)

அறிவறி ஞானியா லன்றி வன்பவ - - *
மறிவுறு கருமியான் மாய் வுறுதுகா - *
ணெறிகதி ரிரவி வந்தெழூந் திடர்விடிற் - *
செறியிரு ளகலுமோ சித்த ராமனே. - (௰௧)

சங்கர முனிநிலை தனைக்கண் டாய்கொலென் *
றிங்ஙுரு பரஞ்சொல விராமன் கைதொழு *
திங்கினின் மருளரி விருந்த தன்மையென் - *
னங்கண வனுறைக்கன் வுறைதன் மேயினான். (௰௨)

(வேறு)

நெறியிலாவெறுமயன்றா நகர்வழி மனிதனாப் பலோன் றுயிர்க்குவினையுமே
மொழியபாவமல சரமூர்த்தி யுடைமிச்சி றுகர்வழிமேவிற் - [ன
பழிபாதுமில்லையகன் றுமேயாம் பவமுமேமனைப் பிரசாகக் - *
குழியானதனை யகலாமற் கொண்டிங்கிருந்தான் புனைபிககாண். (௰௩)

பந்தமகன்ற சிவபத்தர் பாதம்விளக்கும் புனற்குழியிற் - *
வந்துபிறந்து வருகிபதில் வைகும்புழுவின் பெருமைபேறு *
முந்துகங்கை முதலா முற்றுார்படிந்து தீவினைகள் - *
சிந்துமந்த ருாருமே சேரவொன்று மறைசாற்றும். - (௰௪)

தாய்க்கு வழுவின் மகவிர்க்குந் தந்தைக்கனக்கும் பசுவிற்குச் *
செய்க்கடமைநேர் பார்தமக்கிடர்செய்தீர்விலகொடியபாதகமும் *
போசகுமிமைப்பேற் பரணத்தைப் புனிமாசகீச சிவமாக - *
வாச்சமராசறனைபிரசாத மாயினதற்கு நிகருண்டோ - (௰௫)

பியக்கு மருந்துமாய்விப் பயக்கும்வன்மை சேர்ந்தபவ - *
நோய்கடமராசறம்பிரசாத ஆதியந்தா னுணர்ந்திங்கு - *
வாய்க்குந் தலைமைசங்கரற்கே வருவதறிப் பசுக்குனய - *
புசிக்குமனிதர் தமக்கெனரும் பொருந்தா தெனருமெனப்பிரான். (௰௬)

நின்னை யறிவன்சங்கரனே நீயேயவனை யறிகுவாய் - - *
பின்னையுலகில் யாரறிவார் பேசிற்பாமபேய பாமபின்கா - *
றனையறியுமெனவமலன் றுடடாமனாயின் கீழ்ப்பணிந்தா *
னென்னையடிமை யாவுடைய விராமனென்று மினையிலலானை. (௰௭)

அம்பொன்வைட்பின் மீதிருந்து மறியாதல்லற் பறிவான்போ *
னம்பன் மருளசங்கரனை நாயேனறியா திருந்தெழுந்த - *
வெம்பமர்மருவி நிரஞ்சனனே யெனக்குக்காட்டித் தந்தனையென் *
றம்பரபரவு மல்லமனே யுவந்துபணிந்தா னருணந்தி. (௰௮)

இனைக்கு மிக்க காமிதனக்கிவ்ப மூடல்சரலிக்கம் - - *
பினங்கள் முதநிகாமிக்குப் பேரின்பெம்ப துணர்த்தற்குக் [வின்
குலங்கள்மிக்காய் நினைசினந்தாங் குறையொன்றுள தோநினைகர
பணங்கொணிலத்திற்பரமசிவபத்திக்குவானீயென்றகால். (௰௯)

இங்குமருள சங்கரன்போ லெண்ணிலார் நின்மனைவாய்தத் - *
கங்குல்பகலு மகலாமற் காப்பனொன்னி லிஞ்ஞான்றில - *

பங்கவினையின் வலிகடந்த பலருந்தாஞ்செய் தவப்பயனுற் *
றங்குகயிலை மலையன்றோ தண்டநாத வென்றமலன். - (உய)

வெம்மையெதங்கனிகழ்ந்திடினும்வெந்தீக்குணமென்பதுபோல *
மும்மையுலகின் யாண்டேனு மூளைக்கிற்பத்தி யதைநினைதென் *
றிம்மையுலக மியம்புமெனி மலங்கள்வசவ நின்பெருமை - *
டகாய்மையிளமென் மூலைப்படந்தை கூறனன்றி யாரறிவார். (உக)

பத்திகடலே குணக்குன்றே பாசப்பகையே யெம்முறவே *
முத்திக்கரசே சிவானந்த முதலேஞான மணிவிளக்கே - *
சித்தப்பொருளே யருணந்தி தேவே நின்னைத் தொழுமடியார் *
புத்திக்கமுதே யாவர்நினைப் போல்வாரவரை யறியேமால். (உஉ).

என்றுகூறவெ வைமயுடையானெனக்குப்புகன்ற நலமெல்லாஞ் *
சென்றநாளி லினைநினது செந்தாமரைத்தா டொழப்பெற்ற *
வின்றுதொடங்கி யுளவாமென் றெந்தைநந்தி வணங்கியெழ *
நின்றவமல சிவசரணர் நெஞ்சமுவகை பூத்தனரால். - (உங)

அருளான்மருள சங்கரனுக் கமரர்தாமு மறிவரிய - - *
பொருளாயபேரின்பவநு பூதிவிளக்க மருள்செய்தா - *
னுரையானினைவா லருமேனுக்கா லுலகருணர்வைப் பிணித்தமல *
விருளானதனை யறமாற்ற வெழுந்தஞான சூரியனே. - (உச)

மருளசங்கரதேவர்கதிமுற்றிற்று.

ஆ - கங - யரு - ரு - திருவிருத்தங்கள் - எ௱கங.

பதினாறாவது -

இட்டலிங்ககதி.

(வேறு)

சிட்டனல்லமைதேவ னருணந்தி - - *
நட்டநண்பொடு நந்தி யுணர்வுற - - *
விட்ட லிங்கத் தியல்பு பகன்றமை - *
கட்டு வல்வினைக் கட்டற வோதுவாம். - (க)

சங்க ரற்குத் தனேதிக ரின்பவி *
டங்க ளித்தரு ளல்லம னந்திதன் *
மங்க லத்திரு மாளிகை கட்செவிக் *
கங்க ணற்கினி யாரொடு கண்டனன். (உ)

மண்டு பேரொளி மாடத்து நாப்பணந் *
தண்ட நாதன் றவிசொன் றமைத்தட *
வண்ட நாயக னல்லம னுய்யுவுட்க் *
கண்ட நோக்கங் களிப்ப விருந்தனன். (௩)

ஆதனத்தி லமர்ந்தரு ளல்லமன் *
பாதமன்பொடு பன்மலர் தூவித்து *
மாத வத்தின் வலியெனத் தாழ்ந்தெழு *
காதன் மிக்குக் கசிந்துள நந்திதான். (௪)

அடிய னேன்சிவ பத்தி யறிந்தமை *
படியி லாமன் கனவெனப் பட்டது *
முடியு மாறு மொழிந்தரு ளென்றுபொற் *
றொடியு லாங்கை தொழுது விளம்பினான். (௫)

கேட்ட வாரியன் கேடில் சிவநெறிக் *
கூட்ட மேவுறு கொள்கையி னுய்நினைக் *
காட்டு வாருள ரோசெங் கதிர்க்கிரு *
ளோட்டு சோதியு முனமுகா லோவென்றான். (௬)

வள்ள லின்றெனை வந்து புகழ்ந்தனன் *
றெள்ளு தண்புனற் றேக்குறு மீனாத்தலை *
கிள்ளி நின்றெறி கின்றவர் போலெனு *
வுள் ளுடைந்திட் டிளைக்கும் வசவனே. (௭)

(வேறு.)

இகழ்ந்தெனை யாளச் செருக்கினை யகற்றிலாய் *
புகழ்ந் தனைவிடை புளிங்கறி யிட்டாறுநோய் *
மிகுந்தெழ வளர்த்தல் போலென விளம்புபு *
தகுங்கழ லிறைஞ்சினன் றண்ட நாயகன். (௮)

அருளினு னினதடி யருச் சிக்கும்படி *
தெருளிலா வெனக்குளா செய்தி யென்றனு *

மருளனு மெனமொரு மதிஞர் கீந்தருள் - *
பொருளினு ளினையன புகறன் மேயினன். - (௯)

புன்மர நெளிபழுப் புள்விலங் கெனும் - *
புன்மைய துயர்செயும் புலங்கடப் பிலே - *
யன்மைகொ ணிலமிசை மக்க ளாகுத - - *
னன்மைகொ ளுயிர்க்குலா லரிது நந்தியே. - (௰)

நரர்வடி வாயினு நன்மை யாற்றுறு - - *
மரபினி னுலகினில் வரு தறப்புத - - *
லரிது நல்லறம் புரிவழி யடுப்பினு - - *
மருவுத லரிதறம் வளர்க்கு மங்கமே. - (௰௧)

அறத்தினுறப் பெய்தினு மன்பினு லறஞ் - *
சிறப்புறச் செய்தலிங் கரிது செய்யினும் - *
புறச்சமயங்களைப் போக்கி யாகம - - *
நெறிச்சமயங்களை யரிது நேர்தலே. - (௰௨)

ஆகமம் புகநெறி யடைவ னாயினுஞ் - - *
சோகமில் சைவநற் றுறையை நன்றெனச் - *
சேர்குத லரிததுசேர்வ னாயினு - - *
மேகலிங்கயிகய னாகுதலன் றெண்மையே. (௰௩)

புண்ணிய முதிர்வினாற் பொருந்தி யங்கையிற் - *
கண்ணுற நிகழ்வுறு சிவலிங் கத்தினை - *
யெண்ணிய மனமுட னென்றும் வந்தனை - *
பண்ணிய முயல்பவன் பத்த னென்பவே. - (௰௪)

ஆவுறு பிணிகெட வாவின் பால்கறந் - - *
தாவினை யூட்டல்போ லாணவங் கெட - *
வாவியு ளமலனை யங்கை தந்துபின் - *
றூவியு ளமைவுற வாக்கு மாரியன். - (௰௫)

கருங்கொடி யிருவிழிக் கண்ணு மோர்மணி - *
திரிந்திடு செயலெனத் திரித லின்றியே - *
பொருந்துறு மகமொடு புறமுந் தீர்வற - *
விருத்தில குறுமரு ளிட்ட லிங்கமே. - (௰௬)

குறிபல பலநூறை கொண்டு பல்வகைப் - *
பொறிதொறு மருவியொண் புலனுகர்ந்து மாய்ந் *
தறிவரு நிலையவா தார மேவியு - - *
நிறைவுறு மங்கையி னிகழு மிட்டமே. - (௧௭)

அடைந்துள வருச்சுவை யமைதி யென்பன - *
வுடம்பொரு மூன்றினு மூற்றடைந் திடுந் - *
தொடர்ந்துள வினைவலி தொலைத்தி யானெனு - *
மிடும்பையி லின்பரு ளிட்ட லிங்கமே. - (௧௮)

னன்றறி வறவறிந் திட்ட லிங்கமா - - *
மொன்றொரு பொருளிலே யுறவிழித் தவன் - *
பொன்றுறு சகமெனப் புணர்ந்த மாயையை - *
வென்றவ னவனெனு விளம்பும் வேதமே. - (௧௯)

பொருவில்சற் பத்தியாந் தாரம் பூண்டொரு - *
வரவயி ராகமாம் வத்திரம் புனைந் - - *
தொருவலி னுணர்வெனுஞ் செச்சை யொன்றுறப் *
பரமனை யிருத்துவோன் பத்த னாகுவான். - (௨௰)

ஒன்றினொன் றுள்ளுற வுடம்பு மூன்றையு - *
மன்றநல் வத்திர மடிய தாக்கியே - - *
யென்றுமங் கமைவுற விட்டம் வைப்பனே - *
லன்றவன் சிவமய மாகு மென்பவே. - (௨௧)

அருளெனும் புனலினை யாட்டிச் சாந்தமாம் - *
வளாநறுஞ் சந்தொடு மருவ வித்திய - - *
விளாமலர் புனைந்தறி வினை யருத்துறிற் - - *
பரமனை யுவன்சிவ பத்த னாகுவான். - (௨௨)

ஆசறு மனத்தெழு மன்பை யன்றியே - - *
பூசனை யுவக்கிலன் புராரி சென்னிமேல் - - *
வீசுறு திரையினு மிக்கதோ சொலா - - *
பூசல்செய் மனமுடை யொருவ னுட்டுநீர் - (௨௩)

பூப்புனை கையுமெம் புனிதன் றன்புகழ் - - *
பாப்புனை நாவுமே படைத்து ளான்றனைச் - *

செப்புனே கொடியுடைத் தேவ னேயெனா *
நாட்புனே புகமொடு நாக ரோத்துவார். (உ௪)

பூசனை செயாதகை பார்த்த கண்புகழ் *
பேசுத லிலாதவாய் பெற்று மூன்றிடு *
நீசரா வைர்தயி னெடுவனத் திடைக் *
கூசுத லிலாதபுன் குரங்கு நன்றரோ. (உரு)

குடிப்பன விழுங்குவ கூரொயிற் றிறுத் *
கடிப்பன நக்குவ வனைத்துங் கைம்மல *
ரடுத்தாள சிவன்றனக் கற்பித் துண்பவன் *
விடுத்தவன் மேல்வரும் வினைகள் யாவுமே. (உசா)

தானுறு முட்டன்மனத் தனமென் றுள்ளவை *
யினையில் குருசிவ சரங்கட் கீந்துதான் *
யாமெனை தெங்குத லின்றி வருவோன் *
மேனிகழ் சிவமொடு வேறலா னரோ. (உஎ)

குருசிவ சரங்கொளக் கொடுத்த மெய்ம்மனம் *
பொருளிவை நமவெனப் புத்தி செய்துகொ *
ளொருவனில் வழிமறித் தொறுத்துக் கொள்வன *
சரணனி நல்லன்மெய் தவறி லாமையால். (உஅ)

விடுவன காமம்வெவ் வெகுளி மாலிவை *
தொடுவன குருசிவ சரங்க டொல்பவங் *
கடுவென வெருவிய கருத்து ளார்க்கிவ *
ணடுவன வெனப்புல னட்ட வர்திறலாய். (உகூ)

அங்கையி னமர்தரு மானைவிட் டொரு *
வெங்கட வுளர்தமை விழைந்து போற்றுவார் *
கங்கையை யகனுறுவர்க் கழியின் மூழ்குனர் *
தங்களின் வேறலர் தரும மூர்த்தியே. (௩௰)

மோகமில் குருசர முனியின் மூன்றுவா *
தாகிய செயிர்முழு தகன்று வண்டுற *
போகிய மடிமையைப் புனித குருவையே *
பாகிவன் மெய்மையுடைமை யாகற் கண்படும். (௩௧)

விள்ளரு நற்சிவ வேடத்தோர் பொருள்
கொள்ளைகொள் கிற்பினுங் குறைகள் கூறினும்
பிள்ளையை யறுப்பினும் பிழைகள் செய்யினு
மெள்ளருந லிலுனெனி லீசற் கல்பனும். (௯௨)

சங்கமந் தனக்கொரு சார்தி யுன்னிரு
ளங்கையி லமர்தரு மரற்கு மூலனிருள்
சங்கர னெனுசரந் தம்மில் வேறெனு
பங்கவ னிவரு மனற்றழுங் குவான். (௯௩)

தலைமை சொள்ளுரு சிவசரங் கட்காகவே
யுலையிடு மரிசியன் றேங்கன் மத்தெறி
யலையமு தாந்தமக் காக வாக்குறிற்
கொலைசெயு நஞ்சினுங் கொடிய தாகுமால். (௯௪)

தனுவுள வளவுமோர் தகுநற் செய்கையு
மனமுள வளவும் பாவனையு ஞானமுண்
டெனவுள வளவுநே யமுமியைந் தவன்
பினையுள வளவுநோய் பிறர்க் ககற்றுமே. (௯௫)

பசனை யிருத்துறு மிதயத் தோர்பொரு
ளாசையை யிருத்துத லந்தணாளர்தாம்
வாசமுற் றிடுமொரு மனையிற் புன்செய
னீசனை யிருத்துத னிகாக்கு மென்பரால். (௯௬)

சினமுத லியமய நீர மீற்றுபு
வினைதபு வாய்மையா மொழுக்கை யன்பெனும்
புனலொடு விரவியே பூசி னல்லது
மனமெனு மனையிடை வராது லிங்கமே. (௯௭)

காலமுங் கருமமுங் கடந்த காரணன்
பாலுறும் பரிசறப் பார்மடந் தையர்
கோலமும் பொருளையுங் குறித்து நச்சுனர்
சீலமுய விரதமுந் தீய வென்பரால். (௯௮)

வெங்கொலை களவுபொய் வெகுளி யாசையென்
றிங்கிவை யொழிபவர் இயற்றுக்கில லூர்தமக்

கங்கையி னெல்லிலைபோ லவிர்சடைப் பிரான் *
செங்கையி லிருப்பினுஞ் சேயன் சேயனே. (௬௯)

பத்தரைப் புகழ்வுறப் பணிய வுண்டவர் *
வைத்தன கொளவுடன் மருவப் பெற்றவர் *
சித்தியுங் கடவுளர் சிறப்பும் வேறொரு *
முத்தியும் பொருளென மூன்று மூர்களால். (௭௰)

இன்னண நன்னெறி யாவு மாயிடை *
துன்னிய சிவகணந் துணிந்து கொள்ளவே *
மன்னவ னெனுமருள் வசவ நாயகன் *
றன்னொடு புகன்றனன் றலைவ வல்லமன். (௭௧)

பாடினன் பரவினன் பணிந்த சொல்லுரை *
யாடினன் பன்முறை யல்லமன் றிருத் *
தாடலை புனைந்தனன் றண்ட நாயகன் *
மூடிய வுவகையின் மூழ்கி னானரோ. (௭௨)

திருந்தவிவ் வகையுப தேசித் தெண்ணிலா *
வருந்தவர் குழாத்தொடு மெருணந்திப் பெயர்ப் *
பெருந்தகை மகிழ்வுறப் பிரிவி லாரிய *
னிருந்தனன் மலிகலி யாணத் தென்பவே. (௭௩)

இட்டலிங்கசதிமுற்றிற்று.

ஆ - சதி - ௯௬ - ற - திருவிருத்தங்கள் . ௬௱௩௬.

பதுமனாவது-

கதலிவனசதி.

(வேறு.)

வரையிற் புண்ணிய வனத்தினில் வளங்கெழு நதியின் *
கரையிற் பன்னெடு நாளருட் குரவனைக் காண்பான் *
திரிதற் குற்றவாய் வந்துமா தேவி கல்யாண *
புரியிற் கண்டுவந் தேகிய முறையினிப் புகல்வாம். (௧)

காட்டினும்பெருங்குன்றினுந்தேடினள்காணாள்
வாட்டுறும்பிறப்பெனும்பிணிமாய்வுறவீட்டித்
கூட்டுநன்மருந்திருப்பதையறிஞராற்கூறக்
கேட்டுவந்துமாதேவியந்நகரினைக்கிடைத்தாள். (௨)

தலையின்வெண்கலையொன்றுறவெற்றரைசமைந்து
பலிகொளும்படிமனைதொறுமுலவெலாம்பழிச்ச
வலிமரும்பார்க்கினியவள்வெற்றரையாய்க்கட்
புலன்விருந்தாறுங்கடிநகர்வீதியுட்புகுந்தாள். (௩)

நாற்குணங்களுமுதற்குணமாகியநாணைத்
தீர்க்குமிம்மடமுடையவள்யார்கொலோ தெரியேம்
பார்க்கின்பின்னவள்பித்துடையாளெனப்பலரு
நோக்கும்வண்ணம்வந்தந்நகருலகியனோக்காள். (௪)

உலகுளார்தமைப்பேதையென்றுணர்ந்தனளோதா
னுலகுளார்தனைப்பேதையென்றுணர்குவரென்றோ
வுலகுளார்தமைநாணிலனீங்கியவுடையா
ருலகுளார்தொழுந்தண்டநாயகன்மடத்துற்றாள். (௫)

தண்டநாயகனெனுமியல்பெருங்குறத்தவிசி
னண்டநாயகனல்லமன்வீற்றிருந்தருளக்
கண்டுபோயருகிறைஞ்சினளாண்டமர்கணங்கள்
பண்டுதாமறியாவியப்படைந்தனர்பார்த்து. (௬)

நெஞ்சமாரழலாக்கெனநெக்குநெக்குருகச்
செஞ்சொல்வாய்தடுமாறவாள்விழிபுனல்சிந்தக்
கஞ்சநாண்மலர்க்கைதொழுதன்கணோய்காணா
ளஞ்சினேன்பவப்பிணியினியருள்செயென்றழுதாள். (௭)

வீடுவப்பவராணெனப்பெண்ணெனவேறோ
வேடலர்க்குழலுமைகலையேயிவளிவள்போ
ரூடுநிற்பருவம்பெறுமவரிலைஞானங்
கூடுதற்குரியாளெனவல்லமன்குறித்தான். (௮)

தானலாதொருபொருளிலைச்சகமெனவென்னு,
ஞானமேவலாற்காமவின்பத்தனைநண்ணு

டானலாதரவாற்றனைத்தழுவியின்புறுமே
ரேனைமோர்தருணரவர்கொலோவென்றனரிருந்தார். (௯)

இன்றுகாமனைவென்றவளினையளாயினும்பேயோ
டொன்றுமேனியனுகியகண்ணுதலொருவன்
வென்றனாளெனவுலகினிலெடுத்தசொன்மெய்மை
யன்றுபோலுமென்றியம்பினர்சிலரவணமர்ந்தோர். (௰)

உடலமானமர்றிவளென்வினைத்தையுமொருங்கு
விடவலார்க்கலாவிளமையுஞ்செல்வமும்விரும்பி
நடலைவாழ்வினில்வெறுப்பருப்புல்லியநரர்க்குத்
தொடருமாவினைதொலையுமோவெனச்சிலர்சொன்றார்.

சென்றுதேடிநாந்தத்துவமருள்செயுஞ்சீட
ரன்றிஞானதேசிகனுளனோவெனவாய்ந்திட்
டின்றுமேவுமாதேவிபோலிலையெனவெம்மா
னின்றஞானமூலந்தனையுணர்த்துவானினைந்தான். (௰௨)

பூதநீயலைபொறிகளுமலையலையுந்தி
யேதுநீயலையிவற்றினைமயங்கியானென்னும்
போதநீயலையன்றிவையனைத்தையும்போக்கிச்
சோதியாகியபிரமமேநீயெனச்சொல்லி (௰௩)

ஞேயஞானஞாதுருவெனுமிவைபலநிற்கு
மாயிலவேறறுமுத்தியன்றதுசகமாமென்
றேயுமாறிதுவதுவெனுஞ்சுட்டிலாவியல்பை
மாயைமாறியதேவிபாலருளினன்வள்ளல் (௰௪)

தேறுநீரெனவெனதுளந்தெளித்ததேசிகனைக்
மாறுகாண்கிலேனுடலபொருளாவிகண்மதிப்பில்
வேறுபோய்நினவாயினவென்றவள்விழிக
ளூறுநீரொடுமல்லமன்றொடொழுதிளைந்தாள். (௰௫)

அன்னைநீயினிக்கதலிமாவனத்தினையடைந்திட்
டென்னைமேவினைகேட்டவிப்பொருளினையெல்லா
நின்னிலேதெளிந்தாறுகொண்டிருத்தியாசனத்தின்
மன்னுவாயெனவேவினனறங்கொடைவள்ளல். (௰௬)

வள்ளனுண்மலர்த்திருவடிவணங்கியம்மருங்கிற் - *
கொள்ளைமாதவர்தாடொழுதருள்விடைகொண்டு. - *
வெள்ளமாகியவன்புநின்றுய்த்திடமேவித் - *
தெள்ளுமாழுதலையவள்பருப்பதஞ்சேர்ந்தாள். (௰௭)

வசவன்பாலருளல்லமனாற்றென்வானோர் - *
பசுவின்பானிறைகனைபிடைநழுவிவீழ்ப்பழத்தை - *
மிசையும்பூங்கிளிமிழற்றொலிகேட்டலைவிரவ - *
விசையும்பாசிலைக்கதலியங்காடதிலிலங்கும். - (௰௮)

விரிந்தவாழையினெட்டிலைமிசைதிறைமதியம் - *
பொருந்துமாறுவிண்முழுதையுமளித்தருள்புத்தே *
ளருந்தவாய்மடைத்தொழிற்றிறநிரம்பியவடிவில் - *
சொரிந்ததாமெனமனங்களிகூர்தரத்தோன்றும். (௰௯)

இனையவாழையங்காடுகண்டெங்கண்மாதேவி - *
முனிவர்வானவரியாவருமுறைமுறைபோற்றத் - *
தனியளாயொருபுறம்பசந்துளசுவைதருசெங் - *
கனியவாவியவுளமொடுமிருந்தனள்களித்து. - (௨௰)

கதலிவனகதிமுற்றிற்று.

ஆக - கதி - ௰௭ - க்கு - திருவிருத்தங்கள். அ௱௫அ.

பதினெட்டாவது—
சாதகாங்ககதி.

(வேறு.)

வினையடுத்தவிழுமந்துடைத்தெமக் - - *
கனையடுத்தவருளுடையல்லமன் - - *
மனனடக்கம்வசவற்குணர்த்துத - , - *
தனையெடுத்தினிச்சாற்றுதுநாமரோ. - (௧)

காவினீடிங்கதல்லிவனத்துமா
தேவிபோதத்திருவருள்செய்தவன்
மேவிஞானவிளக்குறவெம்மூடை
யாவிபோலும்வசவனுறைகுவான். (௨)

மந்தர்வாதமயக்கமிலாதுயர்
முதறிசாதனமொன்றுமொழிந்தரு
ளத்தநீயென்றடிகடொழுதெழப்
பத்திவேண்டும்பரமன்பகருமால். (௩)

பரமமுத்திபதம்பெறுமேதுவுட்
காரணசுத்தியதனதுகாரண
மரணெரித்தவமலற்குறித்தநற்
கிரியையித்திறம்வேதங்கிளக்குமால். (௪)

மனமிலிங்கமருவிலேயேனுட
றனிலிலிங்கந்தரித்துமிலையிலை
யெனவியம்புமிணையிலியாகம
நினைவரன்கழனிற்கநிறுத்திநுய். (௫)

தாவிலாதமனமொடுசார்தரா
தோவுமாயினுலகிற்புனலுமொண்
பூவுநாடொறும்போக்குறுபூசனை
யாவிபோகியவாகநிகரீக்குமால் (௬)

புறம்புகாண்குவன்புல்லியனீசனை
யறிந்தஞானியகமுறக்காண்பனு
லெறும்பிகாணுறிவின்கரும்பேகொளுஞ்
செறிந்தவாடிலைதின்பனவென்பவே. (௭)

கரங்கணல்லகருமஞ்செயாநிற்பத்
திரிந்துசெல்லுஞ்செலாதவிடத்துநெஞ்
சொருங்குறுதவொருமனந்தன்னிலும்
பரந்தவல்லற்படுக்கும்பகையிலை. (௮)

துயிலேபின்பெனச்சொல்லுதலிந்தியத்
தியலுநெஞ்சமிலாமையினுலன்றே

பயிலுநெஞ்சம்பரந்துதிரிதருஞ்
செயலிலிலலைச்சிறிதுஞ்சுகமரோ. (௯)

மனமொருத்தன்வசப்படுமேலவன்
பினைவருத்தும்பிறப்பையடைந்திடான்.
மனமொருத்தன்வசப்படாதோடுமே
னனிபிறப்பிடைநாளுஞ்சுழலுமே. (௰)

அறவினைக்குமரும்பொருளிற்பொரு
பெறுவதற்கும்பெருங்கல்விகற்றுயர்
விறலினுக்குநல்வீரந்தனக்குமொண்
டுறவினுக்குந்துணைமனமென்பவே. (௰௧)

நல்லசெய்துநரரையுயர்த்தவு
மல்லசெய்தங்களத்திடையாழ்ப்பவும்
வல்லதிந்தமனமலதையனே
யில்லையென்னவியம்புமறையெலாம். (௰௨)

நெஞ்சமாதுமைநேசனைநண்ணுமேல்
விஞ்சுபாதகங்கோடிவிளைப்பினு
மஞ்சுறாவனவ்வினையாவையும்
பஞ்சுதீயிடைப்பட்டெனமாயுமே. (௰௩)

பக்கண்மாணிடமொன்றுமனத்தினுன்
மிக்கமேன்மைவிளங்கினரில்லெனிற்
பொக்கமேவும்பொறிகளோரைந்திறு
[illegible]க்குமாவினையொத்துயர்வுற்றிடார். (௰௪)

செறிக்கவல்லதுங்கெட்டவர்தங்களை
யெடுக்கவல்லதுமிம்மனமென்றதை
யடக்கவல்லவனையபவக்கடல்
கடக்கவல்லவனுவன்கடிதரோ. (௰௫)

ஆயின்மிக்கோரரியசெயலெலா
நேயமிக்கமனத்தைநிறுத்தல்காண்
வாயுநிற்கமனமுமுடனிற்குந்
தோயநிற்குறினிற்குந்துரும்புமே. (௰௬)

ஓடுமாவைநிறுத்துநினுள்ளுறக் - - *
கோடும்வாய்க்கலினத்தினைக்கொள்ளுவார் - *
நீடுமாமனநிற்கநிறுத்துநி - - - *
லோடும்வாயுவையுள்ளுறவீர்ப்பரால். - (௰௭)

அடுக்கநாடிகளங்கொளுமூன்றினும் - *
விடுத்துவாங்கியுமேலநிறுத்தியுந் - - *
தடுத்தும்வாயுவைத்தன்வசமாக்கில்வாய் - *
மடுத்திட்டாதுமனமும்வசப்படும். - (௰௮)

ஓடும்பொன்னுமுறவும்பகையுமோர் - *
கேடுஞ்செல்வமுங்கீர்த்தியுநிந்தையும் - *
வீடுங்கானமும்வேறறநோக்குதல் - - *
கூடுந்தன்மைகொளுமனநன்மனம். - (௰௯)

மன்னுகாமவெகுளிமயக்கமென் - - *
றின்னகூடியெறுவளிமுற்சுட - - *
மொன்னவாடுமியன்மனந்தீமனந் - - *
தன்னையாருந்தடுக்கத்தகாதரோ. - (௨௰)

மறிந்திடாதமனபவனங்கடாஞ் - - *
செறிந்தவாயிற்சிவமயமாகுமா - - *
லறிந்துவாயுவையங்ஙனமெய்திறோ - - *
லிறந்திடாதவிலிங்கப்பிராணியாம். - (௨௧)

இன்னவாறுபலவுமியம்பினு - - *
மன்னைபோலுநம்மல்லமதேசிகன் - - *
றன்னைநேர்தருசைவம்வளர்க்குமோர் - *
மன்னனுக்கும்வசவனைநோக்கியே - (௨௨)

நின்னைநோக்கவுநின்னையிறைஞ்சவு - - *
நின்னைவாழ்த்தவுநின்மொழிகேட்கவு - *
மென்னமாதவமெய்தினவோவெனப் - *
பன்னிநாதற்பணிந்தனனந்தியே - (௨௩)

சித்தராமனுஞ்சென்னவசவனு - - *
முத்தனுமருண்மாச்சன்முதலிய - - *

பத்தராகும்பலருமென்புன்றலை - - *
வைத்தநாதன்மலரடிவாழ்த்துனர் - (உ௪)

ஆனகாலையிலல்லமறுகிய - - - *
ஞானவாரிநடந்துலகெங்கணு - - *
மேனைமாதவர்களின்பமளிக்குவல் - - *
யானொருவுளத்தெண்ணினனென்பவே. (உரு)

சாதகாங்கசதிமுற்றிற்று.

ஆ௲ - கதி - ௰அ௩ - திருவிருத்தங்கள் அ௱அரு.

பத்தொன்பதாவது-

கோரக்கர்கதி.

(வேறு.)

வசவனைமுதலாயுள்ளமாதவர்தமையகன்று - - - *
பசுமதிதவழ்குவட்டுப்பருப்பதமலையைநண்ணிக் - - *
குசைசுடுமறையோர்போற்றுங்கோரக்கனெனும்பேர்ச்சித்த *
னிசைவுறவுண்மைமெந்தையியம்பியவாறுசொல்வாம். - (௧)

பொறிவழிசெலாதுநெஞ்சம்புனிதமார்வகைபுகன்ற - *
நெறிமுறைவழாதியற்றிநிலையரோநீவிர்மிக்க - - *
வறவனாயுலகிற்கண்டிங்கடைதுமென்றண்டையோர்கட் - *
கிறையவனிதியம்பியெழுந்துமின்னெனமறைந்தான் - (உ)

கன்றின்வாய்முலைநெகிழ்த்துக்கறவைவிட்டகன்றதென்னச் - *
சென்றனனையனன்றுதிசைதொறுநோக்கிமாழ்கி - - *
வன்றழலிழுதுபோலமனமுகக்கண்ணீர்மல்கி - - - *
நின்றனர்வசவனாதிநிகரில்சற்பத்தரெல்லாம். - - (௩)

காணுதலொழிகநல்லார்க்காணினங்கவர்பானட்புப் - - - *
பேணுதலொழிகபேணிற்பிரிவுறலொழிகவுற்றான் - *

மாணுயிருடம்பில்வாழும்வாழ்க்கைபோயொழிகவென்று
ஆணியுமொருதாய்நீத்தபார்ப்பெனவுளங்குலைந்தார். (ச)

தண்டநாயகன்கரத்திற்றம்பிரான்றன்னைக்கண்டு
பண்டுபோலுவகைபூத்துப்பத்திசெய்தாங்கிருந்தான்
றொண்டனாகியவிராமன்சொன்னலாபுரத்தினெஞ்சித்
கொண்டவாரியனோடேகிக்கொடுவழிதப்பிநின்றான். (ரு)

அல்லமனறைந்தமாற்றமகங்கொடுபிறருந்தாஞ்செய்
நல்லனபுரிந்துதத்தமிடத்தொறுநணுகிவாழ்ந்தார்
தொல்லைநல்வினையாற்றன்னைத்தொழப்பெறுமடியர்தம்பாற்
செல்லுவனென்றுசென்றோன்செயலினித்தெரிக்கலுற்றாம். (சு)

எரிபுரைதளிர்தளிர்ப்பவிளமரக்காவிற்றென்றன்
மருவுதல்போலவன்பர்மனமொடுகண்களிப்பத்
திருவுருவொன்றடைந்துசென்றவக்கருணைவள்ளல்
கருமுகிறவழ்பராரைப்பருப்பதங்களூடுசென்றான். (எ)

அல்லமன்கண்டுசெல்லும்பருப்பதத்தின்மேன்மை
சொல்லுதலறியாராகிச்சுரர்முனிவரர்கடம்முள்
வல்லவரெனவிருக்குமதிஞருமயங்கிநிற்ப
புல்லறிவாண்மைகொண்டுபுகலுவஞ்சிறிதஞ்சாமல். (அ)

நாடொறுமுதித்தொடுங்குஞாயிறுதனைச்சுமக்குங்
கோடுறுவரைகுணக்குங்குடக்குமாய்த்திகைத்துநிற்பக்
கூடுதல்பிரிதலின்றிக்குறைமதிதலைச்சேர்ந்தின்பந்
தாடருகலைச்சென்னிதரிப்பதக்குன்றமாதோ. (கூ)

பொன்னற்குன்றெழுவாயாகப்பொருப்பளவிறந்தநிற்பச்
சென்னிக்கட்டவழ்வெண்டிங்கட்சிலாதரன்குழவியெற்புத்
தன்னைக்கண்டவரையென்றோர்தலைமிசையேற்றுமென்னென்
றின்னற்கட்படிந்தன்றோவவ்விறைமலைவிளர்த்ததம்மா. (ய)

பரசிவலிங்கமொன்றுபருப்பதம்போற்றரிப்பத்
துரிசறவடைந்தேனில்லையென்னுமச்சோகத்தீயா
லுருகுறுமமையத்தோடியொருமலைகுழைத்தானன்றிக்
குருகவர்தளிரியற்குக்குழைந்தவன்குழைக்குமோதான். (யக)

பொருப்பிறைமகளுடனிருக்குப்பொருந்திருத்தசநாம
நெருப்பனையான்சார்ந்தாங்குதிகழ்தொடர்மொழியினின்றிப்
பருப்பதமெனவேகூறப்படுமிதுவென்னுநாளுற்
றிருட்பொலிகடலிற்சென்றுவீழ்ந்ததுசிலம்பொன்றம்மா. (௰௨)

தன்னையோர்கையால்வீழ்ப்பிலத்திடைத்தள்ளிவந்தோன்
சென்னிபாவணங்கிபேத்தான்சிலம்பினைவிந்தமொக்கு
மென்னலாமென்னலாமோவினையிறப்பருப்பகத்தைப்
பின்னுவார்திரையிலிட்டுப்பெயர்த்தபுன்மத்தோவொக்கும். (௰௩)

நகைமதிப்பிள்ளைபோலநாத்தகூன்கிழவன்சென்றோர்
மூகைமலர்ச்சுனையின்மூழ்கிமுருகுகொப்புளிக்குந்தோட்டப்
பகைமலர்க்குழன்மடந்தைபகர்ந்தவோரானைகாகது
பகிழ்மணத்தன்பனேபோல்வந்துமேலெழுவனன்றே. (௰௪)

சினைமலர்புதன்மென்போதுசெழும்புனற்பசுந்தாட்செந்தே
னனைமலர்தமதுதண்பூநண்ணியீர்ங்கொடிகள்குண்டுச்
சுனைமலர்விழிகள்போலத்தோன்றமப்பாலாகக்குன்றித்
புனைமலர்பலவுங்காட்டும்புரிகுழன்மகளிர்போலும். (௰௫)

தூங்கிசையருவிபாயத்துளைக்கைவெங்கோட்டிற்கா
லீர்ங்கவுணெடுநல்யானையேற்பவெந்தழலலாமற்
றேங்குதண்புனன்மேனோக்காதென்பதுதிரசமென்று
பூங்கதிர்பனிவெண்டிங்கள்போன்மெனத்திவலைசெய்யும். (௰௬)

விஞ்சையருளர்நரம்பின்வீணையாரெழுமின்னோசை
குஞ்சரமனையவென்றிக்குன்றவர்புறத்திலென்றுந்
தஞ்செவிமடுத்துக்கேட்பார்தனிநிலையோகமுற்று
நஞ்செவிநிறையவுள்ளேயரியயாழோசைகேட்பார். (௰௭)

ஓடுறுகருமேனோடுபெயரியுவில்லினும்ப
ரோடுறுபசும்பொனாற்செய்தோங்குயர்சிகரமொன்று
நீடுறுசிலாதரன்றனெடுந்தவப்பிள்ளைகருன்றின்
மோடுறுமுடியின்மீதுகவிழ்த்தபொன்முடியையொக்கும். (௰௮)

செங்கதிரவனெழுந்ததிவாவிடைக்குடம்பைதெற்றிப்
பொங்கொளிமரத்திற்சீர்சூழ்புள்ளினம்பொறையுயிர்த்துக்

குலிணைடைகிடப்பக்கருதிவந்ததனைக்கண்டு
மயங்கனல்கொளுந்திற்றென்றுபீம்மைசைக்குழன்றிரங்கும். (௰௯)

நறும்மலர்க்குழன்வெண்முத்தநகைமலைமடந்தைமிக்க
வறம்வளர்ப்பதற்கெநற்சிற்றளவிருநாழியென்று
கலைமட்டற்றிறைப்பளப்பவொருபெருங்கருவிதானிவ்
வெறிமலர்க்குடுமிக்குன்றின்மேய்க்களுவொன்றிற்பெற்றான். (௨௰)

நெடியவன்குறிகியப்பானின்றுகைதொழூமவ்வெற்பின்
பிடியுடை பொருவன்விற்கும்விறலினைக்குறித்துச்சென்று
வடியுடை நவியங்கொண்டோர்மரத்தினைத்தணித்தலோடும்
படியறுபசும்பொனாகும்பரசுகொண்டுவந்துசெல்வான். (௨௧)

கொண்டல்கண்முழவினார்க்குங்கோதைவெள்ளருவிவெற்பில்
வண்டுபண்முரல்றுமூசிமலர்கிளைத்தூறுசேந்தே
னுண்டுகண்டுயில்பூங்கொம்பருயர்மரத்திவர்ந்திராசி
னெண்டுகண்டஞ்சிமர்ந்தினெரோவெனவிழியுமன்றே. (௨௨)

தளிர்க்குளகினைத்தேன்றேய்த்துத்தனதுவாய்கொடுக்குஞ்செய்கை
பளிக்கறையதனுட்கண்டுபரிந்துவேறொன்றினுக்கிங்
களித்தெதன்றுளமயங்கியரும்பிடியொருகூர்ங்கோட்டுக்
கவிற்றினைமுனிந்துசெல்லுங்கம்பலையுடைத்தக்குன்றம். (௨௩)

நன்னுறுமதியின்மானைப்பிடித்துநீநல்குகென்று
வொன்னுதன்மடந்தைவேண்டவொருகுறமகன்கேட்டன்று
பெண்ணுலாகொண்டிராமன்பிடிப்பதற்கெண்ணுமாபோ
லெண்ணிலனிதற்கென்செய்வேனென்றுளநைந்துநிற்பான். (௨௪)

மேருமந்தரமேயாதிவெற்பெலாமெனைவெறப்பச்
சாருமென்மாட்டேமுக்கட்டம்பிரானெனநினைந்து
சேருமொன்னலையஞ்சிச்சிலம்பழுமாறுபோல
வாரவெள்ளருவிபாயுமழகினையுடைத்துமாதோ. (௨௫)

இனையனவளமிகுத்தவெந்திருச்சயிலந்தன்னை
யினையிணுமினியவெனங்கோனல்லமன்சென்றுநண்ணித்
தனியுடல்சித்திபெற்றுத்தருக்குமக்கோரக்கன்று
னனியுளமகிழ்ந்திருக்குநல்லிடந்தனையடைந்தான். (௨௬)

அத்தனோர்வருதல்கண் ணுற்றப்பெருஞ்சித்தன்றன்னோ *
டொத்தவோர்சித்தனுகவுன் னுபுதனைவியந்து - - *
நித்தனுண்மலர்த்தாடாழா நின்றுகைகுவித்துஞான - *
சித்தநீவருகவென்றோர்தவ சிடைச்சேர்த்திசொல்வான். (உஎ)

(வேறு.)

இரவிவானவனெழுந்ததுமின்றெனக்கதான்று - *
தெரியவாயினகண்களுமின்றுநிச்சிறந்த - *
வரவுநானெனதுரின்றுபெற்றமையினிவ்வரவு - *
பொருவிலமாகவம்புரிந்திடார்க்கெளியதோபுகலின். (உஅ)

மதலையாகியநற்றணஞ்சார்ந்துநல்வாய்மை - - *
சிதைவிலாவடிபாரிணஞ்சேர்ந்திடாதவன்கண் - - *
ணுதலினுனையுஞ்சேர்ந்திடானெப்பவெந்நாளு - *
முதலிலாமபெறுமூதியம்யாதுகொல்மொழியில். (உகூ)

ஒருவிருந்தினர்க்குரைசெயுமுகமனோடொப்பக் - *
குருபரன்றனக்கினையனவிலமொழிகூறி - - *
வருபெருந்தகையார்கொணீயுமையெனவாழ்த்தி - *
யருளினங்க டனைவிருப்பின்றனனனே. - (௩௰)

செறிந்தமூலவாங்காரத்தின்வேறெனத்தீர்ந்திட் - - *
டிறந்திடாததற்கண்டவனென்னையுங்காண்பன் - *
மகிழ்ந்துபோமுடன்மாணியையுரைப்பதென்மதித்தென் *
றறிந்தஞானிகள்வேறறவறிபவனறைந்தான். - (௩க)

ஆதிநாதனதருளினுற்குளிகையாதிகளான் - - *
மேதையாமுடல்சித்திபெற்றவனென்றார்விளியா - *
ணுதலாலதுபெருந்தவனூதியுமென்றறைந்தான் - *
பூதமேனியேதானெனப்பொருந்துபுந்தியினன். - (௩உ)

உடம்புவாழ்தருன்வாழ்தலுமென்பொதிந்திபற்று - *
முடம்புசார்தருன்சாதலுமாகவேயுரைத்தா - - *
யுடம்புதானுயிரென்னநீயுன்னினைபோலு - - *
முடம்புவேறறியாவுலகாயுதனுரைத்து. - - . (௩௩)

யாக்கைதானெனிலெனதுடம்பென்பதிங்கென்னோ - *
போக்குமாடைபொன்முதலியபொருளுளொன்றெனதென். *

ருக்குவார்தமிலதனையானென்பவனாய *
பார்க்கில்யாருளர்பகர்தியென்றல்லமன்பகர. (௩௪)

யானினைத்தனனேடினனென்றியம்புதல்ற் *
றனைனைப்பற்றுறநேர்தல்க்கதுதயினை *
நீநிகழ்த்துகவென்றுகோரக்கனின்றியம்ப *
ஞானநற்குருபாணிதாநவின்றனனயந்து. (௩௫)

நானினைந்தனெனக்கரணத்தினைநண்ணு *
மானதன்மையாலுடல்பொறிகரணங்களனைத்து *
நானெனும்படிவரும்வாதத்தாம்பலவதனு *
னீநவின்றதத்துயாசமென்றறிகெனநிகழ்த்த. (௩௬)

ஒழியுமென்னுயிரொனுடலிடத்தவ்வுயிரொழிய *
மொழியவேறுமோருயிருளதோவிதைமொழிநீ *
பழிபினல்லருட்குன்றமேயென்றவன்பகரச் *
செழியமென்மலர்ப்பதத்தெலைமையாள்பவன்செப்பும். (௩௭)

உயிரொனும்பெயரியங்குகாத்தியத்பெயருளைப்பி- *
லயனுறாந்தனக்கப்பெயராகுபோமென் *
றியனுணர்ந்தவரிடம்புவனொன்றெமக்கிலறவன் *
மயலறும்படியுணர்த்திடஃதாளாததனன்மன்றே. (௩௮)

தன்னைச்சச்சிதாநந்தமென்றருமறைசாற்ற *
மின்னிற்கெட்டிடுந்தனைநினைமென்புசோன்மேய்ந்த- *
வின்னதிப்பொய்க்குடிலாகியவுடம்பினையானென் *
றுன்னிக்கெட்டனையென்கொனீயென்றிறுமியம்பும். (௩௯)

வெருவுறப்பரிம்பிறவியையொழித்துமெய்வீடு *
மருவுதற்குளம்வைத்தவனிர்மலவடிவைக் *
தெருவினிற்புனிதம்படாவொன்றனைசதிண்டி *
யருவருப்பவன்போலருவருத்ததையகற்றும். (௪௰)

மருந்துகொண்டுநோய்தீர்ப்பவர்போத்சிவமருவி *
யிருந்தவிவ்வுடம்பினைப்பெரியவர்விடவெண்ண *
மருந்துகொண்டுநோயேயுறமதிப்பவன்போல *
விருந்தவிவ்வுடம்போடுறவெண்ணினையென்றே (௪௧)

பிறந்தவாகமொன் றிறந்திடாப்பெருமையுமுடைத்தோ *
வெறிந்தவாம்பிலைவீழ்ந்திடாதிருப்பதிங்கில்லை - - *
செறிந்தகாரியமெய்ப்பதென்றுமியினுஞ்சிதையு - - *
மிறந்திடாதுகாரணமெனப்படுமதேயென்றும். - (சஉ)

மருந்தினாலுடனித்தமாமென்று நீவகுத்த - - *
திருந்துவாழுநாட்பன்லமைகொண்டன்றிவேறில்லை - *
பொருந்திநீயுடலழிந்திடாதென்பதுபொருந்தா - *
தருந்தவாவினிவீடுவேண்டெடன்றனனையன். - (சங)

எதுசொல்லினுமென்னுடலழிவுறாதென்றும் - - *
வாதுசெய்வதென்காட்டிபாலுனைத்துவள்வலியின் - *
றுதநாதனைக்குருளினுமென்றுகோரக்கன் - - - *
றீதிலாவருள்வாரியோடுரைத்திதுசெய்யும். - - (சச)

இவ்வியங்களின்முழங்குவெள்ளருவிவெற்பெறிந்த - *
மன்னவன்படையன்னதோரொளிரயில்வாய்வாடி - *
டன்னைமெய்பிரான்கைக்கொடுத்தனையவொன்றன்னை - *
தின்னிரும்புயவலியினுமெறிகெனநிகழ்த்தி. - (சரு)

அந்தவீச்சிறகன்னதோர்தோலறுமேனாற் - - *
சித்தருளமேயென்றுமுன்னின்றனன்செருக்கி - - *
நித்தமாயானிவன்கருதியதேசெய்துநெஞ்சின் - - *
வைத்தமாதருக்கொழிப்பலென்றருணவம்வலித்தான். (சசா)

வாங்குவாளினைமின்னெனவிதிர்த்தருண்மாரி - - *
யோங்குவானுருமேறெனவதிர்த்தவனுடம்பிற் - - *
றுங்கமாலினைமீதெறிந்தானெனத்தாக்க - - *
வாங்கொரோசைதின்னென்றமேலெழுந்ததையன்றே. (சஎ)

திருப்பருப்பதநீங்கியதவ்விறற்சீற்றத் - - - *
தரக்கனூற்றிதுதனையுமின்றெடுத்தனனுமென் - *
றுரைப்பதற்கரிதாகியவச்சமுற்றோடிப் - - - *
பொருப்பிறைக்கொருமகளரன்புயங்கள்புல்லினளால். (சஅ)

விஞ்சைமாதர்தம்யாழொலிகேட்டமாவேட - - - *
ரஞ்சிலோதியர்பதலைகேட்டயாகுணம்போ - - *

னெஞ்சமாழ்கினர்புள்ளினமெழுந்தகானியிர்த்துத் - *
துஞ்சுமாவெழுந்தோடினவான்றுளிதுளித்த. - (சகூ)

இன்னவாறொலியெழவுடனூறின்றியிருப்ப - - *
முன்னமேவியசெருக்கினுமும்மடங்கெய்தி. - - *
யென்னைநேர்பவரிலையெனவயனுளத்தெண்ணித் - *
தன்னையேநனிவியந்தமையறிந்தனன்றலைவன். - (ரு௰)

ஒலியெழுந்திடவிண்ணதிர்ந்துபேருடம்பு - - *
வலியடைந்தநின்னொப்பவரிலைவளியழங்கு - - *
மூலகிலென்றுகைகுலைத்திளநகைபுரிந்தொருகைம் - *
மலர்பொருந்துவாளவன்கையிற்கொடுத்திதுவகுத்தான் (ருக)

வாங்கும்வாளினனின்வலியொடுநுமர்வலியுந் - - *
தாங்கியென்னைநீயெறிந்துகாணென்றுநந்தலைவ - *
னுங்குநின்றனஞ்சித்தனுமஞ்சினனாகி - - - *
யோங்கும்வாளினாலெறிந்தனனொப்பிலானுருவை. - (ருஉ)

அணுமயங்குமின்னுழைகதிரெறிந்தவாளாக - - *
விணைமயங்குமெய்ப்படாதுவாள்வறிதுபோயிற்றுப் - *
பணைமயங்குதோண்மாயைதன்படாமுலைபடாத - *
மணமயங்குதண்சோதிமேல்வாள்படவற்றே. - (ருந)

(வேறு.)

வானெறிந்துகையிளைத்தகோரக்கநாதன்மிகமனம்வியந்து - *
நானிறைஞ்சும்பரஞ்சுடரோயிவனென்றுமெய்விதிர்ப்பநடுநடுங்கித் *
தானடைந்தசெருக்கொழிந்துதலையஞ்சியெறிநடப்பத்தலைப்பட்
டெங்கோன்-றேனடைந்தசெழுங்கமலத்திருவடியில்வீழ்ந்தெழுந்
துசெப்புகின்றான். - - - - - - (ருச)

நின்னையறியாதுமதுவுண்டவன்போன்மனஞ்செருக்கிநினைந்தபாவம்
பின்னெதிர் நின்றுநின துரைமறுத்துப் பித்தனெனப் பிதற்றுந்தீ
மை - யின்னுயிர்கொன்றுடல்கவருமறவன்போற்செய்தபிழையெல்
லாமெந்தாய் - மன்னியநின்பேரருளாற்றீர்த்தெனையாட்கோடியெ
னமறித்துத்தாழ்ந்தான். - - - - - (ருரு)

செய்தபிழைபோகவினிப்பிழைசெய்யாதுடம்புநசைதீர்த்துநின்

றன்-மெய்தெரியினெனக்குநீயினியனெனப்பெருங்கருணைவெள்ளங்
கூற-வுய்கலிலெலம்பிழைபொறுத்திட்டடித்தரியவானமுதமூட்டுகின்
றாய்-கைதருசெம்மணியனையாயாள்செய்வதேதுளதுகைம்மா
றென்று. - - - - - - - (௫௬)

முற்றுமருள்செய்துநீயானறியவேண்டுபொருண்மொழிதியென்று *
பற்றுடலநகைதீர்ந்துகோரக்கனிற்பவன்பருவங்கண்டு - *
கற்றறியுமறிவினாலறிவரியபராஞ்சோதிகருணைகொள்ளப் - *
பெற்றதிருவுளமகிழ்வுற்றன்பொடுகேண்மதியென்றுப்பேசலுற்றான்

இருந்தபடிகுகேசனைநீயறிவையெனினின்பிறவியெனுநோய்தீர்ந்து
பொருந்துறுவைபேரின்பமென்றமலன்கூறவவன்போற்றியெந்தா
ய்-பரிந்தருள்செய்குகேசனெனுமொழிப்பொருளேதுகூறப்படு
வான்யாவன் - றெரிந்துணரவருள்செய்வாயென்றுதொழவெம்பெரு
மான்செப்புகின்றான். - - - - - (௫௮)

குகையிதயமதன்கணமரிறைமீசனென்றுபொருள்குறித்துக்கொண்
மோ-நிகழனையகுகேசமொழியுடையன்யானென்றெனவேநிமலன்கூ
ற-வகமகிழ்முகமலர்ந்துசித்தனறைகுவனீயேயாகிலுன்றன் - *
முகையவிழ்மென்மலர்க்காத்திற்சிவலிங்கங்கொண்டதென்கொன்
மொழிதியென்றான். - - - - - - - (௫௯)

பிறந்தபயன்பெறவுலகமொனைக்கண்டுகொண்டுமனம்பிறழ்தலின்றிச்
சிறந்தசிவலிங்கமலர்க்கரங்கொண்டுபூசனைதாஞ்செய்யவேண்டி *
நிறைந்தவெனதுருவாகுமிக்குறியைக்கொண்டனன்யானீங்கதென்
று-மறிந்துதெளிகுதிமனமென்றருள்செய்தெங்குருதேவனறைய
லுற்றான் - - - - - (௬௰)

போதகனாகியகுரவனெஞ்ஞான்றுநற்கருமம்புரிகவென்று - *
வேதமுதலாகியநூன்முழுதுமொருங்கொருவந்தம்விதித்தலாலே *
சாதகனாகியபருவமாணாக்கன்பாசவலிதணிக்கவல்லான் - மேதினிமே
லுடலொடுநற்செயல்விடுவதன்றியிடைவிடலாகாதால். - (௬௧)

என்றுதனதியலுணர்த்தியுடம்புநானென்றிருந்தவியல்புபோல-நின்
றனையுணர்ந்துநீசோகம்பாவனைகொண்டுநிற்பையாயிற்-பொன்
றலுறுவிடங்கலுழன்றனைநினைப்பப்போதல்போற்போமவிச்சை *

நன்றறிதியெனவறிவித்தனனெங்கோன்கோரக்கநாதன்றன்னை. (சுஉ)

ஞானகுருபரனருளாற்றனக்குரைத்த மொழிப் பொருளை நன்றறிந்தி
ட்-டேனவடிவெஃப துவிட்டுண்மையலாவனைத்தையு நீத்துண்மை
கண்டு-தானதனையடைந்துதானதுவென்னுமாளகனறு தானேயாகி
வானவருமறிவரியபெரும்புகழ்க்கோரக்கனைவண்ணமன்னினுனல். (சுங)

கோர்க்கர்கதிமுற்றிற்று.

ஆக் - கதி - யகூறு திருவிருத்தங்கள் • கூாசசு •

இருபதாவது-

முனிவரர்கதி.

(வேறு.)

பனிவரைமகளொடுபவளவார்சடைத் *
தனிவரையமர்திருச்சயிலநீங்கியே - - *
துனிவரையல்லமன்சுருதிமெய்ப்பொருண் - *
முனிவரையுணர்த்தியமுறைமைகூறுவாம். (க)

அருந்தவமுயன்றகோரக்கனும்முறை - *
விரிந்தறிவுருவமாமெய்ம்மைத்தன்மையைப் *
பரிந்தருளமலனப்பாலும்த்தரம் - - *
பொருந்துநர்தமக்கருள்புரியப்போயினன். (உ)

நல்லனதீயனநாடுறுதுகொள் - - *
வல்லழலெனவருண்மறைழயெனப்படு - *
மல்லமனெதிர்ந்தவாறமுளாரற - - *
மில்லவமொனுதறிவியற்றினனோ. - (ங)

யாவருந்தனதருட்கேற்றுளானெனப் - *
பாவவன்றளையறப்பரிந்துநன்னெறி *
மேவவந்தருள்புரிவிமலனுயிடை - - *
மாவழங்குறுமொருவனத்திற்போயினன். (ச)

அக்கொடுவனத்தெதிரன்பென்கின்றதுட்
புக்கறிகிலாவொருபுளினன்கூன்புறக்
கொக்கெனநாடொறுங்கொலைகுறித்தவன்
கைக்கொடுமரமொடுகடிதுதோன்றினான். (௫)

அன்பறாய்க்கண்ணிடந்தப்பும்வேடனுக்
கின்பமீகுதல்புகழ்க்கேற்றதன்றுநான்
வன்பறாய்த்திரியுமிம்மறவற்காப்பலென்
றெண்பொலாமணிமனமிரங்கிற்றென்பவே. (௬)

நல்லறிவவனுளநடுதற்கொப்பிலா
வல்லமண்வினையறவருட்கண்வைத்தனன்
கொல்லையின்விதையிடக்கொழுப்புகாமுனி
புல்லெரிவுறவழற்போகட்டென்னவே. (௭)

மேவுதீவினையெலாம்விளிந்துதூயனாய்ப்
பாவியேனாய்வகைபகர்தியென்றனன்
மாவலால்வழங்குறுவனத்தில்வேட்டுவன்
பாவர்தாமிறையருளெய்தினுய்ந்திடார். (௮)

அறிவெனும்வேலினாலைம்புலன்களா
மறியினமருளெனும்வலையைத்தப்புறு
தெறிகுவையெனினினக்கில்லைத்துன்பெனா
நெறியினைவழுவறநிமலன்கூறினான். (௯)

அறிவொடுமனஞ்சிலையம்பதாகநான்
குறியெனவெய்வையேற்குமரநின்றனைப்
பொறிமதிலிலங்கைமுன்புரந்துளான்றலை
பறிபடவெய்தவன்பணியுமென்றுமே. (௰)

இப்பரிசெறும்வலியெயினனாய்வகை
செப்பிநன்னிலையருள்செய்திருத்தியே
யப்புறமருளுடையமலன்போம்பொழு
தொப்பறுதவவனமொன்றுதோன்றிற்றே. (௰௧)

கோடமைகரிகளுக்கொடுமடங்கலும்
பாடமைபகைதவிர்பரிவினைத்த

காடரவொடுமதியமர்பிரான்சடைக்
காடுலத்துவமையாங்கண்டதில்லையே. (௰௨)

பெயர்க்குறுகால்கள்கையாகப்பெற்றவு
மூயிர்க்குறுநாசிகையாகவுள்ளவு
மயக்கறுதீயினைவளர்த்துவான்புனல்
பயக்குறுமுனிவரர்பணிகள்செய்யுமால். (௰௩)

மறைபுலவோதுநர்மகம்வளர்க்குநர்
கறைமிடறுடையநங்கடவுட்பூசனை
முறைவழிபுரிகுநர்மூச்சவித்தொரு
தறியெனவசைவறவிருக்குந்தன்மையார். (௰௪)

(வேறு)

ஆயிருக்குமருந்தவர்தங்கள்பாற்
போயிவர்க்குறுபோதனையாற்றவ
நோயகற்றுவலென்றுநுவன்றனன்
றுபெனக்கொருதானெனுமல்லமன். (௰௫)

நோற்றுநோன்புடனுற்றுகருத்துவீ
ஏற்றுநீர்மகமாதிவினையினுன்
மாற்றுமாயைமலஞ்செறுவிற்படு
சேற்றினுற்கழுஞ்சேறுநிகர்க்குமால். (௰௬)

ஞானங்கொண்டுநணுகுஞ்சிவபத
மூனங்கொண்டகருமத்துறுவது
வானங்கொண்டுவளர்த்தல்புகையறு
மானங்கொண்டுவளர்த்தலையொக்குமால். (௰௭)

குடுமியங்கிரியொப்பக்குவித்தபுத்
சுடுதல்கொண்டுபிறவிசுடப்படா
தடுபுலன்களறிவெனுமங்கியிற்
சுடுதல்கொண்டுபிறவிசுடப்படும். (௰௮)

போதமாகும்புனிதத்தழலினுட்
பேதபாவனைப்போவிபெய்வினை
லாதிசோவுடைப்பூசியவுனை
வேதப்பாவும்விளக்குவிளம்புமே. (௰௯)

மறையினுள்ளகருமமனைவினை
வறியர்கொள்ளுதல்போலமதியறுஞ்
சிறியர்கொள்வர்தெளிதத்துவமறி
யறிஞர்கொள்வரணிகொளுஞ்செல்வர்போல். (உ௰)

என்றுகூறவிருந்தவரன்பொடு
நின்றுஞானநெடுந்தகைதாண்மிசை
யின்றுநீவரவெத்தவஞ்செய்தன
மென்றயாமெனவாழ்த்திவணங்கினார். (உக)

மாயைதோன்றியஞான்றுமனத்தினை
மூயமோகமுடிந்திடச்செம்மலர்
வாயினாற்றுருவாசகஞ்சொலப்படுந்
தூயனாமிவனென்றுதுதித்தனர். (உஉ)

இன்னவாறிங்கிருந்தவரின்புற
மன்னுஞானமறைமொழிகூறியே
தன்னைமேவுந்தலைமைபுரிந்தன
னன்னைபோலுநம்மல்லமதேவனே. (உ௩)

முனிவரர்கதிமுற்றிற்று.

ஆக-கதி-உ௰௫-திருவிருத்தங்கள்-கூாகூக.

இருபத்தொன்றாவது-
சூனியசிங்காதனகதி.

(வேறு.)

அல்லமனையறிதற்கோரறிகுறியாகவுன்னிச்
சொல்லரியவெழுநிலைப்பொற்சூனியசிங்காதனமொன்
றில்லையெனவில்லையெனுமெங்கள்குருவசவேசன்.
மல்லலுறவினிதமைத்திவ்வாறென்றவகுத்துரைப்பாம். (க)

ஒடுக்குமனம்வீட்டினெறிக்கொருதுணையாகும்புறத்து *
நடக்குமனநிரயவழிநடப்பதற்குத்துணையாமென் - *
றிடக்கர்மனமடக்கும்வகையெம்பிரானியம்பியவா - *
றடக்கமனமுறுநெறியினருணந்திதலைப்பட்டான். - (௨)

நில்லாதுபோமனத்தைக்கால்பிடித்துநிறுத்தியே - *
வில்லாருமதியமுதம்விருந்திட்டுநட்பதீஇப் - - *
பொல்லாதபுலனுகரப்புறத்துநிலைதடுமாறிச் - - *
செல்லாமலுடன்கொண்டுசித்திரமொத்திருந்தனனால். (௩)

நின்றமனங்கொண்டுதானித்தமாந்தனையுணர்த்த - *
வென்றவருஞானகுருவெனவெழுந்துவளர்காத - *
லொன்றுமொழிவறநிற்பவுவப்பனுலகிற்பொருள்வே - *
றின்றியருணந்திபிரானெந்தைவடிவினைநோக்கி. - (௪)

எவ்வுருவினொடுவருமோவெம்பிரான்றெளியகிலேன் - *
செவ்வியவோர்தவிசமைத்துச்சேர்ந்ததன்மேலிருட்பவனை *
யவ்வியமில்லமனென்றறிவன்யானென்றுதுணிந் - *
திவ்வுலகமுளமவியப்பவிதுசெய்தானருணந்தி. - (௫)

(வேறு.)

ஆதியாதாரமாதியடுக்கெண்பன்னிறத்த - - *
சோதியேழ்நிலைகளோங்கச்சூனியபீடமொன்று - *
போதுறேனுளம்வியப்பப்பொன்மணிபளிங்குகொண்டு *
சாதிநான்மறைகள்போற்றுஞ்சைவநாயகன்செய்வித்தான் (௬)

காரணவுபாதியேழ்மேற்கண்டிடுஞானிபோலச் - - *
சீரணிநுதலின்மீதுசென்றுகாண்யோகிபோலப் - *
பூரணஞானநந்தப்போதகனிருப்புக்காண்பா - - *
னேரணிநிலைகளேழ்மேனிகழ்வெளித்தவிசமைத்தான். (௭)

களங்கமின்மதியம்போலக்கண்டவர்மனமலர்த்தும் - *
பளிங்குசெய்நிலையுள்வந்துபார்ப்பவர்மெய்நிழற்போய் *
விளங்குதறன்மேற்றோன்றவெந்தெரிபசும்பொனாற்செய் *
துளங்கொளிநிலையைச்சென்னிசமைத்தல்போற்செய்தவொக்கும்

திருந்தியபளிங்குகொண்டுசெய்தவந்நிலையின்வாய்நல் - ✱
பொருந்துதெறிகிலாராய்ப்புகுந்துகாண்மனிதரெல்லாங் ✱
காங்கொடுதடவிக்கண்டுகண்டெரியார்கள்போல - ✱
வருந்தியமனமகிழ்ந்துவசவனைவியப்பரன்றே. - ர (௯)

நினைவினுலொருவன்செய்தநெருஞ்சுள்ளாலயமேயன்றி - ✱
விலையினுலுலகர்செய்துவிளங்கியமணிகடாற்று - - ✱
வினையதோடுவமையாதலில்லையென்றும்பரெல்லாந் - ✱
தனையலானிகரிலாததவிசினைவியந்துநின்றூர். - (௰)

அம்பராசனமியன்றவதிசயங்கேளாமுக்கட் - - ✱
டம்பிரானடியராகத்தரையுளாரெல்லாஞ்சென்று - ✱
செம்பொனுலியன்றவந்தச்சீர்கெழுபீடநோக்கி - ✱
யெம்பிரான்வசவதேவனிணையடிதொழுதிருந்தார் - (௰௧)

கலையிதுகல்விக்கென்னக்கற்றவர்பலருமேத்தத் - ✱
தலைமிசையமர்ந்திருந்தசாரதாபீடமேபோ - ✱
லுலைவுமனமிறந்ததாமிவ்வொருதனிஞானபீட - - ✱
மருடருகுருகேசனன்றியேறிடுதற்காமோ. - (௰௨)

இப்பெரும்பீடமேறியிருந்திடவல்லோனென்றும் - ✱
வைப்பெனும்படிமறைந்தெம்மனத்திருப்பதற்குவல்ல ✱
வப்பெருங்கருணைக்குன்றமாகுமல்லமனையென்று - ✱
செப்புறுபரிசிலானுச்சிந்தைசெய்திருந்தானந்தி. - (௰௩)

கலைபொருகங்கையாற்றிற்கண்ணிவைத்தரசவன்னம் - ✱
வருதலைநோக்கிநிற்கும்வாறுபோலிருள்விழுங்கிப் - ✱
பெருகொளிவிரிக்குஞானபீடமொன்றமையவாக்கிக் - ✱
குருபரன்வரவுநோக்கிக்கொண்டிருந்தனனெங்கோமான். ௰௪

வட்டிணைப்புதுநீராற்றிலெதிர்கிழித்தேறவிட்டோன் - ✱
பாட்டுடைத்தலைவனன்பர்பலருநம்வசவன்றன்னை - ✱
நாட்டமுற்றடையுமாசானமக்குமாமென்றிருந்தார் - ✱
வீட்டினுக்கேற்றுஞ்சோதிவிருந்திற்குமுதவுறுதோ. (௰௫)

சூனியசிங்காதனகதி முற்றிற்று.

ஆ கதி - உகஇ. திருவிருத்தங்கள் - கூ௱அச.

இருபத்திரண்டாவது-

சூரியசிங்காதனத்தி விருந்தகதி.

(வேறு.)

பள்ளம்புகுபுனல்போனெறிபடருஞ்சிவனடியா - *
ருள்ளம்புகுமருணந்தியிவ்வுலகோரறியாமற் - - *
கள்ளங்கொளுமனமோடுசெய்யணைமேலொருகருணை - *
வெள்ளங்கடிதேறுஞ்செயல்விருப்பாலெடுத்துரைப்பாம். (௧)

சிரளூடுறுகடலாடல்செய்செய்ந்நாடுடையுழவ - *
ரரளூடுறுமொருகாவிரியறளூடுறுமுறைபோற் - - *
பரநாடுறுமடியார்வினைபுரியத்திரிகுரவன் - - *
வராளூடுறுபுருகும்பரவசவன்புறுவசவன் - - (௨)

பொன்னுணைமைகதிர்வீசணைபுரிந்தீராறுபருவம் - *
பின்னுபினையான்செய்தொழில்பிள்ளைத்தொழிலாயிற் - *
றெந்நாள்வருமெனையாளுடையெம்மானறியேனென் - *
றுன்னுவருந்துயரோடுளமுளைந்தான்வினைகளைந்தான். (௩)

இவ்வாறமர்நாளோர்பகலெல்லைமையாளுடைவசவன் - *
செவ்வாறுசென்மனத்தல்லமதேவன்வரமேருன்றிற் - *
றவ்வாறதுநிகழ்வுற்றவனூர்வந்தனையொருநா - - *
ளெவ்வாறுணாசெய்வம்பணியிறையுஞ்சொலவரிதால். (௪)

வலமாடினவிழிதோளருள்வசவற்கதிதாரஞ் - - *
செலுமாடவன்வருநாள்விழியிடமாடியசெயல்வாய் - *
குலமாதுளமெனவேமகிழ்கொண்டன்புநிறைந்து - *
மலமாயைகடரக்குஞ்சென்னவசவற்கிதுபுகல்வான். - (௫)

(வேறு.)

நற்குறிபலவுமிற்றைநாணிகழ்கின்றவென்பால் - *
வற்கலைமுனிவர்போற்றும்வசவநீகழ்ச்சியாளும் - *

பிற்பெறுபயன்யாதென்றுபெருந்தகைவினவநின்ற - *
சிற்பரமுணர்ந்தசென்னவசவதேசிகனுரைப்பான். - (௬)

ஐயவிந்நிமித்தந்தன்னாலல்லமற்காண்டையின்று - *
மெய்யுரையிதுகாணென்றுவிடுத்தனன்மருகனெங்கள் - *
கையுறமமூதனன்றன்கருதியபடியெண்ணப்பஞ் - *
செய்யவும்மகிழ்வுபூத்துச்செயல்செய்வார்க்குரைக்கலுற்றான்

உடம்பெனும்வனத்தினின்றவுயிரெனுங்கன்னிதன்னைத் - *
தொடர்ந்திசைமணத்தாற்சேர்ந்ததுணைவனல்லமனின்றெய்து
மடைந்தருள்கல்யாணத்தையவனியினென்றெந்தைகூற *
நடந்தனர்நன்றென்றன்னூர்நகரியோர்க்குணர்த்தினாரால். (௮)

அலர்கதிர்ஞாயிறூருமணிநெடுந்தேர்க்கொடிஞ்சி - *
விலகுறவிற்றுக்காமன்மேல்வரவொருசாணிற்பப் - *
பலர்புகழ்மணிமாடத்துப்பறக்குமொண்கிளியொழுங்கி *
விலைநெருங்கியபசும்பூந்தோரணமிசையவார்த்தார். - (௯)

போதகக்குருநம்மூருட்புகக்கொடிகட்டனன்றென் - *
றூதரவொடுமசைத்தாரவிர்கொடிமாடத்தும்பர் - *
சோதிதன்னிரதமென்றுஞ்சுழன்மெனநகுதல்போல - *
வீதியுளாடியோடுவிளங்குறநிலைத்தேர்செய்தார். - (௰)

குங்குமநறியசந்தங்குழைத்ததண்பனிநீர்சித்திப் - *
பொங்கெழின்மறுகனைத்தும்புதைசெழுஞ்சேறுசெய்தார். *
மங்கலமனைமுன்பந்தர்மணப்பந்தருண்மையாகக் - *
கொங்கவிழ்தழ்நறும்பூங்கோதைகடேக்கினாரால்,, - (௰௧)

வயலிடஞ்சேர்ந்துநின்றவாழையுங்கரும்பும்பாளை - *
யுயரிளங்கமுகுமொன்றோடொன்றுநின்றுசாவித்தாமெல் *
லியருந்தொடைதோள்கண்டமெனுமுறுப்பழகிரக்குஞ் *
செயலில்வந்தடைந்தவென்னச்செழுங்கடைத்தலைமுனர்ந்தார்

இலையினாற்பொலிந்தவாழைதொடையினாலெய்தும்பேறு *
மூலையினாற்பெறுவமென்றுமுன்னிவந்திருத்தல்போலக் *
கலையினாற்சிறந்தவல்குற்கயற்கணார்நிறைகுடங்கள் - *
விலையினாற்சிறந்தசெம்பொன்வேதிகைமீதுவைத்தார். (௰௩)

மணத்திருளகற்றுநின்றமணிச்சுடர்வரவுபார்ப்ப - *
நினைத்தாவ்ந்திருத்தல்போலநெடுமணிக்கதவவாய்தன் - *
முனைத்திருவிளக்குவைத்தார்முகிழ்முலைக்கருநெடுங்கட் *
டனிச்சிலைநுதற்பூங்கோதைச்சரிகுழற்றளிர்க்கைநல்லார்· (௰௪)

அல்லமருரவன்றன்னைப்பருணந்தியோடுகாணச் *
செல்லுவமென்றுசெம்பொற்சீர்கெழுவிமானத்தோடு *
மொல்லையினிலத்திழிந்தவும்பர்வாழ்மகளிர்போல - *
வில்லெனுமருங்குன்மாதரிருந்தனர்நிலத்தேறி· (௰௫)

திருநகரிதனையின்றுதிருந்தவேறலங்கரிப்ப - - *
நெருநலுள்ளனகழித்துநீத்தவையமரர்கோமா - *
னொருநகரலங்கரித்ததற்குரியனவெனினந்தி - *
பெருநகரணியின்மிக்கபெருமையார்கூறவல்லார்· - (௰௬)

இன்னணமலங்கரித்தவெழின்மணிமறுகினூடு - - *
மன்னவர்மன்னனுய்யமந்திரிக்கிழமைபூண்டோன் - *
றன்னொருகுரவன்றன்னைத்தானெதிர்கொள்ளவேண்டிப் *
பொன்னவிர்கோயிலின்றும்புறப்படப்போதலுற்றான்.(௰௭)

பதியுமப்பதியாற்காணும்பசுவுமப்பசுவின்ஞானம் - *
பொதியுமைம்பாசந்தானும்பொருளெனவழக்கிற்கூறும் *
விதியுமப்பாசம்பொய்யாய்வேறறும்வீடுமோதி - *
மதிமயக்கறுத்தசெவ்வனவசவனுமருங்குசென்றான். (௰௮)

எம்மடிமாகமுக்கணிறையவனடிமைபூண்டோர் - *
தம்மடிமாசுநீக்குந்தன்றொழினெறிவழாத - - *
செம்மடிவாலமாச்சதேவனுமன்புதாயின் - - *
மும்மடியாகுநந்திமுதல்வனோடருகுசென்றான். - (௰௯)

சங்கரன்சடையிற்பாம்புந்தவழ்ந்தெதிர்கிடந்தபிள்ளைத் *
திங்களுஞ்செய்தவொப்புச்செங்கைமானவசமாகக் - *
கங்கையுந்திரையடங்கக்காணமுன்பாடியிச - - *
சிங்கரன்றனதுபாங்கர்கின்னரப்பிரமன்சென்றான்· (௨௰)

தண்டினர்கரகக்கையர்சடையருத்தூளனத்தர் - *
புண்டரநுதலர்கற்றேய்பூந்துகிலுடையர்நீல - - *

கண்டனையகம்புறத்துங்கண்டவர்வினையினீங்கித்
தொண்டுறுநெறியினின்றோர்சூழ்ந்தனரெண்ணிலாரே. (௨௧)

தோள்வலந்துடித்தகதின்றுகுடரிலைவேற்புனைந்து [பேம்
கோள்வலங்கொள்ளுஞ் செப்பொற் குன்றென மார்பிற்கண்ண
வேள்வலங்கொண்டநெற்றிவிட்டிமையருளாலென்னும்
வாள்வலங்கொண்டசேனைமறவர்வாரிதிபோற்சூழ்ந்தார். (௨௨)

எங்கள்வாழ்வனையநந்தியெழுந்தருண்மறுகினூடு
மங்குல்வானிரவிப்புத்தேண்மணிநெடுந்தேர்ப்பைங்கிளிளை
தங்கள்காற்றாட்குடைந்துதரிப்பரிதாகியோட
வங்கண்மாஞாலமெல்லாமதிர்தரநடந்தவம்மா (௨௩)

ஆரவொடுமண்சுமக்குமடுகளிறெட்டொடுமபோர்
பொரவொருகளிறல்யானைபோதுமென்றெண்ணிலாத
வீரவொடுபுனைநிறத்தவீர்ங்கவுட்சிறுகட்டுங்கு
கரவளைவெண்மருப்புக்கடாக்களிறெழுந்தவன்றே. (௨௪)

ஆனைமேற்கொண்டும்வாவுமாடல்வெம்பரியிவர்ந்துங்
கூனல்வேய்தொடுத்துஞான்றகுச்சுடைச்சிவிகையூர்ந்துஞ்
சேனைகாவலரெண்ணில்லார்சிலைமதன்கோலமென்ன
மானவேன்மன்னர்மன்னன்மந்திரிமருங்குசென்றார். (௨௫)

நலங்கிளர்மதன்குடைக்குநகைமணிக்காம்பிதென்ன [ந்த
விலங்குறுபசும்பொற்காம்போடெண்ணில்வெண்குடையெழு
புலன்களைவென்றவீரன்போகியமறுகிலெங்கும்
விலங்கினையன்றிவந்தவிலங்கின்வாலாடிற்றன்றே. (௨௬)

மாயைதன்றோல்வியெல்லாமாதர்க்கும்வந்ததன்றோ
நாயகன்றன்னைப்பற்றிநாம்வென்றிகொள்வமென்று
போயுறுதன்மைபோலப்புணர்முலைக்கருநெடுங்கட்
டேயுநுண்மருங்குன்மாதர்திரள்பலவெழுந்தவன்றே (௨௭)

பரிகளின்முழக்குமிக்கபல்லியமுழக்கும்பூட்கைக்
கரிகளின்முழக்கும்வீரக்கழலொடுசெல்லும்வெங்கோ
ளரிகளின்முழக்குமாதரணிகளின்முழக்குஞ்செங்கைச்
சரிகளின்முழக்கும்விம்மித்தடங்கடல்போன்றவன்றே. (௨௮)

ஆடுவகவரியெங்குமசைவனசிவிறியெங்கு - - *
மூடுவகுடைகளெங்குமூழ்குவவியங்களெங்கும் - *
பாடுவவிசைகளெங்குமபாய்வனகரிகளெங்கு - - *
மோடுவபுரவியெங்குமுயர்வன தூளியெங்கும். - (௨௯)

கரிகலமலையாதின்றகவரிகளுனாகண்மொக்குள் - *
விரிகுடைமழைகளீரவிருக்கும்வாளுகண்மீன்பாயும் *
பரிதிரைமுழக்கமார்க்குப்பல்லியமுழக்கமாகப் - *
பொருகடலெனவெழுந்துபோயதுவசவன்சேனை. (௩௰)

(வேறு.)

இன்னவாறெழுந்திரளொடுநந்தியெம்பெருமான் - *
றன்னைநேர்குருபரனெதிர்சென்றவன்றனைச் - - *
சென்னியால்வணங்குவனெனுமோகையாற்சென்றான் - *
றுன்னும்வானவர்தொகுதியும்வியப்பொடுதுதிப்ப. (௩௧)

அத்திறஞ்செனுஞ்செலவினையகங்குருட்டமணர் - *
புத்தர்கண்டிவனெங்கொலோவறிதெதிர்போதல் - *
பித்தனென்றுதம்மிறைவனைச்சொல்லுமிப்பேய - *
னித்திறஞ்செயானெனச்சிவசரணனையிகழ்ந்தார். - (௩௨)

மன்னன்விச்சலன்பாலடைந்தருகனொம்மன்று - *
ழின்னகர்க்கொருபுதுமையொன்றுற்றது நீகே - - *
ளன்னிமித்தமொன்றெய்தியதேகொடுநந்தி - - *
தன்னிடத்தொருவன்வருமென்றெதிர்சாரும். - (௩௩)

தண்டநாயகன்றெளிவலர்துடித்தனுதன்னைக் - - *
கொண்டுதான்வருங்குருபரனென்றெதிர்கோடல் - *
கண்டவோர்களவிற்பெறுமடிசிலைக்கருதி - - *
யுண்டுபோம்விருந்தினர்தமைத்தேடுதலொக்கும். - (௩௪)

ஒருவன்வந்திடுமெனவெதிர்கடற்படையொருங்கு - *
பரவிவந்திடச்செலுமிவன்றன்னை நீபார்த்துப் - - *
பொருவின்மந்திரக்கிழமைநல்கியவுனைப்போல்வா - *
ரரவின்வன்றலைப்படியிசையிலையெனவுறைந்தார். - (௩௫)

அருகர்வாசகங்கேட்டலுமுளம்வியந்தடிகேள் - - *
விழுகின்மிகுதண்டநாயகனமெய்விளைவு - - *

கருதினான்கொலோவறிகிலமுடிவுறக்காண்பம் - - *
வருகநீயிருமின்களென்றிருந்தனன்மன்னன். - (௩௬)

தண்டநாயகன்றனதுளந்தங்குறத்தானத் - - *
தண்டநாயகன்றன்மனந்தங்கியதிலவன் - - *
றண்டநாயகன்றனையிகட்சமண்செருக்கழியத் - - *
தண்டநாயகனெதிர்செலநினைந்தனன்பணித்து. - (௩௭)

என்னைக்காண்குவனெவ்வகைசெல்லினுமென்று - *
முன்னற்கோவனைமொழிவிரிகுஞ்சியுந்தோன்ற - *
தன்னைக்காண்குநர்பிறிதெனத்தெள்ளவென்றனக்குப் - *
பொன்னைப்போலுநல்வசவநாயகனெதிர்போனான். (௩௮)

(வேறு)

மருவிநின்றவரிவன்மருளனேயென - *
வொருவிலிங்ககலகலெனவிலக்கினு - - *
னொருவனங்கண்டிறையுருவுணர்ந்தில - *
ருருவுகண்டெள்ளுநருணரவல்லரோ. (௩௯)

அல்லமனையிடையாடலுன்னியே - - *
பல்லெழுவாயுநடப்பாலனுகுவன் - *
கொல்விளவேயெறனக்குமரனுகுவன் - *
வில்லெனவுடல்வளைவிருத்தனுகுவன். - (௪௰)

விஞ்சையர்மகிழ்வுறவீணையொன்றுகைக் - *
கஞ்சமென்மலர்கொடுகானம்பாடுவ - *
னஞ்சனவிழிமணியரிச்சிலம்படி - - *
வஞ்சியர்மனமயல்வளரவாடுவன். - (௪௧)

இந்திரனிவனெனயானைமேற்கொளா - *
வந்தொருபுடைநரர்மருளத்தோன்றுவன் - *
பைந்தொடிபெயர்தருபாணிபோலவே - *
பந்திமுன்முடங்குளைப்பரிநடத்துவன். (௪௨)

வானிடைக்கண்டனன்மனையிற்கண்டனன் - *
சேனையுட்கண்டனன்றெருவிற்கண்டனன் - *
யானெனக்கடிநகரொங்குந்தோன்றுவன் - *
ஞானநற்கண்ணினுற்காணுநம்பனே. - (௪௩)

ஆடுநர்தம்முடனாடுநல்விசை
பாடுநர்தம்முடன்பாடுமென்மலர்
சூடுநர்தம்முடன்சூடும்வாள்விதிர்த்
தோடுநர்தம்முடனோடும்மல்லமன். (௪௪)

பொருவிலாவளநகர்பொருந்துமானிடர்
வரைவிலாவாடலிவ்வகைசெய்கிற்பவ
வொருவரோவலர்கொலோவுணர்கிலோமென
வெருவினரல்லமன்விழைந்தநோக்கியே. (௪௫)

மண்ணிடைமறைவுறாநிதியவைப்பினைக்
கண்ணிடுமஞ்சனக்காரன்காண்கைபோ
லண்ணிடுமுணர்வுடைநந்தியெம்பிரா
னண்ணலையறிந்தனனையமின்றியே. (௪௬)

உடம்பெலாமுள்ளமாயுருகிக்கண்கணீ
ரடங்குறுதொழுகமெய்விதிர்ப்பவன்பினாற்
றொடர்ந்தெலாவுயிரையுந்தொண்டுகொண்டரு
ணெடுந்தகாயருளெனநிலத்திறைஞ்சினான். (௪௭)

தண்டநாயகனிலந்தண்டிற்றாழ்ந்தெழத்
தொண்டராயவனைந்துநன்றிருகொலாங்
கண்டுநீர்விழியுகக்கசிந்தவன்பினா
டண்டநாயகன்றிருவடியிறைஞ்சினார். (௪௮)

நந்திதனன்பையுநந்திபால்வரு
மெந்தைதன்னருளையுமெஞ்சொல்வாமெனச்
சிந்தினர்மலர்மழைதேவர்யாவருந்
துந்துமியதிர்த்தனர்தொண்டரார்ப்பவே. (௪௯)

மயலிலாநங்குருவசவன்வாழ்தரு
மியலினாலல்லமனெண்ணிவந்தருள்
செயலினாலடியவர்திரள்களித்தலாற்
கயிலையேயவளங்கெழுகல்லியாணமே. (௫௰)

தெரியநற்றண்டநாயகன்றன்செய்கையும்
பெரியவக்குருபரன்பெருமைதன்னையும்

கரியமெய்ச்சமணர்தாங்கண்டுமன்பில - *
ரரியவற்றரிதழுக்காறுவெவ்வமே. - (௫௧)

தந்திரமுடிவெனுஞ்சைவதேசிகன் - *
வந்தெதிர்தனதுதாள்வணங்கினொடு - *
செந்திருமகனுலாந்தெருவுட்போகியே - *
நந்திதன்மந்திரநணுகினனரோ. - (௫௨)

தேவருமுனிவருஞ்சித்தராகிய - - *
யாவருமிதனியலின்னதென்றுளத் - *
தாய்வருநிலையுடையம்பராதன - - *
மூவருமடிதொழுமுதல்வனோக்கினான். - (௫௩)

அசைவறுமறிவுருவாகுமல்லமன் - - *
றிசையுறுமணியணைச்சென்னிமீமிசை - *
வசையறுவழிநடைவசவதேசிக - - *
னிசையமருலகிடையேறவேறினான். - (௫௪)

கூறருமொளியுடைக்குதிரைத்தேரினான் - *
வேறொருமணிமயவெற்பிவர்ந்தெனத் - *
தேறருமணைமிசைதேசிகோத்தம - - *
னேறலுமலர்மழையிழிந்தவெண்பவே. (௫௫)

முரசொடுபல்லியமுழக்கெழுந்தன - *
துரிசறுமடியவர்தொகுதிகைகுவித் - *
தரகரவெனுமொழியண்டகூடமட் - *
டொருகணமொடுங்குமுன்னோடிற்றெனப்பவே. ௫௬

(வேறு.)

முந்தனிலைமுதலாமூவிருநிலையின்மூலமாமுதலவாதார - - *
விதழவிழ்கமலப்பொகுட்டினுணின்றவிலிங்கமோராறெனநின்று *
றுதன்மிசையிலகுநிட்களம்போலநுவன்றவேழாநிலையாகு - *
மதன்மிசையமலனல்லமதேவனமர்ந்தனனமரரும்வியப்ப. (௫௭)

உடம்பொடுபொறிநாற்கரணமற்றுயிரொன்றுறைத்திடப்படுமுபாதிக
ளைக்-கடந்துளநிலையிற்சோதியாயிலங்கக்கண்டிடுதுரியனைப்போல *
நெடுந்துவிசமையவமைத்தசெம்மணிப்பொன்னிலைகளோரேழையும்

கடவா - விடந்தனிவிசும்பென்றல்லமனிருப்பவிருந்தவர்யாவருங்
கண்டார். - - - - - - - (௫௮)

ஆடினர்சிலவரங்கைகள்கொட்டியல்லமன்பெரியதோர்புகழைப் *
பாடினர்சிலவர்விழிபொழிவெள்ளம்பாய்வுறக்குவித்தகைதலைமேற்
சூடினர்சிலவர்நிலமிசைவீழ்ந்துதொழுதனர்சிலவர்மெய்ப்புளக *
மூடினர்சிலவர்பரவினர்சிலவர்முக்கணனடியவரன்றே. - (௫௯)

இந்தியம்விடயங்கரணமெய்யென்னும்யாவையுங்காண்கிலேனெங்கு *
மந்தரவணைமேலிவர்ந்திருந்தருளுமண்ணலைக்கண்டவப்பொழுதே
முந்தியபரமாநந்தவாரிதியுண்மூழ்கினனழுந்தினனம்மா - *
தந்திரமெவற்றுஞ்சிறந்தசைவதந்திரமெனுமருணந்தி. (௬௰)

மண்டலமவத்தைகுணமபிமானமலமிவையனைத்தையுங்கடந்துட் *
கண்டிடும்வண்ணம்புறத்துநீயெம்மைக்காணியவமைத்தவிச்செய்
கை - வெண்டிரைசுருட்டுங்கருங்கடலுலகில்வேறுளர்செய்வதன்றெ
ன்று - தொண்டர்கடுதிக்கும்வசவனைத்துதித்தான்சுரரெலாந்துதிக்
குமெம்பெருமான். - - - - - (௬௧)

உன்னருளுளதேற்கமலன்மாலெழிலுமொருசிறுதுரும்புசெய்கிற்கு
மென்னநல்வசவன்புகன்றுகைகூப்பியிணைவிழிபுனலுகவுருகித் *
தன்னுணர்விலனாய்வசமறநிற்பத்தண்கதிர்ச்செம்மணிகுயின்ற - பொ
லன்மாயணைமேல்விசும்புறவிருந்தான்புல்லருமல்லமதேவன். (௬௨)

சூனியசிங்காதனத்திலிருந்தகதிமுற்றிற்று.

ஆ-கதி.௨௰௫. திருவிருத்தங்கள் ௲௪௱௬.

இருபத்துமூன்றாவது –

ஆரோகணகதி.

(வேறு.)

ஒருவருண்ணவொருவர்பசிகெடார் *
தளாயிலென்னுந்தகுமொழிபொய்த்திட *
வருளினல்லமனுரும்பசிகெட *
விரவியுண்டமிகுதிவிளம்புவாம். (௧)

தண்ணந்திங்களிற்றண்ணெனத்தன்கதிர் *
வண்ணங்குன்றாருஞாயிறுவார்சிலைப் *
பண்ணங்குன்றுறுபாம்லைமயிருகனத் *
தெண்ணந்தேவனிருந்தருள்காலையில். (௨.)

வசவனுள்ளம்வயல்புகுநீனெ *
விசயனல்லமன்மேனிவடிவமா *
யசைவிலன்பிறிதொன்றுமறிந்தில *
விசையுமோவியமென்னவிருந்தனன். (௩)

கழுமணித்தவிசென்றுங்கலத்திடை *
யழிவறத்திகழ்நல்லமனுகிய *
செழிபநற்சுதைசென்னவசவனும் *
விழியினுக்குவிருந்திட்டனனரோ. (௪)

முனிவினைக்கொலுமோனிகைமாரனும் *
வினையினைத்தெறுமெய்ம்மடிவாலனுந் *
துனைநிகர்க்குந்தவிசமர்பூவினை *
மனமெனப்படும்வண்டுறவிட்டனர். (௫)

முன்னிருந்தமுதுக்குறைவாளரும் *
பின்னடைந்தபெரியருமாகிய *

மன்னிருந்தமணித்தவிசின்புடைத்
துன்னியெங்கணுஞ்சூழ்ந்தனர்தொண்டரோ. (௬)

புண்டரந்திருநெற்றியிற்பூசிமெய்க்
கண்டியென்றுங்கலனணிவார்சிலர்
பண்டைநான்மறையின்பயனாகவே
கொண்டவஞ்செழுத்துங்குறிப்பார்சிலர். (௭)

நந்தனந்தருநாண்மலர்மஞ்சனஞ்
சந்தனஞ்சுடர்தண்புகையாதிகொண்
டிந்தியங்களெலாமடங்குள்ளமோ
டந்திவண்ணனையர்ச்சிப்போர்சிலர். (௮)

தாவில்பூசனைதாம்புரிகிற்பதித்
பாவெலாஞ்சொலப்பட்டிடுமைம்புலக்
காவல்செய்யுங்கருத்துடையார்தமக்
கேவல்செய்தனன்றென்றுசெய்வார்சிலர். (௯)

பூசனைத்தொழில்பூண்பதினெண்மடங்
கீசனைத்துதித்தேத்துதனன்றென
வாசொலாத்தவுளமிலராய்ப்புலத்
தாசிறீப்பத்துதிப்பவரோர்சிலர். (௰)

அங்கலிங்கமயிக்கமிதுவென
மங்கலந்தருமாமறையின்முடித்
தங்குறுந்தத்துவமசிதன்பொருள்
பங்கமின்றிப்பகர்பவரோர்சிலர். (௰௧)

பாசமேதுபசுவெனப்பட்டதே
தீசன்யார்பதியெவ்வகையாருயிர்க்
காசுதீரவருளுமருளுடைத்
தேசிகாவெனத்தேர்பவரோர்சிலர். (௰௨)

புறத்தினஞ்செயும்பூசையினன்றெனச்
சிறந்தகஞ்செய்தியானமருவிமெய்
மறந்திருந்தமனஞ்சிவலிங்கமுற்
றிறந்திடுந்திறமெய்தினரோர்சிலர். (௰௩)

ஓடிமீளுமுயிர்நின்றிடாதெனி
னீடுமாமனைநிற்பதன்றாதலால்
வீடுமேவரிதென்றுவிதிமுறை
நாடிவாயுந்தியவரோர்சிலர். (௰௪)

இனையராகியிருந்தவக்காலையி
லனையளாகியவல்லமன்றன்னிடை
நினைவெலாமுறநின்றதமதிடை
மனையிலாதவசவனைக்கண்டனர். (௰௫)

(வேறு)

பெரியவர்சிறியவரொன்றும்பெற்றிமை
யரவணிகடவுடனடியர்தம்முளே
தெரியவனெவனவன்சிறியனேயென
விரிவுறுமறையெலாம்விளம்புமெய்யவே. (௰௬)

ஆவுரித்திடினுநீறணியுமன்பனம்
மாவுரித்தவனெனவணங்கத்தக்கவன்
பூவுரித்தவன்பதம்புனையப்போற்றுற
நாவுரித்தெனமறைநான்குமோதுமால். (௰௭)

வந்தவர்வருபவர்வருகின்றார்களா
மந்தமிலடியர்மாட்டாற்றுஞ்செய்கையைச்
சிந்தனைசெய்கிலன்றேசிகன்செயு
மிந்திரசாலமுற்றிருந்தநந்தியே. (௰௮)

பத்தியிற்றவறினேன்பாலிருந்துநாந்
துய்த்துடற்சுமப்பதிற்றுறத்தனன்றென
மெய்த்தவக்குழாமெலாம்வெருண்டுபோயின்
வத்தனற்றண்டநாயகனைவிட்டடோ. (௰௯)

துன்றியமெய்த்தவர்துறந்துபோயபின்
மன்றல்செய்மற்றைநாண்மனையையொத்தொரு
தன்றனிநற்புரந்தனிப்பக்கண்டன
னன்றறிநற்செயனந்திதேவனே. (௨௰)

வழுவினனன்புசெய்வழியையின்றுநான்
குழுவுறுமடியவர்க்குறித்துச்செய்தவிவ்

வொழிவறுமடியிஜுண்டொழிந்திடாதுதீர்ந் *
தழிவுறுமேயெனவகந்தளர்ந்தனன். - (௨௧)

சங்கமபத்திசெய்தண்டநாதனே - - *
சங்கமபத்தசெய்தகைமைபூண்டுநான் - *
சங்கமபத்தியிற்றவறினேனென்றாற் - *
சங்கமபத்திசெய்தன்மைழுயெண்மையோ. (௨௨)

இழிப்பினும்வெறுப்பினுமில்லினுள்ளன - *
வழிப்பினுமுடம்பினையரிந்துகொல்லினும் *
பழிப்பறுசங்கமபத்திசெய்பவ - - *
ரொழிப்பதுபிறவியென்றுலகமோதுமே. (௨௩)

இம்முறைசங்கமபத்தியெய்திய - *
வெம்முடைநந்திதனெண்ணமுற்றுற - *
வம்மடையடிசிலுண்டலமன்மாதவர் - *
தம்முறுபசியெலாந்தணிப்பவுன்னினான். (௨௪)

ஒருவன்யான்சிறுபசியுடையன்சிற்றுணா - *
விரைவுறவிடுதிநீயேவண்டுமொறுபின் - - *
பரிவுளவடியவர்யாற்செயென்றனன் - *
பொருவறுவசவனைநோக்கிப்போதகன். (௨௫)

ஐயனுமுனிவுறாதருளும்வண்ணம்யான் - *
செய்யுநல்வினையெனமகிழ்ந்துதேவனைப் *
பையவுண்மனையிடைப்பணிந்துகொண்டுபோய்ப் *
பெய்யுமென்மலர்மணிப்பீடத்தேற்றினான். (௨௬)

எற்றியவருள்வசவேசனெம்பிரான் - *
காற்றுணைமலர்களைக்கந்தமஞ்சன - - *
நாற்றமென்மலர்நறும்புகைவிளக்கெனப் - *
போற்றியவிவைகொடுபூசைசெய்தனன். (௨௭)

பூசனைசெய்தபின்போற்றிநின்றுபொற் *
பாசனமமைத்துமென்பதம்படைத்துமேல் *
போசனைகைகமழ்கறியுமொள்ளிய *
போசனமுறையிடப்புரிந்துநந்தியே. (௨௮)

அருந்துகவெனவடிதொழுதுமக்கலந் - *
திருந்தியவமுதுளோரவிழுஞ்சேடியா - *
சருந்தினேனுரிமைப்போதினல்லமன் - *
பொருந்தியவவரிறும்பூதராகவே. - (௨௯)

பின்னருமம்முறைபெய்யவையுனவ் - *
வன்னமுமம்முறையருந்திப்பின்னரும் - *
பின்னருமம்முறைபெய்யவுண்டனன் - *
றன்னுளம்வியந்தனன்றண்டநாயகன். (௩௰)

சிறுச்சிறிதனயிடுஞ்செய்கையாலரு - *
ளிறைக்கெழிலுதரவெந்நெருப்பெழுந்ததால் *
விறற்கனலம்முறைவிறகிடக்கனன் - *
றுறப்பெரிதெனவெழுந்தோங்கல்போலவே (௩௧)

னண்ணியவெண்ணியாங்கியற்றுமேவல - *
ரண்ணனும்வருகெனவழைத்துநம்மனைப் - *
பண்ணியபதமெலாம்படையினென்றலுந் - *
துண்ணெனவனயிடுந்தொழிலொருடங்கினார். (௩௨)

(வேறு.)

அளவறுமடியர்க்கெல்லாமாக்கியவடிசிற்குன்றங்
கொளவுறுகூடையோடுகூடைகடாக்கக்கொண்டு - *
வளமுறுகயிலைக்குன்றம்பெயர்த்திவண்வைத்ததென்னத் . *
தளவுறமடிசிலெங்கடம்பிரானெதிர்குவித்தார். - (௩௩)

பருப்பொருபொருப்பெனத்தாம்படைத்தனர்சிலரொடுத்து *
விளைப்புறுநெய்கவிழ்த்துவிடுத்தனர்சிலர்மணக்கும் - *
பொரிக்கறிபளிதம்பாகுபுளிங்கறிபலவுமெல்லா - *
நிரைத்தொருசிலர்சொரிந்துநின்றனர்முகில்கள்போல. (௩௪)

வடைபடுதிகிரியாகமாங்கனிகவண்கல்லாக - - *
வுடைபடுகழைக்கரும்பங்கொண்கதையாகக்கொண்டு - *
கடைப்படுமுலகிற்கெல்லாங்காரியகருத்தன்முன்னர்ப் - *
படைபடையெனச்சொரிந்தார்படைமுகத்திளைஞர்போல ௩௫

குளங்களையாகவந்தக்குளத்தினுட்பசுவினீம்பால் - *
விளங்குறுமமுதவேலைவிடுத்தெனவிட்டார்சில்லோ - *

ருளங்கனிமூவர்செய்யுளொத்தமுக்கனியுமேனோர்
வளங்கெழுதொடர்புபோலுமற்றையபழமுந்தூர்த்தார். (௩௬)

எண்ணிலரிடுவவெல்லாமினியுணவின்றென்றான்
கண்ணிமையொடுங்குமுன்னங்கடிதயின்றதவுருமலி
வண்ணமென்மலர்க்கைசவரங்கிவறிதிருந்தனனெங்கோன்றேர்ப்
பண்ணைவல்பரிக்குமேடிபள்ளுமென்பனவங்குண்டோ. (௩௭)

சற்றினுமுண்கவென்றதமருபசரியாவண்ணஞ்
சற்றினுமீடுகவென்றதம்பிரானுண்ணாநின்றான்
மற்றிதுகண்டுநின்றோர்மட்கலமொழியவேறு
பற்றிலையென்றுநந்திதிருமுகம்பார்த்துச்சொன்னார். (௩௮)

உண்விளையாடல்செய்யுமொருவனைக்கண்டுவெண்மேற்
கண்விளையாடுநெற்றிக்கடவுண்மெய்யடியாரெல்லாம்
விண்விளையாடுஞ்சோலைவியனகரிடத்துற்செல்வப்
பெண்விளையாடுந்தம்மிற்பேரணமிடுதற்கெண்ணி (௩௯)

பாண்டினமேலேற்றிவந்தும்பானையிற்சுமந்துவந்தும்
வேண்டியபாகமுற்றுவேறுவேறுயவன்ன
மாண்டலைக்குரவனுண்ணவளவிலர்சொரிந்துயர்த்தா
ருண்டழல்வெறுக்கும்வண்ணமூட்டுவமென்பார்போல (௪௰)

மலையெனவமலைஞானவாரிமுன்சொரிந்துயர்ப்பா
ரிலைமலர்பசுங்காய்கந்தமிளஞ்செழுந்தண்டாற்செய்த
வுலையமைபல்காயழ்பெயொண்கறியமுதுவேறு
பலபலமுறைமயங்கப்படைப்பர்வல்விரைந்துவந்து. (௪௧)

குய்கமழ்கறிகளிட்டுக்குவிப்பவர்சிலரொடுத்து
நெய்கவிழ்கையராகிநிற்பவர்சிலர்நிரம்பப்
பெய்கவிழ்சொரியென்றுன்பால்பெய்பவர்சிலரளைந்த
கைகமழ்தயிர்குடத்தாற்கவிழ்ப்பவர்சிலரங்கம்மா. (௪௨)

இட்டவர்மறியவன்னமிடுதற்குவிரைந்துசெல்வார்
முட்டுவரெதிர்நடந்துமூரல்கைவாங்கிவாங்கிக்
கொட்டுவரடிசிறந்தகூடைகள்கவிழ்த்தெறிந்து
தட்டுவரனம்படைக்குந்தம்பிரானடியான்றே. (௪௩)

இன்னணம்படைத்தவெல்லாமிமைப்பினிலயின்றுவைவ *
மன்னவன்வயிற்றின்வெந்தீவளர்த்தினிர்நீபொல்லா - *
மென்னநலவசயத்தவனிருந்தபல்பண்டங்கொண்டு - *
முன்னவன்பசியையாற்றமுன்னிழந்திதனைச்செய்தான். (௬௪)

அவரையும்பயறுமெள்ளுமரிசியுமவலுங்கொள்ளுந் - *
துவரையுங்கடலையுஞ்செஞ்சோளமுநெல்லும்புல்லுங் - *
குவளையுங்கயிலையும்பொற்குன்றமும்போலநாலந் - *
தெவரையுங்களிப்புச்செய்யவெங்கணுங்குவிப்பித்தானால். ௬௫

குன்றெனக்குவித்தவெல்லாங்கொள்ளெனக்கொண்டுநம்பன் *
மென்றனோகணத்துளின்னுமெல்வனகொணர்திரென்ன *
வன்றிறற்றண்டநாதன்மனந்தளர்ந்தலையயற்றி - *
நின்றிடத்தயபிரானுநினையிலலவையயின்றான். (௬௬)

நோககிலனித்தவெல்லாநோக்கிறுற்றொலைத்தானந்த - *
வாக்கிலையளித்தவெல்லாமவாக்கிலைவள்ளலுண்டு - *
போக்கிலனிடுதலுண்ணலென்னுமிப்போரின்கண்ணே *
தாக்கிலிருவர்தாமுந்தோல்வியுற்றடைந்தாரில்லை. (௬௭)

படைத்திடுந்தொழின்முயன்றபத்தனதியல்புமன்ன - *
படைத்திடுந்தொழிலினின்றதூயனதியல்புநோக்கி - *
ம[illegible] நற்பதத்தொல்லாமனையவரிருவர்சீரு - - *
மெ[illegible]தைத்துளம்வியப்புற்றிறைஞ்சினரொருங்குமாதோ.

இடு[illegible]ற்குவல்லானந்தியிடும்பொருளெவற்றையுங்கை - *
தொ[illegible]ற்குவல்லானிந்தத்தூயவனென்பரிவ்வா - *
றி[illegible]ற்குவல்லாரிலையெனப்பரிவ்வாறுநாங்கை - - *
தொ[illegible]ற்குவல்லார்தம்மைச்சொல்லவுங்கேளேமென்பார்.

கணைட்பணம்பிருளேகறியெனவமைத்தவுணை - *
யுண்ணப்பணூணிமேவாமுயிருணினவமவனென்று *
யுண்ணப்பொல்லனையசென்னவசவதேசிகன்வணங்கி *
விண்ணப்பஞ்செய்தான்றுங்கவிடைமுகங்கரந்தானேறு (௬௮)

(வேறு)

சென்னவசவன்சொல்லியவச்செயலேசெய்யுஞ்செயலென்று *
மன்னுமருளின்மடிவாலமாச்சிதேவன்வந்துரைப்ப - *

வென்னையுடையாளும்மொழியேயெனத்தமனத்தைத்தேற்றமது *
பின்னையுளதோகதகமலாற்பெருநீர்தெளித்தற்கென்றுணாத்து. (ருக)

பொறிகள்கரணம்பூதங்கள்புலன்கண்மற்றும்பல்வகைய - *
கறிகளாகுவாருயிரோகலத்துணைபதமாநீயுன்னைப் - - *
பெறுகதிலன்யானெனநின்றுபிறவிப்பிணிதீர்மருத்துவன்ற - *
னறியமலர்மெல்லடிபணிந்தானுமையாளுடையவருணந்தி. (ருஉ)

வசவனிலைகண்டருண்ஞானவள்ளலல்லமப்பெயரான் - - *
டசிபின்வந்தேனலன்பொருட்டுப்படர்காமக்குவந்திலன்யான் *
கசியுநினதுமனத்தன்புகாணவந்தேனென்றேத்தி - - *
யிசையின்மலியுமரனடியார்யாருமகிழவெடுத்தணைத்தான். (ருங)

கண்போலுயிர்கள்கண்டறியக்கதிர்போற்காட்டும்பெருமானே *
யுன்போன்யாருளாட்டுறுனக்கூட்டுவேனென்றெழுந்தமையா *
லென்போதென்போற்பேதைமையாரில்லையிலையென்றன்பின் *
பன்போடமலனெதிர்நின்றான்பத்திவடிவமாயினான். - (ருச)

செம்மைநெறியானருணந்திதேவன்றன்னைப்புகழ்வமோ - *
பொய்ம்மைதிருமல்லமனைப்புகழ்வமோவிங்கலதியிவர் - *
தம்மைவிழியாற்காண்பதற்குத்தவஞ்செய்துடலமிதுபெற்ற *
வெம்மையாமேபுகழ்வமோவெனநின்றனர்தம்பிரானடியார். (ருரு)

பரிந்தநந்திமுகநோக்கிப்பசித்தாரொன்றுநீதளரப் - *
பிரிந்தவந்தவடியர்தமைப்பிறங்கலனையநின்மாடத் - *
தருந்தவணங்கிக்கொணர்தியெனவறிவானந்தமயன்கூற - *
விரைந்துவிடைகொண்டெழுந்தன்புவெள்ளஞ்சென்றதவரிடத்தில்.

சென்றவசவனருட்குரவன்றிருமேனியிற்றுலங்கணிந்த - . *
மன்றன்மலருஞ்சந்தனமும்வடிவிற்றிகழமடிநிமிர்ந்து - *
நின்றன்றூதலகறிமணககத்தேக்குவிடுத்துமுகமலர்ந்து - *
கொன்றைகமழ்வேணியனடியார்குழாங்களிருப்பக்கண்டனனைப். ருஎ

கண்டநந்தியடிபணிந்துகடையேன்செய்தபிழையெல்லா - *
முண்டுபொறுமின்வருகவெனவுள்ளங்களிப்புற்றுங்கிருந்த - *
தொண்டர்வசவநின்பெருமைசொல்லவெளிதோவயிறாரப் - *
உண்டுபோலவாய்கைதொழிற்படாமையின்றேயின்றென்று. (ருஅ)

தேவருண்ணவவியுணவுசெந்தீமுகத்திலிடுதல்போ - ✻
லெல்லாவில்யாங்களெல்லேமுமுணவடிசிலல்லமன்ற - ✻
ஞுயிர்மருவவிடுநினைவோர்நாவோவாபுகழுந்தாரத்தநெதனை - ✻
வாவியமனை நந்துசீரமலனடியார்புகுந்தேத்தி. - (௬௯)

உலகிலெலாருவம்சிவயோகியுண்டதம்மசராசரமா - - ✻
மலகிலுயிர்களெலாமுண்டதாகுமென்னமனறகூறு. - - ✻
மிகுமுணாவைக்காட்சிபானின்றிங்குணரவணர்த்தினன் - ✻
கலகவினைகடாக்குமருட்கண்ணனின்றிகழல்லமதேவன். - (௭௰)

ஆதலாலவ்வல்லமனையருந்தலெம்மையெலாமருந்தல் - ✻
பாதமவனைப்பணிதலெமைப்பணிதலாகுமெஞ்ஞான்றும் - ✻
பேதமில்லைதல்வசவப்பெயரோய்செல்கவென்னமலை - ✻
மாதுமுழுவககுழைந்துதோள்வள்ளலடியார்தமைவணங்கி. (௭௧)

மீண்டுநந்தியல்லமனார்மென்பூக்கமலவடியிறைஞ்சி - - ✻
யாண்டபெருமானடியார்களனையுண்டவுணவுகரு - - ✻
வினடுமகவுமுன்னைபோலெந்தையுண்டவெலாமுண்டு - ✻
பூண்டமகிழ்வோடிருந்தனர்நீபுனைந்தமாரும்புனைந்தென்றன் ௭௨

மாறனடித்தவடிபட்டமன்னுமுயிரின்றிறமெல்லா - - ✻
மீறிப்புகழ்ச்சங்கணவுவளிட்டவடிசிலுண்டுபசி - - ✻
யாறியிருந்தவாதலினாலல்லமன்பூரணனென்னக் - - ✻
கூறுமொழிமெய்மெய்யென்றுகூறியுலகங்களித்ததால். - (௭௩)

இவ்வாறருந்தியமைதிபெறுமெங்கள்பரமயோகிதான் - ✻
றெவ்வாசிபவைப்பும்வென்றதிறல்கூர்வசவன்றனைமகிழ்ந்து ✻
சைவாகமமுநான்மறையுஞ்சாற்றும்பொருளையுணர்த்துதற்குச் ✻
செவ்வாய்மலரத்திருவுள்ளஞ்செய்துதலைவீற்றிருந்தனனால். (௭௪)

ஆரோகணகதிமுற்றிற்று.

ஆ. கதி. உ௱௩ திருவிருத்தங்கள். ௩௱௰.

இருபத்துநான்காவது —

மஹேஸ்யகதி.

(வேறு.)

மயக்குதலின்றிடமஹேலயமெய்திற் - *
சயந்தருமுத்திதலைப்படுமென்று - - *
நயந்தருமல்லமநாதன்விளக்க - - *
வியப்பியவண்ணமியம்புதுமன்றே. - (௧)

பத்தர்கடங்கள்பசிக்குணவையன் - *
றத்துவநல்குகருத்தொடுதங்க - - *
வத்துலையன்பொடகங்குழைகின்ற - - *
வித்தகநந்திவிளம்புவனன்றே. - - (௨)

விருப்புவெறுப்புருவாம்விடயத்தோ - *
டிருக்குமயற்சகமென்பதிலாமற் - - *
பரப்பிரமத்தியல்பார்ப்பதெனக்குத் - *
தெரித்தருளென்றுரைசெய்துதுதித்தான். (௩)

அன்னவுமாரவமடைந்தருணந்தி - *
மன்னுலகோர்தமைமாறுபஞ்ஞானக் - *
கண்ணுறுமாறுக்கடாவினனென்று - - *
புண்ணியரோடுபுகன்றிடுகின்றான். - (௪)

யானெனதென்பதிருந்திடுகாறு - - *
ஞானமுமானதுநண்ணிலதாகிற் - - *
றானிலையாதசகந்திகழ்கிற்குந் - - *
தீனமிலாதசிவந்திகழாதே. - - (௫)

கறங்கெனுமாறுழல்கின்றகருத்துப் - *
பிறந்திறவாதபெரும்பிரமத்து - - *
விறந்தபடிக்யானெனதென்றுமகந்தை - *
மறைந்திடுமன்றிமறைந்திடுமோதான். - (௬)

யானிதுசெய்வலெனக்கிதுசெய்வ - *
ரோனையொன்னவிருந்தகருத்தான் - *
மேனிகழ்முத்திவிரும்பவிருட்டாற் - *
பானுவைமேவுறுபற்றைநீக்கும். - (௭)

இருவினைதாம்வரும்யானெனலாலவ் - *
விருவினையால்வருபிறப்பொழிதன்ப - *
பிருவினையானெனலின்றெனிலில்லை - - *
யிருவினையில்லெனில்லைபிறப்பே. - (௮)

மனத்தையடக்கமனந்துணையாகும் - *
பினைத்துணைபின்றதுபெற்றனனாயிற் - *
றனிச்சிவமேயொருதானெனவாழ்வ - *
னினைத்துமறந்துநிலத்துழலானே. - (௯)

வாரணமாகுமனத்தையடக்கிக் - - *
காரணமாயைகளைந்தொழியாத - - *
பூரணமாகியபோதமடைந்திட் - - *
டாரணமோதுமரும்பொருளாவான். - (௰)

(வேறு.)

விரிந்தநெஞ்சங்கருவியாம்விடயமுணரவிரியாம - - *
லொருங்குநெஞ்சங்கருவியாந்தன்னையுணரவொருங்காமல் - *
விரிந்தநெஞ்சமுடையவனைவிடாதுபிறவியென்றுணர்க - *
வொருங்குநெஞ்சமுடையானையுறாதுபிறப்பென்றுணர்கவே. (௰௧)

அந்தக்கரணசுத்தியேயறிவையறிதற்சாதனமவ் - - *
வந்தக்கரணசுத்திதனக்கறையுங்கருமமாரணங்க - - *
ளந்தக்கரணசுத்திதானுவதவாவற்றிடுதலே - - - *
யந்தக்கரணசுத்தியினாலடைவன்பிண்டப்பெயரன்றே. - (௰௨)

ஆசையறுதல்வீட்டின்பநேரேயடைதற்காரணமா - - *
மாசையறுதலலதில்லைப்பலநூலனைத்துமாய்ந்திடினு - *
மாசையறுவோர்சிவனாதறிண்ணமெனநன்றறிந்திருந்து - *
மாசையுறுதலெல்கொண்டோவந்தோமனிதரறியேமே. (௰௩)

ஆசுதீர்ந்தபனத்தினிடையன்றியுணர்வுதோன்றாது - - *
மாசுதீர்ந்தவாடியிடையல்றிவதனந்தோன்றுமோ - - *

3225
(G4589)

பாசநீங்குபரஞ்சுடரானினைக்குநினைவாற்பற்றுமனங்
காசநீங்குகண்போலத்தன்னைக்காணவிளங்குமால் - (௰௪)

வானமல்லேன்வளியல்லேனழனீரல்லேன்மண்ணல்லேன் - *
ஞானமல்லேன்வினையல்லேனானேசிவமென்றெண்ணினோ - *
னுனையல்லாவொருசிவமேயாவனிவ்வாறன்றுதா - - *
னீனமெல்லாமுடையவுடம்பெடுத்துச்சுழலுமெஞ்ஞான்றும். (௰௫)

தன்னைச்சிவமென்றறிந்தவனையறிந்தான்றன்னையுண்மையாத் *
தன்னைச்சிவமென்றறியாதானறியானென்றுந்தன்னுண்மை - *
தன்னைச்சிவமென்றென்றறிவனன்றேபாசந்தனைநீப்பன் - *
றன்னைச்சிவமென்றறியாதான்றனக்குப்பிறப்பேதுணையாகும்.(௰௬)

தன்னைப்பேதமாய்க்காண்கைசகத்திற்காணப்பட்டதாந் - *
தன்னைப்பேதமறச்சிவமென்றறிவோன்ஞானிசீரொருவ - *
னென்னக்கருதிமறையதுநீயானாயென்னவத்துவிதந் - *
தன்னைப்புகலுங்கண்டதனைச்சாற்றன்மறையின்கருத்தன்றே. (௰௭)

தூய்தாகியநெஞ்சுடையார்க்குத்தாமேசிவமாத்தோன்றுமாந் *
றீதாகியநெஞ்சுடையார்க்குத்தெளியவபேதமிகலின்றி - *
வேதாகமங்கள்விளம்பிடினும்விளங்காதென்றாய்வேறென்னும் *
வாதாவழிவரவர்மாயைமயக்கமயங்குமதியினோர். - (௰௮)

நெஞ்சஞ்சோகம்பாவனையினிற்கதிறுத்திவிடயங்க - - *
ளஞ்சுநீத்துவரத்துறந்தசிவயோகியொருவனடியிணையிற் - *
றுஞ்சுந்திருமான்முதலமரருள்ளமவனைத்துதித்திறைஞ்சா - *
நெஞ்சுந்தவமாமுனிவரிலையெனநான்மறையுமியம்புமால். (௰௯)

என்றுகருணைபொழிவிழியெங்கோமானுண்மையினிதியம்ப - *
நின்றவசவராயனுளமழல்சேர்மெழுகினெக்குருகிச் - *
சென்றுகுரவனடிபணிந்தான்சென்னவசவன்முதலாகத் - *
துன்றுசரணருய்ந்தனம்யாமென்றுதுதித்துத்தொழுதனரால் (௨௰)

இவ்வாறருவாற்றனையுணர்த்தியிருந்தஞானவியல்வீர - *
சைவாசிரியனல்லமணித்தளையிற்பருவந்தலைசிறப்ப - - *
வுய்வாலினைந்துதனைநோக்கியுற்றவடியார்க்குபதேசஞ் - *
செய்வானியன்றவடிவொடுசென்றருள்செய்செயல்செய்துலாவினன்

மனோலயகதிமுற்றிற்று. ஆ-கதி-௨௪இ. திருவிருத்தங்கள்-௩௱௩௧.

(6488) 3225)

இருபத்தைந்தாவது — மான்மியகதி.

(வேறு.)

வியனில்மேவியவிழுமியோர்க்கெலாஞ்
செயிரறுமல்லமன்செய்தநன்றியைக்
கயிலையினுதல்விழிக்கடவுடன்புடை
மயிலியலொடுசொலுமாறுகூறுவாம். (௧)

ஆயிடையருணந்தியாதிமாதவர்
நேயமோடமர்வுறநிறுவியல்லமன்
மாயிருஞாலமேன்மானிடர்க்கெலாம்
போயருள்செயுந்தொழிலபூண்டுளானரோ. (௨)

இன்னணமல்லமனிருநிலத்துறத்
தன்னிகர்கயிலையிற்சிங்கந்தாங்கிய
பொன்னணையிசையமர்புராரிதன்னொடு
மின்னணிமுலையுமைவிரம்பன்மேயினாள். (௩)

அல்லமனருள்பெறற்கடைந்ததந்தியோ
டெல்லையினிக்கணைகெனத்துறந்தகலை
மெல்லியனிலமிசைமேவிச்செய்ததன்
சொல்லுதியெனவுமையிறைவன்சொல்லினான். (௪)

நந்திநல்வசவனாமங்கொண்டமர்ந்
தந்தமிலெம்மடியவரையாமெனப்
புந்திசெய்தவர்விழைபொருளளித்தமண்
சிந்தியநிலமிசைச்சிறப்புற்றனரோ. (௫)

அறஞ்செயுநின்கலையாகுமங்கைபோய்ச்
சிறந்துளவுலகின்மாதேவிப்பேர்பெறீஇ
மறஞ்செயுமதன்வலிமாளமாய்த்தெலாந்
துறந்தனள்குரவனைத்தருவிப்போயினாள். (௬)

நன்றாணிய நங்கண நாதர் தாமுமக்
கண்ணோகண் ஞானமூற்றெமைமக்காணிய
வண்ணங்கு நல்வினைகள் பலவகைபுரிந்தவ
ரொண்ணிய பலநகரிடத்துவைகினர். (எ)

அளக்கருஞ் சிரதராயவரிருந்திடத்
துளககமினிலையுடைத்துயவலமன்
கொளகதுறைபடாதபேரின்பங்கூட்டுண
விளக்கினனுலகினில்வீரசைவமே. (அ)

(வேறு.)

எவ்வகைச்சமயத்திருந்துமிறைவனேயெனினுநேயஞ்
செய்நற்சமயத்தூற்றான் சைவத்தாம்வீரசைவத்
தியைபுற்பிறவிநீக்குமலமொன் விருப்பமுள்ளான்
மையர்க்குய்யவென்றுகண்மடவராலென்றான் வள்ளல். (௯)

சமயமெவ்வகையினுந்தான்சைவமேலாயதென்கொ
லெனமடநலவீரசைவமனினுஞ்சிறந்ததென்கொ
லிமையவர்பரவுமுக்கணெம்பிரானருள்செய்யென்ன
வுமையவள்வினவவேழமுரித்தவன் விளம்புமன்றே. (௰)

உரைக்குமெச்சமயத்திற்குமுத்தரமாகுஞ்சைவந்
தரிக்குமச்சைவத்திற்குத்தமமெனவீரசைவந்
தெரிக்குநற்காமிகாதிசிரத்தினிற்றிகழுங்கண்டா
யரிகுரர்சிலம்பாற்றுமடிமலர்த்தடங்கணல்லாய். (௰௧)

புறந்தருசமயம்புக்குப்புறமலாச்சமயத்தெய்தி
யறந்தருஞ்சைவமுற்றுங்கதிர்சரிதாதியாற்றிச்
சிறந்துவீரசைவஞ்சேர்ந்தபின்வீடுநண்ணு
நருநதுளிர்கவற்றுமேனிநனைமலர்வலவியன்றாய். (௰௨)

அருமறைமுடியுஞ்சீர்சாலாகமமுடியுமொத்துப்
பொருமறமிலாமன்றுற்றும்பொருளினைவிளங்கக்காட்டித்
தருபுறையசலுல்வீரசைவமேதலைமைத்தாமிவ்
விருமறுவறுநன்னூலுமிதிற்பிரமாணமாகும். (௰௩)

ஒன்றொருநவிட்டயந்தன்னையுருசுவைநிறைவென்றாக்கி *
யென்றுமெம்முகத்தளித்திட்டெம்பிரசாதங்கொண்டு *
நன்றுறுகருமமுன்னூத்தாய்மையிவ்வீரசைவத் *
தன்றிவேறொருமார்க்கத்தினடுக்குமோவடுக்கலமாதே. (௰௪)

ஆதலால்வீரசைவத்தறிவினையறியச்செய்தான் *
மாதர்மாதேவியாமுன்வண்கலைமாதினுக்கு *
மேதையாம்வசவனாதிமெய்யடியவர்க்குஞான *
போதகாசிரியனென்னும்பொருவிலல்லமன்வேற்கண்ணாய். (௰௫)

பருவபேதத்தாற்பேதப்படும்பொருள்பருவங்கண்டு *
திரிவின்மாமுனிவர்யோகர்சித்தர்கண்முதலானோர்க்குப் *
பொருவிலாவல்லமப்பேர்புண்ணியனுபகன்றுகொண்டான் *
குரவவார்குழன்மடந்தாயுன்றனக்குன்றவில்லி. (௰௬)

அம்மையுண்மகிழ்வுபொங்கவல்லமன்பெருமைகேளா *
மம்மர்செய்துரைகலக்குமாயையைக்கடந்தவென்றன் *
மெய்ம்மைநின்பவளவாயால்விளம்பநானறிந்தேனென்று *
மும்மதில்வலிதொலைத்தமுக்கணையனைத்தாழ்ந்தாள். (௰௭)

அங்குமைமாதினோடுமல்லமன்பெருமைகூறித் *
திங்கள்வெண்முகிழ்புனைந்தசெஞ்சடைப்பரமன்மேவ *
விங்கருண்மேகமென்னுமிணையிலெங்குருகுகேசன் *
மங்கலமுத்தியின்பம்வழங்குமத்தொழிலினின்றான். (௰௮)

மூத்தவரிளைஞர்நோயர்முகிழ்முலைமாதர்நல்ல *
தீத்தொழிலாளர்பொல்லாத்தீத்தொழிலாளரொன்றும் *
பார்த்திலன்யாவர்மாட்டும்பரிந்தருண்மாரிபெய்து *
காத்தனனமலஞானகாரணன்குருகுகேசன். (௰௯)

இன்னவாறருளினனேயிவருறவிவர்வேறென்று *
தன்னைபோலுயிர்கட்கெல்லாமாரருளொருங்குசெய்தே *
யென்னையாளெனக்கொண்டாளுமிணையடிக்குருகுகேசன் *
மன்னுமாதவர்கணெஞ்சமலர்தொறும்வாழாநின்றான். (௨௰)

எல்லொளியிரவிபோலவிருண்மலமிரித்திலங்கு *
மல்லமன்சரிதமோதிலறம்பொருளின்பம்வீடாம் *

நல்லனபயனோர்நான்குநண்ணுவனிதனைக்கேட்க - *
வல்லநல்வினையினானுமற்றவைமருவிவாழ்வன். - (௨௧)

மதியிலார்மதிஞராவர்மகவிலார்மகவுயிர்ப்பர் - - *
நிதியிலார்நிதியடைப்பர்நிலையிலார்நிலைத்துவாழ்வர் - *
பதியிலார்பதிகிடைப்பர்பழுதிலிவ்விருபத்தைந்து - *
கதியினானிரம்புகாதைகற்றவர்கூறக்கேட்பின். - (௨௨)

பார்கெழுசகாத்தமூவைஞ்ஞூற்றெழுபானான்காவ - *
தாகியகரநாமங்கொளாண்டுறுவிடைஞாயிற்றிற் - *
சீர்கெழுமல்லமன்றம்பிருவிளையாடற்காதை - - *
கார்கெழுமிடற்றெங்கோமான்கருணைகொண்டியம்பினேனே.

புண்ணியருலகில்வாழ்கபுலஞ்செறுநோன்புவாழ்க - *
பெண்ணொருபாகன்பூசைபேணிவாழடியர்வாழ்க - *
கண்ணுதலொருவற்சார்ந்தகற்புடைச்சைவம்வாழ்க - *
வண்ணலல்லமன்சீர்கேட்குமாதரவாளர்வாழ்க. - (௨௩)

மான்மியகதிமுற்றிற்று.

ஆக-கதி-௨௫௰-திருவிருத்தங்கள்-௲௫௫.

பிரபுலிங்கலீலை

முற்றிற்று.

துறைசை-சிவப்பிரகாசதேசிகர்றிருவடிவாழ்க.

பிழை திருத்தல்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தல்.
௭	௰௯	சித்தர்க்குழாத்தை	சித்தர்குழாத்தை
௰௧	௰௮	மாணிக்கவாசர்	மாணிக்கவாசகர்
௰௫	௯	தன்மையினில்லாமை	தன்மையில்லாமை
௨௪	௰௨	குழவியாகி	குழவியாய்
௸	௨௨	பிரந்தமை	பிறந்தமை
௩௫	௧	புகன்று - சென்று	புகன்று - துதித்து
௪௰	௨௫	விரகாளியும்	வீரகாளியும்
௪௩	௫	மத்திரம்	மாத்திரம்
௪௯	௨	சொல்லுதற்கு காரணம்	சொல்லுதற்குக்காரணம்
௫௧	௰௯	விளவதெய்தி	விளவலத்தெய்தி
௫௭	௨	உடைத்து	உளது
௸	௩	யொன்றுடைத்தென்ற	யொன்றுளதென்ற
௬௮	௩	விரித்துரைத்தமை	விரித்துரையென்றமை
௮௪	௨௩	மிஞிரிரைந்தெழ	மிஞிறிரைந்தெழ
௮௫	௧	பலவகைய	பலவகையமாந்தியும்
௮௭	௩௰	யனைபவர்	யனைபவர்
௯௰	௨௪	இரத்னகோவை	அரதனக்கோவை
௯௮	௰௯	மயிலெழுந்தன	மயிலெழுந்தென
௸	௨௩	துயிலெழுந்தன	துயிலெழுந்தென
௸	௨௫	வெயிலெழுந்தன	வெயிலெழுந்தென
௱௭	௰௯	கலசநீரும்	கலசநீருமாகிய
௱௰	௨௰	கையாலலங்கரிக்க [யை	அலங்கரிக்க [த்தை
௱௰௯	௰	அழகியகுண்டலமணி	அழகியமணிக்குண்டல
௸	௰௯	மோதிரமும்	மோதிரமுமாகிய
௸	௨௫	அவையவ	அவயவ
௱௨௰	௩௰	மகளிர்	மாதர்
௱௨௧	௪	ஞானந்தச்சூரியன்	ஞானந்தசூரியன்
௸	௮	ஞானந்தச்சூரியன்	ஞானந்தசூரியன்
௱௨௩	௰௭	தேசம்யெது	தேசம் ஏது
௱௩௰	௨௯	கரியகண்களையுமட	கரியகண்களையும்மட
௱௪௩	௫	பிறையோசன	பிரயோசன
௸	௰௨	நாணியோயிங்கே	நாணியோவிங்கே

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௸	௰௯	தன்னிற்	தன்னில்
௸	௨௪	நன்றோ	நன்று
௱௪௫	௩௨	பெற்ற-	
௱௪௭	௨௩	கண்ணகநிலத்தில்	கண்ணைகனிலத்தில்
௱௪௮	௨௫	பேசத்துடங்கினள்	பேசத்தொடங்கினாள்
௱௪௯	௨	பிறையோசனத்தை	பிரயோசனத்தை
௱௫௰	௰௪	யிரண்டுமாதரு	இரண்டுமாதரு
௱௫௪	௰௩	மெய்மைச்சிவமே	மெய்மைசிவமே
௸	௰௫	பொருளாய்த்துணிந்து	பொருளாத்துணிந்து
௱௫௪	௰௭	மெய்மைச்சிவமே	மெய்மைசிவமே
௱௫௭	௰௧	போய்திரும்புங்	போய்த்திரும்புங்
௸	௨௨	நின்றும்	நின்று
௱௫௮	௭	திரண்ட	திரண்டு
௸	௰	திருந்தயிருவர்	திருந்தவிருவர்
௱௫௯	௰௪	பெற்றவவற்க்கு	பெற்றவவர்க்கு
௱௭௩	௰௪	சொல்லி	சொல்லியழைக்க
௱௭௭	௨௰	எள்ளினெண்ணெ	எள்ளிலெண்ணெ
௱௭௮	௰	அல்லமனீங்கி	அல்லமனீங்கி
௱௮௰	௫	சதாகிவனாதன்	சதாசிவநாதன்
௱௯௧	௰௫	மாயயையை	மாயையை
௱௯௪	௧	பற்களையுடைய	பற்களையுடைய
௸	௨௭	மயினமர்த்து	மயிலமர்த்து
௱௯௫	௫	நெருஞ்சுயோகி	நெருஞ்சியோகி
௱௯௮	௨௪	மென்று	மென்றேமுதல்போல
௨௱௨	௨௪	சொல்லிவிக்குந்தகுதி	சொல்விக்குந்தகுதி
௸	௩௰	வரினைக்கும்	வரிநினைக்கும்
௨௱௫	௰௧	முயர்ச்சி	முயற்சி
௨௱௭	௩௰	பேதமை	பேதைமை
௨௨௮	௨௫	தென்றிசைக்கயிலை	தென்றிசைகயிலை
௨௩௭	௫	நம்மைநோக்கினர்	தம்மைநோக்குநர்
௸	௬	புகன்றனிர்	புகன்றதிர்
௸	௰௫	வார்குழற்பேதை	வார்குழல்பேதை
௨௪௫	௨௨	ஞானகுரவனை	ஞானக்குரவனை